

X 438/531

CASPARIS BARLÆI

Antverpiani

POEMATVM

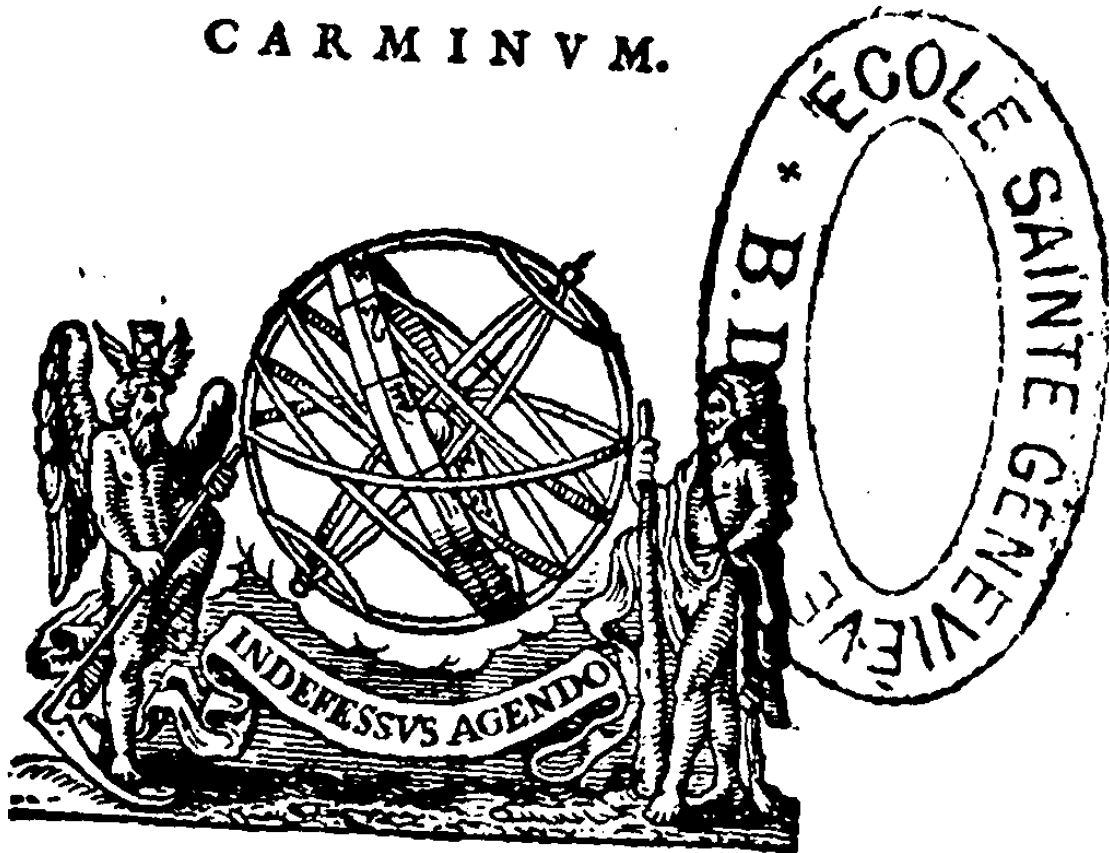
PARS II,

ELEGIARVM

ET

MISCELLANEORVM

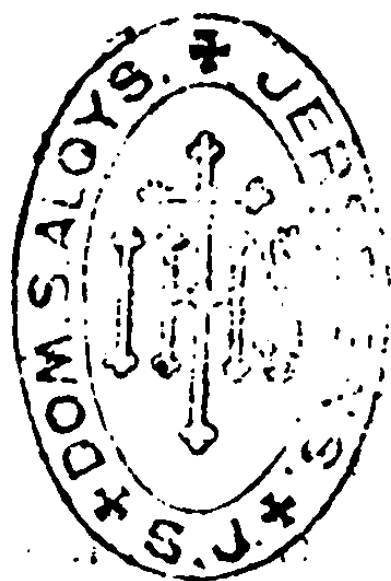
CARMINVM.

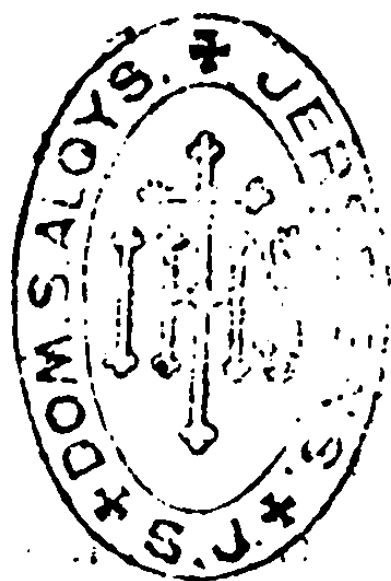

AMSTELODAMI,

Apud IOANNEM BLAEV.

MDCXLVI.

N O B I L I S S I M O A C

M A G N I F I C O V I R O

D. D A N I E L I
S C H O N C K I O,

Poelgeestæ Minoris Domino.

Accipe, Nobilissime Vir,
Poëmatum meorum Par-
tem alteram, quorū prio-
rem credidi tutelæ N.
Zulechemii. æquum puta-
vi vos jungi meis studiis &
chartis, quos jungit cognatio. Quoties
prædium istud tuum illustre ac peramce-
num, quod ad Rheni ripam surgit, cogito,
quo me ægrum, quo incolumem excepisti
sæpius, in Tusculo mihi videor aut For-
miis tecum vixisse. Hic non semel barbi-
tum tetendi, & inter avium matutinos
cantus cantillavi non segniter, veluti in
Delo sua Phœbus, in Tibure Flaccus, in
Avenionis ad Rhodanū montibus Petrar-
cha. Invitat me ed æëris mira salubritas, &
ad poëticas commentationes comparatns
planè loci situs. qui inter arborum doctos
ordines & hortorum spatia ac pulvillos,
sub salicis vel tiliæ umbra, eas elicuit
meditationes, quas à litterarum & philo-
sophiæ cultore minimè alienas censes. Pla-
cent sua singulis studia, & uti vitæ aliquod
genus quisque sibi eligit, vel χρηματιστικόν,
vel ἀπολαυστικόν, vel πολιτικόν, vel διαρη-

πρόν, ita in postremo hoc genere, contem-
plationum artiumque delectu gaudemus.
Mibi duæ maximè arrisere: Philosophia
& Poësis. illa seria & ad vitæ hujus usum
faciens, hæc magis ad delectationem. illa
ἐργον meum, hæc πάρεργον. Ea ferè homi-
num conditio est, ut quotidianam sapien-
tiæ professionem, suaviore otio diffindere
ament, & postquam serii fuere, cupiant in
amœniora secedere. Huic in deliciis exo-
tica sunt, & ex alio orbe allatus sinus,
psittacus, bacilla, capsulæ. illi testacea, con-
chæ, turbines, cochleæ, rombi diem tra-
hunt. alios veterum Græcorum vel Roma-
norum utensilia occupant, lychni, fibulæ,
pelves, secures, urnæ. Sunt qui felicitatis
suæ summā putant, canibus imperare & fe-
libus. Quare non ægrè à Te veniam impe-
travero, si furore poëtico plusculum com-
motior, hanc insaniam pergam insanire,
quæ prima veterum philosophia fuit & sa-
pientia. Nec enim fero illos, qui acerri-
mis impetiti convitiis, nullo offenduntur
magis, quam poetæ nomine. quod aded ve-
nerabile arbitror, ut omniū dignitatum &
appellationum titulos transcendat. Sane
quanta fuerit horum æstimatio, Augusti
Cæsaris exemplo constat, qui à reip. nego-
tiis feriat, duorum poetarum gaudebat
contubernio, Maronis & Flacci. licet alter
lachrymis & oculis lippis, alter suspiriis &
tussi Imperatori gravis esset. Fas est artifici
suam artem prædicare, sine aliorū infecta-
tione.

tionem. Poetices laudes nemo capit, nisi poeta. Nemo propius ad Deos accedit, nemo cum iis familiarius agit, nemo indolem divinam magis refert. Invocamus Apollinem, Musas, modo omnes, modo singulas, etiam Minervam, & ad nutum adsunt. licet invita interdum accedat Minerva. Ioves, Martes, Veneres, Mercurios loqui nobiscum facimus, quod nec Iurisconsulto, nec Medico, nec Philosopho concessum. Non minus ubique sumus, quam Superi. & licet habitemus in terris, in intermundiis Epicuri, cum libet, scribimus. Est Deorum omnia nosse, & supra vulgus sapere. nec minus per universa oculos mentemque circumfert poeta. quã ob causam poëta Plato τὸ ὄλον vocabat. Commendat Superos iustitia. etiam vatem, qui versibus numeros, dictionem, decorum suum magna religione distribuit. tumultuamur cum tragicis, cum comicis incedimus lenius. jocamur cum Venere, cum Iove supercilium tollimus, crudeles sumus cum Marte, cum canimus *Bella per Æmathios plus quam civilia campos.* Et quàm illud excellens. cum mechanicorum vix ullus, nisi ad Solem & lucis beneficio suum munus obeat, poeta spissis in tenebris & intempesta nocte Musis vacat, similis aviculis istis, quæ defoculæ melius canunt. Cum novem virginibus nobis res est sub stragulis, remotis arbitris. iis in locis, quæ nunquã adspexit Sol, lineas poeticas ducimus. Vti Minos in inferorū sedi-

bus vitas hominum & crimina discit, nos
nocturna caligine circumfusi eadem disci-
mus & dicimus. Non impediunt Plutonis
officia Furiarū flagella & latrans Cerberus.
nec meditantē me turbant nocturni & ho-
rarii Stentores. Majoribus quoque fruimur
indultis, quā mortaliū ceteri. Cum men-
titur civis & maledicit, vapulat presbyte-
ris. cum idem facimus poëtæ, & *Omne va-
fer vitium videnti Flaccus amico* dicit, laureā
meremur. Apud Ethicos plus dicere, quam
res est, in vitio positum, apud nos in virtu-
te. Platonicas ideas, humanitates, animalit-
ates, bovinitates ridet & explodit Alex-
andri præceptor. Nos cum ideis aulicis
turgemus, & Regalitates, Cardinalitates,
Principatus, ducatus, comitatus somnia-
mus, à Regibus, Cardinalibus, Principibus
ungimur. Solus post Deos miracula facit
Poëta. mortuis vitam reddit, & immorta-
litate donat Achillem, Æneam, Scipionem.
Cæcis visum dat, claudis gressum, paralyti-
cis robur, macilentis toros musculosq; cum
mediocriter doctos, probosque superlativis
donat. Cum vellera aurea, mala Hesper-
idum, Chinxaras, Geryones fabricat, cum
ex fumo fulgorem dat, ex musca elephan-
tum facit, Nioben in saxū vertit, Daphnen
in laurum, creanti similis est. Nec abest à
miraculo, grandem cœli machinā in Epi-
grammatis punctū contrahere, quod fecit
Claudianus; numerosos Græcorū & Phry-
gum exercitus classesque terras omnes &
insulas

insulas paucis pagellis complecti, quod fecit in Iliade Homerus; Romanorum res gestas jam inde à nutrice lupa ad Augustæ tempora, uni scuto insculpere, quod fecit Maro. Qui saccarias artes excutiunt, fallunt spectatorem. Etiam poëtæ, cum Trojam equus capit, Æneas Carthaginem appellit, Augustus Divum genus est, Ilia ex Marte gravida est, fallunt nostram credulitatem. Pictores cum Pergamorum incendium, raptam Proserpinam, aut Deianiram pingunt, omnium in se oculos convertunt. at præivere pictores poëtæ. Musicis & cantoribus præbemus aures attentissimas, at poëtis Orpheo, Amphioni, ipsi leones & lapides. Mercator merces suas conditoriis asservat, quæ magno precio conducit. nos faburram omnem nostram nobiscum absque impensis portamus. Agricola ætheris favore, statim temporibus, frunntur. nec semper sementem faciunt aut messem. nobis nullo non tempore vacat vatibus esse. Miles non nisi hostem suum exercet. Nos hostes & amicos. Medici minus jucundè sanant ægros catapotis ad fastidium ingratis. At nos *μελοποιία* & carminum concentu furiosos ad se revocamus, quod noverat Asclepiades medicus. Philosophi in sectas abeunt. poetarum sectas nescio, quia ab eodem Numine agitantur omnes. Hujus ordinis cum sim, noli averfari, Vir præstantissime, hospitem & hospites Musas. Fuere hujus scholæ, quos Scipiones, Lælii, Polliones amavere.

amavere. Si Lucanum non tulit Nero, ab
invidia carminum fuit. Nulli graves su-
mus. delectamus & prosumus, dum bene
factorum memoriam servamus. Amicitias
bonorum magni facimus. loquuntur Ele-
giæ ad amicos. Sacra veneramur; loquun-
tur Sacræ. Principum vultus suspicimus,
prout se res dant prosperæ vel adversæ,
prout nascitur hic, denascitur ille, procantur
Phyllides, nubunt Hecubæ, lustrantur
urbes, prædia, agri, Epigrammata fundi-
mus. Hæc amicitia veteris & nunquam in-
termorituræ novam tesseram habe. Pluri-
ma apud te, in tuis ædibus & agris nata
sunt. quædam de te & tuis loquuntur. Ipse,
cum serenus esse vis, spiritum per poetica
commenta feliciter præcipitas. Me ea co-
mitate, benevolentia, ac animi propensione
amplecteris, ut ignorare hoc Batavos meos
— nolim, quorum uti plurimum consuetudine
fruor, ita tuâ respiro liberius. Vale. è Mu-
seo nostro Amstel. xx. Oct. cld lō c xlv.

Nob. Tue addictissimus,

C. B A R L Æ V S.

C. B A R L Æ I
E L E G I A R V M
L I B E R I.

Qui sacras habet.

ELEGIA I.

DE CREATIONE
MUNDI.

*Idera cum terris digestaque corpora
mundi,*

*Claraque ter magni Numinis orsa
canam.*

*Sat patria Batavisque datum; subli-
mior ausis*

Accinat auctori nostra Camæna suo.

Quæque levis toties cecinit præconia fama,

Expendat fidei grandia verba mea.

Magne Deus, dum cuncta creat, creor ipso poeta;

Quodque creor vates, muneris omne tui est.

Tu me igitur tanto pressum sub pondere rerum

Erige, & immensum pande creator opus.

Da mihi te facilem, timidaque illabere menti.

Ingenium nutu statque caditque tuo.

Non caneris sine te, nec fas sine numine numen

Dicere: quæque Deum vox sonat, illa Dei est.

Principio totum tenebris immerberat orbem,

Et poterat sibimet displicuisse chaos.

Nullus in orbe decor, non fulgens ignibus æther,

Aut spatium dirimens sæcla diesque suis.

Non sua fraternis opponens vultibus ora,

Signiferi medium Luna secabat iter.

Non Helice pavidus fluctus signabat Achivis,

Visaque tum populus Parrhasis Arctos erat.

Imbiberat terram pelagus, nec flamma, nec ær

Seque suumque decus conspicienda dabant.

Semina natura nox intempesta premebat,

Officio nondum tunc patresacta suo.

Condiderat tanta Genitor primordia molis,

Atque aliqua saltem parte creator erat.

Solaque materies, faciesque informis abyssi,

Nec distincta rudis Therye Vesta fuit.

Quis mihi perpetuo currentia secula motu.

Suggerat : & nullâ corpora facta manu ?

Cur numeros atomo,que crepat delira vetustas ?

Aut placitis turgent docta Lycea suis ?

Cedant Parmenida veterisque oracula Melissi,

Cedat Anaxagora Democritique furor.

Cæca stupet ratio : nec, quæ nihil antè fuisse

Credimus, hac fieri, nescia, posse putat.

Tota stupet Natura Deum, robustaque quamvis,

Viribus in nihilo deficit agra suis.

Ars stupet, & tanta spectans molimina dextra.

Hæret, & ipsa suas damnat egona manus.

Vna per immensum virtus diffunditur orbem.

Orditurque suum dextra creantis opus.

Namque ubi prima diem mundo concesserat Eos,

Emicuit vultu lux speciosa novo.

Non tenebra mersere chaos, sed clara diei

Fax fuit, & nocti dissociata sua.

Altera suspensum spatioso fornice cælum

Vidit, & æthereas, corpora vasta, domos.

Voluitur, & magno moles libratur inani,

Et distincta suis orbibus alta ruit.

Quo colitur rectore domus, sulcitur ab illo.

Quosque sibi format, possidet ipse lares.

Et licet occiduis omnes mergantur in undis,

Tardius occiduis quilibet exit aquis.

Non subit alternas cælestis machina mortes,

Nec varie versant ista theatra vices.

Vna manet cunctis facies, decor omnibus idem ;

Et stabili pulchrum sedere perstat opus.

Tertia spumantis diffusa palatia Nerei

Adspicit, & vasti regna profunda maris.

Adspicit è medio nascentes aequore terras,

Quæque prima latuit mersa, resurgit humus.

Ipse suas, magno quas non comprehenderat alveo
 Oceanus, vario gurgite clausit aquas.
 Pars Gades Calpenque subit. pars Caspia pulsat
 Littora. pars Gothici verberat arva soli.
 Illicet Aegeos fluctus absorpseras Helle,
 Et Tanai propior mixta Propontis erat.
 Pars haesit concreta gelu, supposita Boota:
 Forsitan ut Batavis sola negaret iter.
 Pars Arabum terras, calidos pars alluit Indos,
 Pars subit ingenti Persica regna sinu.
 Nec tamen ignotos fluctus sulcaverat Argo,
 Aut fragili Tiphys puppe magister erat.
 Nec primava truci liebat sanguine tellus,
 Aut spatii stabant regna dirempta suis.
 Sponte sua fruges, nullis vexata colonis,
 Nesciaque attriti vomeris arva dabant.
 Iam coryli, & nondum feralia signa, capressi,
 Et salices petulans exerueret caput.
 Floraque purpureos pratis expandit honores,
 Luxuriansque novo gramine risit ager.
 Creverunt virides ventura in premia lauri,
 Palmaque Olympiacis praeiipienda rotis.
 Aurea per laxos radiabant lilia campos,
 Nondum virginea lilia carpta manu,
 Et viola, & regum signandi nomine flores;
 Iamque recens facta plus rubuere rosa.
 Quarta coruscanti flammam insparxit Olympo,
 Et tremula radiis emicueret facies.
 Explicuit roseos lampas Phœbea vultus,
 Et vaga spumantes exit & intrat aquas.
 Per duodena suos impellens sidera currus,
 Metitur spatii tempora fluxa suis.
 Quaque per obscura tranquilla silentia noctis
 Cornigero niteas lumine, Luna venis.
 Subdidit ipse suos Veneri Cyllenius ignes,
 Cessit & ingenti Martia stella Iovi.

Hunc Saturne praeis, & terris dira minatus
 Ingredere lento per tua regna gradu.
 Nec minus innumeris illuxit ab ignibus aether,
 Cæpit & obliqua Signifer ire via.
 Hic pluvias fundebat Hyas; spirabat Orion,
 Parte aliâ rabido torruit igne Canis.
 Altera Hyperboreas spectabant sidera terras,
 Altera in Australes versa fuere plagas.
 Cuncta creatoris conformia legibus ibant,
 Et sibi præscriptis quæque steterè locis.
 Quinta luce vagi verrebant aquora pisces,
 Et Venus in gelidis fervere cæpit aquis.
 Grandia terribiles agitantur corpora phœæ,
 Et pistrinx spinis horruit ipsa suis.
 At medium aligera sulcabant æra turma,
 Argutaque loquax voce strepebat avis.
 Sed, nondum humanas edotius reddere voces,
 Psittacus indocili gutture cantor erat.
 Sexta dies totum sætis animalibus orbem
 Donat, & innumerâ pascua prole beat.
 Hic quadrupes lascivit equus, spirasque retorquens
 Gramineo fallax delitet hydra thoro.
 Lanigerique greges ibant custode remoto,
 Nec Corydon timidus pastor agebat oves.
 Non lupus imbelli ferus insidiatus ovili est:
 Ambulat innocuo tigris & agna gradu.
 Tunc mundi sublimis apex, & cura laborum
 Ultima, torque operum gloria factus Homo est,
 Oceani terraque potens moderator, & haeres;
 Cui data nascentis sceptrâ stupenda soli.
 Cujus ad imperium placidi tremuere leones,
 Et posuere suas horrida monstra minas.
 Nulla venenato nocuit cui vipera morsu,
 Et scelerum nondum pœna cicuta fuit.
 Quæque ferax thalamos numerosa prole bearet,
 Ipsa thori confers portro facta viri est.

Fecerat

*Fecerat ista Deus, perfectaque machina mundi est,
 Et placuit vasta nobile motus opus.
 Iamque opifex magno dedit intervallo labori,
 Et lux inceptis septima finis erat.*

A D A M V S P E C C A N S.

E L E G. II.

C*ernite me, me degenerem spectate nepotes,
 Principium misera posteritatis ero.
 Sanguinis haredes, pariter quoque criminis estis,
 Atque reum qua me, vos quoque causa facit.
 Cum ruerem, mecum ruitis, me stante stetistis;
 Vnus ego vestrum morsque salusque fui.
 Viximus insontes, & vos : peccavimus, & vos :
 Nec sine patre boni, nec sine patre mali.
 Sic placuit popigisse Deo, lex prima parentem
 Et sobolem simili conditione ligat.
 Et potui peccare miser ; voluique, quod unum
 Fas erat arbitrio me potuisse meo.
 Et potui non esse miser ; nec velle ; quod unum
 Dum volui, potui qui miser esse, fui.
 Libertas facit ista reum. si cogerer, essent
 Tuta patrociniis crimina tanta suo.
 Quid malus obtendam sceleri ? tua, maxime rector,
 Nota fuit menti lex veneranda mea.
 Novimus & Superum poenas, & labile cælum
 Exemplum spreta religionis erat.
 Quem peccasse pudet, didicit peccasse priores;
 Debuit & tantis cautior esse malis.
 Sprevimus audaces magni mandata parentis,
 Et potuit veritum plus placuisse nefas.
 Nec mihi simplicitas, nec causa proderit error :
 Mens sapiens major simplicitate fuit.
 Eredulitas scelerata mea est : & crimino in isto
 Liver, in hoc species impietatis erat.*

Quin mihi divina sortis speratur imago,
 Et vanâ superos ambitione sequor.
 Ingrato peccare libet. cui vasta patebat
 Machina, pralatum non tulit ille Deus.
 Stultitia cælum petii, magnique Tonantis
 Progenies cælo noluit esse minor.
 Mille modi scelerum factis sociantur in uno,
 Et miser haud unâ sum ratione nocens.
 Femina seduxit miserum decepta maritum,
 Et mulier tanti criminis orsa facit.
 Auscultasse meum scelus est, thalamoque Deoque
 Debitor, illius falsus amore fui.
 Suaserat Eva malum; cur non dissuaserat Adam?
 Cur conjunx facti facta magistra mei est?
 Cur magis illa dedit? cur tu minus abnuis Adam?
 Aut minus hoc vetui, quò magis illa jubet?
 Illa prior Ditis monitis: ego credulus illi
 Obsequor, & titulo deteriore cado.
 Ordine peccatur; concessaque femina vita,
 Prima mihi mortis facta ministra fuit.
 An tanti portum fuit, & pralata voluptas?
 Et potuit pemo vilior esse Deus?
 Cur frugum rerumque serax mihi sorduit hortus?
 Et gula mandenti luxuriosa fuit?
 Qua concessa mihi est, vitam produxerat arbor;
 Accelerant verita funera certa dapes.
 Me natura reum poscit, cælumque, Deusque,
 Et furit in nostrum conscia terra caput.
 Qua placido nuper ridebant sidera vultu,
 Intentant rigidas, jam truculenta, minas.
 Qua tot sponte prius fundebat munera tellus,
 Vix eadem assiduo fracta labore dabit.
 Incolumis qui nuper eram, jam languidus erro,
 Extremumque vehet pigra senectus diem.
 Qua mihi mansueta domino parere solebant,
 Turba ruunt in me, sed nocitura, fera.

ELEGIA R. LIB. I.

*Mergor aquis, uror flammis, sublimia terrent,
 Nascitur ad pœnam qualibet herba meam.
 Ipsa quoque emoritur decoris cœlestis imago,
 Et melior nostri pars scelerata nocet.
 Me tenebra, mentemque frequens obnubilat error,
 Et perit priscus religionis amor.
 Exulat & pietas, candor, probitasque, fidesque,
 Et subeunt animum crimina mille meum.
 Peccati vexilla sequor, sum verna malorum:
 Totus & imperio sordidiore regor.
 Heu pudet, & tanti sceleris mihi conscia mens est,
 Dumque pudet, membris tegmina quaro mei.
 Quin Deus ultor adest, Nemesisque fatigat euntem,
 Dum fugio, tacito me pede pœna premit.
 Quæ latebras mihi resque dabunt? quò mixta veram
 Lumina? qua vultus nox teget atra meos?
 Cor tremit, occultusque quatit prœcordia liçtor,
 Et mea perpetuus pectora tortor habet.
 Antè oculos Styx ipsa subit, manesque profundi,
 Quasque nocens potui promeruisse neces.
 Precipitat mors sava gradum: gladioque coruscans
 Arcet vivifico limine dextra reum.
 Sic perii peccans, & rupto sedere mundi
 Irruit in fontes terra polusque duos.
 Ipsaque posteritas fati innexa parentum
 Flagitio debet velle petire meo.*

ELEGIA III.

ORATIO CAINI,

occiso fratre Abele.

P Ecceavi, Superùm rector, primique parentis
 Crimina flagitio deteriore sequor.
 Imbibimus partem sceleris, veniensque propago
 Hos etiam fructus impietatis amat.

Fraterno fontes maduerunt sanguine terra,
 Et nova germanus polluit arva cruor.
 Dextra nocens mea facta mihi est, me me aspice fontem;
 Hac manus, hac primi sica latronis erat.
 Nec solum manus ista nocet. peccavit Olympus,
 Et partem culpa tu quoque Numen habes.
 Cur mea spectanti sordent altaria cœlo?
 Primitiaque meis displicuere focis?
 Cur magis hic Superis potuit, minus ille placere?
 Et Deus in partes, arbiter orbis, abis?
 Sors eadem genuit geminos, sors extulit una,
 Debebam simili posse favore frui.
 Hinc subiit gravis ira mihi, nutrixque furoris
 Livor & ultrices invaluere mina.
 Addita vis sceleri est, & dum furor arma ministrat,
 Ausibus ingemuit conscia terra meis.
 Dicat posteritas, fratrum quoque gratia rara est;
 Hac etiam mundi culpa sequentis erit.
 Sensimus invidiam, venturus sentiet orbis;
 Qui veniet post me, fecerit ista nepos.
 Tunc quoque, qui stricto minitetur vulnera ferro,
 Et madeat diro sanguine, frater erit.
 Alteraque Ausonia mulier subvecta quadriga,
 Per patris attonitos corpora ducet equos.
 Et tenera victrix occurrens dextra sorori,
 Crudeli Latiam funere tinget humum.
 Tunc quoque terribiles recoquent aconita noverca,
 Et ruet in patrios sœva puella thoros.
 Non hac cade furor, non hac satiabitur umbrâ,
 Horrescent aliâ sæcla futura nece.
 Culpam culpa trahet, crescent secunda malorum
 Semina, mille dabit noxia dextra reos.
 Nunc mihi, quod vita superest, sit mortis imago.
 Promittit jugulo vulnera quisque meo;
 Invisusque mihi, superis invisus, & orbi,
 Anxius huc, illuc, & trepidanter eo.

Tolle reum, Rex summe, vel hac mihi terra dehiscat;
 Diluat hoc nostrum gratia nulla nefas.
 Non locus est venia, nec sperat causa favorem.
 Esse nocens credor, tu minus esse bonus.
 Vota nec in ventos nil proficientia fundam.
 Nil superest, prater posse timere, mihi.
 Cum cernuntur aqua, vicinaque flumina, nobis
 Flumina cuncta notas insidiantis habent.
 Occursant silva: silvis nocitura figura est.
 Si scopulus: praeceps cum ruit ille, tremo.
 Iamque truces fremitu terrent immane leones,
 Et, mea qua laniet viscera, tigris adest.
 Suspicio caelum. caelo diffidimus ipsi.
 Qua repetet fratrem, vox gravis una mihi est.
 Fulmina me terrent, me rauca tonitrua terrent,
 Conscia terra mei signa pudoris habet.
 Nunc pluvia capiti, nunc horrida grando minatur:
 Sapius exanimem vel levis aura facit.
 Nunc magis astrorum, nunc sum metuentior unda,
 Cogit & insanus cuncta timere timor.
 Omnia subscribunt offensi numinis ira,
 Meque, premente Deo, machina tota premit.
 Nuper & ad tremuli trepidabam graminis umbram,
 Quoque jacet frater, crimina dixit ager.
 Quos dabat hic gemitus moriens, exasperat Echo:
 Clamor adhuc aures personat iste meas.
 Inde sub aurora, & surgentis luce diei,
 Ora cruore madens est mihi visus Abel.
 Lumina cum primo defessa sopore remitto,
 Hac iterum facies, hac mihi forma subit.
 Crudeles somni vigilem tenuistis, & agrum,
 Quem semel aeterna nox premet atra die.
 Omnia cum timeam, plus hoc fortasse timebo,
 Funere ladatur ne manus ulla meo.
 Conscia mens tacito prabet fomenta dolori,
 Incidat & morsus poena scelusque pares.

*Quid facias terror ? torquet sua culpa Cainum,
 Et Nemesis celeri me pede iusta premit.
 Hæc fugiam terras, fugiam per saxa, per undas ?
 Terra alibi dicet, dicet. & unda reum.
 Sic miser & trepidans erro, sceleratus, & exul,
 Et latrocinii signa notasque gero.
 Latro sui fratris, fateor, jam latro Cainus
 Ipse sui, pœnas exigit usque suas.
 Illum dextra necat præceps, me lentior ætas,
 Suppliciumque mihi vita diesque trahunt.
 Dum superesse sinor, sinor huic superesse dolori,
 Longius & vivo, longius ut moriar.*

E L G I A I V.

O R A T I O N O A C H I

Ad mundum Diluvio perituum.

I *Apræba gens, ignara Dei, secunda malorum,
 Et nimium fæti nescia turba tui ;
 Ad mea, degeneres anima, præcepta venite,
 Quas scelerum ex omni parte cupido tenet.
 Discite sanari, qua fas est voce moneri ;
 Optima virtuti proxima quaque dies.
 Dum luet, insani subeant fastidia sæcli,
 Me duce mens aliud vestra sequatur iter.
 Publicus assertor lapsam reparare salutem,
 Et tantum veni pharmaca ferre malum.
 Discite, qua maneant sceleratas præmia terras,
 Extremumque vehat flebilis hora diem.
 Crimina dum vobis, pariter discrimina surgunt,
 Et socio vadunt pœna scelusque gradu.
 Si peccare juvat, fuerit punire voluptas :
 Iudicis hæc partes, sed tolerantis, erunt.
 Lenta licet properent ad pœnam numina, crescat
 Irritata sua numinis ira morâ.*

Cernite.

Cernite, quando texuntur ventre carina,
 Ha tabula Superum signa furoris erunt.
 Hac ratis, hac domus est, quam desuper imbris aether
 Perpluet, hac mediis tata feretur aquis.
 Hac est diluvio mundi pereuntis imago,
 Hac eadem terra scena natantis erit.
 Nil aliud toto reliquum servabitur orbe,
 Quasque vehet clausas unica puppis opes.
 Qui videt hanc, discat prudens sua fata necosque,
 Et causam luctus colligat inde sui.
 Dividet hoc cælum vitas & funera ligno,
 Dividet hac fontes, dividet arca pios.
 Distabit probitas vitii secunda profanis,
 Quisque bibit fraudes, mox bibet anther aquas.
 En Superum laxo panduntur cardine porta,
 Inque caput vestrum dira procella ruet.
 Sideraque & fontes aderunt ulticibus undis,
 Effundent pluvios nubila foeta sinus.
 Nec sibi praescriptis subsistet finibus aquor,
 Quamque scelus latè, sternet & unda viam.
 Irruet in populos pelagus, camposque subibunt
 Flumina laxatis exspatiata vadis.
 Alteraque Oceani facies erit, altera terra,
 Obruet invisam jam modo pontus humum.
 Tunc aliquis thalamo pavidus properabit amator,
 Obvius & subitis fluctibus ibit amor.
 Dumque volet solitis flammis extinguere flammis,
 Exstinguent vetitas aquora tota faces.
 Tunc aliquis celsam mæchus sublatus in ulmum,
 Tellicis in mediis corpora cernet aquis:
 Dumque tumescentem circumspicit undique pontum,
 Ingemit exitio cuncta parata suo.
 Quaque ferent oculos mendax, perjurus, & exlex,
 Precipites adiget mors inopina gradus.
 Ah, tenebris frustra raptor se condat opacis,
 Non locus, aut timida spes erit ulla fuga.

Quique suus tinxit crudeli vulnere dextras,
 Sanguineum vasto gurgite credet onus.
 Dumque videt fessis se desperare lacertis,
 Occidet, & nullo subueniente natat.
 Tunc, quæ lata suo meretrix porrexit amanti,
 lætabit liquido brachia lassæ mari.
 Emula quid celsis struitis fastigia cælo?
 Hæc spoliis & pelagi præda furentis erunt.
 Cur picturatis fulgent aulae columnis?
 Splendidaque è solido marmore tecta nitent?
 Sedibus illa suis rabies convellet aquarum;
 Auferet avulsos ventus & unda lares.
 Nubitis, atque vagi scelerata licentia læti est,
 Vestraque non unum gaudia crimen habent.
 Cornua cur tollis dives? quid spernis egenum?
 Mox simili dabitur conditione mori.
 Cur lasciva, salax, petulans, improvida, deses,
 Immemor, indocilis, perfida facta gula est?
 Quid iuvat infami lucas producere luxu?
 Dissentisque fluunt ebria vina cadis?
 Turgida pampineos transcendent stagna racemos,
 Opplebuntque truces ora bibentis aqua.
 Tunc serò similes vobis optabitis alnos,
 Nec, quæ vestra vehet corpora, puppis erit.
 Votaque discutient, & inania verba procellæ,
 Et levibus tradent diripienda Notis.
 Hæc toties dixi: vitiis patientia victa est.
 Quæ fecisse pudet, dicere sæpe pudet.
 Languet, & indocili silet auditore magister,
 Et fugit insanum spreta medela virum.
 Scilicet asserui jam me, victorque pericli,
 Tutus in hoc, socia conjuge, lentre vehar.
 Effugient nati, fugient discrimina nata;
 Rarus & à tanta clade redibit homo.
 His pauci tabulis, tectoque vehemur in isto,
 Parvaque natura portio sospes erit.

*Æquore sic facili ventisque ferentibus utar,
 Moxque iterum nobis sicca resurget humus.
 Non mea detrectant placidi mandata leones;
 Hic aper, hic elephas ad mea iussa venit.
 Cornitis, ut lenes conscendant carbasa tauri?
 Et parili vadant femina masque gradu?
 Ipsa satiscientis metuens incommoda mundi,
 Ad monitus properat reptilis hydra meos.
 Quæque sibi patulo diffidit in aëre, compar
 His latebris etiam tutius haret avis.
 At non illa movent stolidas presagia mentes,
 Et praefracta suum pectora marmor habent.
 Omnia mox fient, fieri quæ posse negatis,
 Nec mea falsiloqui vox monitoris erit.
 Improba gens, celeri casus circumspecte mente,
 Et tua vicinis subtrahere fata malis.
 Ah propera, nec te venientes differ in horas.
 Dum differs, sceleri das alimenta tuo.
 Sit monuisse satis. nos hanc conscendimus arcem.
 Fallor? an irato Numen ab axe pluit?*

ELEGIA V.

ABRAHAMI à CHALDÆA
 abeuntis

ORATIO.

I Bimus, & quò fata trahunt, retrahuntque, sequo-
 mur:
 Nec profugum tellus vel remorantur aqua.
 Chara vale Chaldaea, vale mea patria; quicquid
 In patria potuit dulce fuisse, vale.
 Thariades procul exul abit, properamus amici,
 Quò Deus & Superùm iussa verenda vocant.
 Nec via, quæ ducar, nec quas ferar hospes in oras,
 Exilii vel quæ meta futura, scio.

Hic

Hic pater, hic tribus est, & nomina blanda, nepotes:

Ludit & ante oculos turba propinqua meos.

Hic domus, hic veteri congestum cespite culmen:

Hic patrios colimus, numina prisca, lares.

Hic mihi vicinâ præceps admurmurat undâ

Tigris, & Euphratis lene sonantis aqua.

Hic ager ærii mellis cœlestia dona

Sufficit, & multo lacte capella tumet.

Linquimus hac, qua certa domi, non certa sequentes;

Et tamen hac eadem spes mihi certa facit.

Forssitan Assyriæ Nilò mutabimus undas,

Atque alibi Euphrates, Tigris & alter erunt.

Forssan in Eo figam tentoria mundo,

Forssan in occiduo me manet orbe locus.

Omne solum, natale pius, non semper iisdem

Nubibus hæret avis, piscis inerrat aquis.

Officii parere mei est: sunt cetera cœli.

Auspiciis magni Numinis ibit Abram.

Hoc dace si tutus fuero, non ulla morabor

Damna, nec invisum pes mihi sternit iter.

Ille mihi currus, mecumque erit ille viator,

Et comes, & tanta duxque reduxque via.

Qua mihi vox dixit; Patrius è sedibus exi;

Hac eadem dicet, qua mihi terra vacet.

Qui jubet, ut clara procul hinc à gente recedam,

Leniet ignotis barbara corda viris.

Innumerasque inter tollet mea nomina gentes,

Nec sinet aut cultus, aut sua verba mori.

Erige me non fracta Fides, da robur eunti;

Atque animo subeant altera secla meo.

Hic pereunt anni, pereunt hic regna, domusque;

Vitaque, quam miseri vivimus, ista vaga est.

Cessit in hospitium mundus, novus advena veni;

Vespera cum sati venerit, ibo foras.

Vita data est utenda, alibi meliore fruemur;

Patria non hic est; quæritur illa mihi.

Non

E L E G I A R. L I B. I. 17

Non dabit hanc Babylon, non hanc dabit Assur, & Ha-
 Non Canaan semper, non Pharos ipsa placet. (ram,
 Æthereas speramus opes, speramus & arces;
 Et qua non teneo sidera, vota tenent.
 Quam non fessa manus, sed condidit arbiter orbis,
 Ista mihi sedes, ista futura domus.
 Hic vagor incertus, nunc huc, nunc avocer istuc.
 Quaque via, vita circulus ille mea est.
 Nec tamen extorrem crimen facit, aut malus erro
 Indignus patriâ cogor abire meâ.
 Te sequor, ô Superum rector; quò jusseris, ibo.
 Gaudeat hoc tellus hospite, cive polus.

E L E G I A I V.

A B R A H A M I

filium Ifacum immolaturi Oratio.

Q Vam mea me variis virtus exercita fatis
 Intrepidâ nixum religionem probat!
 Liquimus Assyrios, Chaldaeos liquimus Arabes,
 Et procul externo jam lare tutus ago.
 Desertâ patriam, nec tot charissima nobis
 Tignora mandatis praevalere Dei.
 Altera nunc cælum fidei documenta reposcit,
 Altera jam pietas imperat ausa mihi.
 Cur Deus hoc mandat? cur non finis esse parentem?
 Cui dominum vacuâ me cupis esse domo?
 Cur soboles jugulanda placet? cur funere tali,
 Cur his exequiis expedit esse pium?
 Mille mihi patulis errant in montibus agni,
 Multaque per Syria prata vagatur ovis.
 Sunt juga taurorum, sunt victima crebra, capella;
 Et, qui te placet, pinguior hœdus adest.
 Cur tua non istis sumant altaria donis?
 Nec cadit ante tuos ista juventa focos?
 Cur potius nostro das argumenta dolori,
 Et repetis vita gaudia sola mea?

Cur

Cur lex natura contraria legibus ista est ?

In jugulum nati cur ruet ipse pater ?

An mihi peccanti vindex irascere ather ?

Utquo luam culpam criminis, ista iubes ?

An aliquis superos, vel me, malus abstulit error,

Et vana legis credulitate fruor ?

An Abraha tentanda fides, totiesque probatum

Robur, & obsequii officiosus amor ?

An, quod velle potest, iuste voluisse putabo

Numen, & hoc facti regula velle mei est ?

An mea vis feri repetant exempla nepotes ?

Et pater invicta religionis ero ?

Quicquid erit, tua, magne Deus, mandata capeffam.

Hac est servitio dextra parata tuo.

Hic puer est, hac ista strues, bustumque, rogiisque,

Hic locus, hoc soboles hostia monte cadet.

Stringimus, & nati jugulo sic abdimus ensem.

Heu nimium cur es tarda reperta manus ?

Si pater appellor, mihi cur mactaberis Isaac ?

Et cur, si placeas victima, sospes eris ?

Cum genitrix effœta subit, mihi dextera languet,

Cum subit obsequii gloria, dextera ferit.

Si pereas, perit Abramidum sperata propago ;

Ni pereas, fidei laus violata mea est.

Si jugulem, non te, fili, presumar amasse.

Ni jugulem, minus, hic credar amasse Deam.

Suadet amor, dissuadet amor nati que Deique ;

Spes tamen & curas & fugat una metus.

Spes superat, superat grandis fiducia cœpti,

Et qua non cernit, credit adesse fides.

Tu prestare Deus poteris promissa clienti,

Tu facies verbis pondus inesse tuis.

Tu cineres animare pios, tu reddere vitam,

Secula tu soboli reddere raptâ potes.

Quin mihi progenies busto nascetur ab ipso,

Et fuerant vita qua bona, mortis erunt.

Vidimus

*Vidimus hanc sobolem, te solum dante, Creator;
 Reddimus hanc iterum, te repetente, tibi.
 Illa tuum munus, tuus est labor; accipe donum,
 Primitiasque mei rursus amoris habe.
 At tu nate, mea vires, mea sola voluptas,
 Delicium patria subsidumque domus,
 Exue sollicitas, num sit mihi victima, curas;
 Autorem solum res habet ista Deum.
 Ille potest longe positum spectare futurum,
 Et certum dubius casibus urget iter.
 Illius ante oculos, qua non sunt, esse videntur,
 Ille diem mediis fenerat è tenebris.
 Quam memini, tunc cum reges & castra fugarem,
 Auxiliatrices accelerasse manus!
 Quam memini Phariam mihi conciliasse tyrannum,
 Cum conjunx thalamo reddita Sara meo est!
 Quam memini nostrâ suspensam gente salutem,
 Fœdera que in populos continuanda meos!
 Quare age nostra truces jam nunc manus imbuat aræ,
 Et pater in fœtus saviat ipse suos.
 Aut sua, qui dederat, mandata refinget Olympus,
 Aut iterum, fili, mox redvivus eris.*

ORATIO IOSEPHI

ad uxorem Potipharis.

ELEG. VII.

Q*uid malefana meos princeps exposcis amores
 Femina? quid veritas expetis agra faces?
 Exigis officium? scelera mandata retracta.
 Obsequium tanti criminis odit amor.
 Vis famulum? meliora jube. vis esse ministrum?
 Servitii ne sit pars scelerata mei.
 Debetur mens casta Deo, pietasque petitis
 Abnuus, & fœdas respuit illa preces.*

Hanc

Hanc dum sector amans, dominam detestor amantem,
 Alteriusque faces discutit alter amor.
 Hospitii sum verna tui : sic credar adulter,
 Nec thalami custos, sed violator ero.
 Non ego, si tellus carcat rectore, vel ather ;
 Negligat aut tantum terra polusque nefas :
 Tam grandis reus esse mali speremque, velimque,
 Aut fidei violens jura decusque mea.
 Non velit hoc Potiphar : nec fadis improbus ausis,
 Ut placeam domina, displiceam domino.
 Quem premit ille thorum, pudor est conscendere servum :
 Nec patitur socios nupta pudica viros.
 Tristia si subeant vacui fastidia lecti,
 Qua mihi Sponsa fidem libera juret, erit.
 Fœta puellaram Pharos est, secundaque Nili
 Ostia, virgineos qua peperere sinus.
 Hic castas adamare licet ; tibi crimine jungar,
 Et precium sceleri perfidus addet amor.
 Improba quid juvenem, quid me lasciva lacestis ?
 Egelidum prorsus me tua flamma facit.
 Qui te acuit Veneris furor, in me totus hebescit :
 Petraque sum, quo tu mollis ab igne liques.
 Ac velut adversis scopulus non frangitur Euris,
 Surdus ad voces mens generosa tuas.
 Cur aliena meis conjux amplexibus hares ?
 Longius amplexu me facis ire tuo.
 Basia si speras, referam suspiria mæstus,
 Excipiet noster gaudia vestra dolor.
 Brachia tu stringis, mihi virtus brachia solvit :
 Nec mea respondent ausibus ausa tuis.
 Non mihi casaries, non compti lege capilli,
 Collaque, non facies, non placet ille decor.
 Dissuadent hæc ipsa nefas. formosior esse
 Dum cupis, hoc ipso turpis amore mihi es.
 Dum subeunt vultus, vultus subit ecce creator,
 Et tumidum tanti numinis horror habet.

Conjugis omne decus solo censetur honesto;
 Nec, nisi qua casta est femina, pulchra nitet.
 Rideat, & nostris insultet vacibus aula,
 Et domina spreto exprobet illa sinus.
 Gens secura Dei scelera mala nomina spernit,
 Et pietas isto iudice victa cadit.
 Me Deus, & patrum veneranda exempla meorum,
 Invietaque movet religionis amor.
 Ite Dionas legem post sacra catelli,
 Cedite Acidali turba profana chori.
 Tu quoque, tu nostrum mulier contingere corpus
 Desine, nec lacrymas, nec superadde minas.
 Non flector lacrymis, nec amantum cedo querelis:
 Cur? speciem lacryma decipientis habent.
 Quin potius restingue feros ploribus ignes,
 Istaque flagitium diluat unda tuum.
 Nec promissa moror, nec qua mihi saeva minaris:
 Sis mala, sis facilis, luxuriosa noces.
 Conscia mens proprii nutrit formenta doloris,
 Panaque peccatis it comes illa suis.
 Luxuries, prae dulce malum, blanditur & angit:
 Quemque jocis reficit blanda; severa necas.
 Non hoc, non magno narrabis fama Iacobi
 Audiet aut nati facta nefanda sui.
 Sufficiat lasciva Thamar, non alter avita
 Gentis & Isacidum stirpis adulter ero.
 Non ego debebo Phariis ludibria terris
 Improbus, aut faciet me mea culpa reum.
 Te redamem? subeam potius ferale sepulchrum;
 Membraque dem rapidis dilaceranda rotis.
 Te redamem? tunc cum fontes remeabit ad ipsos
 Nilus, ero propria servus amator hera.
 Instat amans mulier, sequitur, trahit, urget, inhaeret;
 Excipit & longas vis rabiosque preces.
 Invitum quid iniqua trahis? cape pallia, non me:
 Istaque servati signa pudoris habe.

ORATIO IOSEPHI fratres in Ægypto agnoscentis.

ELEGIA VIII.

Ille ego sum nuper patriis extorris Ioseph
 Sedibus, & nostra portio spreta domus.
 Ille ego sum vestro frater de sanguine, quem rex
 Imperio latè vult dare iura suo.
 Cura patris nocuit puero, patrique placere
 Cui nocuit, cura plus fuit ille Deo.
 Extulit huius amor, quem fratrum presserat ira;
 Vna salus vobis displicuisse fuit.
 Quàm mea dissimili se iudice caussa tuetur!
 Quàm distant studiis terra Deusque suis!
 Vos mea, vos rigidis strinxistis brachia vinclis;
 Ille meum claro cinxit honore caput.
 Quæ Pelusiæ fecistis serva colonis,
 Reddidit illa mihi libera colla Deus.
 Non hic cæca suos jactet Rhamnusia vultus,
 Aut rotet instabiles ficta puella vices.
 Casus abest, nec sors venturi incerta vagatur,
 Aut hominum nullis finibus errat opus.
 Dirigit hæc, totum nutu qui temperat orbem,
 Rector, & occulto numine corda movet.
 Ac veluti tacitis subterlabentia terris
 Flumina, cæca quidem, sed tamen apta, fluunt:
 Permeat ad fixos Saperum sapientia fines,
 Quæque latent, magnâ cum ratione facit.
 Illa nefas, scelerumque vias vestigat, & ortus,
 Quo ruat & quantum possit iniqua manus.
 Iam vitio sapiens laxat, jam stringit habenas:
 Quæque vetat, fieri provida sæpè sinit.
 Impedit, & prohibet: pœnas infligit & aufert:
 Dura malis, precibus flexilis, aqua bonis.

Inclusi

*Inclusi spatii frendent sceleratus & exlex,
 Nec se posse dolent, qua voluisse queunt.
 Cernite me, varia exemplum memorabile sortis,
 Cernite me, vita cernite fata mea.
 Qui modo pauper eram, regum palatia scando:
 Quem puduit fratrem dicere, sceptrum cernunt.
 Quem, modo captivum mulier lasciva tenebat,
 Emicat, & decori redditus ille suo est.
 Dum furit improbitas, dum fratrum gratia rara est.
 Nostra per augustum gloria tendit iter.
 Me beat exilium, me vestra opprobria tollunt,
 Et meus è turpi carcere crevit honos.
 Hec lachrymor, fratres, & conscia pectora cernens,
 Injiciam timidis pectora pectoribus.
 Oscula defigam trepidis, sed blandula, labris:
 Non alius vestri criminis ultor ero.
 Quos gerimus, vobis etiam debentur honores,
 Pars etiam vestra nostra salutis erit.
 Sum ite congestis Cerealia munera saccis,
 Isacidumque meo vivat amore domus.
 Ne pereant tanti miseranda morte nepotes,
 Pravius hac adii regna beata nepos.
 Vos titulos natiqve vices narrato Iacobo,
 Decrepitumque levent nuncia lata senem.
 Nos genitor fecit miseros, sed fecit amando:
 Nos rapti miserum fecimus esse patrem.
 Nunc amor ille mihi, nunc fors adversa parenti,
 Nunc vobis in me profuit esse malis.*

ORATIO IEPTHÆ

filiam immolaturi.

ELEG. IX.

Cur victor mea nata vocor? cur vincitur Ammon?
 Si tua sunt laudi funera juncta mea.

Inclita

*Inclita quæ patrios investit laurea crines,
 Hæc eadem fati nuncia facta tui est.*
*Quos meruit plausus, meruit quos dextra triumphos.
 Dedecorat voti prodiga lingua sua.*
*Castra foris sunt salva mihi, milesque, ducesque:
 Unica non sospes tu mihi nata domi es.*
*Quam mihi blanda Duci peperit fortuna salutem,
 Eripuit misero vox malefana patri.*
*Nunc hostes periere mei, plus tu hostibus una es:
 Dumque peris, tecum victor & ipse perit.*
*Vincimur imbelles ambo, qui vicimus armis:
 Ammonios gladius, te mea vota necant.*
*Vota necant, sed stulta; necant improvida. nec cum
 Stulta sient, ausim facta negasse Deo.*
*Cur aliquid dixi? cur lumina noxia feci?
 Et victrix titulos polluit hora meos?*
*Teque Deumque inter dubius decernere cogor;
 Impius, an cupiam perfidus esse pater.*
*Si peragam promissa; meis mactabere iussis:
 Et dilecta mihi victima nata cades.*
*Si Domino promissa negem: perjurus habebor.
 Et repetent nostram numina læsa fidem.*
*Altera lex sobolem, commendat & altera votum:
 Et geminâ pietas lege, quod odit, amat.*
*Te mactasse odii est, te non mactasse favoris;
 Hic illic species religionis inest.*
*Lex sobolem mactare vetat: sed vota reposcit:
 Sic premit ambiguus pectora nostra dolor.*
*Irrita vis faciam, quæ vovi nescius? at me,
 Inconsulta licet, solvere vota decet.*
*Irrita vis faciam, quia vovi turpia? multo
 Turpius est Domino vota negasse suo.*
*Si natam mactare nefas, cur busta rogamque
 Thariades nato conficit ipse suo?*
*Iusserat omnipotens: sed me quoque reddere vota
 Iussit, & hæc magno vota probata Deo.*

Illius obsequium sero celebrabitur avo :

Nunc etiam mundo nostra probanda fides.

Quod vovi, scelus esse scio : sed vovimus illud ;

Vovimus, & voto nulla medela meo est.

Dum miser atque orbis vivo, mea vita scelestæ est,

Dumque scelus præsto, sum magis ipse miser.

Quod facio, patior facinus: cadensque trucidor :

Mortua tu, Iephthes hostia viva cadam.

O utinam, tunc cum bello succumberet Ammon,

Hostili genitor casus ab ense forem.

Non jam barbarici spectator funeris essem,

Ingemeretque meis flebilis ara malis.

Nec, si me reducom mersissent tartara patrem ;

Stultitia lueres pramia dira mea.

Phæbe tuos, vestros abscondite sidera vultus,

Nec videat scadalux speciosa necos.

Ite procul famula ; satis est spectare parentem,

Solus ego tanti funeris auctor ero.

Da veniam Iudæa mihi ; patriæque, tibi que,

Hoc etiam constat tuta cruore salus.

Quid genitrix iratædoles ? tibi debeat illa,

Debet patri plus tamen illa suo.

Nata tua est ? magis illa mea est. ego perdere possum

Qui genui ; nostri filia iuris erit.

Si renuas, me perjurum amplexare maritum :

Si renuas, facies me magis esse reum.

EPISTOLA AMMONIS

Ad Thamaram sororem.

ELEG. X.

Sæpius hæc scribo, nec sum tibi femina tantis

Ut mihi rescribas, plus minus ipsa faves.

Quo titulo scribas, placeam quo nomine frater,

Non moror ; hoc unum, te redamasse, moror.

Quò germana magis fugis, hoc plus diligit Ammon ;
 Accendunt vetita pectora nostra faces.
 Vror, at occulto stimulum tu subdis amori,
 Votaque dum spernis, plus voluisse facis.
 Te facilem simula, potero te segnis amare :
 Difficilis cum sis, cogor amare magis.
 Nam licet infestis percussa bipennibus ilex
 Perstet, ad extremum sapius sceleris ruit.
 Tu quoque, dura licet, poteris prece dura moveri,
 Et cupies sorti condoluisse mea.
 Non formosa tibi es, nobis decor iste creatur ;
 Forma tua est, solæ cernitur illa mihi.
 Pulchra soror fueris, vultus vilescit imago,
 Ni liceat vultu luminibusque frui.
 Alterius dos ista viri est : plus fulget amando,
 Et decus in thalamis exerit illa suum.
 Quos solers natura tibi formavit ocellos,
 Non domina, verum lusus amantis erunt.
 Quaque tibi frons est, nostro festiva furori
 Annuit, æque tuo corpore vita redit.
 Qua debes aliis, fratri invidisse scelestum ;
 Da mihi, da forma gaudia prima tua.
 Elige, si cupias, juvenem de gente tuorum ;
 Non tibi, qui Thamaræ sic amet, ullus erit.
 In facie pallor, macies in corpore toto est,
 Inque dies te dum depereo, pereco.
 Genua labant, crebrisque madent ploratibus ora,
 Nec ipsi nox vultus subtrahit atra tuos.
 Membra mihi querulo recubant exanguia lecto,
 Hoc unum credor sanus, amare queo.
 Redde precor vitam, vel si mihi reddere non vis,
 Per populos lethi causa ferere mei.
 Tunc tibi, sed serò, tot verba precesque subibant,
 Et lachryma, & fratris tristitia fata tui.
 Tunc aliquis dicet ; lacet hic despectus amator ;
 Causa soror miseri funeris una fuit.

*Ante tuos mea tunc oculos versabitur umbra,
 Nec tibi tranquilla noxque diesque fluent.
 Si tibi virginitas cura est; quot sorduit illa
 Matribus? hac poterit cura nocere tibi.
 Si fratris te terret amor, vetitique hymenai:
 Non aliter frater, quam peregrinus amat.
 Eripe fraternum mihi nomen, & altera finge
 Nomina. saepe sibi somnia fingit amor.
 Quos horret natura theros, invidit amanti.
 Nec tibi qua genitrix, hac fuit una mihi.
 Est pater ambobus non alter, at altera mater.
 Hoc ergo poteris non soror esse modo.
 Qua vetuit nostros lex inviolabilis ignes,
 Dat veniam jussis sapius illa suis.
 Callida magnanimum quondam Thamar arsit Iulam,
 Et tamen hic illi tunc socer, illa nurus.
 Ipse pater thalamos Vria conscendit adulter;
 Cur mea, cur juvenum crimina tanta putas?
 Haut puduit Lothum natarum amplexibus abdi:
 Affinis tali non mea culpa malo est.
 Regia res scelus est; levius peccare putatur,
 Augusto quisquis sanguine natus erit.
 Scilicet hac teneram comitantur fata juventam.
 Nec possum flammis non caluisse meis.
 Cogor in obsequium Veneris, te cogor amare,
 Imperat arbitrio tuque furorque meo.
 Si formosa fores minus, en, minus Ammon amarem,
 Audacem vultus me facit esse tuus.
 Audacem faciunt gressus, & eburnea colla,
 Quaque meo cupiam membra jacere thoro.
 Vidimus Hebraei, sed non placet ulla, puellae.
 Femina pra Thamar sordida quaque mihi est.
 Aut mihi te cupiet jungi fortuna, vel artem
 In vultus frustra contulit illa tuos.
 Da breve savitia spatium; lenire furorem
 Sola potes, nostri sola medela mali es.*

Non decet invita fieri, quod dulce volenti est.

Armatae fugiunt oscula blanda preces.

Si fratrem redamas, pergam te frater amare,

Si renuas, forsitan peior amator ero.

Quod nequeo precibus, docto tentabimus astus,

Crede soror. valde est ingeniosus amor.

Et licet incuses, fuerisque irata minanti,

Nil moror, in tanto crimine fructus adest.

Damna libens patiar. nostras veniemus ad artes;

Iratâ satis est posse sorore frui.

RESPONSIO THAMARÆ

Ad Ammonis epistolam.

E L E G. XI.

H*Æc tibi rescribo, quamvis diversa petenti:
Crimine te nolo demeruisse mei.*

Te possum redamare soror, sed dispare lecto:

Consortem thalami te redamare nefas.

Scire cupis causam? titulo tibi denegor uno.

Sum soror; hoc caream nomine, amare velim.

Sim tibi difficilis; talem nunc expedit esse.

Argue morosam; dum tibi casta vocer.

Si tibi forma placet Thamara, si vultus & ora,

Cur hac flagitio vis temerare tuo?

Tolle decus fama, periit vultusque colorque,

Nulla est amissa forma pudicitie.

Pulchra tibi videor; quam vellem scda viderer!

Quam vellem arbitrii res foret ista mei!

Pulchra tibi videor; pulchrâ tu disce carere;

Quæ tanto constant crimine pulchra, nocent.

Cum subeunt animum temeraria vota petentis,

Ingenua nobis erubere gena.

Conjugium, thalamique fidem, non improba posco

Federa; nulla tibi basia lena dabo.

Me

*Me pudor absterret timidam, te terreat idem.
Convenit ille mihi, convenit ille tibi.
Heu meminisse pudet, factique in imagine pecco,
Es rea fit tanti mens memor ipsa mali.
Non mihi tu frater, non crederis amplius Ammon,
Nec mihi qui pater est, debuit esse tibi.
Qua non Davidicis inferis opprobria tectis ?
Quam tua tot proavum crimina sceptru luens ?
Es tamen hac ceptis praeferis exempla profanis,
Istaque peccato quaritur ansa tuo.
Qui te morbus habet miserum, febrisque calorque,
Astuti fraudes forsitan amantis erunt.
Aut tibi si veri dissolvunt membra dolores,
Iste nocens poterit sic periisse dolor.
Non scelus est agrum proprio jacuisse cubili,
At scelus est thalamo te jacuisse meo.
Non hic blanda quies seffis irrepit ocellis,
Prabeat aut placidas nox scelerata moras.
Ipsa suos à me vertant ultricia vultus
Sidera, & attonitos Cynthia flectat equos.
Virginitas intacta mihi est, totoque Stone
Illas à colitur virginitate Thamar.
Praestat ut alterius flagres sine crimine flammis,
Quàm ruat infando noster amore pudor.
Sit mea virginitas ignoti prada latronis,
Solabor casu deteriore malum.
Tu rapere inuupta cupias, fraterque sorori ?
Es scelus incestu conduplicare tuum ?
Improbe amor, quo non mortalia pectora cogis ?
Nec tamen hac eadem pectora cogit amor.
Dum tibi vim simulas, dum cogi dicis amantem,
Prætextum vitio queris ; amare cupis.
Ista licet teneras depascat flamma medullas,
Obruere hanc sola religione potes.
Aut canibus sectare feras, venabula torque,
Aut procul à Thamaræ rus geniale cole.*

Colla doma spumantis equi, frenabis amorem,
 Officiiue tui pars erit iste labor.
 Otia dum captas, scelerata negotia tractas,
 Quodque velis, superest, præter amare, nihil.
 Si tibi non parcis, patri, generique, mihiqve,
 Flagitii vindex Absalon unus erit.
 Tu mihi si fraudes, si perfida vincula neſtis,
 Excipiet fraudes forſitan ille tuas.
 Non fallax tu ſolus eris, ſcit fallere & ille,
 Materiemque dolis dat dolus ipſe novis.
 Interea, quam turpis amas, te caſta monabit,
 Ne Thamaram poſthac frater & Ammon ames.

I O B I Q V E R E L Æ.

E L E G I A XII.

MUltadiuque tuli: tandem patientia victa eſt:
 Et labat innumeris mens mea preſſa malis.
 Culpa minor vitio eſt, gravioreſ crimine pœna,
 Pluraque, quam potui promeruiſſe, ferro.
 Nil mihi jam reliquum tellus facit; omnium egenus
 Mitia qua fuerant, aſpera ſata queror.
 Cuncta mihi dederat cœlum, jam cuncta reſociat;
 Et dolet hoc, donis tot potuiſſe fruſ.
 Plus miſer eſt, quiſquis vixit ſine labe beatus,
 Nec, niſi qua fluxit proſpera, vita mala eſt.
 Hac mercede Deo longos ſervivimus annos?
 Eſſet ut exitii cauſa, fuiſſe pium?
 Et mihi ſimplicitas nocuit, candorque, fideſque?
 An ſcelus audenti gratia major erit?
 Proderit eſſe malis, quam ſic coluiſſe Tenantem.
 Ah, piget intactas cadibus eſſe manus.
 Si latro, ſi raptor fuerim, placabitur æther.
 Integra ſi fuerit mens mihi, pœna ſubit.
 Et potius mendax, potius laudabor adulter,
 Si minus à culta religione prober.

Cur toties sacras humilis prosternor ad aras ?

Inque niess fumat pinguior agna focis ?

Si pietas gravis ista mihi est. peccemus inulti ;

Impietas cælo iudice tanta viget.

Bella gerant Arabes, & gens inimica, Sabai,

Et spoliū de me quilibet hostis habet.

Affix adest, raptorque meos populare penates

Venit, & immisso milite vastat agros.

Mille mihi nūq̃ er tondébant prata capella,

Plenaque tardigradis pascua bobus erant.

Ingemuere meo centum sub vomere tauri,

Lanigeræque gregis copia magna fuit.

Vndique triticea complebant horrea messes,

Et latices tellus officiosa dabat.

Ad mea veloces properabant iussa ministri,

Hic agili dextra promptior, ille pede.

Sidonioque mihi redolebant murice vestes,

Tinxerat & nostras purpura rara togas.

Turba salutantum foribus fervebat in ipsis,

Ibat in Eoas didita fama plagas.

Omnia qui tenui, non hoc superesse fatebor,

Vt possim sanus dicere : dives eram.

Non bos in stabulis, non taurus mugit in agris,

Nulla mihi tremulo gutture balat ovis.

Et pariter pueri, pariter periere puella,

Et superest tanta è posteritate nihil.

Despiciunt dominum famuli, famulaque; miserque

Tot careo, potui quot satur esse, bonis.

Afflictum fugiunt omnes, nec noscor ab illis,

Tempore qui fuerant candidiore mei.

Nudus inopsque vagor, sine nomine, tegmine, cultus

Et scabies toto corpore fæda riget.

Membraque liventi sordent languentia tabo,

Nec satis est uno me periisse modo.

Deseror amictis opibus, soboleque, domoque,

Coniuge, qua nobis omnia sola fuit.

Conspirant in me tellus, Acheronque, polusque;
 Viscera nostra, mea diripiuntur opes.
 Improba nunc Eliphas loquitur, nunc frendet Eliu,
 Et Baldad fatis asperat ora meis.
 Ipsa thori conjunx, & nomina blanda, nepotes
 Ultimus accedunt ad mea damna dolor.
 Numen ubi est? ubi sunt Superi? contendere possum.
 Ingentis speciem fors mea juris habet.
 Vive pius, pati tamen; cole sacra, colentem
 Sors tamen in lachrymas invidiosa trahit.
 Quod si fata bonos vexant, magis aqua profanis,
 Tenè loquar, nullum dicere jura Deum.
 Ista manus pœnas, hac ponderet altera culpas,
 Dissimilis culpa pœna futura mea est.
 Et loquar hoc: Tantane animis cœlestibus ira?
 Ut cupiant uni bella parare viro?
 Egregiam verò laudem & spolia ampla reportent,
 Si luteas sternant fulmina celsa domos.
 Stringitur in teneras gravior censura columbas,
 Et facile innocuum vastat ovile lupus.
 Perdere me facile est, si sit nocuisse voluptas,
 Et qua me fecit, tollere dextra potest.
 Ut stipula Boreas, foliis irascitur Eurus,
 Irruit in nostrum numinis ira caput.
 At facies, at dextra tua est, qua sanguine livet:
 Dedecoris partem, magne creator, habes.
 Sunt tua quæ fœdâ sordent mihi corpora crustâ:
 Aut mihi dic, quanam sim tibi lege reus.
 Crimina dic, dic quæso mea deliria vita.
 Quod scelus est, vel quo sum tibi teste nocens?
 Cur premis insontem? cur non placaris amico?
 Cur tua sunt nostris lumina clausa malis?
 Tu scelerum formas, numerosque expendis ad unguem,
 Et potis es gressus & numerare pedes.
 Cur mihi perpetuâ involvis caligine lucas?
 Et Stygios vivum cogis adire lacus?

Vita vices morientis habet, tumuloque superstes
 Claudor, & exstincti sum levis umbra regi.
 Quo pede per terras, gradior Phlegethonta per ipsum,
 Deficit ad sumus praefica sola meum.
 Cruda renascentes praebeant alimenta querela,
 Et reliquum vita nox tegit una diem.
 Hac si non merui, mihi cur succenset Olympus?
 Si merui, causam vindicet ille suam.
 Heu caeli terraque pudor! vixisse perisse est,
 Totaque supplicio vita parata meo est.
 Quis mea praeteritis expunget tempora fastis?
 Atque istum poterit surripuisse diem,
 Quo me fatales genitrix produxit in auras,
 Primaque principium funeris hora fuit.
 Non erat, ut tanta lux hac praenuncia cladis,
 Flammiferis populos irradiaret equis.
 Hanc chaos antiquum caecis mersisse tenebris
 Debit, & saeculum detinuisse Nihil.
 Cur qua sum genitus, non sum detentus in alvo?
 Quaque domus, tumultus non fuit illa mihi?
 Cur me lata sinu mater, cur fovit in ulnis?
 Hoc ipso poteram tunc perisse sinu.
 Brachia qua toties puero supposita fuere,
 Hac artus poterant dilacerasse meos.
 Oscula cur fixit? cur lumina blandula dixit?
 Lumina tot lachrymis, tot miseranda malis.
 O utinam tunc cum tenera per colla parentis
 Reptabam, collo pondera lapsa forent!
 Non ego jam longo traherem suspiria luctu,
 Nec quereretur mihi lentus ire dies.
 Nec mihi quarenti facilis solatia somni,
 Turbaret noctes cura dolorque graves.
 Sape dolens inopes atque ora famelica pavi,
 Pauperiesque mea saepe levata manu est.
 Me vidui coluere lares, ego pronior illos
 Solatus studiis alloquioque fui.

*Non amor argenti, nec habendi sava cupido
 Subdidit infami pectora nostra iugo.
 Hoc studui : sacros opibus non tradere mores,
 Totque Dei donis auctior, esse bonus.
 Ad mea cum fessus properaret tecta viator,
 Hospitis officiis obsequiosus eram.
 Objice, qui poteris, falsa perjuriam lingua,
 Nostra fuit laudis lingua ministra tua.
 Exige, qui poteris, servilis præmia dextra,
 Iratum credam justius esse Deum.
 Tu quoque lasce pudor, si lasimus, exige pœnas,
 Federa si thalami nos soluisse putas.
 Has lobum meruisse vices dixisti amici.
 Dicitis : in culpæ area lasa patet.
 Causa mea est melior : nec enim tam dira peregi,
 Aut par delicto est numinis ira meo.*

ORATIO DANIELIS

in lacum leonum detrusi.

ELEGIA XIII.

M*agne maris cœlique Deus, dum vota super-*
sunt,
Excipe, quos querulo fundimus ore sonos.
Neve precor tanti regis subscribe furori ;
Sit satis Assyrii Principis ira mihi.
Tu Deus Isacidum toties pro gente stetisti,
Cum Pharios ultrix mergeret unda duces.
Tota tibi patuit Canaan, concessit Idume,
Quotque aderant, hostes tot cecidere tui.
Sapè ferox petiit Iessæum Saulus alumnus,
Sapius ille tuo numine tutus erat.
Ingreditur medios pietas securâ per ignes.
Nec poterant flamma vel nocuisse faces.

Te cecinere vni : rabidâque intacta favillâ,
Tunc fuit in laudes lingua diserta tuas.
Respice me, famulique tui miserere creator :
Subveniant fatis altera fata meis.
Quam serus est Assur, tam sis metu mitior illo,
Perdere quem vellet, ne perisſe velis.
Orat opem Daniel, vaſtum demisſus in antrum,
Et media veluti de Styge verba facit.
Undique me Libyci terrent immante leones,
Et tot Marmarici monſtra ſtupenda ſoli.
Iam timeo riſtus, & murmura ſæva ferarum,
Lumina ſunt oculis iſta tremenda meis.
Terribilesque jubas, atque ora famelica cerno,
Quaque rigent toto ſpuma cruorque ſpectu.
Iam metuo villos, & tenta verbera cauda,
Quaque meo recubant barbarâ membra thoro.
Hic mihi terrificis aliquis rugitibus inſtat,
Hic alius tunicâ contegit ora meâ.
Ille truces capiti dentes, hic admovet ungues,
Lambit & imbelles horrida lingua manus.
Cum ſubeunt pugna, cum bella immania ſurgunt,
Quam metuo, ne mox dilacerandus agar !
Nec mihi tuta quies : omnes vigilamus in horas,
Et placidus tenero corpore ſomnus abeſt.
Atque ego dum nequeo, laſor dormire leones,
Et recreat miſerum, tunc timuiſſe minus.
Vivimus hos inter comites : hac vivimus aula :
Iſtaque ſupplicio ſcena parata meo eſt.
Sanguine cuncta madent : & ſquallent limina tabo.
Quaque famem nequeant oſſa domare, jacent.
Tu Deus indomitis compeſce leonibus iras,
Ingentesque tuo numine frange minas.
Tu loquere : & rabies ſtomachi ſedata fatiſcet,
Induet & mores bellua juiſſa novos.
Non fortuna reum, non ſors facit illa nocentem,
Iſta tuus fidei præmia cultor habet.

Non ego fallacis colui ludibria Beli,
 Nec stolta supplex cum Babylone fui.
 Sprevi ligna Deos, & inania nomina mystas,
 Nec reor in saxis numen inesse tuum.
 Omnia qui condis, non es pars condita rerum,
 Artificique suo tam rude distat opus.
 Quem nec terra patens, nec machina claudit Olympi,
 Non faber angusto claudat in are Deum.
 Lumina cur venerer cæcis damnata tenebris?
 Exanimæque pedes, & sine mente caput?
 Cur aures venerer? non est vigor auribus ullus:
 Nec capit humanas machina tanta preces.
 Os vidi, sed voce carens: sine robore nervos,
 Nec rigida motus dant documenta manus.
 Stat super excelsum moles erecta colossus,
 Stat lapis, & cultus non capit ipse suos.
 Hunc gentes populique furor maleficus adorat,
 Et demens tangi credit amore sui.
 Regia majestas vetitis advolvitur aris,
 Et scelus exemplo splendidiore probat.
 Gensque sacerdotum paribus se polluit ausis,
 Hosque habet auctores fabula ficta suos.
 At non ista mea placuit vesania menti,
 Nec lapidi dixi: Tu mihi numen eris.
 Frangere quod possum, vel savis urere flammis,
 Cur ego, cur pietas officiosa colas?
 Nec coluisse libet squamosi colla Draconis:
 Cur? potuit nostris occubuisse dolis.
 Et jam strata jacent mediis immania templa
 Corpora, disrupto bellua ventre patet.
 Sic gemini periere Dei. jam ringitur Assur,
 Et veteri excussus religione dolet.
 Et dolet insana vacuus mercede sacerdos,
 Solamenque mali funera nostra putat.
 At tu prasidium misero es, tu sola salutis
 Anchora, promissi tu memor usque tus es.

Sunt mihi jam faciles, sed te mandante, leones,
 Ludit & antè meos effera turba pedes.
 Africa terribiles mansuetior exuit iras,
 Et soboles terra degener ista sua est.
 Sic ubi se nondum vitiis involverat orbis,
 Credibile est astus detumuisse feros.
 Es mihi nescio quis peregrè pulmenta ministras,
 Et recreant subita corpora fracta dapes.
 Ite procul cura. vati famulatur Olympus,
 Nec, qui non possunt non nocuisse, nocent.

ELEGIA XIV.

Iuditha è castris Assyriorum redux, inter-
 fecto Holoferne.

Vicimus, atque uno patriam defendimus ictu,
 Istaque Iuditha gloria, nulla viri est.
 Vidimus, & tanti, Cives, dux femina facti,
 Materies docta posteritatis ero.
 En caput, en dira vultus cervice recisos;
 Hac sunt militia prima trophaa mea.
 Hac mihi victrici pars cecidit, at altera castris:
 Dividit Assyrium dextera nostra ducem.
 Hoc macnus feralis damus. cape patria sacrum:
 Plus tibi, quam casti Principis ora, damus.
 Hoc precio veltas iterum mercabimur urbes,
 Hoc spoliis trepidis hostibus horror erit.
 Ite viri, properate duces, cape tela iuventus,
 Excipiant ausus praelia vestra meos.
 Nec jam terribilis faciem spectata tyranni;
 Non poterunt veteres plus nocuisse minae.
 Cernitis, ut tumeant hesterno inflata Lyae
 Lumina? adhuc tepido Bacchus in ore natat.
 Cernitis adpersos nocturnâ cade capillos?
 His mihi correptus Barbarus iste fuit.

*Qua sitiit nostrum rabies vofana cruorem,
Pocla suo moriens sanguine plena bibit.
Callida me volui capsti promittere diro,
Pollicitisque meis ingeniosa fui.
Bafia dum quarit, ftricto perfolvimus enfe.
Quam sunt concubitus afpera fata mei!
Quot mifer à noftris fperaverat oscula labris,
Vulnera tot valida certa dedere manus.
Quique meo caluit modo vefpertinus amore,
Iam calet, atque fuo membra cruore fovef.
Arfit amans, nos flagrantef reftrinxi mus ignes,
Quaque caput, pariter fuftulit ira faces.
Dum mihi philtra parat, mihi dum propinat amator,
Fumus amatori femina fava paro.
Effet ut officii merces celeberrima tanti,
Et veniens, abiens, hofpes & hofis eram.
Quemque thorum mecum Princeps preffiffet iniquus,
Solut, & infelix, exanimisque premit.
Αΐφαλ mediis Venerem jam quarat in umbris,
Atque aliquam ex imis manibus Affur amet.
Non mihi Manaffis fubiere oblivia chari;
Dum putor Eunuchof fordida, caffa fui.
Nec precio venalis eram, nec vefte, nec auro:
Et tamen hac probitas difsimulanda fuit.
Integra fama mihi eft, vici fine crimine Medum,
Nec lafi titulos ille pudoris habet.
Peccaffem fateor, fi delinita fuiffem;
Nunc volui verbis pondus abeffe meis.
At corpus fcelere intactum, pectusque pudicum
Cum mihi fervarim, perdere verba leve eft.
Peccavi mentita? fui mentita tyranno:
Hoc dudum Pharia me docuere murus.
Cui nocui mentita? Duci. fic vicinus hoftem.
Hec bona funt dubiis anteferenda malis.
Patria falva mihi eft: tota eft Bethulia fofpes;
Discedent muris impia caffa meis.*

*Hac dixi mercede aliquid, quod dicere nollem
 Libera : sic culpâ lingua carere potest.
 Causa subest factô, causâ mentimur honestâ,
 Invidiam noxa detrahet illa mea.
 Isacida laudate Deum, puerique, senesque,
 Et celebrent ausus secula sera meos.
 Clara fuit Deborâ virtus, plus fortis Iacil,
 Accedam tantis ultima nominibus.
 Vos illud librate caput, procul horreat hostis :
 Et discant dom: num castra timere suum.
 Inveniet reliquam, partem dum spectat adeptam
 Barbarus, & lacero Principe terga dabit.*

ELEGIA XV.

O R A T I O

*Matris Iudaicæ, crudeli supplicio una cum
 filiis septem sub ANTI O C H O
 extinctæ.*

S *Tabat, & excoctas mater Iudæa favillas
 Dum videt, & natis busta parata suis,
 Talibus immitem dictis fuit ultæ Tyrannum,
 Suppliciumque suum leniit ore dolor.
 Quid furis ? & nostris acuis cruciatibus ignes ?
 Barbaricasque ferâ protrahis arte neces ?
 Hac patiar pro lege libens. non flamma, nec ensis,
 Me poterunt Domino surripuisse meo.
 Vre ; piurn flamma rabies accendit amorem.
 Vre ; Deum noster fortius ignis amat.
 Vre ; sacrosanctas subdunt incendia flammæ.
 Vre : sacer diro crescit ab igne calor.
 Iam misere licet esse mihi, licet esse beata ;
 Et subeunt animo morsque salu'que meo.
 Huc tua iussa vocant ; aliô mandata Tonantis ;
 Et dispar voto rexque Deusque suo est.*

Obsequor Antiocho : flammæ minitabitur æther.

Obsequor huic : flammæ rex truculente parat.

Obsequor Antiocho ; patria sum transfuga legi.

Obsequor huic : miserè dilacerata trahor.

Libera si reddat : Iudæis perfida credat.

Libera si non sum, jam rea facta secor.

Suadet amor vita vitium : dissuadet honesti.

Ira Ducis terret, sed magis ira Dei.

Plus Superiū potuere mina. cape, magne creator,

Obsequio tantum dedita membra tuo.

Corpora qua lacerat liçtor, tu tota creasti ;

Reddimus hac eadem jam mutilata tibi.

Cū nihil ipsa forem, fecit tua dextra quod essem ;

Colliget hac artus post mea fata meos.

Impietas, discinde manum : mihi secula reddent

Altera ; nec flammis desinet esse tuis.

Scinde pedes : citius cunctos penetrabimus orbes.

Dum miseram prohibes ire, volare facis.

Exime, qua Superiū cecinit præconia, linguam.

Accinet auctori mox redi vira suo.

Exue me proprio nudatam tergere matrem :

Hac iterum cæli filia pelle tegar.

Frustratim laniasse iuvat : sed tota resurgam,

Tota loquar sceleri verba severa tuo.

Hos mihi religio reddet servata triumphos,

Et vitam pietas intemerata dabit.

Vos quoque, vos septem nostro de sanguine nati,

Respuite invisas, pignora chara, dapes.

Displiceant epula, qua displicuere Tonanti,

Nec violet patrum iussa priora nepos.

Non ego peccantes, infartaque viscera porcæ,

Aut rea flagitii nomina mater amem.

Plus ego discriptos mater venerabor ; & ille,

Regia qui fugit crimina, natus erit.

Ah, miseros jam flamma coquit. miserere tyranne,

Redde meas, sobolem rex mihi redde meam.

Reddere

Reddere Rex noli ; rursum mea vota retracto.

Et pia quod genitrix nolo, miserta volo.

Ambiguus luctatur amor pietasque querelæ,

Ille dolens sobolem diligit, illa Deum.

Ite mei partus, medios descendite in ignes,

Septemplex Domino victima casa cadet.

Sic decet Isacidum veros perisse nepotes,

Qui renuet, stirpi degener ille sua est.

Vos mea, vos eadem nascentes edidit alvus,

Et mater vita munera prima dedit.

Nunc eadem cunctis facta est sartago sepulchrum ;

Vnaque victores concoquit urna viros.

Vna dies iterum cælo vos reddet, & astris.

Et decor eximius fratribus unus erit.

Non lachrymor : majora malis quia gaudia restant ;

Elidunt gemitus spesque fidesque meos.

Non lachrymor : quia vestra sequar vestigia mater.

Me quoque fors poscit, qua modo vestra fuit.

Qua patiar, scindar, coquar, urar, sola supersum.

Hæu quàm martyris sera corona mei est !

RACHEL

Plorans Infanticidium Herodis.

ELEGIA XVI.

C*Rudeles Solyma, (quid enim, nisi dira, precabor)*
Accipite hac luctus conscia verba mei.

Et veniam nostris concedite questibus ; isto,

Non alio, possum lasa nocere modo.

Vlciscar gemitu facinus, ploratibus onses,

Nec fuerit soboli condoluisse nefas.

Quam tua jussa necant, liget, Rex improbe, mater,

Materiamque mei dant tua sceptrum malis.

En lachrymis funesta rigor, præcordia planctus

Verbero, & extinctum brachia pendus habent.

Oscula

Oscula vulneribus, jam basia figo labellis,
 Effigies miseri cernitur una rogi.
 Abluitur sanies, & quod latus hauserat ensis,
 Occupat officiis obsequiosa manus.
 Hac est Abramidos natum plorantis imago,
 Sic ira videoor posse placere tua.
 O utinam tanti sceleris spectator adesses,
 Herodisque oculis conspiceretur opus!
 Induerem furibunda virum, jamque ora tyranno
 Feminæ posset dilacerare furor.
 Et quererer coram, propiusque irata minarer,
 Quæque ferat secum frustra cruenta darem.
 Et qui Sidonio totus discumbit in ostro,
 Impia sanguineis tingeret ora notis.
 Purpuraque hunc ipsum biberet vesana cruorem,
 Signaque savitia cerneret ista sua.
 Improbe, (sic loquerer) tibi non mansuescere docta
 Mater, at immani tigride nata fuit.
 Vberaque admorunt Hircana dira leana,
 Aut si quid fitiens Africa pejus habet.
 Latrantisque inter scopulos & saxa Charybdæ,
 Edocuit mores horrida Scylla suos.
 Saviour Antiocho es, dominoque ferocior illo,
 Qui rabido sacros terruit igne viros.
 Quid puer hic meruit, tam paucis editus horis?
 Quis potuit sceptris noxius esse tuis?
 Prima dies vita, mortis sit prima cruenta,
 Et moritur lucis nescius ipse sua.
 Nec te vagitus, nec feminei ululatus
 Flectere, non lachryma, non potuere preces.
 Non teneri infantis risus, sine fraudibus ætas,
 Membraque non ullo contemnerata malo.
 Quin memi arrisit missis latronibus infans,
 Autoresque sua nescit esse necis.
 Risit, & ut gladios vidit fulgere cornutos,
 Creditit ista sibi gaudia posse dari.

Cur miserum genui ? vel cur improvida nupsi ?
Cur steriles cœlum non dedit esse sinus ?
Non hos te, fili, in casus, & fata tulissem ;
Esset ut exitio vita parata tuo.
Triste patris nomen, nomen miserabile matris,
Flebile plus nostro nomine, nate, tuum.
Nec tamen aut genitrix ultra genitorque supersunt ;
Nomina tu nobis, dum cadis, ista rapis.
Nubis Indaa meliori sorte puella,
Sideraque in vestros sint magis aqua thores.
Vnica crudelis Bethlemia sentiat enses,
Soluque regales eximat illa metus.
Scilicet hunc potuit regi suasse furor
Sceptorum rabies, imperique furor.
Quique suis latè populis, non imperat ira.
Et pueri metuit sceptrâ verenda Dei.
Ille tamen Phariis vivit securus in oris,
Exitioque Deum vindicat ipse Deus.
Nec fera barbarici manus huic nocitura tyranni est,
Aut sodiet sacrum doctorâ iussa latas.
Infantes petimur, nec regnis nata juventus
Clara Redemptoris nomina morte luit.
Ah infelices cunas nascentis Iesu,
Tot quibus & matres & dolere patres !
Felices iterum cunas, obitusque beatos !
Hac est martyris gloria prima mei.
Illa per æthereos soboles spatietur hortos,
Et referet mortis præmia clara sua.
Illa salutiferos Christi spectabit ocellos,
Angelisque ibit consociata choris.
At mihi nunc orbis subeunt mala plurima matri,
Pluraque, dum nequeo mœsta filere, queror.
Cur hac fatidicis oracula prædita chartis,
Esset ut his nostris rex oriturus agris ?
Parvula cur laudes Bethlem servaris in istas ?
Et simul una meis credaris apta malis ?

Cur finit hoc cælum, cur non fera militis ora
Inter terrificas obriguere necesse?
Cur non fulmineum stringentia brachia ferrum
Ilicet ad plagas obstupuerunt suas?
Fulmina cur servat vitis levioribus aether?
Nec furit in tantum numinis ira scelus?
Cum subit illius facies tristissima lucis,
Qua ferus in nostros irruit ille lares,
Cum subeunt planctus, & tot lamenta parentum,
Sparsaque per cunctas membra tenella domos:
Has ipsas inter mortes, & funera versor,
Atque iterum ante oculos miles & ensi adest.
Iamque loquor: sine me Deus hanc effundere vitam,
Aut mihi tu vita flamina rumpe mea.
Vivere qui cupiam mater, sine prole superstes,
Aut miseros optem sapere redire dies.
Parve puer, quoties hoc nostro corpore corpus
Teximus, atque ista fregimus arma manu.
Oculi gremio, gremio tu raptus ab ipso es,
Bisque mihi victo milite raptus eras.
Ipsa cruentatos decussi fortior enses,
Masculaque iratus robora sumpsit amor.
Tunc animus fuit ire mihi tela omnia contra,
Et nocui, potui quot nocuisse modis.
Sanguine permixta lachryma per tecta fluebant,
Et duplex gladios tinxerat unda feros.
Vidi ego, qua fugiens per inaccessas ambages
Præcipiti mulier sederat alta domo.
Vidi ego, qua puteos sobolem demisit in ipsos,
Immunem hunc gaudens cadibus esse locum.
Vidi ego, qua sylvis latebrisque recepta ferarum,
Plus faciles illic senserat esse feras.
Atque aliqua, ut potuit palmarum frondibus abdi,
Arboris texit pignora chara comis.
Saviit in reliquam crudelis dextera turbam,
Et meus, heu, periit casus ab ense puer.

Hunc

Hunc adigas, dixi, mea per praeordia, miles,
At soboli clemens obsecro parce mea.
Me ferias matrem, minus hic crudelis haberi,
Istaque mors nobis muneris instar erit.
Ille tamen teneris atrox cervicibus instat,
Ceu rabidus pavidum vastat ovile lupus.
Quosque ego mox fovi, suribundus diffecat artus,
Ferreæ nec poterant corda movere preces.
Sic mihi posteritas, venturorumque nepotum
Spes ruit, atque animo damna futura sequor.
Hoc fuit, hunc dixit mihi nox: praeaga dolorem,
Signaque tristitia pravia multa dedit.
Somnia turbabant placidam funesta quietem,
Visaque, ceu vigili, trux Libitina fuit.
Funereos audire sonos, lessosque videbar,
Ingemuitque meo praefica mæsta thoro.
Hic vidi tumulos, illic sine veste cadaver,
Et supposita suis fulcra cadaveribus.
Incubuit querulo mulier non una feretro,
Quaque oculos flexi, mortui imago fuit.
Non ultra vanas immittere Morpheæ curas
Crediderim; somni fabula vera mei est.
Quem vidi tumulum, nati fuit ille cadentis;
Illius hi gemitus, ille cadaver erat.
Nuper & in cunis (nunc omnia læva recorder)
Visa est sanguineis culcitra tincta notis.
Nec, velut antè, leves placidis vagitibus auras
Traxit, at hos subiti corripuere metus.
Tollite me Superi, capio comes ire sepulto,
Forfitan adventum sentiet umbra meum,
Afficietque pios matris præsens manes,
Et mala sic levius, vel mala nulla feram.

E L E G I A

In Nativitatem Salvatoris nostri

I E S V C H R I S T I,

Ad

D. EVVOLDVM SCREVELIVM,

Medicina Professore.

Non tibi Bilbilicæ vilissima munera
chartæ,

Et, quamvis multum lemmata docta dabo.
Tessera, turriculæ, graphiaria, theca, coronæ
Vilia sunt; sordent scrinia, pecten, acus.
Mattiacæque pilæ, venabula, fistula, follis,
Corvus, pica loquax, psittacus, accipiter.
In precio fuerint tunica, manicæque, togæque
Et cervical olens, strataque pluma thoris.
Omnibus his præsepe tuum plus præstat Iesu,
Plus precii Cunæ nos redimentis habent.

E L E G. XVII.

ITe procul veteres, Parnassia numina, Musa:

Ite procul studiis turba profana meis.

Sola salatiferum destillent pectora Christum,

Et latices sacro nunc Helicone fluant.

Cyræa vale, Phœbique domus, non Castalis amnis,

Non levat ipsa meam Phocidos unda sitim.

Tu mihi virginicos aperi sanctissima partus

Calliope, & pueri tempora prima Dei.

Dic mihi Musa virum, celsi qui missus Olympo,

Isacidumque satus sanguine, factus homo est.

Mutatur jam terra polo, & venerabile cœli

Deposuit mundi machina vilis habet.

Quas

*Quas aether servabat opes, sibi servas Idume :
 Accipit authorem gens malefana suum.
 Ne pereas peccator homo, sunt numina praesto :
 Lesaque pars culpa subvenit ipsa tua.
 Ecce patris magni soboles, consorsque Tonanti
 Filius, humana conditione meret.
 Ipse hominem, nostrosque Deus superinduit artus,
 Et duplici clarum nomine nomen habet.
 Caelo terra coit, nec pars aeterna caducam,
 Aut sociam Superum gloria spernit humum.
 Quique Deus fuerat, Deus est, nec desinit esse :
 Aut decori gestat noxia membra suo.
 Et caro qui nunquam fuerat, vestitur ab illa :
 Nec Deus huic, ipsi nec gravis illa Deo est.
 Vna Redemptoris facies, rex unicus orbi est ;
 Quemque hominem, pariter dixeris esse Deum.
 Occulitur sub carne Deus, dumque adspicis illam,
 Regia majestas dissimulata latet.
 Magne Puer, tibi natales gratamur, & ortum,
 Et canimus cunis carmina fausta tuis.
 Ingredere auspiciis nostrum felicibus orbem,
 Et redeat tanto vindice parva Salus.
 Quam Deus es, patrium potis es lenire furorem,
 At caro mortales sentiet agra vices.
 Crux hominem, Ditisque Deum certamina poscunt :
 Ut quibus ille malis succubat, ille levet.
 Mors hominem, mortemque Deus calcabis, & illi
 Eripies spoliis funeris ipse tui.
 Sunt divisa Dei, divisaeque munia carnis,
 Nec socias renuunt ille vel illa manus.
 Sic terris promissus ades, sic tota vetustas
 Emicat, & legis clarior umbra tua est.
 Hac Patribus sperata dies, hac secula vidit
 Eminus, & multum tunc oculata fides.
 Tu, quod Tartarei diffringet colla colubri,
 Magnaque fatorum robora, semen eris.*

*Thariades te vidit ovans : tu virgula Iessa,
 Tu leo, Iudaea spes rediviva tribus.
 Virginei tu ventris onus, tu stella Iacobi,
 Davidicaque puer progenerate domo.
 Te dominum supplex, te regem nata Sionis
 Nuncupat, & prisco non sine teste venis.
 Cum sua morigerus portaret busta puellus,
 Illa tui species busta fuere rogi.
 Sanguineis cum lata Tharos sua limina guttis
 Tingeret, illa tua mortis imago fuit.
 Crebra Palaestino cecidisti victima templo,
 Et typus effusi sanguinis unus eras.
 Tu sanctum penetrale subis; tu vota sacerdos
 Excipis, & populi tristia verba tui.
 Quique dator vita-serpens trabe tollitur altâ,
 Prævia ventura tollitur umbra crucis.
 Sancte puer, non te genitoris conscia mater
 Edidit, aut patrio sanguine facta parens.
 Non Maria thalamum adpersit sæcunda voluptas;
 Qui genuit, cæli Spiritus ille fuit.
 Sic tibi natales alii sine matre supersunt;
 Hos tibi natales dat sine patre pater.
 Nasceris intactâ melior de virgine proles,
 Abluat ut cunas rex sine labe meas.
 Nasceris, & Latia gustas longa ocia Roma.
 Auspicium pacis pax fuit ista tua.
 Altera bella silent, Sathana dum bella resurgunt:
 Et domito Stygius vincitur orbe Deus.
 Nasceris, & tuguri congestum cespite culmen
 Servitii pandit limina prima tui.
 Hac calum tibi fata parat, sed, maxime Iesu,
 Paupertas alias spondet egenæ vices.
 Sic Patri placuisse cupis; dumque atria spernis
 Splendida, cælestes Christe mereris opes.
 Respice peccantem, frater sine crimine, fratrem:
 Nec pigeat sorti condoluisse mea.*

Respi-

*Respice, meque tui consortem sanguinis audi,
 Nec pudeat carni condoluisse tua.
 Quas tibi tendo manus, qua supplex lingua precatur,
 Quod tibi flecto genu, sanguinis omne tui est.
 Sic tibi qua vitam, mihi lux feret ista salutem,
 Mixtaque erunt cunis gaudia tanta meis.*

ELEGIA

ad CHRISTVM in cruce pendentem,

Ad

ARNOLDVM BVCHELIVM;

Iurisconsultum, Vltrajectinum.

DOcte senex, quæ sacra fero, cape federis
 arrham;
 Quam meus è casto pectore mittit amor.
 Non scopulo fixam Andromedam, poenasque
 Promethei,
 Hippolytiq; obitus, raptaq; membra leges.
 Non Tityi jecur, aut rapidos Ixionis orbes.
 Titanumque graves, Enceladique vices.
 Illa meis aberunt Vatum mendacia chartis,
 Exhibet afflictum pagina nostra Deum.
 Si qua tibi tulerint humiles solatia Cunæ,
 Discutiet cunctos Crux veneranda metus.

ELEGIA XVIII.

NVnc, ô Christe, tuus humilis prosterrior ad aras,
 Et veneror mortis celsa theatra tua.
 Tu pateris, sed culpa mea est: tu criminis expers
 Supplicis pendis tristia fata mei.
 Se peragis natura ream, tu victima luges;
 Alterius scelus est, alteriusque dolor.

Nomina debemus, sed tu vadimonia praestas.

Nostraque sat facilis debita sponsor habes.

Dextra tibi perfossa riget : mea sola scelestæ est ;

Nec sentit pœnam noxia dextra suam.

Innocuum qui mucro latus transfigit, aberrat.

Debentur lateri vulnus & hasta meo.

Improbis immiti linguam tibi lauit aceto

Miles ; at hæc nostram proluat unda sitim.

Spinea regalem tibi cingit adorca frontem.

At pudor humani nominis illu fuit.

Cur secat immeritâ tergus vibice flagellum ?

Et cruor è sacro corpore fusus abit ?

Hoc tergu, Iudæ feri. mea perfida vita est,

Perfida mens, stultius perfida lingua suis.

Exsui in sacros vultus sceleratus Apella.

Conspice me : frontis gloria nulla mea est.

Heu, strinxere tuas adamantina vincula palmas,

Brachia erant vinclis nostra liganda tuis.

Quid captive gemis ? damnati carceris umbra

Me regat, & fraudes abdat opaca meas.

Latro datur socius, miti lupus assidet agno,

Et numerum impietas cum pietate facit.

Iste latro collega mihi, consorsque malorum est.

Talis ego merui parte sedere chori.

Iudicis ipse tui toties absolueris ore.

Sam sceleris iudex, testis & ipse mei.

Heu miser, infamis libras mala pondera ligni,

Et proprii portus busta futura rogi.

Me grave lassat onus ; vitis succumbere doctus

Debebam merita succubuisse cruci.

Christe, quid exanimi ducis suspiria planctu ?

Verberat & patrios mœsta querela latus ?

Me mæ, adsum, qui feci, in me converte furoris

Fulmina, me media desere morte Pater.

Quid pia, quid moriens claudis tua lumina Iosu ?

Sola fuit fonti hac debita pœna mihi.

*Cruce salve venerandu, mei medicina doloris,
 . Spes mea, peccantium portus, & ara precum,
 Praesidium miseris, fidei tutela labantis,
 Vnica Christiadum gloria, vita, salus.
 Hoc ligno nos Christe beas, altare, sacerdos,
 Victima: cuncta unus jam minor ipse Deo es.
 Ora tibi prono pendent proclivia vultu:
 Oscula vis populo figere blanda tuo.
 Sunt. expansa tibi totum amplexantia mundum
 Brachia; & hic speciem gestus amantis habet.
 Dextera Iudeos invitat, at altera gentes:
 Sic moriens cunctos vivere posse cupis.
 Destillat madidis lachrymarum flumen ocellis,
 Abluat ut lachrymas flebilis unda meas.
 Et qui scæda lavat peccantis crimina mundi,
 Sanguinis ex isto corpore rivus abit.
 Gaudia nostra dolor, peperitque infamia famam,
 Et mea captivus libera colla facis.
 Quæ te flagra premunt, flagris me absolvere possunt.
 Et ne cadat homo, caderis ipse Deus.
 Cingit spina caput, sed qua marcescere nescit,
 Facta meo capiti spina corona fuit:
 Gestat arundineum regalis dextera sceptrum,
 Ne desint titulis sceptræ futura meis.
 Defereris, ne me pereuntem deserat ather;
 Et tua fit questus meta querela mei.
 Mors tua vita mihi est, atque isto funere nascor,
 Quemque tibi rapiunt, dant mihi fata diem.
 Cur timeam? fides una mea fiducia Crux est.
 Cur timeam? rigidas crux fugat una minas.
 Cur peccem? tanti Sponsoris morte redemptus.
 Cur peccem? gemitus cum subit hora tui.
 Hac facies, hæc mœsta Dei pendentis imago
 Nec me peccantem, nec sinit esse reum.*

O R A T I O

Iudæ Iscariotæ suspendium sibi parantis.

E L E G. XIX.

Quisquis in hac cernes infelix arbore pondus,
 Me fuge, nec propius flecte, Viator, iter.
 Forsitan & poterit dirum nocuisse cadaver,
 Solaque te faciet corporis aura reum.
 Ite procul scelerum ignari, neque conscia fraudum
 Pectora, nec sacram fallere docta fitem.
 Cedite matronæ, castosque avertite vultus.
 Ne fontis videant ora nefunda vari.
 Hoc virtus pietasque loco candorque facesset,
 Et quicquid laudem religionis habet.
 Non una sum lege nocens; Dominumque Deumque
 Prodidit, & facta perfida lingua suo est.
 Quique mihi vultus fuit, & qui gestus amantis,
 Cuncta nota famuli decipientis erant.
 Ipse dedi summa multum per amica labellis
 Oscula, sed tacitis insidiosa dolis.
 Auximus ingenio facinus, doctæque seselli,
 Ne crimen levius simplicitate foret.
 Vendidimusque Deum precio, servique redemptor
 Ipse sui factus merx scelerata fuit.
 Traditur infami mercabilis ære creator,
 Et cadunt lucro nomina tanta meo.
 Polluit una meos obscuræ pecunia mores,
 Et sacer argenti suavis iniqua furor.
 Tristis avaritia rabies dum colligit aurum,
 Hunc quoque cum posset vendere, vendit herum.
 Dicite Pontifices, sacrisque operate sacerdotes,
 Flagitio semper turba pudenda meo:
 Cur placuit vobis cælum venale, Deusque?
 Quæque reum faciant, annumerastis opes?

Si volui peccare prior, quoque culpa probantum est ;
 Et precio facinus qui fovet, ille facit.
 Heu quid agam ? durum est sortis meminisse prioris :
 Hinc timor, hinc sceleris me premit ipse dolor.
 Iamque animo dulces monitus reminiscor Iesu ;
 Actaque cum domino vita diesque subit.
 Nunc fora, nunc ades, nunc publica templa revolve,
 Omnia qua sacris personuero sonis.
 Nunc in gramineis pandentem oracula campis,
 Et pia littoreis verba recordor agris.
 Hac audire mihi fuit & didicisse voluptas ;
 Vocibus his licuit colloquiisque frui.
 O quoties dixi, vox hac placidissima cœli est ;
 Vive, nec extremum dent tibi fata diem.
 Heu scelus, ista silet nostra facundia culpa,
 Illa meo solum crimine muta stupet.
 Vosque mei quondam, charissima turba, sodales,
 Non ultra vestri cernitis ora ducis.
 Hactenus esse pius licuit. nam cade magistri,
 Et dispar titulo produtionis ero.
 En caput, en Dominum vinculis ac compede strinxi,
 Indicioque meo proditus ille latet.
 Tinximus innocuo sceleratas sanguine dextras,
 Nec sine me Solyma miles ad arma ruit.
 Squallida nunc illum tenebrosi carceris aula
 Abdit, & immensum vilior umbra Deum.
 Iam gemit, & patriis inferi suspiria tellis.
 Et famuli queritur facta nefanda sui.
 Tuque parens dulcissima tui crudelia nati
 Funera nequitiæ pignora crede mee.
 Sit funesta dies, qua me dignatus amicum est ;
 Et voluit sociis annumerare suis.
 Ah graviter cecidi : quid enim mirabile, si quis
 Tactus avaritia vulnus amoris habet.
 At mea nunc ulter commercia devovet æther.
 Et malè sollicitum numinus ira premit.

Desperasse iuvat : nec enim placabile cœlum est,
 Ignoscique meum cor mihi posse negat.
 Non Styx una mihi, Phlegethon non sufficit omnis,
 Nec satis ad pœnam est tota gehenna meam.
 Mitior est Acheron, nec crimina nostra piabunt
 Tartara, nec flagris sæva Megæra suis :
 Nec qua perpetuis Nemesis cruciatibus instat,
 Flammæque dolor, præcipitesque rota.
 Hac ego cum timeam, potui maiora mereri,
 Quodque malum fingat mens mea, maius habet.
 Saviit in proprium quondam fera dextera fratrem,
 Et sceleris pœnas pertulit illa sui.
 Qui toties puero fuit insidiatus læssæ,
 Vincitur, atque suo casus ab ense cadit.
 Saviit in patrem sceleratis Absalon ausis,
 At miser è quercu triste pendit onus.
 His quaque jam Nemesis miserum suspendit Iudam
 Frondibus; hæc testis criminis arbor erit.
 Adsum lictor, & ipse mei libitina sepulchri.
 Exequiasque mihi præfica nulla canet.
 Non nova me circum protrudet gramina tellus,
 Nullaque purpurei gloria veris erit.
 Non stillante mei madefient rore capilli;
 Ipse meum fugient ventus & aura caput.
 Umbra loco feralis erit, frigusque tremorque.
 Hinc radios Phœbus, Cynthia flectet equos.
 Aërë libabor, terris secretus & astris,
 Fabulaque & huius prætereuntis æro.
 Quaque reum occulto tellus irata fatigat
 Verbere, suspensio non erit illa gravis.
 Cur ultra vita custos invisus amara,
 Contineam pronas in mea fata manus?
 Cur doleam? pudor est Superùm sperare favorem,
 Aut numen precibus flectere velle meis.
 Cur doleam? cerno præsens hac arbore funus,
 Istaque ius fati fascia vilis habet.

*Culpa mea est : in me commissi pœna redundet :
Sint capitis damno damna soluta mei.*

Clarissimo viro
D. ARNOLDO BUCHELIO,
Iurisconsulto apud Vltrajectinos.

P*Rima tibi magni scripsit cunabula Christi,
Nascentemq; Deum, & reparantem federa mundo
Calliope perculsa virum. superare superba
Pauperiem cunasque nurus, & conscia fastus
Terra sui solito timuit splendescere cultu.
Altera languidulis Christi morientis ocellis
Indoluit lachrymans, & chari luxit læsis
Funera, fatalemque trabem, & violabile letho
Terrarum sublime caput. nos crimen in illo
Quisque suum, & veteris masti vestigia culpa
Flevimus, infandosque gula ploravimus ausus.
Nunc idem plorare vetat, quem flevimus. atros
Discussit lux ista dies, quâ tartara victor,
Et Phlegethontæ acies, ipsosque profunda
Perdomuit mortis thalamos, & sidera scandit
Induperator ovans. magno cœlestia plausu
Templa sonant, aliumque Deus subvertit in orbem,
Aërios suprà tractus, & nubila cœli,
Peccantem fastidit humum. tibi conscia rerum
Illustres repetit, Bucheli venerande, triumphos
Mens afflata Deo, & languenti lata reponit
Verba seni, vastique fores jam pandit Olympi.
Quaque per aethereos tandem defessa quiescant
Membra domos, animaque tua sincera bonorum
Sors e it, æternique fluent in secula menses,
Fatidica monstrant, Christo præeunte, Camæna.*

E L E G I A   X X .

In

Ascensum C H R I S T I in cœlum.

M Agne triumphator Stygis, & pallentis Avernî,
 Qui novus extincto victor ab hoste redi;
 Maxime factorum domitor, quem Tartara,
 manes,

Et Phlegethontæ pertremat aula Dei:
 Scande redux Superùmque domos, patriosque penates,
 Et repete imperii pristina jura tui.
 Exue languentes crudeli funere vultus,
 Exue flagitio membra cruenta meo.
 Exue, quem frontem spinis redimruit Apella,
 Exue purpurea ludicra spectra togæ.
 Iam tibi cœlestis circumdat laurea crines,
 Et turgent titulis regna paterna novis.
 Iam tibi promissos Genitor largitur honores,
 Sceptraque dat sceptris subjicienda suis.
 Talis, ubi invisi fugeret consortia mundi,
 Primævus petiit tectâ beata pater.
 Talis sideres flammantia mœnia templi
 Thesbius, humanis sedibus exul, adit.
 Quique Palæstinum subiit penetrabile sacerdos,
 Clara salutiferi principis umbra fuit.
 Quid mihi prisca tuos objectat Roma triumphos?
 Quem canimus, cœlo judice, victor ovat.
 Tu facilem vinci Cimbrum, Persenque superbum,
 Et subigis frameis barbara castra tuis.
 Hic truci exuvias Erebi, noctisque profunda,
 Et spoliis victo de Phlegethonte refert.
 Tu currus, tumidasque paras generosa curules:
 Hunc dominum nubes officiosa vehit.
 Illa leves tantum recreant spectacula Quirites:
 Hic sua Christigenam gaudia mundus habet.

Illic captivi plorant sua vincula reges :
 Hic captiva gemunt crimina, mors, Phlegethon.
 Immoriturque suis fati violentia bustis,
 Et proprios ridet mors superata rogos.
 Tunc sua gavisus fremuit praecordia miles :
 Nunc strepit Angelicis turba beata sonis.
 Excepere Duces prono Capitolia vultu :
 Excipit hic reducem clarior aula Deum.
 Succubuerunt truci veterum tot nomina letho,
 Et tumulus magnos condidit Aemilios,
 Scipiadasque duos, & Martia fulmina, Drusum
 Tantaeque victoriam corpora terra tegit.
 Hic ubi calcati damnavit iura sepulchri,
 Sub pedibus terras, & sua busta videt.
 Larga triumphator diffundit munera Caesar :
 Munera sed brevior sustulit ista dies.
 Hic mihi divitias, totumque reclusit Olympum,
 Et, quae cuncta ferant secula, fundit opes.
 Sic abiens, Salvator, ades. sic magne redemptor,
 Non moritura tibi gloria sternit iter.
 Viderat obsequium, jam confert praemia caelum.
 Metaque servitis lux fuit ista tui.
 Mox humilis, jam clarus ovas; contemptaque pridem,
 Alta supergressus sidera, colla levas.
 Arripis imperium, toties parere paratus;
 Dividit officium terra polusque tuum.
 Sic servus, dominusque places: magnique parentis
 Iussa jubes major, quae minor ipse facis.
 Maeste anime; hac etiam tibi per vestigia currat,
 Et fidei constans permeet astra labor.
 Maeste anime: & vilis spernens proscenia mundi,
 Aethereas toto pectore scande domos.
 Hac penetra: quaque ille tuus palatia sponsor
 Occupat, hac eadem lumina mente subi.
 Indivisa colit sponsa penetralia sponsus,
 Et pudor est membris dissociasse caput.

E L E G. X X I

De Iudicio extremo.

Vix tuba terribili sonitu dispersa coëgit
 Agmina, & ingentes perstrepuere plaga,
 Christe redis, tandemque tuos visurus amicos.
 Clara triumphantis iudicis ora refers.
 Scilicet hac abiens dederas promissa redemptor,
 Solatus reditu tempora nostra tuo.
 Nec jam vilis ades, vel iniqui vixitima mundi,
 Abramidumque odiis dilacerande venis.
 Quin trepidi adspicient clavo transfixa trabali
 Brachia, & invidia tot documenta sua,
 Transfixumque latus, quod militis hauserat hasta,
 Ultoremque tremet gens scelerata Deum.
 Quam facies mutata fori est! quem fecerat antè
 Terræ reum, partes iudicis ille tenet:
 Fitque reus iudex; testesque coarguit ipsos,
 Qui modo mendaci pressus ab hoste silet.
 Occupat angustum cum maiestate tribunal,
 Quæque prius latuit regia forma, patet.
 Stat Caiphas, tantosque stupet perculsus honores.
 Iamque suas discit nil valuisse minas.
 Pontius Ausonii postponat Caesaris iram,
 Et serò innocuum vult abiisse caput.
 Cum subit illius tristissima noctis imago,
 Somnia, sollicita conjuge, spreta dolet.
 Omnis in adversas secessit machina partes,
 Totaque stat factò terra dirempta suo.
 Opposita est virtus sceleri, gens turpis honesta,
 Et lateri pietas impietatis abest.
 Quos tegit una nocens, hos latior altera vultus
 Explicat; hac cælos suspicit, illa timet.
 Conscia mens ut cuique sua est, vel pramnia gaudens
 Concipit, aut taciti signa doloris habet.

Una dies fatis est : sed non tamen omnibus una.
 Dissociat trepidos flebilis hora viros.
 Non reges sua sceptrâ juvant, milesque, ducesque,
 Es, qua terruerant nomina, victa pavent.
 Hic sua crudeles deplorant fata Neronés,
 Et queritur fraudes trux Catilina suas.
 Ille memor pavidâ versans incendia Roma,
 Illasum fœdo cernit ab igne Deum.
 Hic patriis dum dira focis arisque minatur,
 Iam dolet infandos plus paruisse dolos.
 Non Marium jam Sylla timet, reus adstas uterque :
 Nec genero indicit perfida bella socer.
 Tarquinii Brutique silent : ultrixque pudoris
 Femina flagitio tristior ipsa suo est.
 Et qui tela Iovis flammâsque imitatur Olympi,
 Iam nimis insana despicit ausa manus.
 Quique dies Latium Caesar digessit in annum,
 Longius hunc fastus optet abesse diem.
 Hic quoque cui dormitus regi non sufficit orbis,
 Iam miser in toto possidet orbe nihil.
 Spernit opes pauper Crassus, Capitolia Paulus,
 Nec Cato se solâ jam gravitate regit.
 Respicit, & spatium aquilas desiderat amplius,
 Nec, qua succurrant, agmina Drusus habet.
 Spreta prius, serò metuit jam numina Pœnus,
 Torvaque contempti Iudicis ora videt.
 Stant dites inopesque simul, doctique rudesque,
 Miscentur tituli sordibus, arma togis.
 Stant Struma, juxtaque Solon ; cum consule fullo,
 Nec fors ingentes disgregat ulla Duces.
 Non hac audaces perturbent rostra tribuni,
 Aut rigidum flectat lingua diserta forum.
 Non hic fallaci iudex subvertitur are,
 Aut poterit causâ plus valuisse favor.
 Tos Italusque Deo nullo discrimine habetur,
 Nec titulo pauper deteriore venit.

Qui vitas scelerumque modos & crimina discit,
 Nec prece, nec precio conveniendus erit.
 Felices anima, quas fratrum flexit egestas.
 Pauperies totum fenerat illa Deum.
 Felices anima, captis miseresctis ultro.
 Istaque jam pietas athere tuta manet.
 Qua sitiens quondam petiit sibi pocula Christus,
 Præbuit illa libens pocula vester amor.
 Præbuit ille dapes, nudosque investiit artus,
 Primæque laus, agris condoluisse, fuit.
 Nunc vos turba domos Superum, sedesque beatas
 Scandite, & Angelicis vivite mixta cheris.
 Profuit esse bonis. ista mercede laborat,
 Hoc precium facti religiosus habet.
 At vos immites, agrestia pectora, turba,
 Qui miserum surda spernitis aure preces,
 Ite procul: vos Tartarei domus atra profundi.
 Vos manet inferni tristior aula Dei.
 Sic fuit, & totus meritis discernitur orbis.
 Quosque capit fines, hos sine fine capit.

C. B A R L Æ I
E L E G I A R V M

L I B E R II.

Ad Amicos.

E L E G I A

Ad Nobilissimum Virum,

D. G O D E F R I D V M
H A E S T R E C H T,quâ causas dat auctor, cur ob grassantem
Leydæ pestilentiam, Ultrajectum non con-
cedat.*Veni toties docto vatem sermone sa-
lutas,**Cogitur ad plausus esse poeta tuos.**Excitat ignavas virtus laudata Ca-
mænas,**Atque animos tanto præside Musa**Sic, ubi Myrmidonum bellator classibus instat, (capit.**Acrior Iliadum laudibus Hector erat.**Sapè Venusino sonuerunt barbita plectro,**Cum facilis magni Caesaris aura foret.**Altior in pugnas, hoc ipso Principe, surgit,**Romano Phrygium qui canit ore ducem.**Tu quoque cum Zephyris adflas mea carmina blandis,**Erigis Aonias, numina lenta, Deas.**Vera loquar, neque enim fas sacros fallere vates.**Me tua, quod possum, gratia posse facit.**Ne tibi displiceam, merear vel nullus haberi,**Pieriis conor reddere verba sonis.**Et licet hanc fugiant doctorum insignia frontem,**Ambiat aut nostras laurea nulla comas:**Non tamen aversis hac fallimus ocia Musis.**Atque aliquis nobis prolust ora Deus.**Quin tibi cum placeant sterilis commenta poeta,**Autori poterunt fortè placere suo.*

Sed

Sed vatem cur poscis amans, Batavumque relictis
 Sedibus ad sedes vis properare tuas?
 Fortius absentem constans amor optat amicum.
 Quoque frui semper non datur, acer amat.
 Cur Ithacum toties conjunx poscebat Vlysses?
 Scriptaque cur toties littera? lentus erat.
 Sestus Abydenos non sic arsisset amores,
 Ni geminos Helle dissociasset aquis.
 An metuis, ne pestifera male ledar ab aura?
 Et tibi dilectum vis superesse caput?
 Incidat in Scyllam, cupiens vitare Charybdem.
 Hic mea nos tollunt sidera, vestra necant.
 Vis fugiam pedibus? pedibus mors ocius instat.
 Vis fugiam penna remige? & illa volat.
 Vis abeam rapidis in mœnia tuta quadrigis?
 Precipites adigunt fata severa rotas.
 Vis mea lethæis subduci carbasa stagnis?
 Ipse Charon celeri carbasa lintre premet.
 Qui fugit, hunc sequitur. timidos furiosus urget;
 Ipse timor certus funeris autor erit.
 Spreverit hanc quisquis, fugiet securior, auram.
 Sed pavido fugiet qui pede, laesus abit.
 Nec quam tuta sient istis habitacula terris.
 Quin potius, quam non sint ea tuta, scio.
 Hic Batavas conscendo frequens auditor Athenas,
 Et percussa meâ pulpitâ voce premo.
 Hic spectare libet doctæ certamina turba,
 Verbaque in alternas jussa redire vices.
 Non illic placida fixere palatia Musa.
 Non Helicon isto Cyrrhaque sacra loco est.
 Hic mea purgatis figo vestigia plantis,
 Nullaque quò vadant dant documenta pedes.
 Tu nisi magnanimas circumdes tergore suras,
 Cruraque terribili mascula pelle tegas;
 Iam tua viscoso librabis pondera cœno,
 Occiduoque illic Sole lutosus eris.

Illic in vacuo traherem suspiria lecto,
 Hic recreat fessum Barbara nostra latus.
 Tu trahis, illa trahit. sed qua me pertrahit, illa est ;
 Obsequio servans proximior virum.
 Tu calamo, trahit illa manu; tu serius, illa
 Risibus, & madidis, quum volet ipsa, genis.
 Æsonidem Medea suum, Briseüs Achillem,
 Andromache Phrygium sic remorata virum est.
 Hic, qua sola meas laxant solatia curas,
 Ante meos ludit parvula turba pedes.
 Hi veneranda mei trepidant ad sceptrum Quirites.
 Hic aries tanti dux gregis agmen ago.
 Huic leges, huic jura damus. sic Casaris umbram,
 Sic speciem augusti cernimus imperii.
 Tu doctos illic versas industrius enses,
 Certa que venturis hostibus arma paras.
 Nil mihi cum gladiis, vel acuti fulmine ferri,
 Horret ad armatas mens studiosa manus.
 Musa meos, Bellona tuos prolecat amores.
 Hæc tibi, sed genio convenit illa meæ.
 Cum Musa placuere, rotat tibi circinus orbes,
 Et toties scissum littera signat opus.
 Aut super æthereos raperis sublimior axes,
 Et propior summo crederis esse Iovi.
 Aut numeros statione locas: vel mœnia pingis,
 Quæ valeant Marti dicere bella suo.
 Non mea tam grandis sulta est doctrina cœthurno.
 Nec meus ad curas surgit Apollo tuas.
 Carmen amor meus est, elegi labor, ensis iambus,
 Pes numerus, campus laus tua, mucro stylus.
 Cur veniam? pudor est docta concedere menti.
 Cur veniam? scelus est obstrepuisse tibi.
 Vis veniam? cedant pluvia, mala frigora, pestes.
 Verna mihi reddas tempora, jam veniam.

Nobilissimo Viro, ac Domino,
I A C O B O D Y C K I O,
 Civitatis Gottenburgicæ in Suecia
 Præfecto.

Battavia dilectæ mea, dilectæ Batavum
 Vatribus, & Regi, vir generose, tuo,
 Cujus Hyperboreis loquitur sacunda terris,
 Et procul externo poscitur orbe labor:
 Si tibi, qui quondam, placeant, gens sacra, poeta,
 Atque aliquod precium carminis esse putas,
 Nec tibi Parrhasio sordent sub frigore Musæ,
 Quaque mari, genio non nocet aura tuo:
 Hos lege Barlei numeros, clarissime Dycki,
 Paucaque Battavici carmina vatis habe.
 Mittimus hac Chaucos ultra, Cimbroſque, Getasque,
 Baltica quæ Gothicum verberat unda solum,
 Altaque veliferos adſpectant culmina portus,
 Et novæ regaliæ mœnia lambit honos.
 Nec mora longa via, fluctusque vel aquora terrent;
 Quò magis hinc diſtas, quò magis urget amor.
 Dumque ſilent veteres, jam turba elinguis, amici:
 Obſtrepit officio noſtra Thalia ſuo.
 Forſitan & poterit gelidum tranſmiſſa ſub axem
 Littera porticibus gratior eſſe tuis.
 Et quæ rara venit, potius tibi Muſa placebit:
 Scriptoris novitas non leve pondus habet.
 Non tua Grotiades exul, non limina pulſat
 Heinfius. ingentes conticuere tuba.
 Hic fama laudumque ſatur, ſatur ille malorum.
 Quàm diſpar vates cauſa ſilere facit!
 Sic dum thura negant illi, laticesque Sabæos,
 Vile tuis cogor far adolere focis.
 Quin & parva placent Superis, modo caſta; nec illis
 Semper inauratâ vilſima fronte cadit.

Et

Et licet ingenium vatis vel sordeat author,
 Respice, quos cecani, nomina magna, Duces.
 Bella leges totum latè cantata per orbem,
 Clara per Eoas Occiduasque plagas:
 Auriacos cineres, & magni Principis umbram,
 Et mœsta ad celebres verba ululata rogos.
 Altera magnanimo debetur pagina Fratri,
 Et patrio crescens cingit honore caput.
 Nassovios canimus: praeceptaque laurea fato
 Rursus in alterius vertice ludit ovans.
 Imus, & immensum audaces transcendimus equos,
 Atque alibi Musis personat aula meis.
 Nec pudor est nobis Regi dixisse salutem,
 Et mea sunt Caroli carmina tacta manu.
 Materies augusta mihi est: involvimus ostrum
 Versibus, & Regum sceptras superba cano.
 Sic mihi, sic plausum potuit meruisse poeta,
 Et facit ad laudes purpura dicta meas.
 Haud aliter Procerum vultus, & lumina Regum;
 Ac Latios sculptor fingit in ære Deos.
 Scilicet illa rudes commendant nomina merces,
 Et precium nugis Caesaris ora dabunt.
 Dum faber efformat preciosi dona metalli,
 Sapius indoctum spernitur artis opus.
 Nec tamen hac rutilo prorsus vilescit in auro:
 Perplacet augusta frontis amicus honos.
 Dum canimus vili Heroum praemia cantu,
 Musa radis titulo splendidiore placet.
 At tu, qui geminam spectas vicinior Arcton,
 Accipe Battavico carmina nata solo.
 Dumque procul vasto jactatas aequore puppes
 Adspicis, & Gothicâ fallis in arce diem;
 Nassovios mirare duos; fascesque Britannos,
 Quosque celis, chartis jam venerare meis.
 Forsitan & trepidos exarmans dextra Borusses
 Materies nostri digna laboris erit.

Ad
GREGORIVM PLASSIVM,

Medicum Harlemensem. qua Heemstedii
amœnitates describuntur.

SI vacat à morbis nostras audire Camœnas,
Nec nimius medicam postulat ager opem,
Accipe, qua faciles scribunt tibi carmina Divæ,
Nec mihi qua levis est, sit tibi Musa gravis.
Scilicet hoc precio doctos mercamur amicos,
Et dilecta mihi nomina jungit amor.
Tu quoque Niliaca domitor fortissime gentis,
Nunc etiam in leges & mea jura venis.
Fervidus arentes dum torret Sirius agros,
Et sociam Phœbo gaudet inire viam,
Te duce vicinas, animi solatia, villas
Vidimus, & vestri gaudia rara soli.
Arx ubi sublimes aperit validissima portas,
Lataque Romanum fossa laceffit opus.
Mirabar celsas expanso culmine fagos,
Grataque populei tegminis umbra fuit.
Mirabar secunda suis pomaria donis,
Septraque qua docta flexerat arte manus.
Hic ager innocuos pascebat fertilis agnos,
Illic Sparsa suis tene fluebat aquis.
Inde frequens sparsis exurgens collis arenis
Præbebat timidis subdola tecta feris.
Parte aliâ nigros sulcabat navita fluctus,
Et patrium streperâ voce canebat epos.
Najades hic, illic ducebant agmina Fauni.
Hic Corydon, illic Thyrsis agebat oves.
Lata Pales herbas pecori, lac Thestylis agnis,
Agricolis Egon pocula plena dabat.

*Flavescentes à Sole Ceres stringebat aristas,
 Triptolemusque suo munere dives erat.
 Crede mihi, Bajas locus hic pralucet amœnis,
 Nec meliore jacet Thessala terra situ.
 Terra famem, leuat unda sitim, fugat umbra calorem,
 Currus agros, vitreas cymba pererrat aquas.
 Si juvat in viridi vestigia ponere prato,
 Est via, qua faciles ducat ab urbe pedes.
 Si juvat audacis rabiem frenare caballi,
 Huc quadrupes cursu liberiore ruat.
 Si juvat infestis leporem mactare molossis,
 Hic quoque, quâ campos transeat, Argus habet.
 Si juvat aligera voces audire caservæ,
 Hic vaga dulcisono guttore vernat avis.
 Si juvat expansis Nymphas lassare lacertis,
 Hic, qua docta regat brachia, Naja erit.
 Si juvat aut nassa, vel arundine fillere pisces,
 Hic reficit tetricas spes opulenta moras.
 Adspicis e tumulis, mediis ut Tiphys in undis
 Solerti fragilem dirigat arte ratem.
 Ut modo pacatis subsidant stagna procellis,
 Præbeat & placidus tergora plana lacus.
 Hic aliquis sociâ vadens cum Phyllide pastor,
 Audeat amotâ matre suave nefas.
 Hic aliquis Clariâ vates se proluat undâ,
 Et procul à strepera concinat urbe melos.
 Hoc Helicon, hoc Cyrrha situ, Parnassia rupe
 Non alio certè debuit esse loco.
 Iuppiter ipse suos hic ruto celet amores,
 Nec Veneris rutilans detegat ausa Deus.
 Hic Ledaâ Parin soboles, hac ferus umbra
 Detineat Phrygium mollis Elisa ducem.
 Huc Cytherea suum secura invitet Adonin,
 Nec ferus infesto dente nocebit aper.
 Pyramus hic fugiens Thisben exoptet amantem,
 Non dabit hic tristes visa leana neces.*

*Elysios mendax miretur Gracia campos,
 Oenotrios tellus Itala jactet agros.
 Nil ista regione prius. qua druse cornu
 Trabet Amalthea dona benigna capra.
 Non ego crediderim morbos hac sede morari,
 Membraque qua frangant fervidiora faces.
 Nescio num medica poscat solatia dextra,
 Audiat aut Coa tristia iussa schola.
 Ipse sibi medicina locus. quin fasa moratur,
 Pocula cum pressi lactis Alexis habet.
 Pharmaca sunt molles offenso abdomine matua,
 Betaque, vel propriis mella coacta favis.
 Non hic ventosa tulerint fastidia senna,
 Vel procul ignoto semina nata solo.
 Pocula contemnit centum decocta manipulis,
 Et mixtum adversis viribus odit olus.
 Simplicitas in rure placet. nimis anxia mundum
 Cunctaque terrarum gramina cura bibit.
 His ego tunc tecum, Plasi, spaciabar in oris,
 Dum calidi fulto tempora longa Canis.
 Ocia nostra comes docto sermone levabas,
 Signaque amicitia non temerata dabas.
 Quid referam? cape sinceri leve pignus amoris,
 Atque aliquod precium carminis esse puta.
 Si placeant elegi, vates tibi iure placebit.
 Displiceant, non tu displicuisse potes.*

Ad

IACOBVM vander BVRCH,

ET

IOANNEM BROSTERHVYSIVM,

quos à Belgicæ Poësis studiis ad Latinam
 & Græcam hortatur author.

Palladii Iuvenes, gratissima pectora Phæbo,
 Quos toties scriptis junxit amoris amor:

Par

Par socium, sine felle probum, sine lite modestum,
 Et nunquam rupti biga sodalitiis;
 Dicite, cur Batavis tantum placet esse Pœtis,
 Nec nisi Teutonica plectra movere lyra?
 Cur nimium tritas loquitur Venus aurea voces,
 Ludit & in nostris vester Apollo sonis?
 Credite, non nostro genita est Cytheræ sub axe,
 Fervida nec gelido sidere nata Dea est.
 Orta alibi Venus est, multum cantata Pelasgis
 Vatribus, & Grajâ nobilitata chely.
 Hanc cecinit Latine celebris facundia lingua:
 Hoc etiam nobis gestiat ore loqui.
 Quis calidos olim Leandri dixit amores?
 Invida quis scripsit flumina? Grajus erat.
 Quis Venerem Anchisæ, Æneam quis miscet Elisa?
 Quis Paridis cecinit furta? Latinus erat.
 Quis canit iratum raptâ Briseide Achillem?
 Quis canit Andromachæ vota? Pelasgus erat.
 Quis tragico narrat crudelia fercla cothurnæ,
 Hippolytique docet fata? Latinus erat.
 Quis magicas doctis donavit versibus artes,
 Quas docuit Colchis semina? Græcus erat.
 Quæ cæli thalamos, supera que exordii gentis,
 Totque Deum stirpes expedit, Ascræ fuit.
 Palladium clara despondet Musa Serena,
 Attamen hæc vatis Musa Latina fuit.
 Flaminius Strozæque suos cecinere furores,
 Sed fuit Ausoniis dicta puella modis.
 Bætarum petulantis cantata est Iulia vatis,
 Et sua quæ laudet colla Secundus habet.
 Lænius blandos Hyados commendat ocellos,
 Nec tamen hæc eadem carmina scrivit Hyas.
 Heinsius arguta transcribit basia Rossæ,
 Nec tamen hæc eadem basia Rossa leget.
 Non decet indoctam vatum sapientia turbam,
 Et nimium vestro vulgus ab ore sapit.

Cernitis, ut viles scandant Holiconapuelle?
 Feminumque riget Castalis unda chorum?
 Anna facit versus, & quos facit Anna, probamus,
 Quodque viris proprium credimus, Anna facit.
 Vos decus Aonidum, Latiaque arcana Camæna
 Panditis, & quicquid Roma vel Hellas habet.
 Gloriæ nulla viri est. feriunt quoque barbata matres,
 Simplicibusque datur laurea virginibus.
 Mittat amans lepida modulamina docta puella,
 Reddet amatori nostra puella suo.
 Hæc, scelus est omnes Charitum patuisse lepores,
 Tot sine dente sales, tot sine fraude jocos.
 Est aliquid, solos quod vult scivisse Poetas,
 Est aliquid, rarum quod cupit esse Venus.
 Nempe nurus Batavas facere hoc, non dicere, præstat,
 Quod vates præstat dicere, vel facere.
 Quod si digna nova captatis præmia fama,
 Vestraque succrescens nomina poscit honos:
 Major ab Ausonio consurgit gloria cantu,
 Clarius Oenotrio nascitur orbe decus.
 Sic Verona suum jactat sacunda Catullum,
 Non alia fari voce Tibullus amat,
 Vivit, & æterno Flaccus memorabitur ævo,
 Lydia Romano cui pede juncta fuit.
 Quid loquimur Belga? peregrina verba loquela.
 Edita Castorum semine turba sumus.
 Nescio qua profugos fors has perduxit in oras,
 Rhænus ubi aquoreis flumina junxit aquis.
 Quin potius placeat veterum vox sacra Quiritum,
 Dictaque, quæ prisco perplacuerunt Numa.
 Hic hic Romulida posuerunt castra potentes,
 Et toties Latino carmine miles evans.
 Victricesque aquilas, fidibusque aptata Latinis.
 Hoc nostro voluit signa sub axe legi.
 Quæ canitis Batavi, Latii sunt debita Musis;
 Quæ canitis, Graja sunt documenta schola.

*Tithoni sociam rythmus includitis artēis,
 Et fessos longo tramite Solis equos :
 Neptuni spacia, & vasti vada cœcula ponti,
 Undivagasque rates, Naiadumque domos :
 Ut sua jam sumat, jam ponat cornua Phœbe,
 Pictaque secundas imbibat Iris aquas.
 Nunc calamos inflat Corydon, nunc Phyllis amica est,
 Nunc teneras aliquis pascit amator oves.
 Nunc canitis Faunos, & agrestia numina, Panes,
 Semivirosque capros, semicaprosque viros.
 Illa sed Andinam sapiunt commenta Poësin ;
 Omnia sunt Latii docta reperta soli.
 Quare agite, & patrios tandem dediscite cantus,
 Et numeris currat vestra Thalia meis.
 Scribite fœmineis aliquid sublimius ausis ;
 Pangite, quod virgo non queat ulla, melos.
 Agnoscat precium Romana Belgica lingua,
 Quæ Roma dominos est venerata suos.*

Ad doctissimum Iuvenem,

D. IOAN. de IONCHERE,

De Publicis Iudiciis disputantem.

A *Vrea cum primis flueret mortalibus ætas,
 Lataque Saturno secula rege forent :
 Candida simplicitas teneris eluxit in annis,
 Nec sceleri Index aut gravis ultor erat.
 Ignorare suas voluit facunda laudes,
 Nec fuit in trepidos lingua diferta reos.
 Curia tunc strepitu, tunc aures lite vacabant,
 Et nondum cupidus senserat aula manus.
 Non Tabula scripsere minas, pœnasve Decemvir,
 Vinxerat aut fontes sava numella pedes.
 Mox ubi sub duro mores riguerunt metallo,
 Cœpit & adversa crescere lege nefas :*

Curia,

Curia, rostra, forum, carcer, vadimonia, lictor,
 Nomina temporibus nata fuere malis.
 Ilicet irata Metium rapuere quadriga,
 Subditaque infami colla fuere iugo.
 Irra dedit populus posito vix prator aratro,
 Et poterant lapides & placuisse saba.
 Signantur presso misera stigmatæ frontes,
 Bestiaque in pœnas sæpè vocata fuit.
 Aut damnata truces expectant corpora Scala,
 Clauditur aut Gyro semina virque brevi.
 Hunc celeres torsere rota, & crudelibus uncis
 Rapta fuit medio purpura spreta foro.
 Vibravit rigidas Manli censura secures,
 Fasciaque in jugulo stricta Cethegetuo est.
 Exulat, & pœnas Naso persolvit Amori,
 Et potuit vates versibus esse miser.
 Atque alibi celebres dicunt consulta Lycurgi,
 Et vitium scribit verba severa Solon.
 Improbis irata dolet, legumque catastas
 Horret, & ultores credit adesse Deos.
 Hac Batavos, Ionchere, doces, sociosque Sicambros
 Et patria præstas sceptræ tremenda tua.
 Nec tamen aut duri laudas Busridis aras,
 Aut sævum Phalarim, Tantalidasque probas.
 Temperat Ausonias facilis Clementia leges,
 Et tua delicto est credita pœna minor.
 Debeat excellens aliis sua pramia virtus:
 Per te securis non licet esse malis.

Ornatissimo, doctissimoque viro.
D. I A C O B O P E T L I O,

I. V. Doctori,

S P O N S O.

CVi placuit nullo violata Cupidine Pallas,
Et potior casta Pallade diva Themis,
Cur jam virgineas, cœlestia numina, cœtus
Despicias, & possunt displicuisse Dea?
Cur Phœbo praeferas tnalamos, cur basia chartis,
Et victrix de te premia sponsi capit?
Scilicet aërias nuper subvectus in Alpes,
In Paphio recreas corpora fessa sinu.
Qui calidos persequeris Rhatorum in montibus astus,
Nunc quoque, sed flamma fervidiore, cales.
Qui miranda stupes veteris vestigia Romae,
Sola stupes domina lumina blanda tue
Non juvat ingentes ultra spectare colossos,
Nec spolia invisi temporis exul amas.
Laocoon dicto torisit tibi brachia flexu:
Iam tua quò fietas brachia, dicet Amor.
Dicet Amor, Dirce simul atque Amphionæ sperne,
Et varium Rhodæa sordeat artis opus.
Hic, tibi quam format solers natura figuram,
Adspice, & Amsteliae candida colla Deae.
Adspice Romanis aliquid praestantius ausis,
Mobile quod toto corpore pondus habet.
Fortia quid spectas domitoris membra ferarum?
Herculeas damnant jam tua bella manus.
Terfacilis labor est agram domuisse puellam:
Lenior hoc monstrum subdere cura potest.
Exuvias quoque Cypris amat, clavamque manumque,
Blanda sed obsequiis commodat arma suis.

Maxime

*Maxime lustrator terra, cœlique, marisque,
 Adspice, quæ possint perpluuisse domi.
 Jam peregre vixisse satis. solatia tandem
 Sufficiat gremio sponsa Batava sua
 Vasta nimis mundi jam contrahere regna, tuamque
 Includas circo, sed brevior, viam.
 Sic, ubi ab Hesperis rediit Tirynthius oris,
 Hæsit in amplexu Deianira tuo...*

Ad.

BALDVINVM HAMÆVM,

Medicum, Britanniam repetentem.

*D*um procul opposito divisos orbe Britannos,
 Regnaque jam Carolo rege beata petis :
 Accipe, quæ medicis subscribo carmina chartis,
 Carmina Barlai signa futura tui.
 Forsitan Oceani, forsitan fastidia terra.
 Discutiet vatis charta notata manu.
 Aut placidos inter relegens hæc disticha fluctus,
 Adspicies fama scripta trophæa tua.
 Quin etiam, veteris si sis meminisse magistri,
 Hos elegos medis pignus habebis aquis.
 At vos Æoli fremitus compescite fratres,
 Ne violet charum dira procella caput.
 Quæ vehitur meus ille rati, servatur Apollon
 Depositumque poli nobile puppis habet.
 Cui sua Philyrides, Amythaon,que Melampus,
 Cui sua Pergameus credidit ausa senex.
 Sacraque præclarus pandit consulta Machaon,
 Et veteres Grajùm terra reclusit opes.
 Parcite bellaces Morini, dum transeat hospes,
 Nuncupet & patris debita vota focis.
 Inuocua repetunt Brittonum littora Musa,
 Nec manus Hesperii sanguinis ista rea est.

Cur noseant placido belli solennia Phœbo,
 Martiaque imbelles exigat ira viros ?
 Non onerant nostras Eoa monilia dextras,
 Fulva nec aurifero pondera rapta Tago.
 Doctorem fatale malum sat parvula dos est,
 Tauperiesque bona mentis iniqua soror.
 Audiat Austriacus ; debentur libera nobis
 Equora, nec Pallas partibus aqua studet :
 Audiat Auriacus : scelus est vincere Camœnas ;
 Hic speciem Mavors impietatis habet.
 At tu lata tuum generosa Britannia civem
 Excipe, Battavica nomina prima schola.
 Quales Cecropiis redeuntes Roma salutat
 Sedibus, & plausus commodat ipsa suos.
 Si caruisse dolor fuerit, matura rependet
 Consilia, & celeres protrahet arte colos.
 Opprobrium fatis faciet, nec vindice tanto
 Negliget in leges Atropos ire novas.
 Morborum genus omne potens Medicina fugabit,
 Quos Tamefis reflux in mare mittet aquis.
 Sic ubi Tarpeias serpens Epidaurius arces
 Appulit, afflicta cecidit ab urbe lues.

In obitum

T H O M Æ E R P E N I I.

Linguarum Orientalium in Academia
 Lugdunensi Professoris eximii.

Qui medicos nuper ploravi carmine manes,
 Et magno solvi debita iusta seni ;
 Nunc iterum in lachrymas, iterum in suspiria
 Nec potuit simplex, qui nocet, esse dolor. (cogor ;
 Nulla caret mors morte, nec est sine funere funus,
 Plorantesque trahunt spissa feretra viros.
 Quo superis jam thure miser placabitur orbi ;
 Quae pia difficilem leniet ara Deum ?

Geno

*Gens vitæ secunda sumus, mactamur iniqui,
 Nec rea quod iustè terra queratur habet.
 Lævida terribili latè grassata flagello,
 Pestiferas quassat trux Libitina faces,
 Quà Latius quondam steterat gens Martia castris,
 Equorcasque bibit Rhenus anhelus aquas.
 Nunc ubi Thymbræo fumant altaria vati,
 Et veneranda sibi limina Pallas habet.
 Non flectunt rigidas doctorem nomina Parcas,
 Nec iuvat in tantis plus sapuisse malis.
 Lugent Pierides, & magnis orba magistris
 Iam tacitos mærent pulpita muta sonos.
 Occidit Eoi interpres sacundia mundi,
 Notaque Barbarico lingua sub axe silet.
 Quæ Batavum populis Arabas confudit, & Indos,
 Atque uno patriam noluit ore loqui,
 Illa Caledonios super exaudita recessus,
 Nescivit spatius Belgica stare tuis.
 Illa per Hesperias fundens sua commoda terras,
 Clarius in viso nomen ab hoste tulit.
 Tota renascentes stupuit Germania voces,
 Et decus hoc doluit non peperisse sibi.
 Adspice, quæ geminas jaculatur Cynthia umbras,
 Cunctaque quæ surgunt sidera, cuncta cadunt.
 Adspice, quæ Cancris chelis supposita Syene
 Sistit Apollineas, ultima meta, rotas.
 Aut ubi Fessanos Numidasque amplectitur Atlas,
 Crebraque Erythraeis puppis inerrat aquis.
 Hic potuit vox illa loqui, neglectaque primum
 Scripsit in Occiduo Turcica verba solo.
 Iamque procul positum Rhenus compellat Orontem,
 Et nova miratur nomina factus Arabs.
 Iam sua Sultano transmittit federa Belga,
 Et socias jungunt Punica regna manus.
 Iam Mahumetana prosiant deliria sectæ,
 Et male consuta religionis opus.*

*Quasque vaser fuerat commentus Sergius artes,
Mixtaque Idumais dogmata nostra sacris.
Qua sapimus reliqui, sapimus vulgaria multi:
Qua sapuit mens hac, rarior illa fuit.
Illa Palestinis accendit lampada chartis,
Et docuit punctis verba notata suis.
Edidit Hollandis recutitum pervigil orbem,
Atque Syros alio fecit in orbe legi.
Cur moreris vir magne, tuosque incidis honores?
Cur leve nos Batavos deseruisse putas?
An ferus & jaculis fatalibus acer Apollo
Hac etiam nobis parte nocere cupit?
Quod potuit mea Leida nefas? quo numine laeso
Tam grandis culpa credimur effere?
An meliora rapit rigidi inclementia fati?
Seraque quos optent secula, prima necat?
Non trahit in levibus pelagi suspiria damnis
Navita, sed magnas naufragus optat opes.
Memnona Dardanidum pubes dum plorat ademptum,
Incolumi perstans Hectore bella gerit.
Tu moreris, pariterque tuo cum funere condis,
Proh dolor, ingeni pignora rara tui.
Sed qui tanta novis jam libret pondera curis,
Vix aliquem mæsta das superesse schola.
Abstulit Occasus, quas linguas protulit Ortus,
Et tumulus laudes nunc Orientis habet.
Scilicet unus Arabs potuit te stante renasci,
Vnus Arabs voluit te moriente mori.*

I N O B I T V M
P E T R I P A V W I I,

A N A T O M I C I.

Protopopœia Mortis.

Illa ego, quam fari mirabile, vivere falsum,
 Non tamen è tumultu Mors rediviva loquor.
 Credite mortales, fingunt contraria vates,
 Inque caput nostrum jus quoque Thœbus habet.
 Mutarunt en fata vices. loquor ipsa ; siletque,
 Cui precium laudis non leve lingua dedit.
 Ille triumphatâ toties de morte disertus,
 Cum spoliis pelles, ossa, cadaver erant,
 Hac dextrâ cadit, & fatalibus occubat umbris,
 Nec potuit nostra fallere tela manus.
 Sævus in imbelles toties qui sævit artus,
 Et spectacula meas publica fecit opes,
 Exuvias miserorum, & siccâ morte cadentum,
 Iamque semel pœnam corpora passa suam.
 Vidi ego, cum plenis portaret cruda canistris
 Fercula, crudeli dilacerata manu.
 Vidi ego lævantes extracto viscere dextras,
 Utque jacens stantæ fabula factus homo est.
 Parcite, Di, dixi, defunctis parcite membris,
 Et pereat solers in mea frustra caput.
 Terra tegat totum; post vita damna, cadaver,
 Supplicia à miseris posthuma nulla peto.
 At quoties vivos, licet arte, resolveret artus,
 Raptaque de calidâ matre catella foret,
 Non secus ac placidam tigris Gangetica cervam
 Diripit, aut proprium perfida mater Ityn :
 Indolui tam dura scholis documenta parari,
 Et tam barbaricâ commoda cedo peti.

Ipsa ego, qua toti sum terror maximus orbi,
 Facta viro risus publica causa fui,
 Dum me ridiculi moderantem frena caballi,
 Aut bovis in pigro tergore stare facit.
 Vera loquor, qua visa sibi testabitur hospes,
 Ossea mibi circis clauditur aula suis.
 Desine mirari. ridet, qua seria, mundus,
 Ludicraque attonita cum gravitate stupet.
 O utinam tantum nesciret fama magistrum,
 Quaque tenet cineres, clauderet urna virum !
 Nunc super Ausonios, super exauditus Iberos
 Nominis angusta nobilitate viget.
 Effugit secunda meum Mens sola furorem, —
 Et post exequias clara superstes agit.
 Stat decus ingenis. fateor, cogorque fateri;
 Non habet in tantum jus Libitina caput.
 Morborum vel mille vices, tot dadala terra
 Gramina, natura luxuriantis opes,
 Quae Coi docet arcta senis, quae fusa Galeni
 Pagina, quae medicus pharmaca scripsit Arabs,
 Quicquid fatales potuit tardare sorores,
 Lentius & nostrum jussit adesse diem,
 Et quid quaque ferat regio, quid ferre recuset,
 Norat, in exitium cuncta reperta meum.
 Sed quoniam invidia major post fata perennat,
 Vindicta in solo corpore signa dabo.
 Quique meos toties doctè excoriavit alumnos,
 Deque cadaveribus rapta trophaea tulit,
 Hac pœnam mihi parte luat. qua dextera cades
 Fecit in exuvias ingeniosa meas,
 Rursus Anaxagoras atomos dissolvat in omnes,
 Et secet in similes singula particulas :
 In causas facunda meas qua lingua locuta est,
 Democritus Plenum findat & in Vacuum.
 At caput, invisas nuribus quod prodidit artes,
 Pythagoras denos dissecat in numeros.

Vosque

*Vosque anima, quarum luxavit corpora Doctor,
 Infesti vobis cor refecate viri.
 Rarum aliquid, ni fallor, erit. qua membra supersunt,
 Terrigenum scētrix excoriabit humus.
 Sorte pari pereat. Nemesis justissima vox est:
 Aequa refert, quisquis, quod facit ipse, refert.*

I N

Anum nubere parantem.

E *Cquid adhuc tenero petulans illudis amori,
 Et Paphio tentas bella movere Deo?
 Oscula poscis anus, legesque invertis amantium,
 Et cupis exemplo nubere monstra tuo.
 Duceris in mastrum, gressu titubante, cubile,
 Sponsaque sis, nunquam qua potes esse parens.
 Non praeunt tibi latus Hymen, lataque puella,
 Deserit accensas arida flamma faces;
 Non Lucina tuis aderit placidissima votis,
 Nec gemitus, quales parturientis, erunt.
 Et cur hoc nequeas, possum tibi dicere causam,
 Delassare virum, non redamare potes.
 Te Paris adspiciens laqueo se stringat amator,
 Leander mediis mergier optet aquis.
 Ipse tuis furias flammis praeponat Orestes,
 Te nisi spe mortis Protefilaus amet.
 Eligat in rabidum Theseus descendere taurum,
 Quam gremii indignā parte jacere tui.
 Amphitryoniades Nesi sibi toxica poscat,
 Quam te victori succubuisse sibi.
 Quin ruere Aeneas malit per saxa, per ignes,
 Saucia quam telis pectora ferre tuis.
 Si tales fuerint, Briseida spernat Achilles,
 Hippolytus Phadram, Phyllida Demophoon.
 Te Linus adspiciat, mox detestetur amorem,
 Nec sua basioli polluat ora tuis.*

*Ridet Amor, ridet stolidos Cytherea labores,
Et sua prostitui sacra Cupido dolet.
Miratur calidâ Veneris flagrare favillâ
Pectora Sithoniâ frigidiora niue.
Et stupet obtusas tantum valuisse sagittas,
Et vulnus nulla cuspide posse dari.
Nunc arcus periere mei, nunc teda laborat,
Nunc precium nostri sordet honoris, ait.
Oscula libantur scedis graveolentia labris,
Aptaque candidulis basia virginibus.
Brachia lasciva circumjicienda puella,
Proh dolor, extinctum penè cadaver habent.
Prensantur putres, exanguia pondera, mamma,
Collaque mendaci vix speciosa luto.
Vivere vult alios de se, qua proxima morti est,
Et thalamos optat, debita qua tumulo est.
Quam plorare gravi debebat præsica lessu,
Nunc mea sed moriens carmina cantat anus.
Non hanc aurifero redimat sibi Iuppiter imbre,
Heu, nimis ignavos sperneret ille sinus.
Non illam viridi Daphne commutet Apollo,
Si fugiat; jam mox arida quercus erit.
Non foliis illam cinget viridantibus atas,
Aut tenerum facies ornat honora caput.
Omnia marcescunt, oculi, frons, colla, lacerti,
Tempora, pes, gremium, pectora, lingua, gena.
Exequies hac festa puta, Sponsamque cadaver,
Quoque iboro flammam expetit, esse rogam.*

Ad

CONSTANTINVM HUGENIVM EQVITEM,

Cum è castris reduci Epithalamium Blyen-
burgianum ipsi offerret.

Iam dudum lituis, bellique immixte periclis,
 Spectasti patria castra Duce,que tua.
 Et circum horrissono strepuerunt classica cantu,
 Præliaque imbellem dezinuere virum.
 Sit satis Auriacis oculos donasse triumphis,
 Exigit ad curas te tua nupta novas.
 Quosque legas blandos offert Barlaus amores,
 Carminaque in molles officiosa thoros.
 Bella gerant alii, Veneris nos scribimus ignes,
 Quosque velim ludos dediticisse, cano.
 Ne tamen hac facili noceat facundia vati,
 Aut toties dictos credat amare jocos:
 Scribimus inviti Paphia popysmata matris,
 Et canit in thalamis non nisi iussa chelys.
 Cogimur & blandè cupidis parere maritis,
 Iamque petit versus iste vel ista meos.
 Sic oneri mea Musa mihi est. sum verna Diones,
 Et totum imperio mancipat illa suo.
 Adspicit emeritus, quæ quondam exercuit, arma
 Miles, & insolitum narrat & odit opus.
 Sapè senex cunas puerique crepundia versat,
 Et Veneris tremulâ prælia voce canit.
 Nos quoque languentes in nostro pectore tedas
 Tollimus, & dudum gaudia spreta damus.
 Stat chartis conclusus amor. non urimur ultra.
 Crede, præcax non est, garrula Musa mihi est.
 At tu, sanguineo Martis subducte theatro,
 Mascula Barlaa basia fige tua.

*Qualia in Andromaches defixit basia labris
Hector, in Amonio Laodameia viro.
Forsan & hoc reduci carmen conducat amanti,
Et stimulos addet pagina nostra tibi.
Dumque legis rigidi teneros Pratoris amores,
Officii poteris mox meminisse tui.*

Ad Doctissimum Iuvenem,
HVGONEM BOXELIVM,
Artium magistrum.

D*Um patrios circum frendet Bellona penates,
Iamque minax etiam Breda nocere potest;
Dum resonant mediis Mavortia classica portis,
Et rediens belli præmia jactat eques:
Otia, Boxeli, & Batavi secreta Lycæi,
Et studium placida nobile pacis amas.
Phæbus amor tuus est, faciles solatia Musæ,
Ipsaque dum damnas prælia, docta paras.
Succubat exutus titulis fallacibus error,
Et verum specie jam meliore nitet.
Ingreditur prisco Grajùm sapientia fastum,
Et sua purgari dogmata Stoa stupet.
Docta Cleantheam lassat solertia turbam,
Socraticasque vigil cura reformat opes.
Sic patria vixisse cupis, sic aspera bellis
Ingenio fiet mitior Heusda tuo.
Audiet Odrysius tenera præcepta Minervæ,
Nec rigida solum casside tutus erit.
Audiet indomitus tanti documenta magistri,
Atque tuâ mores leniet arte suos.
Illic innocuo si pinges pulvere vallos,
Fictaque dimensis castra locabis agris:
Ipse suum perdisce opus, si mœnia scribas,
Exstruet auspiciis mœnia scripta tuis.*

*Pralia si timidi fugiant, hortabere dictis ;
 Fervida si tentent pralia, iussa dabis.
 Iam patriæ Aenea laudes, nunc Hectoris arma,
 Amathioque canes bella peracta solo :
 Vel quibus Ausonios Cattus spoliaverit ansæ,
 Spreverit & Latios Belgica terra Deos.
 Omnia doctrina flectes sub legibus. ipsos
 Bellorum fas est subdere colla duces.
 Formant arma Schola : nec Martia Palladis hasta
 Negligit officii discere jura suis.
 Crescite Battavica tantis virtutibus urbes,
 Et galeas Clario condecorate Deo.
 Si neget aternos belli fortuna triumphos,
 Continuant vestrum pulpita nostra decus.*

Ad amplissimum virum,

MATTHIAM OVERBEKIVM,

ruri, ad castra Albiniana, viventem, qua
 vitæ urbanæ & rusticæ discrimina
 describuntur.

Accipe, quæ doctâ tibi littera mittitur urbe,
 Rhenus ubi fessas sistit anhelus aquas.
 Accipe, nec nostra precium averfare Camæna,
 Et mea sint studii otia grata tuis.
 Urbis ego, tu raris amans, jam dispare vita
 Vivimus, atque alium ventilat aura Iovem.
 Illic celsa novo surgunt tibi culmina saxo :
 Et propius Superum limina lambit apex.
 Hic mihi vicino domus est non amula tecto,
 Nec meus excelsæ vertice fumus abit.
 Illic coelicolæ spaciose fornice templæ,
 Hic eadem nobis, sed magis arctæ, patent.
 Illic demissam radunt tibi sidera terram,
 Hic oriens nunquam stella, sed orta micat.

*Illic aquoreis citius Sol surgit ab undis,
 Atque Aurora suum deserit alma senem.
 Tardius hic vehit illa diem, lucemque moratur,
 Et tenebras citius vespere mœsta refert.
 Non illic querulas tollit vicina voces,
 Aut haerent lateri garrula testæ tuo.
 Hic anus, invalidis licet enervata lacertis,
 Improba clamosa jurgia voce ferit.
 Illic innocuâ figis vestigia plantâ,
 Hic Niobe teneros ladir iniqua pedes.
 Illic molle suos tibi ver ostentat honores,
 Hic nova purpurei gloria veris abest.
 Illic flaventes aëtas protrudit aristas,
 Hic eadem sterilis munera nescit humus.
 Illic secundos Autumnus parturit hortos,
 Hic Pomona suas rara ministrat opes.
 Illic bruma nives terris aspergit, & agris,
 Hic eadem vultu sordidior riget.
 Illic tardigradis incedit gressibus Iæ,
 Flexipedi calcans pascua lata pede.
 Illic lanigeris Corydon irascitur agnis,
 Atque aries tanti dux gregis agmen agit.
 Illic quadrupedum latos ferit ungula campos,
 Et patiens duri vomeris hinnit equus.
 Illic mane diem, & fugientis lumina Phœbi
 Nunciat in medio garrula rana lacu.
 Hic neque balat ovis, nec tristi vacca boatis
 Ingerunt, aut placidis rana coaxat aquis.
 Non hic Neptuni tellus percussa tridentis,
 Horrida qui spirent prælia, fundit equos.
 Illic aërii mellis cœlestia dona
 Ingeniosa suis sedibus abdit apis.
 Illic candidulum plenâ lac verberat urnâ
 Thestylis, & mixtas seligit arte dapes.
 Illic grata vocant fessum mulctralia Mopsam,
 Gramineoque jacet Nysa petulca thoro.*

*Hac loca damnat apis, fastidit Thestylis urbem ;
Et quarenda foris fabrica lactis erit.
Illic sublimi volitans strepit ardea quercu :
Hic petulans celsa passer in ade salit.
Illic prata virent, Zephyrusque repentibus auris
Florigeros pulchrâ veste coronat agros,
Hic aliquis Tyrio maculavit murice vestes,
Quodque alibi felis rara cacavit, olet.
Rurs garrit anas, limosaque trinsat hirundo,
Mastaque jam moriens carmina cantat olor.
Undique dulcisonis resonat concentibus æther,
Et modulis docilis gutture reddit avis.
Hic sua vocalis vendit jentacula pistor,
Aut merces diro carmine laudat anus.
Tisiphonem simili credam mugire beatus,
Et Stygius latret talia verba canis.
Aut qui Caucasæa damnatus rupe Prometheus
Supplicii queritur tristia fata sui.
Illic grata quies, tacitique silentia ruris
Ocia dant Musis inviolata tuis.
Illic cornupedes, agrestia numina, Faunos,
Et timidas juxta cernis Hamadryadas.
Hic neque Pan calamos inflat, nec gramine fusi
Virginei fugiunt, Tane sequente, chori.
Illic empta tuas fugiunt opsonia mensas,
Hic varias præbent cara macella dapes.
Illic pestiferam diffilat locus amplior auram,
Hic eadem, spatio sed brevior, furit.
Cum tot ruricolis, cum sint tot gaudia vobis,
Cur mea fors dispar cogitur esse tua.
Scilicet Attalico turgent tibi scrinia censu,
Attalica nobis non numerantur opes.
Nulla gravant inopes vatum sestertia cistas,
Quæque natat medio dives arena Tago.
Tu tibi rus geniale facis. si tinniat aurum,
Ipse tibi poterit Caucasus esse domus.*

In nomen uxoris B A R B A R Æ.

Barbara nunc mihi tu, nunc sunt tua nomina
 lusius ;
 Hic mihi, sed forsán gratior ille tibi.
 Barbara Pyramidum sileat miracula Memphis.
 Sic tua Bilbilicus verba poeta canit.
 Barbara dicta fuit Latia gens nescia lingua,
 Barbara gens, qua non Græca, vocata fuit.
 Barbara forma potest vero distinguere falsum :
 Barbara perfecta sit rationis opus.
 Barbara virgineos inter celeberrima cætus,
 Romana meruit religione coli.
 Sub iuga jam Seres, jam barbarus isset Orontes,
 Emathii doctus carminis auctor ait.
 Nec moritura canit divini Musa Tibulli
 Barbara gypsatos stringere vincla pedes.
 Barbara narratur venisse venefica tecum :
 Hypsipyle charum scripsit ad Æsonidem.
 Barbara respersa est puerorum sanguine Colchis,
 Infantem jugulat barbara mater Ityn.
 Barbarus est Phasis: studiis quoque barbara Thrace est.
 Barbaraque Eois vinctat Erythra rates.
 Barbarus est Atlas : sunt barbara moenia Byrsa,
 Barbarus est Phalaris, barbaricusque Sciris.
 Barbara Barbaria loca sunt, vocisque serina,
 Totaque barbarie barbara terra riget.
 Barbarico viguit Latis fecundia bello,
 Barbarus attonita sævit in urbe furor.
 Ausonias audax cum frangeret Hannibal arces,
 Moribus & victu barbarus ille fuit.
 Barbara se peltis pugnans defendit Amazon,
 Barbara Bellona est, Barbarus Antiphates.
 Sunt & barbarica chlamydes, ensesque togaque,
 Barbaraque in Thrygio crine tiara nitet.

Barba-

Barbara Romulidum recreant spectacula mensae,
 Barbaraque in Caveis bestia bella parat.
 Barbara magnanimum timuit Germania Drusum,
 Sensit barbaricos Martia Roma Getas.
 Dardanida vincunt, dum restat barbarus Hector.
 Sternitur astrictis barbarus Ister aquis.
 Est ubi barbaries, & barbarus infremat horror.
 Luxuriat laeis barbara Persis agris.
 O quoties doluit Rhenus, qua barbarus ibat!
 Penitus ad patrios barbara praeda Deos.
 Est quos savities accusat barbara; sunt quos
 Naufragii damnis barbara Syrtis alit.
 Barbara Romana discussit verba loquela,
 Reddidit & priscae Valla latinus opes.
 Turba, Camænarum Phœbique perosa lepores,
 Nec quibus ingenium mite Minerva dedit,
 Crudelis, nullaque serox placabilis arte,
 Barbara Palladis creditur esse viris.
 Pannonios crebro populantur barbara fines
 Agmina, Casareo gens inimica solo.
 Littera frendentis rabiem testata molossi,
 Bis mansueta tuum Barbara nomen habet.
 Littera quam patulo gens Dorica clamat ore,
 Pandit vocali ter tua verba sono.
 Barbara regali celebrat convivia luxu
 Magnificas jactans Persa superbus opes.
 Barbara Idumæas jugularunt agmina cunas,
 Barbara dum jussus miles in arma ruit.
 Barbarus hæc segetes & culta novalia miles,
 Et Melibæ tuos depopulatur agros.
 Barbara crudeli satiantur viscera pastu,
 Barbaraque Indorum funera ventre latent.
 Quas sacer ille feræ modulando leniit Orpheus,
 Cadibus & victu barbara turba fuit.
 Barbara Barbariam, & diffusos terminat Afros
 Gadibus, & calidâ terra perusta Pharo.

Barbara sic Grajis, sic Barbara nota Latinis.

Barbara, te vates scribit, & historicus.

Barbara, per cunctas resonant tua nomina terras.

Barbara, quàm saeva crederis apta rei!

Barbara sed toto quamvis sis nomine, solum

Oscula cum non sint barbara, mitis eris.

Barbaries nihil ista nocet. si blandula frons est,

Blandula si vox est, Barbara nulla mihi est.

EPITHALAMIVM

In nuptias

I O H A N N I S B O R,

Medici.

Quem Batavis nuper medicum formavit Athenis
 Phœbus, & Aonides excoluere Dea,
 Iam proprium sibi Cypris habet. procul ite Ca-
 Alter in Idalia poscitur arte labor. (mæna;
 Borriades domina subdit sua colla Dione,
 Atque alia Musas virgine damnat amans.
 Reddita pro Cirrha Paphos est, Helicone Citharon,
 Quemque Claros tenuit, mollior Ida fovet.
 Omnia sordescunt, herba, medicamina, morbi;
 Iamque aliquis Veneris præmia morbus habet.
 Vna fugat veteres conjunx lepidissima curas,
 Et facit egregias victa puella vices.
 Gallia Daphneum capiti circumdedit orbem,
 Nunc decorant pexas myrteaserta comas.
 Scilicet ista manent doctas redimicula frontes;
 His Paris, his petulans cinctus Adonis erat.
 Horrida Pergamei calcantur scripta magistri,
 Et nova, qua doceat, dogmata dicat Amor.
 Qualia inexpertam docuit Leander amicam,
 Cum tumidis primum sospes abisset aquis.

Qualia

*Qualia in Hypsipyles thalamis recitavit Iason,
 Aut Paris Oenona dixit amica sua.
 Blanda placent, risus, oculi, thorus, oscula, teda,
 Et si quid charum tectius esse solet,
 Expediturque Deum toties dignata cubili
 Fabrica, & in vultu dispare ludit Hymen.
 Illa, graves quamvis, expugnat forma Catones,
 Illa vel armatos cogit amare deos.
 Illa Panomphaum celso pellexit Olympo,
 Et summum aurifero miscuit umbre Iovem.
 Illa suum tacitos virus diffundit in artus,
 Et placido tetricos fascinat ore viros.
 Pelias Argolicis cantata est vatibus hasta,
 Fabula mendacis sed fuit ista soli.
 Quae ferit, & laesos eadem persanat amantes,
 Forma puellarum Pelias hasta fuit.
 Hanc petit, hanc circum spaciosus volvitur orbis,
 Non harent alio pondera nostra loco.
 Hac quoque, Sponse, tuis defixit spicula venis,
 Eque tuo certam vulnere speras opem.
 Nec tibi jam prodest veteris sapientia Coi,
 Coctaque milleni pharmaca simplicibus.
 Quid centum misces uno cratere mamplos?
 Imbibet hac medicum lasa puella suum.
 Quid lenire paras totidem, mala nomina, febres?
 Te quoque jam febris, sed reditura, tenet.
 Cur modo derivas, modo fluxus arte revellis?
 Crede mihi, hac ipsa sanior arte fores.
 Nunc agrum fodiis ense latus, nunc lumina tractas,
 Nunc illi tremulo corde mamilla salit.
 Nunc aliis lento pectus torretur ab igne;
 Et tamen his etiam partibus ipse doles.
 Plurima dum sanas, dum totos porrigis hortos,
 Dic mihi, cur dominum negligit herba suum?
 An quia mollis amor solus sua gaudia saxis
 Invidet, atque hominem vult superesse sibi?*

*An quia majorum sequimur vestigia nati,
 Et patrias artes nos quoque scire juvat ?
 An quia cum toto delirent numina cœlo,
 Dedecus est puerum plus sapuisse deum ?
 An quia Acidaliâ volupe est caluisse favilla,
 Et tibi plus flamma hat, quam medicina, placet ?
 An quia cum serus tibi deferet Hesperus Oetam,
 Pharmaca Machtildis non violenta dabit ?
 Sic tua non docta transcribis jura marita,
 Hippocratisque tui nescia sanat amans.
 Nec peccare puta ; magni secura Galeni
 Nupta Machaonium si tua tractet opus.
 Tu titulos, tu jura dabis, tu pilea confer.
 Hoc quoque Doctorum nomina juris habent.
 Interea medius dum turbat fercula vates,
 Et mea festivus carmina ridet amor,
 Spumantem puerorum aliquis pralibet Iacchum ;
 Nam posuit siccis omnia dura Deus.
 Tuque anima pars magna mea, dulcissime Borri,
 Excute Machtildi vela recincta tua.
 Scande thorum, at qualem posita gravitate Catonem
 Conjagis in gremium credimus isse sua.
 Ipsa favens primas nox longius explicet umbras,
 Et veniat rutilo lentus ab axe dies.
 Surgat progenies non inficianda parents,
 Patricias cingat crebra corona fores.
 Sic quoque languentis reparas dispendia mundi ;
 Incola nec nostri degener orbis eris.
 Fortè aliquem, sævum Belgis qui avertat Iberum,
 Deque tua Martis fulmina stirpe dabis.
 Adspicis, ut cunctis amixtus viribus hostis,
 - Iam patriam summo margine radat humum ?
 Obiice, qua pugnent, animas, nova robora crescant ;
 Ne pereat belli gloria, Cypris amet.
 Pergama quod steterint, armis debetur, & ulnis ;
 Hæctoris hæc, Hecuba laus quoque magna fuit.*

*Ni toties viduos auxisset Roma penates,
 Victor in hos colles Hannibal isset evans.
 Bassa si cessent, secundaque praelia vita,
 Auriacus nullo milite tutus erit.
 Solve fidem, tantus nec subtrahere pignora civis.
 Cum pater es, magni nominis orsa tenes.
 Tolle moras, spondet faciles Mactildis amores,
 Et sua non ultra vota timere cupit.
 Nec tamen ex illa redeas malè notus arena,
 Nec nimium timidus, nec nimis acer ama.*

EPIGRAMMA
 in eodem Sponsos.

S*I Probitas unquam casto sociata Pudori,
 Iunctaque si Pietas cum Pietate fuit :
 Si Gravitas potuit blandos non spernere vultus,
 Forma que praeclara pramia mentis amat :
 Si Venus & parili nectuntur federe Pallas,
 Et recubant uno Phœbus Amorque thoro :
 Adspice, quos geminos sociarunt Numina Sponsos,
 Exemplum dicta nobile pacis habes.*

Ad Ampliss. Doctissimumque virum,
D. IACOBVM PETITIVM,
 I. V. D.
 vitreorum munerum datorem.

Q*Vas mittis Venetum, gratissima munera, mer-
 ces,
 Accepit facili Barbara nostra manu.
 Nunc erecta nitent mediis anathemata lectis,
 Et sibi bis genitus sacra Lyæus habet.
 Tu fragiles transmittis opes, & dadala quantum
 Artifici posui pollice dextra doces.*

Cerni-

Cernimus inflexum sinuosis orbibus anguem.

Qui totum diro vertice fulcit opus.

Scilicet hic nimii damnat carchesia Bacchi,

Vinaque vipereum virus habere monet.

Ne sapiens medis cedat prudentia mensis.

Insanum prudens bajulat hydra Deum.

Et velut implicitus sua miscet corpora serpens.

Sic mixto socios agmine Liber amat.

Lucida dispersi depingunt membra colores,

Vinaque dissimili sapè colore placent.

Sunt hac mundana fallacia gaudia vite,

Nec, nisi qua frangant numina, vitra sumus.

Hac mecum quoties cernis, dilecte Petiti,

Natales fragili è pulvere disce tuos.

Flamma levis, levior genuit tua munera fœmus,

Et levis has Itali dextra rotavit opes.

Flamma eadem, cautusque minus tua disjicit hospes.

Munera, nec magno nata labore cadunt.

Sic vitreâ natus pariter de stirpe misellus

Occidit, & morti se quoque debet homo.

Altius ad dignas animo consurgere curas

Nos decet, & superis figere corda locis.

Te neglecta Themis, spretus te poscit Apollo,

Et quondam studiis Pallus amica tuis.

Sat Venetis Gallisque datum. jam Curia supplex

Atque tuam meritis Patria sperat opem.

Hoc age, & iratis tandem placare Camœnis,

Et vita studeas pramia ferre tua.

Sic tibi perpetuos virtus decernet honores,

Quosque negat cæcus jam favor, illa dabit.

Sic qua misisti, sed inania, pocula Bacchi,

Ille veniens isto numine plena bibes.

EXIMIAE ERUDITIONIS VIRO

QVIRINO à CANKEBEER.

L. V. DOCTORI.

DVM natura suos effœta recolligit ausus,
 Fœssaque nascendo tempora trudit Hyems,
 Iamque suos abiens Autumnus damnat hono-
 Et pudor est nudum veste videre latus, (res,
 Frigora dum gelidâ Boreas invitat ab Arcto,
 Et laxat fœmulas languida bruma manus;
 Ecce triumphales agitât Sapiëntia currus,
 Egregiasque vicescum Iove diva facit.
 Ipsa novos animos Pallas capit, ipsâ labores
 Explicat, & laudes virgo patrima suas.
 Panduntur curarum ades, panduntur honorum.
 Vtraque, sed sociis limine, templa patent.
 Abditus ingenii gliscit calor, ardor honesti
 Inclÿta magnanima pectora pubis agit.
 Vix transit sine vate dies. lux altera, rursus
 Altera Pegaseas lassat honora Deas.
 Emula Bastaricas virtus exercet Athenas.
 Invidiam credo nomina magna pati.
 Qualis Olympiaca miratus pramia palma,
 Instat equus, si, quos occupet, ante videt:
 Hunc alius super, atque alius sequiturque premitque,
 Et rapidis seruent concita plaustrea rotis.
 Viderat hac dudum plaudentia signa Lycei;
 Meque trophœa manent illa, Quirinus ait.
 Ibimus, & si quis meritis locus, ibimus, inquit;
 Materies laudis sit Themis una mea.
 Hac Minos, justusque Solon, hac arte Lycurgus,
 Nec moritura meus nomina Casar habet.
 Hac Decius Paulusque vigent, & maximus Azon.
 A serâ titulos posteritate refert.

Invenit

*Invenit mens docta viam. patet omnis eunti
 Iustitia, & vastos explicat illa sinus :
 Innumeras legum facies, & flexile verum,
 Iuraque clamosi litigiosa fori :
 Quid juvet heredem, quid spes eludat habendi,
 Ut trepidi possit causa placere rei :
 Quanta fides tabulis, & quali teste probentur,
 Quidque queat socios dissoluisse thoros :
 Temperet ut juris ratio decreta severi,
 Qua maneat sceleri debita pœna suo :
 Cunctaque Casareis veneranda volumina sceptris,
 Aptaque bellantium litibus, apta toga.
 Suspice Leida virum, & tanta da debita fronti
 Præmia, ne proprium sit sine teste decus.
 Ad te tota redit plenus spectata theatris
 Gloria ; communi semper honore merer.
 Sunt tua, qua desert insignia ; quaque coronant
 Tempora, sunt cura Pulea signa tua.*

In Mausoleum

GVLIELMI AVRANSIORVM

Principis, quod Delphis visitur.

Adspecte Nassovii saxum regale sepulchri,
 Quisquis ad Auriaci nomen & arma stupes.
 Hac memor Austriacum patria indignata Phi-
 Erigit Auriaco posthuma busta suo. (lippum,
 Surgit in invidiam pulsus hoc marmor Iberis,
 Senaque virtutum præmia Belga parat.
 Lustra oculis spectator opus, vultusque pererra,
 Quos labor & solers sculpsit in ære manus.
 Incubabat Auriaco Auriacus, sed eburneus illi,
 Qui prius Albanum terruit ense Ducem.
 Sic jacuit dira stratum mercede cadaver,
 Cum manus innocuum sterneret emta caput.

Cernix.

Cernis, ut infideat lapidi fortissimus heros?
 Illa Patris patria prisca figura fuit.
 Talis erat, cum jura daret, cum vindice ferro
 Solveret Hesperio Belgica colla iugo.
 Suspice Pyramidum surgentes more colossas;
 Hoc aterna Ducum gloria culmen inabet.
 Undique funesta fera Mortis oberrat imago,
 Exuvisque suis imperiosa riget.
 Disce triumphantes Parcis succumbere dextras,
 Armaque, sed satis praeiipienda, geri.
 Stat Pietas, sacrumque manu veneranda volumen
 Gestat, & athereas diva recludit opes.
 Hoc Pictas Duce tuta fuit, potuitque sub illo
 Non timidâ cælum religione coli.
 Stat juxta Herculeo circumdata tergore virgo,
 Fortiaque invicta pectora Marte gerit.
 Hesperios sic ille Deos & castra fugavit;
 Et valida fregit Batava sceptrâ manu.
 Tuque serenato Libertas aurea vultu,
 Hoc libertatis vindice, pulchra nites.
 Parte aliâ adversum sceleratis exerit ense
 Iustitia, & lava ponderat ara manu.
 Talis Arausiâdes media inter praelia ductor
 Afferuit Batavi jura verenda fori.
 Vnaque dum Marti, Themidi manus altera servit;
 Et geminos stricto vindicat ense deos.
 At qua per cunctas fundat praeconia terras,
 Belligeras inflat Martia Fama tubas.
 Hinc puer atque illinc lachrymis indulget acerbis,
 Et dolet extinctas, quas gerit ipse, faces.
 Diffuat in lachrymas & acerbos Belgica planctus,
 Dum subit extincti tristis imago Ducis.
 Quis paria Hispano faciet? tu maxime Fili,
 Ne moriâre prius, quam moriatur Iber.

Illustrissimo

DOMINICO MOLINO;

Senatori Veneto, cum Hymnum in
Christum, & Argo Batavam
ipsi mitterem.

Vivis, & externum celebras, Moline, pœtam,
Et tibi dilectum pergis amare caput.
Nec tua Barlæi prælustris purpura cantus
Despicit, & Musa dona pusilla mea.
Prima salutiferum depingit pagina Christum,
Ingentemque pio personat ore Deum.
Altera barbaricis oneratas mercibus alnos,
Hesperique canit grandia damna soli.
Sic modo me tellus vatem, modo possidet æther,
Nunc hominum laudes, nunc habet ipse Deus.
Iamque feror medios acer bellator in hostes,
Iam cano tranquilla nobile pacis opus.
Iam me ficta juvant veterum mendacia vatum,
Iam modulos adflat sanctior aura meos.
Artifices distincta petunt. hic incubat auro,
Et Venetum rutilo sculpsit in ære Ducem;
Ille rates aptat pelago, docet alter amores:
Eligit ingenio quilibet apta suo.
Nobis cuncta placent, tellus, Acheronque, polusque,
Ludicra cum gravibus, tristia cum salibus.
Omnia sunt vatum, sunt unius omnia Phœbi,
Militat ad nutum machina tota meum.
Imperium Veneti spatii diffunditis amplis,
At meus in cœlos altius Hymnus abit.
Terminat Euganeos Rhæusque & Dalmata fines,
Quaque jacet medio Candia vestra mari.
At mea in Occiduis dominatur sinibus Argo,
Et spolia ex ipso Sole stupenda refert.

ELEGIAE LIB. II.

Tu quoque qui vastam curis prudentibus urbem,
 Consiliisque regis transstra, ratesque tuis;
 In carmen Molise venis. tu magne Senator
 Cogaris ad leges arctius ire meas.
 Qua tibi si placeant, & si ventura placebunt,
 Aonias toto fonte bibemus aquas.
 Et mea, Molini nimum prob sera voluptas,
 Diffluet in laudes ebria Musa tuas.

Ad doctissimum virum,
 BALTHASAREM BONIFACIUM,
 Archidiaconum Tarvisiensem.

E Vganei Patres, mediis qui scribitis undis
 Carmen, & Adriaco tingitis ora mari;
 Et tu Pegaseâ vates redimite coronâ
 Balthasar, ô Musa gloria sera mea:
 Dicite, cur viles pretium meruere libelli?
 Et Veneto nostrum teste probatur opus?
 Laurigerasque inter fertis mea nomina frontes,
 Et sauet applausu purpura vestra suo?
 Ausonii laus ista soli est, domasse poetas.
 Illo Helicon totus, totaque Cirrha loco est.
 Illic Nangerii faciles in carmina Musas,
 Et faciles in se sensit Hyetta Deas.
 Illic Virgiliis certasti, Bembe, Latino;
 Et clara Hippolyte Castilione fuit.
 Illic Cotta suam cecinit risitque Lycorim,
 Flaminique fuit dicta Turunda joci.
 Aonios meruit Latio Toscanus honores,
 Et potuit vestro Carga sub axe legi.
 Hic Fracastorios, Zanchos, doctosque Camillos,
 Et geminos Strozcos, Capiluposque tulit.
 Quaque Sadoletto, qua Lascare terra superbit,
 Qua dedux. Ascanios, Itala terra fuit.

Hic, Arioste, tuos petulans modularis amores.

Et placido reges carmine Vacca canis.

Hic per Apollineos Palearius ambulat hortos,

Inque suâ mores virgine Tonsus amat.

Quos ego si taceam, Romam spectate canentem,

Et qua Tarpeia carmina rupe fluunt.

Lauriger Urbanus media pater urbe Quirini

Pectora Phœbea tacta furoris quatit.

Hic hedera, & sacra cœunt in Prasule mitra,

Quique Deus vatum praesidet ille gregi;

Communesque mihi versat mens ardua curas,

Et studiis dispar non cupit esse meis.

Vestra est Calliope, Venets, Tritonia vestra est.

Numina tot vestris plus viguere locis.

Desinite in Batavum conferre Incomia vatem;

Quirude Hyperboæo sub Iove pangit epos.

Longius Aëpiu, quàm vos à fontibus absurt,

Longius à Cirrha, Castaliisque vadis.

Longius à prisca viro semotus Athenis.

Mæonii que procul patria vatis abest.

Sum procul à magni cunis tumuloque Maronis.

Nec fluis in nostros Sulmo diserte lares.

Me Vahalis, me Mosa pater, me Rheus inundat.

Flumina Pegaseia non satis apta viris.

Hinc Permessus abest. vobis vicinior ille est.

Imminet Ionio Gracia tota mari.

Phocidos amnis abest. vobis cum deficit ille.

Totus Castalias. Adria fundit aquas.

Ad eundem, immodicum Carminum meorum Encomiasten.

Non ego cum vestris ausim certare Camœnis.

Balthasar, aut Batavis vatibus ire comes.

Parce meis claras hederis postponere lauros.

Aut hominem tantis equiparare Deis.

Parce.

Parce precor graciles ad sidera tollere Musas,
 Nec studiis dona grandia verba meis.
 Accola Tarvisi, sit fas mihi dicere, parce
 Invidiam fama conciliare mea.
 Tutius est humiles inter reptare myricas,
 Tutius Heroum nomina ponè sequi.
 Cymbula, qua tumidis pelagi confisa procellis
 Navigat, has autem mergitur inter aquas.
 Non ego in ~~æ~~ Egæo pandam mea vela profundo;
 Navita, qui litus seligit, ille sapit.
 Non ego nubivagas Alpes, non Pelion altum
 Scandere, non istâ molior ire viâ.
 Precipites metuo scopulos livoris iniqui;
 Ne noceant iterum, qui nocuere semel.
 Tutius intacta gradiar convallibus Ida,
 Et mea depressam pagina radet humum.
 Me Bavii terrent, spretique opprobria Mævi
 Et levis in tota Marzus Amazonide.
 Terreur indoctâ rauci Theseide Cedri,
 Terrent Mygdonii tristia fata Mida.
 Et nunc Icarei subeunt discrimina fastus,
 Et malè servato lapsus ab axe puer.
 Plurima cum timeam, plus hoc fortasse timebo,
 Ne ruat in nostrum turba diserta caput.
 Turbæ poëtarum, secli, proh, tacta veneno,
 Impatiens ulli cedere, ferre parem.
 Sit satis ingenti non displicuisse Molino
 Carmina, & applausus emeruisse tuos.
 Sit satis, hoc gemino me dictatore probari,
 Sit satis ad laudes gloria vestra meas.
 Testibus his poterunt de me dixisse nepotes:
 Spreta domi potuit Musa placere foris.
 Dicet posteritas: inter Rhenumque Silingum
 Aonias blande concinuisse Deas.
 Dicet posteritas: facili modulamine Mosam,
 Medoacumque sua perstropuisse chely.

*Dicet posteritas eadem : Rhenumque Athesinque,
 Et Vahalm cantus consociasse suos.
 At brevius : vicina Pado permixta fuisse
 Carmine Battavicis flumina fluminibus.
 Denique dicet & hoc : serò coisse suavi
 Barlaum & magnum federe Balhasarem.*

I N S A T Y R A M
 quæ inscribitur Hieromastix,

A D

DOMINICVM MOLINVM.

F *Allo? an hoc nostro fremdet Lucilius aro?
 Tacuviosque iterum secula sera ferunt?
 Horridulum quiddam dura de nare locutus
 Persius, haud alio carmine censor erat.
 Quique suis risit scelerum popysmata sanis,
 Et tot Romana probra nefanda toga:
 Persudit simili Latium Iuvenalis aceto,
 Nec potuit populi crimina ferre sui.
 Mæchus, & obscena ceventes parte Quirites,
 Alpheus, indocto cum Labeone Glyco,
 Infamesque lupa, & precio nonaria prostant,
 Et qua Socraticus membra cinædus amat,
 Pamphilus, Hermogenes, & discunt templa pudere.
 Hac mordax Bavios pagina dente notat.
 Hic Superos Divosque gerens in fronte sacerdos,
 Hic luit haud nimium Vesta perosa virum.
 Ne mirare novum, prædens Moline, poetam,
 Et Satyras vestro posse sub urbe legi.
 Difficile est Satyræ non scribere. desipit orbis.
 Materies Satyræ plurima quæque sumus.
 Pantolabos, Verres, Nomentanosque nepotes
 Cantaber, Ausonius, Belga, Britannus habent.
 Fabula decrepito non luditur altera seculo,
 Nec nova stultitia est scena, sed æter abit.*

I N

IN HISTORIAM

Clarissimi doctissimique viri
ISACII PONTANI,
De rebus Danicis.

Gentis Hyperborea dominos, populosque Trivorum,
Sceptraque per Regum continuata manus,
Et formidatam Tarpejis sedibus Arcton,
Et tot Vandalico praelia gesta solo,
Posteritas, te teste, leget Pontane, nec illud
Nesciet, Augusto iudice, Cimber opus.
Ingenio per regna, Duces, urbesque vagaris;
Totaque jam Thetys, totaque Vesta patent.
Sic studiis diversa placent. nunc athleta spectas,
Et procul errantes contrahis arte Deos.
Nunc patrios memoras intorto crine Sicambros,
Et seclum tenebris eruis omne suis.
Ipse etiam, Occiduis nuper bellator in undis,
Amstela, tam grandi vindice latus ovat.
Hac scribis, vir docte, tuis. Iam longius actus
Parrhasia celebras littora vasta plaga,
Codanumque sinum solers metiris, & arces.
Et quondam Batavis noxia rura meis.
Scilicet hunc Regi juvat impendisse laborem,
Oceanique Deos demeruisse tibi.
Ut si terra neget precium, submurmuret aquor,
Nec si Belga satis, plus tamen Arctos amet.

IN HISTORIAM Belli Belgici

PETRI BOR,

Quid toties voxata, furens quid Belgica possit,
Quantam pro patriis audeat illa focis:
Sustineat quam dura pati mens conscia recti,
Albano stupuit sub Duce savus Iber.

Mitius ingenium regalibus addidit armis
 Italus, & docta profuit arte magis.
 Cessimus Hesperia, nostrisque erepta triumphis
 Oppida Cantabrica succubere manu.
 Et mox percusso Libertas Principe mærens,
 Indoluit populi fata suprema sui:
 Cum nova de patriis soboles angusta favillis
 Surgit, & Auriaci funeris ultor adest.
 Mauritiumque sequi nostra cœpere cohortes,
 Istaque collapsum dextra capeßit opus.
 Gaudet Breda capi. devictas reddidit urbes
 Isala, stant Frisio castra subacta solo.
 Alta triumphanti paret Groninga Leoni,
 Casareaque vetus concidit urbis honos.
 Bruëterus & Salii nostra sunt nomina partis,
 Et Batavum laxis finibus arma ruunt.
 Iamque prior victus redit in præcordia virtus,
 Austriacasque ferox despicit illa minas.
 Hac venerande tuos, Borri vis scire nepotes,
 Bellaque tam claro plurima teste legi.
 It Dacibus tua dextra comes. tu prælia reddis,
 Pingis & in chartis Pergama nostra tuis.
 Quam cuperem sociis tua currere secula seclis
 Nassovii, & junctis gressibus ire duos,
 Ut victrix quem nulla Ducem Bellona fatigat,
 Tu quoque non cesses, maxime Scriba, loqui.

Eximæ probitatis ac eruditionis Juveni,
 ARNOLDO BEAUMONTIO,
 de Ultima voluntate disputanti. "

Vltima, Beaumonti, morientum verba Quiri-
 Tuta patrocínio vidimus esse tuo, (cum
 Et morti mandata dari, legesque sepultis,
 Et dominum dabis scribere jura bonis.

Scili-

*Scilicet haredum dextras frenasse rapaces,
 Et tanta diles expedit arte mori.
 Non hic ad curas homini sua sufficit aetas,
 Prospicit in seros anxia cura dies.
 Et jam scire iuvat, quæ sit fortuna nepotum,
 Ac nimis ingrata posteritatis opes.
 Venturasque vices tabulis spectamus in illis,
 Quas pater aut titubans scribere iussit annis.
 Solliciti morimur, quales quoque viximus antè,
 Filia sit quantum, quantum habitura nurus.
 Dumque graves loculos longos partimur in annos,
 Credimur in terris hoc superesse modo.
 Insanire libet. sequimur, quod linquimus, aurum,
 Exanimæque ipso in funere iussa damus.
 Et, ne de raptò dubitet mors corpore, septem
 Testibus aterna mortis adimus iter.
 Nec minus ex ipsis surgunt mox iurgia bustis,
 Et querulos fratres charta relicta facit.
 Et dum certa alibi poscunt oracula stulti,
 Egregios census curia lenta vorat.
 Tu meliora tuo suades, Arnolde, clientr,
 Iuraque non multum litigiosa probat.
 Sed causas ratione regis, pietate tribunal,
 Et fallax socia religionè forum.
 Quam colis, illa Dea est. patria est, cui vivis, & æther.
 Ad laudes præcunt nomina tanta tuas.
 Et super hac animum clari genitoris imago
 Dum subit, hac sobolem fas erit ire viâ.
 Sapius hos monitus, Beaumonti, in pectore versa:
 Hoc tibi postremum Velle poëta loquer.*

Ad Doctissimum Iuvenem
THOMAM HONERDVM,
 Licentiatum.

Q Vi thalamos laudesque ducum, regumq; tiaras,
 Et numeris cecini busta superba meis.
 Et Tartesiacis fumantia littora flammis,
 Et tot Belgarum diruta transra manu:
 Nunc, Honerde, tibi sessis praconia Musis,
 Pauculaque in laudes praeipitata loquor.
 Materies non una mihi est. nunc inseror astris,
 Aethereasque alto vertice rado domos;
 Nunc humilem me terra capit. sic partior orbi
 Carmina. nec solum terra, nec astra placent.
 Vatribus ingenium est in multas flexile partes,
 Nec sacer hic una stat regione furor.
 Nunc nova transactis, nunc miscent sacra profanis.
 Nunc homines gaudent, nunc celebrare Deos.
 Castra, duces, litui, fasces, diademata, reges,
 Busta, rogi, cineres, fœdera, sponsus, amor,
 Religio, pietas, & tot cantantur amici,
 Et venit in modulos femina virque suos.
 Ipsa etiam heroo jam nunc mihi sulca cothurno
 Depugnat pedibus Martia Sylva meis.
 Nec Schola, nec nostris abeunt indicta Camænis
 Nomina, quæ Themidi, quæ placuere mihi.
 Tu quoque jam pulchro, Iuvenis, spectande theatro,
 Ingenii lusus cogeris esse mei.
 Dumque per egregias legum diffunderis artes,
 Consiliumque gravi præcipis omne fori:
 Pilea cum titulis, cum maiestate triumphos,
 Et non invito carmina vate refers.
 Quæ tibi si placeant patriis virtutibus aucto,
 Non poterunt docto non placuisse patri.

In disputationem

D R

HYDROPE.

Belgica, qua mediis vivis tranquillior undis,
 Belgica, qua solis regna tuetur aquis;
 Belgica, qua Vahalem, & bellacis pocula Mosam,
 Et latices Rheni praterirentis amas;
 Adspice Battavia juvenem. cui docta papyrus
 Acria funestis praelia dicit aquis,
 Fatalesque obitus occultis imputat undis,
 Quasque probas, dicit displicuisse sibi.
 Dissidet à domina soboles, à matre propago,
 Nec loquitur votis congrua verba tuis.
 Scilicet objectis hosti servamur in undis,
 Tantaque sed fluxis regna tuemur aquis.
 At qui nostra premunt immoti corpora fluctus,
 Materiem lenta perditionis habent.
 Mille modis morimur. bibimus feralia vivi
 Pocula, nec lethi longius autor abest.
 Funereas haurimus aquas, immergimur undis,
 Fataque disento proxima ventre latent.
 Et pariter nobis urna sumus atque cadaver,
 Quisque tumet, funus bajulat ipse suum.
 Hac, vir docte, doces, & qua tibi tanta paratur
 Gloria, damnatis tota paratur aquis.
 Sic aliis tellus, aliis bellacia debent
 Aequora, & exuto carbasa raptamari.
 At gravis & tacitis crescens successibus Hydrops
 Invenit ingenio pramia digna tuo.
 Dumque sibi latices sitiens, tibi pilea poscit,
 Nec tamen aut titulis, aut saturatus aquis.

In honorem
FRANCISCI VOSSII, I. V. D.

Ad Clarissimum virum,
GERARDVM VOSSIVM Patrem.

T Andem etiam Ratava subeunt palatia Musa,
Atque aliquis, Vossi, crederis esse foris:
Premiaque ingentes solantur regia curas,
Et precium, Carolo iudice, grande refers.
Sic scripsisse juvat; chartis cum purpura dives
Annuit, & fulgens otia donat ebur.
Altera nunc iterum tibi gaudia parturit ather,
Dum patrium soboles amula calcat iter.
Stat Iuvenis, totasque viris edisserit artes,
Et tetrico loquitur congrua verba foro.
Qualia legisera dictant consulta tiara,
Aut Latiae rostris exposuere toga.
Per titulos, laudesque tuas, natique vagari,
Inque tuum coeunt dissita regna decus.
Auriferis alibi Tamesis tibi labitur undis:
Hic tua, qua celebret, pignora Rhenus habet.
Diversa ratione places. prodesse paratus
In natis toties nasceris ipse tuis.
Supputet innumeras Romana potentia terras:
Supputet immensas Tullus & Ancus opes:
Hic sua diffusis numeret tentoria castris:
Hic vocet in censum jugera, rura, domos.
Vilescunt omnes numeri. cui docta propago
Personat Aonidum limina, plus numerat.

C. B A R L Æ I
E L E G I A R V M

LIBER III.

Ad Varios, & varii argumenti.

Clarissimo viro

ADOLPHO VORSTIO

Medico & Botanico, jam jam Leida
abiturus.

*Um fecunda novas tellus tibi parturit
herbas,*

*Et solitas fundit Palladis hortus
opes ;*

*Iamque tuas vernans poscit Facundia
voces,*

Verbaque vel toto vere diserta magis :

Nos alio Fortuna vocat, Baraviūque Lycae

Surripit, & charis invida nominibus.

Et veluti Pyladen charo subduxit Orestis,

Longius à vultu me cupit ire tuo.

Imus, at hoc, Vorsti, tibi dicimus, ire coacti.

Exilio similis sors mea pene mihi est.

Dumque dolens suctis vates avellor Athenis,

Ceu profugi speciem credor habere res.

Non mihi jam placidis Rhenus pater obstrepet undis,

Savior ad fluctus murmurat Ta suos.

Non virides circum dabitur spectare Napaas,

Quosque Tales campos, quos habet alma Ceres.

Non, quos Leida fovet, doctis permixtus Achivis,

Palladia potero gentis honore frui.

Pandet inexhaustam nummis Cyllenius urbem,

Et studiis dispar diva moneta meis.

Omnia vendentes inter, nunc inter ementes

Omnia, nil habeo vendere, nil emere.

At tu, dum patriis animum virtutibus imple,

Hippocratisque tui verba severa legis,

Auguriis votisque juva mea vela secundis,

Et sorti cupias non gravis esse mea.

Quam

*Quamvis in geminas satis dissepimur urbes,
 Et geminis distent Rhenus & Ta scholis;
 Attamen unanimes societ concordia mentes.
 Sic schola, sic sedes una duobus erit.*

Responsio ad Elegiam Nobilissimi viri
D. GVILIELMI BARDESII,
 Domini in VVarmenhuyfen, &c.

V Exit, & Amstelos subiit tua litera portus.
 Venit & hac nostrâ tacta benigna manu est.
 Pierides, dixi, crescentem ornate poetam,
 Atque hedera doctum cingite fronde caput.
 En, novus ingreditur Phœbi delubra sacerdos,
 Et mediis vatum gloria surgit agris.
 Stemmata jam sordent, proavumque ex ordine vultus,
 Et numerat versus, qui numerabat avos.
 Ingenio sociantur opes, fortuna Minerva,
 Et precium ex ipso sanguine Musa capit.
 Quid mihi degeneres objectas, Belga, poetæ?
 Quaque canunt, vatum nomina nulla putas?
 Quid totum laceris habitari Heliconâ puellis,
 Aut turba quoreris sordidiore coli?
 Abstulit hunc nobis Bardesi Musa tumultum.
 Nunc titulo vates splendidiore sumus.
 Nos quoque jam villas, nos pradia, rura tenemus.
 Hic famulus, illic imperitamus equis.
 Terrarum domini terras metimur & undas.
 Pandimus augustis limina porticibus.
 Lambunt athereas vatus fastigia sedes,
 Ut Iove jam possit proximore frui.
 Dumque elegos scribit, pariter sua jugera scribit.
 Et patrio nitidum sidere condit epos.
 Desere pauperies Batavos invisa poetæ,
 Nobilitas versus ingeniosa facit.

Et gaudent elegis, soliti gaudere caballis,
 Frena quibus Persei splendida mordet equus.
 Quique rotans celeres per rura, per oppida currit,
 Per Tenedon curru liberiore ruunt.
 Maxime Bardeſi, dudum mihi culta poëſis,
 Exemplo poterit plus placuisse tuo.
 Nec tecum poſthac elegas ſcripſiſſe pudebit.
 Quaque tua, laudis ſors erit illa mea.
 Nobilibus compar gradiar. communia magnis
 Heroum geniuſ ſacra Deoſque colam.
 Sic aliquiſtandem Batavis populoque videbor.
 Cum dicent ſtudiis me cōiſſe tuis.
 Cum lateri comes ire tuo per compita cernar,
 Et pariter grefſus & ſociare manus.
 Mox ubi per ſteriles ibo venator arenas,
 Et canibus dabimus juffa verenda tuis,
 Qualis ero. Dominum me Theſtylis eſſe putabit,
 Baſiolumque meo dividet ore ſuum.
 Cum mihi ſuſpenſa pendeſcit arundine piſcis,
 Gaudia piſcantis piſcis & unda dabunt.
 Quà reſonant avibus circum virgulta canoris,
 Irruet in caſſes prada petita meos.
 Nunc ſpolium mihi terra feret, nunc altior æther,
 Nunc vitrea nobis dona feretis aqua.
 Tota ſuo vati facilis natura patebit,
 Quam totios cecinit verſibus ille ſuis.
 At tu, cum Sponſa cupies & amoribus uri,
 Irruet in thalamos noſtra Camæna tuos.
 Quique mihi donat cœlum, terrasque lacuſque
 Heroo reſeres carmina fulta pede.
 Qua ſi non capiet Muſarum neſcia virgo;
 Qua capiet roſeis baſia ſige genis.
 Aut ſi baſiolis quid gratius eſſe putabit,
 Officii nolis immemor eſſe tui.

SUPER OBITU

Nobilissimi Iuvenis

ARNOLDI vander MYLE,

DOMINI IN ALBLAS,

Ad Nobilissimum virum

D. CORNEL. vander MYLE, Patrem.

Maxime vir, patriis clarum decus additis
 terris,

Tot Batavos inter conspiciende Patres.

Cujus Apollineos illustrat Fama penates,

Scriptaque non uno nomina vate tument :

Pone modum lachrymis. nimium plorare recusas,

Cui pietas lachrymas sufficit ipsa suas.

Fles natum genitor. non vult Sapientia flere.

Cum, qua non patimur funera, fata probant.

Quem lugos, mundi spatii sublimior, annos

Calcat, & aterna lege beatus agit.

Non meritar, quisquis vixit bene. vivere solus

Desinit, ignavi cui periere dies.

Qui gemit, dolet extinctum. sed dedolet ille,

Mortalem qui se scit genuisse sibi.

Hoc ipsum lachrymat, quod non lachrymatur ab illo.

Funera qui nati credit acerba suis.

Sæperiit, nec jam terris ostenditur ultra ;

Virtutum memorem jam juvat esse patrem.

Qui miserum sese esse putat, miser incipit esse,

Et dolor ex ipsa pabula morte capit.

Quem si nulla premit ratio ; premit ille dolentem,

Et propius tacito vulnere corda ferit.

In stabulis rapta matrem mugire juvenca

Cernimus. ad pastum latior inde redit.

Lugos

Luget avis, quoties nido surrepta propago est.

Attamen huic ipsi lux satis una malo est.

Quid querimur miseri? nequeunt ablata reponi.

Despicit humana ferrea Parca preces.

Et citius deerunt lachryma, quam causa. dolendi

Materies nunquam justa deesse potest.

Plus homines mopina dolent. quodcunque futurum

Novimus, hoc ipsum plangere velle nefas.

Imus, magne Virum, quo dives Tullus & Ancus.

Imus, & hac orbis vadit in arbe viâ.

Nati lege sumus; qua desinat esse, quod esse

Cæpit, & exitio gaudeat omne suo.

Cui semel accubuit mensa, se subtrahit hospes;

Et tolli gaudet, quas amat ipse, dapes.

Agricola sectis tandem laetantur aristis,

Et sua mox avida munera falce metunt.

Nec periit tuus ille, Pater, Mylinisque puerque.

Quem tibi terra negat sordida, Numen habet.

Hunc dederat prius, hunc repetit. concessa parenti

Poscit inoffenso pignora jure Deus.

Debitor es. sobolem cum reddit, nomina solvis.

Quique tuus fuerat, plus erat ille Dei.

Non repetit propere, sua qui, non nostra, reposcit.

Non repetit propere, qui moritura rapit.

Sat vixit, cui vita proba est. cui pessima fluxit.

Ah, nimium mundo vixerit ille diu.

Vivimus erronei cuncti. quid longius illum

A patriis luges occubuisse sociis?

Crassum Parthus habet, peregrinaque littora Magnum,

Et peregre ad Trojam tot cecidere duces.

Si puncto stat terra brevi, jam patria ubique est.

Nec moriens potuit non obisse domi.

Vixit, & ingenium claras diffudit in artes,

Et scrivit, poterant qua latuisse senes.

Per cunctos animosa gradus doctrina cucurrit,

Et stupuit gressus ocyus isse suos.

Securus

*Securum nunc astra tenent. formidinis expers,
 Peccandi didicit dedidicisse modum.
 Sub pedibus Circeque promit, fœdæque Calypsum,
 Totque catenato crimina iuncta choro.
 Adspicit hinc dantem patria responsa parentem.
 Adspicit hinc faciles fratris ad arma manus.
 Hic atavos mediis rutilantes adspicit astris,
 Et fulgentis Avi suspicit ora nepos.
 Læx aterna beat juvenem. sors nescia sortis
 Implet inexhaustis pectora lata bonis.
 Et si quod Vatum precium est, soletur & illud :
 Arnoldum Batavo non sine Vate mori.*

Reverendo clarissimoque viro
IOHANNI WTENBOGARDO
 Ecclesiastæ quondam Hagiensi,
 nunc exuli.

M Agne vir, & patria quondam florentis ocellæ,
 Mitior Auriaci quum foret aura ducis;
 Tota cui faciles porrexit Curia dextras,
 Et favit studiis nobilis Haga suis.
 Cum luvos, mediique inter fera classica belli
 Panderet æthereos lingua diserta sonos;
 Et procul expansis figens tentoria castris,
 Victoris cuperet Mars meminisse Dei:
 Disce vices rerum, & placida solatia menti
 Suffice, neve tuis sis minor ipse malis.
 Excute cælestes sæcundi pectoris artes,
 Nec desint domino mitia verba suo.
 Qua legit, atque avido servat studiosa colono,
 Sapius ipsa sibi mella ministrat apis:
 Nec qua plena suis fundunt carchesia donis,
 Muneribus cupiant rura carere suis.
 Tu quoque, cui totum tonsuit sacundia Christum,
 Imbibe doctrina tot documenta tua.

SACTA-

*Sacraque sollicitam recreent oracula mentem,
 Et leve sit, Christo sic didicisse pati.*
*Num peregrè novus exul agis, qui debitus astris
 Exulis in terris non nisi nomen habes ?*
*Cogitur ingentis rector secedere mundi,
 Quemque domi potuit pertimuisse, fuit.*
*Exulat, & medio querit cunabula Nilo,
 Exitioque Deum subtrahit ipse Deus.*
*Affyrios exul fedit Iudæus ad amnes,
 Et bibit insolitas advena tantus aquas.*
*Seu tibi Mosa pater, seu flexus pocula ministrat
 Sequana, num tanti fecerit ista Cato ?*
*Nec tibi nox gravior, nec lux minus aqua diei est,
 Seu Druidum spires aëre, seu Batavum.*
*Omne solum natale piis, nec semper iisdem
 Nubibus hæret avis, piscis inerrat aquis.*
*Sors gravis exilis est, fateor. sed nescia culpa
 Qua fuit, illa tibi sors levis exilis est.*
*Non tua communes præcidit dextera censuræ,
 Publicaque infamis diruit æra manus.*
*Non tibi fallaci subrisit Iberia questu,
 Aut sacer argenti suavit iniqua furor.*
*Non tibi Batavici quasita potentia regni,
 Aut potuit Christus displicuisse minor.*
*Causa favet. solusque fuga prætexitur error.
 Si tamen hic culpam criminis error habet.*
*Candida simplicitas nostro proscribitur orbe,
 Et sapuisse minus, creditur esse nefas.*
*Sobrietas invisæ fuit, potuitque probari
 Ardua conscripto iudice tuta fides.*
*At tu magne senex, sæcli contemptor & avi,
 Hac animo sapiens suggere dicta tuo ;*
*Iam moriens adjuvesce Deo. tibi Belgica tandem
 Sordeat, atquo emprâ mobilis aula fide.*
*Sperne leves Procerum vultus, trabeasque, ducesque,
 Sperne paludata mollia verba toga,*

ELEGIARUM LIB. III. 107

Nec te falsiloqua moveant convitia turba,
 Aut nimis in laudes lingua diserta tuas.
 Sufficiat Christum populo monstrasse, nec ultra
 Hac mea vota tuis addere vota velis,
 Te recti soletur amor, me solor eodem.
 Convenit ille mihi, convenit ille tibi.

PETRO BRUGMAN,

G. V. M.

I. V. D. publicè renunciaretur.

Continuant nostra Iuvenum praeconia Musa,
 Nec residem patitur Leida jacere chelyn.
 Poscuntur ad cunctos, Thabo indignante, triump-
 Tamque petit versus ille vel ille meos. (phos.
 Calliopes sum verna mea, & liberrima quamvis,
 Attamen officio mens mihi serva suo est.
 Sicelides Diva, si me fecisse poetam
 Non pudet, hanc artem dedidicisse velim,
 Aut quæ gravis illa suo est, vilescimus ultra,
 Et facilis vates arguor esse nimis.
 Sapè, per Elæos meruit qui pramia campos,
 Liber ab Elæo pulvere currit equus.
 Herculis ad postem fixis Veianius armis
 Otiaque & longa tempora pacis amat.
 Non semper gravibus taurus desudat aratris,
 Et reficit fessas languida bruma manus.
 Solve fatiscentem, rector Thymbræ, poetam.
 Sacramus foribus barbita nostra tuis.
 Reddo chelyn, reddo fidibus tibi plectra remissis,
 Reliquias istas vatis & artis habe.
 Dum, Brugmanne, tuo applaudam postremus honori,
 Amplius hoc Musas nolumus ore loqui.

Nobis

Nobilissimo viro
FREDERICO GVNTHERO,
 Daniæ Regi à Secretis.

Maxime vir, quem Gallorum stupere do-
 centem
 Pulpita, & antiquo Cecropis ore loquit,
 Quàm tibi diversis nunc currit moribus ævum,
 Quàm placidis distant turbida sceptræ scholis.
 Quàm tibi prælectus jam plus adamatur Achilles,
 Dum similes format mens generosa Duces.
 Quàm sunt dissimilis Regum Phæbique labores.
 Quàm titulis surgit celsus aula suis.
 Nos tamen ad Cimbros imus, tenuisque professor
 Arctoum sterili carmine limen adit.
 Inter ebur, trabeas inter, proceresque Ducesque
 Ista leges curis inferiora tuis.
 Nil moror. hac etiam regni majoris imago est,
 Ad mea Pegaseas jussa venire Deas.
 Scribere quæ cupias totumque effingere Phæbum,
 Et numeros castris disposuisse suis.
 Hac mea nobilitas, hac nostra gloria Musa,
 Hac sortis species ambitiosa mea est.
 Iam ride, vir summe, meus nugatur Apollo,
 Ut Boreum lepidò leniat ore Iovem.
 Ut Batavum discant salibus mansuoscere Cimbris,
 Et mea non tristi carmina fronte legant.
 Si tua tot passim vacat indulgentia doctis,
 Barleo liceat te quoque posse frui.

P V L E X

duorum amantium sanguine saturatus.

P*Vlex parve, meo toties mimice cubili,
 Pulex terribili Rhinocerote minor;
 Pulex Socraticis olim celeberrime chartis.
 Metiri saltus qua potueres tuos;
 Qui celeres matrum fallax subterfugis ungues,
 Iamque oculos, savas jam fugis arte manus.
 Nuper acuta meis fixisti rostra labellis,
 Et saturum nostro sanguine corpus erat.
 Nuper acuta mea fixisti rostra puella,
 Innocuoque iterum sanguine pastus abis.
 Bis latro, me miserum primo, mox ladis & illam.
 Ac gemini alternum vulnus amantis amas.
 Corpore sic nostrum corpus miscetur in uno,
 Alteriusque aliquid sanguinis alter habet.
 Cogimur amplecti propius propiusque cōire,
 Concubituque in te proximior frui.
 Tangor & hic tango chara secreta Neera.
 Vrimur hic, spatio sed brevior, duo.
 Basia, complexus, lusus, captiva tenentur.
 Quo fugiat nusquam sessus amator habet.
 Tu leve prostibulum, tu dulce lupanar amantum es.
 Occultant Paphias membra pusilla faces.
 Parvule tu pulex, ades templumque Deorum es.
 Quo socia colitur matre tenellus Amor.
 Tu fieri amborum poteris ferale sepulchrum.
 Possumus hic ambo, te moriente, mori.
 Tu niger es, nigrique refers palatia Ditis.
 Totaque fulgenti corpore gemma micat.
 Cum bibis, alteriusque trahis de sanguine sanguem,
 Vah, Anthropophagi, te sitiente, sumus.
 Cum bibis, alteriusque meo de sanguine sugis,
 Vah facinus, sis potus & esca mei.*

Cum

Cum lascive salis, ego tunc & amica salimus.

Miramurque duos nos salisse pedes.

Cum scelerate latebamus mammis, genibusque sinuque.

Credimur his etiam nos latitare locis.

Parvule tu parvis pedibus subnixæ viator,

Bajulus es gemini corporis, ipse levis.

Parvula, cum caperis capimur, terimurque miselli.

Quaque tua est, eadem fors quoque nostra maris.

Quam vereor, vitrone mox claudamur in uno,

Corpora quo cerni turgidiora solent.

Tunc ego, tunc fiam spectanti fabula mundo,

Tunc poterit cerni mixta puella mihi.

Qualis cum Venerem vinculis strinxisset ahenis

Mulciber, illa Deum fabula facta fuit.

Quisques es, hoc precor avertas à pulice cadem,

Hoc pignus digitis dilacerare cave.

Qui faxis, geminos audax homicidæ trucidas.

Exime nos primum, mox homicida necas.

Si nolis, me latro necas. pars illa supersit

Pulicis, in qua vel sola puella latet.

Sic aliquid nostri forsân restabit in illa,

Et vitæ potero reddere ipse mea.

Omen habet casus. thalamo sociabimur uno,

Claudere quos uno pulice fata volunt.

Parte aliqua juncti, totis jungemur amantes

Corporibus. totos pars sua quaque trahet.

Pronubus hic pulex nostro præludit amori.

Hic juncti salva virginitate sumus.

Laxius expandam, cum lectus amabit, amorem.

Qui nunc angusta pulicis ade latet.

Latius expandam mea brachia, brachia qua jam

Se vix exili sede movere queunt.

Tuno erimus veri, non ficti in pulice, amantes.

Basiaque expansus mascula quæret amor.

In Hollandiæ Australis,

à Doctissimo viro

I A C O B O vander E Y C K,

L V. Doctore descriptæ, partem
aquis mersam.

Qui legis hac lector ; Batava dispendia terra,
 Et proavum mærens grandia damna legis :
 Tot mersas pelago terras , populusque domosque,
 Et malè terrarum jugera tuta Deis.
 Viderat has clades, & prisca incommoda seclis
 Eyckius, & patria naufraga busta sua.
 Nominaque ut sensit tenebris & fluctibus abdi,
 Et rerum memores vix superesse notas,
 Surgite, ait, veteres, Faunorum pradia, villa,
 Alteraque extinctis vita resurgat agris.
 Quos mersistis aqua, chartis signantur in istis,
 Præteritosque legunt secula nostra dies.
 Si quid in has jura Thetys habet improba terras,
 Imperium tanta diluet hora Dea;
 Temporaque amissas reddent venientia sedes,
 Quaque natant, lucrum posteritatis erunt.
 At liber hic tarde gradientes occupat annos,
 Et decus antiqui contrahit omne soli.
 Non ultra Neptune nocet, quodcunque relictum est,
 Aut perit, vultu non pereunte damus.
 Scribimus hic Mervæ dominos, Mervæque fluentia,
 Torque paludati jura superba Ducis;
 Quosque caput fines, Reverè sub fascibus, Auster,
 Multaque Batavia regna sepulta mee.
 Sic pelagi rabiem, sic Divum eludimus iras,
 Et prosunt chartis, dum nocuistis aqua.

EPIGRAMMATA

Nobilissimo Viro

D. CORNELIO vander MYLE;

Equiti, &c.

Cum libelli mei fata & casus enarraret.

DUm mea ad Enganeas transmittis carmina set
 Sola patrosinio carmina tuta tuo : (des,
 Invida vix natum damnat fortuna libellum,
 Et solus virus credit inesse meis.
 Et jam pestiferâ Venetum malè clauditur aula,
 Sordidaque Aoniae umbra recondit opes.
 Quid primum, Vir magne, querar ? gens Martia bella,
 Non unâ nobis fit ratione nocens.
 Dumque timet Superam pœnas, incusat eosdem,
 Et stolidâ Musar suspitione gravat.
 Quàm mea non facili se iudice causa tuetur,
 Quàm sunt ingenio fata severa meo !
 Impurus Batavo credor, Venetoque : priorque.
 Indignè dominum vexat, at ille librum.

Nobilissimo Viro

D. CORNELIO vander MYLE;

Equiti, &c.

Magne vir, & Batavi celebris tutela Lycœi,
 Quo duce Palladia floruit artis bonos :
 Quis genus & proavos claris virtutibus anteis,
 Et laudem docta nobilitas habet :
 Accipe sed facili Parnassia munera vultus,
 Innocuumque tui protege vatis opus.
 Si Venetum spectasse patres regumque tiaras,
 Laus fuit, & magnos visere Borbenos ;

Iamque.

*Iamque serenatâ Princeps tibi fronte Batavus
 Annuit, & tantos pergis amare Deos :
 Hoc precor : ut, voces inter Regumque Ducumque,
 Cum Musis etiam sit tibi cura loqui.*

*In nummos argenteos, Cæsarem imagines
 exhibentes, nuper Voorburgi in ru-
 deribus repertos.*

D*Vm rudis effossa scrutatur viscera Vesta
 Rusticus, & ditem versat anhelus humum,
 Eruit antiquo celebrata numismata seculo,
 Nesciaque occultas dextera prodit opes.
 Adspicit ignotum priscis mortalibus orbem
 Infamisquallens Martia Roma situ.
 Invida Cæsareos sædarunt tempora vultus,
 Et Latios caries rasis iniqua duces.
 Sordent Phæbææ, victricia signa, corona,
 Et fugiunt spatii nomina trusa suis.
 Non Princeps vultus ostendit Nerva serenos,
 Nec nativa senex ora Severus habet.
 Cernitur exesâ Batavis gens Flavia lauro,
 Et patrio dispar Commodus ingenio :
 Helvius imperis dudum aspernatus honores,
 Polluit invisis tempora cana notis.
 Explicat ipse suos etiam Trajanus honores,
 Atque alium post se non sinit esse parem.
 Quos venerata fuit dominos urbs celsa Quirini,
 Cernimus, & nostro sceptrâ inimica sole.
 Repperit hos Batavus, quondam quos horruit, orbis,
 Victoresque super Belgica terra suos:
 Hos metuens aliquis speluncis abdidit atris,
 Et secum voluit nomina tanta mori.
 Non patitur Fortuna nefas, quo clarnit orbe :
 Italus, hoc iterum cernier orbe cupit.
 Debebit nummo precium, cui Cæsar amatur.
 Quantula Remulidum pramia ductor habet.*

I. NEOPORTIO

in Galliam abeunti.

CVi gravitas perspecta domi est, moresque severi,
 Verbaque Belgarum digna supercilio;
 Celtarum jam adsuesce sonus, faciliq; loquela,
 Aptaque amatorum gestibus ora refer.
 Quàm distat Gallo Batavus! levis ille, celerque est:
 Hic sua sed pigrâ pondera librat humo:
 Et numerat lentè voces, quas Sequana fœndit,
 Quaque rapit Ligeris nomina, Mosatrahit.
 Ille suis secunda petit carchesia me sis:
 Huic super angusto garrula lingua mero est.
 Ille miser vacuum multùm suspirat ad arcam:
 Hic salit, & quamvis sit levis ære, canit.
 Ille sacer Bromio, sacer alter Amoribus ardet.
 Et geminos perdunt vina Venusque viros.
 Hunc furor, illum armat ratio. morosior ille est,
 Blandior hic mores perficit arte suos.
 Nec leve discrimen faciunt braccæque comæque,
 Et caliga, & doctâ barba resecta manu.
 Cunctorum Batavi mimi sumus: extera multum.
 Gens placet, & sordent, qua placuere domi.
 Jamque redux patrios ignorat Belgica mores,
 T'aucaque dediticis quæ mala, plura refert.

Ad

EVERARDVM VOSCVYL,

ex Theologo medicum.

Lætæ salutiferi docui præconia Christi,
 Primaque res Superùm pendere cura fuit.
 Crimina dissectui, populo peccante, Machaon;
 Et medicam sensit plebs malefana manum.

Tunc

*Tunc anima curator eram ; divinaque nostro
 Affulsit miseris civibus ore salus.
 Languida nunc poscunt nostræ solatia dextra
 Corpora, & humanam plurimus ager opem.
 Sic sanare mihi semper, propriumque mederi est,
 Et, dum sors medicum non finit esse, creor.
 Altera scripta placent, atque altera pharmaca. cæli
 Arbiter ex tardis fecibus optat opes.
 Quid vides Fortuna ? iuvat concedere fatis ;
 Solamenque mali non leve, posse pati.*

Ad Doctissimum Iuvenem

HENRICVM THIBAVTIVM,
 I. V. Doctorem.

C*Ur rapidos, Natura, super Hyperionis ignes ?
 Totque per æthereas sidera raptæ domos ?
 Cur rapidum Tanain, rapidum miramur Aræ-
 Quasque ciet celeres grandinis aquor aquas ? (xem,
 Isthmia cur jactant veloces compita currus ?
 Quoque ruant Hiero, Strepssiadesque gradu.
 Cur celeras medio miramur frigore Finnos ?
 Missaque Parthorum tela retorta manu ?
 Hac sua mirari miracula desinat orbis :
 Quo spatium velox mens quoque currat, habet.
 Adspice, per vastas rapitur Thibautius artes,
 Et celer ingenio fervidiore ruit.
 Quem vix carceribus dimissum vidimus ipsis,
 Palladio adpersum pulvere meta capit.
 Tempora sedulitas, ipsos prævertit & annos,
 Satque habuit studiis annumerasse dies.
 Non hunc currentem fallax remorata Calypso est,
 Sirenumque leves detinuere chori.
 Nec sua Titans porrexit pocula Circe,
 Aut Paphos in curas traxit amica suas.*

*Fraudibus Hippomenes rapidam Schoneida tardat,
 Ille suum rectis passibus urget iter.
 Quoque prior virtus, properat jam gloria cursa,
 Casareoque Themis cingit honore caput.
 Accipe praelari specimen, Toxander, Ephebi,
 Quemque tibi format terra Batava virum.
 Quæ distincta fuit, juveni confunditur ætas,
 Quique puer sapuit, prævenit arte senem.*

In Nisam, pro Nisa, elatam.

D*Vm fera Palladium latè grassata per urbem
 Ipsa suis crescit mors furibunda malis,
 Accipe posteritas lepides in funere casus ;
 Materiam risus sufficit ipse dolor.
 Mortua funesto recubabat Nisa feretro,
 Et pullis aderat pompa vocata togis.
 Iam Nisa loculos fervens excussarat hares ;
 Servatasque alibi sollicitarat opes.
 Quæ facerent lasas Cerealia pocula mensas,
 Clauserat in serum provida cura diem.
 Iam Nisam tumulus, Nisam vespillo petebat,
 Poscebat pretium præsica mæsta suum.
 Cum pater extremum visurus funera Nisa,
 Attonitus Nisam pernegat esse suam.
 Altera defertur, simili sed nomine, Nisa,
 Alteraque exequias turba secuta facit.
 Ipsa thora recubans, fallacis funeris offas,
 Et mortis gustat posthuma dona sua.
 Ipsa bibit vivens, quas hares emerat, undas ;
 Quemque suo tumulum scripserat ære, fugit.
 Error habet gemitus, errant in funere sumptus,
 Falluntur tumulus, præsica, pompa, toga.
 Creditus abscedit : fit, qui non creditus, hares :
 Hic gaudet factus lautior, ille dolet.*

Sic tristem focco commutat Nisa cothurnum,
 Et tragicum lato fine coronat opus.
Invida si vivos mors fallere novit amicos,
Miraris vivis, Lector, abesse fidem?

IN PHYSICAM
 GILBERTI IACCHÆI
 ad imitationem istius Claudiani:

Juppiter in parvo cum corneret æthera
 vitro, &c.

Iuppiter ut parvo descriptum in cortice mundum
 Vidit, & immensas, quas habet orbis opes,
 Ardua miratus docti molimina sensus,
 Dixit ad indigetes talia verba Deos:
Huccine mortalis progressa scientia cura?
Iam meus, heu, vili venditur ære labor.
Naturam, causa genios, motumque locumque,
Et semper fluxos temporis articulos;
Mistaque, & ærio nascentia spectra theatro,
In tabulas sapiens transtulit arte suas.
Æmula decertant foliis elementa sub iisdem,
Alternantque suas morsque salusque vices.
Sanctius hic animal mentisque cæcis ius alta
Præsidet, & rerum sceptrum capeffit Homo.
Infima cum superis cœeunt aterna caducis,
Vastaque natura corpora lector obit.
Iamque novi spectans Ratio compendia mundi
Gaudet, & exiguo tempore cuncta capit.
Quid miror solos humeris qui fulsit axes?
Qui cælum & terram fulsit unus, adest.

I N
METAPHYSICAM
Clarissimi Viri
GILBERTI IACCHÆI.

QUæ modo Natura spatium dimissus in amplum,
Hanc dederas spatio sed brevior capis,
Nunc super ingentis flammantis mœnia mundi,
Vastæque Natura corpora raptus abis.
Ignea vis animi major se attollit in annos,
Nec desiderii stat satur ipsa sui.
Fastiditur humus, nec tantis sufficit ausis,
Et novus in Superum queritur arce labor.
Angelicos regina choros Sapientia pandit,
Et cœli tacitas diva recludit opes.
Pulchra Boni facies, & sponte adamabile Verum,
Cunctaque qua crassa nomina mole carent,
Hic referunt obscura suos te vindice sensus;
Vixque aliud, quod jam mens meditetur, habet.
Vnus adhuc toto restabas in orbe Creator,
Et tua quod caperet pagina, Numen erat.
Scribitur ecce Deus, sed non nisi nomen & umbra;
Discitur, at quid sit, nescia terra stupet.
Qualis ad illustrem cæcutit noctua Phœbum,
Quemque videt clarum non capit agra diem.
Omnia vestigat mortali pervia cura,
Atque, aliqua saltem qua datur ire, ruit;
In tua dum Iacchæe redis primordia, quique
Principium est, Sophia sit quoque meta tua.

Ad

CONSTANTINVM

HVGENVM,

cum Itinerarii sui Italici copiam mihi
fecisset.

Quas tu cunque vias pedibus, sum mente secutus,
 Et potui peregrè lector, & esse domi.
 Vidimus externas nullo discrimine gentes;
 Nec mihi vel currus, vel fuit unda gravis.
 Non coram infido tremui latrone viator,
 Aut nocuit capiti roscida Luna meo.
 Visa fuit mediis suspensa periscelis aëtris,
 Illa Palatini fascia clara ducis.
 Nec tamen aut gressus mansere pericula nostros
 Aut sessum timidi detinere gradus.
 Tecum Teutonicas etiam conscendimus Alpes,
 Alpina nobis nec nocuere nives.
 Et tetigi Allobrogas, nec noxia nomina Rhatos,
 Nec fuit infestus Adria savus aquis.
 Ora mihi videor Venetum spectasse Senatus,
 Nec tamen absentes erubere gena.
 Hæc ego dum lustro Batavis tranquillus in oris,
 Et tua securum pagina monstrat iter,
 Exilii spatia ampla mei, Vir magne, tuique,
 Et procul à patria dissita regna lego.
 Vivimus extorres pariter, Superumque remoti
 Sedibus, in terris gens peregrina sumus.
 Restat iter magnum. Cælum properamus ad unum.
 Hæc patria, hæc totum possidet aula Deum.
 Illic perpetui current in secula menses,
 Nec breve fastorum dextera scribet opus.

*Illic sub pedibus, tellus, mare, sidera, reges,
 Oppida, terra, duces, aula, Senator erunt.
 Quique mihi narras levium spectacula rerum,
 Adspicies vita non pereuntis opes.
 Ipse ego, dum sedes istas & limina verso,
 Alterius moneor jam meminisse via.*

In effigiem Caroli Quinti Cæsaris à
CONSTANTINO HUGENIO
 metallo donatam.

Q*Valis laurigeras, victricia tempora, frontes
 Exhibuit populis urbs Tiberina suis,
 Seu fustum fuit illud opus, seu malleus artis
 Autor adoratos prestit in are Duces :
 Talis apud Batavos veteres Hugenius artes
 Reddit, & hoc seculo deteriore sapit.
 Ingenium nuper torni rapuere, rotaque,
 Et phialam docta disposuere manus.
 Ipsa suae stupuit formas mutabilis arbor,
 Lignaque tum poterant plus placuisse sibi.
 Iam cæptis animosa suis mens ista metallo
 Incubat, atque novis artibus ara domat.
 Dexterâ Praxitelis, Polycleti industria, solers
 Mentor in hoc uno nunc coire viro.
 Adspice cælato nostratæ Cæsara plumbo,
 Adspice, materiam nobile vincit opus.
 Quos timuit vultus Germania, Gallus, & Afer,
 Quos timuit vultus Roma superba, vides.
 Constantine, tibi Carolum debemus. at illum
 Fingere tu solus cum ratione potes.
 Scilicet ingentem qui Cæsara nomine reddis,
 Hoc titulo proprios reddis in are Deos.*

Ad Ornatiss. & Matheseos peritissimum Iuvenem,

D. IOHANNEM HEVRNIUM,
I. V. D.

Hearnius aethereos studio dum permeat orbes,
Totque Deos gestit noscere, totque Deas;
Iamque hic Erigonem, hic clarum Cepheæ spe-
Quasque micans numerat Cassiopeja faces, (stat,
Et medio pulchram Andromedam miratur Olympo,
Proximaque Arctois Gnosia ferta locis,
Pleiadum jubar, & radiantes nocte capillos,
Sideraque in celebres officiosa murus:
Totus in Astræa desigens virgine vultus,
Substitit ad Domina pramia tanta sua.
Teque sequar Graja gentis decus, inquit: & illos,
Quos colis, affectat mens studiosa lares.
Ibimus, & Decios illac, Paulosque secutus,
Hos etiam gressus per tua regna feram:
Quà pater Alciatus, iusti dictator, & aquæ:
Marfilioque suum gloria stravit iter.
Quaque paludati referens decreta Senatus,
Curtius applausu posteritatis ovat.
Dixerat, & spaciū Iuris dimissus in amplum,
Cæsareas leges, magnæque verba capit.
Nec minus æternis gradientes legibus ignes,
Cæticolæque domos lustrat, & ora Deum.
Dumque per immensos Themidos diffunditur hortos,
Alter in Vrania poscitur arte labor.
Sic gemina placuere Dea. nunc colligit annus
Pramia doctrina non peritura sua.
Quique laboranti patria suffragia reddet,
Tandem etiam, calo iudice, sidus erit.

In Appendicem ORTELII &
ATLANTIS editam à

G V I L I E L M O B L A E V I O .

Astra Deosque suis quondam cervicibus Atlas
Fulsit, & tantum vertice gessit onus.
Herculeæ juvare manus, jamque iste duobus
Nixa fuit calæ machina semideis.
Ex illo tremuere humeri, cervixque duorum,
Roboraque heroas destituere suos.
Tertius accurrit portando Blæuius orbi,
Et gemina librat maxima regna manu.
Quod Mauri potuere leves, quod sedula Grajùm
Pectora, non Batavus, non sibi Belga negat.
At Batavo jam crevit onus. pars altera mundi,
Addita terrarum portio magna fuit.
Addidit Occasus Pariam, Chilenque, Peruque,
Trusaque in immensos aquora tota sinus,
Guianaque domos, dorsisque immanibus Andes,
Victrique jam nostrâ littora vasta manu.
Sustinuit mundum rector Maurusius unum,
Hic mundos audet sustinuisse duos.

Egregio ac Docto Juveni

D. NICOLAO BOGARDO,

Cum I. V. Doctor, circa Caniculæ
exortum, crearetur.

Magne minorque Canis, quorum jam lucida
surgunt
Sidera, & ærentes flamma perurit agros;
Torrida dum vestris precium fervoribus æstas
Accipit, & vultus induit illa novos:
Cernite Battavicâ juvenem de gente renasci,
Splendidaque in patrios nomina ferre lares.

Hunc

Hunc etiam suus ardor habet, doctamque per urbem
 Nobilior laudum ventilat aura facem.
 Vritur Astræa soboles, nec dissidet astris,
 Dissimilesque sibi non sinit esse Deos.
 Respondet natura schola, mens fervida cælo,
 Alter & alterius flagrat in igne calor.
 At postquam ingenio magni cessere labores,
 Actaque per Themidos templa juvena fuit:
 Præmia restabant, & claris debita sacris
 Pileæ, & augustæ sormata longa toga.
 Quæ tibi dum latis confert, Bogarde, triumphis
 Patria, & hos plausus, non sine vate, probat:
 Suspice, quos ardens Procyon tibi temperat, ignes,
 Et, quos jam cecini, plus venerare Canes.
 Nos decus in terris aliquod mussamus; at illi
 Latratu titulos per sua regna ferent.

Amplissimo doctissimoque Viro
 D. IACOBO vander STRATEN,
 fervente mercatu Valckenburgico.

Stat sonipes, laxisque ferox spectatur in agris,
 Multaque virtutis dat documenta sua.
 Curritur, & quamvis nullo fera buccina cantus
 Precinat, audacis terga premuntur equi.
 Ille jubar, aliusque annos examinat ætor,
 Collaque & argutum cum brevitate caput.
 Est cui lenta placent alto vestigia gressu,
 Quaque regit totos pendula cauda pedes.
 Diversa ratione placent. merx ipsa caballus
 Hinnit, & hinnitu se probat ipsa suo.
 Fervent in stabulis opera, per compita fervent,
 Fitque forum pridem vomere scissus ager.
 Imus & immixti densis, Stratene, catervis,
 Grande tua passim cernimus artis opus,

*Quadrupedum rabiem, nec duris sucta lupatis
Ora, nec in gyros currere docta suos.
Cernimus, at rerum ignari, tantique laboris,
Ignari quâ sint frena regenda manu.
Tu propera, gnarusque forum spectator oberra;
Et medios inter sis mihi doctus equos.
Tu mores geniumque doce, quid turpe, quid aptum,
Quam bene venalis vel male currat equus.
Quem deceant macula, cervix erecta, minaxque,
Quem pes, quem feritas, quem sua crura probent.
Qua bene si discam, potero mox Castor haberi,
Si male, Bellorophon pulverulentus ero.*

In Psalmos Epico Carmine redditos
à Doctissimo Viro

IEREMIA HOLTZLINGIO,
exule.

Issai numeros, & sacri carmina variis,
Et quondam profugi flebile Regis opus:
Otia sceptrorum, facilesque in vota tiaras,
Aptavit fidibus Scotia docta suis,
Et cecinit seris victura poemata sectis,
Qualia majestas postulet ipsa Dei.
Submisere suos Alpina cacumina cantus,
Et voluit prestans se quoque Beza legi.
Barbica quin etiam Lesboa tetenderat Auson,
Flaminio dulces tunc iterante modos.
Ultima ne tantis desit Germania curis,
Fatidicum, Holtzlingo vate, resumit opus.
Et sancto cum Rege dolet, queriturque, gemitque,
Et sortis repetit tristia fata sua,
Regnorumque vices, raptumque è crinibus aecrum,
Verbaque sollicitum qua pia fudit ebur.
Exulis auctoris liber est. ne spernite Belga,
Materies domino convenit illa suo.

Iam

*Iam quoque proscriptis cedunt diademata sceptris,
Et vates, profugo Principe, mæsta canit.*

IN NVPTIAS

Nobilissimi viri,

D. ADRIANI MYLII,

Domini in Bleskens-grave, &c.

Et Nobilissima

AGATHÆ RAEPHORSTIÆ.

Belligera cessate acies, cessate cohortes
Barbarica crudas tingere cade manus.
Poscit Amor belli peniam. non moribus istis,
Non opus ingenio, Mars furibunde, tuo.
En, Dux vester amat, placidique satellites amoris
Sub Taphiâ nullo militat are Deâ.
Ducitur, armatas solitus ducere phalanges,
Et Veneris supplex poscit amator opem.
Imperiosa duci dux est. dominumque Dione
In sua, neglecto Principe, castra vocat,
Hic ubi basiliæ cedunt imbellibus enses,
Terribilesque domant marmura blanda tubas.
Pugnat ubi pellax oculus, sunt fulmina risus,
Tela joci, lusus praelia, signa fides;
Campus ubi laudum thorus est, victoria victi,
Et nutus speciem belligerantis habent.
Hac meus insolita Mylius desudat arenâ,
Hic alias partes conjugis acer agit.
Non hic ad fava Mavortia mœnia Sylva,
Aut portæ pugnat, Mosa superbe, tuas.
Non latius Auriaci jam claudis, & illa fatigas
Oppida, quæ magno succubere Duci,
Non illi bellator equus, non spicula cordi,
Quaque tegat clausum capsis athena caput.

Hæsta

*Hasta jacet, marcetque ferox rubigine ferrum,
 Nec gladios acuit, qui solet antè, furor.
 Diluit hos ipsos Raephorstia sola furores,
 Et Martem facili mitigat arte suum.
 Vna cataphractos virguncula laetor artus
 Exiit, & dicit, sic placuisse ducem.
 Qualis cum domita rediit Tyrimhius Hydrâ,
 Ivit in amplexus, Deianira, tuos.
 Tunc arcus periere, truces periere sagittæ,
 Pigraque sub primo lumine clava stetit.
 Talis, devicta post fata miserrima Troja,
 Demophoon pulchram Phyllida victor amat.
 Quam dispar, generose Myli, fors versat amantem,
 Quam distant studiis miles amorque suis.
 Nasso vio parere labor; labor alter, amori.
 Hic jubet; & fieri quod volet, ille jubet.
 Ille focos patriamque tibi commendat & urbes,
 Hic causam timida virginitatis agit.
 Ille suos ciet are viros, ciet ille procando,
 Ille minax cuneis imperat, ille salax.
 Ille suos armatus obit, obit alter inermis.
 Nec timet has ipsas, quas timet ille, faces.
 Cum vigiles gaudet Fredericus ducere noctes,
 Horret ad audaces Cynthia mœsta manus.
 Cum tibi praescribit vigiles Cytheraia noctes,
 Ridet ad audaces Cynthia lata manus.
 Mane ubi purpureo Palantias exit amictus,
 Belliger obsessas verberat ille domos.
 At tibi formosos cum Phosphorus advehit ignes,
 Otia tranquillus pronuba lectus habet.
 Sapius Odrysia rubuerunt sanguine dextra,
 At Veneris nunquam sanguinolenta fuit.
 Nil huic cum gladiis vel iniqui cuspide ferri,
 Tela quatit facili non violenta manu.
 Quos tibi componit genialis cura capillos,
 Threicii turbat savior aura Dei.*

Qua geris in thalamis jam serica pulcher amator,
 Sunt nimium castris hac speciosa tuis.
 Hic tibi fulgentem succingit baltheus enses,
 Horridaque excelsa vertice crista riget,
 Hic tibi magnanimum circundant vilia corpus
 Tergora & impavida pectora pelle tegit.
 Secula venturis Bellona nepotibus aufert,
 Vnus amor curam posteritatis habet.
 Hoc precio bellator amas. non busta petuntur,
 Sed recubans lecto digna puella tuo,
 Sed faciles in amore oculi, risusque salesque,
 Atque aliquid, tacitus quod veneratur amor.
 His studiis Myliæ repara dispendia gentis,
 Et veteres soboles noscere discas avos,
 Mirarique senem, quo Praside Curia quondam
 Publica pro rostris verba locuta fuit;
 Mirarique senem, quo nuper vindice felix
 Floruit in mediis terra Batava malis;
 Mirarique patrem, qui nunc Patriaque suisque,
 Qui mihi, qui Musis, Nallovioque vacat.
 Illa renascentes pelago sibi surgere terras,
 Et prisca videat nobilitatis opes,
 Submersosque Deos, eversaue templa procellis,
 Et super infuso rura sepulta mari.
 Illa per ingenuas animum circumferat artes,
 Et discat, voluit qua didicisse pater.
 Cum tibi facundi voces mea cura Lycae
 Panderet, & Graja dogmata multa Schola,
 Nunc mores hominum, nunc actos nubibus ignes,
 Quaque capit laxo machina vasta sinu,
 Et dubia rationis opus; qua regula verum,
 Qua notet argutos ingeniosa dolos.
 Hac tua progenies cum noverit omnia, dicam:
 Ille studet pulchrè filius, ille sapit.
 Hic reget egregiis patrium virtutibus orbem,
 Et populis reddet jura severa suis,

Aut formidato frameas opponet Ibero,
 Et tumidi spernet iussa superba Tagi.
 Sic tua venturi relegend exempla nepotes,
 Quaque domus series, hac probitatis erit.
 Descendent Mylio Mylii, quos ipse probabit
 Livor, & in Batavum commoda nata fides.
 Interea totis Agatham complectere votis,
 Et dic : illa mei summa laboris erit.
 Illa Neara mea est. aliam non poscat Achilles,
 Hanc sibi Priamides postulet Andromachen.
 Hac prudens Tanaquil, hac est formosa Lacana,
 Hæc erit amoto conjuge Penelope.
 Hac mihi per galeam libabit basia, tunc cum
 Fessus ab hostili strage redibo domum.
 Hac thoraca gravem digitis dissolvat & arma,
 Et gladios condet, barbarata tela, meos.
 Et dicet : mihi quem saluum jam redditis hostes,
 Salvus in imbelles involet ille sinus.
 Quique alibi pugnavit, amet securus amantem,
 Et spolia in labris quarat amica meis.
 Sic discerne Myli lituos, & amator amores.
 Non est hostis idem vulnus, amoris idem.
 Non acies, non palma eadem. diversa putantur
 Præmia militis, præmia conjugii.
 Hoc unum simile est. amat intervalla Cupido,
 Nec benè Mars semper, nec benè pugnat amor.
 Et Bellona suos amat & Cytherea receptus,
 Ista novos animos sumit, & illa novos.
 Quid jocos ? expectant Sponsam pileata rotæque,
 Totus & à vestro currus amore calet.
 Rura calent, ipsa circum torrentur arena,
 Et ruit in Veneres cervæ lepusque suas.
 Qua graderis veherisque, chorus sub ultat amantum,
 Ille rapit Dryopen ocyus, ille Chloën,
 Mopsus Cymothoën, Galatæam diligit Egon.
 Flamma verecunda conjugis urit agros.

*Afflat equos domini furor, & servente magistro,
Actius ad visam Cyllarus ardet equam.*

In obitum Clarissimi Viri
PETRI CHRISTIANI BOR,
Historiarum belli Belgici scriptoris.

Scripserat in cunctas dispersa volumina terras
Borrius. exanguis scripserat ista senex,
Bella, Duces, calamoque trucem titubante Philip-
scripserat, & tanti semina prima mali: (pura
Vexataque fidem flammis, despecta Potentum
Fœdera, quasque tumens respuit Aula preces;
Et conculcatas Albano Praside leges,
Et quæ vana sibi regna parabat Iber;
Scripserat Auriacos & abacti Principis arma,
Et Patria sensim colla levantis onus;
Oppida victa manu, manantes sanguine campos,
Et quas iusta sibi subdidit ira faces:
Restabant placida mitissima tempora pacis,
Quaque breves Martem detinere mora.
Dum scribis, dum bella procul proscribit & enses,
Dum pacata fluit pagina multa viro:
Dum properat, speratque malis fixisse quietem:
Et Patria latos commemorasse dies:
Labiturè manibus calamus. jam jamque satissimus
Tranquilla nequit scribere pacis opus.
Nempe vetant Superi. nec, qua concessa senecta
Pax fuit, hanc chartis impetrat ille suis.
Sic decuit, fluxa meditantem tempora pacis,
Æterna fessum velle quiete frui.

I N N V P T I A S

Amplissimi viri,

D. I A C O B I B I C K E R I,

Præstantissimæque Virginis

C H R I S T I N Æ de G R A E F,

P Rocedit cum Marte Venus. servamur utroque.*Hæc thalamos Batavis asserit, ille solum.**Dum Princeps Dux castra movet, Bickere, pro-**Ordinisque novum latus amator opus. (caris,**Hæcenus Eois duxisti tempora curis,**Et fuit officiis India tutatuis.**Defensique lares Phœbi messesque Sabæ,**Quæque Moluccarum fundit opæmus ager.**Publica curasti. jam, quæ non publica, curas.**Et privata tibi Sponsa Venusque placet.**Extera curasti & peregrinis nota sub oris.**Nunc Sponso conjux queritur apta domi.**Qui victam vidit Sol, te moderante, Malaccam,**Iam videt Arcteo te recubare thoro.**Blandaue Christinæ defigere basia labris,**Basia vel summis invidiosa Diis.**Quæ ratis Amstelias pelagi per carula merces**Vexit, amatorum jam tibi monstrat iter.**Et terras alias aperit, Cyprumque Paphumque,**Quæque pharetratus possidet arva puer.**Non hiothura Arabum, gemmasq; aut cinnama spera,**Sed tenera gratas posteritatis opes.**Seu puer Ascanius primis tibi ludet in annis,**Oscula seu matri parva Creusa dabit.**His opibus mox dives eris. sunt illa cubilis**Pramia, & hoc voto credimur esse viri.**Patritios veneror thalamos. hinc Filia magni**Consulis, hinc frater Consulis alter amat.*

Exi-

*Eximiique thoro fasces sociantur in uno,
 Laudataque diu nunc cōiere domus.
 Non solum vestra est hac copula. jungimur unā,
 Spemque sua crues utilitatis habent.
 Nubere, privatum est. sed cūm nupsere regentum
 Tignora, præsidium publica causa capis.*

IN NVPTIAS

Amplissimi viri,

**D. IOHANNIS
 HEEMSKERKII,**

L. V. Doctoris, Poëtæ eximii & Scabini,

& lectissima Virginis,

ALETHÆ BEVNINGIÆ.

I *Am Venus, Heemskerki, celebrem respexis
 amantem.*

*Deque sua tandem vate triumphat Amor.
 Vincere Arcadia scriptor, thalamique professor
 Discis & in domina proficis ore tua.
 Qua monstrasti alius, nunc sunt tibi norma precandi.
 Doctor amatorum regula facta sui est.
 Quos risus sibi finxit, amat. qua basia chartis
 Pinxit, ab insigni virgine vera capit.
 Quam mutat Citherea viros. laudata poëtis
 Libertas toties, displicuisse potest.
 Me sequeris, vir doctæ. facies accendimus ambo.
 Et gessi, qua jam tu geris arma, prior.
 Expetit optatis stringi Doctrina catenis.
 Et miser est sapiens, quem puer odit Amor.
 Si Tibi Nasonis placuit, si blanda Catulli
 Pagina, si potuit Lesbia grata loqui;
 Si Fido Pastore tua fux subdita flamma est;
 Si Petrarcha suis iussit amare modis;*

*Italia si Batavi docuit te verba Secundi ;
 Si docuit modulos Rossa Britanna suos ;
 Omnibus his plus est Beuningia, Cypride virgo,
 Vnica tot vatum syrmate plus Aletha est.
 Cujus in amplexu Venus omnis & omnis inerrat.
 Gratia, nec pulchra dote Minerva gravis.
 Præfere thoro tituli, tædæque tribunal,
 Et Themisin laudes officiosa tuas.
 Iudicis hac partes, partes dedit illa procantis.
 Et permixta toga nomina Sponsus habes.
 Sic das jura reis, sic das responsa maritæ,
 Nec simili cunctis conditione places.
 Vivere vult aliis, quisquis bonus audit. amando
 Prosumus. & patria commoda nupta juvat.
 Quàm cuperem, Sponsam quàm tu benè semper ama-
 Tam te peccantes semper amare reos. (his,)*

*Ad Præstantissimum Doctissimumque
 Juvenem,*

D. IOH: ab HELLEMONT,

Cum I.V.D. publicè renunciaretur.

*S*ic Schola Arausiaco præludit nostra Lyceo,
 Formandisque vacant Rhænus & Ta viris.
 Primitias tibi, Leida, damus. Tu præmia mæsti
 Sufficis, & toto das Helicone frui.
 Amstelia pressis subsidunt sedibus artes ;
 At tua sublimis culmina Pallas habet.
 Hic prætexta sapit. Tibi plenos imbuat annos,
 Et sua persuadet jura forumque Themis.
 It gradibus Doctrina suis. succeditur illi.
 Ingenioque puer, sit ratione senex.
 Talis in antiquas missus Romanus Athenas.
 Creditur in Graiis plus sapuisse Scholis.
 Quem Juvenem Sophia monitis præstruximus ; illum,
 Leida, facis titulo splendidiora coli.

Cæsareum munis, præstans Helmonde, tribunal.

Ausoniosque aptas ad tua rostra Duces.

Sic tibi, sic magna Batavum bis nasceris Urbi;

Dum prodesse bonis vis, nocuisse malis.

Ipsa tui testis jam nunc Astræa laboris.

Imponit capiti pilea digna tuo,

Et cupit hæc cunctis augusta in luce videri.

Qua poterunt patriis perplacuisse focis.

Est sua Majestas studiis, lux, pompa, triumphus.

Doctoresque vehunt Fama rotaque suos.

Consul ades, doctique vides, Bickere, nepotis.

Pramia, & hoc natum grande sorore decus.

Cum Tibi nutabit fessis cervicibus ather,

Fas erit, hunc humeros substituisse novos.

Et veluti mediis volucris Phæbaa favillis

Surgit, & ex ipso pulvere vita redit;

Post cineres Fax illa tuos clarescet, & ipsis,

Verticibus laudum, celsior ibit avis.

Exemplis serpit probitas, cognataque virtus.

Hæredes etiam gessit habere suos.

Ad Amplissimum, præstantissimum
doctissimumque Virum

D. CORNELIVM GRAEF.

cum secundis nuptiis uxorem duceret.

castissimam leßtissimamque

Virginem

CATHARINAM HOOFT.

O Prime, quique tuis, Gravi, mea tempora lenis.

Vocibus, & jam nunc candidiora facis;

Quam levis est fluxa de virginitate triumphus.

Quam leve non tactas bis tetigisse genas.

Quam res parva sua vectigal solvere Sponsa.

Femineaque virum simplicitate fruis.

Hooft

Hoc Corydon cum Rege potest. hanc calluit artem,
 Qui rudis indoctas pavit Alexis oves.
 Multorum est, pressisse thorum. sunt obuia cunctis
 Oscula. nec multum ponderis Hymen habet.
 Ludit in audaci facilis natura cubili,
 Quodque facit, nulla cum ratione facit.
 At thalami leges, & casta nosse marita
 Munia, quidque viro debeat illa suo:
 Et momenta domus & perspexisse labores,
 Hic Rhodus, hic saltus creditur esse tuus.
 Cuncta vides, Vir docte. vides permixta serenis
 Tristia, nec Zephyris jugiter ire ratem:
 Non semper ridere Deos, aut dura minari,
 Sed nitidos aliqua nube rigere dies.
 Scis, ut frena manu gestet stimulosque Cupido,
 Nunc Veneris laxet, nunc remoretur opus.
 Scis, quàm blanda nova placeat facundia Sponsa,
 Quàm non austeri verba Catonis amet.
 Nec dominam servamque petis. partiris habenas,
 Sic tamen, ut titulo splendidiore regas.
 Cum laudanda facit, dices maiora videri.
 At mala securus dissimulabit amor.
 Scis, qua cura pia sobolis, qua flectit arte
 Debeat Ascanii vis animosa tui.
 Scis, lecto nuptisque suum constare decorum,
 Prasentemque thori partibus esse Deum.
 Est thalamis sua religio, sunt sacra precesque.
 Et Paphias adstat sanctior aura fuces.
 Adspice. subridet tali Catharina marito,
 Et tacito secum, qua loquor, ore probat.
 Quam benè se tenero prudentia iunxit amor.
 Ut qua gignet amor pignora, cura regat.

IN NUPTIAS

Doctissimi Viri.

D. IOHANNIS COLINII,

I. V. D.

Et Lætiſſima Virginis,

IDÆ ANTONIÆ.

CHare mihi ſemper, placida nunc charior Idæ,
 Scande maritalem, doctæ Coline, thorum.
 Nec tua Caſarea remorentur tempora voces,
 Verbaque conſultis imperioſa ſuis.

Inſtituit te Sponſa virum, Digeltaque formas
 Altera, qua Veneris comprobet ipſe puer.
 Illa tibi mandata dabit, legeſque cubili
 Sat faciles conjunx figet & accipiet.

Pandectæ ſordent veteres: nova jura reſurgunt,
 Qualia in Idaliis dat Cithæraa jugis.

Codice jam miſſo, Paphias ducenda per artes,
 Mitius in Batavis explicat Ida forum.

Sunt regnis ſua jura, rei, tutela, tribunal.
 Omnia qua thalamis cernis ineſſe tuis:

Sponſa rea eſt. Sponſa tu tutor amabilis. ipſæ
 Conjugi gratum forma tribunal habet.

Tu judex ſimul & gemini patronus amoris.
 Pro te, pro ſocia virgine verba facis.

Ambo victores, ambo te præſide victi,
 Sic vinci cupitis, vincere ſic cupitis.

Lis brevis eſt, totam dirimunt cum baſia litem,
 Et cauſam coram conjugo ſponſæ agit:

Optima cauſidici ſors eſt, ubi ſponſa clientis.
 Nomine cauſidicum nuncupat ipſa virum.

Cum præcium dicta non ſunt ſeſtertia cauſa,
 Sed præcium læti: tota marita datur.

Cum Cæsar pratorque silent, & Baldus & Azo.

Solaque sit dubii regula juris Amor.

Nil hæc rostra timent, aut si timuisse putantur.

Hoc unum, gaudent quod voluisse, timent.

At vos, qui geminos lati spectatis amantes,

Hæc mecum thalamis ingeminate novis.

Ida, Themis sociant dextras, & fœdera jungunt :

Hæc laudata fori vocibus, illa thori.

I N N U P T I A S

Amplissimi Viri,

PEL. à GROOTENHUYSEN;

Et Lætissimæ Virginis,

E L I S A B E T H Æ D V N I Æ.

Quem pridem patriis juvenem nutrit in undis.
 Amstela, quem nostra mox docuere Schola;
 Quem Themis immensos Iuris deduxit in hortos
 Et valuit Latii Cæsaris ore loqui :

Iam nobis das, Haga, virum. sic serpers virtus.

Gaudet & ex magno nata parente trahi.

Non satis est vixisse sibi. sic vivimus orbi.

Quisquis obit partes conjugis, ille sapit.

Cœlibe nil vitâ pejus. nec terra nec æther,

Nec pia posteritas, quod tibi debet, habet.

Conjugis officium præstas ? jam sperat Olympus.

Quem beet, & civem Patria læta novum ;

Curia, qui lites dirimat ; qui castra sequatur,

Mars pater. & causam posteritatus agis.

Vinceris exemplis, Pelegromi, grandibus. & jam.

Ecce, tuus, socio Principe, gliscit amor.

Non sequeris pugnando Ducem, sectaris amando.

Obsequiique gravem non cupis esse modum.

Dunia

Dunia si poterit formâ placuisse marito,
 Non poteris formâ displicuisse viri.
 Quin decus Astræa thalamis fulgebit in ipsis,
 Splendidiorque Patri nomine Sponsus eris.
 Inter rostra capis Sponsam: at ferventior optet,
 Te Sponsi partes expediisse, cliens.
 Causa thori potior: fas expectare clientem.
 Hoc quoque, jure nupta reddere, juris opus.
 Tolle faces, Prætor, Paphias: jam pone secures.
 Ambulet Amsteliam liber in urbe reus.
 Dum Venus amplexu gaudet, dum vita paratur
 Basiliæ, homines non cupit illa mori.

IN NVPTIAS

Amplissimi Clarissimique Viri

CORNELII BOYI,

Advocati, & Poëtæ,

Et Præstantissimæ Virginis

ANNÆ de BLOCKLANDT.

S At rostris Themidique datum. Nil litibus ultra.
 Est opus, aut querulo, Boye diserte, foro.
 Nil nisi mite decet Sponsos. Prescribat Adonis,
 Quæ placeant nupta mollia iussa tua.
 Casarea sileant voces. procul ite severi,
 Nomina per terras imperiosa, Duces:
 Non agitur jam causa rei, non scena clienti.
 Panditur, aut dubium disputat Aula nefas.
 Certè alium virgo te Dordracena salutat,
 Quæ Paphia tecum sœdera pacis amat.
 Lex amor est, lex cura thori, lex cura nepotum.
 His titulis surgunt altera jura tibi.
 Curia consulto Paphos est, Astræa Dione,
 Pro prætore Venus, Casare latus Hymen.

*Mutat verba feri Blocklandia, mutat honores;
 Et tanta columnen te cupit esse domus.
 Hac tibi dum nubit, Phæbo nupsisse videtur,
 Et Themidis pariter virginitate frui.
 Nubite vos alia, vulgari sorte, puella;
 Sit satis hoc, homini se sociasse viro.
 Qua Phæbi Themidisque hæret complexibus Anna,
 Una Deo conjux jungitur, una Dea.*

I N N V P T I A S

Præstantissimi Viri,

D. IOHANNIS vander POL,

I. V. L.

Et laudatissimæ Virginis,

ELISABETHÆ VOCKESTAERT.

Pollio, doctorum titulis involveris, & te.
*Altius eximii gloria tollit Avi.
 Cujus adorandum loquitur facundia Christum,
 Et decus asserta religionis habet.*
 Pollio, nobilium titulis involveris, & te
*Kerckhovius clarum nobilitate facit.
 Cujus Arausiaca virtus sese explicat Aulâ,
 Et Batavos pergit demeruisse Duces.*
*Hac aliena putat. viridis nunc pulcher in ævo.
 Luminibus fulges, Sponse beate, tuis.*
 Et propriis latam thalamis inducis Elisam,
Et decus à tanta virginitate capis.
*Dum Sol in laculis, tuus est in Virgine Titan.
 Scilicet hoc hominum sidere gaudet amor.*
*Stat Venus, & nuptis geniales porrigit ignes,
 Et sponsum propius vellet adesse sibi.*
*Luna jubet faciles vobis procedere menses,
 Et mutet flammis Endymiona tuis.*

*Iuno favet, vobisque volet Lucina vocari,
 Et sobolis castos implet amore sinus.
 Ipsa Themis, Iurisque tui germana sacerdos,
 Hunc tibi ab aethereo conficit axe diem.
 Dumque suo legum lances suspendit alumno,
 Intus Acidalia vibrat amica faces.
 Optime, tot superos inter jam Sponsus habetis,
 Et tuus ipsa Deum limina tangit amor.
 Cœlicolam sunt festa, quibus tibi ducitur uxor.
 Nomina virtutum numina quaque reor.
 Religio, doctrina, fides, candorque pudorque,
 Hac sunt conjugii sidera clara tui,
 Dique Deaque omnes. quos inter ludere vates
 Carminibusque adsum dicere lata meis.
 Distingunt nos, Sponse, Schola. distinguimur ambo
 Fluminibus, geminos Amstelæ Rhænus habens.
 Sed Sponso tibi gratari, bene velle, precari,
 Vnus officium credimus esse Schola.*

IN NVPTIAS

Clarissimi Viri,

IOH. FRED. GRONOVII,

I. V. D. Historiarum & Eloquentiæ in
 Illustri Daventriensium gymna-
 sio Professoris.

Non tibi jam celebris lustrantur pulpita Roma,
 Aut legitur scriptis Bibliotheca suis.
 Impiger occultas non jam scrutaris in artes.
 Aut dubii petitur lectio rara loci.
 Non veterum cippos spectas & saxa viator.
 Quaque oculos fugiat littera cæca tuos.
 In sponsa labor & notis natura libellis
 Sudas & hic novitas officiosa placet.

Castra, decens, facilis, res est rarissima, conjunx.

Et sua femineus gaudia cippus habet.

Gronovi, tabula est ingentis femina mundi.

Ingenio terras, sidera mente gerit.

Iupiter est & Luna suo mutabilis ortu,

Nunc aliquid Veneris, nunc Phaëtonis habet.

Saturnum non lata refert, latissima Phœbum.

Mercurio similis lingua diserta Deo est.

Tellurem fecunda refert. nunc ignea flammis

Æstuat & socio conjuge servet amans.

Æquora sunt iraque breves & murmura. cum vult,

Blanditias nobis tota serena facit.

Lactea flumen habet. gemini sunt ubera montes,

Cum sobolem genitrix parturit, hortus erit.

Sic, cum sponsa Tibi, totus simul obtigit orbis.

Hæret in amplexu machina tanta tuo.

Cum sponsus, mundi Dominus rectorque crearis,

Et nova, sed socia conjuge, sceptrum capis.

Docte Vir, hac fruiere. & mundum dum perspicis illum,

Nunquam læta, aliis, optima multa leges.

I N O B I T V M

Generosissimi Herois

MARCHIONIS de GESVRES,

ictu lapidis, in obsidione THEONVIL-
LANA infelicitè extincti.

Qualis in Eacidem quondam mors invida Pyr-
Savit, & letho saxa dedere Ducem, (rhuma
Cum debellatam rueret moriturus in urbem,

Sterneret & tantum fors inopina caput :

Talis in obsessas dum virtus Gallica portas

Fulminat, & trepida bella Theone gerit,

Victorem Fortuna rapit. non succubat hosti

Geurius. infelix verberat ora lapis.

Quod

*Quod nequirit Bellona, facit casusve Deurve.
 Fracta silex magno pernicioſa Duci eſt.
 Iam Mavors rationis eges. florente juvena
 Grande decus belli ſurripis ipſe tibi.
 Ante annos Fabiumque necas, Deciumque trucidas.
 Et ceptum fama ſiſtis iniquus iter.
 Luge Atrebas. Fontarabia lugete peremtum.
 Nuper ubi Getici cruduit ara Dei,
 Vulneraque illuſtri bis ſex in corpore fixit.
 Vulnera, Romanus qualia miles amet.
 Non fregere Ducem carcer, non vincula Ganda.
 Libera mens, ipſo in carcere, Regis erat.
 Succubere Duces Ducibus. gravis Hector Achilli,
 Hic Paridi. Paridi, Pyrrhe, cruentus eras.
 Turno Troius Aeneas. tua gloria Geuri eſt:
 Nullius in terris ſuccubuiſſe manu.*

I N N U P T I A S

Clariffimi Viri

D. M A T T H Æ I V O S S I I.

Historiographi, & Bibliothecarii.

*Q*uam tibi ſe Fortuna probat. quàm juſtior ætas
 Nuncupat ingenio nomina digna tuo.
 Creſcis & in noſtri laudes attolleris avi,
 Et varius docto vertice ludit honor.
 Iam tibi Palladia creduntur ſcrinia turba,
 Tutaque ſtat curis Bibliotheca tuis.
 Mox Batavum annales & priſcis eruta ſeculis,
 Totque Ducum, dubio iudice, fata notas;
 Et Procerum mandata facis. qui geſta ſuorum,
 Et Proavos cupiunt, te memorante, legi.
 Et regum Comitumque dies & libera ſcribi
 Imperia, & validas in ſua bella manus.

*Historici partes imple, calamumque disertus
 Per veterum tabulas & monumenta rapis.
 Nec pateris cæca mersum caligine verum,
 Publicaque infami facta jacere situ.
 Hostitulos Doctrina dedit. nunc munus amantis,
 Et placidi partes Sponsus amoris obis.
 Alteraque indalget peramica vocabula Cypris.
 Qualia Sponse tibi Protefilæ dedit,
 Andromachesque viro, & Thetidis gavisæ marito,
 Vel tibi Læerta, vel Menelæ tibi.
 Historiam jam nupta facit. virguncula mollis
 En, locuples, Vossi, Bibliotheca tibi est.
 Vultus ubi, facilesque oculi, risusque jocique,
 Basia & amplexus pagina grandis erunt.
 Qualibet officium tibi pars præscribet amandis.
 In sola vastum fronte volumen habes.
 Hic antiqua leges: quàm sint sine lite marita,
 Cum cupidos aperit Vespera prima thoros.
 Quàm sit blanda mora impatiens & temporis uxor,
 Nec velit ex Ithaca longius ire virum.
 Quàm cupiant pulchra matres de prole vocari,
 Et nata de se posteritate frui.
 Hic nova multa leges: seriemque & grata nepotum
 Nomina, basiolis lucra petita novis.
 Ut se casta, decens, verâ virtute Iohanna
 Explicet, & Frisio ventilet igne tuum.
 Nec sexu, nec stirpe, suæ nec degener urbi,
 In celebres Socerî digna venire lares.
 Hac, Vossi, tua sunt. hac volve volumina pernox.
 Sponsa tibi Flaccus, Sponsa Catullus erit,
 Et facilis Naso & lepido sermone Tibullus,
 Cumque voles. dulci carmine Callimachus.
 Felix, cui facit amales amplexibus uxor.
 Felix, cui tota est Bibliotheca thorus.*

IN ANATOMIAM

Clarissimi Viri

ADRIANI SPIGELII,

Patavini Professoris.

H Orrida mortalis spectacula cernite scena,
 Frustraque, queis miserè dilaceratur Homo.
 Vita Salusque istis habitant in partibus, & qua
 Vita hominum, sese mors quoque parte locat.
 Adspice, qui temet nescis, ferale cadaver,
 Nexaque centenis ossibus ossa stupe.
 Illa tua sunt fulera domus, tabulata trabesque.
 Hac sunt ingenii stamina dura tui.
 Exuviae tantaeque rigent velamina molis.
 Et quae cuncta tegit molliter ossa, cutis.
 Carneae compages sequitur, motusque magister
 Musculus & facili pondera lege movet.
 Currunt innumeris venarum flumina rivis,
 Et membris praebeant pabula laeta suis.
 Viscera visceribus famulantur & ordine pulchro
 Officium varia quodlibet arte facit.
 Summa tenet Ratio, tunicis secunda cerebri,
 Et quia sideribus proxima, sola sapit.
 Palpitat aeterno Cor implacabile motu,
 Et media prudens se regione locat.
 Est, quae bile tumet statio, quae nutrit amores,
 Est, ubi ren salsa ejaculatur aquas.
 Fecundos matrona sinus ostendit. & illa
 Humani generis capsula prima patet.
 Qua reges Priamosque habuit, Brutosque Dusesque,
 Et quos sullo suos dixerit esse lares.
 Singula miramur. stomachi jecorisque labores.
 Et distincta suis viscera mille locis.
 Hac supplex Natura vide, fabricumque parentem
 Suspice & artifices hic venerare manus.

*Tingite pictores tabulas, & pascite vestros,
 Deliciis domini, lumina imaginibus.
 Ha mundum sanant tabula. arversa Creator,
 (Verà loquor, gentes) Spigeliusque facit.
 Totum hominem Deus hos ipsos compegit in artus.
 Totum hominem nostro destruit ille bono,
 Et tantum dissolvit opus. ne spernite, quavis
 In tabula cerni se cupit ipse Deus.
 Has ubi scava, dolens, lavis conspexit ocellis,
 Credidit Impietas, se Ratione regi.*

I N N U P T I A S

Amplissimi Vixi,

D. IOHAN. ab HELMONT,

I. V. D.

Et eximia Virginis

MARGARETÆ RAEPHORST.

I*Am ridet pharetratus Amor. devicta puella est.
 Non arcus Puero, non periere facies.
 Vince arcus, Frederice pater, castella domosque.
 Victoris Sponsi gloria major erit.
 Invitos hostes subigis. Raephorstia spontè
 Vincitur, & gaudet sic minor esse viro.
 Ingentem nuper complevimus ignibus Urbem,
 Gaudiaque innumeris incaluere focis.
 Nunc thalamis, Helmonde, tuis satis una duorum
 Flammula, nec sacris pluribus ardet Hymen: (est
 Flandria surreptas queritur sibi flebilis arcus.
 Margaris exultat se tibi Sponsa dari.
 Margaris Amsteliae sidus geniale juventa,
 Et patria primus Virginitatis honor.
 Adspice, ut ignotas Veneris suspiret in artes,
 Ut timeat casta simplicitate pudor.*

Vt gravis innocuos morum reverentia vultus
 Ornet, & illecebris forma decora suis.
 Talis magnanimi quondam fuit Hectoris uxor
 Andromache, Phrygios jam subitura thoron.
 Talis erat clari conjux illustris Vlysis,
 Talis erat Latio Portia nupta Duci.
 Sint fuerintque Duces illa. meus aequat amantes
 Amstela Cecropidum Romulidumque nurus.
 Omnia concurrunt, virtus, fortuna, venustas.
 Capsula multijugi Margaritis ista boni est.
 Hac est forma Pudicitia, candoris imago.
 Emicat hoc ipso nubilis ore fides.
 Maxime, qui tanta meruisti, Sponse, marito
 Oscula, legales dic procul ire Deos.
 Juridicosque patres, & vestra arcana Minerva.
 Murmuraque ingrati litigiosa fori.
 Hæc aliena suis credit Cithæraa puellis.
 Longè aliud poscit pronuba virgo forum.
 Caesar ubi nullas leges, sed dicitur amorum
 Mater, & admota basia fronte capit.
 Quisque sua est actor causæ, non judice litis
 Hic opus, aut dictis, Triboniane, tuis.
 Omnis in amplexu vis est & gratia juris.
 Et titulos faciunt basia mille novos.
 Tandectas alias legis, insuetasque Novellas,
 Et Digesta tuus mollia versat amor.
 Verbaque amatorum repetit tibi. qualia quondam
 Hypsiphyle charo scripsit Iasomida.
 Penelope princeps Ithacus, Briseis Achilli,
 Aut Grajo nubens Laodamia viro.
 Gallia te pulchras nuper deduxit in urbes,
 Perque Britannorum regna viator eras.
 Lustrabas non visa foris. nec extera sordent
 Omnia. qua possit sola placere, domi est.
 Illa comes lateri, cupidis te adspectat ocellis.
 Et toto cupiat te generosa frui.

Nunc niveos in te mores, nunc suspicit ipsam
 Pallada. nunc, veluti Cypris Adonin, habet.
 Iam Themidi nupsisse putat. jam forma procantem
 Afficit, & pulchri membra Phaonis amat.
 Tot fulges, speciose, bonis, tot cernis honesti
 Nomina, & à proavis stemma decusque capis.
 Vos titulos laudesque ambo confundite, donec
 Posteritas illas sentiat esse suas.

I N N U P T I A S

Amplissimi Viri,

D. HENRICI IONCQVERS.

Et Præstantissimæ Virginis

M A R I Æ de G E E R.

DUm tibi promissus, bellacem puppibus Arcton
 Instruit & Sueoni porrigit arma, Socer,
 Balthicaq; adversis depugnant aquora transtris,
 Et minus a Batavo milite Cimber ouat:
 Te Veneris, Ioncquære, puer, te mitior afflat
 Aura & in amplexus trudit inermis Amor.
 Nec te pugnantem tua Geeria, poscit amantem,
 Et Paridem propius gaudet adesse suum.
 Bella gerant alii. nobis jam, Sponse, Cupido
 Ventilet Idalias, te præeunte, faces.
 Nil facias Regumque minas irasque moramur.
 Et bellatrices fulmineasque rates.
 Suavius ingenium Sponsis. si fulmina nuptis
 Poscimus, haud atrox oscula fulmen habent.
 Arrident tibi vernantes in amoribus anni,
 Et peragit partes Gratia quæque suas.
 Cypris tota tua est. oculi, vox militat illi.
 Et focolus primo flagrat ab igne tuus.
 Ipsa Iuventa suis ardet generosa favillis,
 Non opus hic flabrie, Æole save, tuis.

Tendi-

Tenditur in nervos arcus jaculisque pharetra
 Turget & officium sponte puella facit.
 Conspirant cuncta Veneres. sua qualibet arma
 Sufficit, in nullas insidiosa neces.
 Hac placidos donat mores, hac pabula amoris
 Porrigit, & doctis risibus illa fovet.
 Illa verecundum suadet pingitque pudorem.
 Hac nimios thalamo mandat abesse metus.
 Quaeque docet, qua vos ambos nescire negamus.
 Et tamen hac jam vos sit simulare satis.
 Albis in insignes alibi consentit amores,
 Et totam vobis se volet esse Taphon.
 Longius in Sueonum terras celeberrima vadunt
 Basia & absenti perplacere Patri,
 Qui dum se sceptri curis & iussibus usque
 Occupat, hos optat latius ire dies.
 Et genere Sponsam facilem, me Vate, precatur.
 Quaeque loquor tacita gaudia mente probat.
 Optime, non Itakum terras nec Gallica lustra
 Regna, nec in longas, Sponse, vagare plagas.
 In Maria totum tua sors jam possidet Orbem.
 Qua spectasti alibi, sunt tibi cuncta domi.
 Sponsa tibi caelum est. quod fas tibi volvere semper.
 Sponsa tibi centrum, cum volet, Orbis erit.
 Lumina sunt stella, quae te perstringet amantem.
 Luna, Venus tibi si quaeritur, illa tua est.
 Terrarum sinus in grevio est. montesque mamilla,
 Et fontes facient lactea membra suos.
 Hoc calo, his terris habita. fecunda nepotum
 Pullulet hoc ipso sidere posteritas.
 Et me, qui viduus vagor & sic jactor, in Orbe
 Persimili tecum vivere velle, puta.

Ad Nobilissimum
ADRIANVM PLOOSIVM,
cum filiam ipsi peperisset uxor.

SI te magne patrem, Ploosi, natura sefellit,
Et spes elusit filia nata tuas,
Non tamen illa tuum fallit fors lava poetam.
Possam etiam cunis Virginis apta loqui.
Femina masque mihi nullo discrimine habetor.
Convenit hic Musis, nec minus illa, meis.
Filiola est. gaude genitor. fortè illa Catonis,
Forsitàn hac Lalæ nobilis uxor erit.
Filiola est. ride genitor. pulcherrima res est,
In thalamis illam basia posse pati.
Filiola est. latere pater. nubente puella,
Mox profuga fies virginitate socer.
Tu quoque jam pridem victuris aucta gemellis
Ploosia, feminea nomina gentis ama.
Non illam tumidis mergent irata procellis
Æquora. nec savi militis ense cadet.
Matri cura sua charus adolescet in ulnis
Tutior, ad iussus officiosa tuos.
Turba salutantum foribus praludet in ipsis.
Toque volent centum demeruisse proci.
Illa tuo incedet lateri comes. illa labores,
Et placido curas diluet ore tuas.
Torva viri frons est. in blandis lata puellis
Frons nitet, & forma nos meliore juvant.
Hanc cum conspiciet Veneri maturus amator,
Illa meis, dicet, moribus apta Venus.
His oculis patria radiat virtutis imago.
Omni in hac fulget virgine matri honos.
Temperat innocuos generosa modestia mores,
Et facili mixtus simplicitate pudor.

Talis,

Talis, summe virum, voveo tibi filia crescat.

Sic, studeat patri, sic placuisse Deo.

At cum filiolum, Ploosi, genuisse vacabit,

Scribam filiolo mascula verba tuo.

Lusimus ob natam plectro leviore puellam.

Gigne marem. gravius moliar autor epos.

Ad Illustrissimum

D. IOH. OXENSTERNIVM,

cum Legati munere apud Batavos &
Anglos fungeretur.

O Xsterni, medius venit tua missa Britannis
Litera, amicitia nuntia fida tua.
Venit, & ut tetigi, ac cera labente reclusi,
Illa novi dixi pignus amoris erit.

Hic radiat clemens Gothica virtutis imago,

Ingeniique fidem pagina docta facit.

Ter legi, & quoties legi, defixa tabellis

Oscula, no dubita, terque quaterque dedi.

Sic ubi Mecenas Flacco respondit amicè,

Multa Venusini gaudia vatis erant.

Scriberet ingenti quoties Augusta Maroni

Dextra, Maronae plus sonuere tuba.

Tu me, tu tepidas jam pridem ad carmina Musas,

Alloquio retreas, vir generose, tuo.

Iamque aliquis videor, quem tu dignaris amare,

Et melior, tanto iudice, fama mihi est.

At mea qui facili perlustras otia vultu,

Et malè qua nobis nata fuere, legis,

Excusa scriptum fato perjore libellum,

Cum fluerent studiis tempora dura meis.

Iam princeps me Belga colit. nunc inclyta magni

Axelii soboles carmina nostra legit.

His ducibus feriam sublimi sidera vates

Vertice, & ulterius forte poeta ferar.

See-

Scep̄triferos cecini reges, diademata, fascēs,
 Et Carolo potius non aliena loqui.
 Ivimus in laudes nobis morientis Iēsu,
 Materiesque fuit carminis ipse Deus.
 Gustavi tumultos & grandem flevimus umbram.
 Et lauris crovi, dux Frederice, tuis.
 His tetricas fessi studiis discussimus horas,
 Ha nobis artes, hæ placuere schola.
 Bella gerant alii, nos Martis scribimus iras
 Tutius, & Phœbi dulce probamus opus.
 Belligeras pernox exercet cura coronas.
 Oppida nunc rapiunt, nunc sibi rapta dolent.
 Oppida nulla capit vates, nulla oppida perdit.
 Securus Musas invocat ille suas.
 Cumque vocat veniunt, illoque loquente loquentes,
 Cumque cupit magna religione tacent.
 Sic mihi vita fluit sic currunt suaviter anni,
 Et videor fato liberiore frui.
 Calliope regina mihi ost, sunt carmina census,
 Regna joci, calamus sceptrā, corona favor,
 Et modica fama precium. si laurea desit;
 Sufficiant fronti quercea ferta mea.
 Tempus erit, cum te thalamis & virgine pulchra
 Et Taphiis vinclis illaqueabit amor.
 Tunc tibi Barlaa trans aquora vasta Camœna
 Federa conjugis prosperiora canent.
 Tunc tibi blanda loquar, spatiiſque immanibus absens,
 Arceſſam Clarias in tua vota Deas.
 Tum memorem mittam ſinceri pectoris artham,
 O tibi ſi veniat laſſor iſta dies.
 Interea Legate redi, miſiſque Britannis
 Ad Sueones remea, cum ſavet æſra, tuos.
 Illic ſi pigeat Batavi meminiſſe pœta,
 Non tamen hic potero dememiniſſe tui.

Ad
ADRIANVM TOLL,
MEDICVM,

Quisquis in humano defigis corpore vultum
 Sospes, ab humano corpore disce mori.
 Vivimus, & vita miseri torquemur ab ipsa.
 Et dolor haud una nos ratione necat.
 Iam capat afflictum est, jam tinnit iniquior auris,
 Nunc oculos grando, nunc premit uva gulam.
 Hic gemit, hic presso gravius sub pectore tussit,
 Ille putrescentes bajulat ager aquas.
 Huic titubans lingua est. illi vestigia nutant.
 Hic riget, hic sitiens aestuat, ille tremat.
 Nunc natura foris, nunc intus fracta laborat.
 Et domino adversa est pars sua quaque suo.
 Corpus iners trahimus centum cruciabile morbis,
 Membraque diversus singula tortor habet.
 Adspexti miseros, Tolli studiose, sagaxque
 Opposuit tantis se tua cura malis.
 Tu fera morborum sapiens examina pellis,
 Et vita nobis das meliore frui.
 Tu poena nos parte levas. tu tempora mortis
 Fatalesque tua protrahis arte dies.
 Nempe, cupis certis decurrere legibus aevum.
 Et nos, neglecta condicione, mori.
 Sic sapis, & magnis sanas rationibus agrum,
 Et medici suades jussa probare sui.
 Hinc veterum libros attritaque verba repurgas,
 Consiliisque juvas secula pigra tuis.
 Ecquid opus Cōm medris excire procellis,
 Pergameoque senem sollicitare solo?
 Ecquid opus Batavos Epidaurō arcessere numen?
 Ista tuus per te numina Rhēnus habet.

Ad

MARTINVM TOL,

IVRISCONSULTVM.

*S*iccine selectos, gratissima munera, flores
 Mittis & in bulbis numina clausa suis?
 Qualia ab Eois transmisit barbarus oris,
 Et Phrygio primum nata fuere solo.
 Qualia per rigidam distincta coloribus Hellen
 Hellepontiacis luxuriantur agris.
 Allobrogas tetigi, preciosaque verba Coronas,
 Quique Gigantea flos gravitate tumet.
 Aut titulis Sol magne, tuis radisque superbit
 Æmulus, & tantis vult comes ire Diis.
 Singula dum lustro propriis distincta figuris,
 Sollicita Gemmas mox tetigere manus.
 Et dixi, non has dives mihi donat Hydaspes,
 Sed Tolli bonitas officiosa mei.
 Quæ cum sapè mihi profundet gemmula gemmas,
 Barbara non emptas nostra stupebit opes.
 Per te dives ero, Pelopasque Midamque laceffam.
 Et strepet ad flores lingua diserta tuos.
 Inde loquor: qui mente capis cælumque Deosque,
 Sideraque ingenio liberiore notas,
 Qui numeros dubiique tènes tot dogmata quanti,
 Et Themidos juxta jura severa legis,
 Iam Superos Divosque tuis scrutaris in hortis,
 Atque oculis coram numina picta vides.
 Quotque mihi donas, non uno nomine, Tulpas,
 Tot per te missos credar habere Deos.

.In Historiæ Belgicæ

P E T R I B O R,

TOMVM IV.

Quid longum vexata, furens quid Belgica possit,
 Quantum pro patriis audeat illa focis:
 Sustineat quam dura pati mens conscia recti,
 Albano stupuit sub duce savus Iber.
 Mitius ingenium regalibus addidit armis
 Italus, & docta profuit arte magis.
 Cessimus Hesperia, nostrisque erepta triumphis
 Oppida Cantabrica succubere manu.
 Et mox percusso Libertas Principe mærens
 Indoluit populi fata suprema sui;
 Cum nova de patriis proles generosa favillis
 Surgit, & Auriaci funeris ultor adest:
 Mauritiumque sequi nostra cœpere cohortes,
 Istaque collapsum dextra cepisset opus.
 Gaudet Broda capi, devictas reddidit urbes
 Isala, stant Frisio castra subacta solo.
 Alta triumphanti paret Groninga Leoni,
 Casareaque vetus concidit urbis honos.
 Bructernus & Salii nostra sunt nomina partis,
 Et Batavum laxis finibus arma ruunt.
 Iamque prior victis redit in praeordia virtus,
 Austriacasque ferox despicit illa manus.
 Hac Venerande tuos Borri, vis scire nepotes,
 Bellaque tam claro plurima teste legi.
 It ducibus tua dextra comes. Tu praelia reddis.
 Pingis & in chartis Pergama nostra tuis.
 Quam cuperem sociis tua currere secula seclis
 Nassovii, & junctis gressibus ire duos.
 Ut victrix quem nulla Ducem Bellona fatigat,
 Tu quoque non cesses, maxime scriba, loqui.

In prælium Flandricum ab eodem
P E T R O B O R
 descriptum, Tomo V.

Flandria, fatalem Morinùm reminiscere cladem,
 Sparsaque per campos busta cruenta tuos.
 Cum pater Auriacus, cum toto littore turmas
 Cantaber, adversis opposuere globis.
 Cum levis augusto belli Fortuna theatro
 Visa fuit gemino summa fuisse Duci.
 Hunc tumulos inter, (nos Belga vidimus) inde
 Equoreos inter castra stetero Deos.
 Non patuit pelago fuga. Vastis sistimur undis,
 Et Batavos jussa destituere rates.
 Cogimur in pugnam. Et sic desperasse saluti est.
 Quamque negat Tethys, monstrat arena viam.
 Oceano dum miles abit, sibi vindicat agros.
 Et satis est, terra belligerante frui.
 Certavere acies, densisque hasere maniples,
 Et pedes immixtis obstitit acer equis.
 Signa meant remeantque, premunt eademque premunt.
 Et partes obeunt ordo furorque suas. (tur,
 Linquimus à tergo solem ventosque ferentes.
 Obruitur nimio Flander Iberquo die.
 Vincimus, Et tantis Mauros successibus harenis,
 Colligit Auriaco sparsa trophæa suo.
 Ante pedes vexilla jacent, aquilaque ducesque,
 Totaque dant victas castra subacta manus.
 Stat sonipes, Alberte, tuus. salvoque magistro,
 Se victi pignus Principis esse dolet.
 Iamque aliquis terras dum vomere scindit, in istis
 Ossa notat proavum semisepulta locis.
 Hac memorat nostri bellatrix pagina Borri,
 Hac memorat senio deficiente senex.

*Redde dies, primamque refer Medea juventam.
Expedi, hoc veri vindictae, bella geri.*

Ad Senatorem.

R. H O N E R D V M,

cum Epigrammatis suis in Nummos Belgicos
patrocinium nostrum posceret.

NE pete Barlas, vates clarissime, plausum.
Ne pete de nostro lumine, Thæbe, facem.
Qua tu summa putas, qua nubibus amula cen-
Sunt humili nobis carmina nata loco. (sera
Eudimus hac inter medias, Honerde, paludes,
Hic ubi pro Clariis stagna bibuntur aquis.
Tu potius propior Superis, nunc praelia regum,
Nunc canis Auriaco parva trophaa Duci.
Aut Tartesiaci convellis iura tyranni,
Et patria memoras spernque metumque tua.
Tu canis aeternis inscripta poemata nummis,
Qua mea sunt, charta mox percunte legis.
Non ego Tyndaridum sum sidus amabile fratrum,
Tyndaridum potius sum malefida soror.
Si sequeris, Syrtes inter peritura voraces
Damnabit cursus naufraga Musa meos.
Turn' Boream metuis? si carmina Zoilus afflat
Optima; tu flatus, Aeole, sperne leves.
Qui totam recreas vatium concentibus aulam,
Vere novo spiras dulcius & Zephyro.
Sit tua, patroni, & Barlai causa, clientis.
Sic potero à populo simplice fortè legi.
Si mihi sufficiet faciem sumfisse patroni,
Non ero. non satis est officiosa loqui.
Vera loquar. post te Batavos Honerde, relinquis,
Et tua quid vates carmina grande sonant.
Si regeras, hac me nimis officiosa loquutum,
Inveniam, nummo vera loquente, fidem.

Ad

Ad

DOMINICVM ABRAHAMIFEEENSTRA,

eam I. V. D. renunciaretur:

QValis ab accenso volucris Titania busto
 Eoum nitido suspicit ore jubar,
 Et patriis surgit vultu meliore favillis.
 Et vegetum ex ipso pulvere robur habet :
 Talis in hoc, Frisii, genitor redvivus alumno :
 Fulget, & ex ipso funere lucra capit.
 Excipit exstinctum soboles erecta parentem,
 Excipit atratos lux speciosa dies.
 Si cineres, si busta, gemens si præsica sordet,
 Nunc comes ingentis gloria latitæ est.
 Iam gemitus compescit honos, tituliq; dolorem :
 Et Themis, in laudes officiosa novas.
 Tu, qui jura reis & magna edicta loqueris,
 Hoc age, ne dicant te tua jura reum.
 Illas sperne manus, qua dant, ut plura reportent.
 Nec causa, doctor, sit tibi cura mala.
 Ne dominis studeas fari responsa duobus,
 Nec limen pulsant actor & inde reus.
 Dic justum, seu sceptræ velint spretisque ligones.
 Paupertas zelo stet quoque tuta tuo.
 Iura etiam miseris majestas scripsit, & unum
 Divitibus pandit pauperibusque forum.
 Sic sancta poteris Themidi placuisse, Feenstra.
 Et studium juris, religionis erit.
 Sic coram magno cum dices ludice causam,
 Te Pietas ultra non sinet esse reum.

In

ATLANTEM NOVVM
GVILIELME BLAEV.

Clauditur angustis terrarum machina chartis,
 Et faciem mundi parva papyrus habet.
 Contrahit immensos hominum solertia fines,
 Quaque patent spatii grandibus, arcta notat.
 Incubat in Vestem Nereus, in Najada Faunus,
 Araque adversos continet una Deos.
 Sol oritur, tabulisque iterum demergitur istis,
 Et Zephyros lava respicit Vrsa suos.
 Discordes coiere plaga. non praelia gentes,
 Aut posita Mavors casside bella gerit.
 Disfideant quamvis populi, non disfidet insons-
 Pagina, nec diro sanguine charta madet.
 Ambulat hic profugo placidus latrone viator,
 Et sicco tumidas tramite calcat aquas.
 Dumque domi est, Rhodopen & celsas transilit Alpes,
 Et procul ingenio liberiore ruit.
 Cuncta videt, scriptumque vigil dum permeat orbem,
 Hinc hominum curas suspicit, inde Dei.
 Aequora portari manibus miratur & urbes,
 Et mundum digito totaque regna geri.
 Atque ait : illa Deus fecit, manus amula sculpsit.
 Mens stupet, extrudit venditor, emptor habet.
 Non solum nunc terra Ducum est, pervenit ad omnes,
 Tot precio terras jam quoque pauper emit.

Pro-

Propempticon ad
I O A C H I M V M
W I C H E F O R T I V M,
 cum Hamburgum peteret.

Æ Ole parce meo, nec sis crudelis amico,
 Per vada, per fluctus, Æole, sterne viam.
 Parcite precipites, (sunt vatum vota,) qua-
 Nec dilecta mihi ladite membra rota. (driga,
 Quem vehitis, meus est. prasens hic delitet absens.
 Irruet in geminum fors nocitura caput.
 Sin minus ista movent, moveat te blandula conjux.
 Improba res, tenoras ledere velle nurus.
 Parcite Boschardo. Borea si flabra nocetis,
 Quid meruit nullo tacta Maria viro?
 At tua cum, Smitthi, venient ad tecta sorores,
 Oscula cum dederis plurima, plura dabis.
 Sin renuas, in te stringam mea carmina vates,
 Et male te dicam parcere basioli:
 Si renuas, quacunque minus tu basia figes,
 Post reditum, salvis omnibus, ipse dabo.

Ad Legatos Federatorum Ordinum, compo-
 nendis bellis inter Poloniæ & Sueciæ
 reges missos.

P Arcite Nereides, nostro dum littore solvunt,
 Quas placida pingit pacis oliva, rates.
 Neve procellosos in carbasa trudite fluctus,
 Ne violet sacros dira procella viros.
 Legatos, Neptune, vehis, dilectaque Belgæ
 Corcula, tot patria lumina clara mea.
 Ne celebres exstingue faces. si murmurat unda,
 In Morinos potius murmuret unda tuos.

Quos

*Quos veltas, si jura capis, lasisse profanum est.
 Lex etiam summos obligat ista Deos.
 Cum Latia velarent Epidauri numina puppes,
 Composuisse suas dicitur aquor aquas.
 Has quoque, cum blanda promittant commoda pacis,
 Fac, Neptune, Notis mollibus irerates.*

Ad Illustrissimum Virum
ROCHVM HONERDVM
 Senatorem, Legatum.

Magna minorque fera, dubiis sperata carinis-
 Sidera, & ambiguo lumina fida mari,
 Pandite fulgentes meliori lampade flammæ,
 Et media clarum reddite nocte diem.
 Depositum pralustre damus. jam noster Apollo
 Navigat & toto cingitur Oceano.
 Et terras urbesque videt celsisse suorum,
 Littoraque ex oculis longius ire suis.
 Si Thamara vos fata movent, hoc vindice vivunt,
 Et precium tanti criminis Animon habet.
 Si tabulas frangi Superum vidisti ab alto
 Æthere, qui tabulas reddidit autor, adest.
 Dum suus antennis labor est, dum mugit Orion,
 Et petulans summos verberat unda foros,
 Scribit, & Aoniis permiscet fluctibus undas,
 Et Zephyros vates tensaque vela canit.
 Quæ mare, quæ moveant immania corpora cause,
 Quis ratibus timidas sollicitarit aquas,
 Cur regat attentam virtus magnetica puppem,
 Cur ruat adversis pontus & aura plagis.
 Dum scribit, dum vela elegis spirantibus implet,
 Currit inoffensa lata carina via.
 Et properat gaudetque suis successibus, & se
 Castaliis credit leniter ire vadis.

Nulla ratim sentina premit, nec nautea sordet.

Cur ? fontes aperit Pegasus ipse suos.

Carmina prora facit. jam distant carmina puppes.

Iam galeam scandunt carmina, rostra legunt.

Versiculos tabulata scunt, in funibus hærent.

In tremula varium pyxide carmen habes.

Ludunt in transstris numeri capit anchora vatem.

Ipse etiam tersum navita carmen olet.

Illustri Viro

ANDREÆ BICHÆRO,

Legato ad Vistulam.

V Istula, si nostræ Cererem transmittis in oras,
Si Batavum toties fert tibi lucra fames,
Sætecum Eoas mutat meus Amstela merces.

Et piper à nobis & pia thura refers,

Excipe pacato venerandum flumine pignus,

Et vitreas coram consule sterne Deas.

Dic, mea præclarus tendit per regna Senator.

Dic : illo Themidis pectore sacra latent.

Dic: magnam placidis moderari legibus urbem,

Dic : studium illum pandere templa piis.

Ingenium monstrare viam, discernere Musis.

Otia, nec Batavi spernere vatis epos.

Non alio magnus poterat sub iudice causam,

Sarmata, non alio dicere teste Gothus.

In quæcandor, amor patria coiere fidesque,

Consilium prudens, sollicitusque timor,

In quo sacra truce oburgat concordia Martem.

Non poterunt reges non coisse duo.

Illustri Viro
IOACHIMO ANDREÆ
 Legato.

S Armata, qui laxis habitas fortissime campis,
 Et nunc Moschorum cadē recente cales;
 Et vos, qui magno Sueones sub Principe nuper
 Alpinae clypeis penē bibistis aquae:
 Huc Cynea mansueta precor date tempora sandi;
 Et tanti memores pendite verba viri.
 Si pacis decreta placent, pro pace loquetur:
 Et gladios rastris obruet, arma togis.
 Sin rigidū placet illa serox Mavortis arena;
 Scribet in hoc ipso pulvere: bella cave.
 Bella cave, quicumque cupis tibi tuta maneres.
 Regna diu, & sceptris consuluisse tuis.
 Vos reges sapite, & dubiis ne credite fati:
 Ancipites jactus alea Martis amat.
 Certius imperii majestas pace tenetur,
 Libertas armis qua venit, arma timet:
 Hac Frissi consulta dabunt. advertite, Reges,
 Qui volet alterutri cedere, victor erit.

Ad Illustrē Virum
R. HONERDVM,
 Legatum.

C Vm pelago terraque tuas jam divide curas,
 Docte senex, pelago dum meditaris iter.
 Equora te credant, quamvis minus apta, poë-
 Consiliis sapiat Sarmatis ora tuis. (tam.
 Hic ludas, ubi Naiades cum Phoricide ludunt.
 Et Siren lepidos audiat aqua senos.

*Hic sapias, ubi regali sapit aula paratu,
 Et niveum fulgens purpura scandit ebur.
 Quà graderis, tanti duplex persona Batavi est,
 Seu vatis partes, seu sapientis obit.*

Ad.

P. H O O F D I V M,

Satrapam Muydenscm.

I *Am me Rhenus habet, jam me deserta Creusa .
 Detinet, & vultu fascinat una suo.
 Illa mihi mensam sternit, non emptya reponit
 Fercula & innocuas officiosa dapes.
 Dat lapathum, Samiaque fabas opprobria mensa,
 Et coctum lentè lata ministrat olus.
 Pyramdeo lactucas, quas parco adpersit aceto,
 Et quibus illecebras pinguis oliva facit.
 Odimus hic madidas animantium sanguine carnes,
 Nec teneras savi dilaceramus oves.
 Non petit infantis jugulum trux sica columba,
 Aut gallina mea victima cruda gula est.
 Pythagora norma solis hic vivitur herbis,
 Nec mea barbarico mensa cruore madet.
 Hic ego versiculis horas distringo, meaque
 Hispitis optato parcius ore fruor.
 Tessela cum vestros intrabit magna penates,
 Tessela cum vestrum sollicitabit ebur ,
 Tessela cum docti referet tibi carmina Tassi,
 Tessela cum dicet, quid sit amare, Tibi,
 Tessela cum virides necet de fronde coronas
 Atque artes cupiet promere docta suas :
 Accurram, viduaeque manus amplectar amicè,
 Basolumque tibi Tessela blanda dabo.
 Basolum, quod Iuno mihi, quod Cypris & ipse
 In cælis magnus Iupiter invideat.*

In:

In masculos versus

A N N Æ M A R I Æ
S C H V V R M A N,

quibus Trajectinæ urbi novum Academiæ
decus gratulatur.

P Arturiunt jam bella scholas, lituosque tubasque
Inter, Apollineas fabricat Aula domos.
Nascitur, & mediis Sapiencia gliscit in armis.
Nec Iove, sed Getico patre renascor, ait.
It Ducibus doctrina comes, cum milite Phœbus
Ambulat, & Claras vindicat hasta Deas.
Ipsa novos juxta gradiens Bellona magistros,
Mitigat ingenii vim rabiemque sui,
Et cuperet pugnare minus. nisi templa focique
Acer & indomitus sollicitaret Iber.
Exorsa est jam mitra loqui. ruit amula laudum,
Et valida pubes ambitione calet.
Migrant in terras Superi, pietasque Themisque,
Ingentemque sonant pulpitæ sacra Deum.
Nec cessat Medicina loqui. formantur in artes
Pectora & effigiem cuncta scientis habent.
Nos fecit natura rudes. cultura, laborque
Expolit. hac hominem cura secunda facit.
Bis gigni debet Sapiens. bis reddier orbi.
Nec nisi cum poterit se genuisse, sapit.
Quod stamus Batavi, Phœbo debemus & armis,
Hanc geminam supplex Belgica poscit opem.
Auriacus quod servet, habet; quod servet, Apollo.
Hic animos nobis asserit, ille lares.
Trajectine, tuis cæptis intervenit Anna.
Annuit augurio nobilis Anna suo.
Iam redit & virgo. redeunt miracula terris.
Pone videt vates ire puella suos.

Desinimus nos esse viri. sit virgo, quod olim

Nos fuimus. vatium nomina virgo rapit.

Iupiter hanc dona sexu meliore puellam.

Vel dic, attonitis omnibus, esse Deam.

Pallada dic. non qua tremebundam concutit hastam,

Sed qua nascentem concutit ore Scholam.

*In prædium Amplissimi humanissi-
mique Viri*

L A V R E N T I I B A E C K I I.

P *Radia felicitis, Batavo sub sidere, Baecki,*

Prædia carminibus nunc celebranda meis,

Ruricola salвете lares, salвете penates,

Quæis superùm cunctas gratia donat opes :

Hic locus, hic divùm domus est. hac regna Napæ,

Hæc socia petulans Phyllide Faunus amat.

Hic Corydon, hic apta viro Galatea procat.

Et grave fastidit virginitatis onus.

Alma Ceres circum tumidis se tollit aristis,

Triptolemus totis luxuriatur agris.

Ipsa Pales herbas pecori, lac sufficit agnis,

Atque aries tanti dux gregis agmen agit.

Turgida secundis Pomona virescit in hortis,

Et niveum verno pingit honore caput.

Flora nitet, folisque suos inscribit amores,

At Venus in propriis hæret amica rosis.

Quas dum mæsta videt, veteres reminiscitur ignes,

Exitioque dolet pulcher Adoni tuo.

Lenes aquoreis descendunt collibus undæ

Et streperis torrens labitur inter aquis.

Torrens Næiadum labor & nutricula somni,

Quo cupiat cerni nuda Diana sibi.

Nec præcul Arctois Tethys admurmurat undis,

Nereæque amplexu basioliisque fovet.

*Fundit Tya lacus & priscam verberat urbem,
 Qua vetus à Bavarum nomine nomen habet.
 Hac inter, venerande senex, dum numina vivis,
 Et senio donas otia tuta tuo,
 Dum spectare tuos concedis Varibus hortos,
 Et tuus Aoniis rivulus exit aquis,
 Vive diu. nec enim satis concedere fas est.
 Cujus habent cunctos rura beata Deos.*

Ad Senatorem

R. H O N E R D V M.

C*Vius Hyperboreum nuper facundia Martem,
 Et reges potuit composuisse duos:
 Ad Batavos Honerde, redis, & Apolline plenas
 Sub Batavo placidum sidere condis epos.
 Plus me vate cales. nobis nunc omnia languent,
 Cum viduo jaceam sarcina pigra thoro.
 Barbara tum fatis cecidit, cessere Camana,
 Pieriaque simul disperiere faces.
 Friget amor. frigent veteres sub pectore flamma.
 Stringitur insolito mens thalamusque gelu.
 Hac vatis fortuna tui est. cum conjuge surgit.
 Imperat ingenio conjugis aura meo.
 Ite Senatores, Barlae quarite sponsam.
 Sic poterit vobis, sic caluisse sibi.*

In tumulum Nobilissimi Viri

G V L I E L M I de B E V E R E N,

Consulis Dordrechtani, Toparchæ Stre-
 velshouchii, Quæstoris Australis Hollan-
 diæ, mortui xv. Kal. Sext. 1631.

C*onditur hoc tumulo probitas, Prudentia busto,
 Et cineri pietas ingemit ipsa suo.
 Qua toties patria juvit facundia causam,
 Hic silet, & Beveri plus volet ore loqui.*

*Stant urna juxta proavum : quin marmore in isto
Haredem prisca nobilitatis habes.*

*Quam, si stemma neget, poterat virtute mereri.
Non solum titulos invenit illa, facit.*

Nunc Quæstura viro, nunc dives traditur Auster.

*Nunc fasces offert urbs veneranda suos.
Lustra decem attonito dictat consulta Senatu,
Vitaque Battavia, non fuit acta sibi.*

*Legatis responsa refert. per castra, per enses,
Auriaco vadit belligerante comes.*

*Iam pia civiles placidè mens temperat astus,
Publica mox monitis mollibus ara juvat.*

*Iam petit à sociis Marti stipendia terris,
Nassovioque parat robur & arma Duci.*

*Tempora sic belli, sic flexit tempora pacis,
Et modo plus lauri, plus placuere toga.*

*Ipse satiscens Batavus cum cerneret annos,
Flevit, & hæc tumulo posthuma verba dedit :*

*Quam, si de cunctis patriæ decedere rebus !
Hic voluit patria non nisi stante mori.*

*In Barbari floris, quem Tulipam vocant,
variâ fortunam.*

S*Tultitia gens sacra sumus. vilescimus omnes,
Dum precium vana credimus esse rei.
Nil magnum jam Persa dabis, nihil accola Gangis.*

*Sordet in Eoo gemma reperta mari.
Heliadum crustas grandi suspendimus auro,
Visaque quantivis conchea bacca fuit.
Sardius in digitis micuit, preciosaque regum
Vicit honoratos purpura chrysolithos.
Nunc herba florisque decus pragrande putamus,
Et citius nobis interitura placent.*

*Barbara res omni Batavis preciosior auro est.
Barbara res cunctas una laceffit opes.*

Barbara

*Barbara res monadum siliqua levior valore
 Ponderat, atque atomos aëstimat are suas.
 Linea, segmentum, macula, color, area, thyrsus
 Invidiam titulis nominibusque creant.
 Non ignota loquor. census brevis adspicit in se
 Hortulus, & Pelopum more talenta locat.
 Invenit in foliis miros facundia sensus,
 Et loquitur florum verba superba pater,
 Scipiadasque Duces & tanta vocabula jactat.
 Et venit in partes discolor Otto novas.
 Quin numerat, qua luce cadat, qua creverit; & quot
 Fecunda trumat pignora matre solum.
 Deditit tetrina suas, quas noverat, artes.
 Causidicus non vult floris amore loqui.
 Cum fabro lapicida vacat. delirat arator,
 Et mediis fullo segnis oberrat agris.
 Nauta ratem damnat. pereunt tot munia civi.
 Dum furor hos omnes unus & error habet.
 Scilicet in vili crescunt sestertia testâ,
 Et multum ignavis, ditibus esse licet.
 Qua dum cuncta videt fallax Rhamnusia in hortos
 Exspuit, & dominos perdidit una suos.
 Et flori precium & cunctos decussit honores,
 Depositumque Deum nobile, vile fuit.
 Mutantur cum flore toga, tetrina, labores,
 Et resides lassat sordida lana manus.
 Tum ridens ait; ô crues, flos vota fefellit,
 Non alia est fluxi scena futura boni.
 Excidit è precio flos barbarus. excidit auro,
 Qui stolidus dives condicione fuit.*

Ad Amplissimum Virum
I O A C H I M V M
W I C H E F O R T I V M,
 lztitiæ datorem.

N Vne alios, Ioachime, capit tuus *Amstela fasces,*
 Nunc alio nobis *Consule rostra patent.*
Cessant terribiles, vacuo Pratore, secures,
Nec trepidos poscunt jura severa reos.
Adspice, Pieria claudunt delubra sorores.
Nec sua jam fessus verba professor amat.
Delassata graves dæmonat Sapientia voces,
Et mea VVicforti, pulpita muta silent.
Quid faciam? jam mensa tibi, jam sternitur, ecce,
Inter Apollineos sobria mensa viros.
Tu mea, tu facili recrea convivia vultu,
Tu cupias cœtus Tullius esse mei.
Laxet inoffensam locuples facundia linguam,
Et lentum docto murmure falle diem.
Sic noster diceris amor. sic gratior hospes
Pellucies Claras in mea vota deas.
Latitia vinique dator, tua dona pitissa.
Muneribusque velis latior esse tuis.
Dant superi, gaudentque datis. qua vina Lyæus
Et dedit & primus repperit, ipse bibit.
Quid mihi tu totum spumantia pocula Rhenum
Sufficis & Bromio turgida uasa Deo?
Blanda placet vindicta. tuis mergêris in undis,
Inque tuum flectam munera missa caput.
At mox, cum socia discedes conjuge, dicam:
Maxime vir, carò stat tibi noster amer.

IN NVPTIAS
ANTONII MATTHÆI

I VRIS CONSULTI,

Et Lettissima Virginis,

ANNÆ PONTANÆ.

EN, gelidas inter fervet Citherea procellas,
Nec Veneris Fleui temperat unda sacer.
Et licet invisis rigeat sub Piscibus ather,
In medio gliscit Cypria flamma gelu.
Ipse sacer Themidis custos effeminat annum,
Et toto quamvis frigore cinctus amat.
Sic exlex grassatur Amor. non tempora bruma,
Non rabids tardant pronuba cœpta canes.
Omnia tempestiva putat. glaciemque nivesque
Officiis credit non aliena suis.
Scilicet exacuunt Taphias contraria flammæ,
Et calor opposito fortius hoste calet.
Dumque foris frigescit amans, plus aestuat intus.
Et magis in lava parte mamilla salit.
Ite laboratæ tetrico sub Consule leges,
Ite procul streperi verba severa soni.
Præsul vestor amat. dicit jam jura Cupido,
Et Venus à docta fronte tributa petit.
Curia sit thalamus, præses festiva Dione,
Materies litis basia, sponsa rea est.
Actoris partes sponsus capit. exigit Annam,
Et titulo dicit conjugis esse suam.
Non hic sollicitus differt responsa Senator,
Aut lento repunt improba jura gradu.
Prævertit Citherea moras. quam postulat, actor
Occupat, & cælo iudice victor habet.
Quam benè Palladii jam nubit filia patris,
Quam benè Palladio jungitur illa viro.

*Spes erit, ut, docti sociant dum federa, causas
Progenies nolit dissimulare suas.*

In Artem Nauticam

ELIÆ HERCKMANS.

Q Vos terras habitare Dii voluere, solumque,
Et sicca Numen vivere iussit humo,
Terroribiles habitamus aquas; audaxque propago
Iäpeti medio degimus Oceano.
Exprobrare Iovi libet, atque illudere fati,
Et formidata querere mortis iter.
Fluctus habet terra dominos, adspersimur undis,
Nostraque (prô) fragili pondera lintre natant.
Inter monstra, feras, & diri pignora Nerei,
Et tot vasta truci corpora nata mari,
Tot scopulos Syrtesque inter, dum sevit Orion,
Et Notus adverso turbine bella gerit,
Iactatur securus homo, & formidinis expertus
Sideribus cingi se videt & pelago.
Trabs domus est, unda hospitium, serus accola Triton,
Flabra viam monstrant puppibus, astra regunt.
Sic procul à patria longinquis sistimur Indis,
Et populi nobis & nova regna patent.
Hic pugnare juvat, totisque occurrere castris,
Hic modicis bellæ Mars furit in tabulis.
Hic Bellona tenat, mergitque & mergitur una,
Et fragiles sorbet flamma inopina rates.
Adspice tantarum coram spectacula rerum,
Natalesque tuos, nauta severe, lege.
Dum grandes scriptor populis narrare labores
Incipit & puppis fata stupenda tua,
Dic mecum: quanta est humana industria mentis?
Quis labor & mediis vis animosa malis?
Per fluctus inventa via est. hoc restat, ut ipse
Tandem aliquis pennâ tentet adire Deos.

In

In Librum

IOH. BEVEROVICII

de Termino vitæ.

N Ascimur & morimur, longos peccamus in an-
 Et tamen hos annos Parca severa secatur. (nos,
 Succedit misera tandem sua Vespera vita,
 Et fugiunt aro deficiente dies.
 Bulla sumus, levis umbra sumus, ludusque Deorum,
 Quaque fluit, tacitis clepsydra fluxit aquis.
 Materiam leti bibimus. cum vescimur, ecce,
 Tabula qua vitæ, dant alimenta neci.
 Ipso mors sub dente crepat. quaque ambulat orbis
 Incola, se circum busta rogosque videt.
 Cuncta ruunt, gaudentque suis nascentia fati,
 Et circo redeunt vitæque morsque suo.
 Hac inter magnas agitat discordia mentes,
 Et totas lassat fabula docta Scholas.
 Hic sua fatali suspendit stamina filo,
 Inque suas partes numen & astra vocat,
 Nec moritur sine lege Deum. metuentior alter
 Contrahit has ipsas amplificatque moras.
 Huc sati modus arbitrium est. moriturque caditque
 Cum libet & vitam condicione tenet.
 Insignes anima, tantam decidere litem
 Quis vacat, & docta pandere mentis opus:
 Vivite & extrema calamum donate senectæ.
 Nec grave sit vobis talia sæpe loqui.
 Vivite concordēs & ab ipsa discite morte,
 Optata toties pacis inire viam.
 Desinat adversas sectari Ecclesia voces,
 Atque animos Christo jungat amica fides.
 Seu satum seu culpa diem determinet, æquum est
 Hac quoque nobiscum iurgia posse mori.

IN OBITUM
DIONYSII VOSSI,
ad Patrem.

Iam tibi Scaligeri donant solatia patres,
Docta quibus soboles occidit ante diem.
Iam sua pralustres obestant funera Douza,
Et prematura pignora raptam manu.
Magnorum fors illa virum est, clarissime Vossi,
Et lachrymas jungunt nomina tanta suae.
Sat vixit, misero quem virtus eximit aeo,
Nec memor ingenii fama latere finit.
Caeperat huic ingens Latium debere iuventa,
Et Taciti rerum maxima more loqui.
Gracia solertestali sub vindice voces,
Priscaque distabat verba disertus Arabs.
Vna Palaestinos versans industria patres,
Nunc tibi Iudaum, nunc dabat illa Syrum.
Chaldausque senex isto sapuisset alumno,
Maimonidesque suum mox stupuisset opus.
Confudit linguas Lachesis, quaeque omnibus aequae,
Et poterat fieri dissona, muta silet.
Quid iuvenem fletu decoras? qui redditus astris
Iam propior Iunì suspicit ora nepos,
Et jam sub pedibus quicquid mortale beatus
Calcat & hoc ipsum, te lachrymare, vetat.
Si talem genuisse juvat, concede Tonanti.
Et magno pignus nobile crede Deo.
Praesecuit spes ille tuas. sed spondet, eodem
Patre tibi rursus crescere posse novae.

Ad

I. W I L L I C H I V M,

Equitem Palatinum & poetam
Cimbrorum.

Willichi, medios inter qui carmina Cimbros
Scribis, & Arctoa frigora saeva plagæ:
Insere te vatem populi rigidoque sub axe
Palladia pergas gentis honore frui.
Si tibi regali bellatrix purpura vultu
Annuit, & precio nobilitatis ovas;
Iura Palatina si dantur splendida terra,
Et mores Equitum regula prisca docet:
Majus erit vatis premium. plus esse poetam,
Thymbraoque patri perplacuisse, reor.
Illa tibi possunt regum donare corona.
Hac sunt magnorum munera sola Deum.
Varibus occultum gliscit sub pectore numen,
Et sua cælesti semina stirpe trahunt.
Sunt nobis Phæbus genitor, Musaque sorores.
Castalis vatas ora rigamus aquis.
Vina bibant reges. nobis Permessidos unda,
Et toto lapsus fons Helicone fluit.
Emineant sceptris reges. hac gloria nostra est.
A nobis regum sceptræ Deosque cani.

I N N V P T I A S

P E T R I B O R,

Reip. Ultrajectinæ à secretis.

Dic mihi, cur sociam, Borri, de rure maritam
Poscis, & in mediis basia quaris agris?
Nec, quæ turrigeras graditur matrona per urbes,
In thalamis patitur gaudia prima tuis?

An,

*An, quia desertas habitant numina silvas,
 Credis in his ipsis sedibus esse Deas ?*
*An, quia rura colit pulchra cum Thyllide Thyrsæ,
 Hic quoque formosam Thyllida Thyrsis amat ?*
*An strepitus aviumque inter modulamina censes
 Vestra magis tuto murmura posse tegi ?*
*An tibi lascivus formam monstrabit amandæ
 Passer & ad leges te volet ire suas ?*
*An, ubi permiscet hedera sua brachia, discet
 Brachia in amplexus illaqueare tuos ?*
*Fortè vides illic cupidas errare capellas,
 Aut aries tanti dux gregis agmen agit.*
*Aut sua dum nectunt insontes rostra columba,
 Exemplum rapta virginitatis habes.*
*Iudice me, vir summe, sapi. per rura, per agros,
 Frondes inter amet, quisquis amare volet.*
*Seria scribe domi & pleno discussa Senatu
 In tabulas alibi publica verba refer.*
*Illic nota fides patribus, prudentia, virtus,
 Et partes obeat dextera docta suas.*
*Ruri sterno thorum, ruri tibi debeat Anna,
 Omnia sunt illic lusibus apta magis.*
*Hic hic terra ferax & tot matricula frugum
 Conjugibus mira fertilitate præt.*
*Ambulet in clausa Consul vel Episcopus urbe.
 Liberior patulo sub Iove sponsus eris.*

I N N U P T I A S
 D A N I E L I S A R M I N I I
 M E D I C I.

L *Egerat Arminius medica secreta Minerva,
 Et res Hippocrati sex placuisse suo.
 Has inter Venus alma fuit. Tu blandula, dixit,
 Tu mihi natura filia prima places.*

Abdita

*Abdita discutiant modici contagia motus,
 Et sua sit seſſus partibus apta quies.
 Aura ſuget morbos, alimentaſque ſeligat ager,
 Et potu cupiat conveniente frui.
 Inſanaſ hebetet ſomni clementia febres.
 Et ſit qua gignat, qua levet ira malum.
 Vna mihi poterit Sponſo Cithæraa mederi.
 Vna mihi medio reſtat in igne ſalus.
 Vulneribus ſanor, ſæviſque Cupidinis arcu:
 Nec, niſi ſic læſus convaluiſſe queam.
 Vt flammis Salamandra, mei in amoribus uror
 Integer, & quanquam fractus amore, levior.
 Cum mihi virginitas, cum flos areſcet amanti,
 Ordiaſ excuſſa virginitate utrum.
 Cuncta placent, tædæ, thalami, cum matre Cupido,
 Baſiaſque è teneris ſæpe petita genis.
 Dixerat hæc Sponſus. cum cincta potentibus herbis
 Affatur medicum ſic Medicina ſuum:
 Longum vive tuum, Iuvenum doctiſſime, fatiſ,
 Et Maria ſtudeas ſæpe placere tua.
 Sed Veneri, diffide, precor. qua lenta, probatur.
 At brevis eſt, nimium qua violenta fuit.
 Interdum ſpectator eris, non actor amoris.
 Hæc ſunt doctrinæ dogmata prima tue.
 Si longi poſcunt placidiſſima pharmaca morbi,
 Hic quoque rem poteris reſtituiſſe morâ.
 Fabula ſit populo medicus, cum factus amator
 Ipſe ſua jam mox poſtulat artis opus.*

In ſecundas Nuptias Ampliſſimi Viri,
 CORNELII GRAEF.

O Prime, quique tuis, Gravi, mea tempora lenis
 Vocibus, & jam nunc candidiora facis;
 Quam levis eſt fluxa de virginitate triumphus,
 Quam leve non tactas bis teſiſſe genas.

Quam

Quàm res parva sua vectigal solvere sponsa.
 Femineaque virum simplicitate frui.
 Hoc Corydon cum Rege potest. hanc calluit artem,
 Qui rudis indoctas pavit Alexis oves.
 Multorum est prefisse thorum. sunt obvia cunctis
 Oscula. nec multum ponderis Hymen habet.
 Ludit in audaci facilis natura cubili,
 Quodque facit, nulla cum ratione facit.
 At thalami leges & casta nosse marito
 Munia, quidque viro debeat illa suo:
 Et momenta domus & perspexisse labores,
 Hic Rhodus, hic saltus creditur esse tuus.
 Cuncta vides, vir docte. vides permixta serenis
 Tristia, nec Zephyris jugiter ire ratem:
 Non semper ridere Deos aut dura minari,
 Sed nitidos aliqua nube rigere dies.
 Scis, ut frena manu gestet stimulosque Cupido,
 Nunc Veneris laxet, nunc remoretur opus.
 Scis, quam blanda nova placeat facundia Sponsa,
 Quam non austeris verba Catonis amet.
 Nec dominam servamque petis. partiris habenas.
 Sic tamen, ut titulo splendidiore regas.
 Cum laudanda facit, dices majora videri.
 At mala securus dissimulabit amor.
 Scis, qua cura pia sobolis. qua flectier arte
 Debeat Ascanii vis animosa tui.
 Scis lecto-nuptisque suum constare decorum.
 Prasentemque thori partibus esse Deum.
 Est thalamis sua religio. sunt sacra precesque
 Et Paphias adflat sanctior aura faces.
 Adspice, subridet tali Catharina marito.
 Et tacito secum qua loquor, ore probat:
 Quam benè se tenero prudentia junxit amori,
 Ut qua gignet amor pignora, cura regat.

SOCIETAS

INDIÆ OCCIDENTALIS
CHRISTOPHORO
ARTISOSKIO,

militiæ in Brasilia Præfecto, ob res feliciter gestas gratias agit.

Pugnasti, Dux magne, domi, & te milite sensit
Sarmata Rex istas pravaluisse manus.

Te Duce succrevit nostro fiducia Marti,

Et potuit per te vincier hostis Iber.

Pro Batavum imperio, pro libertate stetisti.

Quaque mihi, melior credita causa tibi est.

Hac Europa tibi loquitur. nunc latius exit

Nuncia militiæ fama corusca tua.

Per mundos vexilla rapis. per sidera victor

Arma quatis totis dissit a sideribus.

Expandis cum Sole decus. quibus occidit ille,

Altius Artisoski gloria surgit aequis.

Per te alius terris, alius habitamus in undis,

Atque alia patriam cernimus orbe dari.

Auspiciis patuere tuis portusque sinusque,

Et dominos arces deservere suos.

Per te succubuerunt duces, castella, domusque,

Et veterem famulans despicit ora Tagus.

Te ductore rudis populus, te praside recti

Barbaros cepit displicuisse sibi.

Littora, rura procul, fluvios amnesque tenemus,

Qua spatium sibimet fecit iniqua fames.

Iam Tartesiaco per te decidunt auro.

Et tua regales cura flagellat opes.

Addita sunt nobis, perierunt lucra Philippo.

Non ultra Hispanis dulcibus esse licet.

Sacchara sunt juris Batavum. non hostibus illa

Verna parat. Belgis colligit illa meus.

Hinc

*Hinc tua in Occiduis scribuntur nomina lignis,
 Et peregrina tuum canna susurrat iter.
 Trans mare, trans fluctus extrema vivis arena.
 Si possent, cuperent te quoque saxa loqui.
 Se victos gaudent populi. metuendus amaris.
 Quaque prius timuit Barbarus arma, probat.
 Sic superasse pium est. sic regnavisse decorum.
 Cum pietas illum, qui regit, ipsa regit.
 Ast ego tantorum moderatrix summa laborum,
 Ante tuos pono fulgida dona pedes.
 Virtutis monumenta tua. circumdatis auro
 Condecoratque suum Curia nostra Ducem.
 Sis felix. Regique tuo dum redderis, arma.
 Fac placeant illi, qua placuere mihi.*

In Historiam Geldricam, à Cla-
 rissimo viro

D. IOH. ISACIO PONTANO,
 descriptam.

EN, vetus intorto rursus se crine Sicamber
 Explicat, & Latia cade cruentus ovat.
 Ausoniasque aquilas & formidata Quiritum,
 Signa legens chartis erigit illa suis.
 Tugnant ad Vahalim populi, Rhenusque bicormis
 Afferit antiqui jura verenda soli.
 Si cadit, Augusti dextra cadit. inclyta gaudet
 Geldria Romano succubuisse Duci.
 Et mundi Domino fasces submittit & arma.
 Nec nisi devicto vincier orbe cupit.
 Qui Cimbros scripsit calamus, regesque Trionum,
 Iam terra scribit sceptrum Ducesque sua.
 Et vultus regni varios mutataque narrat
 Nomina & autores Gelduba prisca tuos.
 Scilicet haud uno celebris sub Principe tellus
 Paruit. illa Ducis, Caesaris illa fuit.

Imperio

*Imperio differt populus. Tu, maxime scriptor,
 Prælia, fortunas, tempora, gesta notas.
 Vincitur, & toties victrix inclauit armis
 Geldria, sed Geldro defuit, illa legi.
 Cum Mauorte decus fama partiris. & urbes
 Expugnasse Ducum est, scribere posse Tuum.*

Ad Illustrem nobilemque Virum

IOHANNEM SCOTVM:

Tarvasium, Cancellariæ Scoticæ directo-
 rem, cum Poëtas Scotos edi curaret.

S Cote, Caledonii fidus venerabile regni,
 Celsior, hoc dici, quod minus esse putas,
 Os Caroli, Borei locuples sacundia sceptri,
 Quo tria vel possent regna loquente loqui:
 Quam tua nunc nostris illuxit gloria terris,
 Quam volupe est Batavo te quoque teste legi.
 Ecce, renascentes cœunt, cœu federe, Musæ,
 Et vario pulchrum carmine surgit opus.
 Quod loquitur, natale solum est. tua Scotia Curha est;
 Exulat hoc omnis vox peregrina libro.
 Per te Parrhasiis Helicon conscenditur oris,
 Aoniique faces ordinis Versa quatit.
 Tu Phœbi delubra moves. tu pectora vatū
 Concutis, & motu feruidiore rapis.
 Permessis se Lympha tuis abscondit arenis.
 Barbara nec veterem Gracia Delon habet.
 Transfers, Scote, Deos. transfers loca, numina, montes.
 Te propè jam Tenedon querit Apollo suam.
 Ac veluti Dictynna vagis prælusitat astris,
 Ducis Apollineum Phosphorus ipse chorum.
 Quam gaudent se regna regi. cum Regis & uni
 Credita Pezæsidum causa laborque viro est.

Ad Amplissimum Virum
ROCHVM HONERDVM
 Senatorem.

Vltimus & medius inter juvenescimus hostes,
 Et veteri Danaï stamus, Honerde, loco.
 Nil rabies me sacra movet. nihil officit illi.
 Qui geminum triplici munit are latus.
 Sum passus graviora. leves sprevisse libellos.
 Quam leve. cum chartis tot periere mina.
 In foliis furor est. harent in cortice pugna,
 Tantaque deficiens bella papyrus habet.
 Fulminet & totis cumulet convitia plaustris
 Bruëterus, inque meum dirigat arma caput.
 Succedant Troës Rutulis, Batavoque Sicamber,
 Hic gladios frendens porrigat, ille faces.
 En, galea tegor, & defendor casside recti.
 Quo mea mens ictus arceat, intus habet.
 Allobrogas minus esse puto. non ista moramur
 Nomina. sunt sordes, docte Lemanne, tue.
 Cum mea larvati proscindunt nomina Fabri,
 Denique conglomerant scommata, non moveor.
 Qua Traiectinis loquitur petulantia scamnis,
 Rideo. non ad me pertinet iste labor.
 Invidia cum tela petunt, virtutibus obsto,
 Quaque nocent linguas religionem domo.
 Totum cataphractum cingit patientia vatem.
 Illa sales nigros discutit, illa metus.
 Sum cautes, sum dura silex. non sentio sperni.
 Hoc quoque quod sperni dicor, Honerde, placet.
 Sic disco nihil esse. nihil tibi velle videri.
 Quodque meum est, merito, ceu triviale, legi.
 Tu modo tot nixus veri jam testibus, aude
 Dicere, Barlaam nil nisi trita loqui.

Tot titulos revocate viri. damnate poetam.

Dicite me Marsum, dicite me Bavium.

Sim leuor vates. alium vos esse putastis.

Iudicibus tantis Musa superba fuit.

Curia deliquit. potuit peccasse Senator,

Erravere Schola, pulpita, rostra, toga.

Nesciit Auriacus, cui se donaret. & omnis

Prona suo vati purpura, caeca fuit.

Seiani fortuna mea est. nunc tollor in altum,

Nunc titulo rursum deteriore cado.

Magne virum, jocus est, quodcunque hic degimus aui.

Ludimus. est scena pars sua quisque sua.

Quod sumus, haud sumus. aut saltem male credimur

Longe alios species ambitiosa facit. (esse.

Vexamus, vexamur. amat serviliter alter.

Quemque amat hic, studiis omnibus ille fugit:

Non una est persona foro. difforme theatrum est.

Et partes obeunt livor amorque suas.

Hic calamo, ferit ille manu. sunt bella potentum.

Ipsa piis etiam fratribus ira subit.

At mihi mens istos inter securo labores,

Blanda serenata tempora pacis agit.

Nec pugnare parat. silet aeternumque silebit.

Hoc quoque quod sileat, se siluisse volet.

Quod non ira valet, peraget tranquilla potestas.

Heu male discordem Menada Manas agit.

Aut formidato Pentheus occurrit Orestis,

Aut ruit in Bacchas Baccha cruenta suas.

Cum crepitant nimbi, tumidum cum murmurat aequor,

Fluctibus & nimbis obstrepuisse furor.

Displicuisse malis, laudi est. qua recta putantur.

Crede mihi, paucis perplacuisse bonis.

Et licet hic iustas aliquis mihi suggerat iras,

Et rigidas repetant ille vel ille minas,

Quamvis auctores spirent responsa libelli

Et vindicta novum mascula dicet opus:

*Tò sequar, ô venerande senex, quem dira cicuta :
 Sustulit & patria vis scelerata sua.
 Vlisci me Stoa uehat, vult ferre, quod agrum est.
 Illa manu calamos excutit una meos.
 Iam sileo. at tibi si videar dicenda filere,
 Do veniam, pro me fas tibi plura loqui.*

Nobilissimo Viro

**I O A C H I M O
 V I C K E F O R T I O,**
 Equiti, ab Illustrissimo VVimarix
 Duce reduci.

Q*uem procul armatas inter, Ioachime, cohortes
 Detinuit longa Martia terra morâ,
 Et rutilus fulgens bellator Rauracus armis.
 Ingenio vidit dispare castra sequi,
 VVimario dilecte Duci, cui Gallia pridem
 Nomina pro meritis splendidiora dedit;
 Cæjus honorato pendent regalia collo
 Munera & athereo victus ab ense Draco :
 Expectate veni, veteresque reuise penates,
 Hic ubi se refluis Amstela miscet aquis.
 Nuper ubi Regum genitrix & fulgida tadis
 Mater adoratos duxit in urbe pedes.
 Cum fora, cum vicos Medicis curribus omnes
 Vidimus atque Italix incaluisse rotis.
 Hic tua Penelope, tua te fidissima conjux
 Exigit & propius te volet una frui.
 Qualis ab hyberna mœrens caligine tellus,
 Longius absentem gaudet adesse diem.
 Illa tuis reddi thalamis & amoribus optat;
 Et sobolis tecum spem rediisse cupit.
 Allobrogum si regna tibi, si castra, phalanges;
 Classica si dudum, si placuere tuba,*

Hic

Hic tua pacati properant ad limina fratres,
 Nec fera Barlas conspicis ora tui.
 Si volupe est Celtas illic Gallosque tueri,
 Seu quos bracca tegit, seu toga, siue coma,
 Hic Batavos spectare datur populumque potentem,
 Quem tremis amissis urbibus acer Iber.
 Si te Liligeri capit admiratio Regis,
 Et divinum aliquid Rex Lodovicus habet,
 Hic quoque magna vides. hic bello clarus & armis
 Auriacus fama militat usque sua,
 Hesperiasque premit castris bellacibus arces,
 Et victi spolitis sapius hostis ovat.
 Hic inter veterum vultus & marmora vivis,
 Et Latios vario cernis in are Duces.
 Hic tibi Romulidum patet admiranda supellex
 Urnula, cos, culter, fibula, testa, stylus.
 Cumque libet, Macetas monstrat tibi Gracia Reges,
 Qua grandes Asia Gracia sorpsit opes,
 Tellaos, Pyrrhosque & nomina magna Philippos,
 Oraque Perdicca Lysimachosque truces.
 Si caperis pulebra nascentis origine Rheni,
 Exonerat fessas hic tibi Rhenus aquas.
 Si Ligerim procul & Rhodanum novus advena potas,
 Hic poterit pleno gurgite Mosas bibi.
 Si coler excelsis subsidit Sequana ripis,
 Hic Vahalim planos undique lambit agros.
 Si placuit Basilea tibi, domus hospita Musis,
 Et nostra poterunt hic placuisse Schola.
 Ferrea si vince Brisacis mania speras,
 Hic quoque quod vince Belgica speret, erit.
 Gallia dat segetem, & Cereis tot munera lata,
 Hic eadem pandas occupat alma rates.
 Gallia non uno torquet sua praela Lyau,
 Et tamen hic nulla, crede, bibuntur aquae.
 Illic purpurea frueris sermonibus Aula,
 Et Richeli missus respicit ora senis.

Hic Richeli voces non uno Consule mutas,
 Et celebris dominos exhibet Ta suos.
 Amstelii perchare veni, plus charior illi,
 Qua thalami reddet gaudia prisca tuis.
 Illa tibi dulci modulamine leniet aures,
 Et canet arguta voce suäve melos.
 Illa tibi Druidum voces & verba reponet,
 Ante abitum non hac docta marita tuum.
 Hac nova discessus capies nunc commoda. plenum
 Artibus insternet doctior Anna thorum.
 Euterpen cupis? Euterpe est. vis esse Thaliam?
 Huic modulis par est ingeniosa suis.
 Vis Sapphum? pia Sapphus erit. vis esse severam
 Penelopen? talis vult tibi nupta mori.
 Vis matrem? vis esse pater? quid amice moraris?
 Prasentem poscunt munia tanta virum.
 En tibi sat faciles promittunt sidera ventos,
 Et Zephyri velis annuit aura tuis.
 Condolet uxori Tethys. & carula sternit
 Aquora, nec tumidis fluctibus atra fremit.
 Disiecta luget Morinus jam classe, nec audax
 In solitis hostis navita savit aquis.
 Quin Batavos puppesque timet. quassasque carinas
 Dum reficit, nostri suspicit ausa Ducis.
 Assurgunt tibi Naiades, clavumque gubernans
 Trudit in Amstelios te Panopæa sinus.
 Et tandem cupit esse domi. rerumque viaque
 Tadia & invisas rumpit amica moras.
 Te fora & effusis capiunt tua limina votis,
 Totaque se nescit, te redeunte, domus.
 Conjugis adventu conjunx stupet. ipsaque possens
 Gaudia dilecta sic nocuisse tua.
 Non uno fervent nunc mercatore penates,
 Et soror & frater, quò tibi plaudat, habet.
 Hoosdus excelsa fidus venerabile Munda,
 Quem tragico constans carmine fama velat,
Obvius

Obuius occurrit reduci, desuetaque satur
 Verba, cataphraëti suspicienda sonis.
 Hoosdia magnanimas inter memoranda maritas,
 Hoosdia amicitia digna corona tua,
 Obuia gratatur reduci, & se blandula coram
 Sistit, & agnatas vult tetigisse manus.
 Sic Ithaco in rupes Ithaca post lustra reverso,
 Undique gratantes exsilire suus.
 Tunc Ithacum montes, Ithacum sonuere caverna,
 Obuiaque incolumi rura suere Duci.
 Inter gavisos etiam Barlaus amicos,
 Accelerat faciles in tua tecta peder.
 Quaque tuum lecto nuper quartana sodalem
 Fixerat, ad reditum cecidit iniqua tuum.
 Noluit illa mihi gravis & sinesta nocere,
 Dum tu spes nostra certa salutis ades.
 Tu morbos, Ioachime, fugas, suspiria, luctus,
 Dumque redis, mihi me restituisse potes.
 Cum mihi te reddis, reddor Phœbeque tibi que,
 Officiumque vetus Musa benigna facit.
 Te procul amoto, me respexere Camœna
 Parcius, & Claræ conticuere deæ.
 Te prasente loquor. laxataque fibula lingua
 Forte tibi nimium creditur esse loquax.
 Nil moror. hoc dico : post brumam, frigora, febres,
 Nunc toto dabitur te, Vicoforte, frui.

Ad

D. LEONORAM HOOFT,
 cum à febre convaluisset.

Improba fax, pulchro grassantes corpore flamma,
 Magna quibus carpi se Leonora doles,
 Ocyus in stygias Myda secedite valles.
 Tartareis febris convenit ista locis.

*Cur palles Leonora ? tui qua conscia sexus
 Ora verecundo saepe rubore notas.
 Cur langues Leonora ? tuo qua blanda marito.
 Otia & illecebras officiosa facis.
 Cur serues Leonora ? pii quam flamma caloris
 Egregia sobolis spe caluisse velit.
 Cur praestans Leonora sitis ? sitis illa decori est,
 Illa sitis caelos appetit, illa Deum.
 Dum queror, abscedunt malefana è corpore febres..
 Et redit matri qui fuit ante vigor.
 Tabifica periere faces. audita poeta
 Leniit tratos vox miseranda Deos.
 Hosdinus uxori jam soluat debita. verum
 Quod possit, debes hoc Leonora mihi.*

In disputationes Anti-Socinianas Cla-
rissimi Theologi
IOHANNIS POLYANDRI.

Qui tutela tui Deus est, portusque, salusque,
 Hunc, Polyandre, Deum religiose colis..
 Afferis aeterni titulos & nomina Iesu..
 Nec cupis hunc causis vilibus esse Deum.
 Par magno natura Patri est, de lumine lumen..
 Nec tamen hac luci cedit imago sua.
 Qua se parte suo testatur patre minorem,
 Hac partes hominem pars redimentis obit:
 Quia Deus est ipsa victor de morte triumphat..
 Cetera, mortalis succubuisse potest.
 Stat totus pro labe mea servator, & unus..
 Captivum nullo vindicat are reum.
 Ara laborantis crux est. cadit hostia mundo..
 Et verum meriti victima nomen habet.
 Non satis est, monstrasse viam normamque salutis.
 Ipse viam fuso, Christe, cruore facis.

*Hæc voces, Socine, quatis. venerandaque cœli
 Gratia sub signis stat labefacta tuis.
 Tu celsis, vir clare, suum decus asseris astris,
 Vimque sacerdotis protegis ore Dei.
 Vera loqui forsân facile est. sed ab hoste tueri,
 Intrepidi laudem præsidis esse puto.*

Ad Illustrissimum
D. NICOLAVM de BAVGII,
 Regis Galliarum ad Ordines
 Legatum.

Gallia, quæ magni veneraris nomina Regis,
 Sceptraque Borbonio sanguine clara colis.
 Quæ dudum Batavis animos pugnantibus ad-
 Nec finis, ut nobis sit metuendus Iber, (dis,
 Accipe depositum, nostris quod reddimus oris.
 Quodque alibi fulsit, jam tibi fidus habe.
 Inclita facundæ mirata est. Austria voces,
 Cum stetit attentis barbarus Ister aquis.
 Obstupuit pro Rege suo Bruxella loquentem,
 Et cuperet Scaldis plus sibi posse loqui.
 Nos quoque Legati titulos & nomina Bangi
 Novimus, & tanti verba diserta viri.
 Gallia cur revocas? abeunt tot commoda nobis,
 Commoda quot patria præstitit ille mea.
 Gallia cur revocas? ista dum voce caremus,
 Destitui jam se vindice Belga videt.
 Gallia cur revocas? vestri facundia regni,
 Assertrix nostra lingua salutis abit.

ARNOLDO BVCHELIO

Advocato Ultrajectino, septuagenario.

INconcuſſe ſenex, cui poſt tot luſtra, tot annos,
 Decurrit vegetis litera ſcripta notis :
 Qui curas inter ſenii vitæque labores,
 Barlai non vis immemor eſſe tui :
 Vive precor, Tyliæque dies tranſcende ſenectæ,
 Et placido Superum munere perge frui.
 Mens tranquilla tibi eſt, nec grandis conſcia culpa.
 Non gravis hac patria, non fuit illa bonis.
 Vixiſti tibi, vixiſti ſine crimine Muſis,
 Et placuit nullo ſenore culta Tiemis.
 Rimari ſecreta, tua primordia gentis,
 Et veterum chartas volvere, cura fuit.
 Vita data eſt privata. minus placuiſſe videtur
 Publica, vel titulis ambitioſa ſuis.
 Non odio tua fama labat, ſervitque favori.
 Involvis precio teque tuosque tuo.
 Sic bene compoſitis ætas qua ducitur annis,
 Si moritura tibi eſt, non moritura Deo eſt.

In mortem acerbam præſtantiffimæ
 Virginis.

IOHANNÆ BICKERS,

Ampliſſimi viri ANDRÆ BICKERI
 Conſulis Amſtelodamenſium filia.

CHara patris magni ſoboles, chariſſima matri
 Filia, & Amſtelia virginis honos,
 Cur moreris faſces inter titulosque tuorum ?
 Nec patriæ pergis laudis amore frui ?
 Bickera ſpes prima domus proh occidis. & dum
 Occidis, illa tua gratiæ frontis obit,

Et

Et nitidi mores placidique modestia vultus,
 Et quicquid pietas contulit ipsa tibi.
 Si passa est te terra mori, jam celsior illa es,
 Et propius summi Numinis ora vides.
 Consulibus nasci decus est. sed gloria major,
 Qua pudor & probitas ambulat, esse viam:
 Astra tenes, dum fama patrem sublimis Olympo
 Inserit, & narrat regibus apta loqui.
 At qua virginitas nulli libata marito est,
 Pura creatori redditur illa suo.

In Curtium à cl. viro

IOAN. FREINSHEMIO

editum.

Qui populos, qui regna ferox sibi subdidit orbis
 Primus & incubuit gentibus, Assur erat.
 Praevaluit mox Persa potens, & Martia tandem
 Persarum tumidas Græcia vertit opes.
 Gens genti cæu latro fuit. raptoque triumphans
 Quilibet, in socios miles & hostis iit.
 Iste furor Pella dominum succendit, & enses
 Strinxit, Alexander sanguinolente, tuos.
 Noluit Emathiis claudi tua gloria terris.
 Effera trans Hellen castra Ducesque rapis.
 Non satis Europa est juveni. Trõesque Phrygesque
 Et debellatos subruit ira Syros.
 Imperii sitis Euphraten trajecit, & ipsa
 Visa minus Babylon ambitiosa tibi.
 In Carram Petramque furis, Medosque Scythasque,
 Et spoliū dextra Bactra suere tua.
 Iam Dariū Porūque premis. Regūque Ducūque
 Purpura vesano rapta furore fuit.
 Iamque Clytū rabies, nunc suspiciosa Philotam
 Mens necat & vivo Parmenione vales.

*Exstincto minus. in terras grassaris & urbes,
 Sceptraque pirata plurima more rapis.
 Lysimachus Pythonque favent, Perdicca, Seleucus,
 Antipatrumque tui flamma furoris agit.
 Arrogat insanas augusta superbia voces,
 Et sobolem summi te cupit esse Iovis.
 At moreris, Iove nate tuo. discerpitur Orbis,
 Inque nova partis nomina mundus abit.
 Hac facunda refert laudati pagina Curti,
 Nec Macerum ingentes vult latuisse vices.
 Eripit hac fato veteris solertia Rheni,
 Et gemino gaudet vindice Pella legi.
 Decedunt verbis tenebra, & caliginis umbrâ
 Non cupiunt tanti Principis arma teger.
 Rege triumphavit magno res Thessala. magni
 Scriptoris fastos belliger orbis habet.
 At tu, qui Curti purgas tot scrinia, Regem,
 Freinsheimi, fama est restituisse tuis.*

I N N U P T I A S

Amplissimi Viri

D. CORNEL. BAMBEECKII,

Et Præstantissimæ Virginis

LVCRETIÆ BALDVINÆ.

*Q*uam tua se pulchro, Bambeecke, exporrigit
 anno
 Cypris, & ad Geminos pergit adultus amor.
 Serius in Veneris recipis stipendia castris,
 Et tamen illa Dea serius arma quatis.
 Omnis inoffensis arridet amoribus æther,
 Et natura tuo plaudit amana thoro.
 Adspice, turgidulas trudit tibi vinea gemmas,
 Et lilia virides explicuere comas.

Ad.

*Adspice, quàm vernent rubicundis floribus horti,
 Et juxta roseis amula Sponsa genis.
 Latror affulget thalamis Aurora. diesque
 Iam magis erecto dat tibi Sole frui.
 Non Sponso strictum ostentat, Lucretia, ferrum;
 Nec cupis afflicto sava pudore mori.
 Sed dici pudibunda minus gaudesque cupisque.
 Basia, non gladios, vis tibi nupta dari.
 Virginitas ratione perit. vis effera Regum
 Battavia dudum finibus exul iit.
 Nubis & insonsi se libertate cubile
 Asserit; & pateris libera Sponsa virum.
 Non tibi nunc ultor Brutus, non ira mariti
 Expellet regnis impia sceptrasus.
 Hic potius raptò multus conviva pudori
 Annuet, & grates dicet amica Venus.
 Longè alia hic thalami facies. candorque fidesque,
 Et probitas Sponso relligiosa facit.
 Hac novit Bamastra, patris matrisque voluptas.
 Quæ vestris miscet gaudia basolis.
 Hic tibi plus letis taurus mugitibus auras
 Verberat & plus jam vaccula lactis habet.
 Plus Corydon & Nisa surit. tibi rustica ludit
 Fistula; & amplexus blandaque vincla canit.
 Vivite, & in primis dum vernat amoribus atas,
 Dum sobolis vobis spem facit acer Hymen;
 Si tantum est otii, vobiscum hacvolvite, Sponsi,
 Gratam conjugibus sapius esse moram.*

In

IOCASTÆ & TRYPHOSÆ
N V P T I A S,De quibus Rhadamanthus mollior
latius loquitur.

Virginitas geminis perit malè raptâ puellis ;
 Hæc Tryphosa dolens, illa Iocasta fuit.
 Prægreditur passus mœrens Tryphosa capillis,
 Et rigidas spirat sanguinolenta minas.
 Vult Iuvenem præfractâ mori. stant lictor & onsis.
 Hæc, ait, hæc rapti pœna pudoris erit.

T R Y P H O S A.

Hic legis violator adest, & criminis ultor.
 Vindictam facinus poscit & ira suam.
 Cur vivat ? per quem mihi facta miserrima vita est.
 Cur vivat thalami pars scelerata mei ?
 Cur vivat ? quem damnat amor facilisque Cupido.
 Et quicquid speciem suave procantis habet.
 Disspereant oculi, mihi qui nocuere videndo.
 Disspereant, miseram qua rapuere, manus.
 Basia, qua dedit invita, violenta fuerunt
 Vulnera, & exitio dona parata meo.
 Quos tulit amplexus, qua collo brachia circum
 Vis dedit, irrisi signa suæ thori.
 Occidimus, genitor, genitrix, fraterque sororque.
 Funera tot secum fors mea juncta trahit.
 Plus, Iudex, latrone vides. plus sanere, stuprum est.
 Bis cogor, raptâ virginitate, mori.
 Quid rides, vitioque cupis favisse Iocasta ?
 Et pulchrum sceleri condoluisse putas ?
 Qui ferale cadet, poscis vesana, cadaver.
 Corporaque horrendi turpis amantis amat.
 Et cupis amplecti, quem lex cupit optima plecti.
 Ah nummum facili simplicitate mala es.

Poscis

Poscis amatorem petulans. vis parcere culpa,
 Et Sponsum titulo deteriore vocas.
 Si corrupta places, poteris non casta videri,
 Et laudem nuptâ de meretrice feres.
 In thalamum descendet amor violentus, & exlex,
 Quaque tua est, fiet pelliscis illa domus.
 Effuso madeat, Iudex, mihi sanguine, cujus
 Crimine virginei bis doluere sinus.
 Dixerat. & justus vindex Tryphosa doloris,
 Hinc sociam frendens, hunc videt agra reum.
 Tum gradiens, pulchrisque caput redimita corollis,
 Orsa fuit tandem lata Iocasta loqui.

I O C A S T A.

Crimen idem nocuit geminis. sum passa, quod hac est.
 Atque uni doluit succubuisse viro.
 Attamen in factio misera distamus eodem,
 Et mihi culpa rei creditur esse minor.
 Qui modo me rapuit, cuperem nunc esse maritum;
 Osculaque hac possem conditione pati.
 Si nimis insano juvenis sum lasa furore,
 Corriget hunc placidi lex veneranda thori.
 Nec conjunx patiar nolens, quod fecit inique,
 Cum, nondum factio conjugis, virgo forem.
 Qua mihi fama labat, tecta reparate iugales,
 Damnaque compensa virginitatis Hymen.
 Qua cupit humano mulier se sanguine pasci,
 Heu mihi, quam sexu dissidet illa suo.
 Femina sum, flecti facilis, blanda arbitra legum.
 Longa viris, nobis aptior ira brevis.
 Non cupio, Tryphosa, mori, qui laesit, amantem.
 Ille tuus factus crimine & ille meus.
 Si vis in geminas discerpi corpora partes,
 Non erit ille meus, non erit ille tuus.
 Si totum stricto juvenem vis ense feriri,
 Pars mihi qua fuerat debita, nulla mihi est.

Hoc satius, totum Iuvenem mihi cedere. Iudex

Annue, & ingenium plus muliebri proba.

Sum polluta. tamen veniam debetis amanti.

Natura vehemens crimine peccat amor.

Sum polluta, velim nunc impolluta vocari.

Sponsa scelus vultu diluet omne suo.

Hinc hilaris, redimita, nitens & comptula veni ;

Conveniunt thalamo gaudia, non tumulto.

Audiat, & votis Iudex contraria vota

Dum videt & dubium partibus esse reum,

I V D E X.

Virginei, dixit, raptor sceleratus honoris

Debuit exemplo, crimine, lege mori.

Flagitiumque duplex pœna graviore rependi,

Bisque reus stupri, bis quoque posse mori.

Non finit hoc res ipsa. vetat sententia dispar,

Quæ Tryphosa tua est, quæque Iocasta tua est.

Vis Tryphosa mori, quem vis superesse Iocasta.

Vtraque pro rapto iusta pudore petit.

Hac urget voces & legis verba severa ;

Altera sed fama plus studiosa sua est.

Emollit dubiam facilis clementia mentem.

Incolumique datur Sponsa Iocasta viro.

Et quæ mœsta dolet, rapto, Tryphosa, pudore,

In medio cœtus invenit illa virum.

Iamque amba thalamis, amba latantur amando,

Ynaque non sonti nupsit, & una reo.

I N N V P T I A S

C O R N E L I I B L A E V,

Mathematici & typographi.

Q Vi toties doctos excudis in ære libellas.

Et veteres cogis per tua præla loqui ;

Qui vastas aperis tabula sub imagine terras,

Et laxas arctæ compede stringis aquas :

Iam

Iam tenera, Blaevvi, vis arrisisse puella,
 Et tibi praetabula dulcis Eliza placet.
 Quin Tabula esse cupit, qua tot cudantur amores,
 Bassaque & Paphia tot sine lite faces.
 Non hic terra tibi, non sculpsit aquor & unda,
 Sed Cytheraea suos ordinat ipsa jocos.
 Quin totam gaudet tibi depinxisse maritam,
 Labra, genas, ipsis lumina grata Deis,
 Brachiaque, amplexu cupido complexa maritum,
 Et Veneres, blando quas fovet illa sinu.
 Hic domus, hac patria est. hac tu regione moraris,
 Non alio mundi sidere Sponsus agis.
 Hac tabula est, quam pingit Hymen, telisque Cupido
 Impetit, & specie bella gerentis amat.
 Hac tabula est, de qua poteris sperare nepotes,
 Et generi toties lucra parare tuo.
 Sic Tu, qui tabulis decoras illustribus Orbem,
 Hanc Tabulam soli vis famulare tibi.

Nobilissimi Viri

CONSTANTINI HUGENII,

Eq. & Zulechemi Domini &c.

OPERA & DIES.

Nunc sordent, Aescrae, tua sine lumine luces,
 Et tua, nox nobis creditur esse, dies.
 Excurrunt prisci densa caligine Soles,
 Et tenebris horrent sidera Graja suis.
 Hoc, quod scribis, opus, nihil est, nisi ruris & otii,
 Et sterilis vana religione labor.
 Instruis agricolam, dictas facienda colono,
 Officiumque legunt bos & aratra suum.
 Sudant defessa pigro sub vomere dextra,
 Quodque manus verset sedula, vile lutum est.

Nostra sibi pandunt meliores tempora luces,
 Metiturque suum dignior hora diem.
 Aula sapit, formatque virum. se perficit ipsa,
 Et socia recti conjugis, recta facit.
 Illa Deo Christoque suos pia nuncupat annos.
 Illa sacro sancta verberat astra prece.
 Sic prior in calos rapitur. mox Principis audit,
 Et bellatoris dicta severa Ducis.
 Prandia formantur monitis, & currus & uxor,
 Et puer, & medio fabula nata foro.
 In leges liber, in leges coguntur amici,
 Stringitur ad normam prodiga turba novam.
 Auscultant tanto stomachus, splen, lingua magistro,
 Quasque premunt partes crimina, jussa regunt.
 Vapulat obscuri malsanus carminis autor,
 Vapulat abjecta simplicitatis epos.
 Fit schola totus homo, mundus, domus, aula, poëta.
 Quaque prais, decus est, te, Zulecheme, sequi.
 Exemplo mandata paras, fax, lumen honesti,
 Dirigitur studiis quilibet ordo tuis.
 Tu Pharos es, vita lex optima, regula morum.
 Dum comes it Phœbo stella Susanna suo.
 Qua tu luce nites, nitet hac. qua vivis amussi,
 Vivit, & exactum quod facis, ipsa facit.
 Quodque bonum gemini facitis, jam discimus omnes.
 Flectimur ad tantos femina virque duces.
 Tam pia cum scribas Aula praecepta minister,
 Hoc loquar: Hanc subeat, qui volet esse pius.

Ad Victorinum Advocatum.

SI me Casarea cuperes accumbere mensa,
 Hoc tibi sustineam dicere: non veniam.
 Si mihi victores apponant sercula reges,
 Regibus hoc ausim dicere: non veniam.
 Pontificis si jussa vocent & pocula fundant,
 Pontifici possem dicere; non veniam.

At tibi, qui lepidè me, Victorine, reposcis
 Carmine, relligio est dicere: non veniam.
 Convivam tua Musa trahit. facundia Catxi
 Pertrahit, & lunè vultus & ora tui.
 Quique gravis Batavæ Vondelmus intonat aures,
 Et patria loquitur verba severa sua.
 Hos ego Pontificum mensis regumque Ducumque,
 Hos ego Caesaribus preposuisse queam.
 Omnis festivi majestas cedit amicis.
 Hos ubi Barlaus possidet, illa jacet.
 Funde merum. siccos calices odere poëta.
 Et Cereris Baccho munera junge tuo.
 Funde Deos nobis. & dic: ô cæca vetustas;
 Quæ quos esse deos credidit, ipsa bibit.

In mensam Anatomicam.

Sternitur & toti prabet spectacula mundo,
 Qui jacet afflictæ conditionis Homo.
 Exponit nudos miseris mortalibus artus,
 Et quia peccati labe, pudore vacat.
 Mensa Thyestææ similis stat cruda, rotatque
 Corpora, flagitiis, irrequieta suis.
 Frons, digitus, ren, lingua, caput, cor, pulmo, cerebrum,
 Ossa, manus, vivo dant documenta tibi.
 Adspicis hic coram sanum quodcunque vel agrum est,
 Et mala nature deficientis habes.
 Quo vitio pars quæque ruat, qua lege resurgat,
 Discis & humani fata stupenda fœri.
 Huic gula, vel funesta fuit malesana libido.
 Hunc furor, hunc potæ perdidit humor aquæ.
 Mille modis morimur, nec causa ledimur una.
 Nunc mare, nunc tellus, nunc gravis aura nocet.
 Quæ nos cuncta fovent, obsunt elementa saluti.
 Et vario vita rumpitur hoste tenor.
 Hac cum defunctis lustras spectator in extis,
 Disce Deo sospes vivere, disce Tibi.

Ad
IACOBVM BAECKIVM,
de turdorum captura.

Quid meruistis aves, gelido quas trudit ab axe
Æolus & Borea savior aura plaga?
Cur meus & laqueos vobis & vincula necit
Baeckius, & sæda vult perisse nece?
Magnanimo moriens ictu procumbit humi bos.
Innocuam jugulat culter & ensis ovem.
Cum lepus aut cum dama cadit, cadit ore molossi,
Et timidas vincit vis generosa feras.
Dejicit excelsam velox ballista columbam,
Dumque ruit fato nobiliore ruit.
Viminibus se claudit anas, cum fistula ludit,
Iucundo saliens carmine sturnus obit.
At vos sæda manent mediis suspendia sylvis,
Et speciem turpis funera mortis habent.
Hanc suus illaqueat salices pes inter & umbras,
Pradaque subjectam pendula spectat humum.
Hanc cervix, hanc ala tenet. pendentia latè
Cernimus ex ramis corpora prona suis.
Hæret adhuc medio fatalis gutture bacca,
Et qua causa mali funeris esca fuit.
Forsthan Arctoïis fures fugistis ab oris,
Atque alibi plenos depopulastis agros?
Forte fames terris dum vos exegit iniquis,
Horrida nec vestra sufficit Vrsa gula;
In nostros ruitis domini sine jussibus, hortos,
Nec concessa sibi pabula quisque rapit.
Quare, cum Batavos maneant suspendia fures,
Civilis fas est vos quoque jure mori.

Ad

IVSTVM VONDELIVM,

cum à CONSTANTINO & HELENA
ad amores ipsum revocarem.

Vondeli, mea quo toties interprete Musa
Teutonico populis gestit ore loqui :
Vondeli, Batava decus & laus prima Camæna,
Fontis inexhaustum flumen Apollinei :
Sperne truces vultus, tibi quos Maxentius offert,
Gestaque per Latium bella cruenta solum.
Cur Licini cantare minas & castra laboras ?
Aut Helena sacras ante sepulchra faces ?
Cur Constantino gandes comes ire per orbem ?
Et magnum mundi sistere sede Ducem ?
Da veniam bellis. satis est scripsisse renatum,
Exstincta veterum religione, Deum.
Paulisper jam vive tibi. tibi quare maritam,
Et post castra, velis mitia castra sequi.
Quin aliam thalamis Helenam genitalibus infors,
Verbaque qua recites mollia dicet amor.
Ipse tuos tanta plectro leviores furores,
Et vidua loculos ingeniumque tua.
Sic tibi Constantinus eris, sic conjuge latus
Finge Minervinam te sociasse tibi.
Invenies signum, quo possis vincere. verum
Ne tibi sit conjux crux, sapienter ama.

Ad

Ad Amplissimum Virum

D. THEODORVM van OS,
Aggerum Bamastræ Præfectum, cum prædio
suo me peramanter excepisset.

Viximus in mediis totique reviximus agris.
Hic ubi pandit opes pulchra Bamastra suas.
Vidimus Arctoa passim miracula terra,
Vidimus humana facta stupenda manus,
Et campos, ubi pontus erat, fluctusque, lacusque,
Et pedibus magnæ Tethyos arva teri.
Stant villa, surguntque domus & prædia, qua se
Abdidit in gelidis plurima Naias aquis.
Trata virent, ubi vela suis Palinurus in undis,
Intrepidumque ferox navita fecit iter.
Pro rate jam curru vehimur, pro puppe caballis,
Et sonitu quatimus quadrupedante solum.
Terrarum Batavi fabri sumus. aquora freno
Stringimus, & stagnis jura superba damus.
Hic tuis habitas, Ossi lepidissime, pratis,
Iugeribusque tuis aggeribusque præs.
Deliciasque facis blandis facundus amicis.
Et socio nescis tristitia vate loqui.
Vive Bamastra tuo sub præside, vivite campi,
Vive Domus, Domino sed minor ipsa tuo.
Vive Domus, qua tunc poteris sæcunda videri,
Cum Domina cupies basia ferre nova.

I N O B I T V M
I A C O B I B A E C K I I,
I. V. L.

Grande decus Juvenum, Baeki, quo sospite can-
Vixit & erecta simplicitatis amor, (dor
Lingua mea concors lingua, mens congrua menti,
Et lateris toties affecula fide mei.

Cui

Cui cura fuit, apta loqui; sapuisse, decorum.
 Nec sine delectu res didicisse, labor.
 Seu per Apollineos raperet nos fabula colles,
 Et celerem traherent otia docta diem:
 Seu nos Auriaca recrearent praelia dextra,
 Fataque Nassovii prosperiora Ducis:
 Cur moreris, dilecte, prior? gaudesque beatus
 Thesea Pirithoo dissociasse tuo?
 Cur moreris? cui se pietas devovit alumno.
 Cur moreris Iuris regula viva tui?
 Ah, marces, solidaque labat structura Inventæ.
 Et calor exuoco corpore totus abit.
 Cui Doctrina suos pandit non una penates,
 Occidis, & minus hoc, plurima nosse, patas.
 Dum membris flammaque suos subducitur humor,
 Parte tui sospes nobiliore, viges.
 Sic tereris, viresque capis; surgisque cadisque.
 Et socio vadunt morsque salusque gradu.
 Termutas terra Superos, mortalibus astra,
 Et Christo volupe est, jam propiore frui.
 Stat genitor, stat mæsta parens, fratresque sororque,
 Et stupet ad vultus turba propinqua tui.
 O felix. sua cui facies mundique bonorum
 Displicuit, facies sufficit una Dei.

A D H V G E N I O S

Fratres Strena.

I Annus adest bifrons annumque inspicat utrumque,
 Quem lapsus egreditur Phæbus & ingreditur.
 Hoc precor, ut faciles vobis ex ordine menses,
 Astra, dies, quotquot permeat annus, eant.
 Qui madidam praeceps effundit Aquarius urnam,
 Imbuat officiis pectora vestra piis.
 Quique premunt muti Ganymedis proxima pisces
 Sidera, vos doceant verba diserta loqui.

Cornibus

Cornibus insurgens Aries dum fronte minatur,

Pugnaces prohibet fratribus esse manus.

At qui pandit humum Taurus, Parnasia pandat

Atria & ingenii liberioris opes.

E Geminis si Castor equis, vel gaudeat armis,

Nemo tamen Pollux aut velit esse pugil.

Hi sunt Tyndarida, quorum concordia monstrat,

Non alia fratres vos quoque lege dari.

Cancer in excelsa radians sublimis Olympo,

Illustrem vobis monstrat ad astra viam.

Magnanimos acuat Nemea leo. nolit ephebos

Virgo Themis semper virginitate frui.

Libra pares omnes videat virtutibus. annis

Posterior, studiis gestiat esse prior.

Scorpius Autumnos faciles promittit, & annos

Vos animi fructus, corporis ille dabit.

Phillyrides Chiron magni praeceptor Achillis,

Imbuat armorum religione viros.

At cum se gelido lux contrahit in Capricorno,

Tot diffusa boni semina quisquis amet.

Quot caelum vobis facibus, quot signifer ardet,

Tot patriis omnes dotibus este pares,

Phœbe, quibus pueris tu sidera dirigis, illos

Belga sibi natos credat & esse tuos.

IN OBITUM

Amplissimi Clarissimique Viri

D. GVLIEL. STAACKMANS.

Sic patria vixisse iuvat, cum fumus & umbram
Plorat & emeritum patria tota virum.

Sic rexisse Scholas decori est, Phœbumque Deasque,

Cum dolet extinctum Palladis aula ducem.

Talis eras Frisii lumen, Staackmanne, Senatus,

Qui tua, sic moriens, publica busta facis.

Qua

Qua tanti fuerint Belgii exordia belli,
 Quis furor in tumidum frinxerit arma Tagum,
 Et quam iusta truces excusserit ira Philippos,
 Seminaque ingentis principiumque mali,
 Scripserat aeternus labor & solertia chartis,
 Et per te poterant abdita multa legi:
 Cum te finis habet, supremaque linea rerum
 Implicat exorsis ultima fata tuis.
 Dum scriptor Mauortem aperis, in tempora pacis
 Incidit, & Superum regna beatus adus.
 Nullus ubi patriis terris instabit Iberus,
 Aut gravis innocuis civibus hostis erit.
 Nullus ubi Granvella Patrum suffragia spernet,
 Calcarique volet nobilitatis apex,
 Aut inscripta novas monstrabunt pilea partes,
 Aut Dominos sannis sibilat aula suos.
 Hos, Staackmanne, supervectus motusque vicesque
 Exoptas Frisis otia lata tuis.
 Iamque Deo propior, gaudes cognoscere, Belgam
 Placatum in medio figere rostra Tago.

IN NVPTIAS.

secundas Clarissimi Viri,

IOHANNIS POLYANDRI

Sacrae Theologiae Professoris.

Q Valis cum socia magnus Iunone jocatur
 Iupiter, & vultum suave precantis habet,
 Aut sua Vestales componunt ora sorores,
 Cum coepit specti forma placere viri;
 Talis amas Polyandre senex, nec miles amoris
 Faris Apollinea verba severa schola.
 Nec tua jam sacrae fundit Facundia voces,
 Aut solita mystico te gravitate probat.

Omnia.

*Omnia concedunt Veneri, gelidaque senectæ
 Exuvias conjunx officiosa rapit.
 Ut novus Aetes possis, alterque videri
 Alloquio, forma, virginitate Phaon.
 Sic dudum desueta placent. tediisque repostis,
 Quæque micant flamma languidiore faces.
 Si tamen aqua minus sobolem Lucina negabit.
 Nec poteris, quicquid mox potuisse voles,
 Sufficiat saltem castum tepuisse cubile.
 Sufficiat sobolis spe caluisse senem.*

Ad Illustriss. & Generos.

CHRISTOPHOR. à DHONA

Præfectum Principatus Arausionensis.

D*Um tua bellaces armat Germania Finnos,
 Casareumque potens Succia calcat ebur,
 Lappionumque novi adsuescens vultibus Albi
 Invitat profugos in sua regna duces:
 Auracas, Donæ, tenes tranquillior arces,
 Et Rhodano gaudes proximior frui.
 Hinc procul, ut Gothicis victor Gustavus in armis
 Militet, & pavidis horreat Ister aquis,
 Et formidata trepident sub rege tiara,
 Fluxaque mutato principe sceptrâ vides.
 Ultioresque Deos, pavitantesque adspicis arces,
 Victæque regali Martia castra manu.
 Interea latos tibi subdit Arausio fascēs,
 Prasidioque cupit tutior esse tuo.
 Nescit Dhona dolos. ista se gente maritat
 Cum bellatrici nobilitate fides.*

Ad

Ad Amplissimum exactissimique ingenii
virum

D. CORNELIVM GRAVIVM.

DUm mea, vahi, lenta depascunt corpora febres,
Et bilis studiis incubat atra meis,
Tu mihi, tu fracto, toties solatia vati
Sufficis, & luces officiose trahis.
Tempus erit, cum nostra tuis Respublica curis
Crescet, & optabit te superesse sibi.
Si titulum meruit probitas, prudentia fasces,
Et populo sapiens consuluisse potest;
Deberis, Gravi, patria. me iudice, jam nunc
Amstelii posses verba severa loqui.
In te docta senem mens praevenit. optima suades,
Et juvenes inter nil juvenile sapis.
A magno genitore fluis. virtutibus haeres
Nasceris, & digno semina patre trahis.
Qui cum desessa senior cervice quiescet,
Donabit patria pignora tanta sua.

De
C O N C H I S.

OCeani spoliū, quales Tritonia conjux
Sub vitreo sensim gurgite format opes,
Tot procul Eoo detritas aquore conchas,
Pulchraque tortilibus corpora turbinibus,
Adspice non lavis oculis Barlae, tuoque,
Quae repserc prius, pollice tange domos.
Exuvias animalis habes, vacuosque penates,
Et picturatis limina tincta notis.
Mutus in his nuper vixit penetralibus hospes.
Et graciles illic delituisse fera.

His

*Hic lituis, his ipse tubis sua praelia Triton
 Incheat. hoc Nymphas convocat ore suar
 Hac medios inter strepuerunt classica fluctus,
 Hac tumido ventos increpuere mari.
 Non hac Lucrinis veniunt conchylia ripis,
 Littoribus Catthus non habet illa suis.
 Misit in Arctoum Ganges locupletior orbem,
 Auriferisque vomit torridus Afer aquis.
 Quid testis Dis Haga tuis trabibusque superbis,
 Aut precium celsas credis habere domos?
 Plus nitidos cochleis tribuit natura penates.
 Splendidior spretis piscibus aula patet.*

In observationes Politicas

I A C O B I Z E V E C O T I E

Ad L. Annæum Florum.

D Vm formidatos extollis, Flore, Quirites,
 Et genti loqueris grandia verba tua;
 Excussos solii audaci consule reges,
 Et qua pro populo jura Tribunus amat;
 Rapta procul calidos-victricia signa per Afros,
 Rapta per Eoas Sarmaticasque plagas,
 Imperiumque sua tandem sub mole fatiscens,
 Es tot civili bella cruenta manus:
 Roma stupet, tantoque tumens scriptore triumphat,
 Et precium fama non morientis habet:
 At tu, qui propius monitis civilibus aulas
 Instruis, & reges dogmata magna doces,
 Egredieris Flori spatium; casusque potentum
 Et plenum exemplis grandibus edis opus.
 Es actis præcepta capis. fit regula recti
 Miles, & hac clypeos utilitate probat:
 Arma iuvant sic lecta domi. Bellona magistra est,
 Et totas formant effera castra Scholas.

Ite

*Ite procul steriles doctorum ex ordine linguae;
 Et qui jejuna faris in historia.
 Hoc pulchrum est, monuisse duces. hic explicat arma,
 Quis fugienda suis & facienda notat.*

**Ad Amplissimum Virum
 GVILIEL. BARTELOTTVM,
 Mercatorem, Sponsum.**

Non tibi Erythrao petitur jam gemma profundo,
 Aut procul Eoa sollicitantur opes.
 Triptolemi jam cura jacet. jacet Indus & Au-
 Quasque tibi merces advehit unctus Arabs. (ster,
 Hetrusci mandata silent & jussa potentum,
 Nec calamos lassant extera regna tuos.
 Anchora mordet humum, & positus tot carbasia velis
 Gratantur domino federa pulchra suo.
 Quem ratibus premis Oceanus, quem Nerea sulcas,
 Pro te, pro Sponsa Virgine vota ferunt.
 Bartellotte, nova melior vectura marita est,
 Vna peregrinae Harpia vincit opes.
 Illa tibi ratu est, & amabilis aura Favont,
 Illa tuo Tethys apta reperta thoro.
 Illa, (poëtarum vox est) faustissima surget
 Tyndaris, & thalamis inferet astra tuis.
 Tyndaridas quin ipsa dabit, materque leporum
 Basolis duos leniet aqua dies.
 Tu Triton, tu Tiphis eris, tu rector amantis
 Conjugii fluctus cum ratione reges.
 Qui rate, qua tali vehitur per nubila mundi
 Remige securum per mare currit iter.

BEVERORVM ELOGIA.

I.

GVLIELMVS de BEVEREN,

Dan.F.Guliel. Conf.N.Senator.

Continuat veteres Beverum Gulielmus honores,
 Et genus à prisca nobilitate capit.
 Qua Bavaros Fortuna Duces, exercuit illos;
 Et Comites potuit demeruisse sibi.
 Preluxit Rudolphus Eques, titulisque nepotum
 Pratuit & stirpi Martia scuta sua.
 Bellaces nostis Fr sis; cum sceptrâ Batavum
 Afferuit tanta provida cura domus.
 His noster se tollit avis. hac inclyta gaudet
 Stemmata non dubio se tetigisse gradu.
 Quin Doctrina comes claris natalibus ivit.
 Hoc majus precium credidit esse sui.
 Ille tuus meruit dici, Durdrechtâ, Senator.
 Cui tua libertas debeat, ille fuit.
 Huic debes obsessa viro. Brabantia cum te,
 Et signis premerent undique castra suis.
 Quod si Burgundo laus est placuisse Philippe,
 Et voluit civi Dux Bonus esse bono:
 Exemplum cape posteritas. bella inter & arma
 Et mediâ Patria profuit ille togâ.
 Pro Belgis pugnent alii. qui tempore duro
 Pugnantî Batavo consulit, arma juvat.

I L

GVLIELMVS de BEVEREN,

Iacobi F.

MErserat Australes funestis fluctibus agros
 Torque ferox latè sorpserat unda lares.
 Deseruere domos Satyri; trux undique Neron
 Undique crudeles incubuistis aqua.
 Quaque solo nocuistis aqua, tot stemmata juxta,
 Et veteres undis occuluistis avos.
 Emersit Beverum genus, Oceanique furores
 Sprevis & aquoreas stirps generosa minas.
 Hic vir, hic est, qui certa sua vestigia gentis
 Vindicat, & satis eximit illa suis.
 Arcta nimis patria est. Asiam perlustrat & urbes
 Pressa peregrino Barbarâ regna pede,
 Pergamaque, & quondam Priami domus, Ilium, &
 Inter Achilleos diruta Troia rogos. (ingens
 Calcati Solymæ colles, venerandaque Christi
 Limina, qua passum detinuere Deum.
 Excepit reducem Batavus, torque inter honores
 Secretis voluit consuluisse suis.
 Austriaci coluere Duces, & Saxonis Aula.
 Iamque domi potuit, jam placuisse foris.
 Tu Durdrechta potens fidus venerare sepulchrum,
 Nec cineri cupias nolle favere pio.
 Hoc precio mæret Probitas. tunc posthuma gliscit,
 Cum samâ grata posteritatis ovat.

III.

CORNELIVS de BEVEREN

PETRI F. Consul.

TE, Bevers, magno natum genitore Batavus --
 Suspicit, & famâ non moriente vehit.
 Tu Ducis Albani rabiem, tu tela repellis
 A Dordracenis sanguinolenta focis.
 Efferus in sociam cum se Bossusius urbem
 Funderet & trepidis Rottera fleret aquis.
 Ipse tuum Batavum nixus cervicibus Atlas
 Fulsit afflicta religionis onus.
 Te praeunte aperit sacras Ecclesia portas.
 Consule te, purum reddidit illa Deum.
 Dumque serenatos, reduci sub Principe, vultus
 Belga capit, studiis militat ille tuis.
 Quid toties Marii jactas Vrbis Martia fasces?
 Quid toties Sulla vota precesque facu?
 Sapius hoc redeunt sub Dictatore secures.
 Et quater hoc uno Consule civis ovat.
 Sic vixit. neque mox dispar morientis imago est.
 Excipit extremos Curia mæsta sonos.
 Hic moritur; languensque inter subsella sonans
 Deficit, & gaudet Consulis ore mori.
 Si medias inter Decii cedere phalangas;
 Hic inter Patria munia rector obit.

I V.

CORNELIVS de BEVEREN

E Q V A S.

GVLIELM. Conf. F. CORN. Conf. N.
IV. Consul & Australis Hollandiæ
Quæstor.

QValis in Eoum volucris Titania Solem
Versa, residentes dissipat igne focos;
Vt posita redeat soboles, post fata, senecta,
Extincto soboles non aliena patri:
Talis ab eximio proles laudata parente
Nascitur, & magnum nomine reddit avum.
Hac Batavum patriis implet virtutibus orbem,
Et serum docta prævenit arte senem.
Huic rigidas præfert listorum turba secures,
Et Latii speciem sustinet imperii.
Publica congestos referant araria census,
Et Beveri crescant uberiora fide.
Induit ille Deos animo, Phœbumque, Thémisque,
Et titulis addit numina tanta suis.
Delitium, Durdrechtæ, tuum. qua pectore in isto
Iam modo defuncti cuncta parentis habes.
Cui gravis exactam format Prudentia mentem,
Et non fucata religionis amor;
Iam Patria donat mediis suffragia bellis.
Iam pia, sed tuta, nomina pacis amat.
Iam procul externum desert mandata per Albim.
Iam Batavâ tangit Cimbrica sceptrâ manu,
Aut gelida dictat Regi sua verba sub Arcto,
Extera dum prudens regna sequester adit.
Huic Lachesis annos lentè si neverit, in se
Virtutes generis colliget Ille sui.

E P I T A P H I V M,

Sacrum memoriæ Nobilis summi-
que viri,

L A V R E N T I I R E A E L.

Æquitis , non uno munere domi
forisque functi.

H *Ecce recubant magni cineres & busta Reali ,
Martia quem coluit Memnonis aula Du-
Et formidata Dominum sensere Molucca, (ceno,
Cum procul Eo sub Iove jura daret.
Mercurium Phœbumque rudes transmisit ad Indos.
Illius auspiciis vendidit, hoc sapuit.
Ivit Musa comes bellis, interque sarissæ
Nobile bellatrix dextera scripsit epos.
Quin superis cœlique plagis astrisque vacavit.
Sideraque ingenio vidit amica suo.
Hoc emptore Arabum vexit pater Amstela merces,
Persarumque gravis messibus Ta stetit.
Legatus Reges adit. jussuque Potentum
Hesperio posuit castra Britanna solo.
Asseruit pontum ratibus, virtutibus urbem,
Rostra, reos justis vocibus, arte Scholas.
Quo rectore foris crevit Respublica, crevit
Hoc etiam patria res moderante domi.
Pro Batavis toties & libertate locutus,
Hæc eadem vellet jam quoque posse loqui.*

ALLO-

ALLOCVTIO FVNEBRIS,

ad Nobilissimum Dominum,

D. CORNELIVM MYLIVM,

Equit. Dominum vander Myle,&c.

QUæ Patria flos nuper eras, tutela Minerva,
 Et fulgens Batava Nobilitatis honos;
 Auriaco dilecte Duci, dilecte Poëtis,
 Omnibus erecta simplicitate placens;
 Insortis mensura boni, mens nescia frangi,
 Et conjuratis succubuisse malis:
 Hæc terras, ubi fastus habet sua regna, relinquis,
 Invidiaque senex pallida tecta fugis.
 Non Reges legatus adis, donaris Olympo.
 Post Venetos, Superis fas tibi posse loqui.
 Borbonii tactus radiis, iam tangeris astris
 Altior, & vultu splendidiore nites.
 Inter sceptræ Deum graderis, turreſque potentum
 Despicias & noſtros, verba remiſſa, loves.
 Non hic rura atavum numeras, ſed præmia recti.
 Atque aliquid majus Principis ore vides.
 Differt Fama decus. partem capit Adria, partem
 Sequana. plus tanto Præſide Rhenus ovat.
 Vnius ſic terra viri eſt. quia ſcriberis omni.
 Excitat hæc vates laudis arena tuos.
 Obruimur rerum cumulo. ſacundia Thæbo
 Deſcit, & grandes conticuere tubæ.
 Iungitur Heroum privato cauſſa dolori.
 Et gravis eſt Celſo tanta ruina Duci.
 Nobilium marcent apices. færale Lycaum eſt.
 Palladis exſtinctæ ſtant ſine luce faces.
 Mæret equus, læſique memor nunc Ordinis, exit
 Triftior, & guttis grandibus ora rigat.

*Quin procul hinc lachrymis Alpina cacumina stillant.
 Purpuraque Euganeis Patribus atra riget.
 Qua Mylii chartasque meas veclare solebant,
 Funeris ad famam disperiere, nives.
 Me luctus jubet esse brevem. suspiria fontes
 Et latices siccant publica damna meos.
 Adstringor, velut acce gelu. neque fusa vagantur
 Carmina, per laxas precipitata vias.
 In cumulum dolor unus agit Phœbumque Deasque.
 Et tuus in punctum traditur amplius honos.
 At vos, qui cineres, etiam me tollite vatem.
 Nunc anima possim prodigus esse mea.
 Dum squallent Schola, civis, ager, cum Principe Ta-
 Omne solum tumultus creditur esse mihi. (tres,*

I N N U P T I A S

*Præstantissimorum Fratrum, & lectissi-
 marum Virginum,*

R O D O L P H I B I C K E R I,

E T

A G A T H Æ F L A M I N G Æ:

N E C N O N

I A C O B I B I C K E R I,

E T

A L E T H Æ B I C K E R Æ.

Q *Valis si socio germanus Castore Pollux
 Issent ad Paphii pronuba templa Dei,
 Undique Tyndaridis plausissent compita Sponsis,
 Et gavisâ soror Tyndaris ipsa foret :
 Talis amas fratri socius, Bickere, manusque
 Idalia Fratres jungitis ade pares.
 Illuxere faces thalamis, matrumque virgumque
 Agmina jam toto perstrepuere foro.*

Conve-

*Convenere domus magna, stirpesque, patresque,
 Amstela queis fasces debet & Ta suos.
 Si gemitor Sponsis non est rex Iupitor, ecce,
 Mox socer ambobus, pro Iove, Consul erit.
 Nubunt egregia geminis sine labe puella,
 Sorte, pudicitia, virginitate pares.
 Nubunt, & sterilis proscribunt oscula lecti,
 Hac etiam gemina condicione pares.
 Altera facundi proles generosa Flamingi.
 Altera Bickero patre modesta placet.
 Vtraque vestitur propriis insignibus uxor,
 Vtraque se pulchro lumine sponsa probat.
 Nobile par Fratrum, pariles opibusque domoque,
 Moribus, & digna gentis honore pares,
 Cetera cuncta pares, discordes vivite in uno:
 Bassolis Fratres vivite disparibus.*

AD POELGEESTAM

Minorem, cum me valetudinarium
 ibidem perhumaniter excepisset
 Nobilissimus

D. SCHONCKIUS.

Parvula, qua magnam titulis, Poelgeesta, lacessi,
 Parvula, sed seudis clarior una tuis:
 Villa, sub irrigui ripis gratissima Rheni,
 Proxima quam placido lumine Leida videt:
 Alter ubi nasci cuperet cum Pallade Phæbus,
 Natalesque volet Iupiter esse suos:
 Salve villa, meis requies placidissima curis.
 Salve villa meis certa medela malis.
 Tu rigidas toto depellis corpore febres,
 Nec smis has ultra vatibus esse graves.
 Tu vires animumque mihi, tu robora reddis,
 Et stimulum Musis subdis amica meis.

*Æternum Poelgeest a vire. nec iniqua beatos
 Inficiat pravis febribus auralares.
 Sospite sis sospes Domino. tectisque sub istis
 Alma Salus sedes deligat ipsa suas.
 Eger ubi vates vitam sibi reddidit, illic
 Febribus & morti non cupit esse locum.*

GENETHLIACON

in Natalem Filioli, Nobilissimi viri
D. DANIELIS SCHONCKII,
 Poelgeestæ minoris Domini.

Nascere parve puer, non inficiande parenti,
 Nascere patris amor, nascere matris amor.
 Felices ordire dies, & nomina Schonckii
 Fac alio per te saepe nepote coli.
 En tua Pegasides circum cunabula Musa
 Vota ferunt vita prosperiora tua.
 Agnoscit te Leida suum. te magnus Apollo
 Vult etiam doctos inter habere locum.
 Nasceris Aonides inter Phœbumque Deasque
 Castaliosque bibit cæca juvena lacus.
 Ipsa tuo jam nunc Pietas se pectore totam
 Abdit & in tenero Gratia corde latet.
 Qua placidos formet generosa modestia mores,
 Iam volet indicium emicuisse suis.
 Cresce puer, curaque dies pravertere viriles,
 Et cum vir fueris, fac videare senex.
 Qua patria soboles, qua cælo devovet annos,
 Nasctur illa sibi, nascitur illa Deo.

Ad Nobilissimam pulcherrimamque
Virginem,

D. VVENDELAM BERCHEMIAM,

Doesburgi ad fossam Drusi habitantem.

W Endela, qua cirrīs faciem circumdata pulchrū,
VVendela, qua roseis stas speciosa genis,
VVendela, qua recto libras tua corpora gressu,
Qualis iit sociis Dēianira procū;
VVendela, qua niveas abscondis veste mamillas,
Et timida gaudes virginitate frui;
VVendela, quam gratis generosa modestia pingit
Moribus, at gratam plus facit ipse pudor:
Cur Drusi fossas habitas pugnacis & urbem,
Maniaque armatis sanguinolenta viris?
Nil tibi cum Mavorte rei est, telisque tubisque.
Arma gerant alii, VVendela semper ama.
Vultus, amor, vestis, fluidi per colla capilli,
Omnia sunt Veneris lusibus apta magis.
In Batavi habitas. disces tunc VVendela amari.
Hac Venus & Veneris possidet arva puer.
Ne Druso placuisse velis. amplectere Phœbum,
Et te Leucothoen mox volet esse suam.

In insignia

IOH. SCOTI TARVISET,

Cancellariæ Scotiæ directoris salinis
insculpta.

Q Vi procul Arctos bellator vergit in oras,
In tenebris modico lumine Scotus agit.
Parrhasiamque videt longis sub noctibus Vrsam,
Et procul à Phœbo solstitiisque jacet.

*Hos inter populos, illustris Scote, resulges
 Totque faces inter Cynthius ipse micat.
 Discutis ingenio tenebras. nomenque solumque
 Irradiat fama lux veneranda tua.
 Publica si loqueris, luces ceu Cynthia regno.
 Si privata, tuum Scotia sidus amat.
 Si vatium decus & Musarum sacra laborant,
 Pierios vates Pieridasque foves.
 Annulus es, gelidumque tuis virtutibus axem
 Percutis, & duro sub Iove gemma nites.
 Quosque jacet radios adamas, sunt fulgura recti.
 Ingeniique, senex, fulgida signa tui.
 Hac iam cuncta tuis splendent insculpta salinis.
 Meque jubent Borei plus meminisse soli.
 Das Lunam mihi, das stellas. insignia gentis.
 Num dare quid majus Iuppiter ipse queat.*

In librum Epistolarum Clarissimi viri
 R E I N E R I N E V H V S I I,
 Rectoris Scholæ Alcmarianæ.

M Agne vir & Frisius nuper celeberrime terris,
 Cujus Apollineum Musa laceffit ebur,
 Qui Cirrham colis & plena Permesside Belgas
 Proluis & toto das Helicone frui:
 Mutasti cum gente solum, cum sidere terras,
 Et propior Batavis vis habitare meis.
 Ingenio, quod dulce tibi est, non una voluptas
 Sufficit, & latè mentis arena patet.
 Iam tenera rector moderaris frena juventa,
 Barbariesque tuo discit ab ore loqui.
 Auspice te prætexta sapit, gestitque renasci
 Almerius vestra sedulitate puer.
 Iam sua, Nevhusi, pandunt tibi templa Camana.
 Et Clariss vates cingeris ordinibus.

Iam,

*Iam, quàm blanda suo Pylades perscribat Orestis,
 Pirithousque suum Thesea scriptor amet,
 Voce simul calamoque doces. stat littera testis
 Federis & fidei pandit operta sua.
 Te duce felices animis sociantur amici,
 Quosque locus dirimit, jungit amantis amor.
 Te duce faciendi permutant verba sodales,
 Dissimilisque licet dextera, sentit idem.
 Debet amor tibi & indomita cultura juventa,
 Debet inoffensam magnus Apollo chelyn.
 Audiat hoc Batavus, Batavoque hoc dicat: Athenas
 Atque aliam Almeris surgere Phocin aquis.*

Ad

ARCEM HEEMSTEDIAM,

*cum prandio excepisset Serenissimam
 Augustissimamque Reginam,*

MARIAM de MEDICIS.

S *Plendida qua mediis Heemstedia surgis arenis,
 Iam titulo surgis splendidiore, Domus.
 Divertit Medicea tuis in turribus, & se
 Hic patitur genitrix suspicienda coli.
 Hospite pralustri frueris. dum regia conjux,
 Dum tua tot Regum limina mater adit.
 Qua graditur, vadunt Cosmi. qua cernis euntem,
 Austriacos illac conspicias ire Duces.
 Dic: mea rura placent Maria, sceptrisque suorum
 Fulgida Majestas, se cupit esse minor.
 Qua Batavas iuit nuper Regna per urbes,
 In Batavis mecum prandia sumit agris.
 Imperio qua iussa dedit legesque potenti,
 Agricolam vultu respicit aqua meum.
 Hoc credam fecisse Iovem, cum Creta Tonanti,
 Et fesso villa tot placuere Deo.*

*Ponite mortales fastum. Dis proxima Princeps,
Hic numen potuit dissimulare suum.*

I N P A R N A S S V M,

*Ex Autumnii fructibus ingeniose congestum,
in secundis mensis Nobilissimi viri*

I A C O B I C A T S I I;

studio sagacissimæ matronæ

C O R N E L I Æ H A V I Æ.

A *Dspice nascentes mensis genialibus hortos,
Adspice in Arctoo totum Heliconæ solo.
Gracia Parnassum Grajis mentitur in oris.
Parnassum in Batavis Havia docta facit.
Gracia Parnassum monstravit vatibus olim.
Havia Parnassum conficit una mihi.
Eminet in media generosa paropside laurus,
Et surgunt gradibus poma nucesque suis.
Pruna rubent & corna aliis pendentia ramis.
Turgent appositis Persica mala locis.
Berberis & coctis felix vindemia botris
Cernitur, & vultu discolor uva suo.
Qua variis ornant florum redimicula fertis,
Carptaque prudenti permeat herba manu.
In Tenedo vivat Phæbus. nunc altera Pallas
Nascitur & mensis gaudia rara parat.
Hic ubi Dadelius lepto cum vate Senator
Prandet & innocuos fert sine bile iocos.
Hic ubi, cum Boio, pulchris Barlaus inerrat
Matribus & vidui conditione dolet.
Inter Dadelidem medius Boiamque locatus,
Ceus geminos inter magnus Apollo Deas.
Tum tacitus dixi mecum: hac sunt altera Tempe.
Hic cuperem dentes sapè locare meos.*

Hic

Hic alia Aonides habitant, hic alter Apollo est.

Hic Musas explet Dadelis una novem.

Graius amat versus. noster Parnassus apricis

Fruētibus Autumni fercula plenus habet.

Carmina sunt risus lepidi, ludique salesque

Basiaque & tacta, sed sine labe, gena.

Catsius hic aulas differt, Themidisque sacerdos

Rostra, scholas doctōr negligit ipse suas.

Omnes Parnassum pariter per frustra veramus.

Hic aliquid vallis, culminis alter edit.

Omnes Parnassi natos in collibus, aequum est

Parnassi saturos fructibus ire domum.

In prædium

I A C O B I van N E S,

Pictis undique tabulis insigne, ad
Sparam.

PArva domus, speciosa domus, qua cincta tabellis
Delicias oculis ingeniosa facis;

Quàm mihi grata tua præbent spectacula partes,

Vndique quàm vario picta colore nites.

Cerno peregrinas nostro sub sidere terras,

Tot loca Battavia dissociata mea.

Hic gelidos Borea montes & inhospita regna,

Saxaque Barlai non adeunda pede.

Est ubi sublimi tollit se ponte viator,

Difficilique suum tramite ducat equum.

Est ubi tranquillis pauper piscator in undis,

Retia, sed sola spe luculenta, trahit.

Est ubi suspensio spoliū sit casse scolopax,

Et tetrico Mærin Tityrus ore videt.

Est ubi prata rudis pecori præcludit Alexis,

Et junctam lateri Phyllida Thyrsis amat.

Iamque

Iamque alibi ex altis descendunt montibus unda,
 Precipitatque suas Suecia celsa trabes.
 Tolle oculos, volitat volucrum genus omne per auras,
 Aeriasque locat discolor ala vias.
 Hic ferus accipiter pedibus prada tur aduncis,
 Hic modulos iterat dulcis alauda suos.
 Passer amat. fringilla timet. se nuntia veris
 Exhibet & mediis nubibus acta strepit.
 Spara rates, virides monstrat vicina campos.
 Parte alia colles tollit arena suos.
 Tum dixi: Baxis locus hic pralucet amoenis,
 Nec meliore jacet Thossala terra situ.
 Maxima sed pictus fecit ludibria bubo,
 Quem circum volitans plurima ridet avis.
 Sic sapiens, Nesi, populo ridetur ab omni.
 Sic vates vulgi fabula sæpè sumus.
 Sed cum Pallas amet vates ululasque, decorum est?
 Si nos bubones plebs male sana putet.

I N

ARCEM PURMERENDANAM,

ad arcis ejusdem, urbis ac territorii
 Præfectum,

FREDERICVM RICCIVM.

HÆ sunt in Frisiis exstructa finibus arces.
 Ha tuus illustris Kermæra limes erat.
 Barbaricæ sensere faces Cimbrumque furores,
 Cum nostro Borea incumberet ira solo.
 Pulsavit geminum Tethys latus. inde Bamastra,
 Parte alia tumidis Purmæra fluxit aquis.
 Mutasti, Neptune, domos, & Nereæ circum
 Et madidos pepulit Vesta Dryasque Deos.
 Fecundis cinguntur agris tot cuncta procellis
 Mœnia; quaque fuit pontus, arena viret.

Quisquis

Quisquis saxa vides, veteris vestigia secli,
 Bellacesque Patrum suspice, Belga, manus.
 Tunc quoque pro patria stetimus, templisque focisque,
 Iustaque in adversos torsemus arma duces.
 Asservisse suos, laus est non unus avi,
 Libertas proavum non sine cade stetit.
 Turribus hu habitas, Ricci placidissime, nec te
 Bella vel atroces hic posuere tubae,
 Sed vigil Astrae facies, ultorque malorum
 Ensis & audaci lanx metuenda reo.
 Scilicet humanis percantem legibus urbem
 Instruis & populum vi tua iussa sequi.
 Et quam Nortmanna potuerunt perdere flamma,
 Restituis decori jam, Frederice, suo.
 Dirue Barbaries Batavos irata penates.
 Hoc rectore domus redditur ista sibi.

In natalem Ducis Andegavenfis,
 LODOVICI GALLIARVM
 Regis Filii secundo geniti.

Inchoa progenies & magnus nascitur infans.
 Adspicit heredem Gallia lata novum.
 Sequana Borbonios numerat, recturaque serò
 Lilia jam Dominis tuta duobus habet.
 Si Delphine cadis, stant salva in fratre corona,
 Si cadit hic, nondum Gallia regi eget.
 Sic fati lethique vices, Lodovice, coèrces,
 Et Druidum gemino sidere fulget apex.
 Atrebates cessere tibi. devictaque nuper
 Mœnia bellaci succubere manu.
 Nunc augusta domus crescit. laurisque triumphans
 Regia nascentes sufficit alma Duces.
 In laudes Bellona tuas conspirat Amorque,
 Vnaque Mavortis gloria & una thori est.

Te rectore ruunt urbes & regna. tuoque
 Belliger intrepido vincitur ense Tagus.
 Te genitore alios fundunt palatia reges,
 Nec sibi, qua regnent, sceptrâ deesse volunt.
 Patri obis partes & digni Principis, & te
 Inter bellorum fulmina Cyprius amat.
 Desine Gallorum terris instare, Philippe.
 Quem regina ducem parturit, hostis erit.
 Rex in te populos. at magna puerpera cunas
 Armât. & Atridæ fulgida mater alit.
 Vive pater, patriſque tuos informet lûlos
 Artibus & tota religione Deus.
 Vive parens regina, & dum tibi regna parantur,
 Imperiis gignas fulcra verenda tui.
 Vivite Borbonii fratres, tot crescite votis,
 Et veteres post se quisque relinquat avos.
 Gallia qua vobis cumulet præſagia, deſtit
 Iam valido junctus sedere Belga loqui.

In infelicem primò, mox felicem Leporum,
 circa prædium Barlæi, capturam.

Verimus & laxis Leporem quaſivimus agris.
 Vidimus attentis gressibus ire canes.
 Edidimus miris strepitus barritibus, & qui
 Nusquam erat in campis, terruimus leporem.
 Calceus & multo caliga mihi rore madebant.
 Ocrea nam pedibus deerat Achiva meis.
 Ivimus in partes, divisaque turba lutentem
 Quaſivit, sed non repperit agra feram.
 Hic tribulos, illic filicem pulsamus eundo,
 Et tamen è latebris noluit ire lepus.
 Quàm sapit hic, quam deſipimus nos pone ſequendo.
 Qui nulla dominos nos regione præst.
 Fallimur. & dictis insunt mendacia verbis.
 Ecce fero leporem detinet ore canis.

Et mox altera per campos fera capta molosso est,
 Et duplici spolio dens furiosus ovat.
 Dicite iô vates, Batava gaudete Camœna,
 Barlaus leporem lentus amator habet.
 Qui Venerem lentè, citius te Cynthia selector,
 Tardigradusque domi, in gramine sum levipes.
 Non possum viduam, possum venandò tenere
 Quadrupedem. causa est, hic timet, illa timet.
 Dum timet hic, fugit & capitur. timet illa sequentem,
 Iamque fatiscentem spernit iniqua virum.
 Ite procul vidua. lepus est captura poëta.
 Hac jacet antè meos victima grata pedes.
 Hanc sortem, Barlae, tibi debemus, & istas
 Schonckî delitias officiose facis.
 Ambobus Dryades benè dicite. numine vestro
 Ille mihi campos commodat, ille canes.

In reditum Amplissimi viri
 D. GUILIELMI BORELII,
 Domini in Duynbeecke, postquam le-
 gatione apud Suecorum reginam
 defunctus esset.

I Am satis Arctoa remoratus finibus ora,
 Iunxisti Batavis sceptrâ Ducesque tuos.
 Audiit unanimis Belgâ Christina labores,
 Et tua Parrhasium verba notavit ebur.
 Dixisti patria causam & bellacis loeri
 Robora, & à tacitis hostibus esse metum.
 Libera deberi cunctis commercia terris,
 Nec pelagi proprias regibus esse vias.
 Quam Sueoni se Belga probet, quam consonet Arcto
 Austro & alternis mercibus annus eat.
 Tethyos & Vesta pro libertate stetisti,
 Et tua vox populi publica Suada fuit.

Obstu-

*Obstupuit regina poli, Scritofinnus amavit,
 Lappioque his nequius vocibus esse ferox.
 Ensiser Orion strictum tibi condidit enses,
 Et certam pugnam Vrsa spondit opem.
 Gustavi se terra tibi devovit & aquor,
 Tutaque non una Belgica rege manet.
 Auriacis secunda domi gens vincimus armis,
 Invictosque foris purpura crebra facit.
 Maxime Boreli, tua quid facundia possit,
 Discimus, & sceptris, te praeunte, loqui.
 Nestore te, sacra solvit se lite Visurgis,
 Bremaque pacatum cepit habere Ducem.
 Nunc etiam Gothica repetunt sua sedera rupes,
 Et tibi quod longè debeat, Arctos habet.
 Quod facimus, suasisse tuum est. legatus ad axem
 Eloquio fulcis arma Ducesque tuo.
 Sic stamus Batavi. nam quod non perficit ensis,
 Aus fera Mavortis dextera, lingua facit.*

I N O B I T V M

Nobilissimi præstantissimique juvenis,
HENRICI PLOOSII
 ab Aemstel, in Galliis peracerba suis mor-
 te extincti.

Gallia, qua nostris unius fœdere terris,
 Et Batavo validam porrigis una manum,
 Qua bellum commune geris, fortisque Philippi —
 Arces à sociis arma minasque tuis;
 Cur immansueta Belgarum in pignora Parca,
 Inque tuo saevit trux Libitina solo?
 Cur rapis heroum sobolem & surgentia nobis
 Sidera, Battavia fulcra futura mea?
 Amstelia stirpis juvenem cur invida tollis,
 Et cupis his fatis illachrymasse patrem?

Fads-

Fæderis hac pars est, tantos servasse nepotes,
 Et patria dignas asseruisse domos.
 Peccasti. luctum genitor vix decoquit. ipsa
 Quod de te genitrix mæsta queratur, habet.
 Hac tamen, hac magnis præbe solatia damnis,
 Et facili crimen, Gallia, solve modo.
 Si Pietas angusta tibi delubra recludit,
 Hac pia defuncti corpora sede loca.
 Si templum Probitatis habes, hoc fornice bustum
 Virtutis referat præmia iusta sua.
 Si sacros referat fulgens Astræa recessus,
 Hac quoque sint illo limina clara rogo.
 Si placidas aperit generosa Modestia portas,
 Hic generosa, precor, molliter ossa cubent.
 Si spes, si pandit superis Sors lata penates,
 Æde sub hac cimeres Spes bona, Sorsque colant.
 Aut si quas habitat, Pallas tibi condidit arces,
 Non aliis claudi nobilis urna potest.
 Omnibus his condi meruit penetralibus, in quo
 Certatim juncta tot viguere Dea.
 Sic, Ploosi, tibi fata favent, virtutibus ut jam
 Exstinctis etiam congrua reddat humus.

Ad Amplissimum, humanissimumque
 Virum

D. IOHANNEM LOTVM,
 cum me prædio suo in Bamestræ agro
 excepisset.

P Radia felici Boreali fidere Loti
 Præsumus & facili rura beata pede.
 Hic ubi cum madida mutavit Naiade sedes
 Faunus & excussis siccus inerrat aquis.
 Stant turres surguntque domus, ubi navita nuper
 Velifera potuit puppibus ire via.

Quadræ

Quadrupedesque solum quatiunt currusque rotaque
 Grandis ubi quondam piscibus aula fuit.
 Naturam domuit labor, atque industria terras
 Fecit. & aggeribus jugera tuta suis.
 Panduntur pulchri spaciis immanibus horti,
 Celsaque secundus culmina cingit ager.
 Arboribus suus ordo placet. silvaque recessus
 Et Musis præbent otia grata meis.
 Ipsa Pales circum pecori vacat. assidet agnus
 Testhyllis & patulo sub love mulget oves.
 Fraga rubent, pendet ramis Pomona recurvis,
 Et damnata Samo dant mihi fercla fabæ.
 Hinc equus, custos. Roma strepit anser in herbis,
 Et matutina tot modulantur aves.
 Est canibus statio. pendent cassesque dolique
 Retiaque & miseris tela parata feris.
 Iuppiter hic socia vellet Lunone vagari.
 Hic juvenis Daphnen optet Apollo suam.
 Tyramus & Thisbe cuperent bis vivere tectis,
 Contiguaque velint hic habitare domos.
 Omnia, Lote, tibi dedit indulgentia cæli,
 Et tua nunc inter rura beatus agis.
 Hac discis debere Deo. sine numine tellus
 Horret & atherea fertilitatis eget.
 Quid loquor? una deest & blanda penatibus uxor.
 Quàm miserum in viduâ dicere iura domo.
 Turtur habet sociam. ludit cum passere passer.
 Et sua magnanimus gaudia gallus habet.
 Ulmum vitis amat. pisces sine lite maritant.
 Flexibilisque hederæ brachia jungit amor.
 Quæ tua sunt, passim præeunt. spectantur ubique
 Oscula. num Dominum fas erit illa sequi?

I T E R

Per Traiectinos, Batavorum Insulam &
Sicambros.

Vix roseos terris Titan patefecerat ortus,
Sidereasque dies truserat alma faces;
Et portis effusa frequens cum Phyllide Thyrsis,
Lanigeras post se mane trahebat oves:
Cum thalamis excita suis insignis Aleida
Surgeret & socio vate pararet iter.
Iuimus. at duce Nieudalio, cui pulchrior uxor
Sollicito tenerum ventre ferebat onus.
Sic geminum par precipites vexere quadriga,
Et quadrupes frenis mollibus iuit equus.
Linquimus à tergo portas murosque domosque,
Et patulis latè panditur orbis agris.
Adspicimus rutilo radiantem lumine Solem,
Quodque serenato fundit ab axe jubar.
Et totum immenso suspensum fornice mundum,
Et nitidum pulsa nube patere diem.
Undique frondifera volucres ex arbore, nostris
Vocibus argutis accinuerunt sonis.
Et viduos spectans viduatus compare turtur,
Visus erat tantis plus gemuisse malis;
Et vatis pro sorte loqui. Pomona Ceresque.
Et vario stabat picta colore Pales.
Mollia pendebant tenera lanugine mala,
Prunaque vicinis nos tetigere comis.
Quin celeri decerpta manu nux obvia risum.
Movit, Alethae ludicra furtiva mea.
Sapè mihi visa est ramis suspendier altis,
Dum spoliū rapidis præripit ipsa rotis.
Sapè manus saltens errorem objecit Amyntæ
Dum qua captabat, noluit ille capi.

Turge.

*Turgebant facti donis Cerealibus agri,
 Et matura, Deum munere, messis erat.
 Hic Corydon, hic Damaras, hic fessus Alexis
 In tumulos segetem disposuere suos.
 Non operi Galatea suo, non defuit Ægle,
 Qua regeret currus, visa Neera fuit.
 Vidimus hac, latoque viam sermone levavi.
 Nunc hac, nunc lepidos miscuit ille sales.
 Quæis super effusis passim strepuere cachinnis
 Compita, & attentos fabula fecit equos.
 Interea se Lecca mihi placidissimus offert,
 Et facili fessas transvehit amne rotas.
 Mutamus cum gente solum, Batavumque rotamur
 Sedibus & terris, Bata vetuste, tuis.
 Quas Vahalis Rhenusque pater bellator oberrat,
 Et quondam Latii tot tenuere duces.
 Vidimus antiquas bellacia mœnia turre,
 Visaque semoto Principe, Bura fuit,
 Auriacique domus, dominisque habitata superbis
 Oppida, majorum fulgida imaginibus.
 Hic bona per fraudem sellis constringitur artibus,
 Et similis capta risit Alcida dolum.
 Hic tota vix pisciculus restabat in urbe,
 Prandia qui faceret delitiasque mihi.
 Iamque dies celso se subducebat Olympo,
 Cum subii portas, Martia Tiela, tuas.
 Hic tabulas dum forte meas contemplor & urbem,
 Atque oculos per tot non mihi visa fero,
 Advolat extemplo miles, cingitque legentem,
 Suspectumque mala proditoris habet.
 Risimus, Auriacoque orsus pro principe fari,
 Laudavi patriæ prospera fata mea.
 Et Tiela procures & amici nomina Vigli.
 Totaque in Hispani serbuit ira caput.
 Evasi, liberque omni custode recessi,
 Et tantas Bacchi diluit unda vices.*

Mox dum cœna levis nobis mensaque parantur,
 Adfuit è medica vir quoque gente bonus.
 Qui propius pulchra se jungere cœpit Aleida,
 Utque viri mos est, mollia verba loqui.
 Sed matutino rapti per Geldrica curru
 Iugera, disperiit vix benè cœptus amor.
 Dum per rura vehor, (credas) terrorque pavorque
 Nec vanus circum me metus hostis erat.
 Sed risere metum comites, timidoque pœta
 Illis lepidis suavis Aleida jocos.
 Urbs jacet ad Vahalim, priscis celebrata Salinis,
 Illa juventutis prima magistra mea.
 Qua patrios servans cineres & busta meorum,
 Immemorem nunquam me sinis esse sui.
 Ivimus hac, notamque mihi peragravimus urbem,
 Et loca Cantabricum nescia ferre jugum.
 Trajicimus Vahalim reduces Leccamque, per agros
 Currimus, & totum mente tenemus iter.
 Oscula quàm memini, (non sustulit oscula ventus)
 Singula stant animo nunc inarata meo.
 Quàm memini voces (nec enim nocuere quadrigæ)
 Quas mea mellifluis sudis ab ore Chlœe.
 Quàm memini tactam sine vi, sine crimine dextram.
 Quàm memini tactas, sed sine labe, genas.
 Illa Nrendati tibi gaudia debeo. testis
 Sera licet nostra sit mea Musa via.
 Quicquid diximus unanimes, & fecimus omnes,
 Tandem etiam, vatem commemorasse, jure.

Gratiarum actio ad nobilem Dominam
IOHANNAM à ZYPESTEYN,

Nobilissimi Viri,

IOANNIS LEDENBERGII,

conjugem, pro missis pyris.

Sic vatem vatumque melos, Iohanna, mereris.
Et tua dum mittis munera, nostra refers.
Qua tua sunt, Batavis aliquis decerpfit in hortis.
Qua mea, sunt Claris carmina nata solo.
Tu pyra, Pomona faciles das, optima, fructus.
Nos tibi, qua facilis lusit Apollo, damus.
Permutamus opes gemini. quas parturit aether,
Quasque suo fundit Calliopea sinu.
His donis oculos, his donis pascere gustum
Dulce fuit. vestris gratia tanta pyris.
Ut tetigi, risere gena. dentesque manusque
In pyra mox vires exacuere suas.
Cedite, dicebam, Paridis feralia dona.
Scilicet hac litis causa fuere mala.
Hac pyra amicitia sunt symbola. cedite, dixi,
Qua remorata tuos sunt, Atalanta, pedes.
Non opus hic celeri (nec enim sunt aurea) cursu.
Qua mihi largiris munera, morsa placent.
Digna Ledenbergi conjunx, si vivere pulchrum est,
Post obitum missis vive, Ioanna, pyris.

In mare clausum cl. viri,

IOHANNIS SELDENI.

Non litus, Tamesine, tuum est, non pontus &
aether.
Hoc superum gestit munere quisque frui.
Nulli divisas pariter calcamus arenas.
Publica nec Dominis subditur aura suis.

Non

Non solus patet Oceani fortuna Britannis.
 Nec generos Tethys hos sibi sola velit.
 Per freta, per Scythicas, sine legibus, ivimus undas.
 Herculeaque patent & patuere via.
 Imus in Aegaei nullo remorante procellas.
 Et Siculo radit nostra carina latus.
 Per mare nos alio positos sub sidere videt
 Indus, & Occidua barbara terra plaga.
 Tot populos domus una capit. distincta culina est.
 Commoda nec vita qualibet unus habet.
 Hac ratio urget iter. quarit longinqua viarum.
 Navigat, in fluctus imperiosa, fames.
 Cur prohibes, Seldene? cupis, qua pessima res est,
 Tot populos dura sorte perire domi?

Aliud.

Letta fuit curæ Seldeni pagina Divis,
 Et Superi chartis obstupuerunt novis.
 Quis, Neptunus ait, nostro dare jura profundo
 Audeat, & regni ponere claustra mei.
 Oceanus mihi sorte datus. sunt cetera fratrum.
 Hic titulo solus liberiore color.
 Assensit Cithærea seni. nam fluctibus orta,
 Non passa est Tamesi subdere colla Deum.
 Mnemosyne veterum tabulas & scripta revolvens,
 Hac, ait, intactas isse, redisse rates.
 Phœbus, ut audaces Carolo fruisse poetas
 Audiit, imminuit vatibus ipse fidem.
 Tum Themis. omne patet, me iudice, gentibus aquor,
 Inquit, & hac nostri lex veneranda fori.
 Ultimus intonuit strictis Mars horridus armis,
 Et superos inter talia dicta dedit:
 Non terrent Batavos charta. non aquora voces,
 Non vitreas teneat pagina scripta Deas.
 Inveniet gens ista viam. qua flectere vela
 Charta vetat, clausas ira recludet aquas.

Ad Clarissimum Virum,
D. THEOD. SCHREVELIUM,
 Cum Gymnasii Lugdunensis modera-
 mine se abdicasset.

CVi toties Musa, toties recitatus Apollo est,
 Et trivii numerat plurima lustra labor,
 Lata senectuti facis otia. displicet audax
 Efferaque indomita turba furorque Schola.
 Solvis anhelantem, Schreveli doctæ, caballum,
 Illa ne ducat fractaque membra senex.
 Palladis ad postem ferulas suspendis & iras,
 Sceptraque suppliciiis jam saturata suis.
 Cessant terribiles, juvenum suspiria, virga;
 Iurgiaque in trepidos precipitata reos.
 Gaudet Grammaticis dudum constricta catenis
 Barbaries, melius te duce docta loqui.
 Exulat è Batavum sæda ignorantia portis,
 Doctrinaque tuo lumine fulget apex.
 Curia, templa, lares sapiunt, aulaque potentum,
 Castraque Romani vocibus arma gerunt.
 Discipulos patria omnis habet. per rura, per urbes
 Doctorum per te spargitur ampla seges.
 Qua graderis, documenta tui fructumque laboris
 Adspicis, & cura publica signa tua.
 Dux tuus est, Consul tuus est, grandisque Senator,
 A te, qua loquitur, verba professi habet.
 Cunctorum pater es, & pulchri doctor honesti
 Totam se probitas devovet ipsa tibi.
 Desine, chare senex, fragilem lassare senectam.
 Canities placidos impetret agra dies.
 Hactenus assiduum voluisti pervigil orbem,
 Perque graves abiit vita rotata vices.
 Siste gradum. & quæ se mansuetis spara fluentis
 Explicat, exacta fiet tibi meta via.

Hic

Hic veteres inter solatia quare propinquos.

Hic modulis Orpheus tempora falle novis.

Aut per vicina spatia umbacula silva,

Et quid agat Corydon, quid Galatea, nota.

Talis ubi patrias Chiron impleverat urbes

Artibus, ad lusus Thessala terra fuit.

Ausoniusque sui formator Caesaris, oti

Imposuit studiis gaudia sera suis.

Emerito, pia Leida, fave. quod docta vocaris,

Huic etiam debes, Urbs veneranda, viro.

Egregiis totam struxisse penatibus urbem,

Res levis est. urbes qui docet, ille facit.

Ad Nobilissimum Virum,

D. TILEMAN. STELLAM,

B.do Mourimont.

STella, procul posito, precor, exoriaris amico.

Stella, patrocinii fax inopina mei.

Stella, Ducis magni quem Purpura diligit, o se.

Stella, trahar post te, luminis umbra tui.

Stella salutaris Thæbo Musisque mihiq,

Sapè tuo nobis fidere, Stella, fave.

Saturnique fuga radios, Veneremque Iovemque,

Et Druidum faciles effice, Stella, Deos.

Muneris hoc Stella est, sic arrisisse Camænis ;

Et placidos vati seposuisse dies.

Stella, decus nostrum, (quid enim, nisi vota, supersunt?)

Terge mihi vestros conciliare Duces.

Es medias Regum vatem rape, Stella, per aulas,

Absentemque tuis laudibus effer harmo.

Nil sumus. hoc forsàn, quod dicimur esse pœta,

Si sumus, hac cupiam lege placere tibi.

Sapè meos venit ad modulos, Rex, purpura, mitra

Sapè meam feriunt nomina tanta chelyn.

Hoc juvat; augustis titulis attollere fastum
 Carminis, & Reges ire per & superos.
 Et patria jam bella loqui. jam subruta ferro
 Oppida, jam medio carbasa victa mari.
 Iam mea facundis transmitto carmina Gallis.
 Et malè nata domi, perlegit Aula foris.
 Non mihi vel Rhemi latices, Vahalisque vel Ta,
 Aut satis ad Musas est mea terra meas.
 Exul abit vatis furor, & longinqua pererro.
 Imbibit hoc pronis Sequana carmen aquis.
 Et Stellar audax adit, & compellat amicè,
 Et Domino Stellar querit & astra suo.
 Invenisse mihi fingam. dum, Stella, resulges,
 Crede, tuo potero gratior esse Iovi.
 Annue Stella. juvet vestra me gratia lingua.
 Et tibi quem sentis, fac benè velle mihi.
 Maxime vir, viden' ut se laxet libera vatis
 Pieris, officiis garrula facta tuis?
 Nil moror, affari fas est, quem vidimus olim.
 Prandia cum multis disperiere jocos.
 Cum meus ad lectas epulas Vicfortius ambos
 Posceret, & lato tingeret ora mero.
 Ex illo mediis vultus hasere medullis.
 Accensaque mora plus valere faces.
 Quàm memini, cum bella mihi Sueonasque referres,
 Casaque Teutonico castra ducesque solo.
 Gustavumque patrem & bellacia praelia Finni.
 Et suas alibi Caesaris esse manus.
 Quàm memini, cum doctorum rapereris in orbem,
 Iudicio signans scripta virosque tuo.
 Tunc etiam lusus nostros & amœna probabas
 Otia, & heroum, quod modulamur, epos.
 Excitat hac faciles rursus fiducia Musas,
 Et totum Stella me tibi tradit amor.
 Dic, manda, mihi, Stella, jube, fecisse, quod optes,
 Fortuna fuerit fors satis ampla mea.

*Nunc tibi praludunt elegi. mox impete raptus
Ingenio pandam totum Heliconæ tuo.*

IN NUPTIAS

Amplissimi Viri

IOHAN. WTENBOGARDI,

Quæstoris &

LVCRETIAE van HOORN.

Qui Batavo, Quæstor, numeras stipendia Marti,
Et bellatrices erigis arc manus;
Publica qui loculis impleas araria nostris,
Et sortem usura pauperiore juvas;
Nunc aliud tibi, quod numeres, cum matre Cupido
Imperat & thalami debita poscit Amor.
Bafia jam numerosa, & Sponsa cum bafia centum
Fixeris, hac centum non satis esse puta.
Bafia sed centum ter centum millibus auge,
Et tunc illorum plus superesse velis.
Mox totidem amplexus numeris tot millibus adde,
Et totidem Paphis lusibus adde jocos.
Adde Cupidineas inter tot bafia voces.
Sic voti crescet Summa benigna tui.
Quam das usuram populis, tibi redde. tuoque
Usuram, Quæstor provide, quare thoro.
Posteritas usura tua est. cum conjuge sors es.
His qua nascentur pignora, sænus habe.
Quàm melior quæstura thori est. res vilior, aurum.
Nil moror argento scrinia sæta suo.
Nil hortos, Luculle tuos, nil jugera Crassi,
Aut quas congeffit rex sibi Cræsus opes.
Bafia, qua dignos gignunt fecunda nepotes,
Bafia, nec noctu nec numeranda die,
Bafia & amplexus & dulcia murmura amantium.
Atale, divitiis sunt potiora tuis.

*Horum cum Quæstor jam sis Bogarde bonorum,
 Ne cupias summi Consulis esse loco.
 Nec tibi Pratura placeant. una omnia Sponso
 Cypris erit, blandis officiosa jocis.
 Sic Quæstura duplex tibi contigit. una laboris,
 Vna Cupidinei dulce furoris opus.*

In Poëmata

LAVRENTII NIENDALII,
 Jurisconsulti & Poëtæ.

Quam leve rancidulis nitidas conspergere chartas
 Versibus, & vates nomine vana loqui.
 Quam leve, Pieria genti debere cachinnum,
 Et nugas seculo deteriore legi.
 En, vates turbam facimus, strepitumque frequentes.
 Ipse sui Phœbus præda futura chori est,
 Iamque poëtarum Parnassus mole laborat,
 Castaliosque bibit turba profana lacus.
 Docto Niendali, appropera. & meliore Camæna,
 Hinc procul ignarium carminis agmen age.
 Et vulgus raucum & streperas sine lege cicadas
 Pelle & Apollineis castra molesta scholis.
 Ordiris plus dulce melos. patriamque serenis
 Vocibus & Latio jam facis ore loqui.
 Post Themidem Musas repetis. post jura furorcs,
 Causidicusque tuis ingeniosa canis.
 Præstat Cirrha foro. præstant hæc litibus artes,
 Mitiôr est querulo carminis aura reo.
 Nos nobis judexque sumus legesque forumque.
 Arbitrio vates vivit agitque suo.
 Nos nobis rubrica sumus, decreta, Senatus.
 Nil juris nostra in carmina Casar habet.
 Cogitur in nostras Princeps cum Casare leges.
 Et faciunt nobis nomina tanta pedem.

Hæc

*Hac quoque cum possis, facias, peragasque poeta,
Dic, Themidis titulus, hanc placuisse magis.*

In Domum
ANATOMICAM,
quæ Amstelodami visitur.

Viderat excelsas in se pater *Amstela* turres
Surgere & ingenti templa dicata Deo.
Viderat immensum dispargi vela per orbem,
Et portus ratibus tot paruisse suis.
Tot pandos natura opibus turgere penates,
Quas Oriens vel quas Vespera dives alit.
Viderat hic tragicis aptari tecta cothurnis,
Et nova diverso pulpita vate loqui.
Viderat omnigenas librari pondere merces,
Officiisque aptas talibus esse domos.
Armaque disponi spaciis *Mavortia* magnis,
Arma, quibus duri frangitur ira *Tagi*.
Cum sic sospes ait : minus est, quod fecimus urbi,
Nec decor ad laudem sufficit iste meam.
Erige funereos prastans *Respublica* circos,
Erige, quos habitet trux *Libitina*, lares.
Vivimus incolumes alibi. hac penetralia morti
Condimus, hac raptis pellibus aula riget.
Cernimus hic avidi, quicquid sumus intus, & illa
Qua latet, in media fabrica luce patet.
Hac anima locus, hac mentis veneranda taberna est,
Hac minor occultum capsula numen habet.
Quod fuimus, non jam sumus. En, defloruit avum.
Et lacer extincto lumine sordet homo.
Adspicite hac cives & dicite *Fascibus* : hic vos
Posse modos mortis discere, nolle mori.

In Librum

DANIELIS MOSTARTII,

Amstelodamensium Reip. à secretis.
de scribenda Epistola.

Scribite vulgares anima. tunc scribitur aptè,
 Cum genio loquitur litera quaque suo.
 Decurrit gravibus regalis epistola dictis,
 Et tetrica dictant verba severa toga.
 Acer honoratum sermo compellat Achillem.
 Acrius ad Phrygium scribit Elisa ducem.
 Mitius Oenone Paridem formosa salutat.
 Mitius Egidem Cressa puella suum.
 Intererit multum Davusne loquatur an ipse
 In tabulis duro litiget ore senex.
 Purpura grandiloqua est, lenis pratecta, severus
 Miles, amans facilis, vir gravis, aqua parens.
 Ut difformis honos, sic dispar forma decori est.
 Atque aliis scribi vocibus illa cupit.
 Hac populos, Mostarde, doces, hac, optime scriptor,
 In mediis prestans Amstela discit aquis.
 Scripsimus ad normam pueri. te præsente vocum
 Discimus exacta scribere lege viri.

Ad Nobilissimum Virum

CHRISTIANVM MOLLIVM,

de F E V D I S aliquoties cum laude
disputantem.

Nuper in Aduaticis, Mollī doctissime, campi,
 Viētrices Batavūm tot sonuere tubæ,
 Cum puer Auriacus grandævos sterneret hostes,
 Captivæque Duci signa dedere manus.

*Tu (si bella licet Themidis conferre cruentis)
 Bella geris studiis non aliena tuis.
 Lix pro Iure tibi est. pugnae fit arena Lycaum.
 Et sua jam vernans arma luventa quatit.
 Omnis ab ingenio labor est, ratione triumphus.
 Et partes peragit lingua diserta suas.
 Non alio, Astrae miles, tua Feuda paratus
 Asseris & Gothico nomine victor ovae.
 Munera prisca Ducum Legum virtute tueris.
 Nosque reos sprete conditione facis.
 Dat Princeps, terrasque suis largitur & agros.
 At memores tanti nos cupit esse boni.
 Libertas qua nostra fuit, donantis habetur.
 Et redit in Dominum gratia sola iuvm.
 Totaque posteritas fati innexa parentum,
 Non alia proavum premia lege capit.
 Hac, Molli, dum cuncta doces, pro Principe facis,
 Et tua magnorum pagina causa Ducum est.
 Imperet obstrictis Majestas gentibus. illud
 Grandius, Imperium scribere jura Scholas.*

Ad Nobilissimam Dominam

ANNAM TRESLONG,

Viduam, cum à me iussu Zulechemii
 & Hoofdii Muydam invitaretur.

A Nna veni, quò te vernans invitat Aprilis,
 Verque suum gestit fallere vere tuum.
 Vere tui vultus & centum vere leporum,
 Quis magis innocuum nil habet ipsa Venus.
 Anna veni, summisque viris adsuesce vocari,
 Quos Zulechemus ager vel mea Muda colit.
 Ecce suis Helmannæ tuis arridet ocellis,
 Bassioloque tuum læta coronat iter.

Ecce tua Satrapa miscetur dextera dextra,
 Teque salutiferi sideris instar habet.
 Occurrit Maria insolitis amplexibus Anna,
 Nec tamen hac utero, vel venit illa gravis.
 Occurrunt vidua & capta novitate loquendi,
 Negligit illa mihi, negligit ista loqui.
 Nil moror. assurgam geminis, venerabor utramque.
 Sufficiet digitis simbria tacta meis.
 Forsitan hac nostras accendet simbria Musas.
 Et poteris per me nobilis Anna cani.
 Non virtutis eges. firma matrona litandum est.
 Quanta sies modico carmine Belga scias.
 A te simplicitas mores, reverentia gestus,
 Temperiem Cypris, seria discit amor.
 Adpropera & tantis Mudam virtutibus imple.
 Tesselaque ad vestram fulgeat ipsa facem.
 Non petit hoc solus vates. sed fessa procellis,
 Mitior, ut venias, supplicat aura tibi.

In Laudem

I V B A L I S,

primi Musicorum instrumentorum
 inventoris.

Lætitia primæve dator, clarissime Iubal,
 Mellistuum cujus fluxit ab ore melos,
 Cum tua tot rerum laudes vocalis arundo,
 Et summum caneret tibia docta Deum,
 Cum citharam digitis, cum pollice tensa ferires
 Barbita, cum numeris flaret avena suis,
 Cum calamis distincta fuit tibi fistula, cum te
 Cymbala inauditis detinere sonis:
 Quam potuit bis vita tibi placuisse canendo,
 Et nimis atrati displicuisse dies.
 Quam tua per longas duxisti gaudia lures,
 Quam tibi nulla fuit noxque diesque gravis.

Sollicita

*Sollicita quoties premerent praeordia cura,
 Discussit curas fistula prima tuas.
 Et tua cum valida torrerent viscera febres,
 Solamen tanti plœtra fuere mali.
 Terruit iratam Lachēsīn lituusque tubaque,
 Velocesque chelys traxit amica dies.
 Ad cantus lususque tuos, ceu nesciis fati,
 Mors stetit, & potuit dememinisse sui.
 Buccina vix nati cecinit cunabula mundi.
 Classica pacificis informere modis.
 Pectus, chorda, fides, nervi, modulique, lyraque
 Verticuli, ingenii sunt monumenta tui.
 Qua pia posteritas quoties miramur, amantes
 Dicimus, hoc magni Iubalis audit opus.
 Ille dedit voces cannis linguamque salictō,
 Et lepidum è buxi cortice finxit epos.
 Magne pater Iubale, tua praeconia prolis
 Collige, & à sero pramia vate cape.
 Si tua nascenti placuerunt carmina mundo,
 Nostra fatiscenti sit placuisse satis.*

In Hinnulum missum à
IOHANNÉ POLYANDRO
 à KERCKHOVEN,
 Heenvlietx Domino, & Saltuum Hol-
 landix Praefecto &c.

Hinnule, qui Batavim silvis nutritus, tot inter
 Diceris agrestes gloria prima feras;
 Hinnule, qui toties saltus emensus & undas,
 Lsquisti celeres post tua terga Notes:
 Hinnule, qui rapidis subducti curra molassis,
 Donec amatori victima facta meo es:
 Iam Batavo probes illustria fercula vatr,
 Et spoliū nostris dentibus affecepis.

*Scilicet est sua nobilitas & stemma poëtis,
 Et genus ex alto nomina tanta trahunt.
 Nos genio studiisque Deum contingimus Aulas,
 Et genitor Phœbus fingitur esse mihi.
 Hinc epulas, hinc ferula Ducum, Polyandre, meremur.
 Et tuus hac nobis vult tribuisse favor.
 Hinnule, convivis disseccte in frustra voraris,
 Qui viridi saliens gramine totus eras.
 Hinnule, nos multo peraratas sumine costas
 Vidimus in mensis ordine stare meis.
 Hinnule, nos lauros costas infiximus illis.
 Hac decora, hac vatis signa fuere tui.
 Hinnule te Satrapæ, te discerpere poëta.
 Te meus insontem dilaceravit Eques.
 Hinnule, non hac res odii est, sed testis amoris.
 Hoc facit ad laudes, hinnule coëte, tuas.
 Hinnule, qui propriis pedibus decurrere nescis,
 Iam discis pedibus currere posse meis.
 Hinnule, dic grates Domino. dic Hinnule, dentes
 Esse mihi cicures, nec minus esse feras.*

Ad Amplissimum virum
 D. BARTHOL. MULLERIVM,
 Reip. Hamburgensis Senatorem.

A *Ccipe laudatos cineres & funera magni
 Consulis, & scriptum post sua busta senem.
 Quos meruit nuper vivus, quos gessit honores,
 Post obitum poterunt jam quoque saxa loqui.
 Succedis, vir magne, seni. & cervicibus urbem
 Consiliisque levas publica vota tuis.
 Te cives patriæque vident tot lumina. certè
 Iudice me, tantis nasceris exequiis.
 Atque alium vestris donant te Nestora terris
 Numina, in applausus officiosa tuos.*

*Seu Batavos legatus adis, nostrique Senatus
Et coram Auriaci Principis ora vides :
Seu tua Stormarias flectit facundia gentes,
Et volupe est cives demeruisse tibi.
Fallor ? an extincto, quem dixi, Consule, spes est,
Ut novus in Patria commoda consul eas ?
Hac virtus tibi sternit iter. sic auguror absens.
Hoc cupians cives, hoc voluisse Dii.*

Ad Nobilissimum

D. IACOBVM CATSIVM,

cum suffitus mihi Lusitanicos misisset.

N*on Arabum jam thura moror mensesq; Sabaas,
Ipsaque Panchaici balsama missa jugis.
Nulla ab odoriferis veniant mihi dona Mo-
lucis,*

*Non recreor fumis dives Iāva tuis.
Catsius Hispanos plena mihi mittit odores
Pyxide, & officis nomina scire cupit.
Pastillosque Tagi & suffitus donat Iberum,
Illecebrasque meis naribus arte facit.
Iam vestis nidore placet, nidore capilli,
Et viduo melius lectulus intus olet.
Fumica delectant nentes hypocausta puellas,
Et sub veste latens fit medicamen odor.
Discutiunt, sedas fragrantia ladana nubes.
Illa potest segnes aura juvare viros.
Quanta mihi mittis, Catsi, secreta Diones,
Quam tibi nostra salus, quam tibi debet amor.
Quam fumis me multa doces. nos vivere fumis,
Et similes fumis ocyus ire dies.
Fastum fumus alit, fumi ludibria luxum,
Ventilat ancipites fumus & aura scholas.*

Fumant

*Fumant magnifica vanis suffutibus aula,
 Fumat disidiis curia tota suis.
 In bellis fumant mixtis incendia flammis,
 Cunctaque fumigis gloria pasta Ducum est.
 Nos etiam vates fumos divendimus orbi.
 Et cum carminibus res peritura sumus.
 Sic mihi dum sumi donas tot nomina, fumos
 Accipe pro fumis, magne poeta, tuis.*

Ad Ampliss. doctissimumque virum

D. S I L V E S T R Æ M

T A N C K E L M A N N V M,

Iudicem territorii Lingensis.

Q*Vos mihi mensarum mittis, Sylvester, amores,
 Accepit cupidis nostra culina focis.
 Sylvestres donas pecudes & cruda Cherusci
 Fercula, grunnitu non metuenda suo.
 Das animal, sine mente placens, post funera solum
 Utile, cui sumen pingue saburra facit.
 Das mihi, quâ casa juncuntur federa, porcarn.
 Scilicet hoc veteris religionis habet.
 Agnosco natale solum. pecus ilice pastum,
 Victimâ VVestphalico qua cadit ista sola.
 Qualia Bastum rudibus pascuntur in agris,
 Qualia in Arcadicis clara fuere jugis.
 Qualia mandatis superum fastidit Apella,
 Qualia liberior præputiatus amat.
 Hac mihi in hybernos servantur dona Decembres,
 Cum sua Saturnus festa Batavus aget.
 Tunc epulas lentis torrebimus ignibus istas,
 Gloria symposii sus erit una mei.
 Totus in hac acuet dentes animosior hospes.
 Estimabat sævam cum mora longa famem.*

Sic

*Sic servare focos facit & tua perna lebetes,
 Ex medias inter stat speciosa dapes.
 In perna latices, in perna vina Lyaeus
 Laudat & in perna parte viator ovat.
 Nunc etiam vates. & dum mihi pernula sumat,
 Non sat cocta tibi carmina perna facit.*

*In observationes Medicas Clarissi-
 mi Viri*

NICOLAI TVLPII.

Q*uam miseri morimur, Tulpi. quam plurima
 nostri*

*In dominum pars est perniciofa suum.
 Conſpirant dens, lingua, caput, cor, pulmo, cerebrum.
 Membraque jam tibi ſunt, jam maleſida mihi.
 Prodimur & tacitis jurant in funera cauſis
 Viſcera, in humanas officioſa neceſ.
 Nunc capitis fatale malum eſt; nunc gutturis arctas
 Claudit & obvallat longior uva vias.
 Turget venter aquis & cæcis fluctuat undis,
 Et vivus tumulum bajulat ipſe ſuum.
 Labimur exanimæ, membrisque ſerocia creſcit,
 Convulſasque rigat lurida ſpuma manus.
 Vt lapides ſumus ingenio, ſic ſervida renum
 Temperies lapides ſaxaque dura ſovet.
 Hac nos ſcena manet. tantis tortoribus agri
 Vivimus & querulo corpore vita dolet.
 Talia dum memoras doctis ſpectacula chartis,
 Pagina quaque mihi carnificina fuit.
 Ærumna facies crudique doloris arena.
 Et lachrymis undans flebilis urna ſuis.
 Hac, ſcriptar præclare, docent. eademque malorum
 Chartæ mali cauſas, crimina noſtra, notat.
 Peccamus laimusque ſimal. Venus improba morbos
 Parturit & rabies exitioſa gula eſt.*

*Ira nocet sanis. vitalem suffocat ignem
 Luctus & excussa religione dolor.
 Qua mala si cessent, possent cessare libelli,
 Morborumque ferax Ilias esse minor.
 Et tuus agrorum properans ad limina currus,
 Attonitus posset stare quietus equis.*

IN PRÆDIUM
 IACOBI CATSII

*Equitis, & Hollandiæ Ordd. Syndici,
 quod Hagam & Scevelingam inter,
 in arenis conspicitur.*

I*am Batavus securus agit; dum turribus insons,
 Et sterilis vallis ludit arena suis.
 Mœnia conspiciamus, nullis metuenda Philippis.
 Tot fossa, nullo bella movente, patent.
 Circum gleba riget spinusque exasperat arces,
 Quas viridi natas cespitem sudit humus.
 Catsius hic totos muris accommodat agros,
 Et campos speciem Martis habere facit.
 Mutantur planis sublimia, summa profundis,
 Miraturque suas terra subacta vices.
 Arida se liquida distinguit Naiade Vesta,
 Torridaque aeternis jugera tingit aquis.
 Insertis pulchrè frondent arbuta salictis,
 Ordinibusque suis conspicienda virent.
 Hic piger acclivi gleba decumbit Iacchus,
 Et medio tangi Solis ab igne cupit.
 Hic, ubi Pan timida lateat cum Phyllide fessus,
 Silva veretundis surgit opaca comis.
 Hic Italiam poterunt Baia Cumaque locari,
 Et meliora mihi fata Sibylla canet,
 Seu Schuurmanna volet fieri, seu Tessela vates.
 Sen cupiet Princeps carmen Eliza loqui.*

Scilicet

Scilicet hac Phœbi domus est. hæc Palladis arces.
 Hæc nova non unum mœnia numen habent.
 Claudunt innocuas hæc propugnacula Musæ,
 Ne tersas violet barbara turba Deas.
 Arcentur Momi tribulis, & scommata pungit
 Undique marginibus spina cruenta suis.
 Arcentur portis cura, livorque dolorque.
 Quisquis amans recti non eris, hostis eris.
 Vna Helixona refert, Parnassia culmina turris
 Altera, & hæc geminas adspicit Haga Pharos.
 Scandimus hos apices gradibus. qui celsior exit,
 Equoreos propius monstrat adesse Deos,
 Et latè tot rura aperit, Superùmque penates
 Pandit & Auriacas culmina pulchra domos.
 Hac quicumque vides solertis prædia Catsi,
 Et nondum fessi grande ligonis opus,
 Dic: Labor hæc fecit. similis jam Belga creanti est.
 Cum desunt terra, fabricat ipse solum.

IN THEOPHRASTI HERBARUM HISTORIAM à
 IOANNE BODÆO
 à STAPEL,
 Medicinæ Doctore luculentis notis
 illustratam.

Adspice Græcorum tabulas & præscæ renasci
 Secula, natura parturientis opes.
 Cecropidum patuere schola, patuere recessus
 Dogmataque ingenii tot, Theophraste, tui.
 Hic herbas fruticesque suos vetus explicat Hellas.
 Pagina pulvillum qualibet ista facit.
 Quicquid in hoc felix genuit natura theatro,
 Singula stant spatiis conspicienda suis.
 Ingera sunt chartæ; viridaria tota libellis,
 Area qua mundi est laxior, arcta patet.

Mira

*Mira loquar. durant isti sine solibus horti,
 Non opus hic Zephyris, Æole blande, tuis,
 Non arbuta rigant pluvia, confundimus anni
 Tempora ; quod carpat bruma vel ipsa dabit.
 Nullum gleba facit, nullum discrimen arena.
 Pro fiat in hoc nostro Gracia tota solo.
 Distincti cœeunt grandi discrimine fructus,
 Germinaque adversis dissociata plagis.
 Vna Arabum Cilicumque graves hic fascia messes
 Colligit, una gerit gramma mille manus.
 Vna domus, capit unus ager, qua dividit orbis,
 Et mundi exiguo venditur ære labor.
 Hoc sapiens Theophraste, tuum est. Bodæus honores
 Addidit, & voces tersius ire facit ;
 Et longa mersum seculi caligine verum
 Eruit, & vulsu dat meliore legi.
 Marcebant veteres herba ; doceſſerat illis
 Et vigor & forma gratia prisca sue.
 Nunc melius fragrant, tanto sub vindice, plantæ
 Pulcrius, inculta qua jacuere, virent.
 Balsama, thus, alios aloë diffundit odores,
 Tollit inoffensum palma superba caput.
 Quam prius ignavi zizania presserat avi,
 Invenit hic laudes, laurus amica suas.
 Cauliculi, radix, calices, fibraque, striaque,
 Omnia conspectu splendidiore placent.
 In Dominum natura redit. cedrumque perennem
 Conficit his ipsis officiosa notis.
 Ut, quem non valere herba servare labantem,
 Post obitum possint semina salva legui.*

IN DIATRIBAM

Nobilissimi Viri D.

CONSTANTINI HVGENII,

Equitis, Zulechemi Domini &c. de Organorum in Templis usu & abusu.

S I pia Seraphica modulantur carmina mentes,
 Excelsumque canit maximus ordo Deum:
 Si sua cœlorum series concentibus aptat
 Corpora & exactis incitat astra sonis;
 Regia si summum cecinerunt plectra Tonantem,
 Et Solyma modulis perstrepuere suis;
 Si mediis olim sonuerunt organa templis,
 Cum pietas pressum tolleret alma caput,
 Nec fureret Martis rabies in sacra Deumque,
 Otiaque asserta religionis erant;
 Cur nostro tetrici damnabimus organa seculo?
 Aut grave crediderim carmina sancta cani?
 Materies laudum Deus est, tot gloria rerum,
 Omnis in hunc hominum plausus & horror abit.
 Hunc natura stupes & vis & norma canendi.
 Plena suo nunquam numine lingua silet.
 Cur sileant digiti? cur non sacundia vocis,
 Atque attenta manus nobile pulset ebur?
 Dummodo mens digitis, digitus comes incubet arti,
 Et qua sunt auris gaudia, sint animi.
 Constantine, Dei si nos Sapientia totos
 Condidit, hunc quavis impero parte cani.

IN OBITVM

Nobilissimæ & eximie Domine,
ANNÆ IONCQVER S,
 Conjugis Nobilissimi viri
DANIELIS SCHONCKII,
 Poelgeestæ Minoris Domini.

Vix thalamos, Ioncquara, tuos & sedera lecti
 Scripsimus, & patria vota benigna tua;
 En, vocer ad tumulum lachrymans, mœstosque
 Ruptaque conjugii vincla fidemque queror. (penates
 Excipit officium tenera Libitina Diones.
 Attonitusque tuo funere plorat Amor.
 Exstinctasque faces dolet eversumque pharetram,
 Et subito impatiens vulnere latus obit.
 Venisti ad Batavos conjunx, ut mater abires.
 Et moreris, titulo sed meliore parens.
 Ereptamque sibi te servat in obside Natâ
 Schonckius. hoc pignus possidet ille tuus.
 Virtutesque tuas hac vellet prole renasci,
 Nec tibi dissimili posteritate frui.
 Cur Natura facis matres, ut perdere possis?
 Et cupis hanc, ista condicione, mori?
 Cur socias par dilectum, & sejungis amantes?
 Copula cur nexu solvitur ipsa suo?
 Cur, Lucina, thoro facilis, jam facta noverca es?
 Cur tantis illam vis peperisse malis?
 Et fieri latam tristi mercede parentem?
 Gaudiaque ingenti prima dolore premi?
 Scilicet humanis defuncta puerpera curis,
 Spes alias vovit relligiosa Deo.
 Et potuit sprevisse levis dispendia mundi,
 Quaque nimis volumus nos, voluisse minims.

Sic

Sic gignens, Christo genita est. partusque labores
 Finit, aterna facta quietis amans.
 Dumque sui nusquam vultus atque ora maritò
 Conspicit, his discis posse carere bonis.
 Optima tot gemitus genitrix ignorat in astris.
 Nec speciem misere parturientis habet.
 Latior in vultu species divina renidet.
 Gaudiaque à summo Numine plena capit.
 Quam suus implicuit castis complexibus Albis,
 Flebile nunc nobis, Rhene, cadaver habes.
 Et nuptis tanta veneranda exempla marita
 Objicis & velles sic adamare tuas.
 Tu, Schoncki, tua damna doles. mihi divide luctum.
 Parte dolet, quisquus condoluisse potest.
 Destitui consorte, grave est. plus illud, amarè
 A Superis, quam non semper amare queas.
 Sin oculis, hac ipsa geri, minus adspicis aquis;
 Non alia est, homini qua tibi scena patet.
 Insanum est, ipsi voces opponere cælo.
 Et tecum Pietas officiosa silet.
 Ne pete in amplexus, quam nunc amplectitur ather.
 Non tua dos, cæli est; mutua facta tibi.
 Qua pia, qua cunctis vixit peramabilis, illi
 Debit in pacis sedibus esse locus.
 Maxime vir, solos non hic affligit Atridas
 Iste dolor. qua nunc fors tua, nostra fuit.
 Ex aquo dolor ille nocet. sine compare possum
 Verba tibi à latis valdè aliena loqui.
 Quos animos gerimus, libret Prudentia. fas est,
 Majores Fati casibus esse viros.

Ad Doctissimum Virum,
D. GVILIELMVM PISONEM,

III. Comitis Mauritiæ Nassovii Archia-
trum, cum ex orbe Americano in
Europæum rediisset.

Sidera vidisti nostris non visa sub oris,
Pantagonumque truces, optime Piso, lares,
Barbaricasque domos crudique cubilia Martis.
Ludus ubi est, hominem dentibus esse hominem.
Suave fuit, gustasse graves dulcedine cannas,
Pisæque nominibus non aliena tuis.
Suave, tuas impleſſe novis concentibus aures,
Quos procul à Batavis discolor edst avis.
Et tetigiſſe feras & caſtigata veneno
Corpora & Occidua monſtra ſtupenda plaga.
Olfeciſſe ſuo manantes cortice ſuccos,
Baſamaque effluvis luxurioſa ſuis.
Nunc cunctos Patria reficis dulcedine ſenſus,
Et poſt longa abitus tempora, Belga redis.
Et mores cum cælo alios & mte reſumis
Ingenium & veteris verba benigna ſolis.
Induis hic Batavum, crudelemque exuis Indum,
Et melior priſco ſub Iove civis agis.
Non hic nigra polo nubes, ſed ſtella reſulget.
Non hic thuribulum, ſed cynoſura micat.
Non Argo nunc viſa, nec implacabilis Hydra,
Sed propius pronis cernitur Verſa rotis.
Adſpicias hic placidos cæleſti in Virgine vultus.
Forſan ut in terris Virgo placere velit.
Quique tibi tenſum Chiron ſurrexit in arcum,
Ex oculis longè nunc abit ille tuis;
Et blanda te vult Veneris perferre ſagittas,
Et caſto domina delituiſſe ſinu.

Sic alius aëris regeus. tua flumina potas,
 Et patrium comedu latior hospes olus.
 Quò trahimur Fatis homines. discernimur ipsis
 Orbibus, immensis dissociamur aquis.
 Hac, illac, quà terra patet, cum Sole vagamur,
 Nec spatium voti gleba pusilla capit.
 I, Piso, jam Piso redi. quem conscia recti
 Mens habet, & cui splen ridet, ubique domi est.

IN PICTURAM

Eximii Pictoris

IOAC. SANDRARTI,

qua Apostolorum in terras omnes
 abitionem exhibet.

Adspecte Apostolicos vultus spectator & ora,
 Totque sacrosancto nomina sacra Deo.
 His potuit peccans simul respiscere mundus,
 His ducibus mores induit ille novos.
 Hi sunt, qui sæda mersas caligine terras,
 Nosque reos certa surripuere necr.
 Hi sunt, quos Stygii tremuere palatia Regis,
 Impietas quorum concidit icæta sonis.
 Sal terra, lux ista hominum est, & buccina vers
 Plurima, & atherea signa facesque via.
 Agricolas, testesque vides, patresque piorum,
 Et celeres in tot nuntia lata pedes.
 En, abeunt missi per rura, per oppida. quisque
 Intrepidus Christi voce vocatus abit.
 Dant dextram dicuntque vale. mentemque Tonanti
 Quilibet & cælo pectora tacta vouet.
 Nil restat, nisi flagra, cruces, tormenta, secure.
 Sustinet hoc precio spes animosa loqui,
 Regnantumque minas populique opprobria spernunt.
 Et volupe est Christo sub duce cuncta pati.

*Si tabulam excellens Sandrarti dextera pinxit,
 Si templis altè cernitur illa tuis,
 Res levis est. illud majus : si Casar & Orbis,
 Quæ sacri vates nos docuere, velint.*

In Poëmata Cl.Viri
C O R N E L I I B O I I
 Zelandi, Iurisconsulti.

Q*ui Leo Mattiacis medium se tollit in undis,
 Emergens Patria prisca figura fuit.
 Nunc vatis nova forma sui est. qui primus in
 Fluctibus è salsis dulcior exit aquis. (illis
 Attollitque caput clarusque emergit & ipsum
 Obruit Aoniis fontibus Oceanum.
 Et tetricam absorbet Tethyn lenitque procellas,
 Neptunoque facit mitia vota suo.
 Barbaries sic mersa perit. lepor ille resurgit
 Atticus & Latii carminis exstat apex.
 Boyus verba facit Batavoque à sidere robur
 Concipit & pergit nil nisi grande loqui.
 Seu Fama ostentat Belgas & consecrat avo
 Bella Ducum & socio Principe scriptor ovat;
 Seu thalamis miscet tumulos, funesta serenis,
 Iamque illum Veneres, jam Libitina vocant ;
 Seu Phœbum per sacra rapit Christumque Deumque,
 Nomina per terras relligiosa, sonat.
 Carmen res non una facit. patet omne theatrum
 Vatibus & passim, quod venerentur, habent.
 Ipsa Themis tetricas Boyo mitescere leges
 Imperat. absolvit Casaris ira reos.
 Indulget veniam miseris, faciliq; poëta
 Vult faciles etiam dicere jura togas.
 Femina cantatur, nec displicuere modesta.
 Irruit in doctos noster Apollo sinus.*

Quique

*Quisque unam colit, has laudes unius amor
 Devovet. & vati gratia nata domi est.
 Tu quoque te portasque tuas Zelandia debes,
 Magnaque gens isto surgis honore foris.
 Adspice, Mattiaci incipiunt ridere Leones,
 Caudaque praconem mulcet amica suum.
 Et qua lingua trucem solita est irata cruorem
 Lambere, mansueto verbere lambit epos.*

In Novam

P. VIRGILII MARONIS

Editionem, curante doctissimo viro

D. CORNELIO SCHREVELIO,

Gymnasii Lugdunensis Rectore
 Vigilantissimo.

Hoc est grandiloqui Carmen sublime Maronis.
Ha voces Latii detinere Deos.
 Sceptra probant vatem, dammataque pagina
 Vivit & Augusti Caesaris ore placet. (flammi
Ista poëtarum norma est. tunc surgimus omnes,
Fimbria cum nostra tangitur ista manu.
 Hic cunctos super exstat apex. hac lambit Olympum
 Gloria, nec seclis tot finit esse parem;
 Posteritas desperat. amat, quem suspicit unum,
 Et radiis tanti sideris agra jacet.
 Tu, Screveli, reddis Soli sua lumina & illas
 Cernere das flamma fulgidior facies.
 Scena novum nuper per te Tarpeia foccum
 Induit & nitidis vestibus Afer iit.
 Nunc tua magnanimum Aeneam solertia nobis
 Vindicat & Phrygius Dux sine nube micat.
 Cingitur Andimus non uno interprete vates,
 Romaque jam melius Martia verba capit.

*Debet Troia tibi, debet Sichæia Dido,
Ipse repurgato carmine Turnus ouat.
Sic Ducibus castrisque Ducum bellisque subisque.
Sic comites audent regibus ire Schola.*

I N N V P T I A S

Amplissimi Viri

H A R A L D I A P P E L B O O M,

Serenissimæ Suecorum Reginæ res
in Batavis curantis,

Et Trāstantissima Virginis,

S V S A N N Æ R O G E A V,

I*am Ver molle tuum est. jam ridet amoribus annus.
Quique dies mundo, plus placere tibi.
Optima tempestas Veneris descendit ab astro,
Et Geminos fratres pronuba signa facit.
Scilicet in thalamis Pollux cum Castore fulgent.
Inque tuas jurant sidera tanta faces.
Et cui Maja dedit Romana vocabula, mensis,
Principium vestri dulce furoris amat.
Nec vanum reor hoc. genitrix fuit illa loquentis.
Pro Iove, pro Superūm Numine Mercuris:
Ut tibi Suecorum pro Majestate loquenti,
Idem sufficeret verba diserta Deus.
Adspice Natura, præstans Haralde, favorem.
Omnis in hac tecum conjuge vernat ager.
Adspice Christina tibi suffragantis honorem.
Illa tuo Princeps quæ cupit ore loqui.
Sceptra favent, studiisque favet genialibus æther.
Hac sunt conjugis prospera signa tui.
Et si quod vatis precium est, nos jungimus istis:
Vota pœtarum dextera Numinibus.
Ambiat Haraldum latis amplexibus uxor,
Basiolisque neget possē carere tuis.*

*Tu quoque, dilatis Sueonum, suavissime, jussis,
 Ne numerata sponsa basia, funde lubens.
 Si nimium gelida & rigida est tua Succia, caute
 In Batavia astro fervidiore cales.
 Et dum Regales committunt praelia partes,
 Prælia jam terra, jam metuenda mari,
 Vos geminos thalamus, concordēs lectulus abdit,
 Et speciem belli nil metuentis habet.
 Hic hominum in terris furor est. Mars, oscula gliscunt.
 Incubat ille ferox Regibus, hæc tua sunt.*

IN NUPTIAS

Ornatissimi doctissimique Viri
 D. STEPHANI vander HAGEN,
 I. V. D.

Et lectissimæ eximique Virginis
 M A R I Æ R E A E L.

O Prima quæ toties Virgo, puerilibus annis,
 Tempora fecisti candidiora mihi,
 Cum gravitas hæc nostra tuo penderet ab ore,
 Attonitusque suo carmine staret Amor,
 Gratiaque in labris (memini) facunda nataret,
 Et summos traheres blanda puella Ioves:
 Tunc ignota tibi poteras, dulcissima, fari,
 Et Venus insonti fabula sæpè fuit.
 Tunc Phyllis, Cassandra, tibi cantata revixit,
 Et placuere tuis nomina ficta joci.
 At nunc se veri testem Barlaam amoris
 Præbet & à grato carmina vate refers.
 Seria jam loquimur Sponsa. mentita faceffunt
 Oscula, & ad Veneris limen adulta venis.
 Et jam vera probas, quæ quondam ficta probabas,
 Lectæque amatorum pagina, tota tua est.

Iam quid tela, faces, jam Sponsa Cupidinis arcus
 Discis & officiū Cypridis ipsa vacas.
 Dum Sponsus partes Daphnis, tu Phyllidis imples,
 Inque Cupidinea luditis arte pares.
 Interea circumvolitat gens omnis amorum,
 Inque tuo gaudet pulchra iuventa thoro.
 Et tenerum quodcunque, recens, imbelles, venustum
 Invenit, & quicquid triste, senile, fugat.
 Verna nitet facies geminis, facundia verna est,
 Vernantes oculi. nil in amore grave est.
 Talis iuncta fuit Sappho formosa Phaoni,
 Non alio vultu nupta Creusa fuit.
 Æmula se Paphiis acuit servoribus ætas,
 Et Sol à vestro concipit igne facem.
 Sic Superos attingit amor. Geminisque sub ipsis
 Hæc exuvies virginis ovant.
 Conveniunt doctrina, Themis, probitasque pudorque,
 Formaque præclara semina mentis amat.
 Scilicet his sobolem dabitis virtutibus ambo.
 Et pater in natis conspiciendus eris.
 Tunc aliquis dicet, Maria frons ista, parentis
 Ista, refert oculos ille vel illa tuos.
 Hæ sunt conjugii voces, hæc præmia lecti,
 Illa suo genitrix personat ore Venus.
 Vivite felices & ab ipso discite vate,
 Illecebram flammæ nubilis esse moram.
 Vivite concordēs, & veram credite vocem,
 Quod facitis, quondam perplacuisse mihi.

C. B A R L Æ I
P O E M A T V M,
MISCELLANEORVM
L I B R I I I.

Ad Illustrissimum Dominum,

D. D V D L Æ V M C A R L E T O N ,

Magnæ Britannia Regis apud Federatos
Ordines Legatum, postquam regium mihi
munus exhibuisset.

*Salvete puppes, qua Britannicum
pignus,*

*Et Carletoni sanguinis decus clarum
Portatis undis; cujus Albion curus
Suffulta curas fulciet Batavorum,
Et bellicosos Belgici soli patres*

Sororante lenis eriget sceptro.

Salvete puppes: Tuque Nerei conjunx,

Et qui patienti rector incubas ponto

Neptune: seu iam Carolo favens regi

Classes adornas latus, & rates quassas

Bellis adaptas: sive transtra Flandrorum,

Hostesque Morinos, mobilesque pradonum

Invadis arces, victimasque Castorum

Vltor cruenta rursus expias cade:

Expone terris creditum mari magno

Illustre nomen, cui vices dedit sandi,

Facundiaque celsa iura transcripsit

Princeps Stuartus, ille triplicis regni,

Boreique splendor orbis, alma majestas

Populi potentis, imperique majorum.

Mitescat aquor omne, nec sacrum pondus

Violent procella, donec ora Toxandrum

Aut Mosa tanto gratuletur Heroi,

Coëatque dextra dextra Federatorum.

Stamus Batavi, vivimusque non victi,

At Rege socio. cur satur triumphorum

Turges

Turges trophais Belga ? cur tui Martis
 Stupescis ausus ? poscit hic sibi partem
 Laudum Britannus. his Eliza vexillis
 Involuit ensen, Cantabroque nobiscum
 Cruore tinxit. Hac Ibericam classem
 Demersit undis, hujus ultima Gades
 Arsere flammis. sola nec tui facti
 Vis tanta rerum est. cur superba despexit
 Ostenda Batim, messibusque plus ternis
 Attrivit hostem ? leniit famem Britto,
 Illaque arenâ miles occubans Scotus,
 Formidolosi spretor inclytus lethi,
 Terram momordit ; quoque constitit vallis,
 Patria trophaum fixit, & sibi bustum.
 Ille obsecratis victor irruit portis,
 Mauros fugavit, acer institit Flandris,
 Stravit Varaxum, totque laureas junctis
 Divisit armis. ipsa pressa libertas
 Injuriosa servitute latronum
 Redintegrata debet huic decus sortis.
 Nec bella solum, & gentis Asturum diros
 Domuit furores, exulemque Gradivum
 Ferociente nuper exiit parma.
 Cum rex utrique jura dictitans Phæbo
 Victas sub ipsa cerneret rates Calpe,
 Tartessus atros fumigantibus transstris
 Spectaret ignes, Herculiisque vicini
 Tremarent labores, jamque fessus armorum
 Philippus acri posceret moram bello,
 Iterum phalanges scribit, & suas Rheno
 Sociat cohortes, Martiasque despumat
 Tamesis procellas. Vnus hostis ambobus,
 Commune bellum est. Tu Deos Batavorum
 Procuresque nostros, Belgique custodes,
 Affaris, Heros magne, tu Rosas lato

Donas Leoni, regiosque facundus
 Iussus recludis, consilique momentis
 Latè patentis flectis imperi frena.
 Talis feroces voce flexit Atridas
 Nestor disertus, & duces Mycenarum
 Affatus olim est. talis arce Tarpeia
 Cyneas Quiritum Patribus dedit pacem,
 Doctè locutus. Et velut mari vasto,
 Postquam furentes stella latior Cauros
 Fugavit undis, emicantque percussis
 Leda signa, terror exulat ponto,
 Dimissa rursus vela Tiphys expandit :
 Tu sidus alnum, tu jubar salutare,
 Heliceque fulges, vindiceque Belgarum
 Dexter secundas : quo loquente bellorum
 Horror faceßit, Hesperique regnator
 Ferale rebus augurat suis signum.

Sublimis anima, magne regis interpres
 Dudlae, qui me purpura Britannorum
 Donis inauras, pessimoque tot vatum
 Offers stupendum munus optimi Regum,
 Musisque nostris censor aequus applaudis :
 Has sume grata mentis obsides chartas,
 Arram clientis, candidisque libamen
 Cassum poëta. Sorte si meâ dignum est,
 Placuisse sceptris, jam benignus indulge,
 Placuisse vobis. cur iniqua sit Phœbe,
 Favente Phœbo ? cur neget serenatos
 Aurora vultus : quem serenus adspexit
 Titan, tuæque gentis editum Numen ?
 Me si favoris compotem tui faxis,
 Excelsus ibo, quâ super Deum sedes
 Mundique tractus, fornicesque flammantes,
 Superùm theatris destinatis, & cælo
 Præmittis amplum splendida decus fama.
 Sic lata semper Carolo fluant secla,

*Vivat beatus, veritatis assertor,
 Et Christiani nominis potens robur.
 Sic gratus illi, particepsque curarum
 Sospes superfis. Patriaque jam fare,
 Quæ verba laudet Belga, damnet Hispanus.*

Ad Nobilissimum virum,

LAVRENTIUM REAEL,

rerum Indicarum nuper in India Orientali Præfectum, nunc Matheseos studiis vacantem.

V Ir magne, cujus dexteram calens pavis
 Eous orbis, fervidoque supposita
 Imperia Phæbo, cujus Occidens ductu
 Latè potentis fregit arma Castella:
 Quem fama belli, Martisque conatus,
 Tidora supplex, Cantaberque depulsus,
 Totiesque Belgis impetita Ternate
 Vexere cælo, quæ latus per Arctorum
 Delapsus Indus exteras rates vectat,
 Gangesque lato Bengala sinu latrat:
 Iam pacis alma cultor, & procul fusi
 Satur cruoris, exilique majorum
 Laudatus ultor, victimis Iberorum,
 Patria, tuisque plus satis parentasti.
 Post bella Phæbum, barbarasque post cædes
 Cyrrham capestis, & furore Mavortis
 Tandem expeditus, subdis ocio Martem,
 Hastam Camænis, pileoque commutas
 Placidaque olivâ lauream triumphalem.
 Non jam tremendus vindicem Moluccarum
 Ensem coruscas, nec tuas Batavorum
 Curas laceffit miles, aut minax classi

*Instat Malacca. rapta Cantabro regna,
 Victum cubile Solis, aquor Eoum,
 Tuaque laudis spatia vasta metiris.
 Non jam superbas Amstelæ fori gazas
 Bellator auges, scriniisque mercantium
 Infers avara dulce pabulum mentis.
 Non ventricosas mercibus rates lassas;
 Non federatas regibus manus jungis;
 Valloque castra cingis, aut struis muros.
 Quid Banda veſtet, auribusque protentis
 Malbaricus hospes, Borneumque, securus,
 Stellata mundi templa, siderum lapsus,
 Ortusque rectos, & tueris obliquos.
 Deum penates jam placere cœperunt,
 Cui domita tellus; quaque parte terrarum
 Emergat Arctos, occidatque, vel rectus
 Volvatur orbis, & moras tenebrarum
 Titan adaequet lucibus, vel extendat,
 Scriataris, alti municeps novus cœli.
 Qua causa priscis astra sedibus tradat,
 Cur Spica fugiat Virginem, & minans cornu
 Medio remotus orbe frigidum spectet
 Aries Booten, cur suos trahat currus
 Borealis Æthon, plusque pellat Australis.
 Ut axe in isto, quo ferox Ducem sensit
 Iberus, umbra dextra, vel sinister sum
 Flagellet astum, hisque torreat fruges,
 Bis altus ipsum verticem premat Phœbus:
 Toties quadrigas sistat; & dies nocti
 Describat equos; luminumque tot vultus
 Attollat omnes, & mari lavet cœlum.
 Quot vasta sese terra passibus pandat,
 Vestigat animus, aut quibus sagax China,
 Feraxque Timor santali, vel Ambona,
 Spatius Batavo distet orbe, metitur,
 Discitque inermis, qua subegit armatus.*

Hac ipsa certe docuit accolam Nil
 Chaldaus Abram. norat ista cœlorum
 Librator Atlas, Herculesque suffectus.
 Hac involutos arte temporum fastos
 Cæsar recudit, & novum decus sceptris
 Alphonsus addit : barbarosque crudeles,
 Tenebricosos Cynthia notans vultus,
 Flexit Columbus, quosque contumax Indus
 Cibos negabat, eruditus extorsit.
 Hac arte mundi suspicis creatorem,
 Lustrator operum, machinaque solertis.
 Quantumque possit numinis vigor summi
 Nutu potente, mens quæta perdiscit.
 Vices beata, ter quaterque felices,
 Quæ te serenis hospitem Camœnarum,
 Druæque templis reddidere doctrina.
 Quam vitæ dispar, disparesque jam cura
 Pectus fatigant, spiritumque Bellona
 Furias perosum, & sava jura Mavortis,
 Vel Archimedi mancipant, vel Euclidi.
 Qui castra nuper, militemque lunari
 Clausum figurâ, circuloque direxti,
 Impune circos, angulosque jam formas
 Levi papyro, & ficta castra depingis
 Dux incruentus. qui suæus armatam
 Numerare gentem, filiosque Neptuni,
 Quot Vrsa stellis, Pegasusve cœlesti
 Micent theatro, supputare jam gaudes.
 Nec trux machara, fulminansque ballista
 Profligat hostem. circinos rotat dextra,
 Quæ strinxit enssem, perticaque chartarum
 Se diffecantes arte dirigunt sulcos.
 Spharam volutas, hostiumque tot tractus,
 Goam potentem, vasta regna Sinarum,
 Ditesque lavas : quasque adire non sruis
 Hispanus oras, tutus undique adspicias.

*Sic fama duplex pŏsthumum vehet nomen,
 Patriaque Mavors te sacrabit, & Pallas.
 Quantumque vires horruit tuas Batis :
 Defensa quantum vindici suo debet
 Eoa tellus, insulaque non victa :
 Batava tantum, plusque terra debebit
 Bellona alumno, pręstique Musarum.*

In Poëmata

Amplissimi & Clarissimi Viri

H V G O N I S G R O T I I.

P*raclare Groti, tota cui Caballino
 Inebriata fonte provocat priscas
 Thalia lauros, & prioribus seculis
 Ligata verba; seu gradu cothurnato
 Sublimis altum nubibus caput condis;
 Seu soccus humilis lenis ambulat gressu,
 Elegosque fundis, & necis Lycambea
 Testes iambos : Ecce, semipaganum
 Tuas ad aras sacra ferre vix ausum,
 Iam ferre cogit horror ille divinus
 Tua Camæna, & invidenda majestas,
 Qua me relictos rursus ad lares Thæbi,
 Cirrhamque revocat, pallidamque Pirenem,
 Ut post faventes Vossu tui voces,
 Post vota Baudi, calculumque Iosephi
 Tanto poëta, vindicique Musarum,
 Ineruditum serus accinam carmen.
 Praclare vates, lux, decusque Belgarum,
 Libitina cujus nulla nomen exstinguet :
 Ut me loquentem perculit sacer Ionas,
 Iam tertium renatus, & solo cælum
 Placans redemptor ! Quis furor Deo dignus,
 Qua sancta Manas pectori tuo sedus ?*

Cum per sacratas mystica dapes mensa
 Rotas trochaos, altiusque subuectus
 Tia futurum mente concipis festum.
 An Pallas aliqua prasidens Dei templo
 Hac ipsa suasit? aut Apollo cœlesti
 Afflatus aura sacra Christianorum
 Didicit sonare? vel recessit in Cyrrham
 Cyrrha creator, & scholas poëtarum
 Nescire non vult, qua beare nos possunt?
 Vilescit omne, quicquid est profanorum
 Ubique vatum. non Catullus, aut Naso,
 Vaserque Flaccus, Bilbilisque lasciva
 Dicax alumnus pulpitem fatigabunt,
 Te vate. longo linquitur gradu Vida,
 Et Symmacho commissus ad pedes ponis
 Fasces poëta, terreos super quando
 Raptus penates vota nuncupas Christo.
 Cedit Iuenci, cedit illa Seduli
 Senis Camœna: dumque sancta destillas,
 Simul omne Clarium doctus artifex robur,
 Helicon totum, & quicquid est venustatis,
 Et erudite antiquitatis, expandis.
 Beata tellus nostra, qua decus tantum
 Ostendit orbi. si quid accola Galli
 Debent Thuano, si Casauboni manes
 Veneratur Anglus, plus vetusta Cattorum
 Gens, terror orbis, artiumque secunda,
 Plus tota passim turba laureatorum
 Tibi debet, heros. Tu relicta Civili
 Imperia Batavum, bella tot per astates
 Pugnata Belgis, dexterisque commissas
 Dextris Iberum, tu vices laborantis
 Terra, gemenque Belgium sub Albano,
 Cades nefandas Principum, nurus raptas,
 Exusta templa, gentis improba motas,
 Fedusque toties Marte vel dolo ruptum

Transcribis avo. Tu ferax triumphorum
 Arceſſis altè ſtemma Naſſova gentis,
 Dignumque ſceptriſ Romuli genus cantas.
 Tu, ne trophæa parta dextera forti
 Arauſiorum poſthumus neget livor,
 Aut ſileat atas, das nepotibus ſciri
 Ignara lethi. Quid per Iſthmum littus
 Florem virorum, ludicroſque victores,
 Vileſque palmas, fervidasque quadrigas
 Thebane jaſctas? alter hic triumphalem
 Scandit quadrigam, victor effera gentis,
 Regiſque Iberum, patria datus cadis
 Mauritius ultor. quique Belgica teſtes
 Virtutis eſſet, urbiumque captarum,
 Hoc ſolus axe Grotius quatit plectrum.
 Nec bella ſolum, militiſque funeſti
 Depingit ora, ſed furore Mavortis,
 Patriaque damnis expeditus, infeſtos
 Hoſtes adunat, exulemque Gradivum
 Multum petita praco pacis exarmat.
 O cygne Delphum, non tuas Batavorum
 Viriſ adæquant geſta, nec tuiſ una
 Sat regio cæptiſ. transmarinus aſſurgis
 Ad ſceptra Regum; quaque dupliciſ regni
 Iacobus hæreſ triplicem domat gentem,
 Albiona, Iernen, & Caledoniſ lucos,
 Feſto recentem purpuram beaſ verſu.
 Quiſ non ſtupelcat gratulantium voceſ?
 Sic poſſe ſari Galliam, loquiſ Scotos,
 Et cum Britanniſ ſediſ incolæ noſtra?
 Tu lingua cunctiſ, Muſa, vox, & orator
 Tot ſubditorum vota ſolus exoluiſ.
 Hiſ veſctiſ oriſ Tethyos viaſ longè
 Tranſ poëta, radiſ Herculiſ metaſ,
 Mixtuſque dura navigantium turba
 Merſaſ Iberoſ. Vivuſ acer Heemſkerki,

Et iste quandiu Solis occidet currus,
 Carteia stabit, accolent fretum Gades,
 Fatale nomen pertimescet Hispanus.
 Sed mox severos, facta maior, ponit
 Thalia vultus, principum canens redas,
 Mixtamque sobolem. qualis ille Verona
 Cecinit marinam Telei ducis nuptam.
 Aut qualis uno nexuit thoro sponsam,
 Hqnoriumque Claudiana Pimpleis.
 Exinde Latios posse jam Syracusas
 Sonare cantus, Atticasque mirabar
 Veneres amictus induisse Romanos.
 Quid Gracia jam proprium? refert sermo
 Latinius illam, & si quod est decus Graji,
 Et oris ampli Doriensum genti,
 Non amulandus amularis interpres.
 Tandem gementis praefica capis munus,
 Et iusta solvis. sequitur una defunctos
 Laus sempiterna vatis, & truci lecti
 Sepulcra laxat. Scilicet fuit tanti
 Nunc occidisse, praeiumque virtutis
 Tulisse memores carminis tui fastos.
 Hac inter, ibam, qua per omne doctorum
 Agmen fauentes prodigis rapis Musae,
 Nunc ora regum pingis, aut amicorum
 Censes labores, nunc libris poetarum
 Praludis, amplum vel per aquoris littus,
 Miracula Batavum, mobilem Noto pinum
 Velis adornas. navigat tibi currus,
 Curritque navis. arguunt ratem venti,
 Currumque tellus. arguunt ratem vela,
 Rotaque currum. creditur licet currus,
 Nec triga tamen est, nec quadriga, nec biga.
 Risi subinde Lentulum, tui risi
 Fallax amoris somnium; sed harebam
 Adstricta cernens iura Caesarum versu,

*Osque hic disertum. donec illa me Cræsi
 Midaque gazis, annulisque Gorlæ
 Potior supellex voce pavit arguta.
 Princeps poëta, mensque facta doctrina,
 Quo thure quasô, qua tibi novenarum
 Chorus Dearum, aut quisquis est Caballi
 Sititor unda, victima dabit sacrum.
 Tu major omni victima. placet solum,
 Ut jura moto des Poetica Phœbo.
 Et nos, tuarum vilis umbra virtutum,
 Humiles myrica, verba vincula conantes,
 Qui sarre tantum adoreo & molâ salsâ
 Inopes litamus, te fatebimur proni
 Vatum (sacessè livor) Imperatorem.
 Tantoque cunctis vatibus magis vatem,
 Quanto es Batavis omnibus magis charus.*

Ad

CONSTANT. HUGENI

E Q V I T E M,

cum Panegyricum suum eidem mitt

Q *Vi clara magni fata Principis luges,
 Mihi que latus accinis parentanti:
 Nunc vatis ausus alterosque conatus
 Dignare veniâ ; dum per inclytos raptor
 Ducum labores, præpetique sublatu
 Pennâ furentem Marte verticem stringo.
 Hic sceptrâ Princeps, & novos paludatus
 Fasces capeßit, & decus Batavorum,
 Toga secures, vasta regna Belgarum,
 Et fœderati prisca jura Gradivi
 Iussus tuetur. hic parentium lauros,
 Nomenque Adolphi, & tincta cadibus Thracum
 Gentis suorum bella spectat Henricus.*

Loquitur Loysa, perfidosque Francorum
 Damnians amores, dexteraque venalis
 Scelus nefandum, tanta fata solatur
 Ultore nato. cui puertia fervor
 Porrexit ensē, Martiusque conspersit
 Pulves juventam: sive duplicis Rhēni
 Circum fluenta Cantabrum globos sistit,
 Vahaliūque turmis asserit laborantem;
 Seu pene victis Marte Cimbrico muris
 Avertit hostem: sive dux Palatinas
 Conscendit arces, & futurus assertor
 Gaudente Nicro fessa castra disponit.
 Cœleste magna stirpe defluit semen,
 Originique mentis aura respondet.
 Se donat orbi, nec sibi petit vitam,
 Regniūque poscit jura sanguis heroum.
 Privata spernit, publico vacanti cura,
 Mundique causa lassat arbitros mundi.
 Quid non Batavum terra speret, Hugeni,
 Rectore tanto, quem Parentis excelsi
 Invieta virtus, indomabilis Frater,
 Et gesta clara bella destinant fama.
 Quem cum creari vellet Imperatorem
 Patrum voluntas, pronus annuit Mavors,
 Plausere cives, federisque consortes,
 Gallus, Britannus, Adriæque potator,
 Et Scotus audax: solus horruit Batis,
 Et savus Astur, & solo triumphantis
 Quicumque nobis hostis invidet laudem.
 Tu vota confer, quique Belgici scribis
 Arcana regni, & tot petacibus chartis
 Responsa reddis, sacculosque rixarum,
 Et litigantis empta Curia verba,
 Nunc decidentis vile jurgium stilla,
 Nunc derelicti triste murmur heredis,
 Nunc qua molestus poscit ara consultor,

*Sereniore Principis fugas vultu :
 Applaudes mecum. Nassava favet genti,
 Defensus illa quisquis hic stetit dextrâ,
 Non victus hosti. si per Elidis campos,
 Olympicosque Pindarus ruit ludos,
 Et amulantum pulverem quadrigarum
 Non emulanda fert in arduum penna :
 Si consulares Malli canit fasces,
 Romaque dominos alius invehit cælo
 Nili poëta, servidoque qui debet
 Cunas Canopo : nec pudebit audaci
 Cantare cantu Belgica soli Patres.
 Quod si superbus altius vehi credar,
 Ceraque niti ; mergar Icarus ponto,
 Pereatque Musa peior optimi civis.*

I N O B I T V M

Clarissimi Viri,

ÆLII EVERARDI VORSTII,

Medicinæ apud Batavos Professoris
celeberrimi.

Manes beati, tuque municeps cæli
 Mens casta Vorsti, qua negata jam terris,
 Mundique fœdis expedita cancellis,
 Tumultuantem cernis orbis orchestram :
 Et nos tragædos, fabulasque, qua dantur,
 Sublimiore tuta sede despectas :
 Si celsus hisce condolet malis ather,
 Superosque tangunt mœsta verba viventium,
 Hos sume questus, consciasque virtutum
 Voces tuarum, nostra quas tibi Pallas
 Inerudito tristis ingemit lessa.
 Plorant dolores ceteri, stupet præsens ;

Cyrrham-

*Cyrrhamque claudens, pallidamque Tyrenam,
Haurire sacri fontis impedit lympham.*

*Quin ipsa frontes irrigans Poetarum
Libethra rarâ labitur dolens guttâ.*

*Ereptus orbi est magnus arbiter fatis,
Domitorque mortis, & labantium vindex,
Et restitutor, & peritus assertor.*

*Qui proruentis tela contudit lethi,
Iamque occidentes, iamque penè clamas
Luces retraxit, staminumque director
Tardavit arte propera fila Parcarum.*

*Cui jura vita, seculique languentis
Imperia, Phæbo deferente, parebant.*

*Hac sensit ipsa, qua superstes excussit.
Hoc ore priscos Gracia imbibit patres,
Senemque Coum, Pergamique doctorem
Studiosa pubes, & scholas Pelasgorum;
Et quicquid olim sapuit Hellas antiqua,
Traduxit ad se; totque damna morborum,
Vita labores, abditas vias lethi,*

*Attenta didicit. Hic senis Stagiraï
Oracula genti prodidit Batavorum,
Medicisque curis tanta verba praestruxit.*

*Quippe illa sacri fœderis ligat nexu
Doctrina prudens, nesciosque Natura,
Cacosque turpis inscientia mystas
Damnat Machaon. non medebitur rectè,
Sanare quisquis, quem volet, stupens nescit.
Nec fata solum, funerumque tot casus
Mens cauta flexit, ingenique nascentis
Caliginosâ voce dispulit vultus.*

*Hunc Federati Martis inclytum fulmen,
Arausiorum gentis & soli Princeps,
Humanitatis vindicem sua scripsit.*

*Vt, qua potentem cura lassat Hispanum,
Orbemque nostrum fulcit, ille fulciret.*

*Talis Lyceo, patribusque Musarum,
 Sic vixit urbi, quodque laudis est summum,
 Sprevisse potuit, quos stupemus, applausus.
 Sed vixit, eheu, fidus ille morborum
 Curator animus, & salutis antistes,
 Recti satelles, & severus exactor,
 Cultor bonorum, victor invidi dentis,
 Industriaque pertinacis exemplum.
 In quo benigno lenitatis adpectus
 Gravitas verenda miscuit decus frontis.
 Abivit, eheu, speque plena natorum
 Terris dicavit vota, spiritum cælo.
 Vbi beatis celsus accubans mensis,
 Humum perosus, seculumque, quod fluxit,
 Oditur aliud, nec salutis humana
 Iam sospitator, corporisque quassati,
 Felicitatis occupat suæ portum.
 Vbi perennes vita protrahit luces :
 Coram tuetur, quæ remota speravit :
 Non luctus illi gaudio comes vadit :
 Nec membra quicquam carnifex dolor frangit :
 Morbi faceffunt, febrisque tot turma,
 Clarusque terris Vorstius, viget felix.*

I N

Diatribas Scholasticas

Cl. Doctissimique Viri

THEODORI SCREVELII

gymnasiarchæ.

Rector Iuventa, ductor effera gentis,
 Scientiarum multiformium doctor,
 Et arbiter perite disciplinarum ;
 Potens docendi, quum docentis ex ore
 Ignara pendet palpitantium turba :

Potens

Potens monendi, quum monere te poscis
 Recalcitrantum dives aula Cyclopum,
 Et insolentis improbus furor secli :

Quis hic serena pulpitum quatit fama
 Novus Palamon ? porticusque doctorum,
 Et perstrepenes maximi lares Phœbi
 Redonat orbi ? quis puertia primos
 Castigat annos ? traducesque dilectos,
 Parentiumque tot propagines latas,
 Semen Batavam, patria renascentis
 Perenne germen, spemque gentis invicta
 Sub iura cogit, & rebellis orchestra
 Retundit ausus ? pandis ora, Schreveli,
 Diserta Rhetor, & scholasticum Belgis
 Regnum reformans, sceptrum padagogorum,
 Trepidumque fasces, & tribunal augustum,
 Totumque cœtus litterarii circum
 Legum catastis vinculisque constringis.
 Hic oscitantum nanias magistrorum,
 Hic imperitos commatum latratores,
 Ineptiarum serios rogatores,
 Scabrasque voces, & superba fastidis
 Elementa vocum, ludicrosque natales.
 Hic sparsa latè regna Grammatistarum
 Arctas ephebis ; dogmatumque congestos
 Purgas acervos. hic nepotibus diram
 Ferocientis Orbili dicam scribis :
 Corylisque lentis, frondibusque nodosis
 Prasfers minacis acre jurgium frontis.
 Hic Tulliaistros verba more mendici
 Ferruminantes, sordiumque priscarum
 Quasi ostiatim luridos petitores,
 Reos laceßis : hic rudes solacismos,
 Feceßque Euandri, Rhetorumque tot morbos
 Arces Lycaïs, puriorque præsaris.
 Hic erudita pubis impigros gressus

Urges triumphis, laudibusque suffulcis
 Avara sama pectora, & facem subdis
 Virtutis æstro. torpidas pudor mentes.
 Incessit atrox, sæculique despectum,
 Vivumque rerum nescis parat bustum.
 Hic facta vitius induit repurgatos
 Natura vultus, & docentium curis.
 Gaudet renasci, ne profana sribligo,
 Illiterata mens, proterva vecordem
 Analphabetis vita reddat ætatem;
 Interque cætus semisfaminatorum,
 Inersque vulgus langueat veternosa.
 Quid prisca jactas Orpheum tuum Thrace
 Flexisse tigres, amniūque veloces
 Stitisse fluxus? horridas Hebri vatem
 Stupuisse rupes? hic tigres Batavorum,
 Rabidumque pectus servida juventutis,
 Osque illud audax, & jecur leoninum,
 Furiasque docta voce mulcet orator.
 Quid sponte grandes credis erigi Thebas,
 Cantuque flecti lubricum pecus Nerei
 Excors vetustas? quid laboribus fictis
 Alcmena natum laurea poetarum.
 Superba donas? sordibus repurgatum
 Stabulum tyranni, sæviensque Stymphalis.
 Et pullulantum fata Lerna monstrorum
 Schola fuere, agrestiumque pugnaces
 Juvenum palæstra, flagitique sæcunda
 Sodalitates. Tu Batauvus Amphion.
 Has condis arces, urbiumque præmunis.
 Virtute portas. Tu renatus Alcides
 Hydram fatigas, & potente doctrina
 Nessum trucidas, frangis ora Centauris,
 Et versipelles arte subdis Anteos.
 Per te aleator, improbusque scortator,
 Perjurus, exlex, cælitumque contemptor.

Et fistuosus, publicusque grassator,
 Et qui superbas inflat impotens buccas,
 Et qui bibaci vina gutture eructat,
 Aeris paterni nominisque decoctor,
 Et quicquid usquam criminum atque monstrorum
 Perdit venustum impuberis decus vita,
 Mundo fugantur. Sanctitas, fides, candor,
 Sororianque veritas fatiscienti
 Redduntur avo. Tu velut mari magno
 Flectens carinam Tiphys, ocsu fesso
 Donas ephobo, jam vigil truces pontis
 Diffringis aestus, & minis procellosum
 Componis aquor; mox severus obstantem
 Hellen flagellas, exuisque Neptunos.

Vir magne, cujus insidens labris regnat
 Vis tanta sandi, quo nec alter hoc caelo
 Aut iussa dicat rectiora cirratis,
 Aut verba balbis aptiora prae mandit,
 Sive explicatos Rhetorum sinus pandis,
 Seu sensa vinculis contrahis Stagiraus,
 Vel in recessus grandium poetarum
 Doctor recedis: Iam Palamonem Belga
 Audit loquentem. dumque gymnasi priscos
 Evolvit ortus, regibusque calcatos
 Legit penates, atriumque Pelida,
 Sublime majestatis ardua limen
 Veneratur ultro, & fascibus tuis charos
 Subdit Quirites. Ipse vocibus doctis
 Recoctus infans, jamque plus sibi notus,
 Fidem Tonanti, lumen ingenii fama,
 Consulta Patria, verba commodat rostris,
 Seque esse gaudet, qualis hauri potest nasces.

Ad

ISAACVM DORISLAVM,

quum Iuris V. D. crearetur.

CVi pulvis oci, & padagogicum murmur
 Ferulaque tristes, & recocta ter crambe,
 Et elocati temporis dies lenti

Ere&ioris mentis indolem frangunt,
 Animumque sellis mancipant magistrorum;
 Isace, quin te seculo tenebroso,
 Vmbaticoque nomen eximis ludo,
 Et inquietæ prælegentium turba?
 An illa Graji docta suada sermonis,
 Ori,que Latii prædicanda majestas,
 Sophiaque sacrum pectus, & labor Phœbi,
 Servire semper poscet? & fremet voces
 Rudi Iuventa, barbarasque purgabit
 Illitteratis sordibus diu chartas?
 Captivus istis quando liber è vinclis
 Tibi vacantem spiritum trahes latus,
 Patria decorus? num Schola sacramentum
 Illiberale, pertinaxque dixisti?
 Nec sat superque laudis indigens fama
 Attrivit auri primulum tui florem?

Fallor. verendos en tibi lares pandit
 Astræa virgo, & prisca Caesarum jura,
 Ac purpuratas expedit Themis voces,
 Legesque regni, multiplexque sufflumen
 Prævaricantis dictat ausibus mundi.
 Hac arte nixus, altius Deum sedes,
 Fastigiumque laudis, & procul vulgo
 Ignaviaque disitas domos scandis,
 Olidisque sensim pulpitis virescentes
 Subducis annos. altioribus curis

Debe-

Debetur ætas ista, qua sui juris
 Spectare Soles, plusque candidos possit.
 Non sat, Iuventa profuisse; jam rostris
 Virisque sacri sensa juris imperti;
 Et ipsa tecum patria salus crescat,
 Tuasque laudes commodis suis jungat.
 Ecquid Palamon, Orbilique clamores
 Tardant euntem, ignobilique concludunt
 Cœlestis aura portiunculam circo?
 Vir doctæ, vir venuste, flos amicorum,
 Balbutientis hætenus schola verna,
 Lam majus adflet impetus tuos Numen,
 Tandemque vinctæ mentis expedi robur.
 Servire nescit, quem Senatus augusto
 Investit auro, pileoque libertas.

IN HONOREM
 LEONARDI SYPESTEYN,
 I. V. Doctoris.

Prastans Ephebe, corculum Camœnarum,
 Constans Batava humanitatis assertor,
 Et summe cultor elegantia morum,
 Vindex severi Iuris Imperatorum,
 Quos vel superbis Roma collibus quondam,
 Rerumque dominos Occidens salutavit;
 Vel quos Eoa parte vidit augustos
 Helle sepulchrum, barbarusque Thrax pavit.
 Seu jam profundos disputator illustras
 Legum recessus, Italosque doctores,
 Trucesque Baldi Bartolique rubricas,
 Balbutientis seculi sacras voces,
 Torque involutam nubibus Themim pandis:

Seu jam decorum verticem tibi lambit
Phœbae laurus, Caesarumque concedens
Indulta Pallas magna verba transcribit :

Exurge curis expedita morosis
Mens docta tandem, desidisque jamdudum
Spretor Vacuna, ingloriique languoris,
Vocem Poëta gratulantū hanc audi :
Excelsa virtus indolesque non vilis,
Discreta vulgo, semet erigit semper ;
Novoque gestit ire celsior motu,
Contenta nunquam. vivida fœcum mentis,
Ignesque sufflat laudis aura sopitos.
Nec precia spernit, anxieque nec poscit
Honestus ardor. illa spernit & damnat,
Majora meritis qua sibi dari credit.
Quæcumque lenis gratia favor confert,
Aliena ducit, emta nec placet fama,
Veniamque sperat inscientia nullam.
Sic teste Leida, pectus ussit erectum
Fax ista laudum, gloriæque viis primas
Fastidiosas oris moras rupit.
Nec docta Phœbi templa lentus intrasti.
Aut te sequentum studia ponè spectasti,
Sed quâ præbat turba litteratorum,
Sitiensque honoris alter, acer iuisti.
Et qualis ille fervidos rotat currus
Superbus Hiero, totque despicit retrò
Ducum quadrigas, quas vel Isthmum littus,
Vel vidit Elis, carceres tuos linguis
Gradu citato, terminique jam compos
Apollinari laureâ caput cingis,
Plaudentiumque vota colligis latus.
At tu, beate, sive patria solves,
Quæ docuit ipsa, sive regna Gallorum,
Vereresque Celtas, Ausonasque spectabis,
Iusti memento, nec leves puta voces

*Themidos verenda, & (ah) labantis Astræ.
 Tua scita præsta, sanctiorque commendet
 Doctrina mores. alterum cave ladas,
 Suumque Titius auferat, suum Caius.
 Non cura fallax pestilensve donorum
 Decidat a quo, nec malus clientelam
 Consultor unquam commoda improba causa.
 In lege jus sit. non diserta laudatur,
 Effronsque jura mentientium lingua,
 Vocisve multum differentis orator,
 Sed recta suadens, nesciusque mercari.
 Sic jura Minos gentibus dedit quondam,
 Sic Sparta causas dixit è tribunali,
 Sic gratia expert pallidique livoris
 Tot inferorum versat Acacus sortes.*

Clarissimo Viro,
PETRO SCRIVERIO,
 novam Tragœdiarum Senecæ & aliorum
 Editionem paranti.

D*Um luctuosi carminis tragediam
 Molitur orbis, & cruentos induit
 Bellona vultus, dum Thyestes, & novus
 Tumultuantem pulsat orchestram Creon;
 Dum savus altis Pyrrhus instat arcibus,
 Et execrandi nurbus adventant dies,
 Phryges fugantur, & maritis dissita
 Lugent Creusa, prisca Troas luditur,
 In se feroces tota convertit manus
 Europa demens, & furentem pellicem
 Imitata natis ipsa sæccenset suis:
 Tu Martialis doctæ Scriveri jocos,
 Pariterque grandes vltis Annai sonos,
 Et insolentes scæneras luxi nova*

*Veterum cothurnos, Delphicaque praesides
Quasitor urna litteratorum gregi.*

*Ex sanguis illa nempe conflictatio est,
In quâ triumphum victor & victoriam,
Victusque cladis percipit fructum sua.
Stant bella calamo: nulla regnorum situs,
Aut invidenda regibus cubilia
Materia litis. obritos fædo situ
Purgare sensus, involuta pandere,
Et impeditos lectionum compedes,
Erroneamque vindicare dexteram,
Hoc agitur omne. quisquis Oedipus fuit,
Aut Sphinx acuta, vel peritus arbiter,
Applaudit illi tota censorum schola,
Musisque amicis gloria palmam refert.
Hac arte lacerâ pelle fædus Hercules
Nitet serenus. gaudet excuti suos
Atreus furores, & Thyestis ferculum.
Hac arte rursus Oedipus felicior
Lumen recepit; temporumque injuriâ
Distractus iterum Virbii currus ruit,
Sed restitutus. proximum Thæbo caput
Tiresia divûm clarius pandit fidem.
Oracula reddens. rapta filii manu
Redit Iocasta vita, teque vindice
Adest petitus omnibus votis Creon.
Quin Hecuba multis involuta plexibus,
Ut dixit olim, filios plangit suos.
Fugiens Iason redditur, mater furens
Discerpta multis membra colligit locis.
Sed ille laso mollis Ægisthus thoro,
Et bellicosi conjugis conjunx latro,
Dolent nefandum litteris prodi scelus.
Alcmena gaudet obsitum caligine,
Lentaque sæcli rabe confectum decus
Redire nato. ringitur Caesar Nero,*

*Octaviaque vellet occasum sua
 Oblivioso suppressi silentio.
 Tu nil moratus monstra, pristinum decus
 Scena redonas; dumque picta fecibus
 Detergis ora, purius multo pater
 Tragædiarum nostra pulsat pulpita.*

*Inimice vates gentis Hispana, tibi
 Cur illud adeò gentis Hispana placet
 Hostile carmen? cur iniqui lictoris
 Tractas Poëtas? an novenarum chorum
 Non tangit ira, si qua Principes ciet?
 Nec sava Musas odia sceptrorum premunt,
 Neuterque Apollo est? Omnis assurgit tibi
 Recentioris docta seculi cohors,
 Grataque fasces mente submitunt suos.
 Sic dum sepultis vindicas scriptoribus
 Priscos honores, posthumam laudem feres.
 Non ille lethi dentibus teri potest,
 Qui litterarum principes vetat mori.*

Ad Nobilissimum Virum,

G O D E F R I D V M
de H A E S T R E C H T,
 varias Sciotericorum formas Astronomica
 arte delineantem.

T*V, qui citato promotes cursu diem,
 Sororiaque crederis lucis parens,
 Auguste Titan, magne mensor ætheris,
 Pelusiorum gentis admiratio,
 Et sanctus horror, qui per obliquos sinus,
 Chela,que Cancris, & fronte submissa Caprum
 Gradu retorto fervidos currus rotas:
 In quem vetustas primus annorum vias
 Caesar reduxit, Cynthiaque motibus
 Inordinatos arte transtulit dies:*

*Subsiste paulum : siue jam recens mari
Emersus umbras contrahi sensim cupis,
Seu vectus aëthrum rectior gentes feris,
Seu fessus alnum fluctibus mergis diem,
Fumansque vultus terra dispandit tuos.*

*Metitur orbem pertinax industria,
Cœlique spatia circulo claudit brevi
Proles Promethei, & temporum signat notas.
Tu per patentes ætheris vadis domos,
Raptusque verum scribis in cœlo diem ;
Horasque paribus explicas vestigiis.
Hic in tabellis orbitam pingit tuam,
Et usitatas ponit horarum moras,
Cursusque rarus artifex, mimus tui.
Te prodit umbra, quoque cœli cardine
Currant jugales, monstrat humanus labor.
Stat plana, & aquo deserit libramine
Inflexa nulla parte terram lamina.
Quam recta tenuis linea secat via,
Mediumque Superis figit & mundo diem.
Hac limes ille est, umbra quo brevissima
Septentrionis dexterum ferit latus,
Nullamque cernit bis quotannis machina
Obliqua nusquam, quo Syene torrido
Supposita Cancro nescia est umbra semel.
Transversa rectis ducitur mox angulis,
Tangitque primam norma, quo distans pars
Statione tellus, hic cadentis lumina,
Nascentis isthic indicet Solis jubar.
Hanc umbra lambens parte quartâ circuli
Distat priori, & sexta mortales pigros
Vel poscit hora manè, vel sera expedit.
Quas inter alios scribit horarum situs
Mens arte certâ, qualis emensus polum
Colurus alter, doctus index temporis,
Terra incubantem diffecat cœli viam.*

Exinde

Exinde gnomon fixus umbram projicit,
 Tenebrisque spatia certa designat suis.
 Indocta non hunc ponit in circo manus,
 Sed gnara rerum. cernis ut celso micans
 Cynosura cælo, nec Batavis occidens
 Hoc orbe justo surgat è terrâ gradu,
 Axisque curvo permeet centrum situ?
 Hac lege gnomon cuspidem tollit suam,
 Austrumque spectat hinc, & hinc septem videt
 Borea triones, horridumque Caucasum,
 Vbi Solis expers mensibus sex incola
 Tethyn perenni damnat adstrictam gelu.

Nec plana solum dicit horarum machina:
 Erectus altis asser assurgens locis,
 Terraque recto dissidens libramine
 Partitur illas. flectit in muro calens
 Pyrois habenas, terminosque conspicit
 Motus diurni lucis aurea parens.
 Hic arctiore verus horarum situs
 Regione distat, anguloque prominens
 Angustiore pendet ad poli gradus
 Stylus relictos. versat ætheris domum,
 Totamque sphaera obliquioris indolem,
 Mens erudita. fabricat Gallis suum,
 Suumque Iberis, atcolisque Vistula,
 Heterosciisque, fervidisque Amphisciiis,
 Perisciiisque frigidis tempus notat.
 Fluxere Græcis Solis indices aqua,
 Horasque mensa est discrepantes clepsydra.
 Imitatur illas, & vetustis invidens
 Hic Belga seclis vindicat palmam sibi.
 Godefride, quò non igneus mentis tua
 Perrumpit ardor, visque cælo debita?
 Quos Archimedes circulos duxit senex,
 Et quos Pelasgus docuit Euclides sinus,
 Triangulique multiformis indolem,

Numerosque doctis legibus coërcitos,
 Transversa quoties aquet orbem linea,
 Quadrata quantum circulari discrepet
 Figura, nosti. vasta jugerum loca,
 Pressasque valles, montiumque vertices
 Metiris oculis. nec satis tellus tibi
 Vilisque arena est. scandit editos Deum
 Animus penates, quaque servat Parrhasin
 Vrsam Bootes, & triangulum micans
 Meruit locari, Siriusque urit solum,
 Spectator hares. hic nefas visum tibi
 Nescire, quantis passibus cœli ruant,
 Ut summus orbis inferos trahat Deos,
 Sequensque lentè vadat adverso gradu,
 Stellasque raptu vellet harentes suo.
 Quibus ille tardus exeat vestigiis
 Platonis annus, tertiusque qui queat
 Trepidare motus. cur propinquior premat
 Diana fratrem, nunc remota deferat.
 Cur illa plenas porrigat mundo faces,
 Conjuncta nullas, cur subinde cornibus
 Adspectet Ortum, Cynthia sequi velit,
 Moxque antevertat. cur Draconis horreat
 Vterque nodos, cur petulantior Venus,
 Nunc ire, stare, nunc retrogradi audeat.
 Qua parte cœli noctibus minans dies
 Aries adequet, latiusque non sinat
 Solem vagari Cancer. ut terram super
 Exorta serò Pleias Autumnum ferat.
 Qua zona radiis urat infestis caput,
 Qua temperatis gaudeat caloribus,
 Quas non solat à Iuppiter damnet nive.
 Quantum Deorum tecta nostris sedibus
 Semota distent : quotque dimensus pedes
 Titan coruscans, Marsque supputet minor.

Hac arte fœda disides inertia,

Vulgum-

*Vulgumque spernis, sanguinique nobili
 Nunquam labantis fœneras fama decus.
 Sic astra Caesar didicit, & Solis vias
 Ostendit olim gentibus. sic circulos
 Arasiorum pingit, inter prœlia,
 Princeps stupendus. sic Olympi machinam
 Atlas superbis fulsit cervicibus:*

Ad Clarissimum Virum
ARNOLDVM BUCHELIVM,

In Huberti Goltzii libros de Vitis Cæsarum
 ex numismatis Rōmanis
 restitutis,

H E N D E C A S Y L L A B I.

Virtus Aeneadum, duces Quiritum,
 Stantem curribus effedisque Romam,
 Et Romæ dominos, & illa prisci
 Seclis nomina, Romæque stirpem,
 Nobis Goltzius exhibet videndos.
 Tu præbes mihi, Bucheli, legendos.
 Devotasque animas perennitati
 Transcribis mihi, lege non loquendâ.

Speciō Iuliaden, verenda qualis
 Dictator tulit ora, vel remissâ
 Obnubit caput infulâ sacerdos.
 Agnosco phialasque, laureasque,
 Et stellas, aquilas, decempedasque,
 Vexillum, capedunculas, aratrum,
 Cultros cum lituis, faces, patellas,
 Urnas, pilea, Flaminum secures,
 Et quæcunque sibi poposcit augur,
 Et quæ promeruit sibi triumphans.
 Hic cernas patria decus parentis,
 Cernas indigetem, suosque qualis

Deducat genitore Caesar ortus,
 Ænea Venerisque matris ora,
 Seu victrix fuit illa, sive felix,
 Seu malit Genitrix Deum vocari.
 Luget Gallia perditis trophæis,
 Lugent Teutones, & pater bicornis
 Romanas vehit invidus cohortes.
 Ægypto domitâ ruunt carina,
 Et frendet Crocodilus, ampla Nilis
 Rostris ostia permeat viator.
 Vltor Brutus adest, trucesque sicas
 Ostentat Latio, comesque Cimber
 Tollit pilea fascibus receptis.
 Indignor caput improbum ferocis
 Antoni, Lepidusque me triumvir
 Plus vultu reficit gravi, decoro,
 Dum victor domat Asturas superbos,
 Exarmatque Tagum, ferumque Batum,
 Aut grandi sedet altior caballo,
 Aut curru dominam pererrat urbem,
 Aut vastos regit imperator Afros,
 Aut sevi exuviis furit leonis.

Risi tergeminas sodalitates
 Antoni, Lepidique, Caesarisque,
 Non hostes satis, aut satis benignas,
 Non charos satis, aut satis malignos.
 Vibrant Armenii graves sagittæ,
 Vincit Ventidius, duplexque serpens
 Hinc illinc capiti imminet, viroque.
 Iungit castra manus, fides maniplos,
 Ægyptum Latio; sereniore
 Expandit mulier superba vultus,
 Et sculpto Cleopatra fulget auro.

At tu, qui titulis Deum triumphas,
 Vatum grande decus, decus juventa,
 Iam Consul toties, tribunus, augur,

Divinate patris, trophæa præscò
 Octavè tua colligis metallo.
 Iam Trinacria, jam subacta Memphis,
 Victrices tibi consecrant figuras.
 Sacrat Bilbilis ipsa, Cantaberque,
 Et qui signa gerit reducta Parthus.
 Te Germanice posteri loquentur,
 Dum Chaucos, Frisiosque, Saxonasque,
 Catthos subdis, & impigrè Visurgis
 Accenses spoliis tuis pharetras.
 Sub te Rhenus arundifer recumbit,
 Lugent Vindelici, novisque victi
 Præbent præmia pineam triumphis.
 Aras intueor, bases, columnas,
 Cippos, quercea sæta, tot quadrigas,
 Deductos peregrè tibi colonos,
 Taurorum iuga, quosque Græcus, Afer,
 Europæque Asiæque latus orbis
 Sculpendo tibi nuncupant honores.
 Cedunt arma toga, ferocientem
 Claudunt templa Deum, tuosque felix
 Ostendit mihi Capricornus ortus,
 Ac lauri tibi militant perennes.
 Mox sæstos mihi Consules recludunt,
 Et qua Cæsaribus priora seris
 Currunt sæcula, temporumque sæsces,
 Gallos, Semproniosque, Claudiosque,
 Piætores, Rutilosque, Iuniosque,
 Flaccos, Posthumios, Atiliosque,
 Fortes Scipiadas, Paterculosque,
 Cottas, Æmilios, truces Metellos,
 Et claros domitis duces Faliscis,
 Et claros Siculis duces subactis,
 Captisque Insubribus duces evantes,
 Et victum Fabio morante Pænum,
 Pressis Sardibus inclytum Mithonem,

*Imbelles Ligures, Getas, Cethegos,
 Et Gracchos querulos, graves Catones,
 Mixtosque omnibus alites galeros.
 Quid Drusos referam? quid Africanos,
 Pisones, Curiosque, Cassiosque,
 Scauros, Cacilios, Papiriosque,
 Et capto Marium serum Iugurtha?
 Quos ne dicere singulos laborem,
 Quotquot Romulidum duces fuisse:
 Quotquot Goltzius exhibet videndos,
 Tu præbes mihi, Bucheli, legendos.*

IN HONOREM
 IOHANNIS BODÆI
 à STAPEL,
 Medicinæ Doctoris.

V*eteres Telasgi, palliata natio,
 Et vos togati gentis Italæ patres,
 Veneranda senio turba, prisca gloria,
 Et eruditi prima nominis parens;
 Quos ipse quondam mille morborum vices
 Gratasque vitæ Cynthia docuit moras;
 Tunc, cum renatum Virbium mundo daret
 Ars Æsculapi, territisque curribus
 Discerpta membra redderet Phœbi puer.
 Et tot cadentis Græciæ Phrygiæ manu
 Sagax Machaon duceret lentè necēs:
 Spectate Batavos, Belgicæque porticus
 Augusta templa, litteratorum domum,
 Sedes amœno destinatas otio,
 Circumque honoris, & bonæ famæ scholam.
 Majora certè, nec probata Cecropi
 Momenta laudum posterì persolvimus
 Docta Iuventa, quam laboris orbita*

*Ad summa rerum vexit, & scientia
Ardor profanus segregavit usibus.
Tollit superbâ sede praeclarum caput
Phœbi sacerdos, & decus subsellii
Sublimioris altius mentem vocat ;
Nec humile quicquam, seculique ineptias
Apinasque vulgi, futesque nantias
Spectare suadet. laxat effusos sinus,
Virumque monstrat digna majestas toga.
Et ille celsas pileus radens comas,
Insigne pulsa servitutis, libera
Placitis magistri fensa doctorum expedit.
Semperque servum, semper obsequens pecus,
Et usque sectans antecedentum gregem,
Erectus odit ; nec faventibus Diis
Didicisse credit, qui docere nesciat.
Digito coruscans annuli solers labor
Precium sciendi pensat, & tot artium
Tractus patentes, disciplinarum modos,
Totumque Phœbum circulo claudi docet.
Sociata dextra dextra Musarum fidem
Adsurat obses, symboloque publico
Damnât Camœnas mentis indigas bonas,
Sterilesque rixas litterarii fori.
Hic savientes commatum super situ
Criticas cohortes & minaces paginas :
Hic obsoletis sordibus Tacitæ,
Vel discrepante lectionum indagine,
Blattaque morfu, dentibusque aranea
Enata bella, rupta fratrum fœdera,
Odiisque fœta pectorâ, atque irâ gravi.
Nunc clausa celsis charta pulpiti jacens,
Hoc scire nos vult, quod reservat abditum.
Nunc ipsa celsis charta pulpiti patens,
Crebro labantis ingenti prodit vicem.
Dum nostra facili miscet ignorantia*

Huma-

*Humanus error scita, nec totam cupit
Aut se videri vel recondi veritas.
Non ista Pallas sedibus sanxit suis
Monumenta laudum, nec nepotibus Remi
Corona doctum dignior cinxit caput.
Non sic Lyceo, non Cleanthea domo,
Non Socratea gente prodit puer.
Qualis sub axe Belgico fama vadum
Tentat Bodeus, invidique nominis
Decus reportat, & serenum verticem
Latus paternis inferet penatibus.
Habet omnis atas aestimatores boni,
Sapientiaque rarioris arbitros;
Non pretia recto desuere, non favor.
Suique magnis debiti virtutibus
Plausus fuere, nec recentis seculi
Aut posterorum cura segnior fuit.
Nunc vos favete, quotquot herbarum trahit
Insons cupido. tu Camænarum pater,
Latè patentis magne lustrator soli,
Et tu virentes Flora diducens sinus,
Manesque, clarus quos beavit Atrebas,
Fovete luvenem, quem triumphali vehis
Doctrina curru. vestra non segnis sacra
Veneratus hospes, graminum quidquid suis
Extrusit agris vasta mundi machina,
Ter mille servat paginis reconditum.
Illi corollam dii, deaque, necesse,
Ter mille textam frondibusque & floribus.
Sic doctus ille mille lector graminum,
Examinator mille fibrarum sagax,
Censor colorum, mille promus nominum,
Herbasque pernox interens & exedens,
Herbis tegatur vivus, herbis mortuus.*

Ad
IOSEPHVM VORSTIVM,
I. V. Doctorem.

INusitatum cur mihi barbitum,
 Sstique sædam tendere me chelyn,
 Iosephe, cogis? cur triumphos
 Dedecoras strepitu poetæ,
 Me vate famam, pilea versibus?
 Cur invidendis clarus honoribus,
 Nec testis expers, vile speras
 Pauperis officium Camæna?
 Dos ipsa virtus est sibi: quam sequax
 Licet procetur nominis ambitus,
 Se debet avo, sola victrix
 Invidia, immemorisque sati.
 Crescis merendo, nec titulos tibi
 Ignava scribit gratia; nec favor
 Aut servit indigna Iuventa,
 Aut vitium precio coronat.
 Tu juris acri presidio potens,
 Intorta legum dogmata diffecas.
 Tu Principum consulta gnarus
 Excutis, & sinuosa Baldi
 Præcepta pandis. Tu Decios sagax,
 Accursiosque, & nomina labili
 Erepta sæclo, quæque terris
 Sol Oriens dedit, Occidensque,
 Edicta Regum digeris arbiter:
 Gravesque iussus Casarei fori,
 Et vindices recti secures,
 Et scelerum recitas catastas.
 Astraæ tali praside latior
 Terras revisit: jura legit reis;

Nec

*Nec innocens causa vacillat,
 Nec veniam meruere culpa.
 Privata cedunt commoda publicis ;
 Emptum tribunal displicet ; & manus
 Avara lucri, quæ nefando
 Iudiciis famulatur auro.
 Cives tueris : fraudibus obicem
 Obdiu profanis : te lachrymabilis
 Pupillus exorat, rogantque
 Te vidui gemitus patronum.
 Præstat trophæis tuta domi salus,
 Victisq; Iberis iustitiæ rigor.
 Plus, jura condidisse Belgis,
 Quam peregrè domuisse Calpen,
 Formidolosis vel mare clasisibus
 Stravisse totum. Scipiades pater
 Plus cive servato superbit,
 Quam domitis Numidum sarisit.
 Quin litterato nobilis otio,
 Per Graja raptus compita, Græcia
 Fontes bibisti, nec Latina
 Inferior studiis Minerva.
 Nunc vinctus alâ præpetis ingenti,
 Vatum beatos sollicitas choros ;
 Nunc voce sacunda disertus
 Attonito loqueris Lyceo.
 Mox erudito das Venetum patri
 Chartas Philippi, & fluctibus Adria
 Infers Batavorum labores :
 Et veteris monumenta mundi.
 Augusta nescit mens spacio capi ;
 Quocunque laudum fervida vis vocat,
 Grassatur audax, impetuque
 Insequitur generosiore.
 At cuncta blanda fama modestia
 Momenta honorum transilit, & novos*

*Doctrina successus decenti
 Dissimulat pudibunda vultu.
 Beate Vorsti, Palladii decus
 Diffunde regni; & Celtica dum petis
 Illustris arva, vorticoso
 Insinua titulos Garumna.
 Ne docta Rheni pignora Sequana
 Cedant alumni. Laxius explica
 Laudum theatrum, nec tribuli
 Sufficiat placuisse Belga.
 Sic Leida jactet Vorstiadem suum,
 Sic tanta Fratri gaudia divide,
 Sic Ælium reponere terris,
 Et patrio cineri parenta.*

In Vetulam libidinofam.

S*unt, quas dedecorant hiulca naris,
 Obstipum caput, & retorta cervix,
 Aut centum facies arata rugis;
 Sunt, quas depreciant putres mamilla,
 Et fœdis recubans caper sub alis;
 Illi dens veluti ferocis apri
 Pando prominet ore, pendulumque
 Labrum non finit admoveere labro:
 Hanc gibbus populo eximit Quiritium:
 Illa est cernua, & ista prona multum
 Terram vel gradiens deosculatur:
 Claudam spernimus, odimusque luscum,
 Et balbam, tremulamque, garrulamque.
 At tu Tartareo tremenda vultu,
 Mater Tisiphones, soror Megara,
 Orci filia, squalidum cadaver,
 Impurissima sordum cloaca,
 Dum pruris nimis, & libidinosa es,
 Vno in corpore plus habes malorum.*

Clarissi-

Clarissimo doctissimoque Viro,
D. THEOD. SCHREVELIO,
 pro missis filiolo libellis scholasticis,
 Gratias agit pater Hendecasyllabis.

Mittis munera, Schreveli, libellos,
 Quæ possunt pueri placere patri:
 Mittis munera, Schreveli, libellos,
 Quæ possunt puero placere patri.
 Illic Grammaticos tonare casus:
 Illic Rhetoricum sonare schema:
 Illic dactylicum rotare carmen:
 Illic verba referre Tulliana,
 Et fraudes recitare disputantum
 Addiscent pueri rudes, tenelli.
 Quo Flaccus socios suos aceto;
 Peccantes sale perfricet Quirites:
 Quam tristes elegos remittat exul
 Vates, per Scythicas vagus pruinas:
 Quo cantu Corydon, feroxque cultu
 Tellus gaudet: ut truces poeta
 Gradivi litkos canorus inflat,
 Et grandi triba consonet Maroni.
 Hic voces repetunt suas Athena:
 Pelida stomachum legunt Batavi;
 Romanosque duces, & illa belli
 Quondam fulmina Romuli nepotes.
 Fastos Sulpicius sacros recludit,
 Iudaosque patres redonat orbi.
 Et postquam pueris miscella terra
 Visa est gloria, & eruditionis
 Tanta portio vilior videtur:
 Spectat pugio siderum meatus,

Spectat

*Speñat retrogrados superbus ignes :
 Atque inter Veneris, Iovisque cyclos,
 Inter Signiferos, polos, triones,
 Zonas, Andromedas, lyras, sagittas,
 Et pisces, aquilas, canes, leones,
 Fastidit ferulas, scholas, magistros,
 Ipsis altior ipse jam magistris,
 Cunctis doctior ipse jam Lyceis.*

*Hac dum munera mittis, ac libellos :
 Libros mittere dico, non libellos :
 Quin grates toties loquor datori,
 Quot donas puero meo libellos.
 Quorum qui benè pondus aestimarit,
 Nullos dixerit esse plus apertos,
 Nullos dixerit esse plus disertos.*

Ad

CONSTANT. HUGENIUM,

E Q V I T E M,

Poëmatum suorum libros Latino, Gallico,
 Italico, & Belgico sermone
 edentem.

O Cella Batavum, sidus Itali soli,
 Britannia Phœbe, Suada gentis Gallica,
 Cultor Latini nominis, togæ decus,
 Et inquieti digna portio fori,
 Sodalitatis erudita cœrculum,
 Omnisque plena pyxis elegantia,
 Quem magnus ille triplicis regni pater,
 Hæresque Elisa regia tangens manu
 Vulgi profanis segregavit cœtibus,
 Et invidendo consecravît ordini :
 Ut quum disertis implicaris vatibus,

Chartas-

*Chartasque volvis, & levem Gnidi Deam,
Nixumque centum fraudibus Cupidinem
Doctè flagellas, nominis tanti memor,
Equitumque fama, nobilisque sanguinis,
Dextram labanti commodares patriæ:*

*Quò te Poëtam raptat insolens furor
Tua Camæna? qua Thalia, quis novo
Grandes cothurnos Phæbus aptavit pedi,
Nec usitatâ ducit in cælum viâ?
Non sic priorum lingua Belgarum ferax
Sese locutam meminit, ipse quum suis
Leges Cherusces ductor Arminius daret.
Non victor isto VVestphali gentem soli
Affatus ore est, quum cruentis cadibus
Aquilas Quirini terra stravisset ferox,
Positumque longè Roma sentiret malum
Tu barbarorum verba Celtarum sagax
Nobis recudis. tu propinquos Nereo
Populos virrenti laureâ vates beas,
Latiumque reddis Belgio, Cirrham mari,
Heliconæ Cattis. tu Caballinos doces
Potare fontes salsa regna Tethyos,
Clarisque lymphis ora Teutonum lavas.
Seu quum stupendus vespertas amantium,
Umbraticæque porticus deliria,
Nemorisque grati basia, & murmur sacrum
Cantu revelas: siue moribus juvat
Ineptientis seculi nasum dare,
Fluxasque semper vestium lacinias,
Et implicatos perfricas bracca sinus.*

*O flos virorum, debitum cælo caput,
Secretioris magne possessor Dei,
Animaque grandis hospes, & Iovis labor,
Quàm nos, & omne, quicquid est vatium uspiam,
Post te relinquis, totque scriptum gentibus
Nec amulandum posteris cantas melos?*

Est,

Est, cui perennis fœnerat fama decus
 Germania Pallas, & perunētus fecibus
 Tumultuantis vultus ultor Velsii.
 Fuit Secundus, quem venusta, quem jocans
 Neera blandis vellicavit osculis,
 Suusque Latias traxit in Musas furor.
 Sunt quēis iuaves Sequana placent Dea,
 Ligerisque Siren. cuncta concessit tibi
 Natura solers, dum quadruplici sono,
 Apollinaris pleetra barbiti quatis.
 Sic altiores usque spiritus gerens,
 Affaris omnes, Belgiique terminis
 Exis poëta, nunc Latinorum Albulam,
 Nunc blandientis pocla Matrona bibens.
 Mox te Britannus verba conantem sua,
 Et cernit Auson, Italoque Vandalus
 Permixtus ori. nulla non civem suum
 Te terra credet, nulla non vatem colet.
 Quò plus laborum restat, & se latius
 Diffundit Helicon, impetus urges tuos,
 Novâque laudis pectus accendis face,
 Nec scire non vis, scire quod quisquam volet,
 Qualis per alta montium cacumina,
 Libyaque valles impotens sui ruit
 Ferox leana, cui perurens Sirius,
 Aut cura raptâ proles indomabiles
 Accendit iras. illa fontis limpidi
 Vestigat ortus, omne scrutatur solum,
 Nec antè cessat, quàm repertus dispulit
 Insanientem Nilus aut Nigris sitim.

Ad
I A C O B U M P E T I T I V M,
Advocatum Vltrajectinum.

Qui virtute petis Deum penates,
Doctis omnibus expetis probari,
Nec quicquam petis, haud tibi petendum:
Non arii malefidus appetitor,
Non laudum malefanzus expetitor:
Quem suum Charites, suumque Tallas,
Et suum Themis, & suum Sodales,
Et conjunx petuit, petit, petetque,
Bonis omnibus expetite, qui me
Convivam toties petis petite,
Nomen conveniens habes Petiti.

In helluonem.

Heri vocatus venit ad meam coenam,
Quo nil virorum Sol gulosius vidit,
Nec esitasse plus queat Saguntipus,
Mutinaque civis, aut Cyclopicus venter,
Orcique custos, & vorax Phari monstrum.
Lactuca primum sessilis gula cecidit,
Praludiumque vile perna coenanti.
Strinxit petaces pinguis ossa gingivae,
Artocreaque transiere fumantes,
Armusque ovillus dentrum minas sensit,
Etiam scolopax pasta, prada brumalis.
Moxque ore eodem pectus anseris condit,
Quin sex placentis una bucca distenta est.
Torque esculenta diluit tribus tandem
Vini lagenis, & liquoribus coctis.
Posthac Milonem ne suum Croton jactet,
Taurum vorare possit & Milo nostras.

D. VVIL-

D. WILHELMO HERBERTO

Comiti Penbrociæ, Supremo Aulae Re-
giæ Præfecto.

S C A Z O N.

H Eros, Britanna fidus inclitum terra,
 Illustre regno nomen, & decus sceptri,
 Qui penè spretis solus annis Musis,
 Batavoque precium grando fœneras uati,
 Fautorque laudes asseris poëtarum:
 Seu jam tiaras purpurasque suffulcis
 Nestor verendus: seu remissus à curis
 Regum labores lubricamque perpendis
 Sortem potentum: seu receptus in Cirrham
 Vatum serenis cantibus diem fallis:

Hunc, qui per atros Neros venit fluctus,
 Viasque longè permeat procellosas,
 Leni libellum, prædicande Macenas,
 Continge dextra. laudibus tui Regis
 Vacat, tuumque nomen exhibet Belgis.
 Si plura poscis, consecrabo me totum
 Tuas ad aras. quoque majus band possum
 Donare, dono, mancipoque Barlaam,
 Tanto poëtis omnibus minus clarum,
 Quanto es Britannis omnibus magis charus.

Honorì Doctissimi Iuvenis,

HERIBERTI de BEAUMONT.

de Nummis creditis, mutuo, commoda-
to, deposito, &c. disputantis.

P Allens Nummule, tinniensque numme,
 Dati nummule pignoris redemptor,
 Obses nummule, commodate numme,

Quem

*Quem nec credere vult bonus libenter,
 Nec quem reddere vult malus libenter :
 L'is Nammule mater, & sequester,
 Eversor male numme nummularum,
 Lucrator bone numme nummularum,
 Qui nunc hunc potes obligare, & illum,
 Nunc fidem vadimonio revincis,
 Nunc egentibus alligas penates,
 Agros, pradia, & incubare mæstis
 Noctes porticibus soles, diesque :*

*Quam tu per populos potens & urbes,
 Regum maxime, verticem superbum
 Circumfers, dominator Vniuersi !
 Quam te vocibus invocat disertis,
 Argenti graui esuritione
 Aula cultor, & haurit usque ad ossa
 Clientem penitissimis medullis !
 Quam te castra cohorsque pessimorum,
 Et furti venerantur institores !
 Quam te templa colunt, & are cunctos
 Vendens sat modico Deos sacerdos.
 Quam te per Scythicas vagus priuinus,
 Quam te per Libycas vagans arenas
 Mercator malesanus expetisset !
 Quam te numina summa litterarum
 Summi numinis instar osculantur,
 Et seras tibi lucubrationes,
 Et chartas tibi consecrant & artes !*

*En Toxander, & optimi parentis
 Proles altera, gratulante Leida,
 Causas exequitur pecuniarum,
 Et leges tibi praelegit severas.
 Format pignora, mutui patronus,
 Docet depositum, rursusque casus,
 Et tot nequitias maligniorum,
 Et tot nequitias potentiorum,*

Conatur tribus explicare chartis.
 Illam post operas laboriosas,
 Curas multiplices, nec otiosas,
 Post laudum titulos, licentiamque,
 Iuris pramia, pileum, togamque,
 Inter caussidicos tuos loquentem,
 Inter virgineos choras amantem,
 Et mox conjugis optima maritum,
 Et pulchra sobole beatorem,
 Multis Nummule nummulis inaura,
 Pallens Nummule, tinniensque numme.

Amplissimo doctissimoque viro,
 D. IOHANNI SAECKEMA,
 Curiae Frisorum Senatori.

A Vla Senator, curiaque praeclustris,
 Cui verba Minos dictat, Aecus iussa,
 Abrea sacras temperat fori leges:
 Ocelle Frisonum, qui serè unus in clarâ
 Tellure Musas asseris sua laudi;
 Nec litterarum regna, nec veterum
 Sordere Phœbi templa vis magistrallis:
 Vindex leporis Attici atque Romani,
 Omnisque tutor gratia ac venustatis:
 En qua verendis iusta manibus scripsi,
 Atrasque voces, funebremque discursum,
 Laudantiumque grande syrna verborum,
 Qua sortè marmor poscet, aut dolens saxum,
 Aut ambulator mane vel die sero
 Cadaverosis cernet in sepulcretis.
 Interpres adsum rancidus tua charta,
 Tuisque verbis verba reddo, singultum
 Qua leſtitantiſ ſyncopenque mox faxint.
 Hic mos & uſus optima vetuſtatis.

Et seculi, quod currit, ut rogi laudes
 Aut scriptitet canatve posthumus testis.
 Si præsica me deesse partibus credis,
 Et invidendæ ingredi per ampullas,
 Encomiassem, ignosce mæsta scribenti
 Si placeo docto judici ac Senatori,
 Frisique ocellus illa non videt laurus,
 Iuvabit hos expectorasse Scaxontes.

In Tumulum Nobilissimi viri,
 E R N E S T I ab A I L Y A,
 Dongriæ Orientalis præfecti.

Viator adsta, paululumque, si vacat,
 Subsiste, donec, quis sit hic cinis, scias.
 Quem fata cælo, fama terris consecras,
 Æternitati vita, patria fides
 Prudentiaque vis & impiger labor:
 Ernestus Alua clausus hac urna jacet.
 Hispanus odit, terra dilexit sua,
 Amavit omnis qui bonus, fugit malus.
 Præfectus agris jura, leges condidit,
 Fecitque, quicquid imperaverat prior.
 Legatus aula jussa pandit exteris.
 Martem catastis Belgicum coërcuit
 Bis sex in annos. sceptrâ federe illigans
 Iunxit potentes, consilique pondere
 Sororiantis juvit imperi Patres.
 At tu moneris, lenis ut sis civibus,
 Pernox honesti cultor, æquus arbiter
 Recti bonique, dantis osor dextera,
 Et juris empti. totus obses publico,
 Opum modestus aestimator & tui.
 Talis moneris esse, talis hic fuit.

D I R Æ
FRANCISCI PETRARCHÆ

in tumuli sui violatorem improbum.

Q Vis heu quietam parricida nocturnus
Laceffit urnam? quis manu Thyestæâ
Satelles Orci, barbarusque pradator,
Dudum sepultis manibus ciet litem?
An rursus orbi monstra parturit tellus?
An alter Atreus, artuumque discerptra:
Colchis refurgit? aut Lycaonas mensas
Dapibus nefandis hospes apparat quisquam?
An fas, pudorque, & lex verenda secreta
Mortalitatis, pulverisque sepositi,
Cessere mundo? perditusque suffossor
Impune sacris ossibus dicam scribit?

Impure scurra, dedecusque natura?
Probrum Deorum, sorde concubinarum
Contaminate prado, quid ferox audes,
Et latro pernox mortuum fatigare?
Tetraque tectum seculoque subductum
Laceras poëtam? mortis archipirata,
Tyranne fati, subrator sepulcrorum,
Terraque, nostrum matris, exterebrator,
Princeps malorum, sceleris antesignane
Et primipile, quo minus venenator
Sicariusque peccat, aut malus mæchus,
Pecunia recisor, & bovinator,
Tortorque & expilator urbis ac fisci.
In te omne crimen majus, ô pater furti,
Cui spem cadaver improba facit prada,
Spoliumque busto, lucra morte quaruntur.

Super paternum Tullia furor corpus
Egit quadrigas. Fulvia fuit lusus

*Ludibriumque immane doctus Arpinas.
 Furens Orestes matre pessima peior
 Cruelis audit. omne flagiti punctum
 Tu raptor explēs, lancinator extincti,
 Sacrique fœde funeris profanator.
 An hac Quiritum dicta, facta taxantem
 Maestas Petrarcham sorte? vapulans quondam
 Pœnas sacerdos hocce poscit à saxo?
 Tam servus ultor. scilicet cui duplex
 Fortuna scripta est, experitur adversam.
 Et quem malignus livor horruit vivum,
 Iam mortuo jam bella dicit exangui.
 Gemoniarum compediumque possessor
 Future, flagris enecande tercentum;
 Non te nocentis ipsa Tartari mater,
 Non trux Megera, Cerberusque latrator,
 Erebiq̃ue savus portitor, nec implexam
 Quatiens Medusa mille ab anguibus frontem,
 Aut contueri aut tangere ausit invisum.*

*Fuge impudice. terra, pontus & cœlum,
 Quicquid decorum est, quicquid est deos infra
 Instant scelesto. quam mihi rapis partem,
 Quod corpori ehem brachium revulxisti,
 Ante ora crudum stabit, & minans furi
 Occultiore pectus ungue discerpēt.
 Animumque pravi conscientia franget
 Tortor perennis. Interim mei vivet
 Pars ista melior, famaue inseret cœlo
 Mortale nunquam nomen Itali vatis.*

*Tibi Patavî cultor, ac domus Phœbi,
 Tibi Arqua nostri longa corporis custos,
 Padique multus accola, atque Verona,
 Euganea tellus, Adriaque potator,
 Non expiandas imprecantur hic diras,
 Proque hoc scelestus scelere prada Campanis
 Eris, lupisque provolatus Hirpinis.*

*At vita postquam cesserit, jecur nequam
Famelicus alter exedet tibi vultus,
Vel orbe raptus, quo rotatur Ixion,
Elumbis, exos, fractus & lacer totus
Rapti Petrarchæ brachii lues pœnas.*

M A N E S

Illustrissimi viri,

DOMINICI MOLINI,

Serenissimæ Venetorum Reipublicæ

S E N A T O R I S.

N E P T V N V S.

Absulerant terris ingentem Fata Molinum,
Et populis visa est flebilis umbra suis:
Cum pater Adriacis regnans Neptunus in undis
Dicitur athereos increpuisse Deos.
Deserimur Superi. secedant numina. vix jam
Adria, quo sese vindice servet, habet.
Non satis est præclara geri. Tritone caremus.
Scribere tot doctis dextera sueta, jacet.
Reddite patritium. vel, Fama teste, profabor:
Iam Venetos, post tot secula, posse mori.

M O L I N V S.

Patrum pompa gravis severiorum,
Civium quoque turba grandiorum,
Et vos quotquot adestis eruditi,
Et vos quotquot abestis eruditi,
Manes dicite posthumos Molini.
Sub quo purpura clarius refulsit.
Sub quo purpura latius rubenti.

Sparsit lumine muricis favillas.
Qui rexit mare, classicum, triremes
Belli consiliarius togaque,
Sortis maximus utriusque victor,
Spretor invidiaque sibilique,
Iuris regula, viva lex honesti,
Æternum decus elegantis avi,
Omnis arbiter eruditionis.
Quem prudentia floribus coronat,
Libertas lachrymis suis inundat,
Fides murmure lugubri reposcit.
Quem plorant Charites, Apollo, Pallas,
Rhetor, & Sapientia magister,
Et quotquot coluit pater disertos,
Aut illum coluere quot disertis.
Idem namque Molinus & Camæna,
Idem namque Molinus atque Apollo,
Idem namque Molinus & poëta,
Idem gloria, splendor Italorum,
Civis optimus, optimus Senator.
Quare quotquot adestis eruditi,
Et vos quotquot abestis eruditi,
Patrum pompa gravis severiorum,
Civium quoque turba grandiorum,
Mianes dicite posthumos Molini.

V E N E T I Æ.

Quot me sceptris vident oculis vicina sinistris,
 Non uno toties surgit ab hoste labor.
 Nunc Ister, nunc arma parat vetus Albulis,
 Sollicitas jussis, magne Othomanne, tuis. (nunc me
 Hac inter secunda fletu. tot speravimus iras,
 Nec volui tantis succubuisse malis.
 Si moritur pars magna mei, si terra Molinum
 Condidit, & cessat purpura docta loqui;

Erigi-

*Erigimur tamen, & qua fatis restat ab ipsis,
Intrepidam me nunc sola vel umbra facit.*

V R N A M O L I N I.

I Talia pralustre decus, Patavique coruscum
Sidus, & in Veneto clarior orbe pater,
Tot cantate viris, tot delassate Camænis,
Maxima doctorum gloria, cura, labor;
Cujus finitima strepuerunt laudibus Alpes,
Et volet à sero fama nepote cani:
Cui non una suas trivit facundia voces,
Cum flueret siccis Castalis unda vadis:
Hoc rogo, clare senex, Batavo concede poeta,
Ut tua sublimi pendeat urna loco,
Sidereosque inter Tumulus præsulgeat ignes,
Possit ut à cunctis vatibus illa coli.
Tunc dicet Venetus, Gallus, Germanus & Auson,
Dalmata, Cres, dicet Sarmata, Belga, Ligur:
Illa Senatoris Veneti spectabilis urna est,
Nota domi, multo carmine nota foris.
Quem terras, pelagusque ultra, montesque lacusque
Scripsimus, ecce novis vocibus astra canunt.

Lachrymæ M Y L I I.

Myli, Batavo nomen inclytum solo
Myli, Senatus pars vetusta Belgici,
Myli, Lycei rector, & quondam Scholæ
Magna imperator, lumen ac decus meum,
Et tot bonorum fautor & solatium:
Illustre bustum lachrymis riga tuis,
Et purpurato adsperge pulverem rogo.
Molinus, eben, vixit, & cultum Tibi
Cœlesti pectus, vividique spiritus
Non amulandum robur astris reddidit.

*Rupere Parca fœdus, & tuum truces
 Rapuere Orestem. destitutus Theseo
 Pirithous erras, Scipione Lælius.*

*Quaque efficaci voce te nolent sequi
 Iam frita, mœrens triste submittis Vale.*

*Sic fletse Pollux creditur, cum Castori
 Gravis incubaret ultimus vita dies,
 Fratresque tantos Atropos divelleret.*

*Tecum omnis ordo luget, & sororibus
 Luctu remissu naniâ Phœbus prait.*

*Quin ipse celsis devolutus Alpibus
 Benacus, altis condolet singultibus,
 Ripasque streperis tundit ciulatibus.*

*Euganea tellus, Tethyosque filia
 Corcyra, Naxos, & crepundius Iovis
 Superba Creta, quique Veronam colunt,
 Et Addua potator, & praesertilis
 Civis Cremona, Antenorisque Troii
 Clari nepotes, iusta funeri parant.*

*At ille celsi rarus hospes aetheris
 Inter beatos eminentior choros,
 Mortalitatis expeditus vinculis,
 Te flere non vult, questibusque prosequi
 Manes amici; quem per ora gentium
 Clangente semper Fama buccinâ vehet.
 Dum turbulento fluctuabit in mari
 Urbis terror urbis. dum Deorum porticus
 Marcique Fanum stabit, & frendens leo
 Sacrum tenaci stringet ungue Codicem.*

P V R P V R A.

D*Um faciem mutat Venetus, moriente Molino,
 Et secura diu scopra ducesque timent;
 Palluit, & veteres excussit purpura vultus,
 Et riguere, prius quàm rubuere toga.*

Exa-

*Exanguis cum fronte dolet Respublica, fas est
Et vestes patribus condoluisse suis.*

F V G A morientis Molini.

C*um ferus Ausoniis Totilas incumberet agris,
Flammaq; Tarpeias perderet una domos,
Et spoliis foret omnis humus; cineresq; rogosq;
Adspiceret mærens Italia terra suos:
Fit fuga, & Adriacis surgens Respublica stagnis,
Iura relictis gentibus aqua dedit.
Adfuit, & magnam Nereus se fudit in urbem,
Tectaque Naiades disposuere Dea.
Quam metuo, ne cuncta ruant, fugiente Molino,
Et Veneta gentis gloria prisca cadat.
Hic vindex fuit. hic animis suffulsiit urbes,
Et profugos potuit detinuisse lares.
Italia fuga prima fuit. postrema Molini.
Illa Deos Venetus tradidit, hac rapiet.*

A D R I A.

Q*uævis ubi immanes tollit ferus Adria fluctus,
Attonitaq; tumens verberat unda rates,
Ille silet, Zephyroque truces mandante procellas
Ponit, & attentis mitior exit aquis:
Non aliter motusque Ducum rabiemque potentum,
Fregisti monitis, clare Moline, tuis.
Fallor? an à Tyberi jam surrexere procella?
Cur? non flat Zephyri lenior aura tui.*

B A R L Æ I Threnus.

O*ui fuisti vivus Adria fulgor,
Assertor urbis, & natantium latè
Tot insularum; juris horridi ac prisca*

*Et vindicator imperi senescentis,
 Traſtans Moline, exemplar elegans nata
 Divinitatis, cymbalumque doct̃orum :*

*Tibi dolentes verſibus parentamus,
 Et ſata premimus ſaſcibus querelarum.
 Cur non amicis, ut ſoles, peregrinis
 Scribis frequenter ? litteriſque Barlai
 Magni reponis litteras Senatoris ?
 Ceſſaſque Phæbi miſſitare theſauros ?
 Seu Tiberis aliquid ſeculo movet dignum ;
 Paduſve carmen Minciuſque cantillat,
 Sive Atheſis undas imbibit Caballinas,
 Seu Bergomas, ſive Inſubrium ſchola diſtant
 Eternitati verba, quique Tarviſi
 Docta penates voce perſonat Vates.
 His, te remoto, ſerculiſque domiſque
 Heros, caremus, & miſcelluti ſucco
 Hoc deſtituti, rore vivimus noſtro.
 Quoties amœnis ſcripturibus fronti
 Deterſa ruga eſt ; quam ſerenus applauſum,
 Et denſa vatum vota tranſmarinorum.
 Calamoſque legi diſpares poëtarum.
 Senſit verendi ponderis notæ tellus,
 Quacunque vexit, nec latrocinans dextra
 Apollinare polluit ſacramentum.
 Quoties Molinum, non tamen mihi viſum,
 Potui videre, tot canentibus Muſis.
 Quoties nivofas nomen exhibens noſtrum
 Alpes papyrus tranſiit, nec invidit
 Felicitati, quiſquis obvius, tanta.
 Tu non merenti, nec memor tuæ ſortis,
 Reſponſa doct̃is ſenſibus remittebas
 Ad ſemidoct̃i vatis aridas chartas,
 Quas in Batavis exaraverat ſtagnis.
 Audi beate, & de domo tenebroſa
 Hos ſume queſtus, & ſuperſtitis leſſum.*

*Qui luctuoso emancipatus è ludo,
Se sperat inter sidera atque secura
Perennitatis regna Te reperturum.*

Ad Nobilissimum
CONSTANT. HUGENIUM,
fatis Molini condolentem.

INgemit, & medius Nereus singulit in undis,
Dum videt atratos tardius ire patres.
Mæsta Senatorum magno palatia luctu,
Dalmaticaque procul perstrepuere fores.
Trans Alpes iit iste dolor. quaque intonat armis
Auriacus Veneto condolet aula Duci.
Constantine doles. & quo sua sedera mittit
Belgica, communis te quoque causa rapit.
Stas claros juxta cineres & busta Molini,
Et patrios spectas illachrymare Deos.
Ut se magnanimo franet Constantia vultu,
Ut laceret tabulas publica cura suas.
Ut trahat informem titubans Prudentia pallam,
Ambulet excussa Musa Thalia chely.
Ut totas laniata genas concordia rerum
Marceat, & dubitet se superesse Fides,
Qua dum mæsta vides, extinctum à sidere sidus
Hos Genios inter credis habere locum.

In Prædium
GVILIELMI BARDESII.

Arces turrigera, superbus tectæ,
Bardesi domus, invidenda tectæ,
Crassi pradia, splendidi penates,
Tot villa simul & domus Valere.

*Cælum non alibi magis salubre,
 Nusquam latius explicantur agri,
 Aut fecundius excoluntur agri,
 Non Fauni, Dryadesque non petulca
 Usquam luxuriant magis Napææ,
 Non amœnior ullibi vel umbra est,
 Non valles rigua magis vel horti,
 Non piscosior unda, stagna, fossa,
 Non colles tumultique plus ferarum,
 Aut plus Thestylis exhibet leporum.
 Amnes veliferi patent, profunda
 Nerei pagina, Tethyossc campi.
 Præbet delitias canora Procne,
 Træbet mare strepitque suave sturnus,
 Et tot grex avium facit poetam.
 At ne, quod magis est, premam silendo,
 Nil usquam domino magis benignum,
 Nil usquam domino magis venustum,
 Aut facetus aut magis decorum,
 Ha vos delitia, domus, penates,
 Agri, pradia, villula valete.*

I N S C A Z O N T E S
C O N S T A N T. H U G E N I I

**Zulechemi Domini de Incendio Aulæ
 Hagienfis.**

Q *Vis ille recto Scazon ambulat talo?
 Quis ille docto cogit ore Vulcanus
 Fari poetam? flamma parturit vatem
 Facesque dira grande carmen eructant,
 Et insolenti pectus incitant motu,
 Supraque celsas evectunt Ducum turres,
 Cæloque miscent. incalescis Hugeni,
 Et qua per atras Mulciber favillarum*

Globos

Globos rotatur, nubila inter & sumos
 Humi jacentes despicias poetastros.
 Sic saepe tecta, saepe sic ruinosi
 Flagrent penates, porticusque lapsuras
 Ignem adurant, dum tibi calefcentem
 Et claudicantem Vesta suscitet Phœbum,
 Furorque nostri scribat illa Constantis.

Nunc Aula demum urvis. hi tibi vitam
 Cineres redonant, sic perisse, vixisse est,
 Arsisse lucrum. clariore jam lucet
 Palatiorum fama luce Scaxontum,
 Vatesque grande fenerat decus Musis.
 Gaudete cives, quotquot efferos undis
 Pressistis ignes. Vindicata jam laus est
 Vestri favoris. si quis advocatorum,
 Si quis reorum dexteram ministravit,
 Si quis rogator, si quis attulit scalas
 Apparitorum, scribe si quis aut juvit
 Tabellionum, copiarum si quis
 Properavit urnam, vel ducis pitissator,
 Cellariusque, buccinator aut pistor,
 Sartor coquusve, laneo aut trapezita,
 Vel qui lupatis impetus caballorum
 Equis frenas, aulicisque pastillis
 Collyriisque vel malagmate exactas
 Nares socillas & pecunias mulges,
 Venator & mirmillo, janitor, cursor,
 Et iliceti sector atque sylvarum,
 Et quotquot aula mancipis fames fecit,
 Gaudete cuncti. gratia rependuntur,
 Chartasque salvas & fidem tabellarum,
 Delubra, turres, Principumque thesauros,
 Servata per vos Aula nuncupat vobis,
 Gratesque reddit. Scaxon iste victurus
 Vos donat avo. quid loquar? fidem vestram,
 Silente lingua, muta saxa clamabunt.

In
ADRIANI TOLLII
libros de Gemmis.

E Recte Tolli, cujus indoles gestit
Debere secla, & otio satifcentes
Castigat horas semiseminatarum,
Per eruditas ambulare doctorum
Süeta curas, extricare perplexa,
Purgare verum sordibus vetustatis:
Γαληνικῶν τῶν decus perillustre,
Recentiorum limæ tersa scriptorum:
Ut nunc Eoos Indicosque splendoros
Inter resulges & tuos smaragdorum
Radiis honores sapphyroque diffundis!
Ditemque Hydaspen gemmeumque derivas
In nostra Gangen regna! Non tibi sordes
Et semicocta fercla ventris affecti
Molesta jam sunt, pituita vel putris,
Aut ore stillans turpe foetido tabum,
Aut prave olentis vultus ater urina.

Quin transmarinis elegantiss totus
Nites decore & fulgetris lapillorum
Gemmisque luces undique & coruscantem
Beryllon ardes, succinumque lychminque
Onychesque nigras. ipse quas jacet flammæ
Pyropus in te torquet, & virescentes
Notas iaspis latior tibi pandit,
Carbunculumque & Sardinum jubar vincit.
Preciosa scribis, ut cylindrus, ut baccam
Vndis latenter obstreperant Erythrais,
Adamasque duras nil meretur incuden.
Quàm multiformes lividas avertuntque
Pestes Achates, languidamque Tortuæ

Venerem laceffat, vulſaque è mari magno
 Coralla largas ſanguinum vias ſiſtant.
 Et tu ſeracis munus inclytum Cypri
 Carulea Cyanos, ſeu Pharus magis laudas
 Scythicaſque rupes, Caucaſique prærupta,
 Per te ſagari diſce torva nocturni
 Tortenta Morphei & Incubum gravem lecto.
 Cum ventre matris abditum latet pondus,
 Pullus medetur & ſonorus Exitus,
 Aquasque magnes allucit patreſcentes,
 Electra mentem, margarita languentes
 Vires redonat. quique friget, afflictiſ
 Hyacinthus agris ſomnolentiam gignit.

Quis ſplendor artis, quam ſuperba majeſtas
 Medici theatri eſt Eſculapidum patres!
 Queis apparatus cœlites parant tantos,
 Famulantur aſtra, format unda quod ſanet,
 Aër medelam ſufficit, vomunt fontes,
 Montes miniſtrant, & ſalubre quodcunque eſt
 Arbuſta ſtillant, ſaxa robur indulgent.
 Hic Porphyriten, hic dat Alabaſtriten,
 Illic Pyriten, hic bitumen aut gypſum,
 Aurum, ceruſſam, nitra, ſulphur, argentum,
 Opesque cunctas mater alma recludit.

Centum juvatur, lœditur modis centum
 Humana vita, totus orbis obiectat
 Et damna & uſus, commoduſque viventi
 Incommoduſque eſt. cauſa mortis atque idem
 Salutis author, qualis haſta Pelida.
 Ante ora morbi ſomes, & comes juxta
 Medicina præſto eſt. quicquid obuium tangis,
 Sanum flagellat, allevat laborantem.
 Corpus vacillat ſapius remordeſcens,
 Cadaverofiſ debitum ſepulchretis,
 Ruſſum reſurgit, & valemus athleta,
 Vicesque ſervant ſanitasque morbuſque.

*Quæ cuncta dum nos impiger doces Telli,
 Æternitatis præmio supervive.
 Et si nepotes nomen oscitabundi
 Tuum silenti nubibus tenebrabunt,
 Lapidēs loquentur. & Boëtii famam
 Tuasque laudes gemmula recognoscent.*

Ad

P. H O O F D I V M,

Satrapam Muydensē.

Vatum maxime, lima Belgicisſmi,
 Orchestra decus & pater cothurni;
 Cujus grandia verba, grande carmen,
 Seris Melpomene ſacravit annis;
 Cujus dulcia verba, dulce carmen
 Et tot blanditias facetiæque
 Et tot candidulas tenellulaeque
 Pulchra Phyllidis amulationes
 Suis ipſa Venus dicavit aris.
 Cordatiſſime ſcriptor acris avi,
 Et quondam patria tumultuantis,
 Nec minus tamen, arbitris remotis,
 Suiaviſſime baſiator Helmans:
 Cur perdicibus obruis poetam,
 Et ruruſum ſtomacho ſeveriori
 Offas objicis elegantiores?
 Quales rex edat aut Deū miniſter,
 Aut pincerna Ducum vel Imperator;
 Cur menſa violas mea decorum?
 Cur gula illecebras ſuperbienti
 Vates objicis? imperasque denti
 Tradam dilaniare ſaſtuoſam.
 Dudum paupere viximus ſalino,
 Et victu tenui nec erudito,
 Lactuca gracili, truciſque porro,
 Aut faba rudiore lentibuſque.

Fecit

*Fecit prandiolum mihi minutal,
 Pulmentum petasoque jusculumque
 Ovi sorbilis optimum liquamen,
 Vel cervix bovis impigrè salsti,
 Aut buccella recocta brassicarum.*

*Nunc sordent vetera. & procax palatum
 Spernit fercula pristini saporis.
 Tot perdicibus efferata mensa est,
 Et cara famet esuritione
 Venter prodigus. ardeas, palumbes,
 Pavos somniat atque Phasianos.*

*Sic peccare facis tuum poetam,
 Et leges malè subruis culina
 Hoofdi splendide. si tamen jocantem
 Barlaum sinis eloqui, quod optas,
 Fac, peccem semel hoc modo quotannis.*

P A S S E R
 SUSANNÆ BARTELOTTÆ,
 artem nendi edoctus.

A *Leanne passer, virginis suavissima
 Parasite passer, candidate passerum,
 Tot artium magister & scientia
 Pusille doctor, qui Susannula tua
 Strepitu procaci insultibusque lenibus,
 Et morsione ludicra blandissimos
 Moues cachinnos, & protervis motibus
 Nunc altus ipso ludis audax vertice,
 Vittasque rostro vellicas tenellulo:
 Nunc colla circum eburneosque subsilis
 Domina lacertos, inde per mamillulas
 Sororiantes hinc & inde lustras,
 Sedesque amoris quaris & Cupidinis
 Fomenta monstras; o beate passerum,
 Victure passer versibus perennibus*

Terentius

Perennis Hoofdî; qua Diana, quis Deûs,
 Quis Arcas altis educatus in jugis,
 Quis Pan Palesve vel rapacior puer
 Te mollicella Bartelotta vendidit.
 Ut invidendo viveres passer sinu,
 Ut invidendum tangeres passer genu,
 Ut invidendam permeares dexteram,
 Stares sinistra, cum voles, & saltibus
 Totam pererres parvulis puellulam.
 Quod nec Menalca, non Adonidis licet.
 Nec hoc vel illud expetentiûs precis.
 Tu lene rostrum conscias modestia
 Propius pudicis admoves labellulis,
 Primusque labra virginis devirginas
 Amator audax. tu suavis sputati
 Exsugis undam, & ore de purissimo
 Mel, nectar ipsum & dulcius quid imbibis.
 Tu vectus humeris, bajularis, & tibi
 Videris Isis esse, major virgine,
 Major decora matre. Tu sub auribus
 Cies susurros, & salacior licet,
 Tamen verendis mustitas hortatibus
 Castos amores. Tu genis vicinior,
 Quas osculari vellet aula pronubus,
 Aut Indicarum dives habes mercium,
 Basiola figis, & caves prudentior,
 Ne ladat unguis lacteas asper genas.
 Tu flammeos & amabiles ocellulos
 Coram tueris, & vagum tibi caput
 Obvertis illis, teque passer passerem
 Vides in illis, & stupeo passerulum
 A te teipsum diligi ferventius.
 Miraris illic vitream tibi domum
 Cessisse Divos, & palatium dari
 Charitum tabernam, qua latere mavelit
 Vel Pyramus, vel ipse mersus improbis

*Leander undis, vel Phaon formosior,
Vel dux Achilles, aut amator Lesbia.*

*Tu dum per orbes gemmeos latus salis,
Quos dis Hydaspos alveo vomit suo,
Altoque solers Indus invenit mari,
Mordes, remordes; irritisque moribus
Iras feroces excitat mendax Cores,
Famesque duris ludit in lapillis,
Vexatque semet; nec, quod optat, accipit.
Petit, fugitque; dimovet, quod admovet,
Spretum reposcit. fallit alitem color,
Teresque gemma. deficit prudentia,
Ut jam Susanna credat esse passerem.*

*Tu lectulum audes, innubasque scandere
Lecti columnas. pervagaris omnia,
Vbi Bartelotta detrahit vestem sibi,
Vbi Bartelotta languidum ponit caput,
Vbi Bartelotta molle reclinat latus,
Vbi Bartelotta blanda claudit lumina,
Vbi Bartelotta somniat suaviter,
Vbi Bartelotta lenis expergiscitur,
Et te strepentem, te volantem cominus
Invitat ad se. Tu legenti seria,
Tu tu legenti mobiles Hyla facies,
Heroidumque masculas epistolas,
Assistis unus. exulisque dum legit
Batonis ausus, ales alas concutis,
Favesque Cattho. Proh, volucrum numina,
Qua, quanta, qualis parvuli fors passeris.
Iam passer esse fulminum speret pater,
Cælumque mutet passeris cubilibus;
Queis Bartelotta vivit, ambulat, sedet.
Iam passer esse Phobos, hanc Daphnen velit.
Et passer esse Phobus, hanc Briseida.
Et passer esse pastor, illam Tyndarin.
Et passer esse Mars, et illam Cyprida.*

Et passer esse Flaccus, illam Lydiam.

Et passer esse Naso, & hanc Corinulam.

Et passer esse Gallus, hanc Lycorida.

—Passer Tibullus esse, & illam Deliam.

Et passer esse Stella, & hanc Hyantida,

Vt cominus sit quisque compos osculi,

Vt cominus sit quisque compos lectuli,

Vt cominus sit quisque compos virginis,

Vt gaudiorum cominus nunc omnium

Compos, beatus ter quaterque passer est.

Delete pica & discolores psittaci,

Dole coturnix, pavo, turtur, Daulias,

Gallina Numidum & Adriana. plangite

Vos Phasiani, & vos aquatiles aves,

Quem cavea domus est, artiusque ergastulum,

Cibusque vilis hordeum vel granulum

Milis pusillum. noster hic passerculus

Arces domosque possidet, turres ducum

Liber pererrat, & Susannula lares,

Dominaque mensa, ferculis, bellariis,

Et esculentis delicatulis fruens

Aquilas Tonantis ridet & quas curribus

Veneris columbas Cyprus junxit puer.

Laudate passer, te supernis inferi

Superum theatris indoles, industria,

Et passerina perspicacia volunt

Nota celebres. Tu sagax acus hera

Moderari ore, ferrulumque acutius,

Et fila rostro gnarus artium trahis.

O docte passer. qui labores dividis

Cum Bartellotta, sarcinantis virginis

Consarcinator, tu suente dextera

Strophiola, vel subuculae juxta suis,

Et flammeum vel supparum & pallam facis,

Quam Cruxia Thalassio donet tener.

Si quando capiti tegmen illa detrahis,

Tu sedulus, tu morsunculus tuis
 Acicularum prensitas fastigia.
 Si quando capiti mane tegmen induit,
 Tu sedulus, tu morsunculus tuis
 Acicularum promotes acumina,
 Crinesque sparsos fasciasque colligis.
 Quid nunc Arachne es? quid superbis flamine
 Lanifica Pallas? quid tapetibus studes
 Nurus Laerte? passer ad leges venit,
 Et disciplinas & scientias capit.

Passer venuste, corculum tot passerum,
 Passerculorum rex, professor, Satrapa,
 Passerculorum prima laus & gloria,
 Sartor tenelle, animula major passere,
 Munda voluptas, gaudium, solatium,
 Qui verba vati mille dictitas tuo,
 Nec plus volentem scriptitare, deseris;
 Ut te canentem, te suentem laudibus
 Sum prosecutus, fata prosequar tua,
 Tumuloque carmen exarabo posthumum:
 Passer. Susannæ. lusus. hic. situs. jacea.
 Susanna. lusus. passeris. lulum putat.

Ad doctiss. Iuvenem

D. IOHANNEM HELMONT,

cum me prædio ampliss. Consulis

ANDRÆ BICHERI

avunculi sui excepisset.

HElmonde, pernox cura matris optima,
 Helmonde, matris gaudium piissima,
 Helmonde, dulce Divæ solatium;

Qui moribus probissimis suavissimas
 Mises lepores, ingenique flammulam
 Sub me decoris artibus resuscitas;
 Præstans Ephebe, candidatæ Palladis.

Alumne

Alumne Themidis & gravis scientia:

*Iam Consulari pradio stamus duo,
Auditor & praeceptor. hic vati tuo
Faves benignè, & pulveres Scholasticos
Multum venusta comitate discutis.
Totus renascor. scribimus divortium
Severitati. vos valet pulpita,
Schola, labores & gravissima vices
Tot lectionum. Nunc amœnis ambulo
Securus agris, & serenus dormio,
Vbi torva nuper immatavit fluitibus
Feroxque Najas. piscium cubilibus
Iacet poëta. quaque velis navira
Arctous ivit, Aëlique turbidis
Vixit procellis, Musa sedes otii
Et eruditis invenit locum jocis.*

*Helmonde, quò me, quo rapis vatem tuum
Per rura, campos, trans arenarum iuga
Venator acer? meque nescium cupis
Inusitatis passibus sequi feram,
Canibusque & hinc & inde victimam gula
Captare leporem? pone tardus insequor,
Contentus illo mitior spectaculo.
Tu glande sava deicis fastigiis
Guttur voracis & loquacis alitis,
Nec fata meritos tam cruenta passeres.
Te stagna propter garrula timens aves,
Anasque & anser planipes, & ardea
Intenta ranis. terra, cœlum, flumina
Pradam ministrant. nec tibi negaverit
Natura quicquam. quin caballis imperas,
Et me superbis curribus jubes vehi,
Longisque ferri latiorẽ semitis.
Monstras amœnum quicquid aut fecit Deus,
Aut ars magistra: queis carere possumus,
Et non carere: quæ necessitas monet*

Curare,

*Curare, vel qua suggerit mortalibus
 Dispar voluptas. Consul nostri lares,
 Avunculorum tellus, matris provida
 Vidi penates, villicos, novalia.
 Vbi consul urbis liber à negotiis
 Vix nata rura bobus exercet suis.
 Vbi consul hortos ordinat, ponit pyros,
 Salicesque lentas, fraxinos quincuncibus
 Disponit aquis, & virentes adspicit
 Spatii decoris arborum tot ordines.
 Vbi consul amplius educat vivariis
 Genus natantum. & frena mordenti domos
 Aptat caballo. qualis olim creditur
 Duros Latinus Imperator vomere
 Fregisse sulcos, & famem cordatior
 Sedasse mensa vilioris ferculo.
 Hac vita nostra est. excipit curas quies.
 Gaudet remitti, publico si quis vacat,
 Suusque gestit esse, quisquis omnium est.
 Hac Laliorum vita, talis Tullii
 Fuit recessus. sic Catones maximi
 Vixere quondam, cum fatigatis darent
 Villa levamen, Formia vel Tusculum
 Vel ipsa Circes imminens mari domus.*

*At tu recentis chare lustrator soli
 Helmonde, si vis commodis ruris frui,
 Nec vanus esse pradii cultor tui;
 Magni benignam numinis stupe manum,
 Qua vis creatrix rura tot mortalibus
 Donarit agris. quis labor tot fluctibus
 Subduxit agros, fabricaverit solum,
 Terrasque nutu portet immensas suo.
 Hic cerne, nobis ut ministret Cynthia,
 Sororque Phœbe & siderum fixa faces.
 Mirare ventos, aëris purgamina,
 Mirare pluvias, lapsa cælo flumina,*

*Mirare siccum jam latrare Sirium,
 Mirare sicco Pleiades interseri.
 Mirare sensim lata nasci gramina.
 Mirare sensim lata pelle gramina.
 Mirare primi candidum veris decus,
 Brumamque & aestus, & remissius decus
 Labentis anni. sic tua totus Deus.
 Menti patebit & potentia vigor,
 Sapientiaque grandius miraculum.
 Hac cum serena mente cogit averis.
 Te cerne propius & tibi renascere,
 Rectusque pulchris nuncupa virtutibus.
 Sic universi digna vires portio :
 Sic inter agros ambulabis dignior :
 Sic stirpe dignum splendida tolles caput.
 Sic tot propinquis, sic parenti Divera,
 Avunculisque, sic vilis, sic omnibus
 Placebis unus unice. sic osculis
 Te sponsa tandem pulchra, dives, optima,
 Crebris, pudici, mollicellis obruet.*

IN

CONSTANT. HUGENIÆ

*Meteorologiam, sive de Meteoris Epi-
 grammata jocosa.*

C*ontra-ambulonem maximi Stagiritæ,
 Flagrum Lycæi, Graciaque censorem,
 Nunc serium, nunc perficet a scribentem
 Legi poetam, temperata jucundis
 Superiorum verba disciplinarum,
 Salesque mixtos sensibus gravis Stoa:
 Quos perspicacis scripsit arbiter veri,
 Et eruditi classica inter & vallas
 Et castra & enses fudit ardor Hugeni.*

Vacat

*Vacat omne Musis tempus. inter armorum
 Strepitusque & iras, otius Camenarum
 Mens lata gaudet, & movet quiescens.
 Nec tunc quiescit, cum quiescit insans
 Palastra Martis. inquieta per caelos
 Terraque tractus aetherisque discurret,
 Originemque cogitat suam pernox.
 Dum miles umbra Martium latus donat,
 Segnisque cantat cantiunculas turpes,
 Dum ganeoni larco commodat dentes,
 Et vinolentis ructibus calent hasta,
 Vel Thais hunc effeminat cataphractum,
 Aut grande numen, ac Deos sacramentis
 Ipsosque Divos ore miles infamat:
 Dum sordida per vestis abditos callos
 Turbat satelles divagantium turmas
 Pediculorum, & quicquid invenit perdit
 Rubiginosos alter illinit pinguis
 Gladios amurca & vindicat situ parmam:
 Hic petit altos vertices caballorum
 Iubasque stringit ordinatque cinctos,
 Nec una cura filios habet Martis:*

*Tu literarum lux inusitatarum
 Per avios Libethridum volas campos,
 Zulecheme noster. & Iovis Panomphae
 Sublimiore raptas altius penna
 Sedes pererras, ac tonitruis imples
 Delubra Phæbi, fulminasque per Cyrrham,
 Tuisque terres fulgetrisque flammisque
 Cacutientis pavidæ tectæ Barlai.
 Tu savientum cæca flabra ventorum,
 Et Æolorum regna, pallidam Lunam,
 Et nunc rubentem, nunc sive ridentem,
 Faces, Dracones, lances, resurgentem
 De sole solem, grandinesque saxosæ
 Nivesque doctæ & horridum gelus cantas.*

Tu signa prodigis aëris serenati,
 Tu signa prodigis aëris procellosi,
 Pater sereni ac nubili, pater rerum,
 Qua vel videntur Sole vel vident Solem.
 Tu discoloris pingis Iridis vultus,
 Nunc Vespera cadentis aut renascentis
 Faciem diei. te docente jam scimus
 Cur vorticosis sese hiatibus magnus
 Diffindat aether, & Deum salutares
 Mingat procellas semipota majestas.
 Cur macula Phæben turpet, & coruscantem
 Titanis orbem polluat latens stigma.
 Cur dira mærens horreat cometarum
 Ostenta mundus, purpuraque peccantes.
 Quis ventricosam vibret impetus terram,
 Eruet ignes, saxa, sulphur & fontes,
 Cur fatua flamma persequentibus cedat,
 Timidos sequatur, stella decidat cælo,
 Et Tyndarin gemellus oderit frater.
 Inter vapores halitusque fumosque
 In abditis recessibusque natura
 Examinatum opinionibus verum
 Rides, sugillas & jocando castigas.

Nubivage scriptor, vade, quo rapit vatem
 Vis tanta fundi. Perseo comes vade,
 Aliosque fontes mentes ungula pande,
 Et Pegaso per alta nubium vectus
 Me linque fessum, languidumque & exhaustum.
 Qui te secutus hætenus per & terras
 Tumidosque fluctus, amulusque cantanti
 Nunc ire juxta, pone & ante despero,
 Excors, remissus, plurimum oscitabundus,
 Expers caloris, conjugis, thori, lusus,
 Quem concupivit Hercules pater valde,
 Nec concupivit mater Hercules raro.
 Hirquitallire rursus & catullire

Si fuerint me fata, tunc tuum fulmen,
 Tonitru, pruinas, fulgura & faces nostro
 Aptabo amor. tunc tibi novos fontes,
 Pluviasque & imbres, flammulasque dementes,
 Terraque motus, & cubilium fortè,
 Lambensque reddam basium, & tuas chartas,
 Acuta verba, mustulenta commenta,
 Mel Atticum & rorantis ingeni succum,
 Verbis facietis, vinnulis, venustillis,
 Amoris inter bella, castra, congressus
 Redimam poëta, amator & Stagirita.

In prædium Boreale Amplissimi
 Consulis

A N D R E Æ B I C H Æ R I.

Magni prædia Consulis valete,
 Horti, iugera, silvula, caballi,
 Et vos quadrijugi valete currus,
 Qui per rura, per aggeres poëtam
 Vexistis, sociisque tot leporum
 Helmondis, sociisque tot viarum
 Charis fratribus, incitastis axes,
 Et Plutonis equos, quibus dolenti
 Posset Persephone rapti parenti.

Vos curas animi severiores,
 Vos urbis strepitus patientioris,
 Vos, ô prædia, sarcinas laborum,
 Tot rerum grave dispulistis agmen.
 Dum Bickerula molliter procatur,
 Dum Bickerula suaviter jocatur,
 Dum Bickerula basis mariti
 Adsuescit, bona, lenis & venusta,
 Dum non virgo, sed esse mater optat,
 Et jam nupta puellulas repellit,
 Et conjux nova conjuges salutat:

Nos terras patrias agrosque latus
 Emetimur equis, lacusque vastos
 Calcamus pedibusque curribusque.
 Hic cubilia piscium tenemus,
 Domos Naiadum, domos natantum.
 Hic per limina Tethyos vagamur,
 Hic paludibus incubamus ipsis,
 Postquam cedere trux coacta Tethys,
 Et cunctos Satyri bibere fluctus.
 Hic vecti ratibus rotis vebuntur.
 Aurigis patet aula navitarum.
 Hic pandunt lepori viam procellæ.
 Hic velox leporem premit Molossus,
 Hic turdus laqueo misellus harat.
 Hic se retibus implicat scolopax,
 Exertumque dolet nocere rostrum.
 Hic cum Phyllide Thyrsin ambulantiem,
 Hic cum Thyrside Phyllidem jocantiem,
 Hic cum Chloride Pana lusi antiem,
 Hic cum Doride Pana saltitantiem,
 Et tot gaudia sensimus beati,
 Quot tellus nova villulis abundat,
 Quot tellus nova fructibus redundat.
 Testes pradia tot facetiarum,
 Hostes pradia tot molestiarum,
 Horti, jugera, silvula, caballi,
 Magni pradia Consulis valete.

In Prædium sive villam Nobilissimi

IOHAN. HUYDENCOPER,

Equitis, Domini in Marssenveen.

A Mana villa, villa perplacens Diis,
 Hominum voluptas villa, pradium meis
 Vacans Camænis, quale quondam Formia
 Habuere

Habueres sedes, quale Tusculum fuit,
 Tiburque sese obuium Quiritibus,
 Aut predicandus usque Bazarum nitor,
 Salvete recta. Vechta qua strepentibus
 Pulsat susurrus, cuius irrigat sinus
 Permixtus undis, Rhœnas, & terras beat
 Fecunditatis uberes testes sua.

O villa Superum, quam vel ipse Iupiter
 Procator olim pratulisset Thessalis,
 Vbi Thœbe Daphnen persequi velis tuam,
 Vbi blande Thüben Pyrame optares tuam,
 Formose Adonis Cypridem, Sapphum Phaon,
 Mihi villa ride, meque amœnitatibus
 Persunde centum, gaudiisque percoque
 Mentem severam, tetricamque grandibus
 Curis Sophorum, Stoicisque jurgiis
 Adsperge pacis spiritum lenem tua,
 Et literatis otis da perfrui.

Beata Villa, quam propinquam conspicit
 Mitrata turris, urbsque tot Divum sacris,
 Tot clara templis, cœtumque regulis;
 Ut jam virescis, & tuum late jubas,
 Vmbriis inumbras, porticusque dadalas
 Disponis aptè, & ambulantum vertices
 Foliis coronas: ut serax tot fructibus
 Iam nunc superbis, & rubentibus rosis
 Ornas Susannam & nubilis Constantia
 Pectus pudicum, & lacteis mamillulis
 Decerpta vatis dona ridens ingeris.

Tibi lata circum prata porrigit Pales,
 Pomona pomis hortulos pingit suis,
 Avidasque cerasis melle provocat manus.
 Pan ludit agri, Thestylis lac elicit,
 Magistra mœstra, fœna veſtat curribus
 Lentè Menalcas, in Decembrem providus.
 Tilia venustas explicant froudes tibi,

Et inter illas albicantes populi
 Sese proceris erigunt fastigiis,
 Cælo minantes. sensuum illices locos
 Et ordinata spatia tot quincuncibus,
 Fontesque vidi, fraudis humidæ vias,
 Et innatantes rivulis altè pilas,
 Fluxasque semper mobilesque casibus
 Regum coronas, stellulasque turbine
 Natas aquarum, & nunc madentem Cynthium.
 Hic Taurus iste raptor Europam vehit,
 Latrant molossi, tendit arcum Cypridis
 Salax puellus, saxa vortices vomunt,
 Spuunt Dracones, infremit trux simius,
 Bibunt olores, permadescunt Orphei,
 Labentibusque plectrâ tingunt lymphulis.
 Hic magna Tethys arte speluncam facit,
 Marisque spoliis fornices condit labor.
 Vbiq; fons est, undique è conchis scatent
 Vnda, ruuntque fistularum flumina.
 Tubisque longè Martis volant aqua.
 Dynasta Marsi, tuque conjux conjugis
 Coymanna tanti, quam beatos aspicit
 Vos æquus ather, vestra si nescis bona.
 Hic expedita mens tumultus Amstelæ
 Fastidit omnes. hic avaras spernit
 Dextras ementum & sarcinas videntium.
 Vnique grati, quicquid hic est munerum,
 Debere cælo vultis. O par optimum,
 Salvete vati. germinent vobis agri,
 Non urat illos Sirius, non horridus
 Imber flagellet, aut ferocior Notus.

Et qui Poetam feriantem longius
 Fovistis ambo, sic fovete crebrius.
 Et hic bibentem vina vestra suaviter,
 Et hic vorantem pruna vestra largiter,
 Et hic edentem fraga vestra fortiter,

Sic

Sic incubantem perculis ferociter,
 Sic ambulantem, sic jocantem jugiter,
 Sociis puellis, blandulisque matribus,
 Sociis maritis, Hoofiliis, Vic. fortiis,
 Vectum caballis, splendidisque curribus,
 Leone quamvis astuante cœlitus,
 Latrante quamvis undequaque Sirio,
 Vir atque conjux, advocate sapius.

In Capturam Turdorum, ad
 IACOBVM BAECKIVM.

I Acobe Baeki, lene pectus, & fera
 Crudelitatis ac furoris nescie,
 Crudele quid me poscis ad spectaculum,
 Et vis videre semipendulas aves,
 Laniata sædè membra, luxatos pedes,
 Et prafocatas umculis tuis gulas,
 Suspendiorum multiformium modos,
 Quibus immerentes alites mortalium
 Damnat libido. dum petita gutturi
 Alimenta strictu sava necit nexibus
 Rostroque mortis ingerit trux pabulum.

Vidi alligatum Ixionem sua rota,
 Vidi voracis Tantalì vanas dapes,
 Vidi revinctum Caucaſo Promethea,
 Saxoque semper incubantem Sisyphum,
 Vidi Megera territantis verbera,
 Suspensa ventis corpora & diras faces,
 Laqueos Arachnes, queis pependit mortua,
 Flammiſque toſtas filias Orionis,
 Et quicquid ira Tartari in pœnam parat.
 At ficta vidi. fabuloſum hoc credimus,
 Quodcunque vates finxit & vatum furor.
 Sed enecari & ſtrangularier genus

Late volantum, vera verba credimus.

*Tuus hoc theatrum multiformis supplicis
Ostentat hortus, pradiumque Baeckii
Orchestra cruda est & cruenta funerum
Palæstra. quam misellus implet lugubri
Clamore turdus, subdolisque retribus
Fringilla capta; cum tyrannidem ferox
Exercet auceps, & superbo pollice
Caput tenelli exile frangit alitis.*

*Quod si dolores eloqui possent suos
Turdi voraces, dicerent mox Baeckio,
Injuriosa morte se cunctos mori:
Non legibus, non jussibus volatilem
Turbam teneri jussa natura sequi,
Cæcosque motus. Velle liberum sibi
Negasse divos. atheris laxas vias
Patere cunctis. nunc sub Arcto vivere,
Nunc ire in Austrum præscias mala famus.
Volare passim, sic volentibus Diis;
Es visitare bacculis rubentibus,
Et morfitare, quicquid annus obivum
Aptumque vita serus Autumnus facit.
Non regna per se mutuis bellis premi:
Aut litigare litis arbitros sacra:
Non ara posci nummulosque surripî,
Mercantiumque nomen expungi dolo:
Non advocatos esse, qui lucrum bibunt,
Non quadruplare parta fraudibus bona,
Non militare & oppidis dici graves,
Aut rusticantum mulari in borreis.
Non ut pudica virginis ledant sinus
Thalamosque scandant & cubile conjugum
Huc advolasse. transitum solum peti
Aliam ad oras, & quod hospiti vago
Unquam negari jura natura vetant.
Non hac mereri innoxios suspendia,*

Laquesque

*Laqueosque compedesque & altis vincula
 Suspensa ramis. iudici scelus Iovi,
 Et expiandum crimen atrox Aeaco.*

*Amico Baecchi, condolere si licet,
 Nunc condolere turdulis, perdicibus
 Concede vati. vivit aula psittacus,
 Et purpuratis χαῖres dicit regibus.
 Impune celsis clamat ubi ardea,
 Impune vultur sordidas vorat dapes,
 Impune pennas arrigit pavidus suas,
 Impune latis innatat paludibus
 Olor verendus. eximit ciconiam
 Pietas periclo. rustica quotquot volans
 In montibus sylvisque vel stagnis aves
 Suspendiosum nesciunt lethi genus.*

*Miselle turde, tu sub ilicis lates
 Suspendus umbra, te probrosa victimam
 Mors sacrat orbi. stringitur tibi gula
 Sicariorum more, vel furis mali,
 Aut perduellis aut nocentis publico.
 At si poëta esse quid putas tuos,
 Preciumque maesti carminis magni facis,
 Nec vile censes, versibus clarescere,
 Hac, crede vati, digna res suspendio est.*

Incomparabili Iuveni
CONSTANT. HUGENIO

Filio, cum Adamum suum peccan-
 tem misisset.

Magni parentis magne & elegans Puer,
 Caput Camoenis omnibus sacerrimum,
 Alumne Phœbi, dulce ver Libethridum,
 Charitum Iuventa, prima doctrina seges,
 Praestans honesti surcule, herba latior
 Messis futura, spes loquentis Patria,

*Turgens leporum gemma, torrens carminum,
 Tyro canentis eminens facundia ;
 Qui penè gressus es supergressus tuos,
 Metamque vixdum carcere emissus tenes :
 Legi ruentis improbas Ada manus
 Crimenque primi patris, & tristes vices
 Mortalitatís & labantis seculi.
 Sed illa mens est vatis & sensus tui :
 Poëta, cujus lemma Adamus est Peccans,
 Nunc lemma scribat hoc : Poëta non Peccans.*

Ad Magnificum virum

D. PETRVM C. HOOFT,

SATRAPHAM MVDENSEM,

cum Inuictissimi Galliarum Regis HENRICI Magni vitam & res gestas gravi oratione enarrasset.

S*Criptor stupende, Belgici soli vates
 Non emulande, cujus incubat labris
 Vocis Batava curiosa majestas :
 Qui sceptrâ verbis, purparamque transcendis,
 Eburque tollis regium coturnatus :
 Sic perge Fama, seculoque Belgarum
 Debere nomen. non tuis leves cura
 Chartis inerrant, dexteramque cantatus
 Hylas fatigat, pulpitisque Theseis
 Pulsata cunctis. sed velut Ioui magno
 Tonitru decorum est, fulminumque sublimes
 Per summa jactus, arduumque quodcunque est ;
 Incedis altè, verticique regali
 Excelsus harena, fata scribis Hemioi.
 Ut ille clara Borbonum genus ducens
 De stirpe, regnis debitus Navarrorum,*

Titulos

Titulos Olympo fixerit, fidem terris.
 Ut per superbos hostium cataphractus
 Grassatus enses, inter horridas noctes,
 Inter minaces mortis obvia vultus,
 Vicesque Martis, mobilemque Bellona
 Rotatus axem, victor ipse Fortuna
 Magnusque sortis improba triumphator,
 Dignam potenti straverit viam regno.
 Ut turbulento Gallia mari Castor,
 Et mite sidus fulserit, cui frendens
 Tumultuantes fregit impetus livor,
 Longaque pacis preßit osculum Mavors.
 Ut exterarum litium sequestrator,
 Bellisque circum savientis Europa
 Pacator, ipsos increpaverit Reges,
 Tot partium, tot disidentium iudex,
 Equus potenti & impotentis assertor,
 Cunctis tremendus, indomabilis cunctis.

Hic Federatus vindicem suum Belga,
 Columnenque discit. spectat Allobrox numen,
 Quod infidelis horruit. quod augusti
 Coluere Patres Adria laborantis;
 Nec Roma spreuit, Austriaque regnator,
 Non ipse ditis pravalens Tagi rector,
 Quis dicat unus iussa duplici Pharo.

Magne Imperator, cui suam comam Celta,
 Braccata Narbo subdidit suos fasces,
 Bullam togatus: vive posteris, Princeps,
 Scriptore tali. qui tua facem fama,
 Iam voce, jam sententiis serenatis
 Praefert tiara. Tu Quiritium laudes
 Factis adequas: hic Quiritium sensus,
 Gravemque Taciti donat ausibus tantis
 Mentem disertus. Te per orbis orchestram
 Vexere pugna, bella, tela, ballista;
 Hunc rebus aptus grandibus tonans sermo,

Divinitatis particeps. tibi legem

Mortalitatis fixit effernus latro,

Æternitati lingua vindicat nostras.

„ *Dignis coronâ laudibus parentatur,*

„ *Cum nil malignus detrahit, nihil donat*

„ *Favor benignus, gratiaque sectator.*

„ *Tunc regnat ostium, cum nepotibus seris*

„ *Regnasse constat, seculisque venturis*

„ *Trophæa monstrat. tunc Ducum viget virtus,*

„ *Cum vivit ævo. fortitudinis merces,*

„ *Regisque sors est summa, non mori regem.*

Sublimis Hoofdi, quem Garumna narrantem

Miratur, & decora Sequana sedes,

Et Matrona potator, & Liger clarus,

Venerare Gallum. si tuos per annales

Borbonius ingens ambulat, per annales

Regisque gesta Maximi perennabis.

Regale crescit Liliū. Leo noster

Te sic loquente, latior jubam quassat,

Socioque triplex ungue Liliū prensat.

I N N V P T I A S

Amplissimi Viri,

D. I A C O B I P E R G E N S

Et laudatissimæ Virginis

LEONORÆ BARTELOTTÆ.

Leonora virgo, nec minus Cupidinum
Fecunda mater; pars puellaris chori,
Eademque princeps; casta formosissima
Neptis Diones, vera proles Cypridis,
Ocelle amoris; cujus è labellulis
Insons venustas, ore spirant Gratia,
Candor renidet & verecundus pudor;
Mensura pulchri, amussis elegantia,

Et

Et multiformis officina, Palladis:

*Leonora, Te nubente, priscus carminis
Resurgit ardor. Te calente, flammula
Vrunt poetam. crede, crede, ab osculis,
Amplexibusque risibusque, quos loquor
Strillant iambi. basiis tuis meos
Æquabo versus; quotque noctibus seris
Lacerasque amantem, quot marita vinculis
Stringis maritum, quot siuauitatibus,
Leporibusque ludicrisque plausibus,
Procacibusque pulchritudinis notis,
Sponsum laceßis, tot ligabimus pedes,
Venerique referam par pari vates tua.*

*Leonora, perge, quò priores iuimus,
Cum me pudici cura tangeret thori,
Nec tunc carerem, quâ velim presens frui.
Leonora, perge, quò tibi pergit Paphum,
Gnidique culmen & Dionaam domum
Monstrare Pergens, optimus ductor tui,
Vitaque fidus conjugalis affecta.*

*Leonora, Sponsa es. solve zonam virginis.
Leonora, nupta es. flammeo vela caput.
Leonora Sponsa es. myrteas corollulas
Suspende lecto. lusitent passeruli
Turturque compar & palumbes ad fores,
Et sterile quicquid audit & fugit parem,
Proscribe nupta. nil nisi concordia
Exempla fas est cogitare conjuges,
Odisse tetricos solitudinis patres,
Sexionque quotquot disparem ferunt minus.*

*Leonora, cælos cœlestesque suspice.
Omnes procantur, Te procante. Cypridi
Mavore adharet, instat Hebe Phosphoro,
Apollo Phœben deperit, Iuno Iovem,
Bacchus Dianam. te procante, Cepheum
Astræa poscit, Herculi que poscitur*

Andre

*Andromeda virgo. flagrat impotentius
Perseus amator, & licet stet frigida
Regione cæli, trux Botes uritur.*

*Leonora, terras adspice. ad famam tui
Vivunt amoris populi. manus ligant
Laevientes pampini. tenacibus
Hedera sequaces vinciuntur brachiis,
Et canna canna, & alnus alno assibilat.*

*Leonora, fluctus respice. ad tuas faces
Accensa Tethys languidum urget Nerea,
Squama calescent piscibus, phoca rubent,
Mulli jocantur, atteruntur ostrea,
Perca liquecunt, ambiunt se rombuli.*

*Leonora, quàm tu tempora & dies tuo
Aptos amoris seligis. Gemellulis
Fratrum sub astris, tu Lacana, fulgidum
Iubar decoris explicas cubilibus.
Ver horridum renascitur, te conjuge,
Meliasque vernat. germinant tot herbula,
Florentque, te florente, mille flosculi,
Panduntque se, virente te, tot gemmula,
Truduntque latas hortuli propagines,
Troleque tecum cogitant tot bulbuli,
Quot matris horto Flora dîs recondidit.
Sic totus aether incubat mundo procus,
Et terra Sponsa est; seque desponsant aqua,
Maritat aer, nuptiis calens tuis.*

*Leonora, te ridente, pennas concutit
Ales Cupido, & dexteram thori latus
Plausu secundo verberat. gaudens puer
Quicquid leporum vel sagittarum sua
Clausum pharetra gessit, omne distrahit,
Venditque amorum filis. quin ignibus
Circum crepantes aestuant vicinia,
Volant ocelli amantibus, sororiant
Et hinc & inde nubiles mamillula,*

Et hinc & inde Phyllidum molles gena,
 Et hinc & inde Thyrsidum susurruli,
 Venerumque passim blanda conspiratio est.

Leonora, amores occupa. fuga diem,
 Arcesse noctem. tristis expectatio est
 Et dura lecti. bis dolet, presentium
 Carere fructu, & lætari gaudiis,
 Quæ ratio laudat. res amor sanctissima est,
 Cælique species. conjugum sodalitas
 Lex prima mundi. non timet virgo mori,
 Quæ mater optat esse. cuncta despicit,
 Consors mariti. vendicat terram sibi,
 Quam prole donat. perge perge in dulcius,
 Causamque gaudi perge complecti tui.

Præclare Pergens, si superstitem mihi
 Tanti furoris credis esse flammulam,
 Et appetentem conjugis suavissima
 Harere mentem, quæ profabor mitius,
 Vultu sereno, verba vatis accipe :
 Quàm tu beatus Bartelottam repperis.
 Quàm bis beatus Bartelottam deperis.
 Quàm ter beatus Bartelottam amplecteris.
 Et quàm beata Bartelotta te videt.
 Quàm bis beata Bartelotta te cupit.
 Quàm ter beata Bartelotta te capit.
 Quàm vultis ambo, quod nefas non velle vos.
 Quàm vultis ambo, quod decet jam velle vos.
 Quàm vultis ambo, quod siletis strenuè.
 Quàm vultis ambo, quod siebo non minus.
 Quàm vultis ambo, quod silendo predimus.
 Quod ipse Brutus, quod Cato severior
 Patrique similis concupivit Porcia,
 Antoniaque & Iulia & Calphurnia,
 Cossutiaque & cum Mamaa Octavia,
 Etiam Sabina & Arria & Cornelia,
 Gravisque quamvis molle cor Sempronia.

Tu vir venuste, dexte, comis, integer,
 Dilecte nobis, Bartelotta & Amstela,
 Quem regna, mores, gentiumque tot vias
 Lustrasse dudum gloriosum credidi:
 Si non adoras fata Consul tertium,
 At nunc adora fata Sponsus tertium.
 Compesce linguam Livor, obloqui cave
 Votis secundis tertiisque conjugum.
 Si res amica, si jucunda, si bona est
 Puella conjux, cur vetas bonâ frui,
 Bis hac carentes? nubimusque & ducimus,
 Ne fœda sterilem vastitas mundum voret.
 At hoc cavemus bis quaterve conjuges.
 Bis ade Cypri, bis stetisse sub Tapho,
 Bis vulnerari, ter medullitus peti,
 Ter igne carpi Romula possunt nurus,
 Et cœlibatus nescii Grajûm patres.
 Si suave rident liberi, si penduli
 In ore matris lusitant tenerrimi;
 In ore patris vagiunt tenerrimi;
 Quis esse tales deneget ter conjugi?
 Non flamma, pestis, non procella liberis
 Conjux modesta est. non penatibus faces
 Immittit atrox, cui noverca perplacet.
 Noverca nulla est, qua marito condolet.
 Noverca nulla est, orphanis qua subgemit.
 Noverca nulla est, qua mariti basim
 Placide fovetur. sunt amabiles thori,
 Placabilesque, nesciaque litium,
 Et jurgiorum, cum leves cuna rotant
 Litis sequestrum pondus, & pacis vadem.
 Primos amoris impetus ciet furor,
 Ratio secundos. prima fax dementia est,
 Sequens malorum conscia prudentia.
 Quin prima amantum studia sunt discentium,
 Et nescientium conjugi miras vices.

Nos illa scimus, Sponse ; quæ rebus modus,
 Quæ viæ amoris, quæ fides, quæ gratia,
 Quid expetendum, quid cavendum mutuo.
 Si vidua turtur nuptias odit novas,
 At optat illas Lesbia passerulus.
 Soles redire cernimusque & oculi,
 Cur non amantes ? solitudo pessima est.
 Cur non Creusa, post maritales rogos ?
 Vagos amores odimus. sed & viri
 Facti secundo tertioque. plus amant,
 Experti amoris verba, rem, dulcedinem,
 Et quicquid hic est sesami & papaveris.
 Non ille Tiphys, qui ratem semel mari
 Committere ausus, sed frequentius, fuit.
 Non Hector audit, qui semel vaginula
 Distrinxit ensẽ. sapẽ miles militat,
 Et ense crebrò hostile perforat latus.

Nunc vos filete exucca, mœsta corpora,
 Patres severi, humanitatis & joci
 Et conjugalis vinculi hostes improbi ;
 Aut sapite mecum. Te, virorum maxime,
 Iam teste, dictâ gloriøs sententiâ,
 Tuoque, Pergens, nixus exemplo loquor.

Leonora quàm te respicit, Britannicis,
 Quos Tamesis effert, plus diserta Nymphulis.
 Leonora quàm te suspicit, Batavicis,
 Quos Ta laudat, plus disertum amantibus.
 Leonora Sponso porrigit flores tibi,
 Quos docta jam nunc carpsit hortulo manus.
 Dat illa myrtum, dat siuavem amaracum,
 Dat florem amoris, & venusti Adonidis,
 Violasque molles, liliũque candidum.
 Dat belidem, betonicam, & ferratulam,
 Calthamque & igne fervidam Daphnoidem.
 Nondum calescis ? redde tu Sponsa, precor,
 Veneris lavacrum, carduum, & fabas levis,

Lappas

*Lappas tenaces, lychnidique subjice
 Lapathi pusillum. redde nardi spiculas,
 Oculumque Solis Parthenique surculos,
 Crocum rubentem & smilacem volubilem.
 Serpilla, & aptam pronubis attractylm.
 Nondum calescit? Nos favemus nuptiis
 Fecunditatis nuncii & propaginis.
 Ne Bartelotta pergat esse, quod fuit.
 At ipse Pergens pergat esse, quod fuit.
 Forsan sequemur. sin minus, vati & seni
 Amasse liceat, si potiri non licet.*

I N N V P T I A S

Præstantissimi Viri,

D. GERARDI ab HELMONT,

Et Præstantissimæ Virginis,

MARGARETÆ BICKERÆ

à S W I E T E N.

P*raestans, modesta, blanda, casta Margaritæ,
 Tot Gratiarum corculum,
 Quam comitatis rore perpluit Venus,
 Cupido mille basies
 Iocisque Sponsam fecit, & jam nubilem
 Deduxit in Paphi domum;
 Vbi limen omne densa myrtus obsidet,
 Fragrant odores optimi,
 Madet Sabaus, Persa fundit balsamum,
 Sereque sericis thoros
 Sternunt tapetis, tinniunt testudines,
 Domusque tota lusus est.
 Quàm te venustis, magna Virgo, ocellulis
 Chorus tuetur Virginum,*

Et longa matrum turba. quàm candentibus
 Gliscunt amoris impetus,
 Latensque voti flamma sub mamillulis,
 Aususque cogitat viri,
 Secura damni. quàm pudoris conscia
 Gena loquuntur Cypridem,
 Et dulce murmur errat in labellulis,
 Ac non loquenda musitat.
 Non Pelei olim pulchrior se nuptiis
 Ostendit excellens Thetis.
 Non risit uxor blandius Calphurnia,
 Tactura Caesaris latus.
 Nec Cypris olim latius pulcherrimo
 Admovit os Adonidi.
 Hebe fluentem pexuit tibi comam,
 Gemmisque distinxit novis
 Andromeda Virgo. vestis in talos fluens
 Levante fulget Cynthia.
 Adamasque medio pectori lumen facit,
 Splendoris amulus tui.
 Veteres amorum fabulas, Apollinem
 Daphnesque fatalem fugam,
 Casus amantis Sestia, cum Pyramo
 Thisben procantem, Acontii
 Fallacis artem, basiantem Nerea
 Et Amphitritem carulam,
 Deos Deasque & festa magna conjugum,
 Tunicis Arachne intexuit.
 Inter puellas eminens Iunonias,
 Et ditis Te filias
 Et tot potentis Amstelæ illustres faces,
 Iuvenumque vultus illices
 Laudata Sponsa confides. supra caput
 Radiant corona pensiles,
 Casta character virginis. juxta tuos
 Fovent amores Nymphula

Sororiantes, fida custos utraque
 Iam jam labantis zonula.
 Accendit in te conjugis curam Fides,
 Dat Suada leniter loqui.
 Fomenta pellit litium concors amor,
 Et innocentia tuos
 Implet penates. exultat Superbia,
 Fastusque nomen improbum.
 Minus marito, conjugis partes putat,
 Sapuisse velle conjugem.
 Magis marito, conjugis partes putat,
 Amasse velle conjugem.
 Mansueta gressum dirigit modestia,
 Virtus ocellis emicat.
 Erecta mores ordinat prudentia.
 Famam vereris & Deum.
 Pandora nostra es, elegantia soror,
 Suavitatum capsula,
 Et promaconda, gemmularum gemmula,
 Et margarita Margaris.
 Helmonde prastans, quàm tibi latas faces
 Accendit ardens Hesperus,
 Ætherque pronis insusurrat ignibus.
 Arcana lecti gaudia.
 Legesque Sponso precipit facillimas,
 Leges amandi jugiter,
 Leges iocandi & osculandi jugiter,
 Et ambiendi jugiter,
 Et colloquendi, & amuendi jugiter,
 Idem cavendi jugiter,
 Idem volendi. Tu honorum conjugum
 Exempla prudens cogita,
 Flammæ Sichæi, Cephæique vincula,
 Tedaque Porcia graves,
 Et sempiternis verba digna seculis.
 Rato loquantis Aria.

*Cum Sponsa praeſto eſt, diſce, Creuſa tu mea eſt,
Dilecta tu Laumia eſt,*

*Tu Siſigambis, tu Mamaa, & Olbia,
Metella noſtra & Nyſula,
Juſtina, Manto, Maja, Phyllis & ſua
Amica Doris Thyſidi.*

*Perpende voces, Stoa quales edidit,
Graiumque ruma ſcholas,
Et qua Stagira doctor & Graci ſenis
Interpres olim tradidi.*

*Parum eſt, remotas noſſe cœlorum vias,
Cœcasque cauſas fulminum,
Solis labores, aſtra, motus, tempora.
Non his amica nunc eget.*

*Res ad cubile venit. omnis in thoro.
Nunc explicandus eſt labor.*

*Tuum hic Lycaum eſt. altera his ſubſelliis
Præcepta poſcit Margaritis:
Nil ſuſpicari, conjugii blande obſequi,
Probare voces mutuas,*

*Dammare raro, ſæpe amoribus frui,
Et non abuti baſiis,*

*Illam vereri, quam potenter diligis,
Miſcere gaudiis metum,*

*Favosque amaris melleos abſinthiis,
Vtramque fortunam pati,*

*Sperare prolem, & nuptiarum germina
Magna vovere Palladi.*

*Helmonde, menſas talis inter ambulas.
Sic nuptiis datus tuis*

*Accede propius, Margarimque quam colis
Ardens amator exue.*

*Silent poëta. Tu, quod Hymen imperat,
Curabis intus ſedulo.*

*Dum gratulantur Amſtela cives tibi,
Fauentque Curia patres,*

Iurisque sella, quas socer tuus premit,

Regitque Consul maximus.

En, Divera aquos mater adspicit Deos,

Latosque natorum dies.

Et hoc senectæ deputat solatium,

Curaque premium sua.

Quin illa pulchrè turribus surgens suis

Domus vetusta Suvietia,

Quæ tot celebrem gentibus Rhenum bibit,

Tot tollit agris verticem,

Tot populis involvit umbrosum caput,

Applaudit absens Margari.

Iterant columba Margarin, vocant aqua,

Frondes loquuntur Margarin,

Horti, Menalca, fossa, rura, porticus,

Arbusta resonant Margarin.

DIRÆIN

C V L I C E S

BAMSTRÆ & Arcis MUYDENSIS.

V *Etusta Muyda tecta & annosi lares,*
Et vos Bamastra fertilis nova domus:
Cur culice crebro vatibus molestiam

Dirisque noctu cantibus faceßitis?

Istis susurris rumpitis somni moram,

Istis susurris vatibus suavissimis

Obmurmuratis, & poëtarum melos

Cantusque molles Pegasei chori,

Phæbique totos ordines exploditis.

Audite Culicum disparem concordiam,

Volucrisque magna parvula discrimina.

Tuus, ô diserta Muyda, fortius canit,

Minus Bamastra. Muyda, plus tuus ferit,

Tuus Bamastra lenius. rostrum duplex

Acutus

Acutius Muydensibus. Barnastris
Obtusiore me terebrant cuspide.
Quin grandius corpusculum Barnastris,
Et literati sanguinis capacius.
Magis tenella membra sunt Muydensibus,
Magis canorum guttur, atque sibilum.
Vos mane solum lancinatis Beemstrij.
Quos Muyda gignit, ictibus savissimis
Et nocte pungunt & ruente vespere,
Et plus micante saviunt sub Phosphoro.
Scelesta turba, noctis horror optima,
Invisa turba, garrula, leves aves,
Sacra quietis jugis execratio,
Seu dispares seu compares susurrantis
Et hic & illic obloqui vultis mihi,
Abite longè, Zoilosque pungite,
Et quæsi maligna bile torretur jecur,
Quos livor ater exedit. modestia,
Et Muyda sedes & Barnastra, vos iubent
Trocul exulare. quid moramini mala?
En frigus adflat aëra, & ferox Notus,
Pluviaque vestros obruunt exercitus,
Finemque dno murmuri Autumnus facit.

In litem Satrapæ Muydensis cum
 Domina

V I C O F O R T I A,
 uter alteri facem præferret.

Movit suavem nata Lis discordiam,
 Placidumque fecit Anna Vicofortii
 Satrapa tumultum. num præiret Hoofdus
 Facemque ferret ille, qui facem solet
 Præferre Belgæ vatibus vatum caput:
 An hospes Anna, qua facem modestia,

Et comitatis tot decoris matribus
 Speciosa præsert. litigare Cynthrum
 Phæbenque credas, Phosphorum cum Cypride.
 Cum Marte Vestam, cum sorore Castorem.
 Vult ille, quod non illa. non volunt duo,
 Quod urget alter. singulis sententia est,
 Sed quæque dispar. compares virtutibus,
 Hac lite nutant dispares. Apollinem
 Præferre terris lucis usuram sua,
 Sequi Dianam, dissidebat Hoofdius.
 At Anna satur, hospiti sese hospitem
 Debere tanto prævia munus facis.
 Dum litigant, dum fluctuant, dum lampadis
 De luce rixa est; Ecce raptor Hoofdius
 Attollit Annam, & brachiis circumdatam.
 Ostentat altrè, & feminam facit Phærum,
 Novumque sidus. portat ignes prævios
 Marita victrix, lampademque exporrigit.
 Et ille victor Annulam, quam vir gerit,
 Obire famula vile munus haud sinit.
 Sic nullus ordo est aut sequentis hospita,
 Aut post sequentis hospitis. confunditur
 Cum laude sexus, bajulusque conjugis
 Fit ille magni bajulator imperi.
 Subordinantur Hoofdius, conjux, facies.
 Et pervenisse cernimus spectaculo
 Præire nullum, pone neminem sequi,
 Pedissequamque nec pedissequum dari:
 Famulamque nusquam. salva partibus manent
 Honosque dignitasque. nec jam cedere,
 Dum distributa suaviter victoria est,
 Aut Anna dici, aut victus Hoofdius potest.

Illustri viro

D. CONRADO vander BURCH,

Reipub. Amstelodamensis viro Consu-
lari, Scholarum Curatori, à Cim-
brica Legatione reduci.

V Ir magne, vir diserte, vir potens fandi,
Doctrina cujus abdudit sinus veri
Iustique formas, & scientia summam,

Quâ civitatum jura fascibus dictas,
Civesque lege flectis & cupis salvos:
Qui sub rigente nuper axe Russorum,
Moscho fuisti verba nostra prefatus,
Patriaue causam maximo Duci dixisti.
Et nunc ab Arcto Cimbricaque legatus
Redux tiarâ sospes Amstela druis:

Dum Tu remotis jussa Federatorum
Sceptra revelas, Regibusque praduris
Suadere tentas conscientiam recti,
Sociisque terris afferis suas merces,
Pecuniamque liberum tui Belga:
Nos in ferociâ Cantabri trucem classem,
Puppisque magni Regis idimus sortes,
Minasque Oquendi & impetus Philipporum,
Fluidasque turres & natantium ponto
Alvos patentes grandium carinarum,
Virtute sola sprevimus. nec immanes
Animosa moles horruit manus Trompi,
Audaxque pectus. igne, glandibus, ferro,
Grassata gens est nostra, per foros, transtra,
Pilisque latera perforata luxavit.
Costa;que fregit navium furens nauta.
Teresa mersa est. rot biberè Neptunum

*Vsta Britannis fluctibus rates celsa.
 Salamandra capta est, & ferox Alexander,
 Et qui superbos vexit Asturas Feyus,
 Lopeziumque sorbuit mari Tethys.
 Meruere rostra tot Themistocles nostri,
 Duilibusque & Reguli renascentes.
 Cecidisse Xerxen crede, & alteras ligno
 Defendi Athenas, alteram peti frustra
 Salamina Medo. Tanta fecimus, Burchi,
 Te longius per regna Saxonum & Cimbrum
 Urbes loquente. Si juvat triumphantem
 Spectare vatem, & magna bella narrantem,
 Hac legere gesti. per tot hostium puppes
 Tumultuatur Musa, pugnat imbellis
 Apollo, cadit, mergit, urit, exurit,
 Milesque factus credor in truci ponto,
 Manusque Iberum cadibus cruentasse.
 In vive sospes Patria, mihi, Phæbo,
 Et gratulantis prona verba Barlas
 Exosculare. sunt regentium cura
 Urbes, Lycaea, bella, curia, vates.*

*In diem Anniversarium Nuptiarum,
 Nobilissimi viri*

D. P E T R I H O O F D I I,
Equitis & Goylandiæ Prætoris.

H *Æc Nuptiarum sera sunt solennia,
 Latique Satrapæ dies,
 Quibus venusta rursus Hellemantia
 Virile passa basium est;
 Tragicique princeps pulpiti pedem tixoro
 Novus procator intulit.
 Famam creantis Universum dextera,
 Diemque ludans colat.*

Terrasque

Terrasque seclis exigant mersas suis
Noachidum propagines.
Tu clara Maceta fata Regis Gracule,
Olympicumque pulverem,
Longis celebra temporum quinquenniis,
Et festa curribus para.
Bellacis urbis Romuli natalibus
Epulum, Quirites, condite.
Tuque imperantis Caroli cunae mero
Adsperge Flander largias.
Plus dulce nobis latiusque prandium,
Dapesque ponit annuas
Leonora mater, & cubantis ad latus
Benignus Hoofdii favor.
O lux serena, qua severum vindicem
Effeminas Goylandia.
O lux amica, qua vetustis ignibus
Subdis recentem flammulam;
Risusque primos, illices amplexuum,
Vocesque primas conjugum,
Alimenta quondam Cypridis, recogitas,
Et jam facetè ruminas.
Beate Vesper, dic mihi blandissima
Amantium popysmata.
Dic, quot sagittis laeserit cor masculum
Chiron, Novembrium Deus,
Dic, quot sagittis laesa Bartelottula
Surrexerit vivacior.
Si illa non fas eloqui; dic Perseo,
Dic Virgini, dic Cynthia,
Dic & Diones filia, quam jugiter,
Quam non remisse mutuum
Et osculentur & procentur & velint,
Par amulandum posteris.
Dic, quam modesta, matris ad normam sua,
Cristina proles ambulet;

Virumque verbis mentiatur Italis

Puella, sexu dignior.

Dic, ut parentis candidum germen sui,

Arnaldus, illis vocibus

Puer loquatur, queis locutus est Cato,

Et rex Latinus & Numa.

Ut ille, Threcis instar enses fervidi

Mirmillo v. bret parvulus.

Saliatque, qualis inter agrestes suas

Diana lege subsilit.

Et illa postquam dixeris palatiis

Cunctis Deorum; ne file,

Prandere mecum, fabulari, scribere,

Et disputare: suaviter,

Et gratulari cantibusque & versibus,

Et Hoofdiis applaudere,

Helmanstique, & nuptiis tantis frui,

Insigne Belgii decus,

Frisiaque ocellum, amœnitatis corculum,

Mensaque præsenti facem,

Nunquam canendam vatibus nimis, mihi

Semper colendam Tessellam.

I N O B I T V M

Clarissimi viri

IOHAN. ISACII PONTANI.

Pontane, quò me, quò tui colens dudum
Pectus relinquis! aetherisque transcendens
Vias beatus tot malis inerrantem

Mortalitatis sede desuper spectas?

Me sume socium, vallibusque subductum

Calumniantis seculi & suo more

Ineipientis, inter integras mentes,

Innoxias-

Innoxiasque nesciasque livoris
 Tecum repone. quā virile Cunai,
 Et os loquentis prisca verba Iacchai,
 Virtusque nullum vellicantis Erpeni,
 Spernit maligna virus improbum lingua.

Illic per astra, per faces tibi scriptas,
 Per regna Superūm fornicesque flammantes,
 Tonitruumque fulminumque per tractus,
 Geminumque mundi culmen ibimus lati.
 Tropiusque cæli signa, circulos, puncta,
 Lunæque vultus & vagantium motus,
 Ortusque varios luminumque tot casus,
 Arcana mundi, permeabimus coram.

Hic nos moratur pigra corporis moles,
 Animumque gleba affigit & solo mentem;
 Crepundiisque ludicrisque curarum
 Vanisque miseri nanis fatigamur.

Tu, quem docentem porticus Sicambrorum
 Flevisque lambens stagna Geldrus audiuit,
 Iam multa discis, quæ negata sunt nobis,
 Et multa nescis, quæ profana nos scimus.

Scrutator usque veritatis aterna,
 Saturque votis & Dei Redemptoris
 Amore plenus, conscientia laudem
 Inferis Olympo, laureamque doctrinæ
 Felicitatis luce clarus exornas.

Qui sceptræ Regum purpuræque Cimbrorum,
 Septentrionis numina, indicavisti,
 Eburque Gothicum lineasque regnantum,
 Rhæni bicornis oppida & Duces præscos,
 Et gesta Patria gnarus expedivisti;
 Qui præpotentis Amstelæ domos dites,
 Originesque, templis, fætæ mercantum,
 Suffulta sylvis tecta, mobiles arces
 Auri latebras, merciumque scripsisti,
 Nunc alia regna, & tot regentium Regem,

*Et civitatis jura perspicis magna,
Opesque lustras, nescias vetustatis.*

*At nos dolemus, quotquot hic sacri Musis
Monumenta seculo consecrata miramur.*

*Qua nec malignus Lævor afflat aut Momi
Furor flagellat. Te caremus, Isace,
Nec jam benigna commeanz amicorum
Voces, nec ales charta transvolat fluctus,
Testis salutis, & favoris illasi.*

*Hac summa vita est. hoc suäve solamen
Afflictionum, leniore conspectu
Sodalitatis perfrui verecunda.*

*Amplecti amicos, literisque testari
Flammæ honesti, candidique convictus.*

*O literarum spendor, ô senex doctæ,
Tot noctibus, tot hic laboribus fractæ,
Tot fesse scriptis, tot scholis fatigate,
Criticique dudum magna pars tribunalis,
Tot pramiis, tot Imperantium donis
Illustris, audi, & mœsta verba Barlæi
Sibi dolentis & tibi parentantis,
Tibi gratulantis, at sibi gemiscentis,
Lachrymas amantis, præfixa puta lessum.*

Illustri viro

D. LODOVIC. CAMERARIO,

Suecorum in Batavis Legato, suam
à prandio absentiam excusat.

V Ir magne, vir serene, vir potens fandi,
Regina cujus ore fatur ad Belgas,
Batavumque patribus pandit imperi sacrum;
Quem terra quondam latior Palatini
Ducis fidelem sensit & sibi charum:

Quid me poetam poscis ad tuas mensas,

Epulisque

Epulisque Divum vis frui professorem?
 Et labra ferculis admovere Legati?
 Nos inter umbras porticusque Musarum
 Humiles moramur, vivimusque secreti
 A luce tanta. me cathedra, non aula.
 Assuevit uti. nec dapes potestatum
 Mereor sacerdos Palladis. Levi formo
 Cætus scholarum voce, & illa magnatum
 Aula & arces rarus hospes accedo.
 Tu jussa Regum Principumque promulgas,
 Ego jussa acuti interpretor Stagirita.
 Tu regna flectis, suggerisque vel belli
 Vel pacis artes; me rudis Iuventutis
 Cultura totum possidet. Ducum vox os,
 Ego vox docentis Amstelæ. doces suasor
 Facienda grandi purpura & tuum pergis
 Sueonum probare munus Imperatrici.
 Mihi parca vati spiritum dedit lenis
 Clio Camæna, carminisque concessit
 Exile robur. sorte, laudibus, fama,
 Splendore disfidemus. hinc timet noster
 Calcare honoris atrium tui Thæbus,
 Pudorque magnis horret ingeri mensis.

Perite rerum publicaue fortuna
 Lodovice, grata mentis obsides sume
 Testesque iambos, gratiamque conviva,
 Quam nunc rependo maximo Tibi verbum,
 Exosculare. mitto ferculum Cirrha
 Apollinaris dulce ferculum mensa,
 Procul à deserto fonte Phocidis natum,
 Vbi Rhemus arces & Quiristium castra
 Subversa lambit, Schonckiique laudata
 Humanitate letus hospes involvor.

Vale ter ample vir, cui reflorescens
 Germana tellus debet & Neri Princeps,
 Vultuque vestro prandiaque semotum

*Illustris, aquus & benignus excusa.
Sic te potentis sceptrum diligant terra,
Sueconumque rector Finniæque regina.
Sic Federatis Patribusque regnisque
Ligne colaris: fata prorogent annos;
P. Ichramque Superi sospitent senectutem.*

Amplissimo Viro,

D. G V I L I E L M O B O R E L I O,

Duynbekz Domino, Reip. Amstelodamensis Syndico.

P Restans Boreli, si qua vis Apollinis
Morbo superstes, pristinos valet modos
Dictare vati; nec benignum sanguinem
Febris resorbens, fontis Aonum simul
Exsuxit undas, torpidique spiritus
Sublimis aura portuncula vigent:
Id omne & unum gratias agit tibi,
Et me measque consecrat Musas tua
Humanitati, publicoque interpreti
Assurgit absens, & favoris maximi,
Quo non merentem amplecteris, laxos si .us
Audet remissis implicare versibus.

Hac lege vivis; non suis se commodis
Natum putare. publico se mancipat,
A plebe quisquis distat, & scientia
Extendit annos. esse non cupit suus,
Vindex suorum. civium facundia est,
Quam faris Haga. quod sibi plures petunt,
Per te loquuntur. quicquid es, sic Patria
Batavoque donas, & potentis imperi
Fulcis labores, consilique pondere
Disertus audis. Talis in Quiritium
Cynæa Senatus verba fecit, & sus

Mandata

*Mandata Regis elocutus, os fuit
 Et lingua Pyrrhi. talis Attridai Duces
 Nestor trahebat, Herculesque Gallicus
 Vocis catenâ Galliam flexit suam.
 Qui barbarorum corda Thracum leniis
 Orpheus canendo, muneris tui fuit.
 Et qui superbas arte Thebas condidit,
 Et saxa doctâ movit Amphion chely.
 Prætre verba fascibus Tulli patris
 Partes fuere. talis Æschines forum
 Vrbesque Grajas Atticosque principes
 Formavit olim. Federata nomina
 Talem saluant, Belgique illustrior
 Vrbs per patentes orbis excurrrens plagas,
 Famamque longa Solis exaquans via,
 Pro se loquendi copiam tibi facit,
 Curisque crescit magna Civitas tuis.*

*Nec hic subacta meta stat prudentia,
 Aut Consularis iussa solum Curia,
 Nobis profaris. India per te sapit
 Potens Senatus, teque partem Concilii
 Vult esse tanti. consulis domi sagax
 Foris gerenda. quaque Titan curribus
 Exsurgit undis, & Moluccas adspicit,
 Calidamque lavam, tuque manibus valens
 Ambona ferves, & Tidora praeliis
 Hostem fatigat, gentiumque mestibus
 Iacatra turget: optimis suffragiis
 Moderaris orbem. sentit, ignarus tui,
 Sua damna Ratis, & latens nocet Tago,
 Opeque suasor subruis Philippicas.*

*Hæc VValashrus audit. & tuis se laudibus
 Vult esse testem. novit ingenâ facem
 Labor Metelli. destinariis exteris,
 Venetisque dudum, ut Belga prosis Belgio,
 Bellique sedus Alpibus persuadeas.*

Et purpuratis fortis *Adria togis*.
Duynbeka gaude, quæque collibus jaces,
 Claresce Domino. dic propinqua *Tethyi*,
 Tibi imperare fidus *Insula tua*,
 Columnen bonorum, patria lumen sua,
 Exemplar aqua mentis, *Amstela jubar*,
 Et comitatus & gravis prudentia
 Specimen severum. dic *Borelio coli*
 Illustre *Phæbi nomen* & *Phæbaios*
Mystras amari. dic *alumnium Thocidis*,
Bructicisque montis atque Palladis
 Regnare ruri. dic *vetusta secula*,
 Graiûmque gesta & *ausa gentis Itala*
 In hoc recondi. dic *sacerdotem pia*
Themidis vocari, *conscium Iuris sacri*,
 Et quod profanum causa civilis facit.

At tu minore, *Rhene*, currens alveo,
 Vbi castra quondam fixit *Albini labor*,
 Domos *Boreli pradiumque lenibus*
 Pulsa susurris. gratulare sospiti,
 Agrisque dona perfrui feracibus.
 Quos nec locusta tondat, & *zizania*
 Steriles pererrent, aut adurat *Sirius*,
 Aut *savientis ira verberet Noti*.
 Si *Roma ripis attulit decus tuis*,
 Urbisque *Domina gloriaris arcibus*,
 Plus jam superbi. dum tuos per *margines*
 Orator habitat, *Syndicique gloriam*
 Late decoris fama differt *urbibus*.

Quamvis carinis mille, mille mercium
 Formis redundet *Ta*, & omnibus ferat
 Vendenda terris, æra transmittat *Gothus*,
 Pelleſque *Moschus*, *Indus advehat piper*,
 Electra mittant *Sarmata*, *marmor Ligur*,
 Frumenta *Gallus*, *savus enses Cantaber*:
 In Te, *Boreli*, *summa laudum colligit*,

Vocesque

Vocesque praeferat rebus utiles suis.

Quibus profundum tranat, exteris natat

Mercator undis, lucra conficit sibi,

Magis patefcit civitas, condit domos,

Latisque cives ordinat pomeriis.

Sapuisse primam est. alterum, vita dies

Donasse cælo. tertium, per publicas

Ivisse curas, civitatibus loqui,

Et erudita mentis otium bona

Dedisse causa, totque doctrina modos

Formasque grandi commodasse Curia.

Per Te beamur, te favente crescimus,

Vir magne, & atrae pellimus febres procul.

Per te valemus. Tu laboranti tuis

Verbis mederis, erigisque languidum

Spe, jam silenda. pene nuper mortuo

Disrupta fila fortibus solatis

Redintegrafti. sic mea favor tuus

Certum salutis robur & fulcrum fuit,

Stygiisque vatem vindicavit manibus.

Poscis medela vile præmium tua?

Gratumque amici pectus? obsides cape

Testesque Iambos. meque credas non fore,

Cum te, Boreli summe, desinam loqui.

Nobilissimo viro

D. ANTONIO OETGENS,

Equiti, Domino in VVaveren, &c.

Reip. Amstelodamensis viro

Consulari.

Magnanime Consul, ditis Amstela rector,
 Fortuna cujus Amstela è manu vestra
 Et optimatum, quos amamus hic, pendet:
 Germana proles undecunque virtutis,

*Et non euntis per remissa doctrina ;
 Qui stemma digno patre maximum ducis,
 Sortemque avorum fascibus tuis vincis :*

*Salve ter ample vir, meisque paulisper
 Vaca Camœnis. ager, impotens, fractus,
 Totusque languens, dulce barbitum invitus
 Pressi tenebris. nunc alacrior reddor
 Luci Tibique, & per vireta Musarum
 Raptus, verendo pauca Consuli fabor.
 Scripsere Flacci Principi juventutis,
 Scepbris Marones, Claudiana Pimplais
 Honorioque fascibusque Romanis.
 Sequar priores, imperique nostratis
 Facem decusque audentior salutabo.*

*In diligentem me, meique fautorem
 Amo reflecti, vindicemque Phœbæum
 Et literarum vindicare Parnasso.
 Nefas sileri, quem benigna sceptrorum
 Extollit aura, insignibusque Majestas
 Arctoa donat. Aula purpuratorum
 Quem sacrat orbi, consecrabimus Phœbo,
 Liberbridumque proluemus in lymphis.
 Mercantis urbis rector & Senatores
 Inter Senator, cujus ore jam pridem
 Excepta gratum magna sensit adventum
 Medicea mater ; me favore, quo polles,
 Involve totum, & gratia professorem
 Innecte vestra. Tu sacella discendi &
 Novas juvenæ porticus reclusisti,
 Meaque jam tum gratulatus es sorti.
 Qui V Vævera das jura, qui Deus turis,
 Numenque agrorum maximusque possessor
 Tibi faventis sata suspicis cœli :
 Scholæ labores Palladisque non segnes
 Fove ministros. Patriam gubernasti,
 Motusque grandes pacis atque bellorum,*

*Regum Ducumque postulata flexisti,
Tot Federatos inter eminentes patres.*

*Rerum peritus castra Principis celsi
Comitatus, Illi te fidemque vovisti,
Periculorum particeps. dies, noctes
Arma induentem prosecutus, Heroum
Adstes fuisti, ararioque bellaces
Excire dextras, pars fuit tua laudis.*

*Deesse non vult, quisquis osor Hispani est,
Patrie parenti. Nassova favet stirpi,
Quicumque Belga liberas amat mentes,
Aras focosque. & sarcinas Philipiorum,
Et jussa duri Regis odit, assertor,
Servire Iberonescientis, Hollandi.*

*Ocelle nostra gentis, ista qui curas,
Laudumque non labantium satur vivis,
Qui scava mundi lividosque conculcas,
Malosque recti conscientia damnas:
Amoris in me ventila tui flammam,
Heliconidarum pallidamque Pyrenes
Cultor perennis. illa summa votorum est,
Placuisse vobis, & probasse me semper
Amore vestri. litterariam causam,
Inter Camœnas natus educatusque,
Et fonte tinctus affatim Latinorum,
Patrone grandis, vindica. sciat Cyrrha,
Clarosque doctos, & quidquid ullibi Phœbi est,
Vel erudita gentis, his tuos divis
Lares dicari. Sic tibi perennantes
Diducat annos Fama; fata transcendas,
Cineri superstes, nesciumque contempta
Mortalitatis nomen inferas cœlo.*

*Quin filiorum quislibet, paternorum
Hæres honorum, semita patris magni
Vadat decorus, & suprema conari,
Batavisque studeat amulanda moliri.*

*Vir summe, vir colende vatibus, salve,
Et vive felix patria, tuis, nobis,
Meaque partem gratitudinis cense,
Tibi mancipasse, quicquid est meum, Consul.*

P R Æ S E P E

C H R I S T I.

C*Vna Tonantis, lectule Imperatoris
Præsepe, magni sella sospitatoris;
Cum te tuumque illustre dedecus specto,
Sordent triumphi, sceptræ, regna, fortuna,
Fasces, trophæa, vestium venustates,
Auroque quicquid purpuraque splendet.
En ipsa cæli prædicanda majestas
Sordescit, ipso despiciatior vulgo,
Egena rerum: vilibusque sub pannis
Crepundisq; grande numen occultat.
Mundi Redemptor magnus incubat fœno.
Hac vagit aula, anhelituque brutorum
Blandè incalescit. O stupenda paupertas.
Creator orbis angulo jacet parvo
Pene exul orbis. vestiumque donator
Fastidit illas. ipse regibus major
Rex universi, regios fugit cultus,
Opesque nescit omnium ministrator.
Non cinnama inter balsamique sudores
Infans renidet, Persicosque splendores.
Nor hic iaspis, margarita, beryllus,
Fulgens smaragdus tectæ sancta collustrant.
Tuer ipse splendor omnis & sibi lux est.
Sibi ipse fulgor, ipse lumen & sidus,
Omnisque pyxis elegantia rerum.*

*Augusta proles, nate patris excelsi,
Squalentis obsoleta sordibus tecti,*

*Vbi illa decoris sempiterna majestas ?
 Paresque patri gloria tua faces ?
 Vbi patentis imperi potens sceptrum ?
 Vbi tribunal cœlitum choro septum ?
 Ex quo per omnes jura dividis terras,
 Mandata ponto : jussa manibus dictas.
 Nempe illa tristis, mœsta sors egestatis
 Tressit volentem. pauperesque paupertas
 Focillat insons. sic modestia præbes
 Exemplar orbi turgidosque despectas.*

*Te clara cœlo, clara gentibus cunctis
 Benedicta magnum Virgo parturit Christum,
 Intacta Iesum. plena gratia mater.
 Tot gratiarum lata gignit autorem.
 Pastor stupefcit & tuetur infantem.
 Reges adorant. erudita Persarum
 Ante ora vagit eruditor cunctis,
 Scientiarum & omnis arbiter veri,
 Ac dona pauper colligit Sabaorum.
 Latatur Anna, jamque proximus morti
 Cœleste Simeon sanctus inchoat carmen,
 Et nos beanti succinit juventuti.
 Applaudit æther & Deum Cherubina
 Canunt cohortes. solus horret Herodes
 Timetque nostrum purpuratus infantem.
 Tu elle Iesu, particeps mea carnis,
 Agnosce fratrem, quem tibi redemptori
 Fides adunat. condole tua genti,
 Ecclesiaeque tot malis laboranti.
 Tibi gratulamur maximo sacerdotum,
 Tibi gratulamur maximo prophetarum,
 Regumque quot fuere maximo regi.
 Post tot piorum gratulantium voces,
 Audi pusilli Christe canticum servi,
 Et verba veterum, quæ reponimus, Patrum:
 Æternus horas supputas tua vita.*

Immen-

Immensus alvotclauderis tua matris.
In matre totus, totus in sinu patris.
Nec hic vel illic segregatus in partes.
Nulli videndus, nunc videndus in terris.
Tot seculis pramissus inchoans seculum.
Deus perennis permanens, caro factus.
Patri coavus, nec coavus in carne.
Æqualis illi, nunc tamen minor Patre.
Pater Abrahami, semen Abraha sanctum,
Maria creator & creatus ex illa.
Mundi creator, nunc creatus in mundo.
Qui patre natus universa fecisti,
Et matre natus Spiritu refecisti.
Terrena servans & superna conservans.
Infans loquendi nescius, tamen Verbum.
Infans malorum nescius, tamen passus.
Cui mater una mater & simul Virgo est.
Virtute cujus facta mater est mater.
Quem nutrit illa, quæque vivit ex illo,
Quæ portat ulnis, cuncta qui suis portat.
Qui Sponsus idem est matris, & tamen proles,
Matri colendus & tamen colens illam.
Autor diei nocte proditus sera,
Et lucis expers, lucis autor aterna.
Stabulo recumbens imperator augustus,
Fæno recumbens rector orbis immensi.
Obses salutis, autor & simul pignus.
Et victima idem Pontifexque mactandus.
Infans stupende, nascere & Deus cresce,
Infans stupende cresce, vive Servator.
Infans stupende morte crimen expunge.
Infans resurge, jamque celsior cælis
Miserere nostri. redde gentibus pacem.
Et pace natus inquietam compone.
Patria labores magne subleua princeps.
Patria parentes vindica Deus fortis,

*Arausique nomen inclytum Patris,
 Arausique germen inclytum Patriu.
 Fac, ut per amplos nota Tethyos fluctus
 Urbs nostra, Cumis incubet tuus Iesus.
 Vivant potentis Amstela Senatores,
 Et civium quotcunque Christianorum,
 Trasepe sanctum culcitraeque non grandes
 Et te jacentem supplices adorabunt.*

Ad Illustrissimum

D. CORNELIUM HAGAM,

cum à porta Ottomannica redux lega-
 tus, me Turcicis ferculis
 excepisset.

Illustrius Haga, qui decus Batavorum,
 Et Federati grande Belgii nomen
 Latè extulisti ad Ottomannicas portas,
 Fidemque patria patribus probavisti,
 Tibique fama pramium reportasti:
 En hospes adsum, splendidaque vulgaris
 Conviva mensa, quem disertus orator
 Dignaris admovere ferculo, quali
 Dominator Helles Bosphorique regnator,
 Durusque Thracum rector assolet vesci.
 Sic Roma quondam gentium triumphatrix,
 Asia magistra exoticae suis offas
 Fecit culinis & dapes peregrinas
 Invexit urbi. sic reversus è Bactria
 Macedo apparatus Persico fuit pransus,
 Paropsidesque balsamo Sabaorum
 Arabumque mille latus imbuit succis.
 Creamur omnes unicoque rectori
 Debemus illud, quod sumus creatura,
 Deique germen. sed per orbis immensi
 Tractus patellis dissidemus & poclis.

*Si lingua multis barbarique sunt mores,
 At erudita singulis gula mens est,
 Sapiens palatum, & plenus ingeni venter.
 Hac arte Finnus, Sarmata & ferox Hunnus
 Scythaque sapiunt, Celta, Cappadox pauper,
 Et dives Indus, cuiuslibet sua est mensa
 Dispar voluptas multiplexque decoctum.
 Massylus unum civis expetit mullum,
 Romanus apros, ostreumque Lucrinum,
 Sumen Pelasgus, Memphis abstinet cepis,
 Amat Batavus. Phasianus in luxu est
 Colchis, nivosus expetit piper multum
 Septentrionum filius, fugit Sole
 Perustus Afer. secta carniū frusta,
 Olusque sapidum Turcicamque miscellam
 Apponis Haga, ferculisque permisce
 Voces disertas, qualibus soles fari
 Ante ora, quondam prapotentis Osmani.*

*Humanitati victimam hanc tua matro,
 Humanitatis consciū tua pectus,
 Animumque vobis, crede, semper obstrictum.
 Hac ipsa dicit Satrapa & loqui iussis
 Vatem benignus Vicosortii candor.
 Tu quem recenti federe hīc adoptasti,
 Interque calices fabulasque amicorum
 Dixisti amicum, cui favente Brasserus
 Batavi Senatus splendor annuit fronte,
 Ut sospes hinc beatorque discedam,
 Verbis suetis Ottomannica genti,
 Benedic poëta & hospiti professori.*

Ad Amplissimum Virum
GERARDVM SCAPIVM,
 Amstelodamensium Consulem & Cu-
 ratorem Academiae Leydenfis.

V Ir erudite, vir diserte, vir Consul,
 Curator almae Palladis, suis Rhennus,
 Quam tingit undis, quamque manibus nostris
 Ta salutat Amstelaque potator :

Sepone curas, praeuiaque lictorum
 Vacent secures, dum tibi Carnaenarum
 Assurgit ordo, vindicique Musarum
 Thalia claudos nostra consecrat Iambos.
 Iam nuper epulis ferculisque tot Divum
 Conviva tecum non severus assedi ;
 Cum fabulanti prandia inter & mensas,
 Mylius benignae Catusque praeberent
 Aures poeta, nec minus favor vester
 Totum benigne involveret professorem.
 Tunc frater alte è pulpitis perorantium
 Laudes Pelasgum Cecropisque sermonem,
 Et os rotundum dixerat inventuti.
 Trivioque missus pulvere & satur tristis
 Ferula celebri stabat in schola Rhetor.
 Tunc ipse coram pristinae domum vixi,
 In qua Sophorum verba, Gracia lites,
 Prisci Platonis dicta, Socratis leges,
 Senisque dogma multiplex Stagirei,
 Fui locutus. tunc tot ora doctorum,
 Notosque vultus, pristinosque collegas
 Patresque tetigi literarii cœtus :
 Seu qui supremum voce detonant Numen,
 Seu qui verendi arcana juris evolvunt,
 Seu qui medelam corpori laboranti

Facit

Facit Machaon, seu per atheris celsi
 Vias vagantem ducit altus ad spectum.
 Salvere iussi hos ordines rogatorum;
 Sacrumque Phæbo literisque devotam
 Miratus agmen: illa sunt Batavorum
 Futura, dixi, fulcra, Curia voces,
 Ecclesiarum lumina & renascentis
 Spes certa Belgii. Sic docemur imberbes,
 Et discit aetas prima, mox adultorum
 Datura fructum & profutura tot Belgis.

Hac magne Scapi, regna litterarum
 Rector gubernas. hic Apollo submittit
 Fasces loquenti, praefide,que tot Musis.
 Et imperator flectis ingeni motus,
 Et savientis saepe perperam turba.
 Sic sceptrum gestas imperique diversi
 Erves coërces. nec tibi favens solum
 Assurgit ingens Leida, sed per immensos
 Audita fluctus civitas & angustiis
 Superba tectis, atriumque mercantium,
 Forumque ditis Mercuri, tuo donat
 Titulos honori Consulemque promulgas,
 Per quem modestis tuta civibus vita est,
 Per quem decoris pax penatibus salva est,
 Delubra gaudent & Schola reflorescunt.
 Per quem luventa docta porticus surgit,
 Sedes docentis & sacrarium Phæbi.
 Vbi prisca narrat secula & vetustatum
 Longos recessus Principumque regumque
 Grandes labores eruditus orator.
 Vbi nos labantem mille fraudibus mentem,
 Ratione recta regulisque fulcimus.
 Vbi nos per altos nubium procul tractus
 Signamus axes, siderumque tot motus.
 Rerumque causas indolemque scrutamur.
 Vbi nos honestum quicquid & sibi pulchrum est,
 Moresque

*Moresque iussis tradimus verecundis,
Iuvenumque rectâ corda lege formamus.*

*His his, Senator, sedibus diu vive,
Hic Consul audi, Patriaque sedata
Largire mentis & scientia fructum,
Prudentiaque & candida venustatis.
Tuere Cirrham fontibusque Pimplais
Adsperge lympham, Apollinisque cultores
Laresque sacros Palladi fove fautor.
Sic consulare nomen evehet civis,
Sic consulare nomen eveham vates,
Sic urbis ampla plausibusque Musarum
Tutela nostri Scaptus perennabit.*

I N O B I T V M

Clarissimi viri

D. ARNOLDI BUCHELI,

Advocati apud Traiectinos.

S Enex vexende & erudite, Bucheli,
Dudum celebris lux decusque Traiecti,
Antiquitatum promeconde nostrarum,
Scrutator usque veritatis abstrusa,
Propaginumque, & stemmatum vetustorum,
Qua pene edaci dente roderant anni,
Ecquisque caries admomorderat saxis:
Tibi parentat, manibusque fert iusta,
Tua senectâ cultor; & dolens vates
Fundit querelas, triste funeri donum.
Non jam per urbem, mitra cui dedit famam,
Vetusque Rheni ripa, & Ordines sacri,
Tot templa dirum, porticaeque turreaque
Gravior sodalis, & severus auditor.
Cum prisca rerum absconditosque natales,
Diesque doctæ praesulum, & sacerdotum,

Fasces

*Fastos notares, Amstelæque rectores,
 Et jus potentis, impetumque VVoerdani,
 Audaxque Velsi facinus, & duces pulsos.
 Non jam tuorum bella, & horridas pugnas,
 Irasque narra, vel truces Sicambrorum
 Batavumque motus; nec perambulas mecum
 Vultus Quiritum, & Albulam triumphantem,
 Sculptas metallo Galliasque Memphimque,
 Trinacriamque, fibulasque peltesque,
 Cultros, secures, lampadasque Vestarum,
 Semesa seculo marmota, & fatiscentes
 Evo figuras, lineasque labentes.
 Non imus ultra, ut quicquid abditum servas
 Mercantis urbis institorque civisque,
 Lusiremus ambo, Casares paludatos
 Urnasque tristes, Isidesque portenta,
 Aut qua remotis Persa sedibus mittit,
 Vel dives Indus, aut Hydaspis extremus
 Gangisque potor, & superbiens Eos.
 Nec scripta monstras, pulpitisque disposita
 Monumenta centum, tot voluminum classes,
 Diplomatumque tot cadentium ceras.*

*Rupere fata federis fidem tanti,
 Commerciique literarii nexum,
 Humanitatis Palladisque contractus,
 Sodalitatis jura longius culta.*

*Tibi per celebres editosque doctrina
 Mens gnara colles ivit, & salebrosas
 Vectus per artes & vireta Musarum,
 Scientiaque multiformis ambages,
 Phœbi profundis vallibus resedisti,
 Tota repletus Phocide atque Permessô.
 Tunc juris almi pradicanda majestas
 Astras, alumnum masculo imbuuit succo,
 Legumque studis Scavolasque in exemplum,
 Accursiosque Bartolosque Baldosque,*

Iasonasque objecit & Triphonimos.
Reus patronus, integerrimus tutor
Tui clientis, sanctitate pro rostris
Multa stetisti, iudicique dictasti
Rescripta Regum Principumque responsa.
Sic dicta causa est, ut reus triumphares,
Abiret actor, vindicemque pupilli
Pietas amavit, & severius rectam.
Oser superba mentis, & mali fastus,
Fœdique luxus improbi que livoris,
Facilis minori, ferre doctus aequalem,
Majoribus cessisse, diligi cunctis,
Comis, benignus, lenitatis assertor,
Et aequitatis & modestia, summam
Cælo intulisti conscientia laudem.

Mox jura Gangi Bengalaque scripsisti,
Arabumque terris portubusque Persarum,
Tostaque rexti Tethyos forum grande,
Interritamque Nerei senis turbam.
Cum tot senator inter assidens patres,
Classes Batavas Amstelamque mercantem,
Tamque Eois mercibus beavisti,
Pactisque Reges Principesque junxisti
Vel Marte crudo, & clasico subegisti
Bellator absens. Sed serenior visa est
Sors ista vita, qua cruenta Gradiui
Horrescit ora, seque mancipat paci,
Et incruento devovet diem Thæbo.

Et jam tenebris involutus & longo
Situ relanguens Heda, redditur luci.
Caliginsque conscius sua scriptor
Totus patescit, prasulumque per fascet,
Episcoporum tempora & truces fastos,
Antistitum serocientium bella,
Sacrasque mitras Beka tersius vadit.
Miratur ipsam se reconditam clare

*Legi vetustas, impedita dissolvi,
 Arcana pandi, lumen inuehi nocti,
 Vmbraque veri veritate dispelli.
 Nunc jura lugent, ingemit tuus Codex,
 Sordent Novella, deficitque Pandectis
 Lector suetus. nummuli, sepulcreta,
 Archiva, charta syngraphaque donantum,
 Exscripta, tabula, symbola, & sigillares
 Cera, queruntur pristinam sui curam
 Iam post haberi. sanguinisque cognati
 Pars prima digniorque Vorstius mæret.
 Quem quando amabas, eruditior virtus
 Se passa amari est, & Machaonum germen,
 Latæque lingua cultor & Pelasgorum.*

*Fax veteris ævi & temporum senescentum.
 Redintegrator & lucerna, Rucheli,
 Nunc occidisti. seculoque subducti
 Intaminatam labe seculi mentem.
 Et quicquid orbis hic fovet tenebrarum,
 Et quicquid hic sordescit, aut situ fœdum est,
 Lux sempiterna, lux beata discussit.
 Cani residunt crinibus, vacillantem
 Cæleste fulcit robur, induit numen
 Ipsum senectæ, temporumque transgressus
 Iniquitates & vagas vices rerum,
 Superbia theatra, criminum sedes,
 Calumniarum tecta, vim malignantum,
 Regum furores, imperantium fraudes,
 Crues profanos, invidosque doctores,
 Mundo remotus, sic remotus immundo es.*

T H R E N V S,

in obitum Nobilis Dominae,

C A T H A R I N Æ

O V E R B E E C K I Æ

D A N I E L I S S C H O N C K I I,

minoris POELGEESTM Domini,

C O N I V G I S.

Poelgeesta luge, Schonckii domus plange,
 Foribusque taxum lugubremque cupressum
 Praefige mœstis. Ecce, quàm repentino
 Aulae pallent, rura personant luctu,
 Palatiique predicanda majestas,
 Fulgensque culmen fornicesque sordescunt.
 Lachrymis liquefunt marmora & rigens saxum.
 Florat magistrum. Rhœnus ipse singultit,
 Tanti doloris conscius. tremunt unda,
 Cuilibetque vitreis gemunt Nymphae,
 Dominaque tristes orbitate suspirant.
 Circum penates turtur arbore excelsa,
 Recensque natis turribus, gravi questu,
 Sociam reposcit, exprobratque natura
 Disrupta lecti vincla & horridos casus.
 Batava Pallas, praestes alma Musarum,
 Bellique mater, dum cadaver adspectat,
 Innoxiumque sanus & pios manes,
 Irata fati, tetricam agidem lava
 Excussit excors, dexteraque bellacem
 Abjecit hastam, condolensque mitescit.
 Catharina terris cessit, & satur munda
 Mortalitatæ lege succubat morti.
 Catharina felix occidit, laboranti
 Subducta seculo, & tot doloribus mater
 Vitaque semet expeditur arumnis,

*Animamque recti consciam Deo vovit,
Heres Olympi. digna conjugio digni
Conjux beatas inter altior mentes
Beata vivit, præmiumque virtutis
Felicitationis læta possidet summam.*

*Vidi cadaver, innocentia sedem,
Vidi cadaver, conscientia sedem.
Vidi cadaver, integerrima mentis
Insons sacellum, pyxidem venustatis,
Et lenitatis & pudoris & recti.
Flevi cadaver, comitatus exacta
Nuper tabernam, capsulam verecundæ,
Lares honesti, temperantia limen,
Et castitatis; maximaque non fictam
Pietatis aulam. Flete, flete vos matres,
Periisse in illa matris optima normam,
Periisse in illa conjugis proba formam,
Domesticaque exemplar eminens cura.
Ad hoc cadaver & modestia bustum
Ingulate fastum, quo decus maritorum
Virumque sæva jura sæpè calcatis.
Ad hoc cadaver, hanc amabilem cunctis
Ad pacis aram, sæda bella rixarum
Mactate lenes. hoc facite à busto
Matres avara, inhospita, insolescentes
Rebus secundis, prodiga improbo luxu,
Hirudines, scopeque divitis census.
Et quæ proterva dat loquacitas famam.
Quas empta pulchritudo segregat turba,
Vacuna damnat, vel procacior Circe.
Catharina vobis grande fecit exemplum,
Lex viva morum, symbolumque concordis.
In amore lecti, proles unica custos,
Et educatrix fida. Tulla quales
Corneliaque Iuliaque vixere.
Non opibus illa fidit, usque prudenter.*

Non

Non spes iniquas fovit. illa possedit,
 Qua tribuit ather; pauperesque solata
 Benigna dextras, alteri fuit dives.
 Hoc timuit unum, displicere consorti.
 Hoc voluit unum, perplacere consorti.
 Hoc esse studuit, esse quod videbatur.
 Cultus honesti, non vaganti à sorte.
 Vocis modesta, non eunti à vero,
 Gressus decori, non eunti à recto.

Hoc Francosurt a pignus, hanc facem mundo,
 Hanc Mœne Batavi Schonckioque donasti.
 Cui stemma virtus dignitasque majorum
 Avita scripsit; elegansque doctrina,
 Humanitatis lima, plebe secrevit.

Amice Schoncki, si dolere me persers,
 Et condolere serio tua sorti;
 Sum pars doloris. lachrymaque, quas fundo,
 Tuis inerrant; quique te premit dolor,
 Tangit sodalem, pristinisque convictus
 Memorem poetam. mutua est amicorum
 Fortuna. moeret, gaudet in vicem quisquis
 Venerandum amici & dulce nomen usurpat.
 Nunc forte pectus, teque grandibus mani
 Causis quietus. Numini gerat morem,
 Cui cuncta parent. fiat trabalibus clavis
 Lex scripta lethi. mortis hora cunctorum est,
 Eademque vita. singuli dantur mendo,
 Ut hospites reddamur. incubant Parca
 Hac lege natus. occidit tibi conjunx,
 Sed non Tonanti. deficit parens prostr,
 Et hac parenti forsan. (omen averte
 Aeternae rector) perditam cave credas,
 Tramissa tantum est. cur dolere vis? fatum est.
 Miscescere aquum est. si reposcis extinctam,
 Avertis astris, invidetque felici.
 Non moritur illa, qua Deo Redemptori

Fidem probavit, conscientiam terris.

*Non moritur illa, quam profundius servas,
Qua vivit in te. ô quanta spes resurgentum est.
Quam post videbis, tot malis manumissam,
Plenamque Christo, & pulchrius triumphantem.*

*Hac saepe tecum, saepe cogita solus,
Luctumque magnis frange fortis exemplis.
Sic te dolentem vincis, expedis mentem
Mortalitatis nube, sic domas Fatum.*

In obitum M A R I Æ Filiolæ Eiusdem, tri-
duo post matrem extinctæ, & eodem,
cum matre, fratre & sorore præmortuis,
tumulo Ultrajecti clausæ.

Hic tumulus matrem pariter prolemq; recondit.
Nec potuit genitrix sola, nec illa mori.
Rara urnæ facies. tribus hic circumdata natis,
Quas peperit, servat mortua mater opes.
Causa uno sobolesque loco coïere. nec unus
Qua conjunxit Amor, terra dirempta cupit.

Ad Illustrissimum virum

D. GASPAR. COCQVETIVM

T H V I L L I R I V M,

Regis Christianissimæ apud Federatos Or-
dines Legatum.

Illustris Heros, sanguinis Thuilliri
Sublime germen, qui sub axe Belgarum
Latè potentis verba Gallia faris,
Et Federatos Rege Maximo Patres,
Populumque bellis totque adoveis clarum,
Fulcis benignus: nuper Adria grandis
Togis locutus; magno Regis interpres,

Et

*Et liliorum : sume, quas tibi grates
Dignas Camæna vindici suo solvunt,
Et sempiterno nuncupant sacramento.*

*Tu per patentes Tethyos procellosa
Campos, poëtam gratia tua flabris
Vexti libenter. tu Ducis celebrati
Laudes & illud Purpura sacrum carmen,
Apollinare munus, ah rudes Musæ,
Zephyro serena vocis & tuis verbis
Aula intulisti, maximoque custodi
Tot Galliarum Prasidique Francorum,
Absens dedisti. splenduerunt tunc Musæ,
Audaciusque te favente, conscendi
Illustre limen Cardinalis Armandi.*

*Tunc Rector ille vatis exteri lusus
His legit oculis ; imperi quibus molem,
Et hostium tot stragibus triumphantem
Gallum tuetur. nec moratus has laudes,
Fecisse gaudet, quæ recensui scriptor.
Hac summa voti, Principumque Regumque
Donasse fama gesta, & impetum Phœbi
Permiscuisse Martis horridis telis :
Cecinisse pugnas, bella, publicam pacem,
Mutata regnis fata, busta regnantum,
Casus potentum & quicquid acre & excellens
Mortalitatis lege solvit Heroas.*

*Hos inter ille est, cujus exhibes nobis
Gemmis coruscantem pyxidem Thuilliri,
Aurique pulchris annulis coruscantem,
Munus Deorum, premium Camænarum,
Et prepotentis grande pignus Armandi.
Quam Cirrha gaudet & superba se tollit
Fautore tanto Pieris. renascentes
Cernas poëtas altius solo tolli,
Et magna sari. Iam canit deauratus
Phœbi sacerdos, ambulatque torquatus.*

Seque ipse nescit, scire qui facit plures. ?
 Quid secla vates fingitis beatorum ?
 Auroque tempus affluens & argento ?
 Feliciore urvitur mihi seculo.
 Dum colla circum nostra fulget Eoi
 Adamantis orbis, gemmulaque flagrant
 Solis laceffunt lumen. aurei dudum
 Fuere reges Principesque gemmisque
 Regum superba conjuges. decus tantum
 Refert professor. quæ caput triumphantum
 Circumdedit laure, jam mihi possis
 Vilis videri ; dum meis fluunt fulva
 Humeris catena, Galliasque curantis
 Fulgens imago limen adspicit nostrum.
 Præstans Coqueti, quam mea est Philipporum
 Sors sorte melior. non mihi cavernosis
 Abstrusa saxis rupibusque quaruntur
 Telopis talenta. nulla pallidus fossor
 Metalla in ipso scrutor Indus Occasu.
 Paratiores purpura mihi gazæ
 Aurumque mittunt & monile laudatis
 Insigne baccis. qui nefarii peccant,
 Horrent catenas. hæc volens pati possum.
 Et ista Richeli vincla non reformido.
 Apollo jam se gloriatur auratum,
 Pimpleides sic aurea magis fulgent
 Et mons bivertex culmen aureum tollit,
 Et aureis fons Castalis fluit lymphis.
 Iam post Marones laureaſque Flaccorum
 Meteor potentum gratia coronari,
 Aulisque latus inferor gubernantum,
 Ducumque chartis litterisque compellor.
 Qua voce gaudes publicas loqui causas,
 Pro me locutus Cardinalium summo
 Nuper fuisti ; Nestoremque Gallorum,
 Regni columnam, antistitemque Musarum,

Fecisti

*Fecisti amicum vatis & lares nostros
 Palatiorum luce plus beavisti.
 His vive meritis. claudicant vacillantes
 Pudore iambi; sed memor Thuilliri
 Mens recta, & ille nominis tui cultor
 Vates, tenebris invidet tuum nomen,
 Regisque magni interpretem celebrabit.*

Ad

ALBERTVM BANNIVM,
 Iurisc. & Musicum summum.

D*ivine cantor, qui serenis vocibus,
 Et ordinatis guttarum concentibus
 Phœbum laceßis & beatam Cæciliam
 Modulis sepultam suscitasti cælestibus,
 Linoſque terris reddis atque Amphionar,
 Cantuque Thraces barbarumque Strymona
 Lenire possis more suavis Orphæi,
 Ipsisque silvis Nereique fluctibus
 Astrumque monstris imperes silentium:
 Quos mittis artis indices tuæ libros,
 Superis dicavi dulcibusque Gratis,
 Venerique sacra, Palladi, Cupidini,
 Dis universis & deabus omnibus.
 Debentur astris, cælitus nobis dati;
 Interque Soles Cynthios & Cyprides
 Cylleniosque & Martis arduas domos,
 Iovisque sedes & truciſ falcem senis
 Alte canuntur, orbium juxta sonos,
 Divumque voces, & loquentis Bannii
 Cæleſte carmen perficit divinitas,
 Numerosque verbis ordinant tot numina.
 Faceſſe lætus, cura & inquiet dolor
 Vultuque quisquis agnitudinem trahis.*

*Hic triste quicquid, inficetum & horridum
 Enorme, durum dissonumque legibus
 Proscribit insons Musa. reddunt pagina
 Aegris salutem, languidis robur novum,
 Vita morantur fila & ipsis inferum
 Portas recludunt vindicantque mortuos.
 Qui labe mille criminum sordet dolens,
 Qui Thyrsis Eglen fors an ereptam voles,
 Qui naufragus tot puppibus miser gemis,
 Qui iudicii decreta deploras reus,
 Qui fata luges patrie aut matris pia,
 Cui Mars iniquos militum immisit globos,
 Qui purpuratis excidisti honoribus,
 Et rapta quereris sceptrum & iratum Iovem,
 Solamen illic multiformis nania
 Levamen illic inveni tuis malis,
 Hymnisque tristes pelle suavis dies.
 Curasque calca & mortis agrimoniam
 Et ponderosi sanguinis motus preme.
 Amice Banmi, sic canendo jugiter,
 Inter desertos Musici chori patres,
 Inter sacrorum anhelitus Vestalium,
 Et cultioris inter Astrae probas
 Sodalitates, inter ista murmura,
 Modulorque vocum, & hoc Seraphicum melos,
 Cherubina quale turba precinit Deo,
 Immensa quale format aetheris domus,
 Philomela quale gestit amularier,
 Me teste, me fatente, non potes mori.*

Nobili & insigni viro
D. IOHANNI BRASETTO,
 Regis Galliarum res apud Federatos
 Ordines agenti.

Brasette cuius ore fitur Gallia,
 Et Federatos saepe compellat Patres,
 Brasette, cuius ore gaudet lectuli
 Consors, remotis Federatis Patribus;
 Brasette, nuper qui benignis auribus
 Vatem jocantem pertulisti longius;
 Vis nos amicis inferi tandem tuis?
 Vis Celta Belgam sanctius jungi tibi?
 Et pectus hocce nescium fraudis mala . . . .
 Tuis, Brasette, abscondier praecordiis?
 Fac Gallicis sapis saepe perfruar tuis,
 Fac dulcibus me saepe pascier sapis,
 Et quo disertas melle condis litteras.
 Hic una nobis Socratem & Democritum
 Pagella monstrat, una Tullium & Numam
 Refert tabella, ridet & frontem implicat,
 Suumque prudens dulce miscet utili.
 Hic fata regum Principumque edisseris,
 Momenta belli, grandis imperi vices,
 Quid Allobrox, quid molietur Cantaber,
 Quid Lotharingus, quanta promittat vaser
 Et lentus Ister. nec minus mei memor
 Mittas salutem meque sospitem cupis
 Vacare Musis purpura, palatiis.
 Brasette, quanto munere obstringis tibi
 Vilis Camæna & pauperis Phæbi hospitem.
 Qui purpuratis, prodigus decentia,
 Qui te inficet nescit uti parcius.
 Ignosce & illud crede; morbus est mihi,
 Tacere de te. rumpimur silentio.

In Clarissimi viri
A R N O L D I V I N N I I
 Iurisp. Professoris Commentarium
 ad Instituta.

I Am crimen Orbi luridos sui vultus,
 Scelerumque formas gentibus renascentes,
 Propaginemque ostenderat tot errorum:
 Scenam Thyestes fecerat, Pelops torus
 Et trux Orestes fronte parricidarum
 Agmen trahebat, barbarusque in orchestra
 Spectatus Atreus, impias fatabatur
 Mensas parari; adulter ibat Aegythus,
 Ingulum petebat conjugis Clytemnestra,
 Furto Prometheus cœlites profanabat;
 Plutonis atri regiam Thyaneus
 Ducebat Orco, Tulliaque carpentis
 Patrium cadaver, Sole teste, calcabant.
 Laxata Ditis atria & fores quicquid
 Abominandum, barbarum, execrandumque,
 Ferae, dirum, suaserant mala menti:
 Cum nata lex est, improbosque regnantium
 Voces severa & horridi tribunalis
 Edicta pœnis terruere peccantes.
 Tunc Rex timere cepit, & bonus Princeps,
 Ut regna vallis, sic proterviam iussis
 Scelusque quodvis sanctitate constrinxit.
 Chaldaus alti interpretem Dei primus
 Aegyptiusque audivit, hinc Magos Persae
 Scythæ Zamolxii. Indus à Sophistarum
 Tabulis pependit. horruit suum Pœnus
 Exlex Charondam, mox Decemviros Roma,
 Locri Zaleucum. particus Athenarum
 Rabiem Solonis & cruore liventes.

Timuere

Timuere chartas. Tunc catasta, furcaque,
 Numella, compes infitere raptori,
 Et parricida culeus, cruces servis
 Virgaque viles. huic labor metallorum,
 Huic bestiarum bolla & impares pugna,
 Aut frons iniusta rectiora persuasit.

Æqui magister & modestia doctor
 Carcer suere carnifexque. tunc enses
 Astraa virgo vindicos ministravit
 Deditque sceptris. jamque jura creverant,
 Paribusque lex & culpa passibus visa est
 Gradi per urbes. quoque proruit noxa,
 Nemesis secuta est, nec malos reformidans
 Liëtorprehendit. cura Casari duplex
 Evenit, una juris, una Mavortis,
 Vna hostis hosti & una perditio crui.
 Et jam volumen adspicit Themis grande,
 Illustre regnis, imperantium normam,
 Vita magistram, praviæ facem rostris,
 Gravem Cethegis, arbitram mali moris,
 Causaque jam nunc judicem vacillantis,
 Causaque jam mox judicem triumphantis
 Scholarum arenam, & dives horreum recti.
 Hic doctæ Vinnii quidquid est tenebrarum,
 Informe quidquid, discutis novus Titan.
 Hic sensa scriptor pandis Imperatorum,
 Subsellisque Iudicum diem reddis,
 Et qua profaris, Bartholisque Baldisque,
 Accursisque Axonibusque sic munis,
 Ut hunc vetustas tota maneat librum,
 Tutumque vero livor unus horrescat.
 Immixta passim barbara potestatis
 Seclique verba, pulcrius Latmerum
 Cultu renident & scholis Batavorum
 Per te Quiritum purius sonant voces.

Hic multa liber discit & simul verna,

Libertus, & qui tutor additur cunis,
 Curator annis; qui peculii rector
 Sui vocatur, improbusque possessor.
 Commune quid sit propriumque, decidis;
 Quousque ripa commodis meis crescat;
 Quando negentur, quæ profana, quid sacrum;
 Quod ius ab ipso fas receperit cælo,
 Quod Gentium, vel quod sit arbuti nostri.
 Quo teste tester mortuus, quæ decedam
 Hærede rerum, quis futurus ex asse.
 Quæ vincla stringant quæque conjuges solvant.
 Quod ius ementis, quale mutui pactum,
 Et commodati; quanta fœnoris labes,
 Quis non ferenda limes obstat usura.

Vita theatrum pervagaris humana,
 Mortalitatis studia, facta, conatus,
 Et discrepantis mille formulas iusti,
 Consulta Patrum, scita plebis & quicquid
 Prætura sanxit vel rigor Tribunorum,
 Salusque populi summa. intervenit cunctis
 Censura dictis eruditior Vinni,
 Et omne rerum ponderat sagax punctum,
 Ac literata prælegit juventuti.

O Iarvis almi Phosphore, ô gravis sancta
 Themidos sacerdos, vindica reis causam,
 Decus Lycao, gloriam tribunali.
 Iam vindicasti. cerne, calitus chartis
 Subscribis istis dextra grandis Astrææ.

Ad

Nobiliss. Clarissimumque virum

D. IOHANNEM FORESTVM

Curia^z supremæ Senatorem, cum Epi-
grammata mea in Incendium Tem-
pli Amstelodamensis Hagæ ipsi
conviva offerrem.

HÆ sunt Amstelæa flagrantæ ade favillæ,
Sic sacer Aonio ferbuit igne focus.
Accendit sax ista facem, Vulcania Phœbum,
Et dum templa, piis varibus arsit apex.
Magne vir & gentis decus immortale Foresta,
Nuper amicitia sax rediturva mea,
Cui summos regina Themis concessit honores,
Seque cupit tanto vindice diva coli :
Hos lege funestos populis mercantibus ignes,
Signaque ab irato Numine mæsta cape.
Non tamen irati sunt hac documenta poeta,
Sed potius luctus publica signa mei.
Quem si non ratio, jam mox, te præside mensa,
Discutiet primo vespere cana brevis.

I N

B A M Æ S T R A M,

quondam Lacum.

BAmæstra, queis te laudibus veham celo?
Beata tellus, jugerisque secunda,
Et ordinatis in tuum decus pratis.
Cum fluctus esses Najadumque piscosis
Habitata tectis navitam fatigaros,
Precii minoris unda navigabaris,

Iam puppium expers & lacus procelloſi
 Exuta nomen, terra dives excellis,
 Terreſtriumque facta Numinum ſedes
 Precioſa, Belgi principes praeſ terras.

Quodcunque mundi eſt, quicquid eſt ſoli paſſim,
 Creantis illud dextera labor fecit.

Te condidit vis grandis artis humana,
 Et praeſpotentis ſoſſor amulus caeli.

Mutatus in te vultus, & domus Fauni

Pulchrè pateſcis horreſque diſceſcis

Tumultuoſum nuper atrium Nerei.

Pro puppe planſtrum eſt, piſciumque per regna

Bos mugit & lac dant inutiles undae.

Cereſque Tethyn pellit & Pales Nymphas.

Tibi jura ſcribit Riccius, tuos Oſi

Pernox ruentes munit aggeres cura.

Mercator illic portiunculam ſortis

Demens profundit aut quadruplicat prudens.

Hic feriantes ſuavius canunt Muſae,

Urbs ruſticatur, convaleſcit afflictuſ,

Abeſt Machaon pharmaci pater triſtiſ,

Adeſt amator Phyllidis ſua Thyſis,

Silet advocatuſ litiumque nutritor,

Feſſuſ cruentam miloſ abluit ſicam,

Sacer ſeveram doct̃or explicat frontem.

Omneſque, quotquot atterunt dieſ noſtroſ,

Iniquitateſ exulant procul cura.

C. BARLÆI
POEMATVM
MISCELLANEORVM
LIB. SECVNDVS.
EPIGRAMMATA.

Vrbium præcipuarum
H O L L A N D I Æ
E N C O M I A.
D O R D R E C H T V M.

*Me Battavicus suffragia prima Se-
natus,
Consiliisque petit provida verba
suis.*

*Quondam mersa mari medius emerge-
re nititur*

*Fluctibus, & siccos Vesta reducit agros.
Neptunus cedit Cereri, fluitantia Fauno
Numina, & aquoreus fit minor usque Deus.
Merva meis miscetur aquis: hoc Linga profundo
Labitur, & Vahalus flumina Mosa bibit.
Huc Tungri merces, & ferri munera mittunt,
Et Nemetes plenis mustea vina cadus.
Pomifer Autumnus mediam transmigrat in urbem,
Vastaque Eburonum marmora casa jugis.
Quisque suas largitur opes, & dona ministrans
Distrahit imperio munera tanta meo.
Virgo vocor, quondam furiis illasa Brabantem.
Solaque libertas mœnibus hinc stetit.
Tunc Batavae inter vigui non victa sorores,
Vnaque dum mansi libera, prima loquor.*

H A R L E M V M.

*V*icta Pharos, fractique obices, & vincula Nilî,
Et Pelusiaco littore fixa ratibus,
Serratique mihi recitant encomia dentes,
Et procul externo sidere surgit honos.

Invidet

*Invidet excusae populoſa Moguntia Muſae,
 Quodque meum eſt, laudis jactitat eſſe ſua.
 In me alium ſolers Batavus miratur Apellem,
 Piſtaque Parrhaſia ſubdola vela manu.
 Inventis arguta meis accedit Arachne,
 Dadaleoque ſuum pollice texit opus.
 Arma Toletani ſenſi crudelia Martis,
 Incubuitque meis civibus atra fames.
 Nec ſatis eſt pugnaſſe viros. his maſcula portis
 Pro patria mulier ſtat cataphracta ſua.
 At fruſtra me Delpha juveni. ſum praeda Philippo.
 Barbaricus viſta miles in urbe fuit.
 Hac didici, voluique pati. nunc adſpicias hoſpes
 Tempora fortuna proſperiora mea.
 Hic mihi vicina Nereus admurmurat unda,
 Et propius colles tollit arena ſuos.
 Illic umbroſis ſe condit Delta lucis,
 Explicat & latas arbor opaca comas.
 Diviſam me Spara ſecat, qui laxior undis
 Fit lacus, & vaſtis luxuriatur aquis.
 Arridet Natura foris. ſed doctior in me
 Emula Natura crebra reperta manus.*

D E L P H I

in Batavis.

Non ego fatidicis oracula ſuggero Delphis:
 Aut mea falſiloquus mœnia Phœbus habet.
 Etherei reſponſa patris de civibus, & me
 Relligo, Grajum non beat iſte furor.
 Inſelix rapidis flagravi tota favillis,
 Cum roguſ, & ſimplex nil niſi flamma forem.
 Conſiderat tantos ſecura oblivio caſus,
 Cum patria media concidit urbe pater.
 Quid rides Hiſpane? tui quoque nominis umbram
 Cernimus, utque iſta cade Philippe cadis.

Venales

*Venales animas in mortem insontis acerbas,
 Venditur at precio regia fama suo.
 Nunc tu Belga duos uno sub marmore Martes
 Adspice, Nassovia nomina magna domus,
 Mauritium Patremque Duces: hac nomina sensit,
 Et tutelares terra Batava Deos.
 Sed magis Henricum fuerit genuisse. quid horres
 Cantaber? en patrii funeris ultor adest.*

L V G D V N V M.

C*Revit ab Ausoniis olim mihi fama triumphis,
 Et victrix de me pramia Roma tulit.
 Reddidit ereptos fugiens Hispanus honores,
 Dum pro me totus militat Oceanus.
 In me terra famem, querulos discordia cives,
 Et falces acuit mons scuribunda suar.
 Vix nocuit securus Iber. quas struxerat arces,
 Deserit, & pavidos excipit unda pedes.
 Dum patria pars magna perit, conseruor ab illa;
 Totaque ne pereat, sic perisse cupit.
 Nunc mihi Apollineos meruit fors ista recessus,
 Martiaque imbellis mœnia Phœbus habet.
 Pra lituis pax alma places: pra militæ Pallas,
 Linguaque Romanos apta referre modos.
 Sit bellum sensisse satis. jam praelia dicto,
 Et mea facundis vocibus arma lego.
 At mihi plus debet Pietas: dum petitur exul
 Flandria, & hoc gaudet vivere extra finem.
 Hospitium cum dem profugis, atque etiam Musæ,
 Vis dici doctam me magis, anne plain?*

A M S T E L O D A M V M

V Rbs spaciola, potens opibus, totisque superba,
 Viribus invidiam, crimina lege domat.
 Civibus aucta novis, nunquam stat sinibus iis-
 Latinus expansis manibus hospes abit. (dem,
 Invertas, sit tota nemus. quo condita fundo est,
 Nuper Hyperboreo pinus in orbe fuit.
 Quicquid mortalis fingit solertia cura,
 Vel natura suo parturit alva sinu,
 Illa dabit, totoque parans commercia mundo
 Nunc emere, & totam vendere semet amat.
 Has adfert, has trudit opes. sic lucra parantur.
 Quid valeat fraus, sors, ars, mare, terra, docet.
 Moschus, Arabs, Persa, Maurus, Iudaus, uterque
 Quod ferat huc, rursusque auferat, Indus habet.
 Hanc dum mundus adit, mundumq; hac ipsa pererrat,
 Non urbs fixa loco, sed vagus orbis erit.

G O V D A.

I Sala si cedat Vahali, Rhenuisque bicornis
 Hac quoque nata suis flumina jactet aquis:
 Attamen hunc totis exornat Gouda superbiis,
 Lata situ, studiis amula, clara viris.
 Hinc natura ferax, illinc concordia cives
 Nec finit aut inopes, aut nocuisse malos.
 Templa parat spatiosa Deo: nec quilibet illi
 Horrendi culpam criminis error habet.
 Bella premant alias, hac est securior, urbes,
 Nec placidos turbant tympana rauca lares.
 Exulat Odrysius, litui, Bellona, triumpho:
 Hac mansueta pia gaudia pacis amat.

R O T T E R O D A M V M.

I Nclyta veliferus pulsat mea mœnia Mosa,
 Parte aliâ placidis Rottera lambit aquis.
 Occiduum late commercia porto per orbem,
 Gallia quas poscit, quasque Britannus opes.
 Hic meus Ausonii vindex sermonis Erasmus
 Vaguit, & cunis abdidit ora suis.
 Maoniden jactet Colophon, Verona Catullum,
 Sufficit ad laudes hunc genuisse meas.
 Nunc tantum fragili veneror sub marmore numen,
 Dum filet in medio lingua diserta foro.
 Quem genus, Basilea tegit, Sapientia fatis.
 Eximit, & cineri vult superesse suo.
 Me timet Hispanus, timuit grex barbarus ipsum:
 Ille meis vinctus clausibus, hic calamo.

G O R I C H E M V M.

A Dspicit inuictis hanc cinctam mœnibus urbem,
 Quem Vahalis, vel quem flumine Linga ve-
 Adspicit Hesperis qua propugnacula bellis: (his.
 Quam fremat excussis machina crebra pelis.
 Adspicit aduerso quantum se opponat Ibero,
 Invigiletque suis Martia dextra facis.
 Sic didicit bellare sibi. nec milite solum
 Tutâ, sed ipsa suis civibus esse cupit.
 Erkelis quondam submisit sceptrâ Dynastis:
 Hac quoque jam damnans nomina, tota sua est.
 Cur toties Batavum dapingis Belga leonem?
 Qui patriam custos asserit, iste leo est.

BRIELA.

Adspectice vicinam nostro de littore Tethyn,
 Hic ubi Mosæ suis laxior exit aquis.
 Briela vocor, fœsis statio secunda carinis,
 Nunc quoque Verniaci gloria prima soli.
 Najades hinc, illinc agrestia numina Fauni,
 Et secunda meos spectat Eleusis agros.
 Albano surrepta Duci crudelia spreui
 Imperia, & fasces Batava terra tuos.
 Aprilis latas fastis inscribe Calendas,
 Belga, nec hoc optes non superasse die.
 Scilicet illa dies, qua me vicere Batavi,
 Vltius vinci noluit Auriacum.

ALCMARIA.

Tota paludosis Alcmæria surgit in undis,
 Pulchraque, Veronâ depereunte, nitet.
 Ne Latium præfer Bajas, aut Thessala Tæmpo.
 Græcia, vel campos Brixia terra tuos.
 Proxima Nereidum spumantes adspicit undas,
 Proximaque umbrosas spectat Hamadryadas.
 Serica, Sidoniis decurrant stamina portis,
 Hic lassant Batavas lineæ fila manus.
 Quæque tegant nudos velamina sufficit artus,
 Et memores primi nos cupit esse mali.
 Hesperios spreuit bellis infracta furores,
 Batavaque affusis castra fugavit aquis.
 Pugnavere viri. sed & hic (spectastis Iberi)
 Femina pugnantis porrigit arma viro.

HORNA.

H O R N A.

Fortia, cantatus quondam, mea mania Flevus
 Alluit, & portus verberat unda meos.
 Amula me vultu spectas Enchusa sinistro,
 Et causam litis me cupis esse tua.
 Accipe placatas eterno sedere dextras,
 Dum pereat junctis viribus hostis Iber.
 En tecum commune salum, commune profundum
 Navigo, & in mediis pabula sector aquis.
 Iam mea Cimbrorum redimunt commercia terra,
 Foetaque Gotthorum carbasa portus habet.
 Nunc onerat nostras pelagi captura carinas,
 Terrenosque fovet prada marina Deos.
 Me ferit, & ledit : me servat ab hostibus aquor.
 Sic servastis aqua, sic nocuistis aqua.

E N C H U S A.

Areta frequensque domus nomen mihi fecit &
 urbem,
 Primaque contempta tecta dedere casa.
 Navita me jactat pelago, mea rura colonus
 Laudat, & hinc terra claudimur, inde mare.
 Abscidit adversas à nostro littore gentes,
 Et Frisios mediis druidit astus aquis.
 Albani sprevisurias, nec vincta tyranno
 Oceani proles intemerata steti.
 Pandit vasta meis Neptunus regna carinis,
 Et procul à patria sedibus exul eo.
 Quaro foris, qua parca domi natura negavit,
 Quaque domi tribuit plurima, porto foras.
 Belga tuos mirare Deos. dum munera mundo
 Dividis, ex alio sidere plura refers.

GER-

G E R T R V D I S M O N S.

Nescio, num claris Brabantium debeat oris,
 An me Battavici vindicet ora soli.
 Quicquid erit, nostris sociavimus ora Batavia.
 Nec procul à Merva belligeramus aquis.
 Vendita sum sceleris precium : sed victa triumphis.
 Quam distant meritis victor, & emtor Iber ?
 Magna suum quondam me dixit semina montem,
 Nunc Martis potius Mons & arena vocer.

H A G A.

Sedes prisca Ducum, non urbs, tamen urbibus ipsa
 Ma'or, & à Batavo principe nomen habens :
 Sto Tethyn Faunumque inter. latus inde procellis,
 Parte alia umbrosum robore cincta latus.
 Hic Themis, & sacras loquitur Prudentia leges,
 Et trepidos insons excipit aula reos.
 Hic edita Patrum, & magni decreta Senatus
 Colligit, & patria prospicit una sua.
 Auriacusque meis accedens laudibus heros,
 Altius angustum tollit ad astra caput.
 Quas aquilas, qua signa vides, vexilla, triumphos,
 Hac sunt Nassovia parva trophæa manu.
 Cum socia pugnant urbes, pugnantibus adsum :
 Et partem pugna, consuluisse, pato.

In militum ducem peculatus reum, &
 nobilium indignibus elatum.

Qui patrios sicco defendit milite valles,
 Publicaque infamæ dæruit ara manu :
 F. Et suis moriens promittit flammata bustis
 Postque obitum vana obilitate tumet.

*Scilicet, ut scurra furtum jam clarius esset,
Efferriclaro funere scurra cupit.*

In eundem lue Venerea extinctum.

Q*ui Batavum potuit bellator fallere Martem,
Et titulis simulat nobile stemma suis,
Iustior una Venus mutilatum corpore toto
Stravit, & ulterius noluit esse virum.
Ficta Deo, non ficta Dea sacraverat arma,
Dumque nocet geminis, disperit geminis.
Vltima fuit belli scelus officiosa cupido.
Debuit hoc Marti Cypris amica suo.*

In amatorem superciliosum.

A*ccedis Batavas, mi Bartholomae, puellas,
Et tamen hoc audes dicere : Nulla placet.
Accedis Frisias, mi Bartholomae, puellas,
Pergis & hoc iterum dicere : Nulla placet.
Accedis Valachias, mi Bartholomae, puellas,
Pergis & hic eadem dicere : Nulla placet.
Nec tibi Brabanta possunt placuisse puella,
Flandrica nulla tibi, Geldrica nulla tibi.
Virgine sic nullâ, mi Bartholomae, potiris.
Vis causam ? nulli tu placuisse potes.*

In infelicem cuniculorum Venationem.

Q*uantus in aquoreis gradiar venator arenis,
Quâ steriles longè semita sulcat agros,
Dicite Hamadryades : vester nam terror habet
Terribilis famulis, terribilis canibus. (bar,
Dicite crudeli toleratos sole calores,
Funereamque mihi dicite penè sitim,*

Pocula

*Pocula cum sicca peterent Acheloia fauces,
 Et tamen hac eadem pocula negaret ager.
 Dicite mille feras, vestigia mille ferarum,
 Et qua mille suis vidimus antra locis.
 Dicite quasitam magno molimine pradam,
 Dicite decursa jugera multa via.
 Omnia Hamadryades cum dicitis, ista silete:
 Nulla quod in toto sit fera capta die.*

In Taurum hospitem.

T*Aure pater, tecum tecto cur claudor in uno?
 An quia vis mores me didicisse tuos?
 Ah didici: multa que pater jam prole salutor:
 Tempus erit mores dedidicisse tuos.*

Ad

GERARDVM THIBAVTIVM,

artis gladiatoria Principem.

P*ythius à citharâ, laudatur ab ægide Pallas,
 Claruit ob pharetras Delia, Castor equos.
 Cestibus eminuit Pollux, Mars belliger hasta.
 Clarus Olympiacus est Lycus in stadiis.
 Est celebris temone Pelops, peltisque Camilla,
 Arcu Phyllyrides, cursibus Hippomenes.
 Armat dente minax Neptunum fuscina, clava
 Amphitryoniadem, fulmina sæva Iovem.
 Laus sua cuique hominum, sit laus sua cuique Deorum;
 Laus tua, Thibauti, doctior ensis erit.*

In eundem.

Sæpius immerito solvi sestertia nauta,
 Dum mihi crebra tua littera scripta manu est.
 Ne numerem posthac nauta, sic, Aule, paciscar :
 Ut taceat, cupio plus numerare tibi.

D. M. OLDISWORTHO,

Illustris. Penbrociæ Comiti
 à Secretis.

Læurea grandiloquum cinxerunt fersa Maronem,
 Inque tuis lusit laurea, Naso, comix.
 Vilis honoratum redimivit laurea Flaccum.
 Non aliud precium (creda) Catullus habet.
 Laureæ mellito gracilis decreta Melisso est,
 Lauriger Ausonio sub duce Strozza fuit.
 Talia cantanti cesserunt dona Secundo,
 Talia Lotichin præmia Musa refert.
 Laurigerum modulans Auratum Sequana vidit,
 Cum folia & frondes munera valis erant.
 Oldisworthæ, mea melior fortuna Camæna est :
 Circundant humeros aurea fersa meos.
 Errarunt veteres, nunc erravere Britanni :
 Nobilius precium vilior auctor habet.

In Laurentiûm ædium multarum
 architectum.

Diruit, ædificat toto Laurentius anno,
 Et tamen in tota possidet urbe nihil.
 Centum tecta locat, fama; opulentus habetur,
 Quasque suas jactat, debet egenus opes.

At

*At postquam fœdus celebris cormenula Flacci est,
Risit ob has ipsas ingeniosas opes.
Quæ fortuna rapis, non hæc mihi surripis, inquit.
Restitui dominis feruas illa suis.*

In Ponticum.

D*Ens tibi distorto tam grandis prominet ore,
Ut dentem Arcadici vincere possit apri.
Hoc tu dente voras, hoc ictus dente repellis,
Hoc te terribilem dente puella timet.
Et tamen in dentem quoties convitia torquet
Scoticus, imbellis Pontice, dente cares.*

In cœcum, inter equos Valckenburgi ambulantein.

P*Et fora magnanimis latè celebrata cuballis
Ambulat, & streperis cæcus inerrat agris.
Inter equos graditur, laudatque ferocia colla,
Terribilesque comas, compositumque gradum.
Non oculis opus est ultra tactuque probari:
Num sint degeneres, olfacit unus equos.*

In hominem janua suæ perpetuò incumbentem.

S*Emi vir adspiceris populo, nec cerneris ultra;
Dividit & dominum janua sava suum.
Nescio num Siren, vel sis Nereia pistris,
Absumatque tuos integra cauda pedes.
Nescio, num femur, & suras, & pralia talos
Abstulerint; num sis loripes, aut quadrupes.
Nescio num vir sis, num femina; si modo sexum
Corporis è media noscere parte datum.*

*Forſitan anguineos imitatur tibia flexus,
 Cruraque ſerpentum languida more trabis.
 Eſſe potes Minotaurus, Chironque caballo
 Mixtus, & è Lapithùm gente creatus eques.
 Eſſe potes Pan Arcadicus, Faunusque vocari
 Semicaper, quin & Cyllarus eſſe potes.
 Pande fores; potero jam tunc cognoscere quid ſis.
 Aut te, ſi renuas, ſuſpicor eſſe Caprùm.*

In prætorium
 P R I N C I P I S
 F R E D E R I C I H E N R I C I
 quod in agro Delphenſi viſitur.

S*plendida Romano ſurgant Capitolia lux,
 Luceat æthereo vertice celfa Pharos.
 Ammonii delubra Iovis, Triviaque penates
 Aſer & Argolicus tollat in aſtra labor.
 Erigat ipſa ſuas generoſa Semiramis arces,
 Feminaque exſtincto buſta ſuperba viro.
 Adſpectent Sículos Cumana palatia fluctus,
 Teſtæque Bajano conſpicienda ſinu.
 Ceteraque immenſo tumeant prætoria cenſu;
 Ampla ſatis domino eſt qualibet aula ſuo.
 Illa capit Circen, magnum capit illa Neronem,
 Teſtæque Lucullum, vel ſpatioſa, tenent;
 Illa tamen, Frederice, tibi qua ſidera lambit,
 Virtuti domus eſt non ſatis ampla tua.*

Ad Nobiliss. & Matheseos peritissimum Virum,

GODEFR. de HAESTRECHT

volantes aves balista deicientem.

D Vm medium tranant veloces aëra mergi,
 Discolor & summū nubibus haret avis :
 Dejici arata volitantia corpora glande,
 Doctaque suspensum machina sternit onus.
 Icarus hoc faciat, vel sultus Dædalus alis ;
 Nil mirum, pennam penna secuta premit.
 Prendat avem Stygiā Damon virtute vel astu ;
 Res facili : nullo corpore sulcat iter.
 Tu volucres ima positus tellure reposcis,
 Et via, qua nobis invia, certa tibi est.
 Nil tutum Natura tua jam subtrahit arti,
 Aut proprias usquam provida servat opes.
 Omnia rara facis. metiris sidera, terram,
 Et victi spoliis aetheris unus ovas.

In effigiem Cl. Viri

P E T R I S C R I V E R I I.

HÆc est Battaviam vatis scribentis imago,
 Sic alibi poterit sic placuisse domi.
 Ostia cui Rhenus, cui debet Corbulo fossam,
 Et dominos dictat Belgica terra suos.
 Bilblicos legimus tali censore lepores,
 Et lumen Seneca grande cothurnus habet.
 Tempora qui reddit, nulli sua tempora pendit,
 Ingenioque cupit libertate frui.
 Scilicet Aonæi gratis qui vindicat artes,
 Tramia doctrina despicit emptæ suæ.

E L O G I A

aliquot

POETARVM LATINORVM.

Ennius.

D Ic me, Naso, rudem; quamvis tu cultior arte,
Te Scytha, me claudunt marmora Scipiadam.

Plautus.

*Cur te Plaute legunt omnes? quia credimur & nunc
Materies cuncti carminis esse tui.*

Nævius.

*Qui potuit soccum verbi vincere Latinis,
Hunc audes vinculis stringere Roma tuis?*

Pacuvius.

*Prima cui debent ingentem secula famam,
Ultima ne spernant secula Pacuvium.*

Lucilius.

*Perstrinxit primus Satyra Lucilius orbem:
Qui scribat Satyræ ultimus, ecquis erit?*

Lucretius.

*Hic Phœbi furis, furisq; exarsit Orestis.
Quàm præstat solis versiculis furere!*

Virgilius.

*Non magis augustus potuit sub Casare vates,
Nec magis Augusto Casare digna loqui.*

Ovidius.

*Iudice sim quamvis damnatus Casare: pœna
Absolvat, causam si modo ducat Amor.*

Hora-

Horatius.

*Omne vaser vitium ridenti dicto amico.
Sed dicet vitium Lydia sola tuum.*

Catullus.

*Si cantare Iovem proprios fas esset amores,
Hoc, & non alio posceret ore loqui.*

Tibullus.

*Cur tibi Sulpicia, tibi cur placuere Neera
Basia, quem Musa deperiere novem?*

Propertius.

*Cynthia te vatem fecit, lascive Properti,
Ingeniumque tibi sola puella dedit.*

Lucanus.

*Cui minus historicus credor, minus esse poeta,
Me minor est vates, & minor historicus.*

Persius.

*Martia sub crudo tremaret cum Roma Nerone,
Incœpit crudo Persius ore loqui.*

Martialis.

*Ne Fescenninum, lector, contemne poetam:
Nam, qua non facimus, sit cecisse parum.*

Clandianus.

*Te sequimur Phario vates celebrate Canopo:
Solaque laus nostri carminis, umbra tui est.*

In Flardingam, Hollandiæ, ut fertur,
oppidum antiquissimum.

O Stia qua veteris spectas celeberrima Mosa,
Et gemino fissas flumine jungis aquas,
Si Domino, Flardinga, novo, dominaque super-
Amsteliosque tibi præsiciis una Deos : (bis,
Hospitio Batavum nunc excepisse poetam,
Pars fuerit fama quantulacunque tua.
Det leges, det jura novus placidissima rector,
Tantaque non una commoda prole beet :
Advehet pelago quasitas navita merces,
Et quadruplex narret fabula prisca decus :
Sis sapiens, sis dives opum, sine mœnibus audax,
Primaque Battavico constituare solo :
Addimus his precium titulis, totque inter honores
Laus erit à sero te quoque vate cani.

In obitum Clarissimi viri
GILBERTI IACCHÆI,
Philosophiæ Professoris celeberrimi.

C Onditur hoc tumulo magni facundia Scotti,
Linguaque, sed posthac non habitura parem.
Immoriturque isto rerum Sapientia busto,
Quosque viri, cineres hos ait esse suos.
Claudet Socraticos tellus Argiva magistros,
Clara Stagiraum Cecropis ora senem.
Ausonio recubat Samius sub littore doctor,
Eosque tegunt Persica regna patres.
Sunt Driadum Gallis, sunt docta cadavera Nilo,
Et sua Aquinatem terra Bedamque capit,
Atque alibi adverso Cardani Casare manes,
Semideosque tenet nobilis urna duos.

*Quos omnes, Gilberte, tuo dum pectore clausos
 Subtrahis Auriaca, te moriente, Schola :
 Illorum pariter tumulos ac busta videmus,
 Quaque tuo flagrant prisca Lycea rogo.
 Sic dum iusta facit Batavus, se flere faletur
 Funera funeribus tot sociata tuis.
 Quin factus claris rerum doctoribus unus
 Dum moreris, cogis secula multa mori.*

*In ejusdem morbum cum mentis ac lin-
 guæ stupore conjunctum.*

Q*uisquis in hoc fragili praeclaram corpore mentē,
 Et velut à magno Numine numen habes :
 Ingenio ne fide nimis : facundaque quamvis
 Sit tibi, caelestes vox veneretur opes.
 Ætheria mentis non delassata potestas,
 Oraque in argutos precipitata sonos,
 Ingenii vigor, & virtus contermina cælo,
 Cuncta simul dominum destituere suum.
 Ne fari tam grande putes. ne, noscere verum,
 Materies laudis sit speciosa tua.
 Quod loquimur, sapimusque, Dei est. si jusserit idem,
 Illicet elinguis stultaque turba sumus.*

*Amplissimo & eruditionis fama illustri
 Viro*

H V G O N I G R O T I O,
*Cum Hymnum suum in Christum illi
 transmitteret autor.*

C*Vi prius aquoreis vates demersus in undis
 Materies sacri carminis ampla fuit :
 Si vacat, ingentis praconia perlege Christi,
 Quodque salutiferum jam modulamur opus.*

Non hic discordes, vario sub iudice, voces,
Aut male dissuta nomina pacis habes.
 Hoc canimus, quodcunque piis commune putamus,
Rixantesque queant asservisse schola.
 Non abit in partes mea pagina. dicat Iesum,
Qui potuit mundo conciliasse Deum.
 Sustulit has partes, Groti facunde, Redemptor,
Ne faceret partes turba redempta novas.

In cubile Doctoris

S T A P E L I I,

suspensis monstris formidabile.

INter monstra, feras, cœli, terraque, marisque
Tutus inoffensa simplicitate cubo.
 Nil nocet innocuo virus, non toxica terrent,
Cui sua præsentem fert medicina manum.
 Torqueat in spiras sinuosus corpora serpens,
Fulminet ignivomo pendulus ore draco.
 Et Pelusiæ missus crocodilus ab oris
Immineat capiti bellua sæva tuo ;
 Illa minax acuat dentes, hac acrior ungues.
Terribilis nulla est, nulla timenda mihi.
 Qua ratio vicisse potest, prudentia spernit.
Nec sua qui domuit crimina, monstra pavet.
 Lætile, ne timens. domino mens conscia recti est.
Illæ metus omnes despicit, illæ minas.

In Albo eruditissimi adolescentis,

S V F F R I D I S A E C K E M A,

Gallias adeuntis.

Gallia, qui juvenis Frisii tibi mittitur oris,
Vt placeat, titulo nobiliore venit.
 Crede aliquid genitoris habes. pars illa Senatus
Dignior hoc vultus explicat ore suos.

Dilige

*Dilige depositum. nec, si tibi nostra probantur
 Federa, quem canimus, sit tibi Belga gravis.
 At Druidum postquam voces & verba loquetur,
 Restituas patria pignora tanta sua.
 Hac laudis pars magna tua est, formasse juventam.
 Gallia, post voces, vivere posse docet.*

In Albo Nobiliss. Iuvenis,
L V D O V I C I ab **A I S S E M A**,
 convictoris mei.

Q*ua patrius, praestans Iuvenis, virtutibus absens
 Debes, te coram non pudet illa loqui.
 Hospes abis. sed enim tanti generosa parentis
 Ante oculos pernox ludit imago meos.
 Hospitio sic neuter abest. non distat amicis,
 Non alio vivit fidere, quisquis amat.*

In effigiem Caroli Quinti Caesaris à
C O N S T A N T. H U G E N I O
 metallo donatam.

Q*ualis laurigeras, victricia tempora, frontes
 Exhibuit populi urbs Tiberina suis,
 Seu fustum fuit illud opus, seu malleus artis
 Autor adoratos pressit in aere Duces :
 Talis apud Batavos veteres Hugonius artes
 : Reddit, & hoc seculo deteriore sapit.
 Ingenium nuper torni rapuere, rotaque,
 Et phialam docta dispoñere manus.
 Ipsa suas stupuit formas mutabilis arbor.
 Lignaquo tum poterant plus placuisse sibi.
 Iam captis animosa suis mens ista metallo
 Incubat, atque novis artibus ardeat.*

*Dextera Praxitelis, Polycleti industria, solers
Mentor in hoc uno nunc coïere viro.*

*Adspice cœlato nostratem Casara plumbo,
Adspice, materiam nobile vincit opus.*

Quos timuit vultus Germania, Gallus, & Afer,

Quos timuit vultus Roma superba, vides.

*Constantine, tibi Carolum debemus. at illum
Fingere tu solus cum ratione potes.*

*Scilicet ingentem qui Casara nomine reddis,
Hoc titulo proprios reddis in ære Deos.*

In effigiem

L A V R E N T I I R E A E L,

*Rerum Indicarum ad Orientem Præfæcti,
Equitis, è Dania post naufragium reducis.*

C*ui procul extremos nuper diffusa per Indos
Gloria cum socio Sole peregit iter :
Sic oculos, sic ora refert. hic ille Reali
Vultus, & Aonii Martia forma viri.*

*Quos meruit virtus titulos, tribuere Britanni,
Et clarum tetigit Cimbrica dextra caput.*

*Si reduci nocuistis aqua, plus additur ergo
Laudibus. Aenean hac quoque sorte refert.*

Ad

M A G N V M M O S C O V I Æ

D V C E M.

M*axime Dux, qui Sarmatica moderamina
terra*

*Flectis, & Arctoa sceptrum tremenda plaga,
Et Scythicos inter fluctus, Tanaisque remotum*

Grande Lycaonio sub Iove nomen habes :

*Accipe quem Batavis Iuvenem tibi mittimus oris,
Imperio dudum pignora sacra tuo.*

Ille

*Ille Machaoniâ languentes voce tiaras
 Eriget, & pallens mox recreabit ebur.
 Ut quantum generosa tua Moscovia vita
 Debet, & incolumi Rußia tota Duci,
 Debeat huic eadem tantum : pariterque salutis,
 Et pariter regni fulciat unus opus.
 Dat nobis Natura Duces, sed servat Apollo.
 Vitæque sceptrorum, cura laborque Deum est.*

Ad

IOHANNEM VOSSIVM,

Post habitam de Tutela & Cura, cum
 laude, disputationem, in Britan-
 niam abeuntem.

Anglia, quæ magni veneraris nomina Vossi,
 Scriptaque, posteritas quæ studiosa leget :
 Hunc juvenem, quem cernis, ama; doctiq; pa-
 rentis

Progeniem cupias demeruisse tibi.
 Emicat hic noster patriis virtutibus orbis,
 Inque tuas ardet clarior ire plagas.
 Credere te fas est; Tameſi dum mittitur obſes
 Filius, & causa dat documenta sua.
 Quo prius ingenis fuerant transmissa paterni
 Pignora, nunc illo sanguine natus abit.
 Non poterat totum genitor se tradere. corpus
 Dividit, atque istâ jam quoque parte datur.

In

In effigiem
ADRIANI PONTIFICIS,
Ultrajectini,

Ad Nobilissimum Virum

ADRIANVM PLOOSIVM,
Ultrajectinum, Eq. Dominum in Thienho-
ven, Oudegeyn, &c.

C Vlinen adorandum, triplicisque insignia mitras,
Sceptraque Apostolicis turgida nominibus,
Et sacrosanctos (sed Roma iudice) fasces,
Gefisti timida, Papa Adriane, manu.
Scilicet hos Carolo titulos, hæc munera debes,
Præmiaque à grato Principe tanta refers.
At tua tam grandi surgens patria cive,
lætât Pontificem se genuisse suum:
Quemque dedit Rhenus, Tiberini ad fluminis urbem
Christigenum latè dicere jura gregi.
Ecce tuos vultus donat meliore metallo
Ploosius, & tanti præsulis ora notat.
Quin gaudet donasse aliis, & munere in uno
Nos geminos voluit demeruisse sibi.
At dum Pontificem totus te suspicit orbis,
Non hic Pontificem te volet esse suum.

In eandem.

P Ræfulis adspexi triplex diadema Batavi,
Et Trajectensis nomina sculpta tui.
Patria communis vobis, communia deinde
Nomina, communis creditur ordo sacer.
Attamen imperio gemini differtis, & ille
Dum cæli librat pondera, tu patria.

Ad

Ad eundem ex Dominis ab Aemstel
oriundum.

D Vm genus & proavos claro de sanguine, Ploof,
Ducis, & Amstelio stemmate stemma tra-
Totq; fidem faciunt testes, insignia, charta, (his,
Secula qua nondum passa fuere mori :
Nomina prisca tuis titulis, procuresque potentes
Inseris, & causas nobilitatis habes.
Invide, quid dubitas ? seriem numerare parentum
Non satagit, virtus cui sua stemma facit.

Ad

CONSTANT. HUGENIUM,
trium natorum ex ordine patrem.

I.

N Atorum dum jura trium sibi postulat æneus
Bilbilicus, sterili condolet aula thoro.
Quod natura negat, donat diadema poeta.
Et qui non fuerat, fingitur esse pater.
Constantine, tibi favit natura parenti,
Dum natos una conjuge tres generas.
Sic facilis Lucina tibi est, fortuna poeta ;
Tu pater es, verum jus patris alter habet.

I I.

Cum tibi prima daret genialis præmia lætus,
Et soboles risit mascula, jam Vir eras.
Cum secunda marem conjunx superadderet, ecce,
Te non difficili patre, Duumvir eras.
Tertia jam nato voluit cunabula nutrix,
Et me, si libeat, teste Triumvir abis.

Sic

*Sic tituli crescunt, veterum pro more Quiritum,
 Et tuus à sœta conjuge surgit honos.
 At cum Septemvir fueris, vel fortè Decemvir,
 Optabis mecum parcius esse pater.*

I I I.

*Vnum Parmenidi placuit, tria Pythagoreis,
 Attamen ingenti bis duo Aristoteli:
 Infinita docent Leucippus, Anaxagoraſque,
 Pro numero sectam dum sibi quisque facit.
 Constantine, tribus si stent tua basia natis,
 Crederis Samia gratior esse schola.
 Si quartum addideris, poterit Stagira placere.
 Quintus, & hinc sextus, sed sine lege ruant.
 Quod si Leucippi placeat sententia, tantum
 Ut possis numerum gignere, gigne atomos.*

Ad

IACOBVM BAECKIVM,

I. V. L. cum ad novos me amores
 hortaretur.

Iacobe Baeki, mentis exemplar proba,
 Et perspicacis ingenti,
 Quem fovit ulnis sanctior Themis suis,
 Iunctaque Themidi Gratia.
 Cujus labellis Suada semet dedicat,
 Et tot leporum formulas,
 Et eruditi pectoris doctas notas,
 Et quicquid ipsum Cypridis
 Docuit puellum Cypris & Paphi domus;
 Amare cur vatem cupis
 Rursusque flammis cor aduri cereum?
 Et intricari amoribus?

Am-

*Amplexus, eheu, noster implexus fuit
Chara lacertis Barbara.
Hic basiavi & osculis vixi meis,
Et prolis optima pater
Pressi cubile non molesta conjugis,
Nec militavi inglorius.
Nunc marcet avi flosculus, vetus thori
Resedit ardor, & faces
Moderatur aetas, & decens prudentia
Vult osculis me subtrahi.
Te, chare Baecki, poscit hic totum labor,
Te te Dione provocat
Citatque amantem. Tu labellis virginum
Plus grata figes basia,
Tu blanda fari & illices voces potes,
Ego severius loqui.
Tuis ocellis lustrant Cupidines,
Meis procaces exulant.
Tibi ver amorum vivitur. me mitior
Amoris afflat aurula.
Tibi pandit ignes latiores Hesperus,
Mihi remissos destinat,
Viduasque noctes. Te tenellula patrem
Lucina prolis exigit.
Ego credor esse proletarius pater,
Septemvratu nobilis.
Mutare clypeos praestat. occupa thorum
Amator, & complexibus
Ambi puellam. mille fige basia,
Et mille super hacingere.
Et dic : amores Baeckiani crescite,
Et mox nepotes fundite.
Ego maestus, excors & procandi nescius
Et Barbara mea memor,
Desuncta bello tela consecro Diis.
Insanuisse sit satis.*

T E S S A L I C A.

Ad honestissimam & erecti ingenii
matronam

M A R I A M T E S S E L S C H A D E,
V I D V A M.

Tessela, Thessalicis non enutrita sub oris,
Tessela, Battavia gloria prima tua ;
Tessela, qua sexum studiis & moribus ornat,
Atticus è placido cui flux ore lepor ;
Tessela, cujus acus solertem vincit Arachnen,
Tessela, Apellæ pingere docta manu ;
Tessela, qua magni clarescis laudibus Hoofdæ,
Et Constantino Tessela dicta meo ;
Tessela, qua cœlo posses deducere Lunam,
Et tetricos cantu demeruisse Deos ;
Tessela, qua vidua recubas castissima lecto,
Et procul à viduo vate remissa jaces :
Accipe Barlæi scriptos in imagine vultus,
Istaque non ficti signa favoris habe.
Tu generosa, tuos si nolis mittere vultus,
Qua toties mittis carmina, vultus erunt.

In domum hortumque

M A R I Æ T E S S E L Æ

Lares diserti, Palladis sacrarium,
Phæbi penates, omnis elegantia,
Scientiaque & artium capax domus,
Augusta sedes, Principum palatii
Regumque longè regis illustrior :
Tuque erudita & sensibus dives tuis
Salve supellex pervenusta Tessela,
Quam fecit ipsa. sola qualem possidet,

Opus

Opum suarum mater, hospes, artifex.

*Vidi tabellas Tessela pictas manu,
Psyche volantem, celsa Munda mania
Portusque & arces, eminentis Hoofdis
Celebres recessus. Tessela textos manu
Vidi tapetas. scripta Tessela manu
Monumenta vidi, versa Tassi carmina,
Italumque amores, quosque Varibus suis
Modulos discavit. Tessela vidi chelyn,
Quam fidibus illa pulsat exactissimis,
Musisque sacrat. pendulum vidi mare,
Marisque spolia, totque concharum ordines,
Quos illa doctè sedibus fixit suis,
Placidaque junxit dispares concordia,*

*Te, Flora, vidi. facta Tessela manu
Hac ade fulges, sericæque discolor
In veste splendes. ipsa miratur nothos
Natura fetus, emulamque dexteram
Irata damnat, & potentis femina
Stupescit ausu. tuque pulcher Hortule,
Amœnitatem prome conde pluvium,
Vbi flos superbum barbarus tollit caput,
Precioque plorat excidisse se suo,
Index magistra es. per gradus ivi tuos
Castumque juxta Tessela sedi latus.
Hic Cirrha, dixi, est. hic Apollinis Claros,
Tenedosque surgit altera. hic limen suum
Calcant Camæna. non tuos Semiramis
Veneramur hortos, quosque Phaaces colunt,
Agrisque Grajus ordinat feracibus.
Hic villa Superum est. hic vel ipse Iupiter
Optet morari, uxoris immemor sua.
Hic praeinentis Tessela blandum melos
Attentus audit, & Duarta vocibus
Captus, tremendi fulminis ponit faces.
Hic esse cygnus, imber, aut taurus volet,*

*Nisi impudicos Tessela horreret Deos.
 Leander illic Sestia velist loqui,
 Thisba procator Pyramus, Mars Cypridi,
 Sappho Phaoni, Theseoque Gnosia.
 His cura, livor exulant penatibus,
 Mærorque & ira, & quicquid infestum bonis,
 Quicquid serenis permolestum matribus,
 Quicquid puellis noxium tenellulis,
 Quicquid decoris inficetum Gratiis,
 Quicquid modesto displicet vaturn choro
 Cupidinique. calitum salve domus,
 Hominum voluptas, atrium modestia,
 Et lenitatis, & pudoris & bona
 Mentis sacellum. Tuque custos sedula,
 Domusque lumen & decus clarum tua,
 Qua tanta nobis exhibes spectacula,
 Qua tanta nobis parturis miracula,
 Qua docta nobis scribis hic oracula,
 Favente cælo, vive, vive Tessela.*

In Corollas & lemniscos, opus

T E S S E L Æ,

suspenso in atrio Satrapæ Muydenfis.

A *Dspice pendentes, quos Tessela nexuit, hortos,
 Translatosque sua suspice sede Deos,
 Autumnum, Bacchumque patrem, sacratæque
 pomis*

*Numina, & arboribus pignora rapta suis.
 Miscentur Superi. pendent Pomona Ceresque
 Et socias Daphne necit opaca comas.
 Mille vides pulchra disponi lege colores,
 Mille vides aptè frondibus esse locum.
 Dispersis sua forma deest. sic juncta stupemus.
 Quod commendet opus quodlibet, ordo facit.*

Miramur

Miramur cuncti docta molimina dextra,

Miramur viduas hac potuisse manus.

Tessela, (dicebam) qua jungis numina, digna es

Non homini, verum nubere numinibus.

Ad TESSELAM, turbato mari.

Tessela dic ventis, dic Tessela fluctibus, ut jam
Componant motus fluctus & aura suos.

Ni facias, non te Sapphum, bona Tessela, verum
Te sagam dicam, Tessela, Thessalicam.

Ad TESSELAM, placido mari.

Tessela, per medios placato flumine fluctus
Venimus in Micyda tecta vetusta mea.
Cum tibi sint placidi mores, facundia, vultus,
Imbibit ingenium ventus & unda tuum.

In lappam præfixam vesti

T E S S E L Æ.

Tessela, terribilem cur figis pectore lappam:
Cur tribulos castis objicis uberibus?
Defendi cupis illa, quibus peccatur amando?
Et custos viduae lappa pudicitia est?
An, ceu lappa minax pungit, tu pungis amantes.
Spinofumque aliquid saepe minatur amor?
An, quia se in formam contorquet lappa rotundam,
Expers fraudis amas verba rotunda loqui?
An, quia se spinis distinguit pluribus illa,
Tu quoque distinctis artibus una sapi?
Dixi, terribilem jam decute Tessela lappam,
Non es, crede mihi, Tessela terribilis.

Quin

*Quin potius mansuetæ, tuis virtutibus aptam,
Pro lappa, Violam fige vel Euphrasiam.*

In TESSALAM cymbala in templo
pulsantem & canentem.

Iam privata ferit, jam publica cymbala prestans
Tessela & ingentem personæ ore Deum.
Lingua Creatorem laudat, digitusque manusque
Es quem pasto canit Tessela, tota colit.

Ad TESSELAM & Duartam
cantu nobiles.

Matrons matresque mee miracula terra,
Qua canatis, quales non cecinere Dea.
Si finitis vatem vobis dare pramia, dicam:
Altera sit Seraphin, altera sit Cherubin.

In TESSELAM à venæ sectione
exanimem.

Labitur exanimis, nec jam sibi Tessela constat.
Torque favor vatum deficit una sibi.
Maxima qua novit, non jam se Tessela novit.
Ingenia grandes debilis abdit opes.
Dextra jacet, pulchras toties dimissa per artes.
Linguaque cantandis versibus apta, silet.
In teneris hæret species fatalis ocellus,
Innocuoque gravis pallor in ore sedet.
Membra rigent, casto melius servanda cubili.
Sueta manus doctæ scribere, tota gelu est.
Cujus inest numeris robur, sanguisque colorque.
Corruit & mæstam languida sternit humum.
Ah moreris, moreris, dicebam, Tessela. certò
Palladis effigiem deficientis habes.

*Sic jacuit Sappho, Niobe sic pulchra rigebat.
 Sestia sic visa in littore virgo fuit.
 Tessela, si moreris, saltem his moriaris in ulnis.
 Sic moriens poteris non sine vate mori.*

IN TESSELAM equitantem.

Tessela per terras equitat, per rura, per agros,
 Et mulier freno liberiore ruit.
*Qualis Volscorum egregia de gente Camilla,
 Aut fera bellacem Clalia flectit equum.*
*Ecce tuus quadrupes incedit Tessela iussis,
 Et bene composito verbere pulsât humum.*
*Crederis esse ferox, cum sis placidissima morum
 Regula. dumque secas aëra, blanda canis.*
Tessela equum domitrix. grande est, domuisse caballos.
Grandius hos: vidua condicione mori.

Ad

CONSTANT. HUGENIVM,
 de versibus Tesselæ in Vmbram.

Quam mihi ab Almeriis tua Tessela misit
 arenis,
 Mittitur ad vestros pagina docta lares.
*Vmbra facit carmen. sed quæ Titania vincat
 Lumina. quæ rutilum provocet umbra diem.*
*Illa tua mulier venerabilis institit umbra,
 Deque tua solers lumina nocte capit.*
*Hugeni, cuperem fieri jam semina, postquam
 Incipiunt matres versibus esse mares.*

In læsum, grandi infortunio, in fabrili
officina sinistrum

T E S S E L Æ

ocellum.

O Celle, viduis imperans ocellulis,
Ocelle, sacris annuens facellulis,
Devotionis facula & hospes candido

Animique nullum vellicantis scrinium;
Ocelle vatam, cujus ad nutum ciet
Helicon totum Mœda, Barlaus canit,
Zulechemus aulas Principesque posthabet;
Ocelle pallax, blande, mitis, innoxens,
Et fastuosi nesciens supercili:

Quis te miselle ledere & caliginem
Inferre Soli & nocte gestiit diem,
Lumenque tantum cœcitate condere?
Megara qualis, qualis Aleôto tuis
Feriale ocellis subdidit trux scandalum?
Num nuda Pallas visa Tessela fuit?
Aut hanc Lycurgum credidit Thrax barbarus?
An lumina omnes Tessela invident mea,
Ob invidendum carminis Diis melos?
An cœca cogitare quiddam grandius
Sublimiusque possit ingens Tessela?
Num Veneris alma Tessela esse vis puer?
Ut defocula nas amicos respuas?

Ocelle, tabo & pure stillans lurido,
Ocelle, circum discolor, pupillulis
Horrescis intus improbè rubentibus,
Cruorque lenes crudus inficit genas.
Tument iniquis palpebra fastigiis,
Doletque pars, sueta gaudiis dari.

Hoc Tessela esse sponsa vultu non potes.
Hac fronte Divum mœsta mentas despicias.

Sic ambulare, sic joculariter caves.

Sic cellularia & domesticis tuis

Testudo lenta diceris, numen latens,

Auremque patiens fabulis donas meis.

Ne, Phœbe, spectata Tessellam, dispar sibi est.

Ne Tessellam, Huosda, crede, non est Tessela.

Ne, candor, intueri Tessellam, rubet.

Ne crede, probitas, Tessellam, nam livida est.

Nil dic poëta Tessela, loqui timet.

Crudele ferrum, quod tenebrosum specus

Te genuit orbi? quis nocentior faber

Telluris alta te refodit è sinu?

Vt innocenti vulnus inferres Dea,

Et hos ocellos, queis superbit Almeris,

Superbit Ta, & poter Amstela frequens,

Queis lecta Tassi pagina est, scripti sales,

Picta tabella, floribus datus nitor,

Conchis figura, sculptus in vitris amor,

Fœdaret ictus? Nulla te posthac manus

Tangat nefandum. nullas his incudibus

Sudet Pyraemon. Semper erret ictibus

Fallatque nudum membra Bronten malleus.

Erravit hic in Tessela, & non noxiam

Fecit nocentem. collabascit Tessela,

Humumque mordet Dis propinqua semina.

Tristes tenebra Vesperaque flebiles,

Quid meruit insons Tessela? excors Cynthia

Cur distulisti tunc praire Tessela,

Nostraque lumen commodare Palladi?

Cur occidisti, prascius dis criminis,

Festine Titan? nulla cur in atrium

Se stella praeceptis fudit? ecquid Hespere,

Et tu Dione tuque tardior Venus,

Tui furoris negligis poëtriam?

Expunge fastis, scriptor annorum diem.

Hunc adde carnis Alliaque casibus.

*Fabrile ferietur hoc die genus,
Non ara Steropes fundat aut flectat manu.
Non flamma ferro serviat, nec lancibus
Statara constet, qua sefellit Tessela.*

*Plorent ocelli, queis amatis Virgines,
Plorent ocelli, queis amatis conjuges,
Plorent ocelli, queis procamini viri.
Plorent ocelli, queis jocamini vates,
Ploremus omnes. quippe mitis Tessela
Dolente ocello, ocelluli cunctis dolent.*

Ad

CONSTANT. HUGENIUM.

Venit & Amstelios praelustris Tessela portus
Appulit, illa Deum Tessela facta manu.
Vatibus arridet mulier, subridet amicis.
Et geminos placida seditione movet.
Invidet Aula schola, schola nubilis invidet Aula,
Rivalesque facit frigida Vesta duos.
Fallimur Hugeni. nescit Vestalis amare.
Exstinguit Paphias Almeris unda faces.
Vesta canit, pingit, sculpit, net, Vesta precatur,
Et sua tot modulis barbita Vesta quatit.
Oscula & amplexus & murmura nescit amantum.
Et quidquid viduus dulce procator amat.
Tota Deo vacat, & grandis cœlestia mater
Cogitat, & Mariam spirat ab ore suam.
— Constantine, tua est. legit tua sacra diesque
Tessela, carminibus relligiosa tuis.
Nos procul à sacris lituos & bella ducesque
Scribimus, & disro charta cruore madet.
Vincis Eques peditern.. nostris tua culmina præstant.
Et tua plus loculis perstrepat arca meis.
Nobilitas sponsam titulo meliore meretur.
Noster amor nullis turget imaginibus.

Cedimus

*Cedimus Hugeni. nam cum Rex Iupiter ardet,
Tempus erit minimos condere tela Deos.*

Ad TESSELAM, cum fraga illi
mitterem.

Tessela, fraga tibi mitto dulcissima, sed tu
Dulcior his fragis crederis esse mihi.
Tessela, fraga tibi mitto fragrantia, sed tu
Tessela tot fragis gratior esse soles.
Tessela, fraga tibi mitto sapidissima. sed tu
Tessela pro fragis millebus, una sapis.
Tessela, qua mitto, sunt fraga salubria. nam tu
Tessela sollicito sapè medela mihi es.
Tessela, si fragum fieres, tunc Tessela posses
Proximiòr labris tangere nostra tuis.
Tessela, si fragum fieres, tunc optima posses
In succum verti Tessela tota meum.
Si tecum hoc fierem, tunc, qua miracula! posses
Tessela Barlaam sapè vorare tuum.

Ad

CONSTANT. HUGENIVM

suppositis Tesselaë cubilibus cubantem.

Tessela sublimis recubat, viciniòr astris.
Longius à sædi condicione soli.
Constantinus humi jacet & demissior illà
Suspicit ex humili numina tanta loco.
Iupiter inferior vidua Iunone recumbit,
Et mulier sedes altitonantis habet.
Inversa est regni facies Venerisque theatrum.
Incubat insigni femina docta viro.
Tessela verte latus, tonitru Zulechemus Olympum
Credet & æthereis motibus astra quat.

*Tessela sternuta leviter. jam fulmina credet
 Te jacere & summo fulgura rapta Iovi.
 Tessela collectis per noctem despuce sputis.
 Hac pluvias dicet succubus esse tuas.
 Tessela cum stertes & murmura rauca ciebis,
 Has Superum credet Principis esse minas.
 Sed cum compositis membris tranquilla jacebis,
 Iuno suo dicet conciliata Iovi est.
 Maxime vir, tanti est vidua disponere lectum,
 Pingat ut inversos hac tua scena Deos.*

Pro pace & bello.

Iam Themidem laudat Cyneas, jam damnat eandē.
 Adversum stupuit cum sibi Roma virum.
 Belgica, quam mihi met jam sim contrarius, audi:
 Sic tuba, sic pelta, sic placuere toga.

Pro bello.

Successus urgere suos, instare timenti,
 Militis officium primaque cura fuit.
 Vicinus, atque alios spondent jam sata triumphos.
 Dum pacem poscit Cantaber, arma timet.
 Sylva tua est, nostrisque patet Brabantia castris,
 Austriacas alibi lassat Olinda manus.
 Magnanimus trepidum Gustavus provocat Istrum.
 Nec minus Hesperias Gallia sorbet opes.
 Quid bellare times? laxant araria cives.
 Pauperies belli conditione placet.
 Endomus, en noster geminat stipendia fundus,
 Officioque favent rura benigna suo.
 Quod caput est, damnat tali sub Principe Mavors
 Otia, nec segnes vult periisse dies.
 Arma, duces, litui, rorantes sanguine campi,
 Telaque fortuna sunt magis apta mea.

*Ere ciere viros jam tempus postulat & res.
 εἰ γῆνῃ Βατάνυς non volo, bella volo.*

Pro Induciis.

C*Ur bellatrices acuis, mi Belga, sarissae?
 Atque iterum irato cassus & hasta placet?
 Nec formidati terrent te sceptrum Philippi?
 Regnaque per cunctas imperiosa plagas.
 Viceris Occiduum, restat dominator Eous.
 Quo steteris cæli cardine, pugnat Iber.
 Quas tibi cruvis opes, illi peregrina ministrant.
 Quasque domi censes, invenit ille foris.
 Immensi fundunt illi sestertia montes.
 Longaque bellorum pabula saxa vomunt.
 Perpetuusque scatet locuples radicibus aurum,
 Quod tibi nostra dolens prabet & agra manus.
 Si, vicisse, juvat; tecum Fortuna jocatur.
 Cum favet hac, vultum decipientis habet.
 Bis vicit, qui victor amat concedere victo.
 Sapè animus laeso major in hoste fuit.
 Tugnandum est, ne sit semper pugnare necesse.
 Pacem nec supplex postulo, nec renuo.*

Ad

BALTHASAREM WILLIUM

cum SS. Theologix doctor
 crearetur.

D*Um fera Casareis ardet Germania bellis,
 Et furit in patrios Martia flamma focos,
 Barbaricos inter praelustris Brema furores
 Ingemit, & speciem bella timentis habet.
 Dumque cupit placuisse Deo, nec Casaris iram,
 Austriacosque timet relligiosa Duces.*

Quin simul officium cælo partitur & Istro.

Et geminus magna se ratione probat.

Sic, VVilli, tua Brema sapit. Tu vindice lingua

Doct̃or adorandum pande salutis opus.

Si dolet, Austriacis frangi conatibus urbem,

Laus erit, invicta religione, mori.

In Comœdiam sacram

I. M E Y E R I H O L S A T I

de Virginibus prudentibus & fatuis.

H Vmana vita speciem, vitæque labores,
 Et multum varia religionis iter,
 Quantis impietas spatius, pietasque recedant,
 Quantum sollicita virgine distet iners,
 Meyeri nos scena docet. Tu, quisquis Olympo
 Grator, & Christo proximus esse cupis,
 Disce laborantes studiis aquare puellas,
 Perpetuoque tuus luceat igne focus.
 Crimina sunt tenebra, probitas pro lampade, Christua
 Effigiem sponsi nos redamantis habet.
 Ladicra si veterum meruit Comœdia plausum,
 Debebit vatis plus placuisse pri.

Ad LEIDAM abiturus AMSTE-
 LODAMVM.

L Eida vale, nostris statio gratissima Musis,
 Iam studiis facilis, jam minus aqua meis.
 Leida vale, & multos qui se tibi credidit annos,
 Iam, precor, augurio prosperiore iuva.
 Imus in Amsteliam, (sic fati voluimus) urbem,
 Quoque vocant Procerum vota Deusque sequor.
 Vivere sic nostrum, non una sede morari, est.
 Patria virtuti creditur omne solenne.

In ædes meas inter metreticularum &
rabidorum domum positas.

T Haidas & rabidos inter jam versor Orestas,
Et geminum cingunt nomina tanta latus.
Hic sua dediscunt effrenes ausa puella,
Parte alia furis aestuat aula suis.
Ut magis hac sapiat, vivant moderatius illa,
Non poteram ponti commodiore loco.
Quas obeat partes sapiens, hic invenit. illic
Proximus insanis, proximus inde malis.

In Emblemata Politica
IUSTI REISENBERGII,
IURISCONSULTI.

A dspice, quam paucis prodest prudentia chartis,
Ut niteant pictis fasque nefasque notis.
Adspice Socratico manantes pectore voces,
Verbaque ab erecto digna Platone legi.
Quo valeant monitore Duces, respublica, fasces,
Quove eadem spreto mox monitore ruant,
Pingendo docet hic scriptor, pingitque docendo,
Atque animum pulchra fascinat arte tuum.
Ut si non possit virtus, nisi visa, placere,
Plus oculis possit picta placere tuis.

Genethliacon ad
IACOBVM PETITIVM,
IURISCONSULTVM.

H ætenuis imbellem secunda puerpera sexum
Edidit, & visa est plus potuisse viro.
Mascula nunc quantum valeant tua basia, lati
Discimus, & quanti sit genuisse marem.

*Otia cum lentam traherent tibi languida vitam,
 Tigræque plus pigrum duceret hora diem,
 Ipsa Venus caruit stimulus & lentus amasti,
 Et conjunx potior pars in amore fuit.
 Iam tua cum volitent extremos jussa per Indos,
 Et verbis egeant extera regna tuis,
 Altera progenies non inficianda parenti
 Nascitur, & melius te probat esse virum.
 Maeste animi. sic perge pater, sic perge Senator
 Consuluisse viris, progenuisse viros.*

In nummum Triumphalem victæ
 Sylvæ Ducis, ab
ARNOLDO BUCHELIO
 missum.

D*Um tibi devictum, Bucheli doctissime, Scaldin
 Mittimus, & valida carbasa capta manu,
 Tu mihi devicta pulcherrima mœnia Sylva,
 Et sculptum pulchro mittis in ære Ducem.
 Permutamus opes gemini. dat Palladis alter,
 Exuvias Indi divitis alter habet.
 Quod Sylva est jam nostra, uni debemus Olympo.
 At mea quod Sylvam possidet arca, tibi.*

Ad eundem.

Q*Valis in augusto Princeps stat fulgidus ære,
 Victæque sub pedibus Martia Sylva iacet,
 Castræque, belligerique Duces, vexilla, cohortes,
 Et conculcati flebile Martis opus:
 Talis in hoc ipso, Bucheli, mihi fingeris ære,
 Sub pedibus Ditis castra videre tuis,
 Et Phlegethontæas miles calcare phalangas,
 Et Christum intrepida religione sequi.*

Con-

*Concedant urbes Ducibus. quin tempora circum
Sapius Auriaci bellica laurus eat.
Cum titulis marcent lauri. plus vicerit ille,
Framia cui cælum non peritura paras.*

In filiolum

A. DOMINICI LEEVWARTI
exciso calculo extinctum.

D*Vm misero occultus laceraret corpora tortor,
Parsque mei in penam suppliciumque foret:
Luctabar vitæque inter mortisque dolores,
Et mihi qua vita, spes quoque mortis erat.
Hærebant solita clausis syphonibus unda,
Visceribusque latens calculus hostis erat.
Quem simul ac solers Sabauti dextra magistri
Sustulit, & visa est certior esse salus;
Extinguor, liberque malis adscriber Olympo,
Atque opifex operi condolet ipse suo:
Sic puero inversis fluxerunt tempora satis,
Vitæque mors, contra mors mihi vita fuit.*

In Prætorium

B A R D E S I A N V M,
quod HEYLOÆ visitur.

C*ircum terra patet, circum patet aquor & unda.
Hinc inde Almerius Caninesasque jacent.
Alluit & placido me pulsas Scermæra fluctu,
Et lateri juncta est Heyloa parva meo.
Otia qua Domino, Batavo jam præbeo vati.
Bardesi pariter Pieridumque domus.
Ampla licet celsæ attollant atria turres,
Ingenio domipi sum minor una mei.*

E P I G R A M M A

in Laudem Nobilissimi viri

T. H V Y G E N S,

centurionis fortissimi.

C Redite victores Belga, quid mascula virtus,
 Proque suis possit Martia dextra focis.
 Militat & patriam magnis Hugemus ausis
 Asserit, & forti dat documenta manu.
 Sem cum nocte tuos scandit Vesalia muros,
 Et medio pugnans concutit arma foro.
 Sive per aquoreos hostilia carbasa fluctus
 Dissicit, & mediis belliger audit aquis.
 Iam Ducis officium, jam partes militis implet,
 Et quodcumque suis imperat, ipse facit.
 Posteritas agnosce Ducem. qui iudice terra,
 Et pariter pelago iudice victor ovat.

I N O B I T V M

Nobilissimi viri

G V I L I E L M I B A R D E S I I,

Domini in VVarmenhuy sen.

B Ardesi generose, jaces. jacet illa virilis
 Gloria & ingenii nobilioris honos.
 Nec sperata Venus, nec Di juvere penates,
 Nec patriis fulgens Heyloa porticibus.
 Deseruere simul dominum fundique laresque,
 Et medias inter busta parantur opes.
 Efferris, qua terra tua est. quaque illa, recumbis.
 Atque eadem vivi, qua morientis erat.
 Iugera tot tumuli spatium metiris & urna,
 Et brevior campos claudit arena tuos.

Turri-

Turrigerasque arces & tella minantia cælo
 Despicis, & jussu subdita rura tuis.
 Nos tamen ereptum peracerbo funere nobis
 Fleamus, & ad cineres talia verba damus :
 Quem speciosa suis Alcmaria fovit in ulnis,
 Cui Batavum circa pectora pectus erat,
 Cujus in ore lepos, inerat facundia verbis,
 Quem Charis & Pallas dixerat esse suum.
 Quem frater, quem chara soror dilexerat unum,
 Occidit, & thalami spem locat in tumulo.
 Mortales sapite & vita subducite summam.
 Cum morimur, superest dicere cuique, fuit.

In libros Medicos

Z A C V T I

Hispani.

C Redimus, haud solos Hispania sufficit hostes.
 Nec Batavum terris semper iniqua nocet.
 Qua toties gladios, nunc ecce Machaona mittit,
 Atque aliqua nobis non nocuisse cupit.
 Scilicet Hesperius veniens Zacus ab oris,
 Ad leges Lachesis cogit adesse suas.
 Et formidati protendens tempora fati
 In populos aliquid cum Iove juris habet.
 Quin jam nascentes abeunt in secula libri,
 Scriptaque posteritas qua studiosa leget.
 Seu generosa novos stringit censura magistros,
 Seu Cum recoquit pagina docta senem.
 Belga, tibi faciles aude promittere soles,
 Manat ab adverso jam tibi vita Tago.

In
IOHANNIS BODECHERI
Benningii Ethicam.

Socraticæ voces & prisci verba Lycæi,
Et veterum placitis dogmata mixta tuis,
Quo virtus radiet precio, qua luce coruscant
Fulgeat in mediis intemerata malis,
Benningi præclare, doces & scriptor honesti
Inter virtutes scriberis ipse tuas.
Non solum nos charta docet, tu perficis autor,
Quicquid inoffensa religione jubes.
Plus valet exemplo probitas. bisque optima suadet,
Qui docet, & rectum, quod docet, ipse facit.

In natalem
IOHANNIS BODÆI
à STAPEL,
Medicinæ Doctoris.

Dum tua fatidica circum cunabula Parca,
Omina, Stapelî, prosperiora darent:
Cresce puer, dixit Lachesis, populoque latanti
Hippocratis discas grandior ore loqui.
Vre, seca, vacuent crudos tua pharmaca ventres.
Et cupias morti proxima nolle mori.
Tulchra tepescentem recreet virguncula lectum.
Qua Medico donet sapius esse patri.
Mæsta thori facies in cœlibe. crede, mederi
Sapius innumeris oscula posse malis.
Mollibus interea cunas adspargimus herbis,
Cingimus & teneris tempora blanda rosis.
Nille cui latis arident vultibus herba,
Protrahat huic unum qualibet herba diem.

In tumulum

LAVRENTII PIGNORIÏ,
ab III. DOMINICO MOLINO
inscriptum.

P Ignorî tumulos & magni verba Molini
Vidimus, & titulus inclÿta busta suû.
Quod meruit doctrina decus, gen:rosa rependit
Turpura, & officium religione probat.
Laudat honoratos Venetûm prudentia manes,
Et docto pietas annuit aqua viro.
Vivite Laurenti cineres. tu vive Senator,
Tremia qui claro sufficis ampla rogo.
Hac ego, vel, quotquot facilius respexit Apollo,
Non alia cuperent condicione mori.

In extractionem foetus per Vncum.

C Asti concubitus, vos lati Cypridi ignes,
Quàm tristi Veneris fabula sine meat.
Parturit infelix genitrix & dulcia mater
Basia quàm dura lege misella luit.
Extrahitur moriens uncis crudelibus infans,
Et nondum natus dilaceratur homo.
Quàm cuperet nullos infans sic tractus amare,
Aut alio nasci se potuisse modo.

In

In Poëmation

M A R T I N I P I L I I,

de Ambitione.

INter tot scelerum formas vultusque malorum,
 Cur tibi sola, Pili, vapulat Ambitio?
 An, quia cœlestes vesana superbia mentes
 Perdidit, & sensit plus potuisse Deum?
 An quia prima suo damnavit crimine mundum?
 Et scelere stimulum fixit, Adame, tuo?
 An quia vix alio peccamus fonte nepotes,
 Turbaque, proh, omnes ambitiosa sumus?
 An quia calcatas turpi ambitione secures
 Vidimus, & fastu subruta regna levi?
 An quia per sacras repit malefana cathedras?
 Et tumido calcat regia colla pede?
 Quicquid erit, cœlum pariter qua perdidit & nos,
 Supplicium terris debeat atque Deo.
 Exequitur pœnas vates. mundoque Iovique
 Prostituit durum carminis ira caput.

In Villam

H E N R I C I T W E E N H V Y S I

I. V. D. in cujus portis depicta erat ba-
 lœnarum capturâ.

TErribiles nobis pandant tua pradia porta,
 Et natat ante tuas bellua sæva fores.
 Illic immanes expandunt corpora ceti,
 Et grandes feriunt tela trisulca feras.
 Optime Tveenhuyfi, quam formidabile nomen,
 Quàm villa nimis est frons truculenta tua.
 At mediis habitans doctrina & gratia tellis,
 Nil domino dicunt mitius esse suo.

L I S

De gradibus comparationis, inter Ampl.

R. H O N E R D V M,

E T

C. B A R L Æ V M.

Scripserat B A R L Æ V S in margine quorundam Epigrammatum C. H V G E N I I, Bonum, melius, optimum, prout epigrammata suo sapiebant palato.

Ad hanc censuram hæc rescripsit Senator
R. H O N E R D V S, ad H V G E N I V M.

C Vr ad Grammaticos gradus pœtam
Nunquam non similem sui vocemus?
Semper scilicet optimum pœtam.

Cur illud melius, bonum sit istud,
Istud præcipua optimum monet a?
Non rectè Zulecheme, censor iste
Hac ad Grammaticum vocat tribunal.
Nam qua nos bona simplices vocamus,
Nulla sunt bona comparatione.

Aliud ejusdem.

P Itissare tuos malè versus ille videtur,
Omnes qui prima non putat esse nota.
Dixerit hoc lene est, hoc acre, suavius illud:
Discrimen faciunt, non tamen ista gradum.
Disparitas non est, nisi quam paritate probamus.
Optima sunt & tunc singula, cum bona sunt.

B A R-

B A R L Æ V S H V G E N I O.

O Prima jam tua sunt Hugeni carmina. nescit
 Excellens alio stare Thalia gradu.
 Non bona, non meliora facis. sunt singula vates
 Optima. quaque suum linea pondus habet.
 Non primo medium, medio non discrepat imum.
 Quodlibet est genio par Epigramma tuo.
 Par Phæbo Venerique facis paria omnia. versus
 Filiolis generas nonne pares paribus?
 Talia cum sapiens edat decreta Senator,
 Hoc merui, potuit quod meruisse Midas.

Ad eundem.

S Crispissimus ingenue, qua me scripsisse volebas,
 Scripsimus, & scripti plurima causa mei est.
 Cogaris interdum non optima scribere: cujus
 Arbitrio nunquam labitur hora suo.
 Cogaris interdum non optima scribere, cujus
 Crebrius occurSAT versibus aula loquax.
 Cogaris interdum non optima scribere, cujus
 Circum saepe latus quattuor ora sonant.
 Cogaris interdum non optima scribere, cujus
 Bassiolum interdum mollius uxor amat.
 Cogaris interdum mediocria scribere, cujus
 Dadaleum solers dextera tornat opus.
 Aut iterat testudo melos, cum pollice tactus
 Artifici mutus carmina bos loquitur.
 Qui studiss vates his sufficis omnibus unus,
 Optima nunc, bona tunc, mox meliora facis.

Ad

Ad Senatorem
H O N E R D V M,
de gradibus comparationis.

Sic est. Grammatica suspendi lance poëtam,
Et numeris dixi carmina stare suis.
Dicam aliquem, dicam, præstans Honerde, colorem.
Barlaus quo se jam tueatur habet.
Num gradus in vitio est? sic Dictatura paratur.
Perque gradus laudum culmina miles adit.
Nam gradus in vitio est? sic Petro regna parantur.
Papaque sit, populo qui modo lector erat.
Num gradus in vitio est? gradus & mensura Deorum
Iupiter est. magno sub Iove semides. (est.
Num gradus in vitio est? gradibus prudentia crescit.
Vitaque per plures currit anhela gradus.
Num gradus in vitio est? bona sunt, mediocria qua-
Varibus. haud aliter surgit, Avite, liber. (dam
Num gradus in vitio est? gradibus conscenditur æther,
Perque gradus nobis ambulat ipsa salus.
Num gradus in vitio est? qui causas sœverat olim
Dicere, num cunctis præsidet ille togæ?

Ad Clarissimum
H O N E R D V M
& H V G E N I V M, Zuleche-
mi Dominum.

Nil mihi cum gradibus vel cæpta lite negoti est.
Optima nil, bona nil, nil meliora moror.
Grammatici pulpam Latiaque crepundia lin-
Sibilo. si gradibus vincor & arte, quid hoc? (qua
Scandat fatales scelerata venefica scalas.
Et gradus hic vita sit mala meta mala.

Ad

*Ad generum Cereris gradibus descendat Orestes
 Improbus. ad me non pertinet iste gradus.
 Attollat gradibus peccantes furca. quid ad me,
 De trabe si pendent ille vel ille suâ.
 Scribat mille gradus metuendaque multa Senator.
 Rideo. res alias jam mihi fata parant.
 Irradiat vestrum melior fortuna poetam.
 Ungor, & insolito sacculus are tumet.
 Gustavi tumultum, bellacem flevimus umbram.
 Nunc lachrymas terzunt regia sceptrâ meas.
 Me novus insolito Legatus proluet auro.
 Optima tempestas ex Aquilone venit.
 Hic gradus, hic gradus est, gradibus quem praefero ve-
 Credite. plus gradus hic utilitatis habet. (Stris.
 Hic gradus est, quo, Plute, tuas conscendimus arces.
 Expediet reges sic mihi saepe mori.*

Ad Senatorem

H O N E R D V M.

DO victas, Honerde, manus. contendere nolo.
 Ne gradibus lapsu mox graviore ruam.
 Ausa fuit summis Niobe contendere Divis.
 Sed gravis audacem poena secuta fuit.
 Crudeles legi dantem Salmoneâ poenas,
 Dum studet infelix amulus esse Iovi.
 Et tu mentis inops Thæbumque insane lacerans
 Marsya, detracta viscera pelle dolens.
 Qui tua componis domino, Lucane, potenti
 Carmina, certando vinceris & moreris.
 Ora Dares postquam totis cum viribus offert,
 Castibus Entellus contudit ora senex.
 Me terras, Narcisse puer. me improvida terras
 Cassiope, Andromeda mater iniqua tua.
 Cur laqueo fauces animosa ligavit Arachne?
 Ausa fuit superos aquiparare sibi.

*Cedere qui norit rostris, aulisque Diisque,
Salvus & incolumi tergo sospes abit.*

In Poemata Nortvicensia
VINCENTII FABRITII,
Hamburgensis.

F *Allimar? an steriles inter Parnassus arenas
Surgit, & aquoreis proximus exit aquis?
Non Helicon, non Phocis abest. tellure Batava
Castalii fundunt pocula plena lacus.
Nobile Nortvicum, florent in pulvere Musa,
Inque tuis scribunt carmina docta jugis.
Nec tamen exsuccos ferit levis ungula colles,
Aut latices ictu Bellerophontis habes.
Fabricius fontes aperit. novus accola vatis
Officio totis luxuriatur agris.
Hoc donat jam Saxo tibi, quod debuit Albi.
Invenit in sylvis, quod canat, ille tuis.
Quum magnos repetis, Batavum miracula, Doussas,
Post Doussas cupias hoc quoque teste loqui.
Si pius est, quisquis patria praconia solvit,
Bis pius est vates, qui peregrina canit.*

In Ducem de

F E R I A,

*in cujus cadavere desideratum dicitur cor,
reptis solum in Pericardio aquis.
fides penes autorem esto.*

Q *Vid Siculas cogis magno sub rege phalanges,
Bellaque moliris Feria? corde cares.
Non tibi Campana laudem peperere cohortes,
Insubriaque acies plurima corde cares.*

Non

*Non Alpes timuere Ducem, non accola Rheni,
 Horruit, aut victrix Suecia. corde cares.
 Sprevit vesanos dudum Germania motus.
 Vis causam? toto Feria corde caret.
 Diffluxere globi, tot diffluxere caterva,
 Cur? gelidis solum Feria vixit aquis.
 Obrigit pavidum fatali frigore pectus,
 Et nulla in toto corpore flamma fuit.
 Feria dux venit. Sueonae dux Feria vidit.
 Non vicit. nullum Feria cor habuit.*

In eundem.

A *Vspiciis, Romane, tuis qui credis & extis,
 Ominaque in terris prodigiosa notas,
 Hunc specta, sine corde Ducē. miracula narro.
 Explerunt gelida munia cordis aque.
 Ne jam Mæonides μεγαλήτορα jactet Achillem.
 Bellator nullo Feria corde fuit.*

In necem Ducis

F R I D L A N D I Æ.

M *Axime Fridlandi, quis te casusve Deusve
 Abstulit, & voluit sic periisse Ducem?
 Cujus Hyperboreis dudum solertia castris
 Resistit, & belli vim remorata fuit.
 Si malesana tibi obrepfit sceleratæque sceptri
 Ambitio, & sædæ proditoris amor,
 Ponè premis te pœna reum. si Caesar & aula
 Scava fides nimium suspiciosa fuit,
 Hoc cavisse tuum fuerat. peccasse putaris.
 Cum, minus audito Cesare, bella geris.
 De te sava novum statuit Fortuna triumphum,
 Et testem ingemi te cupit esse sui.*

*Quas acies, quæ castra tibi, vexilla, cohortes
 Scripserat, heu dominum deseruere suum.
 Irruit in jugulum audacis manus emptæ Photinæ,
 Atque alia fraudes prævenit arte tuas.
 Militet Austriacis, quisquis Seianus haberi,
 Et titulo cupiet splendidiore coli.
 Militet Austriacis, quisquis Seianus haberi,
 Et titulo cupiet deteriore mori.*

**In vaticinium infelix de partu L O O S I Æ,
 filiz Domini de L O O S E
 Centurionis.**

Filiola est, Barlaus ait, quam Loosia gestat,
 Contra, filiulus, Loosius inquit, erit.
*Quid mirum est, solitos mentiri errare poetas,
 Nec benè de ventris pondere posse loqui.
 Quid mirum est, si vera pater præsentia dicat.
 Ipse suum melius judicat autor opus.*

**In societatem belli initam cum Gallo-
 rum Rege.**

Quod benè Dî vertant patria, regique Ducique,
 Cum Batavis cœuant Gallica sceptræ meis.
*Nos magnus Lodovicus amat. bellique labores
 Fessaque regalis ventilat arma favor.
 Gallæ, tuas promittis opes. licet India desit,
 Tu nobis Indi divitis instar eris.
 Sic socio Belga pugnamus rege. quid hæres
 Cantaber, & pacis federa lenta trahis?
 Proscripsit dubiam Druydum sacundia pasem.
 En, sua Nassovius concutit ara pater.
 Ne propera citius, dux Arschottane, reverti,
 Non jam nostra tua Belgica vocis eget.*

Cum

*Cum victrix Bellona tuos pessumdabit agros,
Cum lenta pacis condicione redi.*

In numismata Belgica Senatoris
H O N E R D I
Epigrammatibus illustrata.

Vidimus in muto radiantia bella metallo,
Et qua pro patriis strinximus arma focis.
Vidimus Albani furias, decussa potentum
Colla ducum, savi flebile regis opus.
Vidimus ultorem Auriacum, celebrisque Batavi
Conversas in te, magne Philippe, manus.
Plorat in elingui libertas Belgica nummo,
Sculptaque Religio, sed sine voce, fuit.
Crimen erat sub rege queri. Mavortis imago
Sola oculos potuit pascere picta meos.
De nummis nunc verba facis, vir magne. loquuntur
Funera, castra, rates, federa, bella, duces.
Si Dodonea fuderunt carmina quercus,
Si lapides fari, si potuere fera:
Parturit hac eadem Batavus miracula. per quem
Incipiunt doctis vocibus ara loqui.

In eadem.

Numme laborantis testis celeberrime Belgæ,
Numme triumphantis testis & arrha soli,
Nummule crudeli toties inscripte Philippo,
Nummule Nassovis officiose meis,
Quod negat as precium, cupias debere poëta,
Majus ab Honerds carmine pondus habes.
Quid centum sudas Livi clarissime chartis?
Troge, quid immensa diffuis historia?
Dum meus ad nummos vates alludit, & aræ
Accinit, en, nummus quilibet historia est.

In

In Albo

ERICI TORMII

Dani.

Dania, cui miseris quondam nocuisse Batavis,
 Et flammis urbes perdere cura fuit,
 Mitius ingenium & mores jam culta serenos
 Induis & Batavis redderis aqua meis.
 Tormius exemplo est. quem docta gratia lingua,
 Quem placidi mores & sine felle probant.
 Tales Arctoïis juvenes cum mutis ab oris,
 Barbara qua fuerat Danica, Phocis erit,

In vinum Syracusum & aviculas Cyprias

IOACHIMI

WICHEFORTII.

Nostra Syracusis spumant carchesia Baccho,
 Inque dapes Cypria suppeditantur aves.
 Qua bibimus, Siculis quondam placuere tyrannos,
 Quasque voramus aves, fertur amasse Venus. (nis,
 Si totis distant rarissima sercula regnis,
 Sit satis hac uni perplacuisse gula.

In captum Ducem Arschotanium & per-
 actum fedus Gallo-belgicum
 copse die.

Dum procul infido Dux Arschotanus Ibero
 Pro Belgis recitat mitia verba suis,
 Et bellum lituosque & Martia nomina dam-
 Otia vult patria restituisse sua, (nans
 Gallia pro Batavis bellorum pondera fulcit,
 Impertitque suas rex Lodovicus opes.

*Quam distant ambo studiis bellique togæque,
 Gallus & in pacis federa lentus Iber.
 Quàm multum distant studiis rectique malique,
 Quàm multum fides perfidiaque notis.
 Qua lux Arschorane fidem tibi lava fefellit,
 Hac nos Borboni testis amantis erit.
 Lilia qua nos luce beant, Iovis armiger ales
 Irato missum detinet ungue Ducem.
 Sic nos Gallus amat, sic te fastidit Iberus,
 Sic juvat ille bonus, sic nocet ille malus.*

Ad Nobilissimum

D. FOPPIVM ab AISSEMA,

Equitem, cum Venerem meam Cimbri-
 cam ipsi misissem.

Aissema, quæ propius Reges & regia tangis
 Limina, & augustos pellicis ore Ioves,
 Cujus Hyperboreis pridem sacundia terris
 Mascula pro Belgis verba locuta fuit :
 Accipe, quod celebri carmen devovimus ostro,
 Et geniale tui perlege vatis epos.
 Si generosa, tibi nunc flebilis, occidit uxor,
 Et pietas charos ingemut ad cineres ;
 Hic amat uxorem Cimber. pro Principe Tethys
 Cimbrica, pro regis conjuge verba facit.
 Sic alterna ruunt permixtaque tristia latis,
 Et vicibus flagrant busta thorique fuis.
 Hac obit, hac nubit. si vis audire poetam :
 Nunc homines condunt numina, nunc rapiunt.

In
H I S P A N V M,
cum ob subitas pluvias irrito stratagematibus
B E R K A M
impetiisset.

Quid miser invitis moliris praelia fati
 Cantaber, & nullo numine bella geris?
 Cum virtute paras vel aperto vincere Marte,
 Es tua per Valachras transra feruntur aquae;
 Dispercunt omnes subita caligine puppes,
 Et Iovis audaces subruit ira rates.
 Cum placuere doli, cum Berka reposcitur aestus,
 Pro nobis pluvia belligerantur aquae.
 Tela madent. nescitque suum ballista furor em.
 Et creber, iratis glandibus, ictus hebet.
 Strata jacent celsis animosa cadavera muris.
 Quamque nequit miles vincere, mordet humum.
 Area qua pugna fuerat, brevis urna cadentium est.
 Quoque duces steterant, mox cecidero loco.
 Scilicet Auriacis toties qua cesserat armis,
 Noluit indecori subdere colla dolo.
 Quid mirum? Batavis famulantur sidera castris,
 Ipsaque vel pluvius oppida tuta manent.
 At tibi cum nebula, nunc irascantur & imbres,
 Credimus adversos bella movere deos.
 Vis me vera loqui. rursus de pace loquendum est.
 Fortè tibi melius cesserit iste dolus.

FREDERICO GVNTHERO,

Serenissimo Daniæ regi à secretis.

Maxime vir, cui Pegasei patuere recessus,
 Cui Claria valles totaque Cirrha patet,
 Græca Chæris, Romane lepos, sacundia cujus
 Pro Cimbrum toties principe verba facit:
 Si placet, augustis hac carmina Regibus offer,
 Carmina regales qua cecinere thoros.
 Qua loquimur, poterunt sceptris, te teste, probari,
 Et tanto invenient iudice fortè fidem.
 Si Te, si potero Iovis exorare ministrum,
 Non potero Arctoo non placuisse Iovi.

In irritam obsidionem

T R A I E C T I ad M O S A M,

tentatam ab Hispano, & Bredæ tenta-
 tam, ut videbatur, ab Auriaco.

Quod genus hoc belli est? quamam nova nomina
 Mavors
 Parturit, & titulo deteriore fivet?
 Cinxerat attonito bellacia mœnia Tungro
 Cantaber, & portas effere Mosæ tuas.
 Sederat ad clara Fredericus mœnia Breda,
 Et patrias armis sollicitabat opes.
 Ne malè pugnet Iber, Tungros obsessaque linguens
 Oppida, vult Breda consuluisse sua.
 Ne Batavus malè pugnet, amat secedere Breda,
 Et satis hoc, Mosæ consuluisse, putat.
 Hic speciem fugientis habet, magis ille timentis.
 Hic votis abiens excidit, ille tenet.
 Emergat Bellona duces. abit, horret uterque
 Ille urbi, castris dux timet ille suis.

Ergo

*Ergo abeunt ambo. Tu dic. victoria, cuius
Sit tanto rerum turbine causa prior?
Auriaci respondet. Iber, quam deserit urbem,
Non habet. Auriacus, quam sibi servat, habet.*

In incendium, quo Aulæ

H A G I E N S I S

*pars una conflagravit, salva parte superiore
& sacello.*

D*Vm fera terribiles rapiunt palatia flamma,
Et proprios mærens aspicit Aula rogos,
Parcite, ait, flamma Ducibus, nec ladite divos,
Ne geminos violet Vesta profana Deos.
Mulciber obsequitur. flammisq; furentibus inde
Abstinet Superum sedibus, inde Ducum.
Trudenter nocere facies, & proxima lambens
Effera vi jam tunc officiosa fuit.
Ne funesta nimis miseri portendite cives
Omina. nil casus sors habet ista mali.
Dum perit pars magna domus, pars restat utrinque,
Vna Dei celebris vocibus, una Ducis.
Sic Batavo salva est pietas & saluus Achilles.
Hic hominum tutus turribus, illa Deum.*

Allud in Principem.

Q*Vi belli flammæ inter patriæque favillas
Accepit vitæ flamina prima sua,
Qui validas flammis bellator subruit urbes,
Cui totum Odrysio pectus ab igne calet;
Quam benè natales flammis illustrat, & aulam
Insolito Princeps igne perire videt.
Nempe Ducem, per quem patria nova redditæ lux est,
Altius ad Superum limina flamma vehit.*

In easdem flammæ Culinz & Templo
aulico parcentes.

S Tant mediis illa Delum penetralia flammis.
Stat medias inter salva culina faces.
Et superest, ubi venter edat, sua pabula quærat
Illa suo solum mens saturanda Deo.
Evafit totus Batavus. flammam inter & ignes
Unica pars aræ repperit, una focos.

In idem incendium natalibus Au-
riaci celebre.

N Atales rediere Ducis. concurrere cives.
Et bona solenni dicite verba die.
Dixissent una Superi. sed nubilus æther
Dum fuit & cæli sidera nulla forent:
Accendere faces alias casusve deusve,
Et Domino flagrans annuit Aula suo.
Quas Troceres, quas Haga patens, quas astra ne-
gabant,
Indignata sibi subdidit ipsa faces.

In alterum incendium ejusdem Aulæ.

C Oeperat in celebres grassari Vesta penates,
Tectaque Nassovio proximiora Duci.
Sed vetuere malum Superi. delusaque flamma
Vis fuit, & rabida mobilis ira Dea.
Flammæ rediere vices, turreſque potentum,
Et bellatores corripuere lares.
Non tulit hoc Natura nefas. glaciæque nivæque
Totaque cum flammis prælia gessit hyems.
Damna levant cives. caduntque securibus undæ,
Et novus adverso surgit in igne labor.

*Ipse inter medios Princeps Mavortius ignes
 Fatetur, & hoc saevas increpat ore faces:
 Nil agitis flamma. vestras obtundimus iras
 Imbribus. en, pluvias urna lacusque vomunt.
 Si mihi Pleiades, si cælum denegat illas,
 Publicus in flammis flumina fundit amur.*

In Archiva salva.

L*Entius ut videt lapides flagrare trabesque
 Mulciber, & flammis pabula pigra dari,
 Irruit in patria tabulas, & ledere saxa
 Dum nequit, in siccis hæsit atrox solis.
 Hæsit, & ut teneras cepit malè lambere chartas,
 Imbibit affusas tacta papyrus aquas.
 Najadesque locis coeunt & Lemnius iisdem,
 Edomuitque serum frigida Nympha Deum.
 Vos quondam Batavos unda servastis & urbes,
 Nunc Bataviùm per vos pagina salva manet.*

Aliud in idem incendium.

N*ondum prodigiis terret fortuna sinistris.
 Hac quoque, qua nocuit flamma secunda,
 favet.
 Inferiora vorant flamma. dum summa supersunt,
 Integra Battavica summa salutis erit.*

**In tripudium regium Parisiis à Rege &
 regni proceribus saltatum.**

C*Ur malè regales subsannas, Momus, choreas?
 Et dicis reges ista decere minus?
 Exercet Dictynna choros. totque inter & ignes
 Et Superos saltus conficit illa suos.
 Ipse per astriferi spaciola palatia cæli
 Sol speciem regis subsilientis habet.*

*Si fas est saltare Deos & legibus ire;
Fas erit ad leges currere semideos.*

In Principem

G V I L I E L M V M

- Iunio rem, Principis Auriaci filium, cum flammis ereptus in nives nudus incidisset.

P *Arvule cur diris Princeps erepte favillis
In gelidas prono laberis ore nives?
Cur, quem flamma nequit, ladunt contraria flamm-
Corpora, & alterna sors mala sorte premit? (mis
Optima vaticinor. flammis vexatus & undis,
Spartani nobis militis instar eris.*

Ad

G V I L. S T A A C K M A N S

cum Virginis Ultrajectinæ & incendii
Hagiensis meminisset.

S *Iccine diversis flagrant tibi pectora flammis?
Dissimilique tuis lampade gliscit amor?
Sive cupis lepidos vates pravertere vates,
Et fieri nostris fabula blanda jocis.
Seu ruis in favos, aulis trepidantibus, ignes,
Carminibusque levas publica damna tuis.
Quas crues urnis vix exstinxere favillas,
Exstinguis lachrymis, nocte poeta, plis.
Dum flammæ acunt Cauri & nimbosus Orion,
Despui in rigidas tristitia verba faces.
Quare cum duplici per te succurritur igni,
Virgo tibi Veneres debeat, aula Ducem.*

In

In tumultum Filii mei Iacobi, allusio
ad nomen Israelis.

Hic situs est, fratris non supplantator, Iacob;
Planta cui nullam lingua preßit humum.
Quod puer hæc potuit, jam vult me dicere:
Hoc etiam Superis succubuisse latus. (taciturnum

Ad
CONSTANT. HUGENIUM
cum Amstelodamum venisset.

ITe procul Pelopes Phryxæaque velleræ Crassi,
Et turba in fraudes ingeniosa novas.
Mercantes procul ite viri, queis lucra voluptas,
Mundus avaritia semita, numen opes:
Nil mihi vobiscum est. cuncto dum charior auro
Hugenius vestra ponat in urbe pedem.
Ille forum solus faciet. pro pluribus unus
Ambulat, & varia nomina gentis amat.
Hic Italis Gallisque loqui mercantibus audet,
Hæc Latium, hæc una Belgica mente latet.
Vendere si vestrum est merces, hic vendere nescit,
Nec precio vates sordidiore meret.
Non opus hic sponse. suis se donat, & illud
Quod vadis est, ultro præstat amantis amor.
Vos cassam & pelles, vos coccina pendite magni,
Hic Arabum succos distrahat, ille piper.
Pluris ego risus facio vocesque jocantis.
Plus vobis, tunc cum desipit, ille sapit.
Vobis vile forum est. quæ noster inambulat, illic
Pieridum cultu splendidiore forum est.

In libros Manassis Iudæi de Creatione.

Qua cælos terrasque manus spaciosaque Nerei
 Equora & haud unum, quod capit orbem,
 opus
 Condiderit, mersumque alta caligine mundum
 Iusserit imperiis ilicet esse suis:
 Differit Isacides, & facta ingentia pandit,
 Et nondum exhaustum scribit Apella Deum.
 Hic atavos patresque suos & verba recenset,
 Sensaque Thalmudica religiosa schola.
 Vera placent, placet egregiis conatibus autor,
 Et pietas fidei disparis ista placet.
 Cunctorum est coluisse Deum. non unus avi,
 Non populi unius credimus, esse pium.
 Si sapimus diversa, Deo vivamus amici,
 Doctæque mens precio constet ubique suo.
 Hac fidei vox summa mea est. hac crede Manasse.
 Sic ego Christiades, sic eris Abramides.

Ad Senatorem

H O N E R D V M,

cum HUGENIVM & BARLEVM, post
 scriptos ab ipsis in incendium aulicum,
 Scizontes, increparet.

EGregias artes, veteratoresque Poetas,
 Cur titulo, vates, deteriore notas?
 Cur veteres, venerande senex, perstringis amicos?
 Quos suus in flammis claudus iambus agit.
 Cum cives pedibus calcant incendia rectis:
 Cum tua stant pedibus carmina sulta bonis:
 Cum fervent opera, cum tot succurritur urnis:
 Cum properant sacelli femina virque pede:

Cum

*Cum pedibus scala figunt vestigia rectis :
 Hic glaciem glomerat plurimus, ille nives :
 Cum fugit insanos ignes Dux passibus aquis :
 Non pateris claudos accinuisse duos ?*

CONSTANT. HUGENIO,
 Zuylechemi Domino.

S*At flammis Vestaque datum. flagravimus omnes.
 Et facibus vates tres caluere suis.
 Tu prior. inde mea caluit vis improba Musa.
 Tertius hoc ipso serbuit igne senex.
 Constantine, petis versus ? nil possumus ultra.
 Aruit assiduus testa Camæna focus.
 Absumfere meos latices, ignesque trabesque.
 Et misera in sicco gurgite Musa sitit.
 Post flammam friget Princeps Guilielmus & alget,
 Et mihi, post flammam, carminis alget amor.*

Ad Senatorem

R. H O N E R D V. M.

T*V quoque carminibus tandem fax ultima nostris
 Adderis & flamma servidiore cales
 Excellens Honerde, & tantos ignibus ignes
 Obruis & facibus busta facesque domas.
 Vreris & toto lassas incendia Phæbo,
 Flammaque Apollineis cedit anhela focus.
 Sic ubi non magna lambunt alimenta favilla,
 Solus ab illustri vincitur igne minor.
 Et postquam flamma incalui leviori potior,
 Exstinguis nostras grandis Apollo faces.*

In laudem

I V B A L I S

primi Musicorum instrumentorum
inventoris.

P Rincipio cœlum & terras fluctusque patentes,
 Et valido mundum fecerat ore Deus.
 Gaudia gliscebant totum diffusa per orbem,
 Primaque concordēs astra dedere sonos.
 Seraphin & Cherubin cecinit. perque aëra vastum
 Non uno modulos carmine fecit avis.
 Tum Iubal, ne terra suo cantore careret,
 Aptavit fidibus consona verba suis.
 Hinc seri canimus post secula multa nepotes,
 Tanti progenies ingeniosa viri.
 Vive voluptatum genitor, tot vivite Musæ,
 Quæis sine mensa, thorus, vespæra luxque gravis.
 Cum canitis cœlum mihi terra est, numen Apollo,
 Os Superum, cantus vita, medela chelys.

In obitum charissimæ uxoris.

S cribere chara tuos cupiebam Barbara manes,
 Cum medis cæpi versibus ipse mori.
 Ne pergas, clamat soboles; superesse parentem
 Sit satius, quam te, me moriente, can.

BALTHAS. BONIFACIO,

Canonico Tarvisano.

Q Vi mihi dilecta deploras fata marito
 Balthasar, & viduo condoluisse potes,
 Plus doleas, si sacra thori, si gaudia nosses,
 Basiæque à thalamis non aliena suis.

Ileu

Heu miser, in gelido languent tibi corpora lecto.

Heu miser, ignavo nox tibi tota perit.

Nec dulces natos, Veneris nec præmia nescis,

Et quicquid taciti numinis uxor habet.

Novimus hac, tantoque magis, vir doctæ, dolemus.

Ipse mei nunc est causa doloris amor.

Sed fato disruptus amor. Tu cælibe vita,

Tu thalamo gaudes frigidior frui,

Et curas sacrare Deo. mihi Barbara lecti

Pars fuit, & juxta cura laborque Deus.

Diffautire juvat. pietas tibi conjugis experta,

At mihi plus conjux cum pietate placet.

Ad Ampl. virum

WINANDVM SCHVYLIVM.

Quod mihi misisti Muydensis munus amici,

Hirsutus, levipes creditur esse lepus.

Adpropera, VVinande. tibi tua fercula reddam.

Hæc etiam vestri victima dentis erunt.

Sint timidi lepores, sint longis auribus hirti,

Sit proprio multum sæda cruore cutis;

Nos tamen in cunctas nitida grassabimur armos,

Nec metus in patina vel timor ullus erit.

Qui gelidos vivus fluvios potavit & amnes,

Mortua selecto proluet exta mero.

Cras ubi se medio Phæbus subduxerit axi,

Ad mea veloces dirige testa pedes.

Nec velox, sed tardus abi. qui sugerit, ille

Dicetur sociis omnibus esse lepus.

Ad

P. H O O F D I V M,

Satrapam Muydensem.

M Ittis aves? nihil est. viduo non ista parantur
 Fercula. lascivas respuit ille dapes.
 Das leporem? nihil est. tu pulpamenta require,
 Quem fovet amplexu pulchra marita suo.
 Mittere vis aliquid, quod non nimis uret amantem?
 Mittere vis viduo munera grata thoro?
 Mittere vis aliquid, veterem quod placet amicum,
 Quodque mihi mitti postulo? mitte nihil.
 Si tamen hoc mitti nequeat, quod postulo mitti;
 Ad nos tot donis gratior ipse veni.

In

FRANCISCÆ DVARTÆ

Modulos.

Q Va nitidis surgit formosa Alcmaria testis,
 Et sibi surreptas Schermmera luget aquas:
 Omne genus volucrum dulci modulamine silvas
 Perstrepat, & vario marmure mulcet avis.
 Hic gemit amissa viduatus compare turtur,
 Hic petulans alio carmine passer amat.
 Tlaudit anas, celsa cantellat in ilice cornix,
 Et moriens alibi concinit albus olor.
 Iam fringilla canit. nunc interludit alauda.
 Excitat aërias ipse susurrus apes.
 Garrula quin etiam tribulos percurrit acanthis,
 Et volitans humiles stringit hirundo lacus.
 Sola deest Philomela. domos, pomæria, cives
 Odit & hac circum maria nulla volat.

In

*In causa es Francisca. tua concedere voci
 Nescit avis modulis ambitiosa tuis.
 Tu potior Phylomela. tuo qua gutture caecos
 Afficis, & Superos detinuisse queas.
 Non mihi pra vitio jam gloria ducitur. ipsas
 In Frisiis postquam gloria vexas aves.*

Aliud.

I*Am priscis celebrata, mihi non creditur esse
 Fabula. tot vatum carmina vera puto.
 Orphea jam credo rabidos flexisse Leones,
 Et rigidas sola voce stitisse feras,
 Eurydicen credo Stygiis rediisse tenebris,
 Et cantu illectum tunc siluisse Canem.
 Iam credo struxisse suas Amphiona Thebas,
 Saxaque mellito disposuisse sono.
 Fingitur, argutum qui vexit Ariana, Delphin.
 Fabula temporibus convenit ista meis.
 Commembris, Francisca, fidem facis. omnia per te
 Credimus. hoc majus tempore nomen habes.
 Cum caneres, stupui totus, dubiusque resedi,
 An farem Delphin sicut, ane lapis.*

Ad

P. H O O F D I V M

*Satrapam Muydensent, cum libris Poëma-
 tum suorum me donasset.*

D*Vm mihi Pegaseos vatum celeberrime: cantus,
 Ingeniique offers tot monumenta tui;
 Hinc tragicum me raptat epos, grandisque co-
 thurni
 Auribus infrendet vox miseranda meis.
 Inde fatiscentes iterum mihi ventilat ignes,
 Et tua Barlaam Cypris amare facit.*

Sto medius lachrymas inter Veneresque jocosque

Et tua quam donas pagina, luget, amat.

Altera Democriti est, flentis pars una magistri,

Fungitur officio luctus amorque suo.

Hac vita jam scena mea est. sic vivimus Hoofdi.

Afflictos reficit latior hora dies.

Me reficit speratus amor. cum prisca recordor,

Cogor adhuc thalamis illachrymare meis.

Fortuna sum verna. miser felixque gemisco

Et jocos. ô Vater, sum tuus ipse liber.

In Cornu vetus, quo apud

P. H O O F D I V M

in arce M V Y D E N S I bibitur.

C*Ur bibimus rigido Bacchi libamina cornu ?*
Tot potare viros cornibus, omen habet.
Nil moror. haud faller viduum mala nupta
poëtam.

Vos, quibus est conjunx, plus manet iste metus.

In convivium

M V Y D Æ N S E,

cui interfuere viri Doctissimi, H O O F D I V S,

H V G E N I V S, V O S S I V S, V V I C K E -
F O R T I V S, S C H V Y L I V S, aliique.

Q*uam magnam scelerata, ferox & perfida quon-*
dam

Clausisti fœdo carcere, Muyda, Ducem :

Pieridum jam blanda duces & lumina claudis,

Lumina Battavia suspicienda tua.

Mortales coiere Dii. velut athere in alto

Errantes videas se sociasse facem.

Aula,

*Aula, Schola, rigidaque simul sedere secures,
 Quique bona mentis laudibus addit opes.
 Qua dum clara tuas illustrent sidera turre,
 Omnis ab his, Hoofdi, sedibus error abest.*

Ad

CONSTANT. HUGENIUM,

cum manentibus Muydæ amicis aliquot
 ob tempestatem, ὑδροφοβίαν hoc
 est aquarum metum mihi
 exprobrasset.

I.

Cum tua te veheret velis audacibus Argo,
 Cum veherent matres transstra superba duas,
 Divisit fors lava viros. pars horruit undas,
 Tars medias secuit nescia mortis aquas.
 Detinuit timidus Hoofdi tunc Suada poetas.
 Detinuit vates Helconora suos.
 Detinuit Sasanna chelyn, qua passeris artes,
 Qua cecinit doctas, Aulice scriptor, aves.
 Si timui, tanto prudentia juncta timori est.
 Si timui, jussus (crede) timere fui.
 Si timui, si vela fui non vestra secutus;
 Sic placui Domino, sic placui Domina.

I I.

Non me Muyda tui nuper tenuere liquores,
 Non ea vis Bacchi, non fuit illa gula.
 Ut decuit, timui Superos, Tethynque Iovemque,
 Nec potui tantis obuius ire Dus.
 Hos, vir dure, pius timui. nam piscibus aequor,
 Non homini fallax destinat unda viam.

Si

*Si tua nacta fuit speratum audacia portum,
Fortunâ minus est, plus pietate regi.*

I I I.

C*Um dubias anceps traheret sententia mentes,
Et vellem, nollem te, Zulecheme, sequi;
Me sequitur magni facilis clementia Vostis,
Inque meas partes mox Ioachimus abit.
Tres sumus excordes numero. tres torva timemus
Flumina. tres solito tingimus ora mero.
Tres fugiunt, nec sueta Ducis vexilla sequuntur.
Et sociam gaudent tres violare fidem.
Res omnes facit ista reos. peccavimus in te.
At Satrapas, quo vos arguat, actor habet.*

I V.

V*ade per iratas, mi Constantine, procellas.
Vade per adversos, navita magnæ, Notos.
Hæsimus in ripa. fateor. cur? damna timemus,
Qua mediis sensit dux Palinurus aquis.
Hæsimus in ripa. fateor. cur? aquore mersa
Non didicit modulum dextra natare suis.
Hæsimus in ripa. fateor. cur? nolo poëtis,
Nolo meis toties esse vocatus Hylas.
Icarus Icareo si fecit nomina ponto:
Fluctus Abydeno si fuit urna proco:
Si Tiberim sese jecit Tiberinus in ipsum:
Femina si Thracum nomina fecit aquis;
Si Sappho mulier saltus aggressa viriles,
Non formidata Leucade mersa fuit;
Nil moror. hac pereant fama, quos paritet ævi.
Non vacat exemplo deteriore mori.*

Ad

SVSANNAM BARLÆAM,

conjugem C. HVGENII, cum per
latus mariti, ob aquarum metum,
me acrius impetiisset.

I.

Vicisti, Barlaa, viros. plus ausa fuisti.
Plus animi, quam nos, mascula mater ha-
Erravit natura parens, cum condere te, me (bes.
Vellet, & in tanta culpa parente fuit.
Illa tibi grandes animos studiumque virile
Indidit, & voluit viribus esse marem.
At mihi femineos animos pectusque remissum
Dum dedit, hac fecit conditione virum.
Ista mares tibi causa dedit, natosque virosque.
Dum mea femineo murmure tecta strepant.
Hinc fluctus, hinc spernis aquas animosa Notasque.
Virque Deos contra, femina sola viro es.
Me mea dum negat esse virum formido, vocari
Iam barbata tibi semina promereor.

I L

Succubus generosa tuo Barlaa marito,
Et dedimus victas, magna virago, manus.
Nunc chartis ovat ille meis. victoque poeta
Exprobrat & me vult succubuisse tibi.
Cedam iterum. intrepidaque volo succumbere matri.
Et Constantina laudibus esse minor.
At si forte tuâ est potior mea causa, pudoris
Hoc etiam fuerit dissimulasse mei.

Roma

III.

Roma stupe. de me victrix iam nupta triumphat,
 Fortuna nunquam fors fuit illa tua.
 Captivus victusque trahor. mihi scommata ma-
 Objicit, & falso conspuat ore Scholas. (ter
 Tanti undam timuisse fuit. me mergite fluctus.
 Mergite vesanos pontus & Ta metus.
 Ulterius nolo proprio superesse pudori.
 Infamis tanto crimine fama mihi est.
 Scilicet, adscendet doctorem pulpita mater,
 Et timidam cupiet vitta docere togam.
 Peccavi, Superi. sexum mutate timentis.
 Vestiat ignavos pallida palla pedes.
 Aut si Barlaam cupitis me recta docere,
 Signa gerat sexus tanta magistra mei.

IV.

Orta mari Venus est. Veneris Barlaa propago est.
 Quid mirum? nullas si timet uxor aquas.
 Formavit tellure senex mea membra Prome-
 Quid mirum? terra si sua terra placet. (theus.
 Nec culpa est, timuisse, nec has sprevisse procellas.
 Nempe suo duplex causa probata Deo est.

V.

Si fatear peccasse viros, si prodita facti
 Causa, satisfactum non sibi Iuno putet.
 Si verè Phrygias, at non Phrygas esse poetas
 Eloquar, haud factum sit tibi Iuno satis.
 Si potui placare Iovem tot versibus, isto
 Thure satisfactum non sibi Iuno putet.
 Si scribam pelago matres perisse maresque
 Sape, satisfactum non sibi Iuno putet.

*Mollis Barlaa tu suggerere verba marito,
 Mollibus hanc ipsam sapiens abde jocis :
 Suavius arride ; nutu testare, quid optes ;
 Tange verecundos, navita magne, sinus :
 Basia basiolis supersingere mille vel ultra :
 Crede, satisfactum jam sibi luno putet.*

I N O B I T V M
 Illustrissimi Principis
 M A V R I T I I,
 Hassia Lantgravii.

H *Assia, qua celebri donas cunabula Cattho,
 Hassia, Nassovius inclysa terra meis :
 Suspice Mauriti cineres, & funere in isto
 Exanimis credas occubuisse Deos.
 Non solum tenet urna Ducem. tot numina juxta
 Hic proprios spectula deposuisse rogos.
 Clauditur hoc Pallas tumulto, Thæbusque Themisque,
 Et busto pietas ingemit ipsa suo.
 Hic Princeps cum Vate coit, cum Principe Vates,
 Dexteraque in sacros ingeniosa modos.
 Et qui flammiferum radio descripserat orbem,
 Nunc sua, qua vidit longius, astra putat.
 Deplorent homines alii ; nos funera Divum ;
 Sceptraque nunc populo, nunc operata Deo.*

In picturam Coronæ matronalis, H V G E-
 N I I abiturientis constantiam
 expugnantis.

P *Inge virum, pictor, victum depinge poetam,
 Feminæ lepidum pinget furoris opus.
 Pinget vices rerum, Constantem Protea pinget,
 Prostratum facili turbine pinget patrem.*

Tinge

*Tinge laborantem septem cum matribus Aulam,
 Pingue fatifcentis dulcia fata viri.
 Maxima res nobis, sed ludicra scena paratur.
 Discimus exemplo, quod nocuisse queat.
 Nos suadere viros, sed persuadere maritas,
 Ingens dedecori gloria juncta virum est.*

V I R T V T I A C F A M Æ

Fortissimi Ducis

C O R N E L I I I O H A N N I S

cognomento G A L L I ,

Monumentum hoc posuerunt Directores
 & vindices Oceani Septentrio-
 nalis.

A *Dispice spectator nostra miracula gentis,
 Gestaque victrici bella stupenda manu.
 Hic jacet, Eoum qui duxit vela per orbem,
 Atque Arabum Hesperio sanguine tinxit aquas.
 Quem modo pradatrix potuit Duynkerka timere,
 Cum Morindum capta succubere rates.
 Vna triumphatum toties se torsit in hostem
 Tuppiis, & adversos exiit una duces.
 Ut vincatur Iber, Batavo non classibus ultra
 Est opus. una ratis, dux satis unus erit.
 Qui dum se Patria mediis bellator in undis
 Devovet, illustri funere victor obit.
 Iam Decios jactare mihi cessate Quirites.
 Hac etiam Decii marmora corpus habent.*

In tumulum parentis mei
CASPARIS BARLÆI,
 qui Bommeliæ Salinarum in Sicam-
 bris visitur.

Maxima quem pro se scribentem Antverpia
 vidit,
 Et quondam chartis consuluisse suis,
 Hic jacet ad Vahalin. validis ubi mœnibus hostem
 Arcet & objectis Bommela spernit aquis.
 Transiit in has patrem belli fortuna Salinas,
 Dum patria exoptat tempora blanda sua.
 Palladis hic artes coluit, vatesque triumphos
 Et memori cecinit bella ducesque tuba,
 Et laudes, Battave, tuas. successimus illi,
 Et sobolem juxta carminis urget amor.
 Mauritium fratremque duo dum scribimus orbi,
 Mixta viget fama gloriæ nostræ Ducum.

In obitum doctissimi viri
IACOBI BARLÆI,
 Brilani Gymnasii moderatoris,
 patruï mei.

Hic est Verniaca quæ dudum sceptræ Inventa
 Flexit & ingento noluit esse rudem.
 Briela procellosis ubi Tethyn conspicit undis,
 Et turrata suum tollit ad astra caput.
 Doctrina melioris amans & censor honesti
 Maximus, hac placuit conditione suis.
 Formavit ratione viros. Respublica nostri
 Nomina crescentis fulgidiora Schola.
 Quæ didicere, forum, fasces & templa loquuntur.
 Et pueros, Patriam lingua docentis erat.

*Hoc duce prætexit sapi, totusque Camænis
 Tum sacer, Aonio pocula fonte bibi.
 Quem genuit celebres Antverpia Scaldis ad undas,
 Huic refluus fessus Mosa parentat aquis,
 Et solvit jam justa seni. quin ipse loquentem
 Me facit & patruî carmina jure refert.
 Hunc tu, Briela, tuis primum splendoribus adde,
 Quo plus fulsit honos erudiente tuus.*

In Poëmata & obitum
MELCHIORIS BARLÆI,
 clarissimi apud Brabantos
 Poëtæ, patruî.

C*Um Patriam charosq; furens Bellona Brabantos
 Perderet, & Martis, Belgica, prada fores,
 Et misera ultorem gemeres Antverpa Philippû,
 Et pax Aduaticis exul abisset agris:
 Tu placidus, Barlae, dabas læta ocia Musis,
 Solamenque malis tunc tibi Pallas erat.
 Tunc populos gentisque tua primæva canebas
 Tempora & Austriacos, magne Poëta, duces.
 Tunc Superum genus ex alto duxisse voluptas,
 Et scripsisse Deos cura laborque fuit.
 Ludicra tunc pigris agitabas bella cicadis,
 Eum Venetus lepidum rector amaret epos.
 Implebas Latium famâ. te Parma poëtam
 Vexit & officiis inclita Roma suis.
 Tunc Schettus dilectus eras. urbs maxima Belgæ
 Vnanimi vate dixerat ore suum.
 Montibus Hannonia moreris. non carminis istud
 Fulgur & ingenii vis generosa tui.
 Nos aliam Patria faciem miramur. at idem
 Tu, calampo nunquam deficiente, manes.*

In libros

GUSTAVIDOS VENCESLAI
CLEMENTIS.

Cum canis audaci Gustavi bella cothurno,
 Et tot belligera parta trophæa manu,
 Applaudunt doctis Parnassia numina curis,
 Et numeris gaudent Mars & Apollo tuis.
 Sarmaticas legimus regi cecidisse phalanges,
 Et per te nobis gratulor illa legi.
 Cum cadit Arctoo non tutus frigore Moschus,
 Et premitur fessis Dacus anhelus equis,
 Hic etiam tecum Gothicis subscribimus armis,
 Et passim grati nomina vatis habes.
 Cum ferus ultrices frustra despumat in iras
 Ister, & exuti Casaris arma canis,
 Ut sua magnanimus submittat sceptræ Borussia,
 Et paridas Viadrus colligat ager aquas,
 Ut totis aquilæ pellat victoria campis,
 Et casum toties Tillius agmen agat:
 Materiem vatemque probo. cum rege triumphas,
 Parrhasioque ingens cum Iove scriptor ovas.
 Omnia cum placeant, unum Germania vellet,
 Vnum est, quod cuperet Suecia posse cani.
 Vnum est, quod cuperem cunctos cecinisse poetas:
 Gustavum in terris non potuisse mori.

In prægrandem
 SPHÆRAM PTOLEMAICAM,
 à G V I L I E L M O B L A E V
 constructam:

Qui medio vastam suspendit in aëre terram,
 Clausaque cancellis aquora, Numen erat.
 Qui terra pelagoque suos circumdedit orbes,
 Tantaque disposuit corpora, Numen erat.
 Hoc potuit mens gnara Dei. nunc, adspice, cælos
 Fabricat & terra pondera librat Homo.
 Omnis in armillis labor est. hic fulget Olympus,
 Et duodena suis sedibus astra meant.
 Vadit in obliquos lampas Titania ductus,
 Et plus veloces Luna fatigat equos.
 Grande rudimentum, magni vestigia mundi
 Cernimus, & dextra nobilioris opus.
 Quæ cum terrarum miraberis incola, clama:
 In terris etiam nunc habitare Deos.

In ejusdem
 SPHÆRAM COPERNICANAM.

Inversæ Superiûm sedes & mania mundi
 Suspice, qui mundi sceptrâ capeſſis, homo.
 Suspice currentem circum tria sidera terram,
 Atque alio Venerem Mercuriumque loco.
 Suspice distantem spatiis immanibus aëtherem,
 Et procul à Phœbo tot radiare faces.
 Stat Phaëthon, nullasque immotus flectit habenas.
 Fabula tot vatum sutilis ille fuit.
 Terra ruit. ruimus securis moribus ipsi.
 Atque oculos nostros de viis error habet.

Nam

Non hoc Persa sagax, non hoc scripsisti Athena.

Nil thalamis debent hæc, Ptolomæ, tuis.

Hæc serò sapiamus. dum terra senescit & æther,

Vix miseri tanta discimus artis opus.

Vive, tuoque comes fulge, Copernice, Thæbo,

Nec laudes terra verberet umbra tuas.

In centro cum Sole mica. sic cerneris orbi,

Teque repertorem suspicit ille suum,

Qui mediis Solem disponit sedibus, illi

In medio Solis debuit esse locus.

Nobilissimo viro

D. IACOBO WESTERBANIO

Domino in Brandvviçk.

Qui lepus augustis insons cadit hostia mensis,
Insolitas nobis præbuit ille dapes.
 Forte quid augustum fingunt scribuntq; poeta,
Atque aliquid Musa nobilitatis habent.
Prælucent humilis Gracchorum stemmata turba,
Aeneadumque suo sanguine surgit honos.
Hoc illustre, sua Paulos prætendere genti.
Aut clavis Latii patribus esse satum.
Nec tu degeneres, vel solo carmine, vates
Crede. suum sub te iudice, lumen habent.
Si mea regales cecinerunt carmina tedas,
Auriacos toties si cecidere Duces,
Si toties procerum vultus, si scripta fuere
Funera & exequiis fulgida busta suis.
Quam bene me censes iudex bellaria regum,
Eximiasque Ducum promeruisse dapes,
Vt quo nobilium trivis præconia vates,
Illo nobilium conterat ore cibos.

Ad doctissimum Iuvenem
CONRAD. BEVNINGIVM.

O Prima Beuningi soboles, tua carmina legi
 Latior, ingenii pignora verna tui.
 Si valeo, melius te sic scribente valebo.
 Et tua spes nostra Musa salutis erit.
 Illa meo lentam proscribet corpore febrem,
 Languidulosque mihi sulciet illa pedes.
 Ver favet, & primi facies clementior anni,
 Cunctaque in auxilium sidera prona meum.
 His tua praesidiis accedant carmina, sic te,
 Sic totus, Thæbo vindice, sospes ero.

In Coronam anni diserta Oratione de-
 scriptam à cl. viro
THEODORO SCREVELIO.

Quid ver purpureū, quid turgida messibus astat,
 Autumnusq; ferax gignat & acris Hyems,
 Fecundi tot dona soli, tot munera cæli
 Implicuit strophis ista corona suis.
 Quaque renascentem decurrit Signifer annum,
 Munificum celebrat lingua diserta Deum.
 Cum Superis Aries aequalem dividit orbem,
 Et calet à radiis languida terra novis,
 Exerit ipsa suas gliscens fecundia voces,
 Neve decus sandi dividat, una capit.
 Cum premit ardentem lampas Phœbeia Cancrum,
 Ultimaque Arctos meta fatigat equos,
 Altius in Divum graditur praeconia Rhetor:
 Nec tamen hic Suada meta futura sua est.
 Quod si Libra pares terrarum fecerit horas,
 Aethereas vocum pondere libras opes.

Mox

*Mox ubi claudit hyems effata viscera terra,
 Et sua jam moriens pignora Vesta tegit :
 Invenit in medio manifestum frigore Numen,
 Et varia Superos fronde latere docet.
 Cedite Romana victricia ferta corona.
 Hac, quo non uno nomine praestet, habet.
 Hanc Pietas, illam tumidi coluere Quirites.
 Illa omnes, solos ambiit illa duces.
 Si Latium Batavis praefers, conferte Coronas ;
 Hac hominum manibus textitur, illa Dei.*

Ad

Z V L E C H E M I D O M I N V M

C V M

A N N A M M A R I A M

*Virginem Ultrajectinam è tenebris
 in Solem protrahi cuperet.*

S*I cupis, ut claro spectetur sole virago
 Mascula, & in medio luceat Anna die,
 Omnis doctorum pandatur scena sororum,
 Et Claria veniant in tua verba nurus.
 Dic, nunquam Aonias tenebris latuisse Camanas,
 Carminibus sexum dic viguisse suum.
 Pallada dic, dic sacundas scripsisse Columnas.
 Dic lyricis Sappho claruit illa modis.
 Obiice, qua magno Aspasia est sociata Pericli,
 Obiice Cassandras, obiice Zenobias.
 Obiice Deiphoben, vivacisque ora Sibylla,
 Et dic : Lucani Polla diserta fuit.
 Claudia quàm fuerit Statio celebrata poeta,
 Quaque Crati vixit docta marita comes.
 Hac ubi praeclara obiicies exempla puella,
 Exemplis cupiet clarior esse tuis.*

*Sic totum elicies è docta virgine solem,
Et Solus fies tu pater, illa parens.*

In Mercatores in cloacam lapsos.

D*Um sibi magnificas mercator splendidus ades
Quarit, & ex emptis lucra petuntur agris;
Corruit emptores qua ceperat area tantos,
Et nitidos merfit fœda cloaca viros.
Stillabant lento lachrymantia serica tabo,
Et facies scena vociferantis erat.
Tunc risit natura parens. & sordida dixit,
Qua petitis cives commoda, sterqus olent.*

*In Dæmonem vitro Hermetice in-
clusum locus.*

A*dspecte in angusto conclusum Damona vitro,
Et Stygiam pulchra sede latere Deum.
Hic domus hic nigri pellucet regia Diis,
Tartareoque patet janua nulla Iovi.
Hoc dubium: natura sagax an dextera solers
Fecerit arguta pulchrius artis opus.
T'laudite mortales, captum Phlegethonta tenemus,
Et capitur nostris subdolus ille dolis.
Quàm cuperem totum his claudi penetralibus Orcum.
Sic liceat nobis tutius esse malis.*

E C H O

Iocosa ad Nobilissimum virum

D. THEODORVM DOVSAM.

N*obilium sanguis, magni redi viva parentis
Gloria, tot suctus fratribus ire comes,
Cujus Apollineis resonans in rupibus Echo
A viduo resonum vate reposcit epos:*

Quid

Quid misero mihi, quid toties clamatur? amatur.

Qua nimium lento crux in amore? mora.

Posco individuum? viduam. cum conjuge qua spes?

Æs. quibus hanc terris inveniam? veniam.

An placidi mores? ô res. ut forma marita est?

Ritè est. num vates deprecias? precias.

Versiculos lectura venit? venit. anne recondet?

Condet. an excellens ingenio? genio.

Num Phæbo furit? urit. amans testudinis illa est?

Illa est. an modulis præsuerat? fuerat.

Ambo pares studiis sumus & virtutibus ambo.

At quid si locus me superabit? abit.

In Nobilissimi viri

GODEFRIDI de HAESTRECHT

Musæum Basilicæ Ultrajectinæ annexum.

INter templorum vivis laquearia & istud

Angusto pietas fornice pectus habet.

Altius hic, Vir magne, habitas, mentemque de-

Celsius ignava plebs honore levat. (numque

Astra urdes & visa capis, Solisque labores

Et Luna varias scis, Godefride, vices.

Si faber ingenio daret, inter sidera, cælos

Inter, Phæbe, tuos tellus domosque darem.

Ad Præstantissimam matronam

ANNAM WICQVEFORT

uxorem Nobil. viri

IOACHIMI VVICKEFORTII.

Qua mea selectis recreas mæstissima mensis

Tempora, nec solitas me cupis esse dapes,

Optima VVickforti conjux, venerabile nectâr

Ambrosiamque tibi destinat aula Deum.

Tu mihi, tu vitam reddis placidissima, curas

Tu facili toties discutis ore meas.

Si superum pater, in cælo si Iupiter essem,

Magna Iovis conjux cederet ipsa locum.

Ille cibos tibi porrigeret. mortalia donas

Tu mihi, plus cælo traderet illa Tibi.

In natalem filioli Amplifici Viri

ANDRÆ BICKERI,

Consulis Amstelodamensium.

Dum tuus arboribus vernat juvenilibus hortus,
 Consul, & in patulis luxuriatur agris,
 Dum nova ab aridulis prolestat gramina cam-
 Iupiter & siccos corrigit imbre lacus, (pis
 Dum crescunt lata salices, dum parturit annus,
 Et pulchris surgit fraxinus ordinibus,
 Naturam sequitur mater Bickera, domumque
 Consulis egregia prolis honore beat.
 Crescite nunc horti melius. nunc arva virete
 Latius, uberius gramina funde Pales.
 Parturiit genitrix. pudor est, dum consulis uxor
 Mascula progenerat pignora, rura mori.

Aliud.

Absulerat, vir magne, ferox Libitina Iohannam,
 Et spoliū subita filia mortis erat.
 Non tulit hoc Lucina malum. cur perdimus,
 inquit,
 Recturam digna posteritate domum?
 Si tantum Libitina fuit tibi juris in illam,
 Ut tua virgineum tolleret ira caput:
 Ius vita sobolisque meum est. dispendia sati
 Restituet Superum, me praeunte, favor.

Pro-

*Progenit Bickera marem. tunc omine lato
 Dicitur hac Lachesis verba locuta patri:
 Hic Bickerus erit, clari gaudete penates,
 Hac soboles priscos mascula reddet avos.
 Hic hares virtutis erit. si vivere terris
 Fata sinant, de te consule consul erit.*

Ad

MARTINVM LOONIVM

itineris socium.

Qui comes & cymba pariter curruque fuisti,
 Quem socium tellus, quem dedit unda mihi;
 Qui lepidus totas potuisti fallere lucas,
 Cum flueret vicibus fabula crebra suis:
 Quem pluvia vetuere sequi leporesque ferasque,
 Quem pluvia mecum detinere domi:
 Iam Looni, dilecte vale. nos Amstelæ rursus,
 Nos vocat ad veteres latior Ta lares.
 Si leporum sperata duos captura fefellit,
 His tua nunc lucrum majus amicitia est.

Ad generosissimum virum,

CHRISTIANVM FRISIUM,

cum Angliam peteret.

Anglia, si Frisii nomen, si numina nosti
 Sueta sub Arctoo regibus axe loqui:
 Excipe laudati germen pralustre parentis,
 Et Tamesi tantum vindice pignus ama.
 Parrhasium genitor curis prudentibus orbem,
 Et studiis fulcit Balthica sceptris suis.
 Dum soboles per regna procul terrasque vagatur,
 Et fugienda sibi vel facienda notat.

*Tu fluctus compone tuos, compone procellas,
 Tu Frisio facilem per mare sterne viam.
 Sidera si mœstas recreant orientia terras,
 Hunc juvenem fausti sideris instar habet.*

In nummum Triumphalem

B R E D A

recepta excusum.

I*ncubat & mediis Batavum Leo frendet in armis.
 Et ferus immixta unguibus ista tenet.
 Hic gladios hastasque vides, vexilla, globosque,
 Et varium dextra bellipotentis opus.
 Breda jacet cumulatque tuos, Frederice, triumphos,
 Et domino gaudet succubuisse suo.
 Cingunt graminea validissima mœnia gleba,
 Clauditur & clausus vincitur hostis Iber.
 Sculpte res tantas Batavi. non sculpitur illud :
 Oppida nunc vinci ; nunc mihi sculpta dari.*

In prædium

D. A D R I A N I P L O S I I,

Equitis, absente domino à me
 lustratum.

V*idimus Amstelii surgentia cubina Ploosî,
 Vidimus illustrem nobilitate domum.
 Tunc risere oculi, cum vidimus omnia ; sed curæ
 Non vidi dominum, plus dolere oculi.*

In libros Ephemeridum clarissimi viri
A N D R E Æ A R G O L I
 Mathematici Patavini.

IN cœlis habitare Ioves non miror, & astris
 Non procul amotos dicere jura Deos.
 Quis terris dant jussa, suis contermina terris
 Imperiisque duces proxima regna tenent.
 Argole, tu terras habitas & sidera versas,
 Atque alio superos fixus in orbe vides.
 Tu Phœbo Lunaque vias & tempora signas,
 Tantæque spectator corpora pone premis.
 Disponit grandes humana industria mundos,
 Terribilesque nova contrahit arte faces.
 Hic habitas, atque omne latus percurris Olympi,
 Et secreta Deum vastaque regna notas.
 Sic cœlos meruisse potes. Si Iupiter essem,
 Non tibi terra domus, sed Iovis aula foret.
 Qui convexa, Deos, qui luces ordinat, inter
 Debat medios hic habitare Deos.

In titulum

C E L S I T V D I N I S
 à Christianissimo Galliarum rege
 donatum Principi

A V R I A C O.

GAllia, qua nostris junxisti sedera terris,
 Gallia, que socias jungis in arma manus;
 Gallia, que Batavo ostendis sæcæ prona Leonæ
 Liliæ, & Vnanimis erigis una Patres:
 Auriaco nunc prona faves. Comitisque Ducisque
 Nominaque & titulos splendidiora facis.

Ille suis celsus Princeps virtutibus audit.

Et jam Borbonio iudice Celsus abit.

Non celsum, Lodovice, facis, das nomina solum.

Sic vocitasse tuum est: sed meruisse, Ducis.

I N O L O R E M

mihi ab Ampl. viro

I A C O B O S A S,

Senatore Yltrajectino, missum.

F *Ingitur ipse suo cantare in funere cygnus,
Indubiaque notam carmina mortis habent.
Fallimur. hic tuus instanti modulamina faso
Nulla dedit. siluit jam moriturus olor.
Sed postquam conviva meus discerpfit olorem,
Et Sponsa factus victima grata fuit:
Me fatalis olor fecit post fata poetam.
Et quæ cantillo carmina, iussit olor.
Fabula si ficta est, vatum mendacia vates
Corrigit, & cygno nunc moriente canit.
Dum mea cygneas imitantur tempora plumas,
Ingemit extremum fortè senectæ melos.*

In liberationem Captivorum in arce Lupesteinia.

Q *Vos tristes tenebra, formidatque penates
Ferrataque diu detinere sera,
Excessere omnes latebris. sic, victa dolore,
Ipsa sibi pietas repperit arte viam.
Et quod non potuit precibus, jam perficit astu,
Fortuna vindex ingeniosa sue.
Claudite, Idumai, vasta sacra funera petrâ,
Et tumulum armiferis cingite militibus,*

Claudite

*Claudite vos Christo famulantia nomina, Belga,
 Et captes totis cingite fluminibus.
 Nil agitis, cessere Deo custosque foresque.
 Iam famulis, illo vindice, claustra patent.*

*In quercum, ex arido & mortuo stipite
 mediis in aquis nascentem, in
 pradio Nobil. viri*

D. S C H O N C K I I.

A*dspecte. ab exucco tollit se stipite quercus,
 Et medio veluti funere vita redit.
 Ista resurgentis certissima symbola carnis
 Suspice, qui dubitas talia posse Deum.*

*Ad Arturum Ionstonum Medicum
 Regium.*

G*allia Ionstono celebris fuit. itur in Arcton,
 Grandiaque Arturi nomina Scatus amat.
 Crescit virtuti precium. sibi vendicat illum,
 Et Tamesis tantum possidet aula virum.
 Clarior inuictis vates sub regibus audit.
 Et Claria ornat purpura crebra Deas.
 Nunc Carolo mens ista vacat. regisque saluti
 Dum studet, incolumi Principe quisque valet.
 Officium Medicina facit Phœbusque. nec astrum
 Funus ab ingrata posteritate timet.
 Sceptra canit sanatque simul. cum fata minantur,
 Ille diem regi protrahit, ille decus.
 Vita duplex regi conceditur. una medentis,
 Altera, vel Carolo iudice, vatis erit.*

In effigiem Ser. Pr.

B E R N A R D I

Saxoniz Iul. Cl. &c. Ducis.

A *Dispice Germanis referentem signa Camillam,
Et nullo fractum turbine cerne Ducem.
Dum pacis bellique vaga est fortuna, triumphos
Colligit, & fuso victor ab hoste redit.
Captivosque duces & magni Caesaris urbes
Apponet spoliis, Mars violente, tuis.
Saxonica spes fera domus & stirpis avita
Gloria, VVimarios pone relinquit avos.
Saxone sic Caesar, sic gaudet Saxone Gallus,
Et distincta Ducum pralia causa facit.
Alter in Arcton acies, ruit alter in Istrum,
Tantaque dissimuli bella nepote vigent.
Federibus pugnat noster, Celtamque Gothumque
Armat, & hac summis regibus arma probat.
Oppida, regna capit. frenoque angusta cœrcet
Flumina, & Alpinis belliger audit aquis.
En, suspensa nitent mediis anathemata templis.
Fornicibusque Deum parta trophæa volant.
Hoc, Bellona, stupe: VVitikindo rege creatum
Tandem pro Gallo Saxona stare suo.*

In filiolum natam

CONSTANT. HUGENIO,

post quartam prolem masculam.

I.

H *Ætenu auspiciis thalamos auxere secundis
Sidera, sed solos qua genuere mares.
Iupiter, Hugeni, partes exorsus amandi est.
Et puero ingenium mite decensque dedit.*

Alter

Alter ab Odryſſo eſt. & ni mea carmina fallunt,
 Belligeras quatiet Martia dextra faces.
 Tertius imbelli debet cunabula Phœbo,
 Et Claria diſcet pleſtra movere lyra.
 Quartus Atlantiada ſecundo naſcitur aſtro,
 Verbaque jam patria format & ora ſua.
 Reſtabat Deus ille ſenex & ſalciger ignes
 Cœperat in thalamos explicuiſſe tuos.
 Cum Venus & Diſtyrna comes, Saturnia contra
 Oppreſſere ſuis ſidera ſideribus,
 Et triſtem populare Deum. Lucina puellam,
 Edidit & gratas fecit amica vices.
 Exultas hac prole pater. dumque adſpicias illam,
 Cernis in hac Phœben, cernis in hac Venerem.
 Non decuit triſti ſobolem tibi ſidere naſci,
 Qui tetricos hilari pellis ab ade deos.

I L

Portia ſi genita eſt, genita eſt nova nata Catonē.
 Tullia ſi, ſoboles hac Ciceronis eris.
 Clælia ſi fuerit, ſtrevios tranare virago,
 Et reges poterit fallere virgo novos.
 Dic fore Penelopen : alius naſcetur Ulyſſes.
 Pallada dic : poterit Iupiter eſſe pater.
 Dic Sapphum : poterit pulchro nupſiſſe Phaoni.
 Dic Pyrrham : cupiet Deucalione frui.
 Dic, Tanaquil fiet : fatorum præſcia mater
 Forte geret Latii ſceptra ſuperba ſoli.
 Singula ſi fiet : tantum duo deprecor illi,
 Ne ſoror aut fiat Caſtoris aut Hecuba.

I I I.

D Ispat sors homini est. dispar fortuna cubilis.
 Nubitur haud una condicione thori.
 Huic sterilis conjux & inanis gloria lecti est.
 Huic solos volupe est progenuisse mares.
 Alter in imbellem profundit basia sexum,
 Femiheumque suo limine syrma trahit.
 In te mista fluit duplex fortuna. tuosque
 Perficit, Hugeni, femina virque lares.
 Maeste heros, niveaque pater post pilea vitta,
 Te mirare modis omnibus esse patrem.

I V.

E T vates patresque sumus. nunc mascula vis est,
 Nunc velut amissa cuspide carmen hebet.
 Haud aliter pharetratus amor, nunc optima gi-
 Nunc cum cuspis hebet, deteriora facit. (gnit.)

In Barbaram Thibautiam.

S I rigidos lenit pietas & gratia mores,
 Lector, in hoc tumulo Barbara nulla jacet.

I I.

V Irutum secunda, sui laus maxima sexus
 Hic jacet, & pergit virginitate frui.
 Nulli tacta viro, talem se reddidit astris,
 Et qualem genuit mater, Olympus habet.
 Virgo decens, facilis, comis, mansueta sagaxque,
 Dic mihi, quo casu Barbara dicta fuit?

Ad

Ad Nobiliss. virum

LODOVIC. van ALTEREN,

Domini in Iaersfeld filium.

Vidimus ad placidum pratoria splendida Leccā,
 Vidimus arboribus pradia cincta suis.

Vidimus expansus pulchris quincuncibus hortos,

Vidimus exculti jugera multa soli.

Turturis innocuos gemitus audivimus, & nos

Cydonio fragrans flore refecit odor.

Præbuit asparagus gustanti sercla palato.

Præbuit exactas agna tenella dapes.

Delicias inter tantas, quam tangere posses,

VVavera, Iaersfeldi, defuit una tibi.

Vt sensus capiant omnes sua gaudia: jam dic:

VVavera blanda veni, VVavera sponsa veni.

Vates noster adest. nam quæ tibi basia mille

VVavera defigam cominus, ille canet.

In

CONSTANT. HUGENII

filii, pileolum.

Pileus in summo nutat tibi vertice. qualis
 Instabilis regum vertice nutat apex.

In ejusdem humeros.

His humeris forsan patrium portabis Olympum,

Qui juvenis jamnunc fers Heliconæ tuis.

In ejusdem manus.

Non hirsuta tibi manus est. scis, optime, causam?

Hirsuto fratri non volo te similem.

In

In palliolum ejusdem.

*Serica quantumvis velent Te pallia, non es
Graculus, at nudo pectore Belga pates.*

In thoracem ejusdem.

*Thoracis pars clausa tibi est, pars una patescit.
Cur? quia cum loqueris plurima, plura files.*

In femur & femorale.

*Si femur & femorale tuum mihi gignere Bacchum
Posset, adorandum sterneret ante genu.*

In caligas & ocreas.

*Ne fias Casar, caliga qui nomina gessit,
Abscondit caligas ocrea densa tuas.*

In pedes.

*Est, bene quem novi, bipedum nequissimus. at Te
Quadrupedem glacies vidit & alipedem.*

In chirothecas ejusdem.

*Claudit theca manus. si nobis porrigis, audes
Impurum nobis pergere fortè canem.*

In umbilicum ejusdem.

*Nugarum satis est, ephebe Constans,
Iam pervenimus usque ad umbilicum.*

EPITAPHIUM

Domini van

DYDEN

Victoris & Gubernatoris VESALIÆ.

Quo victor stetit, hoc recubat sub pulvere victus,
 Atque eadē sama & mortu arena Duci est.
 Qua titulos, illa tumulum quoque sede meretur,
 Et tantas una sentit in urbe vices.
 Hic lauros parat & pronas in fata cupressos
 Belgica, & officium prestat utrumque tibi
 Maxime Dydens. qua victrix manibus hisce
 Visa fuit, dominum basulat illa suum.
 Quasque ferox portas ferro Bellona reclusit,
 His testis facti sit Libitina tui.
 Quique triumphanti cives plausere, jacentem
 (Si modo fas fletu militis ossa) dolent.
 Hac tamen exequias specie solamur: eundem,
 Qui tuus, Hispani nominis esse rogam.

In Veterum dicta ab amplissimo viro

D. N. N.

collecta.

Hæc sunt Socratica, Frisii, præcepta senectæ,
 Hac Latium, hac voluit Gracia docta loqui.
 Errant immixta salibus, cen sesama, gnoma.
 Et gravis hic satur cum Cicerone Cato.
 Mirantur sua verba Thales Solonque Biasque,
 Sensaque subtilis lector acuta super.
 Invenit hic vocum globulos juvenisque senexque,
 Invenit hic mores femina virque suos.
 Discit amor, discit livor, malefana voluptas
 Spernitur, insanus vapulat, ira sapit.

Ferte

*Ferte gradum, quotquot melioris gratia dicti
Dogmataque argutos ingeniosa movent.
Pagina quaque Schola est, & nostra regula vita.
Et praeceptores mille libellus habet.
Discitur hic monitis probitas, interque tot avi
Crimina, nos faciunt secula prisca bonos.*

In

G V I L I E L M V M

Principem Auriacum, cum novæ Domus,
quam Sagittariorum vocant, funda-
menta Hagæ jaceret.

I.

HÆc est Auriaci patriam servantis imago.
Hæc teneri species suspicienda Ducis.
Ædificat, primusque puer fundamina tecti
Ponit, & imperii dat documenta sui.
Una manus gladium, lapidem gerit altera. cives
Scilicet illa suos asseret, ista domos.

I I.

SUspice surgentis specimen spectator Iu'i,
Et lapidem, dextra quem gerit ille, nota.
Hic lapis est, quo tota domus se machina fulcit.
Hic lapis est, ista primus in ade labor.
Hic lapis est, quo stante domus subducta ruina est.
Si ruet, hac primum parte ruente ruet.
Tu Batavum lapis es, Princeps Guilielme, salusque,
Sospite quo constant, quo moriente cadent.
Ut patria fortuna tuis se vindicet ausis,
Prospera das genii signa fidemque tui.
Fit tandem lapis iste domus; tu parvule, princeps.
Crescunt principis tecta Ducesque suis.

Ædifica

*Ædifica puer, ædifica dum tecta struuntur,
Augurer a puero nunc quoque regna strui.*

I I I.

H*æc domus est, quam tot ferient impune sa-
gitta,
Hac domus est arcus testis, Apollo, tui.
Fundamenta locat teneris Guilielmus in annis.
Et fectis jam nunc ludit imaginibus.
Conditur armorum sedes, jocularis arena.
Incipiat imbellis bella futura puer.
At postquam firmata virum perfecerit ætas,
Tela Ducis propius sentiet hostis Iber.
Sic puer, Ansonias dum territat Hannibal arces,
Ante suos jurat Punica bella Deos.*

I V.

V*os ô, vos sancti Manes gaudete Georgi,
Fulmineo cujus concidit ense Draco.
Atriacus tibi sera locat jam tecta domosque,
Ordinis Atriacus pars speciosa tui.
Hunc tu forma equitem, studiisque virilibus apta,
Et tua Nassovias impleat hasta manus.
Si tibi victori quondam cecidere dracones;
Illius Hesperius concidat ense Draco.*

In

ARNOLDVM & CHRISTINAM
*Satrapæ Murydensis liberos optimis
artibus initiatum par*

I*mbibit Arnoldus Latia præcepta Minerva,
Et Christina potest verba latina loqui.
Ad numeros frater canit & soror annula fratris.
Hac facies parvi Castoris, hac Helena est.*

Crescite

*Crescite praestantes pueros & praludite magnis.
Vestra patri messes nunciat herba bonam.*

Ad

CONSTANT. HUGENIUM

Fil. cum carmine suavisset deditionem
Sagunthi, Frater Christianus
dissuasisset.

Nuper ad obsessam Pæno oppugnante Sagunthū,
Scripsisti heroæ carmina fulta pede.
Vis dedis miseram attritis jam civibus urbem,
Dum malè consultans Roma moratur opem.
Hugeni, placuere mihi versasque laborque,
Sed potuit solus displicuisse timor.
Plus animi, plus frater habet constantis Ephebi.
Cui potior visa est deditione fames.
Tu Christo, quia bella vetas & funera Rhetor,
Has poteris partes fortè probare magis.
Χεῖραὶός meruit sic Constantinus haberi,
Et Constantinus nomine, Χεῖραὶός.

In prædium

CONSTANTINI HUGENII

Vitaulium, quod ad fossam Voorburgianam conspicitur.

Parua domus, magni domus hospitii ista, Viator,
Ad placidas, Haga proxima, surgit aquas.
Tuscula si queris, Zulechemi Tuscula sunt hac.
Invenit hic Tybur publica cura suum.
Hac fessa Cajeta patet peramabilis aula.
Hic Caprea, studio sed meliore, jacent.
Hoc doctis toties Tryptæneum arridet amicis.
Hic socio Pollux Castore letus agit.

Lucullo

*Lucullo si villa fuit, cui Pallas, Apollo,
 Nomina cui quondam clara dedere Dii,
 Hoc etiam nobis Batavis in Apolline cerna
 Sumitur, hac etiam Pallade sumat olus.
 Gaudet & alternis frustur mens provida curis,
 Et placet officiis exonerata quies.
 Est animis studiisque suum nimis, expetit otii
 Commoda, qui patria vult studuisse sua.
 Aula Ducem curat, dominum hac Vistaulia. quantum
 Illa sapit, cupiunt hac sapuisse minus.
 Iam similis Zulecheme, levis es. qui fessus Olympum
 Deseris & pransum vadit ad Aethiopas.*

Nobilissimo viro

D. IO ANNI FORESTO,

Consiliario, cum una mecum rate vehere-
 tur, post intermissa aliquot lustris
 amicitiae officia.

FElax, qua veterem mihi conciliavit amicum,
 Et vatem vati junxit amica ratis.
 Crescit amicitia titulus, dum dulcis laccchi
 Nimbus adspersit, doctae Forestae, duos.
 Ipse ego, ne tanto credar non dignus amico,
 Hoc tibi Regina trado, Senator, epos.
 Sic dixi & cecini Mariam, triplicisque corona
 Mater in his chartis seque suosque legit,
 Auriacique Ducis thalamos, venerandaque Belgis
 Federa, & hinc Regum, Caesaris inde domos.
 Debemus quam multa rati. post prandia, Musas,
 Te penè amissum reddidit illa mihi.

In diem Veneris, Cruce & Passione
Servatoris nostri funestum.

Quisquis adorandi iuras in nomen Iēsu,
Non Veneris, Christi sed venerare diem.
Pendet in infami peccantium gloria ligno,
Et cæli soboles creditur esse nocens.
Affligit Patris ira, Patris qui mitigat iras.
Seque mali alterius vult Deus esse vadem.
Quam spectas trabe, concurrunt altare, sacerdos,
Victima, & in tanto funere culpa deest.
Spectator reus est, moritur sine labe redemptor,
Scena laborantis Numinis ista fuit.
Non hunc Phæbe diem, fecisti gratia. lux hac
In media scelerum nocte serena micat.
Quid natura pudes? cur Sol sine crimine luges?
Convemens causa plus pudor ille mea est.
Vultus ipse meos, Christo moriente, recondam.
Detegat ut vultus lux rediuviva meos.

In Poëmatum

REINERI NIEVHVYSII

Alcmariani rectoris libros.

Cur hederam doctis poscis, Reinere, libellis?
Non opus est hedera deficiente tibi.
Ipse tuo radias vates fulgore. facessant
Lumina, luminibus non satis aqua tuis.
Scandere Parnassum nuper mihi visus, in ipso
Culmine stas, & jam celsior ire paras.
Deficiunt apices. noster miratur Apollo,
Talia nascentes scribere posse Scholas.
Nam postquam sapuit sub te rectore Iuventus,
Ipsa, domus Phæbi, Cirrha relicta fuit.

In Expeditionem

FLANDRICAM

Hinc Galliarum Regis, illinc Ordd. Fede-
ratorum.

Flandria, qua gemino nunc oppugnaris ab hoste,
Et bellatrices adspicis agra manus,
Hinc Gallo exultante, hinc insidiante Batavo,
Prospice fortuna damna futura tua.
Imminet adversis Francorum purpura turmis,
Iamque tuum victrix Gallia litus habet.
Parte alia terris magnus Dux incubat. & nunc
Ariacum grandis Ganda timere potest.
Cingeris excubiis latè Regumque Ducumque,
Inque tuum jurant federa tanta caput.
Prima potens Grevelinga ruit Brugaque tremiscunt,
Et portis metuit VVasia tota suis.
Expeteris spoliis populis. vis salva tuers
Omnia? vis prisci esse beata bonis?
Lilia Belgarumque libens venerare Leonem,
Finitimisque soror gentibus esse velis.
Displiceat tibi solus Iber, vicina placebis.
Quique tuus noster Flandria cruas erit.
Omnis in inviso lris hac versatur Ibero.
Unum hoc bellorum nomina nomen habet.
Pelle homines nomenque. tuis concordia terris
Hac & non aliâ condicione datur.

In

GREVELINGAM

Flandriæ frontispiciū sub Rege
puero captam.

EN. puer cedunt urbes, & regius infans
 Belliger in Morinū finibus arma quatit.
 Ipsa Ducem secundunt cunabula. natus in ostro,
 Nascitur in portu victor, Ibero, tuus.
 Laureā prætectam decorat. Bellona triumphans
 Vagit, & è tenero fulminat ore minas,
 Accenditque fides belli. & metuenda revellit
 Oppida. & impubis præmia Martis habet.
 Quondam victa viris. spoliū Grevelinga iuventa est.
 Forma que regnantis parvula, grandis ovat.
 Flandria quā metues, quā formidabam adultum.
 Qui puer in frontem verberat Austriacum.

In

GREVELINGAM

captam tempore Conventus Mo-
nasteriensis.

Qua vallis, qua se fossis Grevelinga tuetur,
 Cui totum faciles commodat æquor aquas,
 Gallia quam vultu adspexit vicina sinistro,
 Quam prima validam Flandria fronte locat,
 Illa dolis toties & inexpugnabilis armis,
 Corruit, & victas dat generosa manus.
 De generi nec sorte cadit. sub Rege fatiscit.
 Non nisi regali cedere sueta manus.
 Aurelio Duce pugnatum est, ringente Philippo.
 Et velox belli visa procella fuit.
 Uxor in fratrem. solum discordia regni est.
 Ambo pro populi bene salute gerunt.

Ta.

*Tu Duynkerka time. victori proxima Gallo es,
Et pavidum claudunt Celsica signa latius.
Scribite Vos mediis pacis commenta Cheruscis.
Scribite quid magni Caesaris aula velit.
Quid Cimber, Sueonumque patres. qui subruit urbes
Et pacem victis imperat, ille facit.*

In menses XII. à

IOACHIMO SANDRARTIO

pietos, & Bavarum Ducis Filio
inscriptos.

C*Vi patris vernans crescit virtutibus atas,
Et pietas certam sperem facit ipsa sui:
Accipe Zodiaci menses & sidera, Princeps.
Et toto Solis tramite sospes age.
Qui puer imperii tot signis emicat, illi
Fas est Signiferi tot samulare faces.*

I A N V A R I V S.

I*Anus adest, geminoque bifrons sua lumina Phoebus
Objicit. hinc veteri proximus, inde novo.
Frigidus humentem profundit Aquarius Vrnas,
Et liquidas stringit vis glacialis aquas.
Sulcamus ferro sinuos, portamur ab undis.
Dum gelidus solem quatit in igne senex.
Ponite, mortales, veteris tot nomina culpa:
Hic veniens alius moribus, annus eat.*

F E B R V A R I V S.

E*N servent calida, caeli sub Piscibus, olla:
Et dapibus gaudet sacra culina suis.
Cruda jacent passim laxis obsonia mensis:
Materies laudis quanta, Magire, tua est.*

*Qui Curios simulant, jam Bacchanalia vivunt.
 Et Stygio vultu dissimulatur homo.
 Vera loquar: quisquis ficto sub damone proditis
 Stultitiam, multum demonis intus habes.*

M A R T I V S.

MArtius hic à Marte animos & nomina sumit.
 Inchoat hoc veteres Italia terra dies.
 Ver oritur pellitque truci tot tadia vita.
 Et captura maris piscibus ampla datur.
 Pellitur in scopulos puppis, totum astuat aquor.
 Et socio tonitrus fulmine summa ferit.
 Dum medium lampas Titania scindit Olympum,
 Virtutis medium nos teneamus iter.

A P R I L I S.

TErribilis cælo vernantem trudit Aprilem
 Taurus & adstrictam frigore solvit humum.
 Gramina jam campis redeunt, tot floribus hortus
 Pingitur & superfluo munere ridet ager.
 Prima suam Daphnis vocat ad mulctralia Nisam,
 Dum violas calathis colligit ille suis.
 Sed tu Nisa cave, occultam ne forte per herbam
 Tentet inexpertam Daphnis inire viam.

M A I V S.

Nunc Melibæe tue gliscant in Doride flamma,
 Dumque virent passim prata, virete duo.
 Sol est in gemmis. gaudent hoc sidere nupta,
 Et faciles spondent astra benigna thoros.
 Cælum, terra, dies omnes noctesque procantur,
 Dum tulipam digitis demetit Ida suos.

Lesbia

*Lesbia cur tacitum nutrit sub pectore vultus ?
 Dissimilis matri non cupit esse sua.*

I V N I V S.

D*Vm Cancri chelis Phœbeos implicat ignes
 Signifer & summum lux vehit alma diem,
 Lanigeras rondet pecudes intonsa senectus.
 Et nunquam querula vellera carpit ovis.
 Quas geritis domini vestes, hac lana fuere,
 Materiam fastus sordida prabet ovis.
 Iunius est. assurge puer, dumque aetheris alta
 Sol habet, in recti vertice fige pedem.*

I V L I V S.

P*One premit Titan Nemeai terga Leonis,
 Et ferus exsuccos Sirius urit agros.
 Pascua diffusis refecantur gramina campi,
 Pabulaque hinnitu belliger optat equus.
 Nunc pisces fluviis, gaudet falconibus aether,
 Et spoliis aer totus & unda patet.
 At tu Nympha tuis pisces qua retibus abdis,
 Effuge amatoris retia vafra tui.*

A V G V S T V S.

T*Riptolemi jam dona vides Cererisque beata,
 Quasque serax messes colligit omnis ager.
 Fasciculos Corydon densis adstringit aristis,
 Et tot fasciculis horrea plena tument.
 Aspicit hac virgo, & cuperet non virgo vocari,
 Et fetus etiam gignere posse suos.
 Curia, Palladiaque vacant hoc mense cathedra,
 Cumque sacri tellus maxima, nil facimus.*

S E P T E M B E R.

Libra dies noctesque paros suspendit in astris,
 Et medio Phœbus cernitur ire gradu.
 Poma dat autumnus, morbisque alimenta mi-
 nistrat,
 Prunaque, quam spectas, rustica Chloris amat.
 Venantur Bavarumque duces, Bavarumque juvenes,
 Et fugiens medius prada tenetur aquis.
 Aëris aura tepet. qui sidera respicis, ignes
 Concipe, non tepida religione, pios.

O C T O B E R.

Scorpius adversi dum spectat sidera Tauri,
 Pone sequi Caprum Phillridenque videt.
 Ecce, novum potat noster Silenus Iacchum
 Et sociis risum spongia plena facit.
 Grus, anser, merula & turdus, fringilla, scolopax
 Advolat in cupidam victima crebra gulam.
 Tempestas anni varia est. ea pessima non est.
 Fercula qua danti fort peregrina meo.

N O V E M B E R.

Iam nova nobilium mensis obsonia sumant,
 Pabulaque in luxum frigida prasa ferunt.
 Iam dama, leporès, cervi, sunt prada molossis,
 Et profuga laqueis tot capiuntur aves.
 Lapsa cadunt folia arboribus. Chironque superne
 Flaminaque & pluvias ejaculatur aquas.
 Venator toto canibus venare Novembri,
 Securus, num sit mæcha marita domi.

D E C E M B E R.

D Elitet in tenebris, dum lux Phœbea fatiscit,
 Cereaque exanguis lumina portat anus.
 Nec tamen illa latens Iudæi porca Decembrem
 Arguit, hos jugulos horret Apella sacer.
 Sus immunda placet nobis. his vivimus extis,
 Dummodo cœnosum proluat unda pecus.
 Optima sus, quoties tua testamenta resignas,
 Me dic heredem summus esse tui.

D I E S.

P Vlcrâ dies pulchram forma fulgente juventam
 Exhibet. ô vita dulcis amica mea.
 Irradiat semet radiis, mundumque videndum
 Obiicit, inque oculos qua latuere, rapit.
 Solis fida comes surgit cum sole, caditque
 Pracipitesque suas sole ruente faces.
 Si natura diem nobis concessit, in ipso
 Fas est justitia nos habitare die.

N O X.

L Anguida, dormitans hæc scœmina noctis imago
 Sideribus vestes undique picta suas. (est)
 Cingunt demissam Lethæa papavera frontem
 Et pueris juxta membra sapore jacent.
 Interea pernox ferali carmine bubo
 Ingemit, & toto mussat in orbe quies.
 Evigila è tenebris anima, & dum cœlica versas,
 Displiceat vita nox scelerata tua.

In Incendium Templi
AMSTELODAMENSIS;

I.

A Mstela, dum subitis flagent tua templa sa-
villis,
Et pereunt uno sacra laresque foco;
Dum nudata suo fumant fastigia tecto,
Horrescitque aliis ipsa ruina minis;
Credetur hac vultu nobis dixisse sereno
Religio & dictis vix gemuisse suis:
Tunc vigui, cum nulla humilis mihi conderet orbis
Culmina, nec pulchro fornice culta fui.
Cum templum spelunca fuit, latebræque ferarum,
Araque de viridi cespite staret inops.
Cum silvis latuere pii, cryptisque fideles,
Et mediis Christi vox resonaret agris.
At postquam nitidis fastu sum tradita templis,
Et Regum impensis tam preciosa fui;
Et meus augustis voluit me claudere cultor
Sedibus, & cætus hic habitare meos:
Defeci, miseraque mihi cultusque decore
Languit & forma vis veneranda mea.
Cordibus intepui, & dum comta, superba frequenter,
Deceßit studiis gloria vera piis.
Audivit mea verba Deus. flagrare penates
Iussit & in cineres nobile vertit opus.
Discite mortales, tectis secernere Numen.
Nec lapides summum claudere posse Deum.
Illa malos justosque capit Domus. intus honestum
Quæ colit & Christum possidet. una Dei est.

Teßa

I L

TECTA ruunt, cecidere trabes, tabulata, Corona
 Sacrataque Domus Area nuda patet.
 En, Veri domus illa fuit. nunc cernitur illud.
 Sublato flammis tegmine, nulla latent.
 Adspicit ex altis hac rudera sedibus aether.
 Et sacrum irradiat Luna diesque locum.
 Haecenus humano sonuit sub iudice verum,
 Et potuit dictis terra favere pio.
 Nunc, quicumque soles mystes caelestia fari,
 Hic poteris, Caelo iudice, vera loqui.

I I I.

NE lugete Novi, Cives, dispendia Templi.
 Hoc locuples vobis dextera reddet opus.
 Flagravere trabes. alias speramus ab Arcto.
 Et cupiunt silva nunc magis esse pia.
 Exiliunt ultro terris Borealibus orni.
 Et facili pinus casa labore ruit.
 Ardua, vix ullis percussa securibus, ilex
 Labitur, in sacros officiosa lares.
 Hac lugete magis, Cives, dispendia: flammis
 Exuri priscum non potuisse nefas.
 Haret adhuc animis veteris contagio vita.
 Nostraque ab ignavo frigore corda stupent.
 Si magis in caeli cultum pietate calemus,
 Ut iliter nobis arserit ista Domus.

I V.

CVm grauius in Solyma muros incumberet Assur,
 Arsit adorando Fabrica stracta Deo.
 Nec perit tunc salva Fides. stetit illa superstes
 Ignibus, atque isto luxit in igne magis.

Ardeat & sæda jam sit vicina ruina
 Hac Domus, & lapidum corruat alta strues;
 Stant, quæis nixa fuit, meliori sorte columna.
 Quæque domum librant, fulcra stupenda manent.
 Hinc omen dextrum capimus. stant salva piorum
 Dogmata, stat nullo mobilis igne Fides.
 Inconcussa jacent salvis fundamenta muris.
 Et Pietas in quo nostra recumbat, habet.
 Nitimur unanimes Christo. si machina mundi
 Ardeat, hoc possum tutus abire Deo.

V.

Quid gemitis pavida matres? quid pectora mœsta
 Tunditis? & lachrymis tingitis ora piis?
 Non gravis est jactura boni. decussa caluptra est,
 Et Superum facies spectat aperta domos.
 Iam colitis sine nube Deum, sine tegmine cælas.
 Sic flamma, sic vos erudiere facies.

V L

Arsit sola suis Ecclesia nostra favillis.
 Nec facta est damno proximior nocens.
 Tot circum innexi flamma caluere penates.
 Et tamen in nullam saevit illa domum.
 Undique salva atque incolumis vicinia mansit.
 Noxæque communis non fuit, horror erat.
 Nam quæ vera cupit censerî Ecclesia mater,
 Noxia filiis non cupit esse suis.

V I L

Dum vera in terris calidis Ecclesia rixis
 Quaritur, & veri templa locusque Dei;
 Iamque alius Latia suspendit ab urbe salutem,
 Alter amat mentis libera sensa sua;

Dum

*Dum bellis, dum Regum armis hac ipsa probantur,
 Et potior victrix creditur esse fides:
 Rides cuncta Deus querula molimina turba,
 Et veram, medicis litibus, igne probas.*

VIII.

N*on Aurora domum sacram, non Vesper adussit,
 Sed medio flamma savit ira die.
 Sol tragnus spectator erat, spectabilis urbi
 Res erat, intentis civibus, arsit apex.
 Tot testata suit Majestas testibus iram.
 Nec voluit populos ista latere suos.
 Supplicium commune fuit, si nostra fateri
 Crimina non pudeat, publica culpa fuit.*

IX.

IN ORGANA EXUSTA.

Q*ua toties cecinere Deum, qua carmine sancto
 Tot placuere piis organa, lapsa jacent.
 Summa nocent imis, pars hac male savit in illa.
 Inque mali partem cuncta ruina rapit.
 Igne tibi, pulchri flamma periere canales,
 Ordinibusque suis qui sonuere, silent,
 Æstuat in dulces rabies Vulcania cammas.
 Aptaque centenis vocibus ora liquat.
 Confunditque sonos omnes & barbara miscet.
 Materiaque artem tollit iniqua suam.
 Redde melos solitum lusal, tot redde loquelas.
 Fac iterum nobis docta metalla loqui.
 Sic plus in templis Deus & divina placebunt.
 Ipsa voluptates Sacra decenter amant.*

X.

In exultum SUGGESTVM.

Hic arsit Christi studiis & vocibus umbo.
 Nunc ardent flammis pulpita sacra malis.
 Hinc nostri tonuere patres, & fulmina quisque
 Torfit in humanum religiosa genus.
 Mulciber in sedes & sellas fulminat istas.
 Et ferus hic partes cuncta vorantis agit.
 Tu flammis lymphis, & toto flumine, Civis,
 Obrue, & iratas in tua sacra faces.
 Et quos non audis fundi suggestibus altis,
 Auditor, monitus, à ratione cape.

X I.

In CORONAS & LAMPADES
liquefactas.

Qua populis luxere faces, grandesque corona,
 Rudera sunt, fædo despicienda situ.
 Era flauunt: squalent, qua mox fulsere, me-
 tallæ.
 Atque aliis facibus disperiere faces.
 Quid fiet? tenebris miseri vivemus in ipsis?
 Et nulla civis lampade flectat iter?
 Amstelæ, qua longè facibus praluceat istis,
 Fax micat, & certam monstrat ad astra viam.
 Illa Dei Lex est, palantis regula vitæ,
 Illa præt pedibus lux veneranda tuis.
 Decepere faces alios: hæc nescia fraudum est,
 Errant esque suo discutis igne facer.

XII.

IN SEPULCHRA ruinis adaperita.

Q Vis furor in sacris ? turbant incendia Manes.
 Et placidos aperit crebra ruina rogos.
 Marmora diffiliunt. inque ipsa cadavera lapsa
 Desuper, horribili sorte, stetera trabes.
 Credibile est aliquem è tumulo (si cura quietos
 Sollicitat) tales ingeminasse sonos :
 Parcite, mortales, cineres violare sepultos.
 Non hic impietas, quod sibi queras, habet.
 Quid patriam, quisquis facis hac, inquiris in urnam?
 Aut pacata tua conjuges ossa cies?
 An, Iudex metuende, venis ? & corpora poscis ?
 Meque resurgentem vis tibi, Christe, dari ?
 Omnia collucent flammis. hac ultima mundi
 Perditio est. summum sistimur antè Deum.
 Saxa crepant, sua frustra vomunt monumenta, piaque
 Exuvias altè flamma profana vorat.
 Dixit hac. sed nos qui vèvi vidimus ista,
 Dicimus extremum hac antèvenire diem.
 Atque has ventura flammæ præludere flamma.
 O homo, quam grandi nunc monitrice sapis.

XIII.

C Vrritis & totam, Cives, confunditis Urbem.
 Et cunctos Templi publicus ardor agat.
 His scalas validis lebrant cervicibus. illis
 Diffecat adstrictas crebra securis aquas.
 Scanditis & celsis altè laquearibus undas
 Fertis & immenso luditur igne labor.
 Cunctorum pereunt opera. subvectus in auras
 Auxiliatricem respuit ignis opem.

Sistite precipites operas. exstinguiet ignis
 Nescit & excelsò vertice flamma furit.
 Quid cœlos urni petiti? demissior hic vos
 Plusque nocens animis flamma, perurit humi.
 Ardet amor lucri cupidus in mentibus. ira
 Æstuat & facibus cœca libido suis.
 Huc agiles properate, istas exstinguite flammæ,
 Huc omnes sana fundite mentis aquas.
 Expedit hos frigere focos. nil flumina prosunt.
 Pabula peccatis tollite, frigus erit.

XIV.

IN TURREM & CAMPANAS
 lapsas.

L Abitur ex alto turris, tot salva per annos.
 Et lapsu Manes contremuere pii.
 Campana cecidere, pia pro gente loquaces.
 Nec, quod jam populi ara loquantur, habent.
 Nempe, luunt pœnas Superis. à cœtibus absunt,
 Et procul, in templi vertice, quaque sonat.
 Immemoresque Dei, crebra nos voce laceffunt,
 Et noemores summi Numinis esse volunt.
 Hinc mediis lapsa templis damnantur inesse.
 Vox ubi damnatus publica jure silet.

XV.

IN EFFIGIEM CÆSARIS IN VITRIS
 exustam.

E Xusti periere duces. & Cæsaris illud
 Augustum in vitris desistit esse caput.
 Quam leve, si vitreus Cæsar subducitur urbi.
 Aureus in nummis restat adhuc Carolus.

Accen.

X V I.

Accendit Latium Didoni flamma poetam,
 Et Phrygi incaluit Principis igne Maro.
 Flamma fuit, qua vesanos accendit Orestes.
 Vrit amatores Cypria flamma suos.
 Nos quoque, dum sacris ludunt incendia templis,
 Ursumus, & vates improba flamma facit.
 Attamen in flammis sapimus. quia frigora profunt.
 Carmina frigoribus frigidiora damus.
 Dum desunt latices, constrictaque flumina, forsitan
 Exstinguunt istas frigora nostra faces.

In

T E M P L I G A L L I C I

Et Aulici Incendium, quod accidit Ha-
 gæ Comitibus, me spectante.

Vidimus infandis Superum flagrare favillis
 Limina. terribiles v. dimus igne focos.
 Rudera sunt delubra Dei, laquearia sordes,
 Quaque precum fuerant atria, sunt cinerum.
 Qua populum Christusque gregem campana vocabat,
 Liquitur, inque suo sonitu muta silet.
 Organa, qua modulis recreant cœlestibus aures,
 Fœda sibi vultus occulnare suos.
 Qua circum monumenta ducum suspensa nitebant,
 Virtutum memores disperiere nota.
 Ex alto cecidere enses, calcaria, crista,
 Depictosque furens flamma peredit avos.
 Auriaci periere patris subsellia. quaque
 Religiosa sedet Patria, sumat humus.
 Optima vaticinor. Pietas incendia fecit,
 Ut flammis caleant pectora nostra piis.

Vt cedat ferale gelu, quod strinxerat omnes.

Et servens animi dissipet aura nives.

Forsitan & sacris gliscent in vatibus ignes,

Et novus atherens mentibus ardor erit.

Forsan ab his facibus frondens exurit error,

Et verum facie splendidiore micat.

Forsitan his ipsis viciniore Aula calebit

Ignibus, inque Deum prout ibit amor.

Aut Batavum pramissa acuent hac fulmina Martem,

Flammaque Cantabricos acrior uret agros.

Si malè vaticinor, tu Civis, disce: piorum

Posse quati flammis lumina, stare pios.

I N N V P T I A S

Ornatissimi, doctisq; viri

D. IOHANNIS BLAEV

*I.V.D. Et Mathematicorum studiorum
cultoris serii;*

Et laudatissima Virginis

GEERTVDIS VERMEVL.

Q*uam tibi nunc alia gliscent sub pectore cura;
Quam speciem, Blavi, vultus amantis
habet.*

*Quam tibi vita prior jam sustiditur; & illi,
Conjugis ignari qui periere, dies.*

Nil tibi cum libris, vel sicca cortice charta est.

Nec vigiles lassat pagina crebra manus.

Præla jacent. cessant opera. nec dextera solers

Ordinat ingenii docta reperta tui.

Non jam flammiferos, claro cum patre, penates,

Et spatii scribis sidera quaque suis.

Pleias ubi, radietque sua cum conjuge Cephæus,

Æmula vel Sponsa Cassiopæ tuæ.

Ipse suis te subductum cervicibus Atlas
 Sentit, & ingenti pressus ab axe gemit.
 In terris alii surgunt tibi, Sponsæ, labores.
 Altera adest studiis Sphæra parata tuis.
 In qua flammæolos Sponsa mireris ocellos,
 Atque aliam videas luxuriare Comam;
 Collaque, & in pulchra fulgentia Cingula pallâ.
 Quasque sibi Virtus nexuit ipsa Deas.
 Si tibi praxandem versat Ptolomæus Olympum,
 Et longo perstat terra quieta situ:
 Si tibi praxandem sistit Copernicus æthram,
 Et novus hæc gyro nos brevior rotat:
 Tertia Sphæra tua est. quæ jam tibi nobilis adstat.
 Sphæra novi motus, Sphæra quietis amans.
 Hunc orbem, Vir doctè, tuis virtutibus orna.
 Hic Veneres omnis pone Cupido tuas.
 Quodque rei caput est; Tu, Blavi, volve puellam.
 Es dic: Sphæra mea volvitur ista jocis.
 Quare polos, axemque vigil. dumque omnia laudas;
 Tota tibi fiat semina Zodiacus.

In effigiem

G V S T A V I

Suecorum Regis.

Hæc Martis facies, hæc magni Regis imago est.
 Talia Gustavus belliger ora tulit.
 Se major Natura fuit, cum gigneret illum.
 Et statuit posthac gignere nolle patrem.
 Vnus Pellao juveni si succubat orbis,
 Huic orbis poterant succubuisse duo.

In

In effigiem

F R E D E R I C I

AVRANSIORVM PRINCIPIS
equo insidentis.

Quem procerum votis, populi quem voce petebat,
 Fortuna columnen suspice, Belga, tua.
 Talis erat Cyri facies, cum vinceret urbes.
 Hac species Pyrrhi belligerantis erat.
 Talis Pellao sonipes sarrexit alumno,
 Et magno domiti frenduit orbis heros.
 Auriacos hic portat equus. natumque patremque.
 Hic decus invicti fratris & ora vides.
 Tres coiere Duces, & qua divisa beatos
 Efficiunt, uno in Principe mixta fluunt.
 Collige Roma tuos vario ductore triumphos,
 Imperii finis Tigris & Ister erunt.
 Promovit Fredericus iter. jam pugnat ad Indos.
 Ignotoque procul sidere bella gerit.
 Surgunt cum Phæbo tituli. cum mergitur ille,
 Occiduis victrix gloria surgit aquis.
 Horret Iber, miratur Arabs, formidat Hydaspe,
 Istaque longinquus nomina Persa colit.
 Nec satis est pugnasse Ducem. respública felix
 Pacata laudem religionis habet.
 Libertas secura domi, qua vicimus, inquit,
 Non tua sunt, Princeps, commoda. civis erunt.

In effigiem Nobiliss. viri

P E T R I H O O F T

Prætoris Goilandiz & Satrapæ
Muydensis.

S Vspice, Belga, virum, tragico quo vate paratum
 Caput & Arctoo scena sub axe loqui.
 Gallia quem titulis, Batavus tot fascibus ornat,
 Et dominum gaudet Muda præesse sibi.
 Qui patrias scripsit Veneres. Cyprumque Gnidumque
 Transtulit in terras, Amstelæ clare, tuas;
 Sceptraque Borbonii vitamque & fata recenset,
 Et tantum dictis grandibus implet opus.
 At cum gesta leges nostris quoque bella sub oris,
 Vistaque Nassovia regna ducesque manu:
 Dic, illum qua nos facimus, sic scribere; tanti
 Ut fuerit, reges succubuisse tibi.

In effigiem celeberrimi viri

G E R A R D I V O S S I L

C Erne Palatina, lector, miracula terra.
 Quem suus haud una perficit arte labor.
 Sufficit acta dies aliis, non sufficit illi.
 A solida studiis tempora nocte petit.
 Quid non exequitur scriptor? nos sponte fatemur,
 Non alia scribi secula posse manu.
 Et puer & juvenis chartis impalluit & vir,
 Et nunc non aliutro se cupit esse senex.

In effigiem Cl. viri & Medici
SAMVELIS COSTERI.

Cui toties molli recitata est fabula socco,
 Qui tragicum Batavo carmine scripsit epos;
 Serius adspicitur. vultumque Machaonis orbi
 Exhibet, & Cois legibus agra juvat.
 Ista sales fundit gravitas, vindexque bonorum
 Arguto solos verberat ore malos.

In effigiem Nobiliss. viri
CONSTANT. HUGENII
 Equitis quinque liberis stipatam.

Pingeris, Hugeni, propriis permixtus Achivis,
 Parsque tui totum cingit amica patrem.
 Autor honorata sobolis circumspicis omnes.
 Dissimilesque tibi persimilesque vides.
 Splendida concordēs exornant atria fratres
 Quattuor, & vultu Tyndaris una suo.
 Hac thalami fortuna tui, & spes tota nepotum est.
 Hac dominum cingunt sidera quinque Iovem.
 Asideat matrona Iovi, perfecta tabella est.
 Mater ubi, soboles prostat & ipse pater.
 Non aliam, Hugeni, matrem, nec quare novercam;
 Ne lava adspiciat, quos negat esse suos.

In effigiem Clariss. viri
CLAVDII SALMASII.

Gallia quo nuper, jam sidere Leida superbit.
 Pralucet magnis artibus ista Pharos.
 Hac sunt perspecti, Lector, compendia mundi.
 Fronte sub hac Pallas prodigiosa latet.

Partimur

Partimur doctrinam alii. hic se tota recondit.

Immensosque habitat mens spacioſa lares.

Scribite ſcriptores. cui pagina ſcripta Solini eſt,

Iudice me, ſcripti circulus orbis erit.

In effigiem

P E T R I V Æ N I I

Syndici Hagenſis, à filio ſculptam.

Talem decrepita Batavum vixiſſe ſenecta

Vidimus & trepidis conſuluiſſe reis.

Ha ruga ſapere Deo, patriaque, ſuiſque.

Hac facie, Vani maxime, Zeuxis eras.

Non ſimplex eſt forma viro. Themidemque Fidemque,

Et non corrupti Neſtoris ora vides.

Pingitur à nato genitor. res mira. parentis,

Qui genuit, facta eſt dextera lima ſui.

In effigiem

N I C O L A I C O P E R N I C I.

Natura novus iſte ſaber fuit. athera, terras

Reſtituit magna cum ratione ſenex.

Quam calcamus humum, mediis ſuſpenderit in

Et Luna comites altius ire cupit. (aſtrisque)

Mercurius priſcis migrat de ſedibus. ipſe

Immenſi medium Cynthius orbis habet.

Hunc circum raptamur & omnis machina mundi.

Immotoque hominum quilibet igne calet.

Inverſa eſt rerum facies. humana quid ultra

Mens queat? hic noſtri terminus ingeni eſt.

Cuncta ſibi conſtant, luces nocteſque, minorque

Eſt labor, hoc cœlos conſtituiſſe modo.

Confudit mundum Ptolomæus gentibus. unus

Hic verum potuit reddere. quis potior?

In.

In effigiem

TYCHONIS BRAHE

Dani.

INcola terrarum summis habitavit in astris,
 Semidelumque inter sidera vixit humi.
 Emensus Pithæbi cursus Lunaque Iovisque
 Transiit in terras astra Deoque suas.
 Utque oculis totum humanis exponat Olympum,
 Æmula natura Sphæra reperta fuit.
 Qua terras, qua tecta Deum, fluctusque coercet.
 Et spacio mundum dat breviora capi.
 Dic mihi, spectator, Tychæ, qui supputat astra,
 Quique locis pernox ordinat illa suis,
 Qui lapsus astrorum omnes signavit & ortus,
 Num meruit cæli Iupiter esse sui?

In effigiem

GVILIELMI IOH. BLAEV

Astrologi & typographi celeberrimi.

Hipparchios antiqua suos si predicat ætas,
 Sositænem Memphis religiosa colit:
 Cantaber Alphonso, Cimber Tychone superbit,
 Atque aliquid tanta Sarmata laudis habet:
 Cæsius hoc omne est Batavis. quem fulgida dudum
 Vrania lumen credidit esse suum,
 Et toties istis nixus cervicibus Atlas,
 Vestaque, quam tabula jam manus una gerit.
 Ære emitur parvo mundus. quis venditor? hic est.
 Hic minima docuit sidera puppe vehi;
 Portari Oceanum ratibus, portusque viaque,
 Littora, & immensis disita regna plagis.
 Navita, aurd noctu gelidas inquis in Arctos?
 In puppi ante oculos Arctos uterque patent.

In

In effigiem

SIMONIS EPISCOPI

exulis.

Quem tu Leida prius, Synodus mox ipsa loquentē
 Audiat, hoc vultu vivit Episcopus.
 Vivit & externis pandens sua lumina Gallis,
 Exoptat Patria tempora blanda sua.
 Tempora dant precium, rapiunt quoque tempora doctis,
 Ludat & in magnis fors maieſtana viris.
 Res levis exilium est. grande hoc: mens nescia pravi.
 Hæc ducere securus vixit ubique domi.

In effigiem

TROMPII

Archithalassi.

Adspice victoris vultus & prælia Trompi.
 Et cinctum r. stris Regia tuere caput.
 Nos quoque Pompeios stantesque in puppe &
 mones,
 Intrepidumque mari Timeleonta damus.
 Hic alia Salamine, alia stant Aulide classes,
 Atque alias alius poscit Iæson opes.
 Flamma furit. tabulata ruunt & transtra ferique,
 Et mediis Chalybum fluctibus æra tonant.
 Hostibus immixtus trucibus trux hostis inerrat.
 Nec nebula Hispanum dedecus atra tegit.
 Pro Batavo pugnant Zephyri, cælumque Deusque.
 Parvaque vis valido pernicioſa Tago est.
 Classica Trompiadem celebrant, litusque tubæque,
 Nec moritura Ducum præmia victor habet.
 Attilios dic, Roma, tuos. nos diximus illum,
 Bricta cui patriam, Duna trophæa dedit.

In

In effigiem

A D R I A N I S P I G E L I I

Medici & Anatomici apud Patavinos
celeberrimi.

Quem terris Bruxella dedit, Patavique Lycaum
 Obstupuit grandi Palladis ore loqui,
 Talis erat Veneto radians Spigelius auro,
 Talis erat, vivum quem volet ipsa salus.
 Exuviis latè nostris clarescit & extis.
 Materies sama fulgida sectus homo est.
 Hunc Italis Belga dedimus. novus iste Machaon
 Luxit in Ausonio fax peregrina solo.
 Non querimur, Patres Veneti. nunc redditis illum
 Inter scripta sibi frustra superstes agit.
 Emeruere Duces servato cive triumphum.
 Hic in dissecto cive disertus ouat.

In effigiem

A L B E R T I B A N N I I

I V R I S C O N S V L T I

& Musici summi.

Qui Themidem ad leges, cantum revocavit ad
 artem
 Bannius, hoc vultu conspiciendus erat.
 Muta sonos numerat facies. cantare videntur
 Omnia, frons, oculi, dextera, labra, gena.
 Sic reor: auditi Cherubinos inter & ipsos
 Angelicos aliquid discere posse choros.
 Scilicet in verbis vis est inventa canenti.
 Hoc plus antiquis Musica nostra sapit.
 Latitia dator in terris, cantillat in astris.
 Quoque homines olim, jam canit ore Deum.

In

In Effigiem Serenissimæ Palatinorum
Principis

I V L I A N Æ L O Y S Æ,
matris Frederici, Electoris & Bohe-
miæ Regis.

A Vriaci soboles, titulis illustris avisque,
Magnorum genitrix suspicienda Ducum;
Exhibet hos vultus populis. Veneranda Loysa est.
Inque oculis princeps femina numen habet.
In nato Regum thalamos suspexit & ostrum,
Sceptraque qua dederat fors, violenta rapi.
Inconcussa malis, non fecit, sentiit hostes.
Imperii reſtrix religioſa ſui;
Immiscet Superis Fratres Bellona, ſuumque
A gemino robur vindice Belga capit.
Sed dum ſceptra thoroſque rotat Fortuna duceſque,
Immotæ Princeps vim pietatis amat.

In effigiem

M A R I Æ,
Regis Britannorum Filix, uxoris Celsissimæ
Principis G V L I E L M I Auransio-
rum Principis.

P Rincipis hæc Maria facies. ſic filia Regis
Cernitur, & reges inclita ſpirat avos.
Auriaco jam nupta Duci, lux maxima Belgis
Emicat, & terris gaudet adesse ſuis.
Crescit & in magnos adoleſcit Sponſa nepotes,
Naſſovioſque dabit mater adulta Duces.
Publica res amor eſt. ſed regum ducere natæ,
Non thalami res eſt ſola, ſed imperiis.

In effigiem

M A X I M I L I A N I

Serenissimi Ducis Bavariz &c.

Quisquis in imperio leges, in legibus æquum
 Afferis, & cives moribus ipse facis,
 Suspice, quem spectas Bavarum. tot namina re-
 Tot virtutum apices Maximilianus habet. (Et,
 Irradiat præscos majorum gloria fasces.
 Qui se jure ducem, plus ratione probat.
 Præbucet titulis pietas, Regumque coronas,
 Sceptraque conjugis miscet avita suis.
 Bella gerit, gladiumque Aquilis impendit & Istro,
 Dum grave momentum Casaris esse putat.
 Et tamen hæc pacis studium se bella tubasque
 Tradere, si posset, vellet imago loqui.

In effigiem Celsi. Principis :

G V I L I E L M I,

FREDERICI ARAUSIORVM

Principis Filii.

Quæ prius imbellem thalamis induxit amorem,
 Cum data Nassovio regia Sponsa fuit,
 Cernitur his ipsis Princeps cataphractus in
 armis.

Et patriis crescens moribus, illæ quatit.
 Spirat avos patruosque Duces generosa Juventus.
 Et patrem ante annos, noster lūle, refert.
 Portè etiam nova per Batavos tibi conditur Alba,
 Ramano,que ex te Iuliasque datæ.

In.

In effigiem

E L I Z A B E T H Æ

Electoris Palatini & Regis Bohemiz Filiz.

Adspecte sceptrifera germen venerabile gentis,
 Cujus in innumeros purpura currit avos,
 Regnantis neptim Caroli. quam, Rege Bohemo
 Patre, Palatini nominis aula vehit.
 Irradiat pulchros majestas Cimbrica vultus,
 Totaque cognatum supputat Arctos ebur.
 Pingite tibi Tamesis Venerem, tu Rhene Minervam:
 Hac eadem pingi numina fronte volent:
 Tingite Castalidum veneranda exempla sororum,
 Fulgeat hac inter Castalis illa deas.
 Sin natale solum & possessum deficit ostrum,
 Hoc regale, suis posse carere focis.
 Sceptrorum satis una gerit, qua sceptrum meretur:
 Hoc quoque dissimulans, regnat Eliza magis.

In effigiem

ADOLPHI NASSOVII.

Cæsaris.

Cæsaris augustum gessi diadema: mihi quoque
 Imperii septem vota dedere decus.
 Non tulit Austriacus, solioque excussit Adol-
 Et rapuit fasces ira furorque meos: (phum,
 Posteritas fuit ulta nefas: lux altera Iulii
 Alberto vidit cedere Nassovium.
 Altera lux Iulii, seris venientibus annis,
 Albertum vidit cedere Nassovio.

*Cum mediis Morinùm ruerent hostilia campis.
 Agmina & Austriaci succubuisse duces.
 Discite vos etiam scelere abstinuisse potentes.
 En, notat admissi posthuma pœna decem.*

— In effigiem

RENATI de CHALON,
 Principis Auriaci.

Pro Carolo miles pugnaſti Caſare. max te
 Gallia pro Carolo ſuccubuiſſe dolet.
 Naſſovium facis Auriacum, ſobolique tuorum
 Auriaci donat ſceptra vetuſta ſoli.
 Magne, Renate, tuas iterat Chaloniam laudes,
 Dum vultus iterat terra Batava tuos.

In effigiem fortiffimi Herois

GISBERTI HOGENDORPII
 Militum Tribuni & Moguntia nuper
 Gubernatoris.

Pruſſia quem Gothicis pugnantem vidit in armis,
 Et timuit rapido Sarmata veſtus equo;
 Cum multo madidum Guſtavus ſanguine corpus
 Crudaque bellacis cerneret ora viri;
 Quem tua, magne Ducum, clades & ſunera, Tillio.
 Per populos fama ſplendidiore vehunt;
 Ipſa cui claros dovicta Moguntia faſces
 Tradidit & regni ſceptra verenda ſui;
 Talis Hogendorpi facies. ſic cernitur orbi.
 Talis Hyperboreas duxit in arma manus.
 Abiice ſic pictum caſtris hoſtilibus. ipſa
 — Caſareos jam max pollet imago. Duces.

In effigiem

ABRAHAMI DOMINICI

Leovvartii concionatoris in Frisiis
paludibus.

SI pingi possent pietas, facundia, cander,
 Et non fucata religionis amor,
 Hac species, hac forma foret. Leovvartius isto
 In Frisiis jamnunc cernitur ore suis.
 Plura loquar. magni pandit mysteria Christi,
 Oblitumque Dei fulminat in populum.
 Quaque sibi privata putat, sunt carmina, Musa.
 Quàm vates gleba deteriore latet.
 Nec satis est, Hebræa loqui. magis illud, amari.
 Utque hominem fas sit vivere, posse loqui.
 Hac, Abrahamæ, doces. mihi pro doctore tabella est.
 Nam, quem non loquitur, spirat imago Deum.

In effigiem

CORNELII BOII

Advocati & poetæ eximii.

QUæ Themidi loquitur Phœbum, vatesq; tribunal
 Concutit & trepidos asserit ore reos,
 Talis Boyus agit. VValachrûm cui fluctus &
 aquor,
 Et patriam dulces dant Heliconi aqua.
 Exuvias hic vatis habes. nihil adspicis ultra.
 Mentitur verum tota tabella virum.
 Sed Rhodopen, raptasque nurus Silonque pererra.
 Non alibi Boyum cernere, Belgæ, potes.

In effigiem præstantissimæ Virginis
A P O L O N I Æ à V E E N,
 sculptam à fratre.

S Culpis Apollineam, frater germane, sororem.
 Et tamen hic nullam sculpis Apoloniam.
 Sculpe oculos, exsculpe manus, exsculpe capillos,
 Hoc, quod dextra nequit sculpere, Apolonia est.

In effigiem & obitum
EVERHARDI vander SCHEVREN,
 Jurisc. & Advocati Ultraje&ini.

S Vspice, quem pacis studiis secrevit alumnus
 Illa reis nimium litigiosa Themis.
 Maluit arbitrio dirimi, quam jure, querelas.
 Et facilis stricto prætulit aqua foro.
 Dum trahit invisas Minois Curia causas,
 Abrumpit lentis jurgia grata togis:
 Nunc Themidis nunc juris habes placidissima, Schæuri,
 Præmia & athereo judice salvus abis.
 Quique boni civis partes patronus obisti,
 Post obitum Superis desinis esse reus.

In effigiem
M. Z V E R I I B O X H O R N I I.

A Dspice Palladii vultum spectator ephēbi,
 Claraque facundis vocibus ora stupe.
 Ipsa senum velox sapientia prævenit annos.
 Et spatiis ætas fallitur acta suis.
 Vir loquitur, scribitque senex vernante juvenæ,
 Et Satyra mores liberiore notat.

*In Batavis prætecta sapit. sub sidere nostro
 Pene puer fatur mascula verba Cato.
 Tingitur imberbis, qualem se pingit Apollo.
 Quantum est, ipsa etiam fronte referre Deos.*

In effigiem Nobiliss. viri
TH. GRASWINCHELI
 Eq. Fisci Holl. Advocati.

Adspecte, non quem Cirrha dedit, sed Belgica va-
 cui sacrum aetherea Phocide fluxit epos. (tem.
 Principis Hebraei numeros & verba disertus
 Fatur, & ad Latii pleetra Sionis opus.
 Palladis augustas implet Sapientia chartas,
 Gorgoneasque timet livor & ira minas:
 Regia seu pulchris majestas scribitur ausis,
 Seu Veneti sedes imperiosa soli.
 Publica cum dubias aperit facundia causas,
 Isto Mercurium credimus ore loqui.
 Ipsa dedit Nemesis gladios, Astraea bilanci,
 Et Batavum tali vindice jura valent.
 Cingitur his patria famulans insignibus atas,
 Et Superos gaudet conciliasse sibi.
 Desine pro rostris mirari, Belga, loquentem.
 Cum tot numinibus rem Theodorus habet.

In effigiem Clariss. Rotterod. Ecclesiastæ
 & Medici
FRANCISCI LANSBERGII.

Cernitur elinguis, cujus facundia cives
 Attonitos tenuit, Rottera, saepe tuos.
 Cernitur exanimis, vitam qui reddidit agris.
 Et celeres jussit tardius ire dies.

Virtutum tuba, cœlestis praeceptor honesti.

Maxima quo timuit Roma loquente loqui.

Cernitur imbellis, qui fratrum bella vetabat.

Et pacis rupto federe suavit opus.

Lansbergi, sanare animas & corpora noras,

Et gemina nobis causa salutis oras.

Sic totus tibi debet homo. Te vindice nostri,

Vna homini sospes pars fuit, una Deo.

In effigiem Reverendi viri

P. S Y L V I I,

Amstelodamensium Ecclesiastæ.

C*Vjus adorandum docuit facundia Christam,*
Et populis veram pandit ad astra viam,
Talis erat Sylvi facies. audivimus illum
Amstelii isto cruibus ore loqui.

Hoc Frisii praecepta dedit. pietasque sub illo,

Religioque diu vindice tuta stetit.

Præluxit veneranda suis virtutibus ætas.

Eruditque ipsos fessa senectæ senes.

Simplicitatis amans sucum contempsit honesti.

Nec sola voluit fronte placere bonis.

Sic statuit: Iesum vita meliore doceri

Rectius & vocum fulmina posse minus.

Amstela, sis memor extincti. qui condidit urbem

Moribus, hanc etiam post sua fata docet.

In effigiem Reverendi viri

GERARDI ANSLO

Theologi.

Q*ui patria mores & perdita secula damnat,*
Innocua fretus religione senex,
Qui mundum meliore volet splendescere vultu,
Et Christum studio servidior sequi;

Cedit

*Cedit in exemplum Batavis. sic pingitur Ansto,
 Sic pietas vultus exhibet ipsa suos.
 Ut si fortè loqui cesset grandæva senectus,
 Ad populum præsens possit imago loqui.*

In effigiem Clarissimi viri
IOHAN. WTENBOGARDI
 tum exulis.

Q*Vem pietas cælo, rerum prudentia terris,
 Tutæque commendat simplicitate fides :
 Cujus Arausiacis tonuit sacundia templis,
 Et potuit lituos inter & arma loqui;
 Hic silet, atque aliqua præbet se parte videndum,
 Ut totum cupias posse videre virum.*

In locum Anatomicum recens
A M S T E L O D A M I
 exstructum.

Q*Ut vivi nocere, mali, post funera prosunt,
 Et petit ex ipsa commoda morte Salus.
 Exuvia sine voce docent. & mortua quamvis
 Frustra, vetant ista nos ratione mori.
 Hic loquitur nobis docti sacundia Tulpi,
 Dum secat artificis lurida membra manu.
 Audstor te disce. & dum per singula vadis,
 Crede vel in minima parte latere Deum.*

I N N V P T I A S

Sp:ctatissimi viri,

NICOLAI PANCRASII,

Et lectissimæ Virginis

PETRONELLÆ de VVAERT.

P Erdiderat sacros feralis flamma penates,
 Istaque Vulcani damna furentis erant.
 Spectabant mæsti miseranda incendia cives.
 Quique steterere diu, desperiere Lares:
 Tunc Cithæraa, sui furis offensa mariti,
 Accendit Paphias officiosa faces.
 Si flammis, ait, ille suis veneranda perussit
 Culmina & in summos saviit igne Deos,
 Conjugis officium est, tantos lenire dolores,
 Conjugis est, aliis ignibus esse bonam.
 Non mea crudeles sanctis penetralibus ignes
 Inferet aut Superum subruet ira domos.
 Mitius ingenium est Veneri. tu tela, Cupido,
 Suffice, tu tadas porrige, Nate, meas.
 Flagrent his facibus soboles magnique penates
 Consul & totam, flamma, perure domum.
 Vrat Amor jam Pancrasium. dum consulit Urbi
 Et civi Genitor se ratione probat,
 Exemploque regit; victrix Erycina triumpho,
 Et, non invito Consule, lata loquor.
 Ardet Sponsa meis, populo gaudente, favillis,
 Et facilis Sponsum blanda calore fovet.
 Non hac attonitos reddent incendia cives,
 Plaudit ad has ipsas urbs spaciola faces.
 Scilicet his poterit facibus flammisque renasci
 Consul & à sera posteritate coli.
 Vitalis Fax ista patri matrique nepotes,
 Et generi vestro nomina digna dabit.

Sic non, Sponsa, tibi Sponsum, sed civibus optas,
Amstelisque parens vis peperisse tuis,
 Sic dum, Sponse, tuis amplexibus abditur uxor,
Ardet inoffensis publica causa focis.
 Has, Cives, has, Sponse, cave restinguere flammam,
Non opus hiogelidis, Amstela roster, aquis.
 Ignibus his flagrato diu. sperataque vobis
Et patria & patri commoda flamma ferat.

In Maximi Vizi

PHILOMUSI

MVSAS IUVENILES.

ITala gens, Batavos qua quondam Martia fratres
 Imperiique tui socios erecta vocasti;
 Iam Batavos vaturn socios fratresque tuorum,
 Post tot secla, voca. Cirrha concludimur una,
 Pegaseisque simul populi conspergimur undis,
 Et Phæbi communis amor nunc incitat aerem
 Ausoniam, nunc vult Musis adjuvare Belgam,
 Dum Latios Arctoa vehunt praconia patres,
 Nostraque Senensi applaudit fiducia vati.
 Illustris Philomuse, tua generosa loquela
 Verba placent; seu per grandes augusta cothurnos
 Sensa rapis, lenique elegos diffundit ab ore
 Calliope, seu per Lyrici modulamina cantus
 Vectus honoratam compellat purpura Romam,
 Et magnus fatur patribus, patrumque cathedra
 Annuit, & summis Urbisum destinat astris.
 Trisca superstitio, venerandi nescia Christi,
 Infames tonat ore Ioves, Venerisque profanus
 Perstrepat illacebris Helicon, mentitaque multum
 Pagina Pieriam meruit decerpere laurum,
 Et lethi calcare domos. Hoc sanctior avo
 Nascitur Aonia felix opulenta vena,

Et gaudet meliora loqui. non fabula vati
 Priamides canitur, sicque insanus Elisa
 Eneaque furor, vel versa in corpora forma.
 Longe alios vultus Italum sapientia terris
 Exhibet, & totum pietas facit ipsa poetam;
 Canaque religio, Claris dum splendida fulget
 Artibus, atque alte Phœbaos imbibit ignes,
 Sacrosancta canit, solumque in carmine mutat
 Materiam, & studiis Senam cœlestibus implet.

Felix Sena viro, quem cum produceret Orbi
 Tot vatum Lucina parens, sua flumina large
 Castali sudere lacus, risere Camœna,
 Et tenera cœpere hederam pratexere fronti,
 Et melius posthac nobis promittere carmen;
 Mirata puerile decus, lususque juventa,
 Et consummati roburque & numen ephœbi.
 Legi grandis epos Bembæ: placuere furores
 Naugerii, Strossæque patris, magnique Maronis
 Emula Sinceri rabies. post illa, labantes
 Restituis, Philomuse, Deas, patriaque poeta
 Infers immortalè jubar. Tibi sufficit una
 Ad famam validis animosa Tragedia nervis,
 Et satum, Pompeje, tuum. quem Corduba Magnum
 Dixit, Sena facit magnum, & dum damnat Achillam,
 Voces pro Latio & pro te, Romane, loquentis.
 Approbat, & generi defendit mascula causam.
 Quæ, si non Superis, saltem placuisse Catoni
 Creditur, & si non armis, ratione triumphat.
 Hac te scena dabit seculo. quantum illa moretur!
 Quam cerni vult luce palam! quin pulpita scandis
 Itala & orchestram conjux Cornelia pulsas?
 Indignata tui crudelia fata mariti,
 Decussumque caput Roma. quo tota cadente
 Libertas collapsa fuit, sædoque Quirites
 Servitio sensere sua dispendia culpa,
 Et sic acuit Bruti vindicta feroces.

*Magne vir, his olim cæptis agnoscimus omnes
 Ingenii momenta tui, juvenisque virile
 Conditi opus, tragicoque exurgis clare theatro.
 Dic juvenes Musæ, quas mecum dicis adultæ,
 Thæbe pater, sensique graves prævertere curas.
 Hac avi fors lata mei est, spectare potentum
 Carmina Pieriasque faces. nunc esse beatam
 Auguror Italiam, cum te Respublica vatem
 Repperit, & grandi rerum prudentia causa
 Applicat, & tali vultu sub rectore pacisci,
 Bellerumque truces furias componis Apollo.*

Æ N I G M A T A.

Liber.

M*agna mihi rerum vis est, vis maxima vocum,
 Et tamen hic vis venditur ære labor.
 Ignarus doceo, credor sine voce magister.
 Cum profum, taceo : non sapiens, sapio.
 Sapius exuror, dominis peccantibus, insons
 Victima, nec culpa conscius ipse mea.
 Vestior exuviis, vinculis constringor ahenis,
 Et tandem tinea vermibus esca teror.*

Eadem vox.

I*ntegra si fuerim, potero placuisse Latinis,
 a Principium tollas, displiceam Batavis.
 a liber.*

Farcimen.

T*ota mihi teretem mentitur forma cylindrum,
 Et fata in medio sus mihi ventre latet.
 Quam me Belga colit, tam me fastidit Apella;
 Heu quam dissimili spernor amorque fide !
 Non mihi supplicium, non mors decernitur una.
 Mergor aquis, flammis torreo, ore voror.*

Osculum.

P Rima mihi lepidus blanditur portio dictis,
 Posterior sædo vilis odore mihi est.
 Prima trahit vita causas, exhibilat illas
 Ultima. (crede) fuit, qui caret alterutro.

Colus.

C Ingit lana caput, contortaque viscera corpus,
 Parte mei moveor, parte quiesco mei.
 Quos sine me nudos paupertas detegit artus,
 Hos opibus per me dextera sulta tegit.
 Lingua, manus, digiti, facti glomerantur in uno:
 Decedens capiti gloria finit opus.

Occea.

H Oc decus, hos habitus prisca petiisti Achivi,
 Maonidaque meo nomine charta tumet.
 Bos, vitulusque sui, qua carpsi gramina, calco:
 Et premo, qua timui, colla minaci equi.
 Me fastus documenta sui cupit esse Batavus,
 Et Marti propriam nunc studiosus amat.

Pluteus.

Q Va fueram duris infesta bipennibus ilex,
 Nunc domini custos abdita seruo mei.
 In me demorso vates sacer ore recumbit,
 Ingenique sagax expedit ausa sui.
 Aonidum me lassat opus. laus unica nobis,
 Doctorum celebres sustinuisse manus.

Navis.

I nnatat Oceano; cælo spectatur in ipso:
 Ventre premit laxo carula, dente vadum.
 Restratæ meruit bellis infracta coronas;
 Et spoliū ē duci Colchide grande tulit.

a Tole

a Tolle caput, volitat ; b sublatō ventre tyrannus
Annuit ; audaces c tota pererrat aquas.
a avis. b vis. c navis.

Bubo.

Inguina sollicitat ; miserosque exasperat artus,
Cecropiâque frequens visus in urbe fuit.
Ægida depingit : doctis insignia præbet :
Stulticia pariter symbolon, & Sophia.
Impatiens Phæbi, mundo ludibria debet:
b Nominibusque simul terret, & c omimibus.
a Bubo tumoris est species apud Medicos.
b pū. c Statius : Feralia bubo Damna canens.

Curro.

Dividor, & membro Sapiētia crescit ab a uno:
b Irato reliquum frendeat ore canis.
a cur quærendi est adverbium.
b è, caninalittera est.

Portus.

Adspecto Solem a mutilus, b navalia totus,
Sola potest laesum flectere c cauda lavem.
a ortus, b portus, c thus.

Ovis.

ME Græci petiere duces : mactavit Apella :
Et toties Superis victima grata fuit.
Muta Redemptorem refero : sine crimine, eun-
Prata meis resonant templaque nominibus. (dem.
Mille meas Siculo Corydon in monte sorores.
Ducit, & ingenium simplicitate probat.
Exuvii nitet aula meis : quid stercora damnat ?
Stercora delitii sunt mea mixta tuis.

Annu-

Annulus.

O Prima forma mea est, Megara laudata magistro.

Principium passim, finis ubique mihi.
Fulgeo, claudio, premo, medeor, promitto, corono,
Gestor, cador, amor, do capioque fidem.

Currus.

T Raximus Hippolytum, distraximus Heclorem
magnum:

Et belli quondam pars scelerata fui.
Falcatum me Persa cupit: sine falce Batavus,
Sustinui stantes altius a Æmilios.
Persephonen rapui: scindant vada carula puppes,
In Batavis etiam pontus b arena mihi est.

a stantes in curribus Æmilianos.
b notatur currus velifer Principis Mauritiū.

Penna.

A Eriis quondam volitant in nubibus hastæ,
Et refluvis eadem viva natavit aquis.
Magnificas procerū decorat, sed mortua, mensas,
Et tremulam summo vertice Teuto quatit.
Prateritos reddit, presentes prorogat annos,
Invidiam feri temporis una domat.
Absenti loquitur, ladit rostrata, iuvatque:
Dumque aliis vitam scenerat, ipsa caret.

Sus.

M Abatur Lereri, a Romanaque federa firmat,
Arcadibus multum culta, b perosa Pharum.

a Virg. Cæsa iungebant federa porca.
b Sus Ægyptiis abominationi erat.

Sordet

*Sordet c gemma, rosa: d capiti si litera desit,
Grajugenis fiet, quod fuit Ausonius.*

- c Proverbium est sacrum: Margaritas non esse
projiendas porcis.
- d & Græcis idem, quod Latinis sus.

Pileus.

M *Egaudet pugnax capiti circumdare a Sparta.
Gracia me testem nobilitatis habet.*

- b Libertas per me Latia portenditur urbi:
  - c Istaque Romanus premia servus amat.
- Me Brutus, me Galba suo spectavit in are:
Ipse meum vindex pugio fulcit ens.*

- a Lacones pileati pugnabant.
- b patet ex Bruti numismatis.
- c servi manumissi Imperatoris triumphantis
currum pileati sequebantur.

Venter.

O *Probrium Creta: tonitrus domus: abdita
vita
Regia: b Menneni fabula; meta gula.*

- a Κρήτης αἶς ψόφος, καὶ ἰνεία, γαστήρ
ἀργαί.
- b Mennenius orator Romanus fabula de Ventre
populum Romanum in urbem revocabat.

Manus.

N *Oxia sum, si bella geram: a si proluor, insons:
b Viribus, c auxilio, d religione probor.*

- a Gestus abluendarum manuum innocentiae
signum erat. Deuter. cap. 21.
- b Manus pro robore & potentia sumitur.
- c Hinc proverbium, manus manum fricat. & apud
Græcos, τὴν χεῖρα ἐπιβάλλειν, manum ad-
movere.
- d Multa Iovem manibus supplex orasse supinis.
Virgil.

Oscula

*Oscula do supplex: mihi me permiscet Achates,
c Rhetoribus laxor, claudor Aristoteli.*

*c Zeno Rhetoricam palmæ, Logicam pugno
comparabat.*

Barba.

a **Q** *Vid Thetis ipsa Iovi? b Cynico nonaria vellit?
Quaque virum pariter res facit, atque
c captum?*

*a Apud Homerum Iliad. a, Thetis Iovi barbam
vellicat.*

*b Persius: Si Cynico barbam petulans nonaria
vellat. c Lucretius barbigeras capellas vocat.*

Aqua.

M *E'sitiens vates; me torrida prata biberunt.
a Tindarica serio barbita prima lyra.
Credor Aristoteli pars corporis; b omne Tha-
c Sto, moveor: Tiphyn stans sero, mota ratem. (leti.
a Α' εἰς τὸν μὲν ὕδωρ.
b Thales Milesius omnia ex aqua constare di-
cebat. c Glacie constricta.*

Toga.

P *Er me Grajugenûm populus discernitur a Auson,
b Bilbilicus raram me volet esse sibi.
c Arma odi, terrensq; sagum: d peto candida fa-
Pulla rogam, latum pura e tyrocinium. (sces.
a Romani togati, Græci palliati incedebant.
b Martialis: Lis nunquam, toga rara.
c Cedant arma togæ.
d Toga candida induebantur, qui magistratum
ambiebant. unde Candidati dicti.
e Puram togam induebant tyrones forenses, ipso
tyrocinii die. Lucan. lib 7. Pura venerabilis
æque, Quam currus ornante toga.*

Zona.

Zona.

- a** **V**irginitas dilecta mihi est; vinculumque jugale.
b Templam mihi mediâ Cecropis urbe parent.
 Ætheris immensos etiam distermine tractus.
 At, me qui sociam perdidit, c Irus erit.
a Homerus: Ἀὔρεϊ ἵππαρηνίῳ ζώνῳ.
 Catullus: Qui zonam soluit diu ligatam.
b Athenis fanum fuit Solvizoniæ Dianæ sacrū,
 vid. Apollonium Argon.
c Ibit eò quo vis qui zonam perdidit. Horat.

Adamas.

- D**ivites mea grata mihi est: damnetur amica.
 Si libeat, a verbum, mox quoque b nomen
 a amas. b adamas. (cro.)

Leo.

- a** **A**lfonias traxi, populo spectante, quadrigas,
b Pelidaque meus vultus & ira fuit.
c Partem hominum apposuit stomacho pater
 ipse Prometheus,
d Indomitusque licet, parco tamen domitis.
a Antonius leonibus triumphavit.
b Hom. de Achille: Λέων δ' αἷς ἄγρεται οἶδν.
c Horat. Infani leonis Vim stomacho apposuisse
 nostro.
d Ovid. Corpora magnanimo satis est prostrasse
 leoni.

Marmor.

- I**am a Superos adspectas ovans: jam b tartara lu-
 gens
 Respicit, objectis triste cadaveribus.
a colossos marmoreos intellige.
b marmora sepulchralia.

Sepius

Sapius c illachrymat, d lachrymis sed flexile nullis.

Dant Ligures, nescit Belgica, Roma colit.

c Etiam nunc marmora plorant. Ovid.

d Ad surdum lachrymas nequicquam emittere marmor.

Tabacum.

Non bibor, & bibor, & populo sum potus, &
haud sum.

Mandor ab Occiduis, nec tamen esca fui.

Cum bibor, ipsa sitis crescit. sum victima vulgi.

Torqueor, incidor, torreo, uror idem.

Consedere viri, & conspecto munere Divum,

Qualibet exitio est dextra reperta meo.

Pars in frustra secant, pars igni humentia siccant

Corpora, pars flammæ admovet, atque faces.

Otia qui fugiunt, in nobis otia perdunt,

Et magnâ peragunt sedulitate nihil.

Quo capior, perdor. quo claudor, pello ab ore,

Nostraq; mox diffilat fercula, quisquis amat.

Quæ mihi, quæ nitidos aperis, matrona, penates,

Premia tam clari sputa laboris habe.

Canis.

Prepositus Laribus, Roma Capitolia Gallis

Prodidit, & facti crimina morte luit.

Hunc Cynici coluere patres. miraris? a acutis

Cum verum toties colligat ille modis?

Lettera vesanum testabitur una b surorem:

Signaque qui c fides, nulla pudoris, habet.

a Vide Liptium in epistola de Canibus.

b R.

c Canis, fidei & impudentiæ symbolum.

Asinus.

Asinus.

PArte mei quidam Phrygios supereminet omnes,
Solaque litigium corporis umbra parit.

Vapulo, contemnor, nec, cui contemnimur, à me

Disidet, ingenio proximus ille meo est.

Auriculas nostras quis non habet? accipe sacrum

a Phœbe tibi, vel me sume b Priape tibi.

Si stolidum plebs esse putat; cur turgida quaso

Doctorum nostris scrinia sunt c titulis?

Si vocat ignavum: cur lassant tergora merces?

d Nec statuas spernit Martia Roma meam?

a Τέρπει λιπαρὰ Φοῖβον ὀνοσφαγία;

Exhilarant Phœbum pingues epulæ ex asino.

b Etiam Priapo sacer asinus.

c De Asino scripsit Apuleius, aliique.

d Vide Pier. in Hieroglyphicis.

Nasus.

Cæsar gibbosum, a Cynicus me ostentat aduncum,
Et vates de me nomina grandis habet.

Hac qui parte valent, credam magis esse b sa-

Emunctum quisquis me volet, ille sapit. (gaces.

a Proverbium, naso aliquem suspendere, pro
irridere Persius;

Callidus excusso populum suspendere naso.

b Hominem acri judicio præditum dicimus
emunctæ esse naris, & apud Oneirocritas,
qui se magno naso per somnium viderit,
magna in rebus agendis prudentia & sagaci-
tate fore promittitur.

Lingua.

Quam a noceo, quam profum eadem! sum pesti-
ma rerum,

a Anacharlis rogatus, quid esset in homine pesti-
mum, quidque optimum, Lingua, respondit.

Optio

Optimaque : b Ausonio pulsa, recepta solo.

Mercurio sum sacra deo, Samiusque magister

Alligat imperio tempora nostra suo.

c *Fulvia, quid fodis exanimem? manet illa superstes;*

Suspendis rostris dedecus ipsa tuum:

b *Rhetores Romæ aliquando prohibiti sunt
aperire ludum.*

c *Fulvia Antonii uxor exsectam Ciceronis lin-
guam acu perfodisse perhibetur, & rostris
affixisse.*

Oculus.

N *Omina lascivo placuerunt nostra Catullo,*

Nomine laudatur virgo puerque meo.

Si vivam, pateo; moriar, si claudar. a A'θήνη

Me glaucum, b nigrum Graja puella velit.

a Γλαυκῶπις A'θλίη.

b *Apud Græcos in precio erant nigris oculis.
præditæ.*

Quercus.

a **A** *Vgusti stetit ante fores intersita lauris;*

b *Signaque servati splendida civis habet:*

Triptolemus latis illam mutavit aristis;

Quique hominum fuerat, jam cibus ille suum est.

a *Ovid. Postibus Augustis eadem fidissima custos*

Antè fores stabis, inediatque tuebere quercum.

b *Corona civica ob cives servatos è quercu erat.*

c *Virgil. Triptolemus pingui glandem mutavit arista.*

Lepus.

Q *Vot timidum vexant a Hecuba, lassantque su-
gacem,*

Exspacior propriis dum ποδάς αἰχὺς agris.

*acaneis. Hecubam enim in canem mutatam fin-
gunt poëtæ.*

Me.

Me comedat Marcus, formosum Gellia dicet:

Quin pulpamento discet amare meo.

*b Martialis: Si quando leporem mittis mihi,
Gellia, mandas,*

Formosus septem, Marce, diebus eris. &c.

c Pulpamento vis effoemiandi inesse creditur.

*Terentius: Tute lepus es, & pulpamentum
quæris?*

Vulpes.

M*E fecit natura vafram, sed fabula Davum:
Cauda Philisteos depopulatur agros.
Nostra leomina si jungas tergora pelli,
Qua nequit virtus, perficit illa dolus.*

Corvus.

- a** *I**M**patiens sobolis, b venturos nunciat imbres;
c Scenæque sub tali tristia voce vocet.
d Hac quoq; Romanus non spernat nomina ductor.
Barbara vox quamvis, ingeniosa e gula est,
a. Corvi pullos suos, si quando volandi potesta-
tem assecuti fuerunt, nido expellere dicun-
tur.
b Corvus imbrium augurium habet.
c Proverbium apud Græcos Comicos usitatissi-
mum, Εἰς κόρακος.
d Messala Corvinus.
e Refert Plutarchus, corvos, si quando in urnas
immissis capitibus aquam sorbillare neque-
unt, lapillos conquirere, iisque in urnam in-
jectis, assurgente aquâ, sitim explere.*

Capra.

C*Um mihi sint similes Satyri, Panesq;, quid unus
a Apolus absimilem se dolet esse mihi?
a locus est Theocriti:
Apolus incendi videat si quando capellam,
Liquitur obtusum, quod non caper ipse creatus.*

Cut.

Cur sculpor priscis b Augusto Cesare nummis?

Cum mactōr c Baccho, diligor una d Iovi?

b Augustus sub Capricorno natus nummos argenteos excudi iussit cum capricorni imagine.

c Capra Baccho immolabatur, quia vitibus noxia.

d Iovem à capra nutritum Poëtæ fabulantur.

Mola.

B *Rachia spirantes lassant immania Cauri,
Primaque sum mensa, prima ministra gula.
Ala alam festina premit, paribusque rotata
Viribus, antevenit nulla, priorque gradu est.
Quid procul intentos arces industria fures?
Hac damus, hac domino regia fure patet.*

Olor.

A *Dspice a fatidicum, quin me mirare b poëtam:
Ad vada Maandri cum cano dulce melos.
Induit ipse meos Orpheus & Flaccus honores,
c Gaudet & augurio navita sapè meo.
Quin ego purpureis frenatus colla capistris,
d Lascivam Venerem per loca iussa traho.
e Candida decrepita similis mihi forma senectæ est:
Sed dubito, num sit Lesbia candidior.*

a ob præfagia mortis.

b Notum, poëtas cygni symbolo & appellatione significari.

c Auguria lege apud Virgil. lib. I. Æneid. & Coellium Galcag. lib. de naut.

d Fingunt poëtæ Veneris currum à cygnis trahi.

e Ovid. Iam mea cygneas imitantur tempora plumas,

Inficit & nigras alba senectæ comas.

Pavo.

D Eformis pedibus, plumis formosior, Irin
 Emulor, & a Samia sum sacer usque Dea.
 Cum gradior, quid me dicis matrona superbam?
 Non gressus forma convenit iste tua.
 Cum gradior, quid iniqua pedes virguncula damnas?
 Si mihi pes, sordent vultus & ora tibi.
 a Pavo Iunoni sacer.

Gallus.

A Vroram clarâ consuetus voce vocare,
 Post sua gavisus praelia victor ovat.
 Non capiti crista, pedibus calcaria desunt,
 Sola gula rabies a non finit esse virum.
 Non valeant ipsi contrâ me stare b leones,
 Ilicet infamis sed meminere fuga.
 a solent enim castrari, ut pinguescant, in gulæ
 gratiam.
 b Ad cantum galli fugit leo.

Loca Bataviz, unde cespes eruitur.

D Ic, quibus in terris pereunt sua rura colonis,
 Ipsaque concepto formite flagrat humus?
 Et mox effossi vellantur navibus agri,
 Naiadesque natant nunc, ubi Vesta stetit?

Cuculus.

O Mnia cum a timeam, b sociis cum ridear, ecce,
 Credor c adulterio spurcius esse meo.
 Tempora verna fero, repetitaq; carmina canto.
 Quid rides? similis tu quoque fortè mihi es.
 a Cuculus avium timidissimus.
 b ludibrium debet avibus & hominibus.
 c Adulteræ uxoris maritum cuculum vocamus.
 a a Cicada.

Cicada.

S I cythis pascuntur apes, ego victito rore.
 Et mea, si dubitas, carmina Thyrsis amat,
 Thyrsi Musa placet, soli nocitura magistra;
 Vatisbus hac merces debita, certa fames.

Anas.

a **T** Ota nato; **b** sine fronte, natus; **c** inversa mē-
 deri
 Te volo: **d** pluralis, sed sine fronte, strepit.
e Lamda facit Lanas, **f** latrantum murmura ranas.
 Adde **g** suam Argolicam, pars mea nasus erit.
 a anas b nas c lana d nates e adde l, erit lanas.
 f præfige litteram caninam. g ad syllabam nas,
 adde ūs, erit nasus.

Culter.

P Ars bove, sed stricto constat pars altera ferro.
 Totus taurinus abditur exuvius.
 Non uno nocet ille modo, pungitque, secatque,
 Istaque ruricolūm postulat arma furor.

Formica.

A Dspice secundis inimicum mœsibus hostem,
 Et piger exemplum sedulitatis habe.
a Agricolis pluviā, **b** saevo mala fata Neroni
 Nunciat, at **c** diti prosperiora Mida.
d Si pennata volet, Veneri jam prompta medetur.
 Credimus hoc nasci semine Myrmidonas?
a Vide Suetonium in Nerone.
b Midæ dormienti formicæ in os tritici grana
 congersere, ex quo ditissimū fore prædictū est.
c Satyriasin excitare creduntur formicæ alatae.
 Galenus in libro secretor.
d Nota est fabula de formicis in homines muta-
 tis. hinc ἀπὸ τῶν μυρμηκῶν Μυρμιδόνες
 ἐκλήθησαν.

Culex.

Culex.

Q Valia terribili resonant fera classica cantu,
 Terrificos edit a buccina nostra sonos.
 Sum pecudum custos, somni gravis hostis, & otii,
 Et propero, noctu quo properabit amans.
 Labra, manus, oculos, & eburnea colla pererro,
 Quin magis abstrusa parte latere velim.
 Meque aliquis poterit longè sentire volantem.
 Hei mihi, dum lumen depereo, pereco.

a Martialis lib. 8. Epigram. de phialâ : Illa potest culicem longè sentire volantem, &c.

Pediculus.

a **G** Raculus interitu : pedibus sed glorior Auson.
 Quaq; animi domus est, est domus illa mihi.
 Ut vigilant homines, vigilo : sum filius otii.
 Corporaque infesto regia dentè neco.
 Dum capior, perdo; dum non capior, tibi seruo :
 Ferulaque antiquis praebeo phtheirophagis.
 b Pignora cur nasci vobis invisa doletis ?
 Nascitur è quorum corpore tale pecus.

a Græcis φθέρω, à φθείρω, corrumpo.

b Aristippus, causante quodam, quod filium, quasi non ex se natum projiceret : An vero, inquit, ignoramus, & pituitam & pediculos gigni, quæ tamen, ut inutilia, quam longissimè projecimus. Laertius in vita Aristippi.

Papilio.

N On hanc bruma rigens, sed torrida conspicit
 astat,
 Candidulamque, licet stercore surgat, avem.
 a Mellificis infesta apibus fit prada juventa
 Ludicra, dum toto clauditur à petaso.

a Columella papilionem apibus exitio esse scribit lib. 9. cap. 14.

b *Cur celerem Cancri chelis, Auguste, moraris?*

Præcipiti gaudent sceptrâ ducesque mora.

b *Augustus Cæsar pro symbolo habuit papilionem, cancri marini chelis prehensum, ut ostenderet, Principibus convenire lentam festinationem.*

Concha.

Non animal, non planta vocor, vicinior illi.
Tardigradam mediis testa moratur aquis.
Me legis Oceani spoliûm a dâx magne Quiri-
Nereidesque ista personuere tuba. (tum,
Officiûm mirare duplex: do fercula mensis,
Exuviasque petit spurca latrina meas.
a Caligula.

Grus.

a **M**E Palamedis avem: me natam Strymonis
specta.
Cui gula mandenti gaudia longa facit.
Occurrit parvis nobis bellator in armis.
Docta que litterulas ordine penna facit.
Me veniente solo sulcos inducit arator,
Me fugiente ferox frigora portat hyems.
Ibycus ut perit, veni justissimus ultor.
Discitur exemplo cura fidesque meo.
a Vide Lucanum lib. 5.

Bombyx.

PEnè nihil fueram: jam longum tendor in orbem:
Nunc eo: mox pennâ liberiore volo.
Iam lateo tectis: mox rursus liberor iisdem:
Nunc dapibus potior: nunc dapibus carco.
Iam piger incedo lentè: jam fila laboro:
Iam Veneris posco gaudia: jam fugio.
Vixi, & quem dederat cursum natura, peregi.
Fataque dum subeo plurima, sponte necor.
Quodque

*Quodque prius fueram, rursus dissolvor in ovum
Principio sui conveniente suo.*

In librum clarissimi viri
IOHANNIS BEVEROVICII
de Calculo vesicæ & renum.

Traximus è saxis rigida primordia vita,
Istaque nascendi semina Pyrrha dedit.
Hinc documenta damus, qua simus origine nati,
Et praefractum aliquid quilibet intus habet.
Quid mirum! occultis rigeant si viscera saxi,
Et medio lateat plurima ventre flex.
Principitæ duris nati, succrescimus iisdem,
Suppliciumque ferox mens truculenta parat.
Non satis est vitis irasci sidera. de se
Ipse capit pœnam, qui sibi peccat, homo.
Dic lapides, Beverovici, describe lapillos.
Dic quibus hos gignat flamma calorque locis.
Forte malis poteris tantis, vir doctè, mederi
Et munus à medica saviat arte malum.
At lapides causasque simul tunc crede repelli,
Cum sibi peccator desinet esse lapis.

In picturam
S A N D R A R T I I,
qua Iesum Servatorem, Annam, Mariam,
Ioannem & Iosephum exhibebat
Electrici Bavariæ.

Sublimis Bavariæ Princeps, qua lumina coram
Cernis, adorando chara fuere Deo.
Hos vultus exemplar habes sanctique bonique.
Grandis ubi socia Filia matre sedet.

*Hic Annam Mariamque vides, tua nomina. qua nunc
 Proxima nominibus stat speciosa piis.
 Considet has inter matres venerandus Ioseph,
 Et tacita versat mente salutis opus.
 Adspice, ut impositum gremio tibi monstret Iosum,
 Præviis ille gravi religione puer.
 His ducibus, magna Electrix, dum vivis, honestum
 Credimus hac oculis exposuisse tuis.*

Ad Nobilissimum virum

D. G O D E F R I D V M

H A E S T R E C H T I V M.

à nephreticis doloribus convalescentem.

H Vmani generis genitor, tot prima virorum
 Materies, vati creditum esse Lapis.
 Deucalion post terga mares, sed Pyrrha puellas
 Iecit, & o facis gens mala nata sumus,
 Non hac, Hæstrochts, nos fallit fabula. verum
 Fabula quos lapides fœxeras, esse roor.
 Moribus, ingenio pradari nascimur, & nos
 Virtutum indociles arguit iste Lapsus.
 Corpora si spectes, latitant hic saxa. dolensque
 Exemplo poterit quilibet esse tuo.
 Tot lapides intus nutris, Godefride. sed istis,
 Natura validus munde, liber abis.
 Quid mirum? quem fecit amor, quem Gratia mollem,
 Vexari sacris non cupis aqua Salus.

In obitum Illustriss. Herois
HENRICI CASIMIRI,
 COM. NASSOVII,
 Frisiz Gubernatoris.

QUo, Casimire, ruis? densum quò ferris in hostem?
 Et medios inter truderis acer equos?
 Laberis & fatale latet sub pectore telum,
 Victurumque necat glans inimica Ducem.
 Sic Decios inter fulges, clarissima quorum,
 Fuso pro patria sanguine, fama viget.
 Exuvias servat Frisius. devotaque Marti
 Dextra, sub hoc ipso pulvere bella ciet,
 Et pugnas, Heros, alias & pralia spiras,
 Auxiacumque voles & tua castra sequi.
 Tu frater, Guilielme, pios ulciscere manes,
 Et cum Belgarum fascibus, arma cape.
 At geminos, tu Belga, stupe Mavortis alumnos,
 Quorum hic bellator nascitur, ille cadit.

In obitum honestissimæ matronæ
A L E T H Æ,
 amplissimi Consulis
IGERBRANDI N. PANCRAAS
 conjugis.

Felix Aleida, qua faventis Amstelæ
 Decora vixti sedibus,
 Recti, pudoris & modestia & pia
 Exemplar innocentia;
 Tot Gratiarum mater inter Gratias,
 Matrumque mater optima:

Quàm nunc beatus mixta cœtibus Deum
Tueris, & totam capis
Æternitatis orbitam & Christo comes
Deforme fastidis solum,
Inter furres totque vultus criminum
Tumultuantis machina.
Marita nuper fascibusque Consul
Illustrior Pancrasii,
Iam Consulatus vecta terrenos super
Trabeasque & ora civium,
Plus dignitate, plus honoribus nites,
Majoris imperi capax.
Nec prolis expers, sedibus cœlestium
Pia parentis nomina
Et signa transfers, teque subductam tuis
Thalamoque donas atheri.
Hic sanctitatis totque virtutum chorus
Decensque sexum comitas,
Et illa morum predicanda lenitas,
Et rara seculo castitas,
Facesque calcans litium concordia,
Pandunt beatorum domos,
Et sempiterna fronde cingunt verticem,
Laudesque colligunt tuas.
Alcida, quàm nos impediti vinculis
Mortalitatis, longius
Distamus à te. nulle mercantum globis
Perhorista nuper, adspicis
Feliciores Angelorum exercitus,
Et gloriosos ordines.
Nec jam tumescens fluctibus tuas ferit
Neptunus insolens domos
Et limine arcet hospitem malus tuos,
Ratesque tellis admovet.
Non timida matrum corda terret Æolus,
Et vis furentis Africi

*Secura nescis quot sit agritudinum
 Hic noster orbis atrium.
 Vbi nos profusis busta lachrymis pii,
 Cineresque tingimus tuos,
 Mæstumque vates consecro tibi melos,
 Fatigue testem naniam.
 Et nulla quamvis deditum pectus Deo
 Perverterit fama fitis,
 Vvis superstes, invidisque dentibus
 Oblivionis eximis
 Sublime nomen consularis femina,
 Et matris optima decus.
 Quiesce conjunx digna conjugis tui,
 Et qua sepulta conderis,
 Resurge melior. ecce porrigunt manum
 Tibi Redemptor & Salus.*

In Poëmata Maximi viri,
D. SIMONIS BEAUMONTII,
 Nuper Reip. Middelburgensis in VVala-
 chris, nunc Rotterodamensis in
 Batavis, Syndici dignissimi.

HÆc docta magni Musa Bellimontii est.
 His illa chartis ludit, osque Teutonum
 Miscet Latino, turbidisque è fluctibus,
 Vbi VValachus udo civis emergit salo,
 Madidasque quassas belliger Leo jubas,
 Apollinarem lata percutit chelyn.
 His sæpe Triton torvus allusit jocis,
 Acremque dictis glaucus adspersit salem.
 Neptunus alga tectus horridum caput
 Hac è tridenti verba suspendit suo,
 Marisque tum legenda porrexit diis.
 Narravit illa Doris alma Tethys,

Melicerta claro Thorbadi, Nereus senex
Matri Amphitrita, Protæus Talamoni.
Cum sacra ponto Najadum fecit chorus
Panopæa virgo conchulis strepentibus,
Galatæa virgo rombulo rotasili,
Lasciva Sphio mugiente buccino,
Petulans Calypso tinniente cymbalo,
Varisq; Iole clara turbinum sonis,
Simonis hymnos intulit mensis deum,
Nymphisq; iussit præcini sororibus.
Posuere fluctus aquora, & ne carminum
Auram suavem fortè differrent Noti,
Silvere venti. Sensit ipse navita
Feliciores classibus portus dari,
Turgere vela laxius, sublimibus
Aplustre malis explicari latius,
Sub vate tanto. Quæ procellarum fuit
Invisa sedes, savientis Eoli
Carcer domusq; naufraga gentis parens,
Zelanda tellus, hoc canente Phocis est,
Clarosq; facta, & Cyrrha & aula Castali,
Aganippidumq; terra & arx Pimplœidum,
Valachraque Athena, & Aonium dives solum.

Dum castra campis explicat Neptuniis
Nerei propago, & Martia natant trabes,
Geminumque Solem iungimus commerciis,
Ridet poëta tot conatibus peti
Mundi pusillum. dum minamur Vespere
Belga potentes, aureamque Colchidem
Pradamur avidi, gaudet otio suo
Frui serenus, Colchis ipse tum sibi,
Opeq; & aurum. Dum petax lucro manus
Inharet uni, nescias recti manus
Musa flagellant. Dum per ambitus leves
Struma vagantur, dignitatum hirudines,
Viles honorum spongia, pleni spei,

Folles manus gloria. Beaumontius
 Virtutis unum nomen inclytum putat,
 Famamque honesti. dum ferocis Belgii
 Orchestra crudis immadescit cadibus,
 Sine cade maclat, bella, pacem cogitat
 Apollo noster. dum cada verum strues
 Mauers cruentus colligit, sternit duces,
 Laureis reposcit, ara tympanis ciet,
 Magnus Senator Rottera Cyrrham mouet
 Blando tumultu, cantibusque personat
 Heliconis arces. Seu cubilibus melos
 Geniale dictat, seu triumphat Principum
 Ducumque dignus praco, seu se praficam
 Bustis suorum commodat, seu dulcibus
 Epos jocosum dividit sodalibus,
 Aut sacra fatur, & seuera civibus
 Consultus aequi. Sic verenda possidet
 Astraa vatem, Pieris juris patrem,
 Ut mutuis sororient amplexibus
 Clara sorores. Inter astus publicos
 Et civitatum commoda atque incommoda
 Scribit disertus, Curiamque civibus
 Musisque donat. Talis olim Tullius
 Patribus vacabat Consul, & suo domi
 Vates Arato & iamque fasces Pollio
 Regniue formae, iam parabat carmina
 Legenda sceptris. Ecce, vatis ad modos
 Auscultat undans Mosa, Mervae proximus
 Haret sub urbis mœnibus, Nympha canunt,
 Ripae loquuntur, pleetra vates sentiunt,
 Et os Erasmi mite pulchrius niset.

IN LIBROS XII
MAVRITIADOS,

Clarissimi viri
FRANCISCI PLANTE,
nuper apud Brasilienses Ecclesiastæ.

D Vm tuus adversos acer bellator in hostes
Dux ruit, atque alio sidere bella gerit,
Nassoviaque volant per barbara regna pha-
langes,

Et circum attonitis gentibus, horret Iber ;
Tu Phæbi, Francisce, tubam non Martius inflas,

Quaque Deum, lituos voce ducesque canis.
Buccina caelestis fidei, jam buccina belli es.

Et placida pacis præco cruenta sonas.
Ut jaculis pictoque tuus trux accola vultu
Milites, & nudus corpora victor ovet.

Ut victos laniet crudis sub dentibus artus,
Tantaque victorum præmia ventre gerat,

Et credat potuisse mori, quos vincere nollet,
Et vita fieri pabula membra ducum.

Scilicet ignorant Samii præcepta magistræ
Et sapias vesci carnibus esse nefas.

Ista per Occiduos narras pugnata recessus,
Quaque cadit Titan curribus exoreris,

Et vates vexilla levas. calique minister
Victrices memoras Numinis esse manus.

Mauritium tua Musa vehit, quem vexerat Orbis.
Famaque carminibus spargitur ampla tuis.

Quas lauros meruere, domi meruere, Camilli.
Quas noster, voluit promeruisse foris.

Æmulus Æneadum, Drusique, per aquora Martem
Vexit & ignoto fixis in orbe pedem.

Hespe-

*Hesperiasque accidit opes, Batinque Tagumque
 Exiit, & puppes, magne Philippe, tuas.
 Iam nostra fundunt dulcissima sacchara canna,
 Et Batavum versat barbara dextra melas.
 Iam procul hinc victis cives habitamus in oris,
 Nostraque Pantagonum facta farina fuit.
 Clauditur hoc uno Pellei gloria mundo,
 Herculei Gades meta laboris erant.
 Implet Nassavius geminos & militis hujus
 Æthiopum longè gloria transit aquas.
 Tipli novos orbes aperi. si tertius esset
 Hoc etiam posset littore stare Comes.*

E L E G I A

Ad Illustrem virum

D. W I L H E L M V M

A D O L P H V M C R O S E C Q.

*Serenissimæ Hassiæ Comiti à consiliis, &
 ejusdem in celebri Conventu Monaste-
 riensi Plenipotentiariorum, cum post affli-
 ctam valetudinem Sospes ad Batavos re-
 diisset.*

O *ptime Nobilium, prisca virtutis imago,
 Hassia quo gaudet gentibus ore loqui,
 Seu tua, Crosecqui, veterem facundia Cattum.
 Afferit & patrii regna decusque soli:
 Seu mediis loqueris pacis consulta Cheruscis,
 Consiliisque juvas grandia cæpta tuis;
 Cur subducte meis oculis tam grata moraris
 Tempora, & à Batavis longius hospes abes?
 Iam te Chaucorum invisa tenuere querela,
 Et Frisii horrens belliger Hesus agris;*

Iam fera languenti, laevo sub sidere, febris
Morboremque graves incubuere mora.
Sapius ad nostras pervenit lethifer aures
Nuntius & fati prodiga fama tui.
Tunc miser indolui toties, gemitque feroces
Stamina Parcarum praesecuisse manus.
Increpuique Iovem & vitæ tot Numina nostra.
Et tibi Diva Salus parcere iussa fuit.
Nunc periere mala voces & nescia veri
Nuntia. plus faciles sensimus esse Deos.
Incolumis salvusque mihi jam cerneris, & qua
Ægra fuit nuper dextera, sana datur.
En iterum lati mensis accumbimus isdem,
Et bibimus reduci vina falerna tibi.
Et veteres longè, Batavo gaudente, dolores
Pellimus & quicquid triste ferumque fuit.
Nunc juvat Emilia grandes memorare labores,
Sumptaque in Austriacos Principis arma tua.
Cum Gallo quid Cattus agat, cum Cesare Gallus,
Belgica quas socias jungat amica manus.
Nunc Bavari crebras, media inter pocula, pugnas
Pingimus, & pugna pars, procul hoste, sumus.
Aut spectata Patrum jactamus nomina, qua nunc
Destinat Europa pax veneranda sua.
Aut in Palladias animam diffundimus artes,
Et loquimur pedibus carmina fulta suis.
Sublimemque Heliconæ tuis conscendimus ausis,
Quo ruit ingenii vis animosa tui.
Hic tibi inexhaustis manat Sapientia rivis,
Castaliasque bibis non saturatus aquas.
Teutonicamque potes pleno mihi fundere carmen.
Flumine, & hac nullo nata labore loqui.
Publica sic misces privati commoda curis,
Et pulchras obeunt Mars & Apollo vices.
Et Batavo nunc orator, nunc esse poeta
Credetis, & studio dispare sapè places.

Maximo

Maxime vir, faciles currant tibi lenius anni,
 Nes malus afflictum te velit esse dolor.
 Quin potius vacuum rugis exporrige frontem.
 Crede mihi, his poteris vultibus esse meus,
 Et pulchra meruisse fidem amplexusque serena
 Virginis, aut vidua basia casta tuae.
 Blanditias Cithæraa cupit. non illa Catones
 Eligat. austeros nescit amare Deos.
 Aut quibus ille niger turbat præcordia sanguis,
 Et Veneres mærens odit habere suas.
 Hac iterum te lege velim. dic ire caballos,
 Dic celeres nitidis curribus ire rotas.
 Tunc lateri me junge tuo. consorsque bonorum.
 Claudat honoratum virgo decora latus.
 Imus & augustam pariter raptamur in urbem,
 Et properant currus, quò nequiere pedes.
 Et, mox optatis silvarum abscondimur umbris.
 Et foliis circumfundimur & tiliis,
 Ne noceat Titan capiti. tunc Principis illic.
 Obvia sit bigis forte quadriga tuus;
 Aut reginarum vultus spectamus & ora,
 Aut socios secum quos trahit aula duces.
 Faunorum passim latebras scrutamur, & illic
 Quid Corydon faciat Nisæque, scire parum est.
 Inde domum reduces, siccas damnamus arenas,
 Et sitis affuso pellitur agra mero.
 Et sit cæna brevis, finitque hac gaudia Vesper.
 Quaque venit placido nox peramica pede.
 Dic age, Crescequi: melior num vita Deorum est?
 Aut meliore putas ludere sorte Iovem?
 Hac mihi stat regum titulis prælata voluptas,
 Ista sodalitiis gratior aura tui est.
 Latitia dator, in Batavis agnosce poetam,
 Qui tibi morosus vel gravis esse nequit.
 Dum ridet cæli facies, annusque, diesque,
 Temporibus nolo degener esse meis.

Ad Illustres & generosos Dominos
Barones

O X E N S T E R N I O S,

Patrueles, Propempticon.

Q Vos facit illustres bellatrix Suecia, & ipsa
Erigit in laudes Parrhasis Vrsa suas,
Iamque hinc nobilitas, illinc doctrina perennes
Nuncupat & patria vult superesse duos,
Spes Sueconum, decus Arctoum, surgentia regnis
Astra, juventutis fulgidioris honos:
Tyndarida gemini, veluti cum Castore Pollux,
Et consanguinei biga sodalitis:
Ite meis reduces Musis & Apolline nostro,
Et comes ambobus gratia vatis eat.
Gratia, quam vestri peperit clementia vultus,
Et favor & studiis pronior aura mess.
Credite, me reddit prasens fortuna superbum,
Et per vos possum plus placuisse mthi.
Glorior heroum mensis accumbere & inter
Tot Batavos vestrum me tetigisse latus,
Et testis cyathisque humilem maduisse sub isdem,
Et Rhenense pari lege bibisse merum.
Seu Regina sua sensit secunda saluti
Pocla dari, & vatem non renuisse suum:
Seu nostros pleno Proceres immersumus auro,
Et potuit nobis Belgica tota bibi.
Seu pater Auriacus, seu manibus Amstela turgens
Convivas voluit nos benè velle sibi.
Tunc narrata fuit stantis sententia cæli,
Quaque queat totum vis agitare solium.
Num medio rutilet lampas Phœbeia centro,
Inque procul positam lumina vibret humum.
Sic lepidas docto sermone fefellimus horas,
Et sapiens nimium mensa gravisque fuit.

Nec

Nec satis hoc : patuit grandis fecundia Vostri,
 Et latè celebris sensimus ora senis.
 Atque hominem, qui cuncta capit, verique recessus
 Et contenta libris omnibus, intus habet.
 Gallia si visa est vobis, plus mentis in illo est.
 Illa potens armis pravalet, hic calamo.
 Si teneri visa est facies innoxia Regis,
 Hic aliquid, Phœbo iudice, Regis habet.
 Palladius dudum scriptus Dictator in artes,
 Fulget Apollinei sax speciosa chori.
 Qui dum fercula mihi, dum vobis fercula latius
 Sufficit, officium Palladis esse reor,
 Et nos excepisse Deam. Vos dicite Suedis,
 Cum dapibus libros doctæque scripta dari.
 Et veteres inter voces desuetaque nobis
 Verba, trahi vinis prandia nostra novis.
 Ite duo, & cum Parrhasium desertis in orbem
 Carmina & hac Musa dona pusilla mea,
 Plus Patribus, plus Axelio promittite, cum me
 Pertrahet in thalamos regia nupta suos.
 Et qui Gustavum cecim, te, Filia, dicam,
 Maxima Semideum filia digna thoro.
 Forte, procellosum dum vos conscenditis aquor,
 Hac tetricos faller pagina lecta dies.
 Aut si displiceat, cum fastidita movebunt
 Æquora vos falsis fluctibus, evomite.

In Nobilissimi viri,

CONSTANTINI HUGENII

Eq. Zulechemi Domini, & Celsissimo
Arausionensium Principi à consiliis
& secretis.

DIES FESTOS.

Silete noctes Attica & vos Vespera
Siculus feroces, vosque noctes & Dies
Scribentis Ascræ. insanientis Gracia
Silete festa, queis Eleusis tollitur,
Vel Roma sædis dissoluta gaudium,
Colit Lupercal; seque Baccho devovet
Lascivientis fex profana Romuli.

En, Christianis Vespera, Noctes, Dies
Alii resurgent, & sugatis noctibus
Cacutientis seculi, crepusculum
Illustre mundi devis mortalibus
Cœleste lumen fundit & sacrat Deo.
Zulechemus Aula cultor & Celsi duos
Divina satur, & salutis principes
Sacrosque nobis tot dios loqui facit.
Qui nup̄ orbi tot diserta producit
Commenta vates, ingenique fulgetra,
Qui curtum & acre in multiformes nanias
Epigramma torsit, & per impetus breves
Saliens, acutam provocavit Bilbilim:
Satur latini masculique spiritus,
Latique doctis expeditus vocibus;
Iam verba donat Belga Belgis matribus,
Decusque grandis Hoosdia in lucem rapit,
Sacerque linguam mutat & facundiam.

Nunc

*Nunc Solis illam mystici illustrat die,
 Causasque prodit ter verendi nominis,
 Solemque Soli ab ipso Sole fœnerat.
 Egressus annum, ceu renascens Virbius,
 Novum salutat, hospitemque corporis
 Animum reformat, induitque vestibus
 Recti, pudoris, juris, innocentia,
 Humanitatis, gratia & modestia.
 Dum vagientis quarimus cum Regibus
 Cunas Iesu, & stella pralucet Magis,
 Sequitur satellites noster, & per invias
 Vias eunti stella fit puer Deus.
 Sol ora condit, occidente Cynthia
 Æternitatis, sed medentem crimini
 Crucem tuetur, qui suum dolet nefas,
 Diemque pœnis horridum placat sibi.
 Ruentis iram & savientis Angeli
 Evadit ictus, cui cruenta limina
 Nihil merentis victima tabo madent.
 Hoc Pascha vatis. Illa gentibus fuit
 Aurora felix, qua sepultum reddidit
 Vita parentem & morte mortem contudit.
 Mox raptus altè nubiumque curribus
 Vectus poëta, se potentis vindicis
 Infert triumphis, seque adunari cupit,
 Ceu Sponsa Sponso, filius suo patri,
 Capitique membra, miles optimo duci,
 Fraterque fratri, palmes ipsi vinea.
 Hinc lapsum ab alto Flamen omnes occupat,
 Variisque linguis dum loqui facit Patres
 Bissæx, in ipso Vate fit miraculum,
 Vnoque Batavis ore diversum sonat,
 Grajusque Grajo, Belga Belgis, Ausoni
 Respondet Auson, Celta genti Celtica.
 Præsepe sanctum, pauperes Christi lares,
 Deforme tectum sospitatoris Dei,*

*Supplex adorat ; sordidisque culcitris
 Vnà quiescens, invenit sibi locum,
 Quicunque fastum damnat hoc sceno suum,
 Opesque quarit indigum juxta Deum.
 Tandem patescit mensa, qua det pabula
 Anima labanti, & sanguine occultam sitim,
 Famemque carne pellat indomabilem.
 Donat seipsum corpus & simul datur.
 Idemque sancti pluribus corpus datur.
 Quin plus farina vescimur. mens digerit,
 Quod dens nequivit. intrat os pium Ceres
 Stupenda, mentes esca fracti corporis.
 Res tota vera est, discrepamus in modis.
 Hos discrepantes dulcis uni Charitas.*

*Hac sacra scribis Autor Hellemantia,
 Dumque Orbis orbi donat orbis frustula,
 Strenisque amoris vincla stringit visibilia;
 Tu summa donas, quemque cuncti poscimus,
 Quo cuncti egemus, involutus fasciis,
 Cadens, resurgens, tot repertus Regibus,
 Tot dona mittens, Strena mittitur Deus.*

Ad Amplissimum virum

SILVEST. DANCKELMAN,

Territorii Lingensis Iudicem.

L Inga potens, Batavum bellis illustris & armis,
 Per varias Martis capta, recepta vices,
 Nassovia dos prisca domus, qua juncta Cheruscis
 Innocuis Amasis lata rigaris aquis:
 Non jam belligeras in proxima rura phalanges
 Evomis, & Frisio vis gravis esse solo.
 Neutra places, motusque truces & pralia nescis.
 Nec veteri nobis more cruenta nocet.

Nempe

Nempe alio felix jam possessore triumphas.

Et tua Pieridum mœnia cultor habet.

*Bella legit, sed nulla cupit. turmasque Quiritum
Voluit. at has terras gaudet abesse suis.*

*Totus in historia veterum est, Romamque recenset,
Et transacta Ducum tempora mente notat.*

*Dum paci, vacat Astræ & Mavortia quondam
Lymna, vult Themidi jam patuisse sua.*

*Sunt Phœbi, quas fulmineus Mars condidit, arces.
Claraque Bellona regia, facta Claros.*

*Mutasti Lingæ faciem, Vir magne, Ducumque
Area iudiciis annuit aqua tuis.*

*Qua fuit Auriaci statio, qua regis Iberi,
Iudice tam facili, jam quoque Linga mea est.*

Ad Ampl. doctissimumque virum
IOHANNEM INGELIVM,
Advocatum & poëtam insignem.

INgeli, mea quo toties sub iudice Musa,
Affata est Batavos officiosa suos;
Summe tui versus irritamenta furoris,
Et tibi non sprete carmina vatis ama.
Tu placidum Vechta vacuus modularis ad annem,
Grata tuis quoties otia quaris agris.
Nos medias inter, Phœbo indignante, paludes
Scribimus, & nostrum sordet & horret epos.
Illic Cirrha tibi est, illic cantillat Apollo
Suavius, & tersum fundit ab ore melos.
Cum voci citharam, cum barbita cantibus aptas,
Quaque canis, sequitur ludere docta manus.
Cum tua Terpsichore, cum docti Filia patris
Orpheæ vult plectro detinuisse suo.
Sperne fori rixas, mercantium sperne tabernas,
Sperne nimis trepidis limina tarda reis.

*Optime, quas nescit decidere Curia lites,
Abrumpunt modulis Tuscula vestra tuas.*

Ad

GERARDVM NIENDALIVM

de Nuptiis Vltrajecti disputaturum.

D Vlces conjugii tabula primavaque mundi
 Fœdera, non ullo dissocianda die,
 Iam litis sunt caussa foro. queis jungamur om-
 Disiungunt totas oscula casta scholas. (nes,
 Et de basiolis nunc disceptare Cupido
 Audet & in partes optima Cypris abit.
 Cur? quia Niedalio Taphis placuere furores,
 Et validus quinta prole superbit amans,
 Hoc Cithærea cupit dici sub Praside caussam,
 Et pro se expertum basia stare virum.
 Vos Themidis juvenes thalamos defendite verbis.
 Rem Veneris melius, qui pater audit, aget.

I N O B I T V M

Illustris ac Eruditionis fama celeberrimi VIRI,

HVGONIS GROTII,

Serenissimæ Suecorum Reginæ, apud
 Christianissimum Regem,
 cum viveret,

L E G A T I.

S Istite cantandi rabiem, celeberrima, Musa,
 Numina & afflictam dilacerate chelyn.
 Pegaseos subverte apices & culmina & omnes,
 Quos passim coleris, subrue, Phæbe, domos,
 Et Claron & Pataram Tenedonque, & quicquid amer-
 Et toto sacrum Vatisus orbe fuit. (num
 Vile

Vile poetarum est, prostrato Principe, nomen,
 Et tuus Illustri funere marcet honos.
 Diva Themis, sileant leges & rostra, feroxque
 Damnet & attonitos negligat hora reos.
 Iam Minœ carent. iustique interpres & aquis
 Vult tibi, vult profugis legibus ire comes.
 Gallia, qua Gothicis misces tua tela sarissis,
 Iam causas, Gothico cum Iove, litis habet.
 Cur, Tethys malesana, furis? tibi nexa refringens
 Vincula, liberius per Mare stravit iter.
 Nunc jus omne tuum, Alavors, rescinde. furori
 Do veniam. tanti destina juris obit.
 Optima Pax, terris nimium crudelibus exi.
 Ille tuus, laeso Numine, doctor abit.
 Belgica, Hyperboreis irascere fluctibus. & tu
 Æole, flagranti crimine, conde caput.
 Barbarus es. docto claram Tharon eripis orbi.
 Sceptraque præcelsa mentis egere facis.
 Infelix Europa, tuo pars ista dolori
 Additur & decori deficiis ipsa tuo.
 Nec laudum jam vincta tubâ per regna, per urbes,
 Gentibus hunc monstras, Dolsa superba, virum.
 Doctrinaque facem cunctis ostendis Athenis,
 Et nostro exortum grande sub axe jubar.
 Exequias comitatur Arabs, Chaldaus & Assur,
 Hebrausque suum suspicit autor opus.
 Cunctorum vox hujus erat. tot scripserat annis,
 Et puer hac dixit, qua stupuere senes.
 Quo quondam latuit tenebroso carcere, fulgens
 Et celebris capta Palladis Aula fuit.
 Hic secura suas mens exspatiata per artes,
 Tot veterum secum sola recoxit opes.
 Reddita libertas. angustis finibus, ingens
 Quem Fama spatium non capit, arca capit.
 Tunc Batavum spissis Solem latuisse tenebris
 Vidit & obstupuit Sol pater ista geri.

Tunc Vahalis tunc Mosa ipsi jurasse salutem
 Creditur & ventos increpuisse truces,
 „Et dixisse: vehis contractum capsula Magnum,
 „Qui mox, in Sueonum commoda, major erit.
 Et fuit, & tanta motus ac pondera causa,
 A sera voluit posteritate legi,
 Posthuma nascentes ibunt in secula libri.
 Et tua pralustris pralia, Belga, leges,
 Excussamque Tagi Dominum, partosque triumphos,
 Assertamque inter busta necesque Fidem.
 Lux Trisci, lux ille Novi, se subtrahit Avo.
 Scriptoremque necant tempora scripta suum.
 En, Moses sine nube patet, sine tegmine Christi
 Pagina, & hac totus discitur ore Deus.
 Non, Groti, me teste, viges. te purpura dudum
 Extulit & Regum crevit honore tuus.
 In te Borbonius nostra miracula terra,
 Et Patria potuit fata notare tua.
 Docta Caledonia tetigisti sceptrum corona,
 Parrasiumque tibi, Maxime, favit ebur.
 Quem venerata fuit totis Sapientia castris,
 Undique tot mundi Regibus horror eras,
 Et sacrum caput Augustis. quo sospite forsan
 Bella suum poterant dedidicisse nefas.
 Indoluit sors lava tuisque asperrima rebus,
 Invidiam in partes traxit iniqua suas.
 Subductumque suis, non jam subduxit Olympo.
 Vnius spoliis sed finit esse Dei.

F I N I S.

